TAMIL TERVUT TUNAI

E. S. L. C. STD. VIII. GOVT. PUBLIC EXAMINATION-1956.

வேதமுத்து எட்டாம் வகுப்புத்

தமிழ்த் தேர்வுத் துணை

(விளக்க உரையும்—வினு விடையும்)

செய்யுள்:—ஆசிரியர் வரலாறு, நூல்வரலாறு, பதவுரை, பொழிப்புரை; கருத்துரை, விளக்க வுரை, கதைக் குறிப்புடன், இலக்கணக் குறிப்புகளும் எல்லாப் பாடங்களிலும் கேள்விகளும், அதற்கேற்ற தெளிவும் விளக்கமான விடைகளும் அடங்கியவை,

By

Pandit: K. J. VETHAMUTHU.

1. Annotator E. S. L. C. Govt. Tamil-Texts from 1954 to 1958
   Formerly:—
2. Headmaster L. M. C. Higher Ely-School, Erode.
3. Tamil Pandit: L. M. C. Secondary Trg. School, Erode.
4. Asst. Examiner T. S. L. C. and
   E. S. L. C. Govt. Public Examinations.
5. Tamil-Asst: Doveton-Corrie., Boys' High School; Madras.
6. Editor "Siruvar Arivukkathir"

பக்கம் 152] [விலை ரூ. 1-0-0

பிரசுரிப்பவர்:

"சிறுவர் அறிவுக் கதிர்" ஆபீஸ்

புரசவாக்கம்,

வேப்பேரி, சென்னை-7.

பொருளடக்கம்

1. பாட்டுப் பகுதி

2. உரைநடைப் பகுதி

1955-ஆம் ஆண்டு அரசியலார் நடத்தும் எட்டாம் வகுப்புப் பொதுத் தேர்வு

வேதமுத்துத் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத் தேர்வுத் துணை

1 பாட்டுப் பகுதி

I. வாழ்த்துப் பகுதி

கடவுள் வாழ்த்து

நாம் எதனைச் செய்யத் தொடங்கினும் அது இனிது முடியும் பொருட்டுக் கடவுளை வணங்குதல் அவசியமாகும், அதனால் இங்கு முதன் முதல் கடவுள் வணக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

கடவுள் வாழ்த்து: இறைவனை அதாவது கடவுளை வாழ்த்துதல் என்பது இதன் பொருள். இத்தலைப்பின் கீழ்க் கடவுளை வாழ்த்துவதற்காக "தாயுமானவர் பாடல்'' என்னும் நூலிலிருந்து இங்கு ஒரு பாடல் நமக்குப் பாடமாக தந்துள்ளது.

தாயுமானவர் பாடல் என்பது :—தாயுமானவர் எங்கும் நிறைந்துள்ள பரம்பொருளாகிய இறைவனைக் குறித்துப் பாடிய பாடல்களின் தொகுதியாகும்.

தாயுமானவர்:-இப்பெயர் திரிசிராமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு ஒரு காலத்தில் ஏற்பட்ட பெயராகும். சிவபெருமான் உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் தந்தையாக இருந்தது மன்றித் தாயாகவும் ஆனர் எனப் பொருள்பட (தாயும்+ஆனவர்) தாயுமானவர் என நின்றது.

சிவபெருமானுக்குத் தாயுமானவர் என்ற பெயர் வந்தது.

சிவபக்தி மிகுந்த ஒரு செட்டிப் பெண் திரிசுரபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் பிள்ளைப் பேறு காலத்தில் அவளுடைய தாய் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலிருந்து தன் மகளுக்குதவி செய்யத்திரிசுரபுரத்திற்கு (திரிச்சினுப் பள்ளி) வர. காவிரி ஆற்றில் பெருவெள்ளம் வந்து தாய தன் மகளுக்கு உதவிசெய்ய முடியாமல் தடுத்துவிட்டது. இதையறிந்த சிவபெருமான் அச்செட்டிப் பெண்ணின் தாய் போல வடிவமெடுத்து வந்து பிள்ளைப் பேறு பார்த்துக் காத்தருளினர். இதற்குள்ளாக காவிரி ஆற்றில் வெள்ளம் வடியச் செட்டிப் பெண்ணின் உண்மைத் தாயார் வந்துசேர்ந்தாள். அப்போது தாயாகவந்த சிவபெருமான் மறைந்தருளினர். சிவபெருமான் இவ்வாறு செட்டிப் பெண்ணுக்குத் தாயாக

வந்து அருள் புரிந்த காரணம் பற்றி அவருக்குத் **தாயும் ஆனவர்** என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர்:—தாயுமானவர்;- பாடலின் ஆசிரியர் **தாயுமானவர்.**

பிறப்பிடம்;—சோழ நாட்டில் திருமறைக் காடு என்னும் வேதாரணியம்.

தந்தையார்:—கேடிலியப் பிள்ளை. இவர் திருச்சிராப்பள்ளி மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் தாயுமானவரை வழிபட்டு. அவரது அருளால் தனக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற மகனுக்குத் தாயுமானவர் என்று பெயரிட்டு அழைத்தார்.

குலம்:-சைவ வேளாளர் குலம்.

மதம்:-சமரச சித்தாந்த மதம்

ஆதரித்தவர்:-நாயக்க மன்னர் வம்சத்தவரான விஜய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயக்கர்.

ஞானாசிரியர்:-திருமூலவர் மரபில் தோன்றிய **மௌன குரு.**

மாணவர்:-அருளையர்

தாயுமானவர் வாழ்க்கை வரலாறு

தொழில்:-திருச்சிராப்பள்ளியை ஆண்டு வந்த நாயக்கர் சமஸ்தானத்தில் அமைச்சத்தொழில் செய்து வந்தார்.

மனைவியார்:-மட்டுவார்குழலி எனப்பட்டவர். இவ்வம்மையாரைத் தம் தமையனார் விருப்பப்படி மணந்து இல்லறம் நடத்தினார். இவர் மனைவியார் இறந்தபின் துறவியாகித் தலங்கள் தோறும் பக்தி ரசம் ததும்பும் பல பாடல்கள் பாடி வந்தார்.

காலம்:-இராமநாத புரத்திற் கருகில் இலக்குமி புரம் என்ற இடத்தில் 1659-ம் ஆண்டு காலகதி அடைந்தமையால் இவர் ஏறக்குறைய 280 வருடங்களுக்கு முன் இருந்தவர் என்று தெரிய வருகிறது.

தாயுமானவர் பாடல் தன்மை:-தாயுமானவர் பாடல்கள் யாவும் பரம்பொருள் தன்மை, அவரை அடையும் வழி, முதலியன வற்றைப் புலப்படுத்தும் தன்மை யுடையன, மத வாதத்தைக் கண்டித்து மக்களுக்குச் சமரச சன்மார்க்க ஞானத்தை வலியுறுத்துவன. படிப்போர் உள்ளத்தில் அன்பும் அறிவும் தோன்றச் செய்து பக்தி வளரச் செய்யக் கூடியன. அதனாலே தமிழ் நாட்டின் கண்ணுள்ள பலரும் இந்தத் தாயுமானவர் பாடல்களை விரும்பிப் படித்து வருகின்றனர்.

தாயுமானவர் பாடலில் எழுபத்தொரு பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றில் நமக்குப் பாடமாகவுள்ள "தன்னை ஒருவர்க்கு" என்ற பாடல்

பகுப்பில் உள்ள "தன்னை யொருவர்" என்ற 23-ம் தொகுதியின் முதல் பாடலாகும். இதில் மறைந்து எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவன் அருளினால் மட்டும் மக்கள் கடவுளைக்காண இயலும் என்ற திரண்ட பொருளைக் கூறுகிறார்.

1. "தன்னை ஒருவர்க்கு அறிவரிதாய்"

பதவுரை

இறைவா - இறைவனாகிய பரம் பொருளே (நீ)
தன்னை - தன்னை (இன்னாரென்று)
ஒருவர்க்கு - எவர் ஒருவர்க்கும்
அறிவரிதாய் - அறிவதற்கு அருமையாகி
(2) தானே - தானே
தானாய் - எவர்க்கும் ஒப்பற்றவனாகி
(3) எங்கும் - எவ்விடத்தும்
நிறைந்து - நிறைந்து நின்று (சர்வ வியாபகமாகி)
உன்னற்கு - மனத்தில் நினைத்தற்கு
அரிய - அரியதான
பரவெளியாய் - மேலான அகன்ற இடமாய்
உலவா - என்றும் கெடாத
அமுதாய் - தேவா அமிர்தமாகி
ஒளி - பிரகாசமுள்ள
விளக்காய் - விளக்கு ஆகி
என்னுள் - உன் உள்ளத்தினுள்ளே
கலந்தாய் - கலந்து நின்றருளினாய்
யான் அறியாது - நான் (இதனை) அறிந்து கொள்ளக் கூடாமல்
இருந்தாய் - என்னில் மறைந்திருந்தருளினாய்
இனி ஏனும் - இனிமேலாகிலும்
நின்னை - பரம்பொருளாகிய உன்னை
பெறுமாறு - வந்தடையும் படி
எனக்கு - உன் அடியவனாகிய எனக்கு
அருள் ஆம் - உன் திரு அருளாவாகிய
நிலையை - மோட்ச நிலையை
கொடுக்க - தந்தருள
நினையாயோ - நினைத்தருள மாட்டாயோ

பொழிப்புரை :

1. இறைவனாகிய பரம் பொருளே! நீ எவர் ஒருவருக்கும் தன்னை இன்னாரென்று அறிவதற்கு அருமை யாகியும்.

(2) தனக்குத்தானே ஒப்பற்றவனாகி

(3) எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து நின்று மனத்தில் எண்ண முடியாத மேலான அகன்ற இடமாகி

(4) என்றும் கெடாத தேவாமிர்தமாகி

(5) பிரகாசமுள்ள விளக்கு ஆகி என் உள்ளத்திலே கலந்து நின்றருளினாய். உன் அடியவனாகிய நான் (நீ கலந்து நின்றதை) அறிந்துக் கொள்ளக் கூடாமல் என்னில் மறைந்திருந்தருளினாய். (நீ இது தவிர்ந்து) இனியாகிலும் பரம் பொருளாகிய உன்னை நான் வந்தடையும்படி

உன் அடியவனுகிய எனக்கு உன்திருவருளாகிய முத்தி நிலையைக் கொடுத்தருள்வதற்கு நினைந்தருள மாட்டாயோ! நினைந்தருள்"

கருத்துரை :

இறைவன் பக்தர் உள்ளத்தில் மறைந்து கலந்து நின்றருள்கின்றவர். அவர் திருவருள் கடாட்சம் பெற்ருல் அவரைக் கண்டு முக்தி நிலையை அடைதல் கூடும் என்பது இப்பாட்டின் கருத்தாகும்.

விளக்கவுரை

ஒருவருக்கு அறிவரிதாய் என்றது கடவுளை இன்னர், இத்தகைய ரூபமுடையார் என்று எவரும் அறியக் கூடாததாலேயேயாம்.

தானே தானுய்:— கடவுளுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுவதற்கு யாரும், ஏதும் இல்லாமையால் அவர்க்கு ஒப்பாகக் கூறக்கூடியவர் அவரேயன்றி வேறு யாரும் இல்லை என்பது தோன்ற "**தானே தானுய்**" என்று கடவுள் தன்மையைக் கூறினுர். **உன்னற்கு அரிய பரவெளி** (உன்னல்—நினைத்தல்) கடவுளை மனத்தில் நினைக்கக் கூடாத மேலான அகன்ற இடமாகிய எவ்விடத்தும் நிறைந்து சர்வவியாபகமாய் நிற்கின்றவராதலால் "**உன்னற்கு அரிய பரவெளியாய்**" என்ருர்.

உலவா அமுதாய்:—(உலவா - கெட்டுப்போகாத) அமுது - தேவருணவு: அது சாவாமையைத் தருவது: இறைவன் எந்த நாளிலும் கெட்டுவிடாத தேவாமிர்தம் போன்றவரானதால், இறைவன் தன்மையை "**உலவா அமுதாய்**" என்ருர்.

என்னுள் கலந்தாய்:—இறைவன் பக்தர் உள்ளத்தில் குடிகொண்டருள்கிறவர். ஆனதால், இறைவனை "**என் உள் கலந்தாய்**" என்ருர்.

அருளாம் நிலை:—பக்தர்கள் யாவரும் கடைசியில் முக்தி நிலையை அடைய விரும்புதல் போலவே தாயுமானவர் தமக்கும் அருளாகிய முக்தி நிலையைக் கொடுக்க இறைவனை நோக்கி வேண்டுகின்ருர்.

இலக்கணம்

அறிவு அரிது:— (அறிவுக்கு அரிது) நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. **உன்னல்**—தொழிற் பெயர். **அரிய**-குறிப்புப் பெயரெச்சம். **உலவா(த)**-ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப்பெயரெச்சம். **ஒளிவிளக்கு** 2-ம் வேற்றுமை உருவும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. **கலந்தாய்:**—முன்னிலை இறந்தகால வினைமுற்று. **அறியாது:**— எதிர்மறை வினை எச்சம். **இறைவா:**—விளிவேற்றுமை. **பெறும்** (ஆறு)-எதிர்காலப் பெயரெச்சம் **அருளாம்**—அருள் (ஆம்) மூன்ரும் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

செய்யுள் வினா விடை

(பொது)

1. தாயுமானவர் பாடல் என்பது என்ன ?

தாயுமானவர் பாடல் என்ற பகுதிக்குக்கீழ் விடை காண்க.

2. சிவபெருமான் "தாயுமானவர்" என்று அழைக்கப்பட்டது ஏன் ?

சிவபெருமானுக்குத் தாயுமானவர் என்ற பெயர் வந்தது என்ற பகுதியின் கீழ் விடை காண்க.

3. தாயுமானவர் வரலாற்றினைக் கூறுக ?

ஆசிரியர் வரலாற்றின் கீழ் காண்க.

(சிறப்பு)

4. தாயுமானவர் இறைவனின் தன்மையை எவ்வாறு விவரிக்கின்றார் ?

இறைவன் எவர்க்கும் அறிவதற்கு அரியவன். தனக்கு ஒப்பாக் வேறு எவரும் இல்லாதவன். எங்கும் நிறைந்தவன். நினைப்பதற்கு மிகவும் அரிய மேலான அகன்ற இடத்தில் உள்ளவன். என்றும் கெட்டுப் போகாத தேவாமிர்தம் போன்றவன். பிரகாச முள்ள விளக்குக்கு ஒப்பானவன். என்று இறைவன் தன்மையைத் தாயுமானவர் விளக்குகிறார்.

5. தாயுமானவர் இறைவன் தனனுள் என்னென்ன செய்ததாய்க் கூறுகிறார் ?

தாயுமானவர், இறைவன், தன்னுள் எவரும் அறிய முடியாதவனாய், ஒப்பற்றவனாய, எங்கும் நிறைந்து எண்ணுவதற்கரிய பரவெளியாய், அமுதாய், ஒளிவிளக்காய் கலந்து நின்று அவர் அறியாதபடி மறைந்திருந்தார் என்று கூறுகிறார்.

6. தாயுமானவர் இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்வது யாது ?

தாயுமானவர் தன்னுள் கலந்து, தானறியாது இருந்தபோதிலும், தனக்கு இனிமேல் அவரை அடைந்து அவனது திரு அருளால் பெறும் முக்தி நிலையைக் கொடுக்க நினைக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கிறார்.

2. மொழி வாழ்த்து

இது நம்தாய் மொழியின் பெருமையைக் கூறி அதனை வாழ்த்தும்படி நல்மைத் தூண்டும பகுதியாகும்?

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர்; நீ. கந்தசாமிபிள்ளை

இடம்.- *தஞ்சாவூருக்கு அடுத்த பள்ளியகரம் என்ற ஊரைச் சார்ந்தவர்.*

தொழில்: கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பணி ஆற்றியவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆட்சி மன்றத்தில் ஒரு அங்கத்தினராகப் பணி ஆற்றியவர். தமிழ்ப்பற்று அதிகம் உடையவர்.

இயற்றிய நூல்—பள்ளியகரப் பழங்கதை

"வையம் ஈன்ற தொன் மக்கள்"

பதவுரை

வையம் - இவ்வுலகம்
ஈன்ற - தோற்றுவித்த (பேச்சு வழக்கு அறியாது)
தொல் மக்கள் - பழங்குடி மக்கள்
உளத்தினை - தக் கருத்துக்களை
கையினால் - (மிருகங்களைப் போல) கைச் சைகைகளினால்
உரைகாலம் - சொல்லிக்காட்டிய காலம்
இரிந்திட - கழிந்து போக
பைய - மெதுவாக
நாவை - அவர்கள் தம் நாவினை
அசைத்த - (முதல் முதல் பேசுவதற்கு) அசையச் செய்த
பழம் தமிழ் - பழங்காலம் தொட்டு இருந்து வரும் தமிழ் மொழி
ஐயை - தலைவினுடைய
தாள் - பாதங்களை
தலை கொண்டு - நம்தலையினால் வணங்கி
பணிகுவாம் - தொழுவோம்

பொழிப்புரை

இந்த உலகம் தோற்றுவித்த (பேச்சு வழக்கு அறியாத) பழங்குடி மக்கள் தம் கருத்துக்களை (மிருகங்களைப் போல) கைச் சைகைகளினால் சொல்லிக் காட்டிய காலம் கழிந்து போக, மெதுவாக அவர்கள் நாவைமுதல் முதல் பேசுவதற்கு அசையச் செய்த, தொன்று தொட்டு இருந்து வரும் தமிழ்த் மொழி தலைவினுடைய பாதங்களை நம் தலையால் வணங்கித் தொழுவோம்.

கருத்துரை

மக்கள் மிருகங்களைப் போலப் பேசத் தெரியாமல் சைகை காட்டி வந்த காலத்தில் அவர்கள் முதல் முதலாகப் பேசத் தொடங்கிய மொழி தமிழ் மொழியே ஆகும். அத்தகைய தமிழ்மொழித் தாயை நாம் தலைவணங்கித் தொழுவோம் என்பதாம்.

விளக்கவுரை

ஆதிகாலத்தில் உலகில் தோன்றிய மக்கள் மிருகங்களைப் போல பேசத் தெரியாமல் தாம் எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் கைச் சைகையினால் காட்டி வந்தார்கள் அது. அப்படிப்பட்ட காலம் என்பதைக் காட்ட "வையம் ஈன்ற தொல் மக்கள் உளத்தினை

கையினால் உரை காலம்'' என்கிறார். ஆதிகால மக்கள் சைகையினால் தம் உள்ளக் கருத்துக்களை வெளியிட்ட காலம் போய் முதன் முதல் பேசப்பழகியது தமிழ் என்பதைக் காட்ட (1) கையினால் உரை காலம் இரிந்திடப் பைய நாவை அசைத்த பழந்தமிழ் என்கிறார், தமிழ் மொழி மக்கள் பேசுவதற்கு முதன் மொழியாக இருந்ததாலும் தமிழ் மொழியைத் தலைவியாகப் பாராட்டுகிறார் இதனாலே தமிழைப் பழந் தமிழ் ஐயை' என்கிறார்.

இலக்கணம்

ஈன்ற-இறந்த காலப் பெயரெச்சம் (ஈன் - பகுதி.) தொல் மக்கள் பழந்தமிழ் - பண்புத் தொகைகள் உளத்தினை—உளம்+அத்து இன்+ஐ) ஆகுபெயர். உரை காலம். வினைத் தொகை-இரிந்திட—வினை எச்சம். தலை கொண்டு-மூன்றும் வேற்றுமை. பணிகுவாம்-தன்மைப் பன்மை எதிர்காலவினை முன்று (பணி—கு+வ்+ஆம்)

செய்யுள் வினாவிடை

(பொது)

1 மொழி வாழ்த்துப்பாடிய ஆசிரியர் வரலாற்றினைச் சுருக்கி வரை.

ஆசிரியர் வரலாற்றின் கீழ்விடை காண்க.

சிறப்பு

2 வையம் ஈன்ற தொல் மக்கள் உளத்தினை எவ்வாறு உரைத்தனர்?

வையம் ஈன்ற தொல் மக்கள் தம் உளத்தின் எண்ணங்களை வாயில்லா ஜீவன்கள் போல் கைச் சைகைகளைக் காட்டி உரைத்தனர்.

3 தொல் மக்கள் கையினால் உரைகாலம் கழிந்து போகத் தோன்றியது யாது?

தொல் மக்கள் கையினால் உரைகாலம் கழிந்து போக மெதுவாக எடுத்துப் பேசும், தொன்று தொட்டு இருந்து வரும் தமிழ் மொழி தோன்றியது.

4 மொழி வாழ்த்து ஆசிரியர் தமிழ் ஐயையை எவ்வாறு வாழ்த்துகிறார்?

பொழிப்புரையின் விடையை இங்கே தரவும்

II. அறவுரை

மனிதர்களுக்கு அவசியம் வேண்டிய ஒழுக்கங்களை **அறம்** என்பர். ஆகவே மனிதர்கள் அறிந்து ஒழுக வேண்டிய **அறம், பொருள், இன்பம்** என்னும் நீதிகளைக் கூறும் பாகம் அறவுரைப் பகுதியாகும். தமிழில் அநேக நீதி நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் நமக்குத் **(1) திருக்குறள், (2) நாலடியார். (3) பழமொழி** என்ற நூல்களிலிருந்து சில பாடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. திருக்குறள்

திருக்குறள்—மேன்மையான குறள் வெண்பாக்களால் ஆன நூல் என்று பொருள்படும். **திரு** - அழகு, செல்வம், மேன்மை என்னும் குணத்தைக் காட்டும் ஓர் உரிச்சொல், **குறள்** - குறுகிய இரண்டடிகளை யுடைய வெண்பா.

திருக்குறள் பிரிவு

1. **பால்:** திருக்குறள் மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. இந்தப் பெரும் பிரிவுக்குப் 'பால்' என்று பெயர். ஆகவே, திருக்குறளானது: **அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால்** என மூன்று பெரும் பிரிவுகளை யுடையது.

2. **இயல்!** பால் என்ற பெரும் பிரிவு. இயல் என்று இன்னும் சிறு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. '**இல்லறவியல், துறவறவியல்** அரசியல் முதலிய ஏழு பிரிவுகளை நூலில் பார்க்கவும்

3. **அதிகாரம்** : இயல். என்ற பிரிவு பின்னும், **அதிகாரம்** என்னும் சிறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படி பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்கள் 133. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் பத்துக் குறள் வெண்பாக்கள் உண்டு. ஆகவே, திருக்குறளில் உள்ள குறள் வெண்பாக்கள், 1330.

திருக்குறள் பெருமை: திருக்குறள் தமிழில் உள்ள நீதிநூல்களுள் தலை சிறந்த நூலாகும். இது பல மேனாட்டு மொழிகளாகிய **ஆங்கிலம் கிரேக், ஜர்மனி, லத்தின** முதலான மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. மக்கள் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான எல்லா விஷயங்களை யும் இந்நூலில் பரக்கக்காணலாம். அன்றியும் இது உலகத்தில் உள்ள எல்லா மதத்தினராலும் விரும்பிப் படிக்கத் தக்க பொது நூலாகும். **பாரதியார்,** ''வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு'' என்று இந்நூலின் பெருமையைப் பாராட்டி யுள்ளார் 'ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி' என்ற பழமொழி இந்நூலின் பெருமையை நன்கு விளக்கு கின்றது.

பண்டைப் புலவர்களும், உரையாசிரியர்களும், இந்நூலின் கருத்தைத் தம் கவிகளிலும், உரைகளிலும் எடுத்தாண்டுள்ளனர்.

திருக்குறளின் வேறு பெயர்கள் : முப்பால், பொய்யாமொழி, உத்தர வேதம், தமிழ்மறை தெய்வநூல், பொதுமறை, வாயுறை வாழ்த்து. முதவியானவாம்.

திருக்குறள் நூல் வகையும், உரையும்:— திருக்குறள் முதல் நூல் சார்பு நூல், வழி நூல் என்ற மூன்றனுள் **முதல்** நூலாகும். இந்நூலுக்குப் பதின்மர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவற்றுள் **பரிமேலழகர்** உரையே சிறந்தது.

ஆசிரியர் வரலாறு

வள்ளுவர் என்ற பெயர்க் காரணம் : **திருவள்ளுவர்** சென்னையில் உள்ள மைலாப்பூரிலும், மதுரையிலும், வாழ்ந்தவர் என்று பலர் கருதுகின்றனர். வள்ளுவன் ஒருவனால் கண்டெடுக்கப்பட்டு அவனிடம் வளர்ந்து வந்ததனால், **வள்ளுவர்** என்று அழைக்கப்பட்டார் என்பர் சிலர். வள்ளுவர் என்பது இவரது குடிப் பெயரே யென்பர் சிலர், இவர் உலகத்துக்கு அரியதொரு நீதிநூலை வழங்கின வள்ளன்மையினால் இப் பெயர் வந்ததென்பர் வேறு சிலர். நற்கால அறிஞர்கள் இலக்கிய ஆராய்ச்சியின் பயனும அரசர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடனிருந்து வந்த ஒருவகை மரபினராதலின் இவருக்கு இப்பெயர் வந்ததென்பர். ஈற்றில் கூறியதே ஏற்கத் தகுந்தது.

வள்ளுவரைப் பற்றிய பழைய வரலாறு : திருவள்ளுவர் மயிலையின்கண் வாழ்ந்து வந்த **ஆதி, பகவான்,** என்ற இருவர்க்கு மைந்தனாய்த் தோன்றினார். தாய் தந்தையோர் இவரைப் பெற்ற விடத்திலே கிடத்திச் சென்றனர். இவர் பின்பு ஒரு வள்ளுவரால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டார். இவர் இளமையில் தமிழை நன்கு கற்றுப் பெரும் புலவராய்த் திகழ்ந்தார். இவர் **வாசுகி** என்ற நங்கையை மணந்து நெசவுத் தொழிலைப் புரிந்து தம் இல்லற வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார். முடிவில் இவர் மதுரைக்குச் சென்று தம் நூலைச் சங்கப் புலவரிடை அரங்கேற்றஞ் செய்து பீடும் பெருமையையும் அடைந்தார் என்பர்.

திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள் :—நாயனார், செந்நாப்போதார், முதற் பாவலர், பெருநாவலர், தேவர், தெய்வப்புலவர் முதலியன.

இவர் காலத்து வேறு புலவர்கள்: ஔவையார், கபிலர், பரணர், நக்கீரர், முதலானவர்கள்.

திருவள்ளுவர் காலம்: 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம் நாட்டில் இருந்தவர், மற்றும் வேறுவிதமாகக் கூறுவாரும் உளர்,

திருக்குறள்

"துப்பார்க்குத் துப்பாய"

பதவுரை

துப்பார்க்கு-உண்பவர்க்கு
துப்புஆய-நன்மையாகிய
துப்பு-உணவுகளை
ஆக்கி-உண்டாக்கி
துப்பார்க்கு-(அவ்வுணவுகளை உண்பவர்க்கு)
துப்பு-(தானும்) உணவுப்பொருளாக
ஆயதூஉம்-ஆனதும் (இருப்பதும்)
மழை-மழை (நீராகும்.)

கருத்துரை :

உண்பவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுப்பொருள்களை விளையச் செய்து, அந்த உணவு உண்பவர்க்குத் தானும் உணவுப்பொருள்களாக இருப்பதும் மழை.

குறிப்புரை

தூப்பாய்தூஉம்-என்பது தண்ணீராகக் குடித்தலையாம். மழைநீர், முதலாவது மனிதர்களுக்கு உணவுப்பொருளை விளைவிக்கிறது. இரண்டாவது அதுவே மனிதர் குடிப்பதற்கான பானமாகவும் இருக்கின்றது. மழை பசியை நீக்கும், தாகம் தணிக்கும் என்பது இதன் திரண்ட பொருள்.

இலக்கணம்:

துப்பார்க்கு-எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். 4ம் வேற்றுமை (து=உண், புசி) துப்பு(ஆய) - பண்புப் பெயர். துப்பு(ஆக்கி)-தொழிலாகு பெயர். ஆயது-இறந்த காலத்தொழில் பெயர். ஆயதூஉம்-உயிரளபெடை.

2. "குணமென்னும் குன்றேறி"

பதவுரை

குணம்-(உண்மை அறிவு ஆசையின்மை முதலிய) நற்குணங்கள்
என்றும்-என்று சொல்லப்படும்
குன்று-மலையின்மேல்
ஏறிநின்றார்-ஏறிநின்ற முனிவருடைய
வெகுளி-கோபமானது
கணமேயும்-ஒருகணப்பொழுதே ஆனாலும்
காத்தல் - (கோபிக்கப் பட்டவராலே (அதனைத் தடுத்தல்
அரிது-முடியாத காரியம்

கருத்துரை:

முனிவர்கள் கோபமானது க்ஷணநேர மாயினும் அதனைக் கோபிக்கப்பட்டவர்களால் தடுத்தல் கூடாது.

குறிப்புரை :

சலியாமையையும், பெருமையையும், பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக உருவகம் செய்தார் ஆசிரியர். கணமேயும் - க்ஷண நேரமானாலும்

இலக்கணம் :

நின்றார்-இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். ஆரும்வேற்றுமைத் தொகை. காத்தல்-தொழில் பெயர். அரிது -குறிப்பு வினைமுற்று.

3. " மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் "

பதவுரை

மனத்துக்கண்-உள்ளத்தில்
மாசு-குற்றம்
இலன்-இல்லாதவன்
ஆதல்-ஆகக்கடவன்
அறன்-தர்மமாவது
அனைத்து-அவ்வளவே
பிற (அது ஒழிந்த சொல்லும் வேஷமும் ஆகிய பிறவெல்லாம்
ஆகுலநீர-ஆரவார குணத்தை யுடையனவாம்

கருத்துரை :

தருமம் செய்பவன் மனம் மாசில்லாதவனாக இருக்கக்கடவன். அவ்வளவுதான் தருமம் பிறவெல்லாம் ஆரவாரத்தின் தன்மையனவாம்.

குறிப்புரை :

மாசு - தீயன சிந்தித்தல். மனத்தில் மாசு வைத்தல் கொண்டு பிறர் மெச்சும்படி செய்வனவெல்லாம் ஆரவாரச்செயலாதலால் "ஆகுல நீர பிற" என்றார்.

இலக்கணம் :

மனத்துக்கண்-ஏழாம் வேற்றுமை. இலன்-குறிப்பு எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். ஆதல்-வியங்கோள் வினைமுற்று. அனைத்து-குறிப்பு வினைமுற்று. நீர-படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று.

4. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்"

பதவுரை

இனிய-இனிய சொற்கள்
உளஆக-(தன்னிடம்) உண்டாயிருக்க (அவற்றை சொல்லாது)
இன்னாத-கடுஞ்சொற்களை
கூறல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல்
கனி-இனிய பழங்கள்
இருப்ப-(தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க (அவற்றைத் தின்னாமல்)
காய் - (இனிமையில்லாத) காய்களை
கவர்ந்தது-தின்றுதலாகிய
அற்று-அத்தன்மையது

கருத்துரை:

இனிய சொற்கள் இருக்கக் கடுஞ்சொற்களை ஒருவன் சொல்லுதல் இனிய பழங்கள் தன் கையிடத்திலிருக்க அவற்றை உண்ணாது இனிமையில்லாத காய்களைத் தின்னுவதை ஒக்கும்.

குறிப்புரை:

'**இனிய**' என்பது இனிய சொற்கள் என்று பொருள்பட்டது. **கனி.** இனிமையான பழங்கள். **காய்**-எட்டிக்காய் போன்ற கசப்புக் காய்களையுமாம்

இலக்கணம்:

இனிய-குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். **இன்னாத**-எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் (**கவர்ந்து** - கவர்ந்தது) அற்று—(அன் + து) குறிப்பு வினைமுற்று. இச்செய்யுள் **உவமையணி**

5. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு

பதவுரை

செய்யாமல்-(தனக்குமுன் ஒரு உதவியும்) செய்யாதிருக்க
செய்த - (ஒருவன், பிறருக்குச்) செய்த
உதவிக்கு-உபகாரத்திற்கு
வையகமும்-மண்ணுலகத்தையும்
வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும் (ஈடாகக் கொடுத்தலும்)
ஆற்றல் (அவை) ஈடாதல்
அரிது-அரியதாகும்.

கருத்துரை:

ஒருவன் தனக்குப் பிறர் எந்த உதவியும் செய்யாதிருக்க அவர் பிறருக்குச் செய்யும் உதவிக்கு கைம்மாருக மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தையும் கொடுத்தாலும், அவைகள் அவர் உதவிக்கு ஈடாகமாட்டா.

குறிப்புரை:

உதவிசெய்வது பொதுவாக ஒன்றைக் கருதியேயாம். ஆனல் கைம்மாறு கருதாத உதவிக்குத்தான் வையகமும் வானகமும் ஈடாகமாட்டா என்பதை உணரவும்.

இலக்கணம்;

செய்யாமல்-எதிர்மறை வினையெச்சம், **ஆற்றல்** - தொழில் பெயர். **அரிது** - குறிப்பு வினைமுற்று.

6. "தீயினுல் சுட்டபுண்"

பதவுரை

தீயினுல் - (ஒருவனை ஒருவன் நெருப்பினுல்
சுட்டபுண் - சுட்ட புண்ணனது (உடம்பில் இருந்தபோதிலும்)
உள்-மனத்தினிடத்தில்
ஆறும் - (அப்போதே) ஆறிவிடும் (அப்படியல்லாமல்)

நாவினுல் - கொடிய சொற்களை நாவினுலே சொல்லுவது
சுட்ட-சுட்டு உண்டாகிய
வடு-புண்ணனது
ஆறுது-(மனத்திலும் கூட) ஆற மாட்டாது (என்றும் நிலைத்திருக்கும்)
ஏ-அசைநிலை.

கருத்துரை:

தீயினுல் சுட்டபுண் உடம்பில் இருந்தாலும் மனத்தில் ஆறிவிடும். ஆனுல் நாவினுல் கொடிய சொற்களைக் கொண்டு சுட்ட புண் ஆறிப் போகாமல் என்றும் மனத்தில் இருந்துகொண்டே இருக்கும்.

குறிப்புரை :

தீயினுல் சுட்டது புண், இது ஆறிவிடும். கொடிய சொல்லால் சுட்டது வடு, இது ஆருது. எப்போதும் இருக்கும். ஆகவே தீயினுல் சுட்ட "புண்" நாவினுல் சுட்ட "வடு" என்ருர் ஆசிரியர். இதனுல் கொடிய உரை, தீயினும் கொடியது என்பது பெறப்பட்டது;

இலக்கணம்:

சுட்ட-இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். ஆறும்-ஒன்றன்பால்படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று. ஏ - தேற்றம்.

7. "பொறுத்தல் இறப்பினை

பதவுரை

இறப்பினை - (ஒருவன் செய்த) குற்றத்தை
என்றும் - எப்போதும்
பொறுத்தல் - பொறுக்கக் கடவன்

மறத்தல் - (குற்றத்தை நினையாமல் அப்போதே) மறந்து விடுதல்
அதனினும் - பொறுத்துக் கொள்ளுதலினுலும்
நன்று - மிகவும் நல்லது.

கருத்துரை

பிறன் ஒருவன் தமக்குச் செய்த பிழையைப் பொறுக்க முடியாத காலத்திலும் பொறுத்துக் கொள்ள கடவன். அப்பிழையை நினையாமல் அப்போதே மறந்து விடுதல். அப்பொறுத்துக் கொள்ளுதலைக் காட்டிலும் மிகவும் நல்லது.

குறிப்புரை

இறப்பு - மிகை, அதிக்கிரமம், கெடுதி செயலாலும், சொல்லாலும் ஒருவர்க்கு இடர் செய்தலை "இறப்பு" என்றார். ஒருவர் குற்றத்தை பொறுக்கும் போதும், அது மனத்தில் இருக்கும். அதனை மனத்தில் வைக்காது விடவேண்டுமாதலால், மறத்தல் அதனினும் நன்று என்றார் ஆசிரியர்.

இலக்கணம்

இறப்பு—(இற—சா) 'இற' என்ற சொல்லடியாகப் பிறந்த தொழில் பெயர் (இறப்பு+இன்—ஐ) **பொறுத்தல்**—வியங்கோள் வினை முற்று—**மறத்தல்**—தொழில் பெயர் — **அதனினும்** — (அது—அன்—இனும்) 5-ம் வேற்றுமை எல்லைப்பொருளது. **நன்று** — குறிப்பு வினை முற்று.

8. "வலியார் முன் தன்னை நினைக்க"

பதவுரை

தன்னின் - (உயிர்களிடத்து அருள் இல்லாதவன்) தன்னைப் பாரக்கிலும்
மெலியோர்மேல் - எளிவர்கள் மேல்
தான் செல்லும் இடத்து - தான் அவரை வருத்துவதற்கு போகும் போது
வலியார் - (தன்னைப் பார்க்கிலும் வலியவர்கள்
முன் - (தன்னை வருத்துவதற்கு வரும்போது அவர்) முன்னுலே
தன்னை - (பயந்து நிற்கின்று) தன் நிலைமையை
நினைக்க - நினைக்கக் கடவன்

கருத்துரை

அருளில்லாத வலியவன் ஒருவன் தன்னைப் பார்க்கிலும் எளியவனைத் தான் வருத்தச் செல்லும் போது, தன்னைக் காட்டிலும் வலியவன் வருத்த வரும்பொழுது தான் பயந்து நிற்கும் நிலையை நினைக் கடவன்.

குறிப்புரை

வலியார் எளியாரை வருத்த நினைக்கையில் தாம். வலியார் வருத்த வருகையில் நிற்கும் நிலையை நினைத்தல் வேண்டும். அப்படி நினைத் தால் உயிர்களிடம் அருள் உண்டாகும் என்பதை ஆசிரியர் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார்.

இலக்கணம்

வலியார்—மெலியார்—குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். **நினைக்க**—வியங்கோள் வினைமுற்று. **தன்னின்**—ஐந்தாம் வேற்றுமை எல்லைப் பொருள். **செல்லும்**—எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.

9. "புறம் குன்றி கண்டனையர்"

பதவுரை

குன்றி - குன்றிமணியினுடைய
புறம் - மேல் புறம்
கண்டு அனையர் ஏனும்-காணப் படுதல் போல் வெளிவேஷத்தில் காணப்படுகிற செம்மையுடைய வரார்யினும்

அகம் - மனம்
குன்றி மூக்கின் - குன்றிமணி யீன் மூக்குப் போல
கரியார் - இருண்டுள்ளவர்களை
உடைத்து - உலகம் உடையது.

கருத்துரை

குன்றி மணியின் மேல்புறம் சிவப்பு நிறத்தில் அழகாகத் தோன்று வதை ஒத்து வெளி வேஷத்தில் செம்மையுடையவராகக் காணப்படு கிறவராயினும். மனத்தில், குன்றிமணியின் மூக்கில் கறுப்பு இருப்பது போல, களங்கம் உடையவர் இவ்வுலகத்திலுண்டு.

குறிப்புரை

குன்றி - பொருளாகு பெயர், பொருள் நிறத்திற்கானது, அனையர் (ஒத்தவர்) - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். மூக்கின். ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருளது. உடைத்து - ஒன்றன்பால் குறிப்பு, வினைமுற்று உலகம் என்ற தோன்று எழுவாயின் பயனில்லையாக நிற்கின்றது.

10. "ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை"

பதவுரை

ஒன்று ஆக- (சான்றோர் வகுத்த அறங்களுக்குள்) தனிச் சிறப் புடையதாக
கொல்லாமை - கொலை செய் யாமை
நல்லது - நல்லதாகும்

(அது நீங்கினால்)
பொய்யாமை - பொய்பேசா திருத்தல்
அதன் பின்சார - அதற்குப் பின்னே நிற்க
நன்று - நல்லது

கருத்துரை

அறங்களெல்லாவற்றிலும் தனிச்சிறப்புடையது கொல்லாமை யாகும். அதற்குப்பின் சிறந்து நிற்பதற்குரியது பொய் சொல்லாமை ஆகும்.

குறிப்புரை

.. இச்செய்யுளில் ஆசிரியர் இரு அறங்களைக் கூறுகிறார். ஒன்று கொல்லாமை, மற்றொன்று, பொய் யாமை; இவ்விரண்டினுள் எது சிறந்தது? என்பது கேள்வி: கொல்லாமை அறங்களுள் தனிச் சிறப்பு ஒன்றை அது உடையது: அக்கொல்லாமைக்குப் பின் சிறப்புடையது.

பொய்யாமை என்பதைக் காட்ட, பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று என்றார். அதாவது பொய்யாமை கொல்லாமையினும் வலியுடையது என்பது பெறப்பட்டது.

இலக்கணம்

கொல்லாமை, பொய்யாமை - எதிர் மறைத்தொழில் பெயர்கள். **சார** - வினை எச்சம். மற்று - அசை நிலை **நல்லது** - கொல்லாமைக்குப் பயனிலையாகவும். **நன்று** - பொய்யாமைக்குப் பயனிலையாகவும் நின்றன.

11. "உளர் என்னும் மாத்திரையர்"

பதவுரை

கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள்
உளர்-(உலகத்திலேகாண்பதற்கு மனிதர்களாக) இருக்கின்றார்கள்
என்னும் - என்று பேருக்குச் சொல்லாப்படும்
மாத்திரையர் - அளவினரே
(தமக்கும் பிறருக்கும் பயன் படாமையல்)
பயவா - ஒன்றும் பயன் படாத
களர் - உவர் நிலம்
அனையர் - போன்றவர்

கருத்துரை

கல்வி அறிவில்லாதவர் உலகத்திலே பார்வைக்கு மனித உருவத்திலே இருக்கிறார்கள் என்று அளவுக்குச் சொல்லுவதற்குரியார். மற்றப்படி அவர்கள் ஏதொன்றுக்கும் பயன் படாத உப்பு மண் உள்ள உவர் நிலத்துக்கு ஒப்பானவர்கள்.

குறிப்புரை

களர் நிலம் எவராலும் விரும்பமாட்டாமல் இருப்பதோடு உயிர்களுக்கு உணவு முதலிய விளைவதற்கும் உதவாதது. அது போல கல்லாதவர் தமக்கு மதிப்பிழந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவக்கூடியவராகார் என்பது இச்செய்யுளில் அறியக் கிடக்கின்றது இதனால் கல்லாதவர் ஒன்றுக்கும் உதவார் என்பது பெறப்பட்டது.

இலக்கணம்

உளர் : பலர் பால் படர்க்கை வினைமுற்று. **பயவா** - ஈறு கெட்ட மறைப் பெயரெச்சம் - **கல்லாதவர்** - எதிர் மறை வினையாலணையும் பெயர். **அனையார்** குறிப்பு வினைமுற்று

12. "அரிய வற்றுள் எல்லாம அரிதே"

பதவுரை

பெரியாரை - பேரறிவுடையவர்களை
பேணி - விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டு
தமர் ஆக - தமக்கு உற்றாராக
கொளல் - கொள்ளுதல்
அரிய வற்றுள் - அருமையான பேறுகள்
எல்லாம் - எல்லாவற்றுள்ளும்
அரிதே - அருமையானதே

கருத்துரை :

பேரறிவுடையவர்களைத் தழுவித் தமக்கு உற்றாராகக் கொள்ளுதல் கிடைத்தற்கரிய எல்லாப் பாக்கியங்களிலும் சிறந்த பாக்கியமாகும்.

குறிப்புரை

பெரியவர்களைச் சிநேகமாக ஒருவன் கொள்ளுதல் அவன் அடையக் கூடிய பேறுகளுக்குள் மிக மேலானது என்பது இதனால் புலனாகிறது.

இலக்கணம் :

அரிய - (அரியவைகள் கிடைத்தற் கரிய செல்வம்.) குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பேணி-வினை எச்சம். தமரா - (தமராக) தொகுத்தல் விகாரம். கொளல் - தொழிற் பெயர்.

13. "ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்"

பதவுரை

ஊக்கம் உடையவன் - மிகுந்த வலிமை யுடையவன்
ஒடுக்கம் .. (பகைவர் மேற் செல்லாது) காலம் பார்த்து அடங்கியிருத்தல்
பொரு தகர் - சண்டை போடும் ஆட்டுக்கடா
தாக்கற்கு - (தன் எதிரியாகிய மற்ற ஆட்டுக் கடாவின் மேல்) பாய்வதற்கு
பேரும் - கால் பின் வாங்கி செல்லும்
தகைத்து-தன்மையை உடையது

கருத்துரை

மிகுந்த வலிமையுடையவன் தன் பகைவன் மேற் செல்லாது காலம் தாழ்ப்பது, எதிரியான ஆட்டுக்காடவின் மேல் நன்றாகப் பாய்வதற்கு பின் வாங்கிச் செல்லும் தன்மையைக் கொண்டதாம்.

குறிப்புரை

சண்டைபோடும் ஆட்டுக்கடா கால் பின்வாங்கிச் செல்வது தோல்விக்கல்ல. ஆனால் தன் பகையாளியான மற்ற ஆட்டுக்கடாவின் மேல் வெற்றி கொள்வதற்காகவே. அதுபோல் ஊக்க முடையான் ஒடுக்கமாயிருத்தல் பகைவன் மேல் வெற்றிக் கொள்வதற்கே என்று அறிக.

இலக்கணம்

உடையான் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். **ஒடுக்கம்** — தொழிற் பெயர். பொரு(தகர்) - வினைத்தொகை **தாக்கற்கு** — (தாக்கல்+கு) தொழிற் பெயர். நாலாம் வேற்றுமை. **பேரும்** - (இடம் விட்டு பெயர்தல்) எதிர்காலப் பெயரெச்சம். **தகைத்து** – குறிப்பு வினை முற்று. ஒடுக்கம் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக இருக்கின்றது,

14. "காக்கை கரவாக் கரைந்துண்ணும்"

பதவுரை

காக்கை - காகங்கள்
கரவா - (தமக்கு இரை அகப்பட்ட போது) மறைக்காமல்
கரைந்து - (தம் இனத்தை) கத்தி அழைத்து
உண்ணும் - (அவைகளோடு) உண்ணும்
அன்ன - அப்படிப்பட்ட
நீரார்கே - (காக்கையின்) குணத்தை யுடையவர்களுக்கே
ஆக்கமும் - செல்வமும்
உள - மிகுதியாக உண்டாகும்

கருத்துரை

காக்கைகள் தம் இரையை மறைக்காமல் தம் இனத்தைக் கத்தி அழைத்து அவற்றோடு உண்ணும். அப்படிப்பட்ட தன்மை உடையவர்களுக்கே செல்வம் மிகுதியாக உண்டாகும்.

குறிப்புரை :

ஒரு காக்கைத் தன் இரையைப் பகிர்ந்தளிக்கிறது ஏனைய காகங்கள் உண்கின்றன. இதுபோலவே ஒருவர் பகிர்ந்து கொடுப்பதால் சுற்றத்தார் உறவு அதிகமாகும். அதனாலே செல்வம் மிகும் எனப் பெறப்பட்டது.

இலக்கணம் :

கரவா (காவாது) எதிர் மறைவினை எச்சம், **உண்ணும்** - ஒன்றன் பால் எதிர்கால வினைமுற்று. **அன்ன** - (அன்) என்னும் அடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். **நீரார்** - (நீர் - தன்மை) - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். உள - பலவின் பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

15. "இழிவறிந்து உண்பான் கண்"

பதவுரை

இழிவு - உணவு ஜீரணமானதை
அறிந்து - தெரிந்து கொண்டு
உண்பான் கண் - உண்பவனிடத்து
இன்பம் போல் - இன்பம் நிலை பெற்றிருப்பது போல
கழிபேர் - மிகப் பெரிய
இரையான் கண் - உணவு கொள்பவனிடத்து
நோய் - பிணியானது
நிற்கும் - நிலை பெற்றிருக்கும்

கருத்துரை

உணவு ஜீரணமானதை அறிந்து உணவு கொள்பவனிடத்தில் இன்பம் (சுகம்) நிலை பெற்றிருப்பது போல மிக அதிகமான உணவு உண்பவனிடம் நோயானது நிலை பெற்றிருக்கும்.

குறிப்புரை

இழிவு அறிந்து - உண்ணும் அளவு சிறிது குறைவாக உண்ணல் நல்லதென்று பொருள் கொள்க. மிருகங்கள் தின்பது இரை. மனிதன் அதிக உண்பதை உணவு என்னாமல் 'இரை, என்றது மிருகத்தோடே அதிகமாக உண்பவனை ஒப்பிடுதற் பொருட்டேயாம்.

இலக்கணம்

இழிவு - (குறைதல் - ஜீரணமாதல்) தொழிற் பெயர் - உண்பான் படர்க்கை ஒருமை எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். கழி-மிகுதியைக் காட்டும் இடைச் சொல். பேர் - பெரிய - குறிப்புப்பெயரெச்சம் கண் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு.

திருக்குறள் வினா விடை

பொது

1. திருக்குறள் பெயர்க் காரணமும், இலக்கணமும் கூறுக.

பெயர் ; திருக்குறள் என்பது மேன்மை வாய்ந்த குறள் வெண்பாக்களினால் இயற்றப் பட்ட நூல் என்று பொருள்படும்.

திருக்குறள்: திரு என்பது இந்நூலின் பெருமையை விளக்க வந்த தொரு அடைமொழியாகும். குறள் இரண்டடிகளினாலாகிய வெண்பா, 'குறள்' என்பது ஈண்டு இரண்டு வெண்பாக்களிலே இயற்றப்பட்ட இந்நூலைக் குறிக்க வந்தது. ஆதலின் திருக்குறள் என்பது அடையடுத்த ஆகு பெயர்.

2. திருக்குறள் நூல்வகைகளுள் எதனைச் சார்ந்தது ?

திருக்குறள் நூல்வகை என்ற பகுதியில் விடை காண்க.

3. திருக்குறளுக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்களுள் மூன்றையும் திருவள்ளுவருக்கு வழங்கும் பெயர்களுள் மூன்றையும், குறிப்பிடுக.

திருக்குறளின் வேறு பெயர்களின் கீழும்: திருவள்ளுவர் வேறு பெயர்கள் கீழும் கொடுத்துள்ள விடைகளுள் ஏதேனும் மூன்றை எழுதுக.

4. திருக்குறள் என்னென்ன பாகுபாட்டினைக் கொண்டுள்ளது என்பதைக் குறித்துச் சிறுகுறிப்புவரைக.

திருக்குறள் பிரிவு என்பதின் கீழ்க் காண்க.

5. சங்க காலத்து நூல்கள் எவை ? அவற்றில் திருக்குறள் எதனைச் சார்ந்தது ?

கடைச் சங்க காலத்து நூல்கள், **1. எட்டுத்தொகை** 2. **பத்துப் பாட்டு 3. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு** என்ற நூல்களாம். அவற்றுள் திருக்குறள் பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூலைச் சேர்ந்தது.

6. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் யாவை? அவற்றுள் திருக்குறள் எந்த வரிசையின் பாற்படும் ?

(1) நாலடியார். (2) நான் மணிக்கடிகை. (3) இனியவை நாற்பது. (4) இன்னா நாற்பது. (5) கார் நாற்பது. (6) களவழி நாற்பது. (7) ஐந்திணை ஐம்பது. (8) ஐந்திணை எழுபது. (9) திணைமொழி ஐம்பது (10) திணைமாலை நூற்றைம்பது. (11) (முப்பால்) **திருக்குறள்** (12) திரிகடுகம். (13) ஆசாரக்கோவை. (14) சிறு பஞ்சமூலம். (15) முதுமொழி காஞ்சி. (16) ஏலாதி. (17) பழமொழிக் கோவை (18) கைந்நிலை என்பனவாம். இவ் வரிசைக் கிரமத்தில் திருக்குறள் 11-ம் நூலாகும்.

7. திருவள்ளுவரைக் குறித்துச் சுருக்கிப் பத்து வரிகளுக்கு மிகாமல் ஒரு குறிப்பு எழுதுக.

திருவள்ளுவர் 1800 ஆண்டுகட்கு முன்னர் மயிலையிலும், மதுரையிலும் வசித்தவர். இவர் தாய் **ஆதி**; தந்தை **பகவன்** என்பர். இவர் நெசவுத் தொழில் புரிந்து வந்தனர்; **வாசுகி** என்னும் கற்புடைய மங்கையை மணந்து இல்லறம் இனிது நடத்தி வந்தார். இவர் கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து, உலகம் போற்றும் ஒப்பற்ற **திருக்குறள்** என்னும் நூலை இயற்றியருளினர். இவர் தாம் இயற்றிய நூலை மதுரையில் உள்ள கடைச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றஞ் செய்து பெருமையுடன் வாழ்ந்து வந்தார். இக்காலத்தில் ஆண்டுதோறும் இவர் பெருமையை

பாராட்டிப் பல விழாக்கள் நடந்தேறி வருகின்றன. பாரதியார் "வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ்கொண்ட தமிழ் நாடு" என்று இவரைத் தம் பாடலில் சிறப்பித்துள்ளார்.

8. திருவள்ளுவர் காலத்திலிருந்த வேறு புலவர்கள் யார்?

ஔவையார், கபிலர், பரணர், நக்கீரர், முதலானவர்கள்.

9. திருக்குறள் மேன்மையும், எல்லாராலும் போற்றப்படும் பெருமையும் உடையது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் எவை?

(1) ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி நாலும் இரண்டும் (இரண்டடியாலான குறள்) சொல்லுக்குறுதி என்ற பழமொழியாலும், (2) கம்பர், இளங்கோவடிகள், சித்தலைச் சாத்தனுர் என்ற பெரும் புலவர்களும், உரை யாசிரியர்களும் தம் நூல்களில் மேற்கோள் எடுத்தாண்டு வருவதினுலும் (3) ஐரோப்பியரான "போப்" என்பவர் ஆங்கிலத்தில் இதனை மொழிப்பெயர்த் திருப்பதாலும் (4) ஐரோப்பிய மொழிகளில் சிறந்தவற்றுள்ளும், தென்னுட்டு மொழிகளிலும் இந்நூல் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பதாலும் (5) எம்மதத்தினருக்கும் சம்மதமான நூலாக இருப்பதாலும், இது மேன்மையும், எல்லாராலும் போற்றப்படும் பெருமையும் உடையது என்பது தெரிய வருகின்றது.

10. திருக்குறளுக்கு எவரெவர் உரை செய்துள்ளனர்? அவற்றில் சிறந்தது யாது?

திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், தருமர் முதலிய பத்துபேர் உரை செய்துள்ளனர். ஆயினும் பரிமேலழகர் உரையே எல்லாவற்றிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது.

பாடம்—(சிறப்பு)

11. மழை எந்த இருவகையில் துப்பாயது?

மழையானது உணவு உண்கின்றவர்களுக்கு உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்குவதுமன்றி உண்கிறவர்களுக்கு உணவாகக் குடிக்கும் தண்ணீராகவும் இருக்கின்றது.

12. குணத்தைக் குன்றுக்கு உவமை கூறினது எதனுல்?

குன்றுஅசையாமையும், பெருமையையும் கொண்டது. நற்குணமும் அத்தகையது பற்றிக் குணத்தைக் குன்றுக்கு உவமித்தார்.

13. கணமேயும் காத்தல் அரிது எது? ஏன்?

குணம் என்னும் குன்றேறி நின்ற முனிவர் வெகுளியைக் கணமேயும் காத்தல் அரிது. ஏனெனில் அவர் வெகுளி கோபிக்கப்பட்டவரோலே தடுத்தலரிதாம்.

14. அறனனைத்து ?

ஒருவன் மனத்தில் குற்றமில்லாதவன் ஆகக் கடவன். அனைத்தே அறன்.

15. ஆகுல நீர; எவை ?

மனத்தில் மாசில்லாமல், சொல்லும் வேஷமும் ஆகிய பிறவெல்லாம் ஆகுலத்தன்மையை யுடையன.

16. எது கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று ?

இனிய சொற்கள் இருக்கையில், ஒருவன் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல் கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்ததற்றாகும்.

17. எதற்கு எவைகள் ஆற்றல் அரிது.

ஒருவன் கைம்மாறு கருதாமல் செய்யும் உதவிக்கு, மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தையும் ஆற்றல் அரிது.

18. தீயினால் சுட்டது புண் என்றும், நாவினால் சுட்டது வடு என்றும் கூறக்காரணம் என்ன ?

தீயினால் சுட்ட புண் உடம்பில் இருந்தாலும் மனதில் ஆறிவிடும். அதனால் புண் என்றும், ஆனால் நாவினால் கொடுஞ் சொற்களைப் பேசிச் சுட்ட புண் ஆறிப் போகாமல் எப்போதும் மனதில் இருந்து கொண்டே இருப்பதால் வடு என்றும் கூறினார்.

19. மறத்தல் அதனினும் நன்று. எதனினும் நன்று ?

ஒருவன் செய்த குற்றத்தை எப்போதும் பொறுத்தல் வேண்டும். அந்தக் குற்றத்தை நினைக்காமல் மறந்து விடுதல், பொறுப்பதிலும் நன்று.

20. வலியார் முன் தன்னை ஒருவன் எப்போது நினைக்க வேணடும் ?

தன்னைப் பார்க்கிலும் எளியவனை வருத்தப் போகும் போது, தன்னைக் காட்டிலும், வலியவன் தன்னை வருத்த வரும்போது பயந்து நிற்கும் நிலையை நினைக்க வேண்டும்.

21. குன்றி மணிப்புறம் குன்றி மூக்கு இவற்றால் நமக்கு ஆசிரியர் அறிவிக்கும் நீதி யாது ?

மக்களுள் சிலர் வெளிப்பகட்டில் குன்றி மணியின் புறம் போல் காணப்படுவார்கள். சிவப்பான அழகு குன்றி மணியின் மூக்கில் கறுப்பு இருப்பது போல மனத்தில் களங்கமுடையவர்கள் இவ்வுலகில் இருக்கிறார்கள் என்ற நீதியைக் குன்றிமணிப் புறத்திலிருந்தும் குன்றி மூக்கினின்றும் நமக்கு அறிவிக்கிறார்.

22. கொல்லாமை, ஒன்றாக நல்லது என்றது எதனால் ?

பலவகை அறங்களுள், தனிப்பட்ட சிறப்புடைமை பற்றி கொல்லாமை ஒன்றாக நல்லது என்றார்.

23. பொய்யாமை சொல்லாமையின் பின் சாய நன்று என்று சொல்லக் காரணம் யாது ?

கொல்லாமை தனிச்சிறப்புடைய தானாலும் பொய்யாமை கொல்லாமைக்குப் பின்னாக சிறப்புடையது. அதாவது பொய்யாமை கொல்லாமையினும் வலிமை உடையது என்பதாம்.

24. திருவள்ளுவர் கல்லாதவர், களர் அனையர் என்பானேன் ?

பாட்டு 11 கீழ்க்குறிப்புரையில் விடை காண்க.

25. "அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே" என்று திருவள்ளுவர் யாரைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாட்டு 12 கீழ் உள்ள கருத்துரை இதன் விடையாகும்.

26. "ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்" என்றால் என்ன ? அது எதற்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது ?

மிகுந்த பலமுடையவன் தன் பகைவன் மேல் செல்லாது காலம் பார்த்து அடங்கியிருத்தலை ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் என்றார். சண்டைபோடும் ஆட்டுக்கடா தன் எதிரியான மற்ற ஆட்டுக்கடாவின் மேல் பாய்வதற்குக் கால் பின் வாங்கிச் செல்லுவதற்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

27. எப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவர்களுக்கு செல்வம் மிகுதியாக உண்டாகும்.

பாட்டு 14 இன் கீழ்க்காணும் கருத்துரையை இங்கே விடையாக எழுதவும்.

28. இன்பம் யாரிடத்தும், நோய் எவரிடத்தும், நிலைத்தல் இருக்கும்.

உண்ட உணவு ஜீரணமானதை அறிந்து உண்பவனிடத்தில் இன்பம் நிலைத்திருக்கும். அதுபோலவே அதிகமான உணவு உண்பவனிடத்திலும் நோயானது நிலைத்திருக்கும்.

2. நாலடியார்

நூலின் பெயர்க் காரணம் :—*நாலடியார் என்ற நீதிநூல் நான்கு அடிகளை யுடைய வெண்பாக்களால் இயன்றது. நாலடி என்பது நான்கு அடிகளை யுடைய வெண்பாவைக் குறிக்கும். இது கருவியாகு பெயராய் அவ்வெண்பாக்களால் இயன்ற நூலைக் குறிக்கும் நாலடி—*

ஆர்=நாலடியார் என்றுயிற்று. ஆர்-என்னும் விகுதி நூலின் சிறப்பை விளக்க வந்தது.

நூலின் வகையும், பிரிவும் :—இது முதல் நூலின் பாற்படும். நாலடியார் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இந் நூலுக்கு ஒத்த நூல் திருக்குறள் எனலாம். இந்நூலிலும் திருக்குறளில் உள்ளதைப் போலவே, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன. அன்றியும் குறளில் உள்ளதைப் போலவே ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்து வெண்பாக்கள் உள்ளன, கடவுள் வணக்கப்பாடல் நீங்கலாக, (1) அறத்துப்பாலில் 13-அதிகாரங்களும். (2) பொருட்பாலில் 26-அதிகாரங்களும் காமத்துப்பாலில் 1-அதிகாரமும் உள்ளன. மொத்தம் 400 வெண்பாக்களை யுடையன.

இந் நூலின் மறுபெயர் :—நாலடிநானூறு; வேளாண்வேதம்.

நாலடியாரின் பெருமை :—இந்நூல் சங்ககாலத்துப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறளுக்கு அடுத்தபடியாகச் சிறப்பு வாய்ந்தது. திருக்குறளைப் போலவே இதுவும் ஜி. யு. போபபையரால் ஆங்கில மொழியில், மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. "ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி'' என்ற பழமொழி இந்நூலின் மேம்பாட்டைப் புலப்படுத்தும். இந்நூல் ஏடுகள் பாண்டியனால் வைகையாற்றில் எறிந்த சமயத்தில் நான்கடி, நீரை எதிர்த்துச் சென்றவை என்பர் சிலர். அதனாலும் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது என்பர். ஆயினும் முதலில் கூறிய பெயர்க்காரணமே மிகவும் பொருத்தமானது.

ஆசியர் வரலாறு

ஆசிரியர் :—சமண முனிவர்கள்,

நாலடியாரின் காலம் :—கடைச்சங்க காலம் என்பர். அதாவது 1800 ஆண்டுகட்கு முன்னர் என்பதாம்.

நூல் வகுத்தவர் :—கடைச் சங்க காலத்துப் புலவராகிய 'பதுமனார்' இந்நூலுக்கு அதிகாரம் வகுத்துள்ளார் என்பர்.

நாலடியாரைக் குறித்து வழங்கும் வரலாறு :—பஞ்சத்தினால் பாண்டியனை அடைந்து வாழ்ந்து வந்த 8000 சமண முனிவர்கள், பஞ்சம் நீங்கப் பெற்றபின் தம்மூர்க்குச் செல்லப் பாண்டியனை விடை கேட்டனர். அதற்கு அவன் இணங்காமையால், சமண முனிவர்கள் தலைக்கொரு செய்யுள் எழுதித் தம்தம் ஆசனத்தின் அடியில் வைத்து, இரவோடிரவாய்த் தம் நாடு சென்றனர். அதனை மறுநாள் உணர்ந்த அரசன் அவர்கள் மீது கோபங் கொண்டு, அவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஏடுகளையெல்லாம் ஆற்றில் எறியக் கட்டளையிட்டான். அப்போது

அவ்வேடுகளுள் நானூறு ஏடுகள் மாத்திரம் நீரை எதிர்த்து நான்கடி செல்ல, பாண்டியன் அவற்றை எடுத்து வரச்செய்து, பதுமனாரிடம் ஒப்படைத்தான், அவர் அவ்வேடுகளில் உள்ள செய்யுள்களை ஆராய்ந்து அதிகாரம் வகுத்து நூலாக்கினர் என்பர்.

2. நாலடியார்

கடிப்பிடு; இச்செய்யுள் நாலடியார் நூல் 10ம் அதிகாரம் ஈகை என்ற தலைப்பின் 10வது செய்யுள்.

" கடிப்பிடுகண் முரசம் "

பதவுரை

கடிப்புஇடு-குறுந்தடியால் அடிக்கப்படுகின்ற
கண்-கண்ணையுடைய
முரசம்-பேரிகையின் வலியை
காதத்தோர்-ஒருகாத தூரத்திலிருப்பவர்
கேட்பர்-கேட்பார்கள்
இடித்து-மேகம் இடிஇடித்து
முழங்கியது-கர்ச்சித்த ஓசையை
ஓர் யோசனையோர்-ஒருயோசனை தூரத்திலிருப்பவர்கள்
கேட்பர்-கேட்பார்கள்
சான்ரோர்-பெரியோர்கள்
கொடுத்தார்-இவர் யாசகருக்குக் கொடுத்தார்
எனப்படும்-என்று கூறப்படும்
சொல்-சொல்லையோ
அடுக்கிய-ஒன்றின்மேல் ஒன்று அடுக்கிவைத்த
ஏழு உலகமும்-மூன்று உலகத்தாரும்
கேட்கும்-கேட்பார்கள்

கருத்துரை

முரசு ஒலி காததூரம் மட்டும் கேட்கப்படும். இடி - முழக்கம். யோசனை தூரம் மட்டும் கேட்கப்படும். இவர் கொடுத்தார் என்று பெரியோர் சொல்லும் சொல்லானது எல்லா வுலகங்களிலும் கேட்கப்படும்.

விளக்கவுரை:

கடிப்பு:—முரசு தட்டுதற்கு உதவும் குறுந்தடி. கண் - வாத்தியத்தில் அடிக்கப்படும் இடம். காதம்-பத்து மைல். யோசனை. நூறுமைல், மூவுலகு - மேல், நடு, கீழ் என்பன. அல்லது சுவர்க்க. மத்திய, பாதாளம் - மூவுலகும் கேட்கும் என்றது - பூமி எங்கும் உள்ளவர்களன்றி, பாதலம், சுவர்க்கம் ஆகிய இவ்விடங்களில் உள்ளவர்களும் கொடுத்தவர் புகழைக் கூறுவார் என்பதனாலேயாம்.

இலக்கணம்

முழங்கியது - வினையாலணையும் பெயர். கேட்குமே - ஏ-தேற்றம். சான்ரோர் - மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. மேன்மேலுயர்ச்சியணி. முரசம்-கருவியாகுபெயர்.

செய்யுள் வினாவிடை

(பொது)

1. நாலடியாரின் பெயர்க் காரணத்தைக் கூறு:
2. நாலடியார் என்னும் நூலின் பெருமைகளை வரைக.
3. நாலடியார்க்கு ஒத்த தமிழ்நூல் யாவை? அது எவ்விதங்களில் நாலடியாரை ஒத்து விளங்குகிறது?
4. நாலடியார் நூல்வகைகளுள் எதன் பாற்படும்?
5. நாலடியாரைப் பற்றி வழங்கும் பழைய வரலாறு யாது?
6. நாலடியாரின் ஆசிரியர் யார்? அவர் காலத்தையும் குறிப்பிடு.
7. நாலடியார் அதிகாரம் வகுத்தவர் யாவர்!

(மேற்கேள்விகளுக்கு, பதில்கள் முற்பகுதியில் காண்க.)

(சிறப்பு)

8. முரசும், இடியும் எவ்வளவு தூரம் கேட்கும்.

முரசுஒலி காததூரம் கேட்கும். இடிமுழக்கம் ஒரு யோசனை தூரம் கேட்கும்.

9. மூவுலகும் கேட்கப்படுவது எது?

இவர் யாசகர்களுக்குக் கொடுத்தார் என்று சான்றோர்கள் சொல்லும் சொல் மூவுலகும் கேட்கப்படும்.

3. பழமொழி

பழமொழி பொருள்:: பழமையான மொழி. இது, உலக வழக்கத்தில் தொன்றுதொட்டு உபயோகிக்கப்பட்டு வரும் சிலவகை வாக்கியங்களைக் குறிக்கும். சொல் (வாக்கியம்) கருவியாகுபெயர்.

பழமொழி எனப் பெயர்க் காரணம்:—இது ஒவ்வொரு செய்யுளின் முடிவிலும் ஒவ்வொரு பழமொழியை அமைத்து நீதியைக் கூறுகின்ற பாடல்களினாலாகிய ஒரு நூலாதலால் **பழமொழி** எனப் பெயர் பெற்றது.

பழமொழி நானூறு;—உவமை; திருஷ்டாந்தம் முதலியன அடங்கி ஒவ்வொரு பழமொழி அமைந்துள்ள நானூறு வெண்பாக்களையுடையதால் இந்நூல் பழமொழி நானூறு எனவும் வழங்கப்படும்.

இச்செய்யுளில் காணப்படும் பழமொழிகள்: இச்செய்யுளில் காணப்படும் பழமொழிகள் சில இக்கால வழக்கில் இல்லை. ஆயினும் அக்காலத்தில் இருந்தது என்பது தெளிவு.

பழமொழியை வேறு எந்த நூல்களோடு ஒப்பிடலாம்: பழமொழி நூலை, நாலடியாரோடும் திருக்குறளோடும் சிலவகையில் பொருந்துவதால் திருக்குறள், நாலடியாரோடு பழமொழி நூலை ஒப்பிடலாம்.

பழமொழியின் சிறப்பு: நச்சினர்க்கினியர் முதலிய சிறந்த உரையாசிரியர் இதனை எடுத்தாளுகின்றனர். புறத்திரட்டுத் தொகை நூலிலும் பலசெய்யுள்கள் எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இதன் சிறப்புத் தெரியும்.

காலம்: இது கடைச்சங்க காலத்து பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. ஆகவே இந்நூல் இன்றைக்கு சற்றேறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருஷத்து முந்திய நூல் எனலாம்.

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர்: முன்றுறையரையனர். இவர் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள முன்றுறை என்னும் ஊரையாண்ட சிற்றரசன். சங்கப்புலவருள்ளும் ஒருவராவார். (அரையன்-அரசன்) இவர், இந்நூல் சிறப்புப்பாயிரத்தில் பிண்டியினீழல் என்று ஆரம்பிப்பதால் ஜைன சமயத்தவர் என்று தெரிகிறது. பிறவிவரம் தெரியவில்லை.

உடையதனைக் காப்பான்: இப்பாடல் பழமொழி 5ம் பகுதி பொருள் தொகுதி 200ம் பாடலாகும்.

"உடையதனைக் காப்பான்"

பதவுரை

அடையின்-(புலி) சென்றடைந்தால்
புதற்கு-(முட்செடி அடர்ந்த) புதருக்கு
புலியும்-புலியும் (தங்குவது)
வலியே-வலியாகும்
புலிக்கு-புலிக்கு
புதலும்-புதரும் (மறைந்திருப்பதற்கு)
வலியாய்விடும்-வலியாகும் (அதுபோல
உடையதனை - தன் கையிலுள்ள பொருளை
காப்பான்-சோரப்டாமல் காப்பவனே
உடையான் - அதனை உடைய செல்வந்தனுவான்
அதுவே-அப்பொருள்தானே
உடையானை-தன்னையுடையானை
காப்பதும் ஆகும்-காப்பதுமாகும்.

கருத்துரை:

காட்டுக்குப் புலி ஆதரவு. புலிக்குக் காடு ஆதரவு. அதுபோல உடையவனுக்குப் பொருள் ஆதரவு, பொருளுக்கு உடையவன் ஆதரவு. பொருளை ஒருவர் காப்பாற்றினல். அவனைப் பொருள் காப்பாற்றும். பெரியவருக்கு சிறியவரும், சிறியவருக்குப் பெரியவரும் ஆதரவு.

விளக்கவுரை :

புலி ஒரு புதரில் தங்கினால் மக்கள் புதருக்குக் கிட்டப் போவதற்கு அஞ்சுவார்கள். ஆகவே புதருக்குப் புலி இருப்பது பலமாகிறது. இப்படியே புலிக்கும் மக்கள் வேடர் முதலியவர் கண்ணுக்கு தெரியாமல் மறைவதற்கு புதர் உதவுகிறது: அதனாலே புலிக்குப் புதர் பலமுண்டாகின்றது. அதாவது, கல்லுக்குப் புல் ஆதரவு புல்லுக்குக் கல் ஆதரவு என்பதுபோல. இச்செய்யுளில் - புலி-உடையானுக்கும்-புதர். அவன் உடையதனுக்கும் (பொருளுக்கும்) உபமானமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவும்.

செய்யுள் வினா விடை

(பொது)

1. பழமொழி என்றால் பொருள் என்ன?

2. ஒரு நூலுக்குப் பழமொழி என்ற பெயர் ஏன்?

3. பழமொழியின் சிறப்பை வரைக.

4. பழமொழி சங்கநூலுள் எதனைச் சேர்ந்தது? காலம் எது!

1, 2, 3, 4 வினாக்களின் விடையை, பழமொழி பதவுரைக்குமுன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளவற்றில் காண்க.

சிறப்பு

5. **புலிக்குப் புதரும் வலியாய் விடும்! இதனால் நீர் அறியும் நீதியாது!**

6. புலிக்குப் புதர் இருப்பது வேடர் மக்களுக்குத் தப்பித் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள. மக்களுக்குப் பொருள் இருப்பது அவர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களில் உதவுவதற்கு என்ற நீதி அறியலாம்.

7. **இச்செய்யுளில் புலியும் புதரும் எவற்றிற்கு உபமானமாக வந்துள்ளது!**

புலியானது, பொருளையுடையவனுக்கும் புதரானது உடையாளின் பொருளுக்கும் உவமானமாக வந்துள்ளன!

8. **புதருக்குப் புலியும் வலியவே. புலிக்குப்புதரும் வலியாய்விடும் விளக்குக.**

விளக்கவுரையில் கண்டு தெளிக.

III. கதைப் பொதி பாட்டுப் பகுதி

இது நமக்கு மூன்ருகவதாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பகுதியாகும். இவற்றுள் கதைகள் பொதிந்துள்ள (அடங்கிய) இரு பாட்டுகள் உள்ளன.

I. மலையும் அணிலும்

இப்பகுதி **கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை** அவர்கள் இயற்றிய **"மலரும் மாலையும்"** என்ற நூலிலிருந்து எடுத்ததாகும்:

"மலரும் மாலையும்"

பெயர்க் காரணம்: தனி மலரும், மாலையும் இருப்பன போல் இந் நூலில் பல தனிப் பாடல்களும், தொடர் நிலைப் பாடல்களும், ஒன்ருகத் தொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், இது **மலரும் மாலையும்** எனப் பெயர் பெற்றது.

நூலின் தன்மை: (1) மலரும் மாலையும் என்ற நூலில் உள்ள பாட்டுகள் சிறுவர்களும் எளிதில் கற்றறியக்கூடிய வகையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. (2) இதில் காணும் பாடல்களில் பெரும்பாலும் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பாடலின் போக்கைக் கொண்டுள்ளது. (3) இதிலுள்ள நடை இனிமையும் தெளிவும் எளிமையுமானது.

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியரின் பெயர்: திரு. சி. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை.

தந்தையார்: சிவதாணுப் பிள்ளை,

பிறப்பிடம்:–திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த சுசீந்திரத்தை அடுத்த தேரூர் என்னும் கிராமம்.

தாயார்: ஆதிலட்சுமியம்மாள்,

காலம்: *1876* ம் ஆண்டு பிறந்தவர்.

தொழில்; இவர் பல கலாசாலைகளில் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்து கடைசியில் திருவனந்தபுரம் பெண்களுக்குரிய அரசாங்கக் கல்லூரியில் 1931-ம் ஆண்டு வரை தமிழ் ஆசிரியராக இருந்து இப்போது ஓய்வு பெற்றிருக்கிருர்.

வாழ்க்கை: இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச் **சாந்தலிங்கத் தம்பிரானிடம்** தமிழ் மொழி கற்றதுமன்றி ஆங்கிலத்திலும் மெட்ரிக்குலேஷன் வரை படித்துப் போதனுமுறையும் பயின்று. தமிழ் ஆசிரியராகப் பல்லாண்டு தம் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்திருக்கிருர்.

அவர் இயற்றிய நூல்கள் : 1. காந்தளூர்ச் சாலை என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை நூல். 2. நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் மான்மியம் என்னும் நூல் முதலியன:

மலையும் அணிலும்

முன்னுரை:—இப்பாட்டை ஆங்கிலத்தில் எம்மர்சன்,(Gmersqn) என்பவர் பாடினதைக் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை என்பவர் தமிழில் பாடியுள்ளார். ஆங்கிலத்தில் இப்பாடலுக்கு தலைப்பு. "The mountain and the squirrel" என்று உள்ளது.

இப்பாடலின் கருத்து :—இப்பாடலில் மலை தன்னைப் பெரிதாக எண்ணிக்கொண்டு தன்னிடத்தேயிருந்த ஒரு சிறு அணிலைப்பார்த்து "அற்பத் திருடா" என்றவுடன், அந்த அணில் அம்மலையைப் பார்த்து உலகில் அற்பமான சிறு சிறு பொருள்கள் சேர்ந்து தான் உலகம். என்னை சிறு அற்பப் பிராணி என்று நீ இகழாதே. அற்பம் என்று நீ நினைக்கிற என்னைப் போல் நெல்லைக் கொறிக்க உன்னால் இயலுமோ இயலாது. ஆகையால் உலகில் ஒன்றில் பெரியவர் ஒன்றில் சிறியவராக இருப்பார். இதனாலே, யாரையும் அற்பமானவர்; ஒன்றுக்கும் உதவாதவர் என்று கருதுவது மூடத்தனமான அபிப்பிராயமாகும்." என்று அணில் மலைக்கு அறிவூட்டியது.

இச் செய்யுள் செய்யப்பட்ட நோக்கம் இப்பாடலை ஆங்கிலக் கவியாகிய எமர்சன் என்பர் உருவத்தினால் உயர்வு தாழ்வு என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு தடுமாற்றம் அடையாமல் தெய்வம் அவரவர்க்குக் கொடுத்த பணியைச் செய்யவேண்டும்." என்ற உண்மையை மக்களுக்கு எடுத்து உணர்த்துமாறு இக்கவியைப் புனைந்துள்ளார்.

"அற்பத் திருடி என்றெனை"

பதவுரை

அற்ப-கேவலமான
திருடா-திருடனே
என்று-என்று சொல்லி
எனை-அணிலாகிய என்னை
அழைத்த-கூப்பிட்ட
வெற்பே-மலையே
யானும்-நானும்
விளம்ப-சொல்லுவதை
கேளாய்-கேட்பாயாக
அளக்கல்-அளப்பதற்கு
ஆகா-முடியாத
அளவும்-பருமனும்
பொருளும்-பல்வேறு பொருள்களையும்
துளக்கல்-எக்காலத்தும் அசைதல்
ஆகா-இல்லாத
நிலையும்-நிலையையும்
தோற்றமும்-தோற்றத்தையும்
வறப்பினும்-வறண்டு போன காலத்திலும்
வளந்தரும்-வளப்பத்தை கொடுக்கும்
வண்மை-கொடைத்தன்மை
உனக்கு என்று-உனக்கு உண்டு என்று
உரைமொழி-சொல்லும் வார்த்தை

முற்றும்-முழுவதும்
உண்மையே-மெய்தான்
ஆயின் - ஆனாலும்
ஒருவகை-ஒருவிதமான
பொருளின்-வஸ்துவினாலே
ஓர் உலகு ஆமோ-ஒரு உலகம் உண்டாகி விடுமோ
ஒரு வெயில்-ஒரு வெயில் காலமும்
மழையின்-மழைகாலமும் (சேர்ந்து)
ஓர் ஆண்டு-ஒரு வருஷம்
தேறுமோ-முடிந்துவிடுமோ (ஆகா)
பற்பல-பலவிதமான
பொருளும்-பொருள்களும்
பற்பல-பலபல
பருவமும்-பருவ காலங்களும்
ஒன்றாய்-ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
கூடினே-கூடினால் மட்டுமே
உலகாம்-உலகமாகும்
யாண்டு ஆம்-வருஷமாகும்
ஆதலின்-ஆகையாலே
யான்-அணிலாகிய நான்
அகிலமீது-இந்தப் பூமியில்
உதித்தே தோன்றியே
இருப்பதை-இருக்கிறதை
இழுக்கா-கேவலமாக
எண்ணவும்-நினைக்கவும்
மாட்டேன்-செய்யேன்
என்தொழில்-என் வேலையை
இயற்றவும்-செய்யவும்
யாவர்வேறு-வேறு எவர்
உளார்-இருக்கின்றார்கள்
உன் பெரும் உருவு-உனது பெரிய உருவம்
எனக்கு இல்லை-எனக்குக் கிடையாது
உனக்கும்-உனக்கும்கூட
என் சிறு வடிவு-எனது சிறிய உருவம்

இல்லை-கிடையாது
மேலும்-அல்லாமலும்
என்தன்-என்னுடைய
உள்ளம்-மனத்தின்
களிப்பில்-மகிழ்ச்சியில்
உற்று நோக்கில்-கூர்ந்து பார்த்தால்
எள்ளத்தனையும்-சிறு எள் அளவு கூட
உனக்கு இலை-உனக்குக் கிடையாது
இலையே-இல்லவே இல்லை
அணில்பிள்ளை-அணில் பிள்ளையாகிய யான்
சாடி-மோதி
ஓடி-எங்கும் ஓடி
அலைந்து-திரிந்து
விளையாடல் - விளையாடுவதற்கு
விரி இடம்-விசாலமான இடம்
பெறுவாய்-நீ பெற்றிருக்கின்றாய்
ஐயம்-சந்தேகம்
இதற்கு இலை-இதற்குக் கிடையாது
அடல்-வீரமும்
ஆற்றலும்-வல்லமையும்
ஒவ்வொருவருக்கும்-ஒவ்வொரு மக்களுக்கும்
ஒவ்வொருவிதம் ஆம்-ஒவ்வொரு விதம் ஆகும்
அறத்தோடும்-தர்ம நீதியோடும்
முறையோடும்-ஒழுங்கோடும்
ஆழ்ந்த அறிவோடும்-மிக்க கூர்மையான அறிவுடனும்
அனைத்தும்-சகலமும்
இவ்வுலகில்-இந்தப் பூமியில்
அமைக்கல் ஆயின்-தம்தம் தொழிலியற்ற உண்டாக்கப் பெற்றுள்ளன
வனங்களை-காடுகளை
முதுகில்-உன்மேலே
வகித்து-தாங்கி

நின்று-நிற்பதற்கு
வல்லை-வல்லமையுள்ளவன்
நீ ஆயின்-நீயாக இருந்தாலும்
மற்று இங்கு-மற்றும் இவ்வுலகத்தில்
எனைபோல்-என்னைப்போல
நெல்லை-நெல் தானியத்தை
கொறிக்க-கொறிப்பதற்கு
நின்னால்-உன்னாலே
ஆகுமோ-முடியுமோ (முடியாது) (ஆகையால் உலகில்)
யாவரே பெரியர்-எவர்தாம் பெரியவர்கள்
யாவரே சிறியர்-யார்தாம் சிறியவர்கள்
ஒன்றில்-ஒரு காரியத்தில்
பெரியர்-பெரியவர்களாக இருப்பவர்
ஒன்றில்-வேறு ஒரு காரியத்தில்
சிறியர் ஆம்-சிறியவர்கள்தான்
ஒன்றில்-ஒரு காரியத்தில்
சிறியர்-சிறியவர்களாக இருப்பவர்கள்
ஒன்றில்-வேறொரு காரியத்தில்
பெரியர் ஆம்-பெரியவர்கள்தான்
ஆதலின்-ஆகையினாலே
அற்பர்-இவர் கேவலமானவர்
ஆகாதவர்-எதற்கும் உதவாதவர்
என-என்று
ஓதுதல்-ஒருவர் சொல்வதானது
மடமையின்-மூடத்தனத்தின்
சாதனை-பிடிவாதக் கொள்கை (காரியம்)
ஆமே-ஆகுமே

பொழிப்புரை:—(அணில் மலையைப் பார்த்து) கேவலமான திருடா என்று என்னை அழைத்த மலையே! நான் உனக்குச் சொல்லுவதைக் கேட்பாயாக.

எவராலும் அளவிட முடியாத பருமனும், பலவிதப் பொருள்களும், அசையாத நிலையும், நல்ல தோற்றமும், வறட்சியான காலத்திலும் செழிப்பைத்தரும் கொடைத்தன்மையும் உனக்கு இருக்கிறதென்று சொல்லப்படும் வார்த்தை முழுவதும் உண்மைதான். ஆயினும். ஒருவிதப் பொருள்களால் ஒரு உலகம் உண்டாகிவிடுமோ (உண்டாகாது) ஒரு வெயில் காலமும் ஒரு மழை காலமும் சேர்ந்து ஒரு வருஷம் ஆகுமோ?(ஆகாது). பலவிதமான பொருள்களும், பலவிதமான பருவங்களும் ஒன்றாய்க் கூடினாலன்றோ உலகமும் வருஷமும் உண்டாகும். ஆகையால், நான் இந்த உலகத்தில் தோன்றினதை அற்பமாக எண்ணவும் மாட்டேன். என் வேலையைச் செய்யவும் வேறு யார் இருக்கின்றார்கள். (ஒருவருமில்லை) உன்னுடைய பெரிய உருவத்தைப்போல எனக்கு உருவம் இல்லை. உனக்கும் என்னுடைய சிறு உருவம் இல்லை.

மேலும் நன்றாய்க் கூர்ந்து பார்த்தால் என் மவத்தில் இருக்கும் சந்தோஷத்தில், எள்ளளவு கூட உனக்கு இல்லவே. இல்லை அணிற்

பிள்ளையாகிய நான் ஓடி யாடி அலைந்து விளையாடுவதற்கு விசாலமான இடத்தை நீ பெற்றிருக்கின்றாய். இதில் சந்தேகமில்லை.

வீரமும் சக்தியும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கின்றன. இவ்வுலகத்தில் உள்ள யாவும் தரும நீதியுடனும், ஒழுங்குடனும், கூர்மையான அறிவோடும் இயற்கைப் பொருள் தம் தம் தொழிலை நிறைவேற்ற உண்டாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. (மரம் செடி கொடிகள் நிறைந்த) வனங்களை நீ உன் மேலே தாங்கி நிற்பதற்கு நீ கெட்டிகாரனாய் இருந்தாலும், என்னைப் போல நெல்லைக் கொறிக்க உன்னால் முடியுமோ (முடியாது) ஆதலால் இவ்வுலகத்தில் யார் தான் பெரியவர்? யார் தான் சிறியவர்? ஒன்றில் பெரியவர்களாக இருப்பவர்கள் மற்றொன்றில் சிறியவராக இருப்பார்கள். ஒன்றில் சிறியவர்களாக இருப்பவர் வேறொன்றில் பெரியவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகையால் ஒருவரை அற்பமானவர்கள். ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் என்று சொல்வதானது மூடத்தனத்தின் பிடிவாதக் கொள்கை யாகும்.

இலக்கணம்

வெற்பே - விளி வேற்றுமை, **கேளாய்** – முன்னிலைமை ஏவல் வினைமுற்று, **அளக்கல், துளக்கல்** - தொழிற் பெயர்கள். 'ஆகா'- ஈறு கெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம், **வறப்பினும்** - எதிர்கால வினை எச்சம் **வண்மை** - பண்புப் பெயர். **உரைமொழி** - வினைத் தொகை. **பொருளின்** (பொருளினால்) மூன்றாம் வேற்றுமை **ஆமோ, தேறுமோ** - "ஓ" காரம் எதிர் மறைப் பொருளில் உள்ளன. **கூடினே** - எதிர்கால வினை எச்சம். **இழக்கா** (க) - நிகழ் கால வினை எச்சம். **இலை இலையே** (இல்லை) தொகுத்தல் விகாரம் அடுக்குத் தொடர். **விரியிடம்** வினைத் தொகை. **ஆயின**-படர்க்கை பலவின் பால் இறந்த கால வினைமுற்று. **வல்லை** - முன்னிலை ஒருமை குறிப்பு வினைமுற்று. **என** - வினை எச்சம், **மடமை** - பண்புப் பெயர்.

செய்யுள் வினா விடை

பொது

1. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, ஊர், தொழில் காலம் இவற்றைக் குறித்து ஒவ்வொரு வாக்கியம் எழுது.
2. தேசிக விநாயம் பிள்ளையின் கவிதைகள் எத்தன்மையன ?
3. அவர் இயற்றிய நூல்கள் எவை ?

1. 2. 3. வினாக்களுக்கு முன்னுரையின் விடை காண்க.

பாடம்

1. மலைக்கு உரைமொழி முற்றும் உண்மையே. அவ்வுண்மைகள் எவை ?

மலைக்கு எவரும் அளவிட முடியாத பருமனும், அநேக பொருள்களும், என்றும் அசைக்க முடியாத நிலையும், எங்கிருந்து பார்த்தாலும் காணப்படும் தோற்றமும், வறண்டு போன காலத்திலும் செழிப்பைத் தரும் வளமும், உண்டு என்று சொல்லப்படுவது, அவ்வுண்மை மொழிகளாகும்

2. **அணில் அகில மீது உதித்ததை இழுக்கா எண்ண மாட்டேன் என்றது எதனால் ?**

ஒரு மாதிரிப் பொருள்களால், உலகம் உண்டாவதில்லை. ஒரு வெயில் காலமும் ஒரு மழை காலமும், தோன்றி, ஒரு வருஷமாவதில்லை. பலவிதமான பொருள்களும், பல பல பருவங்களும், ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தால்தான் உலகும், ஆண்டுகளும் முறையே உண்டாகின்றன. உலகில் உள்ள பலவற்றில் அணிலினும் ஒன்றாக இருப்பதினாலே அகில மீது உதித்ததை இழுக்காக எண்ணவு மாட்டேன் என்கிறது.

3. **அணில் தன்னை மலைக்கு எவ்வகையில் வேறு பட்டிருப்பதாக கூறுகிறது ?**

அணில் தனக்கு மலைக்குள்ள பருமன் இல்லை என்றும், மலைக்கும் தன் சிறு வடிவமும் இல்லை என்றும், மலைக்கு தான் ஓடியாடி விளையாடப் பெரிது இடம் இருந்தாலும் தனக்கு இருக்கிற மனச் சந்தோஷத்தில் எள்ளளவும் இல்லை என்றும், அணில் தன்னை மலைக்கு வேறு படுத்திக் கூறுகிறது.

4. **இவ்வுலகம் அமைக்கப்பட்டுள்ள விதத்தை அணில் மலைக்கு எவவாறு புலப்படுகிறது ?**

உலகில், வீரம், சக்தி ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒவ்வொரு விதமாய் இருக்கவும், நீதியோடும் ஒழுங்வோடும், ஆழ்ந்த அறிவோடும் இவ்வுலகம் அமைக்கப்பட்டுள்ள விதத்தை அணில் மலைக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

5. **அணில் எதனை மடமையின் சாதனை என மலைக்கு எடுத்து காட்டுகிறது ?**

மலையானது மரஞ் செடி கொடிகளையுடைய வனத்தைத் தன்னிடம் கொண்டுள்ள வல்லமையுடையதானாலும், அணில் நெல்லைக் கொறிக்கும் சக்தி மலைக்கிடையாது. இதனாலே எவர் பெரியவர்? எவர் சிறியவர்? எவரும் பெரிய வரும் இல்லை. எல்லாரும் சமம். ஆதலால் ஒருவர் அற்பமானவர். மற்றவர் ஆகாதவர் என்று தார தம்மியம் காட்டிப் பேசுதல் மடமையின் சாதனை என்று அணில் மலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

2. சிவாஜி விஜயம்

ஆசிரியர்:—ந. கனகராஜ ஐயர் B. O. L. இவர் அரசியலார் கல்லூரிகளில் தமிழாசிரியர் பணி புரிந்து தற்போது ஓய்வு பெற்றுள்ளார்;

2. **சிவாஜி விஜயம்:**— சிவாஜியினுடைய வீரவெற்றியைக் கூறும் பகுதி (விஜயம் - வெற்றி).

முன்னுரை

சிவாஜி ஒரு மராட்டிய வீரன். இவன் மொகலாயரோடு எதிர்த்துப் பலதரம் போரிட்டு வெற்றி கண்டவன். சிவாஜி குழந்தையாய் இருந்த சமயம் பெற்றோரை மொகலாயர் சிறைப்படுத்திக் காவலில் வைத்தனர். அப்போது "தாதாஜி கண்டதேவர்" என்ற முதியாரான ஒருவர் சிவாஜியைப் பாதுகாத்துவந்தார். சிவாஜியின் பெற்றோர் சிறை நீங்கித் தம் நாட்டை மீளப் பெற்ற போது **கண்டதேவர்,** சிவாஜியின் தந்தையிடம் மந்திரியாக இருந்து நாட்டை நன்றாய்ப் பரிபாலித்து வந்தது மன்றிச் சிவாஜியையும் அன்போடு வளர்த்து வந்தார். சிவாஜி, காளைப் பருவம் அடைந்து பல கோட்டைகளை வென்று கைப்பற்றினான். சிவாஜி இவ்வாறு எதிரிகளைப் போரில் வென்று கோட்டைகளைக் கைப்பற்றும் செயலைக் **கண்டதேவர்** வெறுக்கிறார் என்பதை சிவாஜியின் தாயாகிய **ஜீஜிபாய்** அறிந்தாள். சிவாஜி **தோரண தூக்கம்** என்றும் கோட்டையைக் கைப்பற்றின போது கண்டதேவர் மரித்துப் போனார். அப்போது ஜீஜிபாய் தன் மகனை நோக்கி "அப்பா! கண்டதேவரின் குடி தாங்கும் கடன் உன்னைச் சார்ந்தது", என்றாள். அதைக் கேட்ட சிவாஜி தன் தாய்க்குக் கூறிய பதிலே கீழ்க்காணும் செய்யுளாகும்.

"தாயீர்! அவர் மனம் தளர்ந்தது"

பதவுரை

தாயீர் - அம்மா தாயே.
அவர் மனம் - (கண்ட தேவராகிய) அவர் உள்ளம்
தளர்ந்தது - (கோட்டைகளை நான் கைப்பற்றுதல் காரணமாக நொந்தது (தொய்ந்தது)
உண்மையே - மெய்யே (ஆயினும் அவர்)
இறக்கு முன்பு - தான் மரிக்கும் முன்னே
என்னை எய்த அமைத்தார் - என்னைத் தம்மிடம் வரும் படி அழைத்தார்
ஆர தழுவி - மார்போடு கட்டி அணைத்து
அன்பினால்-அன்பாலே
உருகி - மனம் உருகி
என்முகம் நோக்கி - என் முகத்தைப் பார்த்து
சில மொழி - சில வார்த்தைகளை
இசைத்தார் - மனம் பொருந்தச் சொன்னார்
அவற்றை - அந்த வார்த்தைகளை
என்றுமே - எக்காலத்திலேயும்
மறவேன் - மறக்கவும் மாட்டேன்
துறவேன் - விட்டு விடவுமாட்டேன்

இரண்டு பகைகள் - இரு கட்சி பகைவர்கள்
எதிரும் காலை - எதிர்த்துப் போரிடும் சமயம்
ஒன்றனை - ஒரு கட்சியை
நண்பாய் - சிநேகமாகக்கொண்டு
நன்று புரிக - நலமானவைகளையே செய்க
வலிய பகையை - வல்லமைமிக்க பகைவர்களை
மடக்க வேண்டின் - முறியடிக்க விரும்பினால்
வணக்கம் காட்டி - அவர்களுக்குப் பணிவு காண்பித்து
வழியை - நல் மார்க்கத்தை
தேடுக - ஆராய்ந்து செய்க
வணங்கினார் தம்மை - (சண்டை செய்யாது) பணிந்தவர்களை
வாழ வைக்க - வாழும்படி நல் நிலையில் வைப்பாயாக
பெண்டிர்க்கு பெண்களுக்கு
என்றும் - ஓர் காலத்திலும்
பிழை - இழிவான குற்றங்களை
புரியேல் - (என்றும்) செய்யாதிருப்பாயாக
ஆடவர் ஆயினும் - ஆண்களாக இருந்த போதிலும்
ஆற்றல் - போர்செய்யத் திறமை
இலாரை - இல்லாதவர்களை
வதைபுரி - வேதனைப் படுத்தும்
போர்ச்செயல் - சண்டைச்செயல்கள்
வழியிலா - நல் ஒழுக்கமில்லாத
வழி ஆம் - ஒழுக்கமுறையாம்
என்று - என்று சொல்லி
கண்ணீர் வர - (தம் கண்களினின்றும்) கண்ணீர் பெருக
இனிது புகன்றார் - இனிமையாக கூறியுள்ளார்கள்
உயிர்பிரிநாளிலும் - தன் உயிரானது (உடலை விட்டுப் பிரிகின்ற நாளிலுங் கூட

உறுதி பூண்ட - நற் செயலைக் கடைப்பிடித்த
பெரியர் - அந்தப் பெருங் குணமுடைய கண்டதேவர்
என்குடியை - என்னுடைய பார்ப்பனர் குடியை
பேணுக - வளர்த்துக் காப்பாயாக
என்று - என்பதாக
கூற்றால் - வாய் வார்த்தைகளால்
உரைத்திலர் - சொன்னாரில்லை
குறிப்பால் - முகக்குறிப்பினாலே
உணர்த்தினர் - நன்றாகக் கூறினர்
தந்தையர் - என் தகப்பனருடைய
மனத்தின் - மனத்திலுள்ள
தனி - ஒப்பற்ற
போக்கு எல்லாம் - எல்லாநோக்கங்களும்
அவரிடம் இருந்த - அவரிடத்திலிருந்த
கவர்படு - இரு பொருள் தருகின்ற
நிருபம் - கடிதம்
பலப்பல - பலவிதமான விஷயங்களை
விளக்குதல் - விளக்கிக் கூறுவதை
பார்த்தேன் - நான் கண்டேன்
தெளிந்தேன் - தெளிவாக (இனி) உணர்ந்தேன்
என்கடன் - என் கடமையையும்
தெளிந்தேன் - தெளிவாக அறிந்தேன்
எனைத்தாங்குவது - என்னை ஆதரிப்பது
இறைவி - தலைவியாகிய
பவானி தன் - பவானி தேவியின்
கடன் - கடமையாகும்
ஆதலால் - ஆகையினாலே

அஞ்சேன் - ஏதொன்றுக்கும் பயப்படமாட்டேன்
அமர்க்களம் - போர்க்களம்
புகவே - போய்ச் சேருவதற்கே
துணிந்தேன் - (அம்மா) நான் துணிந்துவிட்டேன்

பொழிப்புரை

சிவாஜி தன் தாயாரைப் பார்த்து 'அம்மா (தாயே என் ஆதரவுப் பெரியாரான) கண்ட தேவர் என் செயலைக் கண்டு மனம் தோய்ந்தது உண்மையே. அவர் தாம் இறக்கு முன்பதாக என்னைத் தம்மிடமாக வரவழைத்து மார்புறக் கட்டி அணைத்து அன்பினால் மனமுருகி என் முகத்தைப் பார்த்துச் சில இனிய வார்த்தைகள் என் மனம் ஒப்பச் சொன்னார். அவ் வார்த்தைகளை எக்காலத்திலும் மறக்கவோ அல்லது விட்டு விடவோ மாட்டேன்.

(அவர் சொல்லியவைகளாவன) (1) எதிரிகள் இரு கட்சியாக நின்று போர் செய்யுங் காலத்தில் ஒரு கட்சியைச் சிநேகமாகக்கொண்டு அவர்க்கு நன்மையானவைகளைச் செய்வாயாக.

(2) (உன்னிலும்) வலிமை மிக்க பகைவர்களை முறியடிக்க விரும்புவாயானால் அவர்களுக்குப் பணிவுகாட்டி நல் மார்க்கத்தை ஆராய்ந்து செய்வாயாக.

(3) (போர் செய்வதற்குத் திறனற்று) தலை வணங்கினவர்களை அவர் வாழும்படி நன்னிலையில் வைப்பாயாக.

(4) பெண்களுக்கு எக்காலத்திலும் இழிவு தரும் குற்றங்களைச் செய்யாதிருப்பாயாக.

5. ஆண்களாக இருந்த போதிலும் போர் செய்யத் திறமையில்லாதவர்களைச் சண்டையில் பகைவரை வேதனைப்படுத்துகின்ற செயல்களை ஒழுக்கமற்ற ஒழுங்கு முறையாகும் என்று தம் கண்ணிலிருந்து தண்ணீர் பெருக இனிமையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

6. (மற்றும்) உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிகிற நாளிலுங் கூட உண்மை கடைப்பிடித்துள்ள அந்தப் பெரியரான கண்டதேவர் என் பார்ப்பனக் குடியை வளர்த்துக் காப்பாயாக என்று வாய் வார்த்தைகளால் சொல்லாமல் தம் முகக் குறிப்பால், நான் விளங்கிக் கொள்ளக் கூறினார்.

(மேலும்) என் அருமைத் தகப்பனார் மனத்திலுள்ள ஒப்பற்ற எல்லா நோக்கங்களையும் அவரிடம் இருந்த, இரு பொருள் தருகின்ற கடிதம் பல விதமான விஷயங்களை விளக்கிக் காட்டுவதைப் பார்த்தேன். தெளிவும் அடைந்தேன். இப்போது என் கடமையையும் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டேன். இனி என்னைத் தாங்கி ஆதரிப்பது என் தலைவியாகிய பவானி தேவியினுடைய கடமையாகும் ஆதலால் (தாயே)

நான் எதற்கும்) அஞ்சமாட்டேன். போர்க்களம் போவதற்கே மனந் துணிந்து விட்டேன்.

விளக்கவுரை

1. **பவானி:**—மராட்டியர்களின் குலதெய்வம் மரணத்தறுவாயி லிருப்பவர், தம் உள்ளத்திலிருப்பதைத் தாம் அன்பு செலுத்துபவரிடம் சொல்லுதல் மரபு ஆதலால் கண்டதேவர் சிவாஜியைத் தம்மிடம் கிட்ட வரும்படி சொன்னதால் **"எய்த அழைத்தார்"** என்றார்.

2. கண்டதேவர் சிவாஜியை மார்போடு மார்பு பொருந்த அணைத் தார் என்பதை (**ஆர** - பொருந்த) ஆரத்தழுவி என்றார்.

3. பகைவரோடு போர் புரியும் காலத்திலும் பகைவருக்கு நன் யே செய்ய வேண்டுவது அறமாதலால் **"நன்று புரிக !"** என்றார்.

4. பகைவரை முறியடிக்க விரும்பினால், பணிவு காட்டி அவருக்கு நல்வழி காட்டுவது போர் முறைத் தருமமாதலால் **"வணக்கம் காட்டி வழியைத் தேடுக"** என்றார்.

5. ஆண்களாக இருந்தாலும், போர் செய்யத் திறமையில்லாதவர் களை வதைப்பது ஒழுங்கில்லாத காரியம் என்பது தோன்ற !' ஆடவர் ஆயினும் ஆற்றலிலாரை வதை புரி போர் செயல் வழியிலா வழியாம் என்றார்.

இலக்கணம்

தாயீர் - விளி வேற்றுமை, **எய்த, ஆர** - வினை எச்சங்கள், **பகை கள்** - தொழிலாகுபெயர், **எதிரும்** - எதிர்காலப் பெயரெச்சம். **வலிய** - குறிப்புப் பெயரெச்சம், **வணங்கினர்** - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர், **புரியேல்** - எதிர் மறை ஏவல், **இலாரை** - எதிர் மறை வினை யாலணையும் பெயர். 2-ம் வேற்றுமை, **புரி போர்** - வினைத் தொகை **வழியிலா** - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், **பூண்ட** - இறந்த காலப் பெயரெச்சம், **பேணுக** - வியங்கோள் வினை முற்று. **கூற்றால்** - தொழிற் பெயர் 3-ம் வேற்றுமை, **இலர்** - ஒருமைப் (பன்மை) எதிர் மறை வினை முற்று, **போக்கு** - தொழில் பெயர், **அஞ்சேன** - தன்மை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று.

செய்யுள் வினா விடை

1. கண்டதேவர் தாம் இறக்கு முன் சிவாஜியைக் கிட்ட வரச் சொல்லி என்னென்ன செய்தார் ?

கண்ட தேவர் சிவாஜியைத் தம்மிடம் அழைத்துப் மார்புறத் தழுவி, அன்பினால் மனம் உருகி சிவாஜியின் முகத்தைப் பார்த்து அவ னிடம் சில மொழிகள் பேசினார்.

2. கண்டதேவர் சிவாஜிக்குத் தம் கண்ணீர் வர இனிது புகன்றவை எவை?

பொழிப்புரையின் கீழ் அவர் சொல்லியவைகள் ஆவன என்றதில் முதல் 5-ஐயும் விடையாக எழுதவும்.

3 "என் குடியைப் பேணுக" சந்தர்ப்பம் கூறுக?

கண்டதேவர் சிவாஜிக்கு யுத்த தரும நீதிகளை தம் கண்ணில் கண்ணீர் வரச் சொன்ன பிறகு என் குடியைப் பேணுக! என்பதைக் கூற்றால் உரைக்காமல் குறிப்பினாலே சொன்னார்.

4. சிவாஜி "என் கடன் தெளிந்தேன்" என்று எதனால் கூறுகிறார்?

கண்ட தேவரிடம், சிவாஜியின் தகப்பனார் தன் மனத்திலிருந்த சிறந்த எண்ணங்களை இரண்டு பொருள் தருகின்ற மாதிரி எழுதி அவரிடம் கொடுத்திருந்த கடிதத்தை சிவாஜி கண்டான். அதில் சிவாஜி தன் தந்தை விளக்கிய பல பல காரியங்களைப் பார்த்தான். அதனாலே நல் அறிவு பெற்றுத் தன் கடமை உணர்ந்ததினால் "சிவாஜி என் கடன் தெளிந்தேன்" என்கிறார்.

5. சிவாஜி அமர்க்களம் போக அஞ்சேன் என்றது எதனால்?

சிவாஜி தன் தந்தையின் கடிதத்தில் கண்ட பல பல விஷயங்களைத் தான் கண்டதாலும், தன் குல தெய்வமாகிய பவானி தேவி தன்னைத் தாங்கி ஆதரிப்பது அவள் கடமை ஆனதாலும், '**அஞ்சேன் அமர்க்களம் போக**' என்கிறான்.

IV. தொடர் நிலைச் செய்யுட் பகுதி

கம்பராமாயணம்

கம்பராமாயணப் பொருள்:—கம்பர் இயற்றிய இராமாயணம். இதனைக் கம்பரால் இயற்றப்பட்ட இராமாயணம் எனவும், கம்பரது இராமாயணம் எனவும் விரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம்.

இராமாயணம் :—(ராம+அயநம்) ராம - என்றால் தன் திருமேனி அழகாலும், நற்குணங்களாலும், நற்செயல்களாலும், எவரையும் மகிழ்விப்பவன் என்பது பொருள். அயனம் என்றால் அறிவிப்பது என்று பொருள்.

இராமாயணப் பிரிவு :—இராமாயணம் 1. பால காண்டம், 2. அயோத்தியா காண்டம் 3. ஆரணிய காண்டம். 4. கிஷ்கிந்தா காண்டம்

5. சுந்தர காண்டம். 6. யுத்த காண்டம். 7. உத்தர காண்டம் என்னும் ஏழு காண்டங்களைக் கொண்டது.

இராமாயண நூல்வகை:-இராமாயணம் முதல், வழி, சார்பு என்ற மூன்று நூல் வகையினுள் வழி நூலைச் சேர்ந்தது. ஏனெனில் இராமாயணத்தை வால்மீகி முனிவர் வடமொழியில் இயற்றினதைக் கம்பர் முதல் நூலாகக் கொண்டுத் தமிழ் மொழியில் இயற்றினர். கம்பர் தாம் இயற்றிய இந்நூலுக்கு இராமாவதாரம் என்று பெரிட்டார்.

இராமாயணம் இதிகாசமாகும் :—அறம் பொருள் இன்பம், வீடு என்கிற உறுதிப் பொருள் நான்கையும் விரித்து உரைத்துப் பழைய வரலாறுகளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றமையால் இது இதிகாசமாகும்.

கம்பர் வரலாறு

கம்பர் என்ற பெயர்க்காரணம் :—(1) கம்பர் என்ற பெயர் இவர் பெற்றோர் இட்ட பெயர் என்பார் ஒரு சிலர் (2) ஏகாரம்பரமுடையாரின் மரூஉ என்பர் வேறு சிலர். (3) இவரது முன்னோரது நாடு கம்ப நாடு என்பது பற்றிக் கம்ப நாடர் என்பார் மற்றும் சிலர், (4) காளி கோயில் கம்பத்தினின்று காளியின் வரம் பெற்றதால் கம்பர் என்ற பெயர் வழங்கப் பெற்றது என்பது சிலர். (5) இவரது ஆசிரியர் கம்பங் கொல்லையைக் காத்துக் கையில் கம்புடன் சோழன் சபைக்கு வந்த காரணத்தால் கம்பர் என்ற பெயர் வந்தது என்றும் கூறுவர். (6) இவர் தம் கவிச் சக்தியால் யாவரையும் கம்பமடையச் செய்யக் கூடியவராதலால் (கம்பர்) எனப் பெயர் பெற்றார் என்பார் மற்றொரு சாரார்.

இவரைக் 1. கம்பர் 2. கம்பநாடர் 3. கம்ப நாட்டாழ்வார் 4. கம்ப நாடுடைய வள்ளல் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுவது உண்டு.

கம்பர் தந்தை :-ஆதித்தன்.

பிறப்பிடம் :-சோழ நாட்டுத் திருவழுந்தூர்.

குலம் :—காளி கோவில் பூசாரி (உவச்சர் குலத்தினர்).

சமயம் :—வைணவம் என்றாலும் பிற சமயங்களை வெறுப்பரல்லர்

ஆதரித்தவன் :—சோழ நாட்டுத் திருவெண்ணெய் நல்லூர் சங்கரன் மகன் சடையப்ப வள்ளலும் சோழ அரசனுமாவர்.

கம்பர் காலப்புலவர் :—புகழேந்தியார், ஔவையார், ஒட்டக்கூத்தர், பேராசிரியர் நேமி நாதர் முதலியோர்.

கம்பர் கால அரசர் :—குலோத்துங்க சோழன், பிரதாபருத்ரன் (ஓரங்கல் நாட்டரசன்) முதலியோர்.

கம்பர் இயற்றிய நூல்கள்:—இராமாயணத்தின் முதல் ஆறு காண்டங்கள் 2. சோழன் மேல் பாடிய மும்மணிக் கோவை. 3. சடகோபர் அந்தாதி 4. சரசுவதி அந்தாதி 5. ஏர் எழுபது 6. திருக்கை வழக்கம் முதலியன.

காலம் :—கி. பி. நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்தவர் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். சிலர் 12-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்தவர் என்பார் சிலர்.

கதைத் தொடக்கம்

அனுமான் சீதையைத் தேடுமாறு இலங்கைக்கு வந்தான் அவன் சீதை இலங்கையில் அசோக வனத்தில் இருப்பதைக் கண்ணுற்றான். இதற்குள்ளாக சீதை தன் கணவனாகிய, இராமன் தன்னை மீட்பதற்கு வரமாட்டார் என்று தவறாக எண்ணித் தன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள முற்பட்டு விட்டாள். இந்த நிலையில் அனுமான் இராமனின் பெயரைக் கூறிக் கொண்டு சீதையின் முன் வந்து, அவள் செயலைத் தடுத்தான். சீதை அனுமான் இராமனிடமிருந்து வந்தவனோ வேறு யாரோ என்று ஐயமுற்ற போது, சீதைக்குத் தான் உண்மையில் இராமனது தூதனே என்பதை உறுதிப்படுத்தும் நிலையில் அனுமான் தன்னிடம். இராமபிரான் கொடுத்தனுப்பிய கணையாழியைக் காட்டினான்.

இதற்கு மேல் நடந்த விஷயம் பின்வரும் நான்கு பாட்டிலும் காண்க.

இங்குள்ள பாடல்கள் சுந்தரகாண்டம் 5 படலமாகிய உருக்காட்டு படலத்தில் 63, 65, 69, 72 பாடல்களாகும்.

உருக்காட்டுப் படலம் :—அநுமான் சீதையின் பக்கத்தில் சென்று தனது வடிவத்தைக் காட்டி, இராமனது செய்தியைத் தெரிவித்துத் தனது பெரிய உருவத்தையும் காண்பித்த வரலாற்றினைக் கூறும் பகுதி (உரு—ரூபம்).

1. "மீட்டும் உரை வேண்டுவன"

பதவுரை

மீட்டும்-மீண்டும் மீண்டும்
உரை - (அடையாளமாகச் சொல்ல வேண்டியவைகள்
இல்லை என - இல்லை என்று நினைத்து (இராமபிரான்)
மெய்ப் பேர்-(தனது) உண்மையான திருப்பெயர்
தீட்டியது-எழுதப் பெற்றுள்ளதும்
தீட்டு அரிய - சித்திரத்திலும் எழுதுவதற்கு அரிய
செய்கையது - வேலைப்பாடு உடையதுமாகிய
இது-இம் மோதிரத்தை
செவ்வே தீட்டு-நேராக (சீதை கையில்) கொடுப்பாய்
என-என்று சொல்லி
நேர்ந்தனன்-(அதை) கொடுத்தான்
என-என்று சொல்லி (அநுமன்)
நெடிய-நீண்ட
கையால்-தனது கைகளால்
ஓர் ஆழி-ஒரு மோதிரத்தை
காட்டினன்-(எடுத்துக்) காண்பித்தான்
அது-அந்த மோதிரத்தை
வாள்-ஒளி பொருந்திய
நுதலி-நெற்றியுடைய சீதை
கண்டாள்-காணலுற்றாள்.

கருத்துரை

பல அடையாள வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்வதைக் காட்டிலும், சிறந்த அடையாளமாகிய மோதிரத்தைக் கொடுத்தல் நலமென எண்ணி இராமபிரான் தன் பெயர் பொறித்துக் கொடுத்த மோதிரத்தை அநுமான் சீதைக்கு காட்டினான்.

விளக்கவுரை

வாய் வார்த்தைகள் பலவற்றிலும், அடையாளமாக ஒரு பொருள் அனுப்புவது எவர்க்கும் வழக்கம். இராம பிரானும் அவ்வாறே தன் பெயரை எழுதிய மோதிரத்தை அநுமானிடம் அனுப்பிச் செவ்வே நீட்டு என்றார்.

இலக்கணம்

உரை, தீட்டு :—முதனிலை தொழிற் பெயர். **தீட்டியது**-ஒன்றன் பால் இறந்த காலவினை முற்று. **நீட்டு**-முன்னிலை ஏவல். **என**-செய்யாவென்னும் வாய் பாட்டு வினை எச்சம். **நெடிய**-குறிப்புப் பெயரெச்சம் **வாள்நுதலி**-பண்புத் தொடர்.

2. "இழந்த மணி புற்றரவு எதிர்ந்ததென்ன"

பதவுரை

இழந்த மணி-(அரவம்) தான் இழந்த மாணிக்கத்தை
எதிர்ந்தது - மீளவும் பெற்றதாகிய
புற்று அரவு-புற்றிலுள்ள பாம்பு
எனல் ஆனாள்-என்று (உவமை) சொல்லத்தக்கவள் ஆனால்
இழந்தன-இழந்து போனதான
பழம் தனம் - பழமையான செல்வங்களை
படைத்தவரை - மறுபடியும் பெற்றவரை
ஒத்தாள்-போன்றாள்
குழந்தையை-குழந்தையினை
உயிர்த்த - பெற்றெடுத்த மலடிக்கு
உவமை கொண்டாள் - ஒப்பாகப் பொருந்தினாள்
உழந்து - (கண்ணில்லாமல்) வருந்தி
விழி - பின்பு கண்களை
பெற்றது - பெற்றதாகிய
உயிர்ப் பொறையும் - ஓர் உடலையும்
ஒத்தாள் - போன்றாள்.

கருத்துரை:

சீதை இராமபிரானின் மோதிரத்தைக் கண்டதும் பாம்பு தான் இழந்த மாணிக்கத்தைக் கண்டது போலும் (2) முன்னோர்கள் தேடி வைத்த சொத்தை இழந்து போனவன் மறுபடியும் பெற்றவர் போலும். (3) பிள்ளையே இல்லாமலிருந்து பிறகு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த மலடி போலும். (4) கண்ணில்லாக் கபோதிதான் திரும்பவும் கண்ணைப் பெற்றதைப் போலும் சந்தோஷப் பட்டாள்.

விளக்கவுரை :

பாம்புக்கு மாணிக்கமுண்டு. அது அதை இழந்தால் மிகவும் பரிதபிக்கப்படும் நிலை அடையுமாம். அதனாலே "இழந்த மணி புற்றரவு" என்றார்.

2. மீளக் கிடையாது என்று சொல்லத்தக்கபடி ஒருவன். இழந்துபோன செல்வத்தை பழந்தனம், என்றார். உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதால் - உடலுக்கு உயிர்ப்பொறை என்றார் (பொறை - சுமை:)

இலக்கணம்

எதிர்ந்தது – ஒன்றன்பால் இறந்த கால வினைமுற்று. இழந்தன. இறந்த கால வினையாலணையும் பெயர். உயிர்த்த - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். ஒத்தாள் - இறந்தகால வினை முற்று (ஒ - பகுதி)

3. "இருந்து பசியிலிடா உழந்தவர்கள்"

பதவுரை

மணி ஆழி - (பிராட்டிக்கு) அழகான அம்மோதிரம்
பசியால் இருந்து - பசிக் கொடுமையினாலே
இடர் - துன்பம்
உழந்தவர் - பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள்
எய்தும் - பெற்ற
அருந்தும் - உண்ணுவதற்கேற்ற
அமுதம் ஆகியது-உணவை ஒத்தது.
அறத்தவரை - இல்லற ஒழுக்கம் தவறாதவர்களை
அண்மும்-வந்து அடையும்
விருந்தும்–விருந்தாளியையும்
எனல் ஆகியது - ஒத்ததென்று சொல்லும்படியானது
வீயும் உயிர்-மரித்த உயிர்
மீளும்-மறுபடியும் பிழைத்தற்குக் காரணமான
மருந்தும் (சஞ்சீவி) மருந்தையும்
எனல் ஆகியது-ஒத்தது என்று சொல்லும்படியானது
வாழி - (அந்தகணையாழி காலமெல்லாம்) வாழ்வதாக.

கருத்துரை

அனுமான் இராமபிரான் மோதிரத்தைக் காட்டியதும் அம்மோதிரம் சீதைக்கு (1) பசியினால் வருந்திக்கொண்டிருந்தவனுக்குத் தேவாமிர்தமும் (2) இல்லற ஒழுக்கத்தில் உளள்வர்கள் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் விருந்ினரும் (3) மரித்த உயிர் மீளுவதற்கு மருந்தும் கிடைத்தது போலவும் ஆனது.

விளக்கவுரை

1. தம்மிடம் வரும் விருந்தினரைக் கண்டவுடன் அகமகிழ்ந்து எதிர் கொண்டுபோய் மிக்க அன்புடன் இன்சொல் கூறி உபசரிப்பவர் இல்லறத்தார் ஆதலால். அவரை அறத்தவர் என்றார்.

2. சீதா பிராட்டியைப் பிராணபத்திலிருந்து நீக்குவதற்கு ஸ்ரீ-இராமபிரானின் கணையாழி காரணமாக இருந்தது பற்றி மீளும் மருந்துமெனலாகியது'' என்று கூறப்பட்டது. மணியாழி-இரத்தனம் பதித்த மோதிரம். அமுது:—மரணத்தை நீக்கும் சஞ்சீவி மருந்து.

இலக்கணம் :

உழந்தவர்:—இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். அண்மும்-எதிர்காலப் பெயரெச்சம். ஆகியது-ஒன்றன்பால் இறந்தகாலவினை முற்று, வீயும், மீளும், - எதிர்காலப் பெயரெச்சங்கள். வாழி - வியங்கோள் வினை முற்று. எனல்-தொழிற் பெயர்கள்.

4. ''பாழிய பணைத்தோள்வீர''

பதவுரை :

பாழிய-வலிமையுடைய
பணை-பருத்த
தோள்-தோளையுடைய
வீர-வீரனே
துணை-ஏதோரு துணையும்
இலேன்-இல்லாதவளான என்
பரிவு-துன்பத்தை
தீர்த்த-நீக்கின
வள்ளலே-வரையில்லாமல் கொடுக்கும் தன்மையுடையவனே
வாழிய-நீ வாழ்வாயாக
யான்-நான்
மறு இலா-(கற்பு நிலையில் குற்றமில்லாத
மனத்தேன்-மனத்தையுடையவள்
என்னின்-என்றால்
ஊழி-பல யுக காலங்கள்
ஓர் பகல் ஆய்-ஒரு தினமாக
ஓதும்-சொல்லப்படுகின்ற
யாண்டு எல்லாம-(பிரமனது) ஆயுளாகிய வருஷங்கள் எல்லா காலத்திலும்
உலகம் ஏழும் ஏழும்-பதினான்கு உலகங்களும்
வீவு உற்ற-அழிவு அடைந்த
ஞான்றும்-பொழுதும்
இன்று என-இன்றைத் தினத்தில் இருப்பது போலவே
இருத்தி-சிரஞ்சீவியாய் வாழ்ந்திருப்பாயாக
என்றாள்-(என்று சீதை) அனுமானுக்குச் சொன்னாள்.

கருத்துரை

வலிமையுடைய பருத்த தோளையுடைய வீரனே! ஒரு துணையுமில்லாதிருந்த என் துன்பத்தைப் போக்கிய வள்ளலே! நீ வாழ்வாயாக. பலயுகா யுகங்கள் பிரமனுக்கு ஒரு நாளாகச் சொல்லப்படும் பிரமனுடைய ஆயுள் காலமாகிய எல்லா வருஷங்களிலும், பதினாலு உலகங்களும் அழிவடைந்த காலத்திலும், இன்றைய தினத்தில் இருப்பது போலவே என்றும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்திருப்பாயாக என்று சீதை அனுமானை வாழ்த்தினாள்.

விளக்கவுரை :

மனிதனுக்கு ஒரு வருஷம் தேவர்க்கு ஒரு நாள், தேவமானக் கணக்குப்படி ஆயிரம் சதுர்யுகம் பிரமனுக்கு ஒரு பகல், பாழி-அகலம். பணைதல்-பருத்தல். பரிவு-துன்பம்.

இலக்கணம்

பாழிய-குறிப்புப் பெயரெச்சம், பணைத்தோள் - வினைத் தொகை வீர-விளி வேற்றுமை. இலேன்:—தன்மை ஒருமை எதிர்மறை வினை முற்று,வாழிய-விளங்கோள் வினை முற்று, வீவு - தொழிற் பெயர் - இருத்தி - முன்னிலை ஏவல்.

செய்யுள் வினு விடை

(பொது)

1. இராமாயணப் பொருள் கூறு.
2. இராமயணத்தில் அடங்கிய காண்டங்கள் எத்தனை ? பெயர் கூறு! அதில் உம்முடைய செய்யுள் எக் காண்டத்தைச் சேர்ந்தது ?
3. கம்பராமாயணம் ஒரு இதிகாசம் என்பது எதனுல்?
4. கம்பர், காலம் எது அவரை ஆதரித்தவர் யார்?
5. கம்பா இயற்றிய நூல்களுள் மூன்றைக் கூறு

1, 2, 3, 4, 5 இவற்றிற்குரிய விடைகள் பாட்டுப் பதவுரைக்கு முன்னுள்ள பகுதியில் ஆங்காங்கு உள்ளவைகளைக் காண்க.

சிறப்பு

1. "நீட்டு இது என நேர்ந்தனன்." இதில் இது என்பது எது ? நேர்ந்தனன் யார் ?

இது என்பதை இராமபிராஙின் கணையாழி. நேர்ந்தனன். நேர்ந்தவன் இராமபிரான்.

2. இராமபிரான் அனுமானிடம் கணையாழியை என்ன சொல்லி செவ்வே நீட்டு என்று நேர்ந்தான்?

இராமபிரான் சிதைக்கு அடையாளமாகச் சொல்ல வேறு ஏதும் இல்லாததால் தன் கணையாழி மோதிரத்தை எடுத்து அது தன் உண்மையான பெயர் பொறிக்கப்பட்டது. சித்திரத்தில் எழுதுவதற்கும் அரிய வேலைபாடுடையது. அதை நேராகச் சீதையின் கையில் 'செவ்வே நீட்டு என்று சொன்னுன்.

3. இராமபிரானின் கணையாழியைக் கண்ட சீதை அடைந்த சந்தோஷத்தைக் கவி எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றார்?

இரண்டாம் செய்யுளின் கீழ்த்தந்துள்ள கருத்துரையை விடையாக எழுதவும்.

4. இராமபிரானின் கணையாழி, சீதைக்கு எவ்வெவை கிடைத்தன ஆயின?

மூன்றும் செய்யுளின் கீழ்க்காணும் கருத்துரை இதன் விடையாகும்.

5. சீதை தன் உயிரைக் காத்த அனுமானை என்ன சொல்லி வாழ்த்தினான்?

சீதை அனுமானைப் பருத்த தோளையுடைய வீரனே! என் துன்பத்தைத் தீர்த்த வள்ளலே! என்று விளித்து அவனைப் பார்த்து "நீ வாழ்வாயாக. ஊழி காலம் பிரமனுக்கு ஒரு பகலாக இருக்கும் கால மெல்லாம் லாம் (சதாகாலமும்) கீழேழு மேல் ஏழு பதினாலு லோகங்களும் அழிந்த காலத்திலும் நீ இறவாப் பெருநிலை அடைவாயாக என்று வாழ்த்தினான்.

V. பல்சுவைப் பகுதி

பல வகைப்பட்ட சுவைகள் நிறைந்த பாகம், பல்சுவைப் பகுதியாகும் இப்பகுதியில் பல்வேறு நூல்களிலிருப்பது சிலப் பாடல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன. 1. புறநானூறு 2. சிலப்பதிகாரம் 3. சிலேடை 4. செந்தமிழ் நாடு புரட்சிக் கவி, பாரதி தாசன் 5. கவிதைகளில் எந்நாளோ என்ற பாட்டும் தேர்ந்தடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. புறநானூறு

புறநானூறு என்னும்நூல் கடைச் சங்க காலத்தில் பல புலவர்கள் புறப் பொருளைக் கொண்டு இயற்றிய நானூறு அகவல் பாக்களை உடைய ஒரு தொகை நூல்

புறனூறு நூல் பெயர்க்காரணம்:— *இந்நூல் புறப்பொருளைப் பற்றி கூறுவதால் புறம், என்றும் நானூறு என்னும் அவைக் கொண்டதால் நானூறு என்னும் பெயரைக் கொண்டு இந்நூல் புறநானூறு எனப்பெயர் பெற்றது,*

அகப் பொருள்: புறப்பொருள் என்ன?

மக்கள் அடையும் உறுதிப் பொருள்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்று நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள் வீடு, மனமும் மொழியும்

செல்லாத நிலை. வீடு நீங்கிய மற்ற மூன்றும் எடுத்துக் கூறிதற்குரியது. ஆகவே அகமும் பொருளும் "புறப்பொருள்" என்றும் இன்பம் "அகப் பொருள்" என்றும் கூறப்படும்.

புறப் பொருள் என்பது யாது? மனம் ஒத்த அன்புடையவர் தாமே யன்றி பிறரும் அனுபவித்து உணரக் கூடியதாயும். இஃது இப்படிப் பட்டது என்று பிறருக்கு எகித்துச் சொல்லக் கூடியதாயும் புறத்தே நிகழுவது புறப்பொருள எனப்படும்.

சங்கநூல் புறநானூறு:—சங்கநூல்.

1. எட்டுத் தொகை. 2. பத்துப் பாட்டு 3. பதினெண் கீழ்க் கணக்கு என்ற நூல்களில் எட்டுத்தொகை நூலைச்சேர்ந்தது. இதனு டன் சேர்ந்த நூல் நற்றிணை. 2. குறுந்தொகை 3. ஐங்குறுநூறு 4. பதிற்றுப்பத்து 5. பரிபாடல், 5. கலித்தைாகை 7. அகநானூறு.

புறநானூற்றின் சிறப்பு:—இந்நூலில் தமிழ் நாட்டில் இருந்த 1. மூவேந்தர் 2. சிற்றரசர் 3. கடையெழுவள்ளல்கள், வீரர் முதலியவர் கள் வரலாறுகளும் 2 சங்கப்புலவர்களியல்பு மக்கள் நாகரீகம் பல வகை நீதிகளும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

3. மற்றும் சொற்சுவை, பொருட்சுவை உடையது: உரையாசிரி யர் பலர் தம் நூலில் இதனை மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர்.

இந்நூலைப் பாடியவர் அனைவரும் ஒரு காலத்திலிருந்த வரும் அல் லர். ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அல்லர்.

இப்பாட்டு பொது வியல் திணை சேர்ந்தது. திணை எட்பது ஒழுக் கம். பழந்தமிழரது ஒழுக்கம். அகம் பற்றியும் புறம் பற்றியும் இரு பிரி வாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அகத்தைப் பற்றியது **அகத்திணை** எனவும் புறம் பற்றியது **புறத்திணை** எனவும் கூறப்படும்.

பொது வியல்திணை:—புறப்பொருளைச் சார்ந்த ஏனைய திணைக ளுக்குப் பொதுவாக உள்ளதும் அதில் கூறுமல் விடப்பட்டதுமான ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது பொதுவியல் திணையாகும்.

துறை:—இப்பாட்டு பொருண் மொழிக்காஞ்சித் துறையைச் சேர்ந்தது. துறை என்பது நீர்நிலையில், மக்கள், விலங்கு முதலியன சென்று இரை உண்ணுவதற்குத் துறை இருப்பது போல பலவகை யான பொருள்கள் உண்டாவதற்கு வழியான நூல் துறையாகும்.

பொருண் மொழிக்காஞ்சி;—முனிவர் முதலிய அறிஞர்கள் உயிர் கட்கு இம்மை மறுமைகளில் நன்மை கொடுக்கக் கூடியதென தாம் அறிந்த பொருளை வகுத்துச் சொல்லுவதாம்.

குலம் வழுதி என்றபெயரால் இவர் பாண்டிய குலத்தில் பிறந்தவர் என்பது தெளிவு.

பெயர்க்காரணங்கள் :—இவர் இளமையிலே கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவராய் விளங்கிய காரணத்தால் "இளம் பெருவழுதி" எனப் பெயர் பெற்ருர்.

2. இப்ர் இனையம்ருக இருந்தும் தமிழ் மக்களின் பெருமையை நிலைநாட்ட வேண்டி கடற் போரில்தானே நேரிற் சென்று கலந்து கொண்டான். த ன் வீரங்காட்டிப் பிறருக்காகத் தன் உயிர் கொடுத்த காரணத்தால் "கடலுள் மாய்ந்த" இளம் பெரு வழுதி எனப் பெயர் பெற்ருன். இப்பெயர் இவக் இறந்த பின்பே அவருக்கு அடைமொழி யாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று தெரிகிறது.

இவர் மதம்:—பரிபாடல் என்னும் சங்கத் தொகை நூலுள் இவர் திருமாலைக் குறித்துப் பாடி யிருப்பதால் இவர் வைணவசமயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

இவர் குணப்பண்பு :— இவர் பாடிய பாட்டு தமக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்தல் வேண்டும் என்ற கருத்துப் பொதிந்திருப்பதால் இவந் தன்னலமற்வ பெரும் தன்மை யுடையவர் எள்று தெரிகிறது.

"உண்டாலம்மா இவ்வுலகம்" ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர்:—கடலுள் மாய்ந்த இளம் பெருவழுதி

வசனநடை:—"பிறர்க்கென முயலு நர் உண்மையானே இவ்வுலகம் உண்டால்; அம்மா" என்று கொண்டு பொருள் காண்க.

பதவுரை

இந்திரர் அமிழ்தம் - தேவர் களுக்கு உரிய அமிர்தம்
இயைவது - (தெய்வம், அல்லது தவம் இவற்ருல்) கிடைப்பதாக
ஆயினும் - இருந்த போதிலும்
இனிதுஎன - (அதனை) இனிமை யாளது என்று எண்ணி
தமியர் - தனித்தவராக
உண்டலும் - உண்ணுதலும்
இலர் - இல்லாதவர்
முனிவு - (எவரோடும்) வெறுப் புக் கொள்ளல்
இலர் - இல்லாதவர்
பிறர் அஞ்சுவது - பிறர் பயப் படத்தக்க துன்பத்திற்கு
அஞ்சி - தாமும் பயந்து அதனை நீக்கும் பொருட்டு
தூஞ்சலும் - சோம்பி இருத்த லும்
இவர் - இல்லாதவர்
புகழ்எனின் - புகழ் கிடைக்கும் என்ருல்
உயிரும் - (தம்முடைய) உயிரை யும்
கொடுக்குவர் - கொடுப்பார்கள்
பழிஎனின் - பழி உண்டாகு மென்ருல்
உலகுஉடன்- (அதனுல்) உலகம் முழுவதையும்
பெறினும் - பெறுவதானுலும்
கொள்ளலர் - கொள்ளமாட்டார் கள்
அயர்வுஇலர் - மனச்சோர்வு இல்லாதவர்

அன்னமாட்சி - அத்தகைய, மாட்சிமைபட்ட
அனையர் ஆகி - அத்தன்மை உடையவராகி
தமக்குஎன - தாம் வாழ்வதற் கென்று
முயலா - முயற்சி செய்யாத
நோன்தாள் - வலிய முயற்சியை உடைய
பிறர்க்குஎன - பிறர் பொருட் டாக
முயலுநர் - முயற்சி செய்கின்ற வர்கள்
உண்மையான் - இருத்தலி னாலே
இவ்வுலகம் - இந்த உலகம்
உண்டு - நிலை பெற்றிருக் கின்றது

பொழிப்புரை

தன்னலமின்றிப் பிறர் நலத்தில் முயற்சியுடைய பெரியோர்கள் (1) இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் உண்ணும் அமிர்தம் கிடைப்பதானாலும் அதனை இனிமையானதென்று கொண்டு தனித்து உண்ணலுமில்லாதவர் (2) எவரோடும் வெறுப்பு இல்லாதவர், (3) பிறர் அஞ்சும் பழிபாவத் துன்பங்களுக்குத் தாமும் அஞ்சுவார்கள் (4) அஞ்சி அவற்றைத் தீர்ப்பதற்குச் சோம்பலாக இருக்க மாட்டார்கள் (5) புகழ் கிடைப்பதாக இருந்தால் தம்முடைய உயிரையும் கொடுப்பார்கள். (6) பழி வருமானால் இவ்வுலகம் முழுவதும் கிடைப்பதானாலும் கொள்ளமாட்டார்கள் (7) மனச் சோர்வு அடையார். இத்தகைய பெருங்குணங்களைப் பெற்றுப் பிறர் நலம் பேணும் பெரியவர்கள் இவ்வுலகில் இருப்பதனாலேயே இவ்வுலகு இன்னும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது.

கருத்துரை

தனக்கென்று முயலாமல் பிறர் நலத்திற்காக முயலும் பெரியோர் இவ்வுலகில் இருப்பதினால் இவ்வுலகம் நிலை பெற்றிருக்கின்றது. (இவ்விலையானால் இவ்வுலகம ஒன்றுமில்லாது அழிந்தொழியும்)

விளக்கவுரை

1. பிறர்க்கென முயலும் குணமுடைய பெரியவர்கள் தேவருணவைப் பெற்றாலும் தாம் மாத்திரம் தனித்து உண்ண மாட்டார்கள் என்பது பற்றி "இந்திரர்.........உண்டலுமிலரே" என்றார். அமிர்தம் — தேவருணவு. இயைவதாயினும் என்றதனால் தெய்வ அருளினால் அல்லது தவத்தினால் கிடைக்குமே அல்லாது இலேசாக கிடைக்காது என்பது விளங்கப் பெறும்.

2. இவ்வுலகில் ஒருவர் பிறந்த பயன் புகழ்பெறுதலாகும். ஆகவே அப்புகழ் பெறுவதானால் பெரியோர் தம் உயிரையும் ஒரு பொருளாக எண்ணாமல், அதனைக் கொடுத்துப் புகழ்பெறுவார் என்பதனால் "புகழெனில் உயிருங் கொடுக்குவர்" என்றார்.

3. ஒருவர் பழி பாவஞ் செய்வதற்கு இவ்வுலகமே கிடைப்பதாக இருந்தாலும் அதனைப் பெரிதாகக் கருதாமல் பழி பாவங்களுக்குப் பயந்து இவ்வுலகைக் கொள்ளார் என்பதைக் காட்ட "பழியெனில் உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளார்" என்றார்.

4. சான்றோர் தம்முடைய நலத்திற்காக ஏதும் செய்யாமல் பிறர் நலம் கருதித் தம் உடல் பொருள், ஆவி, மூன்றையும் அர்ப்பணிப்பர் என்ற காரணத்தால் 'தமக்கென முயலா நோன்றாள் பிறர்க்கென முயலுநர்'' என்றனர்.

இலக்கணம்

உண்டு (+ஆல்)—குறிப்பு வினைமுற்று. உலகம் என்ற சொல்லுக்குப் பயனிலையாக உள்ளது ஆல்-அசை.

அம்ம - அசை வியப்பிடைச் சொல்.

உண்டல்—துஞ்சல்-முனிவு, அயர்வு, தொழில் பெயர்கள். **அஞ்சுவது** - வினையாலணையும் பெயர்.

உயிரும்-''உம்'' உயர் சிறப்பு உம்மை. **பெறினும்-உம்** எதிர்மறைப் பொருளது **முயலா** (த) ஈறுகொட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். **நோன்றாள்** (நோன்மை+தாள் பண்புத் தொகை.

செய்யுள் வினா விடை

பொது

1. **புறநானூறு பொருள் கூறுக?**

புறப் பொருள் அடங்கிய நானூறு அகவற் பாக்களையுடைய பல புலவர் பாடிய தொகை நூல்.

2. **புறப் பொருள் என்பது என்ன?**

புறப்பொருள் என்பது யாது என்பதின் கீழ் விடை காண்கவும்.

3. **இந் நூல் எத்தொகை நூலைச் சேர்ந்தது?**

இந்நூல் கடைச் சங்க காலத்திலிருந்த பலபுலவர்கள் பாடிய பாக்களைக் கொண்டு தொகுத்த தொகை நூல்களாகிய எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் தொகை நூல்களில் எட்டுத் தொகையைச் சேர்ந்தது.

4. **இந் நூலோடு சேர்ந்து எண்ணப்படும் நூல்கள் எவை?**

சங்க நூலுள் புறநானூற்றின் கீழ் விடை காண்க.

5. **புறநானூற்றில் நாம் அறியக் கிடப்பன எவை?**

புறநாற்றின் சிறப்பின் கீழ் விடை காண்க.

6. **திணை, துறை என்றால் என்ன? உம் பாடச் செய்யுளில் வந்துள்ள திணை, துறை இவற்றை விளக்குக?**

திணை: பொதுவியல் திணை, துறை: பொருண் மொழிக் காஞ்சியின் கீழ் விடை காண்க.

(சிறப்பு)

7. இவ்வுலகம் எத்தகைய வரால் நிலை பெற்றுள்ளது என இளம்பெரு வழுதியார் கூறுகிறார்?

1. பெறுவதற்கரிய தேவாமிர்தம் கிடைத்த போதிலும் தாம் மட்டும் உண்ணார் 2. எவரிடமும் வெறுப்புக் கொள்ளார் 3. எக்காலமும் சோம்பலுள்ளவர்களாய் இருக்கமாட்டார் 4. பிறர் அஞ்சும் பழி பாவங்களுக்குப் பயப்படுவார் 5. புகழ் கிடைப்பதானால் தம் உயிரையும் கொடுப்பார். 6. பழி நேருவதானால் அதனால் உலகம் முழுவதும் கிடைப்பதானாலும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளார் 7. மனச் சோர்வு அடையார். இப்படிப்பட்ட சிறந்த குணங்களையுடையவராய்த் தமக்கென்று வாழாத பெரியோர்கள் இவ்வுலகில் இருத்தலினாலேயே இவ்வுலகம் நிலை பெற்றுள்ளதென இளம் பெரு வழுதியார் கூறுகிறார்.

8. தமக்கென முயலா நோன்றாள் பிறர்க்கென முயலுநர் இயல்புகளைக் கூறுக?

பாட்டு வினா விடைக் கீழ் தந்துள்ள முதல் வினாவின் விடையை இங்கு எழுதவும்.

2. சிலப்பதிகாரம்

1. **சிலப்பதிகார நூல்:**–தமிழில் சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி, என்ற ஐம்பெரும் காவியங்களுள் ஒன்று.

2. **சிலப்பதிகார நூல் பொருள் என்ன?** (சிலம்பு + அதிகாரம்) சிலம்பால் அதிகரித்த சரித்திரத்தைக் கூறும் நூல். கண்ணகியின் சிலம்பினால் விளைந்த கதையை முக்கியமாக உடைய நூல்.

3. **சில்ப்பதிகாரக் காண்டங்கள்:**—புகார் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் ஆகிய மூன்று காண்டங்களை யுடையன.

4. **இந்நூலுக்கு வழங்கும் பெயர்கள்:** இக் காப்பிய நூலில் முத்தமிழ் விரவைப் பெற்றுத் தொடர்ச்சியாக வருவதினால் இயல, இசை, நாடகம், பொருள் தொடர்நிலைச் செய்யுள் என்றும், நாடக உறுப்பு இதில் உள்ளதால் நாடகக் காப்பியம் என்றும், உரைப்பாட்டும், இசைப் பாட்டும். இடை இடையே விரவி வருதலான். உரையிடையிட்ட பாட்டைச் செய்யுள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இந்நூலின் பெருமை

1. "நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்" என்ற பாரதியார் கூற்று இதன் பெருமையை விளக்கும்.

2. பண்டைத் தமிழர் நிலை, நாகரிகம், சேர சோழ பாண்டியராகிய மூவேந்தர் வரலாறுகள்: அவர்கள் நாட்டில் அப்போது நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை அறிய ஆதாரமாக உள்ளது.

3. இயல், இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழ் அடங்கியது.

4. சிலம்பு காரணமாகப் பல அரிய நீதிகளை விளக்குவதும் ஆகிய இவைகளே இந்நூலின் பெருமையை விளக்குக.

இந்நூலில் அறியக்கூடிய நீதிகள் :—

1. அரசர் நீதி தவறினல் அறக்கடவுள் கொல்லும்.

2. கற்புடைய மகளிரை உயர்ந்தோர் போற்றுவார்.

3. ஊழ்வினை வழியே நம் பயனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நீதிகளை இந்நூலில் காணக்கூடும்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

பெயர்: இளங்கோவடிகள். இப்பெயரால், இவர் அரசிளங்கோ என்பதும்; அடிகள் என்பதால் துறவறம் பூண்டவர் என்பதும் தெரிகிறது. சேர மன்னன் நெடுஞ் சேரலாதன் இரு மக்களுள் இவர் இளையவர். மூத்தவர் சேரன் செங்குட்டுவன்.

பிறப்பிடம்:—திரு விஞ்ஞைக்களம் இது சேரநாட்டின் தலைநகர்.

பெற்றோர்:—தந்தை நெடுஞ் சேரலாதன் 'தாய் சோழன் மணக்கிள்ளி மகள் நற்சோணை

மதம்:—இவர் தமையனை செங்குட்டுவன் சைவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர். இதனல் இருவரும் சைவர் என்பர் .மற்றும் இவர் ஜைன மதத்தைத் தம் நூலில்சில இடங்களில் விரித்துரைத்தலாலும் 'அடிகள் என்னும்பெயர் உடையவராயிருத்தலாலும் இவர்ஜைனர்என்றுகூறுவர்.

காலம்: மதுரைக் கூலவாணிகன் ,சீத்தலைச் சாத்தனர் ,இளங்கோவடிகள் காலத்தவர். இவர் கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர். இளங்கோவடிகள் காலமும் கடைச் சங்க காலம். ஆகவே இவர் காலம் 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்தவர் என்பது தெரியவரும்.

நம் பாடப் பகுதி

நமக்குப் பாடமாக வந்துள்ள பகுதி சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக் காண்டம் 29ம் காதையாகிய வாழ்த்துக்காதை,கந்துக வரி என்னும் பகுதியில் உள்ளது.

கந்துக வரி என்பது மகளிர் பந்தாடும் போதுபாடும் பாடல். இந்தக் கநதுக வரியில் அடங்கியமூன்று பாடல்களும் அக்காலத்து மதுரையில் அரசாண்ட பாண்டிய மன்னனை வாழ்த்திய பாடல்களாகும்.

முன் கதைத் தொடர்ச்சி

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, பாண்டிய அரசன் நீதி தப்பித் தன் கணவனை கோவலனைக் கொலை செய்வித்தனன் என்று. அறிந்து, சோகம் மேலிட்டுத் தன் கற்பின் மகிமையினல் மதுரைக்கு எரியூட்டிப் பின் தானும் உயிர் துறந்தனள். அரசன் இவள் கற்பின் மகிமையைக் கண்டு பத்தினிக் கடவுளென்று பல நகரங்களில் கோயில் அமைத்துப் பூசையும் விழாவும் நடப்பித்தனன்.

அப்போது கண்ணகி கோயிலின் முன்பு பாடியாடும் பெண்கள் பாண்டிய மன்னனைப் போற்றிப் பந்தடித்து விளையாடும் முறையில் அமைந்த பாடல்களே இம்மூன்று பாடல்களும் ஆகும்

1. "பொன் இலங்கு பூங்கொடி"

பதவுரை:

பொன்-பொன் போலும்
இலங்கு-விளங்கும்
பூங் கொடி - மெல்லிய அழகிய பெண்கள்
பொலம் செய்-அழகு தருகின்ற
கோதை-மாலை
வில் இட-ஒளிசெய்ய
மின்-மின்னல் போலும்
இலங்கும்-விளங்கும்
மேகலைகள்-இடை ஆபரணங்கள்
ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப-அடிக்கடி (இசையுடன் ஒலிக்க)
எங்கணும்-எவ்விடங்களிலும்
சென்று-ஓடி
தென்னன்-பாண்டிய அரசன்
வாழ்க, வாழ்க-வாழ்வானாக வாழ்வானாக
என்று-என்று சொல்லி
பந்தும் ஏ-தெறிக்கும் பந்துகளை
அடித்தும்-அடிப்போமாக
தேவர்-இந்திரன் (போட்ட)
ஆரம்-மாலையை அணிந்த
மார்பன் - மார்புடையவனான பாண்டியன்
வாழ்க-வாழ்வானாக
என்று-என்று சொல்லி
பந்தடித்துமே - தெறிக்கும் பந்தடிப்போமாக.

பொழிப்புரை

(கண்ணகி கோயிலின் முன் பந்தாடும் பெண்களில்) "பொன் போலும் விளங்குகின்ற பூங்கொடி போன்ற பெண்கள் தம் கழுத்தில் உள்ள) அழகுதரும் மாலைகள் பிரகாசிக்கவும், மின்னலையொத்த இடையாபரணங்கள் (ஒன்றோடொன்று இசைந்து) ஒலிக்க, ஒலிக்க எவ்விடத்தும் சென்று பாண்டிய மன்னன் வாழ்க வாழ்க என்று சொல்லிப் பந்தடிப்போம். இந்திரன் அணிவித்த மலர் மாலையைத் தரித்துள்ள மார்பையுடைய பாண்டியன் வாழ்க என்று பந்தடிப்போம்.

விளக்கவுரை

பூங்கொடி-பூங்கொடி நீண்டு துவளக்கூடியது. இது இங்கு பெண்களைக் குறித்து நின்றது. மேகலை. பெண்கள் இடையில் அணியும் ஆபரணங்கள். ஒரு காலத்தில் இந்திரன் உக்ர குமாரன் பாண்டியனுக்கு அவன் மரியாதை செய்வதுபோல அநேகரால் தாங்கப்பட்ட மாலையை வஞ்சகமாகச் சூட்டினான். அதனால் பாண்டியன் தேவர் ஆரமார்பன் எனப்பட்டான், இவனுக்கு ஆரத்தாங்கு பாண்டியன் எனவும் பெயருண்டு. தென்னன-பாண்டியன் தென்னாட்டை ஆண்டவனாதலால் இப்பெயர் பெற்றான்.

இலக்கணம்

பூங்கொடி-அன்மொழித்தொகை. இலங்குகொடி. இலங்குமேகலை-வினைத் தொகைகள். ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப. அடுக்குத் தொடர். வாழ்க, வியங்கோள் வினை முற்று, பந்தடித்தும் தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினை முற்று: ஆரமார்பன் 2ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

2. 'பின்னு முன்னும் எங்கணும்'

பதவுரை:

மின்னும்-ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்றன
மின்-மின்னல்
இளம்-செழும்
கொடி-கொடி
வியன்-அகன்ற
நிலத்து-பூமியின்மேலே
இழிந்(த)து-இறங்கி வந்தது
என-என்று சொல்லத்தக்க விதமாய்
பெயர்ந்து-இடத்துக்கு இடம் மாறி
வந்து-வந்தும்
எழுந்தும் - (உட்கார்ந்து) பின் எழுந்தும்
பின்னும்-பின்னாகவும்
முன்னும்-முன்னாகவும்
எங்கணும்-எவ்விடத்தும்
உலாய்-உலாவி
சென்று-ஓடி
தென்னன்-பாண்டியன்
வாழ்க வாழ்க-வாழ்வானாக வாழ்வானாக
என்று-என்று சொல்லி
பந்து-தெறிக்கும் பந்துகளை
அடித்துமே-அடிப்போமாக
தேவர்-இந்திரன் (போட்ட)
ஆரம்-மலர் மாலையை அணிந்த
மார்பன்-மார்பையுடைய பாண்டியனை
வாழ்க-வாழ்வானாக
என்று-என்று சொல்லி
பந்து-தெறிக்கும் பந்துகளை
அடித்துமே-அடிப்போமாக

பொழிப்புரை:

பிரகாசிக்கின்ற மின்னல் இளங்கொடியானது அகன்ற இந்நிலத்தின் மீது இறங்கி வந்தது என்று சொல்லத் தக்கதாக (நாம்) போயும்) வந்தும் (உட்கார்ந்தும்) எழுந்தும் பின்னாகவும் முன்னாகவும் எல்லாவிடங்களிலும் (இடம் விட்டு இடம்) பெயர்ந்து உலாவிச் சென்று பாண்டியன் வாழ்க வாழ்க என்று சொல்லிப் பந்தடிப்போம். இந்திரன் அணிவித்த மலர்மாலையைத் தரித்த மார்புடைய பாண்டியன் வாழ்க என்று வாழ்த்திப் பந்தடிப்போமாக.

விளக்கவுரை:

தெறித்து வரும்பந்தை அடிப்பவர் எவ்விடத்தும் போயும், வந்தும் உலவி, இடம் பெயர்ந்து முன்னும் பின்னும் ஓடிப் பந்தடிக்கும் முயற்சியில் பெண்கள் ஈடுபடுவதை ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் அழகாக விளக்கிக் கூறுவதை இங்கு நோக்குக.

இலக்கணம்

பெயர்ந்து, உலாய் (உலாவி) வினைத் தொகைகள் வியன் நிலம், இளங்கொடி, பண்புத் தொகை. இழிந்து - (இழிந்தது)-தொகுத்தல் விகாரம். ஒன்றன்பால் இறந்தகால வினைமுற்று. என - வினை எச்சம்

3. துன்னிவந்து கைத்தலத்து

பதவுரை:

கைத்தலத்து-(தெறிக்கும் பந்தானது) கையில்
துன்னிவந்து-வந்து பொருந்தி
இருந்தது இல்லை - இருக்கவுமில்லை
நீள் நிலம் தன்னின் நின்று- இந்த நெடிய பூமியிலிருந்து
அந்தரத்து-வானத்தில்
எழுந்தது இல்லைதான்-எழும்பவுமில்லையே
என-என்று சொல்லத் தக்கதாய்,
சென்று-(பந்தடிக்கப் பெண்கள்) ஓடி
தென்னன்-பாண்டியன
வாழ்க வாழ்க - வாழ்வானாக வாழ்வானாக
என்று-என்று சொல்லி
பந்து-தெறிக்கும் பந்துகளை
அடித்துமே-அடிப்போமாக
தேவர்-இந்திரன் (போட்ட)
ஆரம் மலர் மாலையை அணிந்த
மார்பன்-மார்பையுடைய பாண்டியன்
வாழ்க-வாழ்வரனுக
என்று-என்று சொல்லி
பந்தடித்துமே-பந்தடிப்போமாக

பொழிப்புரை

தெறித்துவரும் பந்துக்கள் கையில் வந்து பொருந்தி இருந்ததுமில்லை, நெடிய பூமியிலிருந்து வானத்திற்கு எழுந்ததுமில்லை (அதாவது பந்து எங்கும் தங்கவில்லை) என்று சொல்லும்படியாகப் பெண்கள் எவ்விடத்தும் சென்று பாண்டியன் வாழ்க வாழ்க என்று சொல்லிப் பந்தடிப்போமாக. இந்திரன் அணிவித்த மலர்மாலையை அணிந்தமார்பையுடைய பாண்டியன் வாழ்க என்று வாழ்த்திப் பந்தடிப்போமாக,

விளக்கவுரை

இளம் பெண்கள் அடிக்கும் பந்தானது, இங்கும் அங்கும் எங்கும் தங்காமல் சதா மேலும் கீழும், பின்னும் முன்னும் ஓடிய வண்ணமாக விரைந்து செல்வதால் கைத்தலத்திருந்ததில்லை அந்தரத்தெழுந்ததில்லை "என்கிறார் இளங்கோவடிகள்.

இலக்கணம்.

துன்னி-வினை எச்சம். கைத்தலத்து-7ம் வேற்றுமைத்தொகை, நீள் நிலம் - வினைத்தொகை. நின்றும்-ஐந்தாம். வேற்றுமை உருபு.

செய்யுள் வினா விடை

(பொது)

1. தமிழ் நூலில் உள்ள ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் எவை?
2. சிலப்பதிகாரம் என்ற நூல் பொருள் என்ன? அதில் அடங்கிய காண்டங்கள் எத்தனை?
3. சிலப்பதிகாரம், நாடகக் காப்பியம், உரையிடையிட்டப்பாட்டுடைச் செய்யுள் என்று ஏன் அழைக்கப்படுகின்றன?
4. சிலப்பதிகாரத்தின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறு.
5. சிலப்பதிகாரத்தில் அறியக்கூடிய நீதிகள் எவை?
6. சிலப்பதிகார ஆசிரியர் வரலாற்றினைச் சுருக்கி வரைக.

1, 2, 3, 4 5, 6 வினாக்களுக்கு 'நம் பாடப் பகுதி" என்ற தலைப்புக்கு மேலுள்ளவற்றை அவ்விடங்களில் கண்டு விடை எழுதவும்:

சிறப்பு

7. நம் பாடச் செய்யுள் எங்குள்ளது? எதைப்பற்றியதாகும்?

நம் பாடச் செய்யுள் சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக் காண்டத்தில் வாழ்த்துக் காதையில், கந்துகவரி (பந்தாடும் பாடல்) என்னும் பகுதியின்கீழ் உள்ள பாடலாகும்.

இங்கு வந்துள்ள பாடல்கள் மூன்றும் கண்ணகி கோயிலின்முன்பு பாடியாடும் இளம்பெண்கள் பாண்டிய மன்னனை வாழ்த்திப் பந்தடித்து விளையாடும் முறையில் அமைந்த பாடல்களாகும்.

8. பந்தடித்து விளையாடும் பெண்கள் எப்படித் தோன்றினர்?

பந்தடித்து விளையாடும் பெண்கள் பொன்போலும் விளங்கும் மெல்லிய அழகிய பெண்களாகத் தோன்றினர்.

9. பெண்கள் பந்தடிக்கையில் அவர்கள் கோதையிடத்தும் மேகலைகளிடத்தும் நிகழ்ந்தவை என்ன?

பெண்கள் பந்தடிக்கையில் அவர்கள் கழுத்திலணிந்திருந்த கோதைகள் ஒளிசெய்தன. மின்னல்போல் பிரகாசிக்கும் மேகலைகள் ஒன்றோடொன்று தாக்கி இசையோடுகூடிய ஒலிகள் செய்தன.

10. பாண்டியனைப் பந்தடிக்கும் பெண்கள் என்ன சொல்லி வாழ்த்திப் பந்தடித்தனர்?

பந்தடிக்கும் பெண்கள் பாண்டியஅரசன் "வாழ்க" "வாழ்க" என்று சொல்லியும், இந்திரன் அணிவித்த மாலையை மார்பில் உடையவனான பாண்டிய மன்னன் வாழ்க என்று சொல்லியும் பந்தடித்து விளையாடினார்கள்.

11. பெண்கள் பந்தடிக்கையில் என்னென்ன நிகழ்த்தி விளையாடுகிறார்கள்?

பெண்கள் பந்தடிக்கையில் (1) இடத்துக்கு இடம் மாறி வந்தும் (2) உட்கார்ந்து பின் எழுந்தும் (3) பின்னும் முன்னும் எவ்விடத்தும் உலாவிச் சென்றும் பந்து விளையாடுகிறார்கள்.

12. பெண்கள் விரைவில் ஓடியாடிப் பாடி பந்தடித்தது எது போன்றிருந்தது?

பெண்கள் ஓடிச்சாடி விரைவில் பந்தடித்தது ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்ற மின்னல் கொடி விசாலமான பூமியின்மேல் இறங்கி வந்தது போன்றிருந்தது.

13. பந்து கைத்தலத்திருந்ததில்லை, அந்தரத்தெழுந்ததில்லை என்பதனால் அறிவதென்ன?

பெண்கள் ஓடிச் சாடி விரைவில் பந்தடிக்கையில் அது எவர் கையிலும் தங்காமல், சதா அடிபட்டவண்ணமாகவே இருந்தது என்பதும், அப்படி அடிபட்டிருக்கையில் மேலே எழுந்து ஆகாயத்தில் செல்வதற்கில்லை என்பதும் நாம் அறிய முடிகிறது.

3. பாம்புக்கும் வாழைப்பழத்துக்கும் சிலேடை.

சிலேடை என்பது ஓர் அலங்காரம். ஒரே சொல்லில் இருபொருள் தோன்றச் செய்யுள் அமைப்பது சிலேடையாகும். இங்குள்ள பாடலில் ஒரே தொடர், பாம்புக்கும், வாழைப் பழத்துக்கும் பொருந்தக் காளமேகம் என்ற புலவர் பாடியுள்ளார்.

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர்:—காளமேகப் புலவர், இயற்பெயர் வரதன்.

இடம்:—ஸ்ரீரங்கம்.

குலம்:—வைஷ்ணவப் பிராமணர்.

தொழில்:—ஸ்ரீரங்கப்பெருமாள் சந்நிதிப் பரிசாரகர்.

காலம்:—காளமேகர் காலம் திருமலைராயன் காலம். திருமலைராயன் விஜய நகரத்து அரசன் பிரதிநிதியாக, கி. பி. 1455-1468 வரை ஆண்டவர். இதனால் காளமேகப் புலவர் இன்றைக்கு 450 வருஷத்திற்குமுன் இருந்தவர்.

இவர் செய்த நூல்கள்:—திருவானைக் காவுலா, சித்திரமடல், பரபிரம விளக்கம் முதலியன.

காளமேகம் என்ற பெயர் உண்டான காரணம்

இவர் ஜம்புகேசுரம் என்ற திருவானைக்காவில் மோகனாங்கி என்ற தாசியின் வலையிற் சிக்குண்டு, அவள்பொருட்டு சம்புகேசுரர் கோயில் பிரகாரத்திலே அவள் வருகையை எதிர்நோக்கி யிருந்தவர், அங்கேயே

படுத்துத் தூங்கிவிட்டார். அப்போது தாசி அங்குவந்து இவரைத் தேடியும் காணுததினுல் தன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தாள்.

இதுசமயம் கோவில் பிரகாரத்தின் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு பிராமணன் சரஸ்வதியை நோக்கித் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான். சரஸ்வதி அவனுக்கு இரங்கிப் பிரசன்னமாகி தன் வாய் வெற்றிலே பாக்குத் தம்பலத்தை அந்த அந்தணன் வாயில் உமிழப் போனுள். அவன் அது அனுசிதம் (அசுத்தம்) என்று சொல்லி வாங்காமல் மறுத்துவிட்டான்.

சரஸ்வதி அத்தம்பலத்தோடு வைஷ்ணவர் தூங்கிக்கொண்டிருந்த இடம் போய் அவரை எழுப்பி அவர் வாயில் தம்பலத்தை நாவினுல் கொடுக்க, அவர் தாசியே தம்பலத்தைக் கொடுக்கிருள் என்று தாமும் நாவினுல் ஏற்றுர். அப்போது சரஸ்வதி "இன்றுமுதல் உனக்குக் காளமேகம் எனப் பெயர் உண்டாகுக என்று சொல்லி மறைந்தருளினுர். அன்றுமுதல் இவருக்குக் காளமேகம் எனும் பெயருண்டானது. இவர் திருமலேராயன் என்னும் ஓரரசன் சமஸ்தான வித்துவானுன அதிமதுர கவிராயனுக்கு மாருகி அவ்வரசன் சபையிலிருந்த புலவர்கள் எல்லாரும் அதிசயிக்கும்படி ஆசுகவி முதலிய கவிகள் பாடினுர்.

இவர் பாடிய பாடல்கள் **தனிப்பாடல் திரட்டு** என்ற நூலில் காணலாம்.

"நஞ்சு இருக்கும் தோல் உரிக்கும்"

பதவுரை

விஞ்சும்-மிகுதியாய்
மலர்த்தேம்பாயும்-பூந்தேன்பெருகிப் பாய்கின்ற
சோ-லேசோலேகள் சூழ்ந்த
திருமலேராமன் - திருமலேராயனுனுடைய
வரையில்-அடிமலேயில்

பாம்பு

நஞ்சு-(பாம்பு) விஷத்தை
இருக்கும்-உடையதாயிருக்கும்
தோல்-காலமறிந்து சட்டையை
உரிக்கும்-கழற்றும்
நாதர்-சிவபெருமானுடைய
முடிமேல்-திருமுடிமேலே
இருக்கும்-தங்கியிருக்கும்
வெமசினத்தில் - கொடிய கோபத்தில்
பல்பட்டால்-அதின் விஷப் பல்லானது பதிந்துவிட்டால்
மீளாது - (விஷம் இறங்காமல்) இறந்த உயிர் திரும்பாது

வாழைப்பழம்

நஞ்சு இருக்கும்-(வாழைப்பழம்) நைந்து போயிருக்கும்
தோல்-(பழத்) தோலானது
உரிக்கும்-உரிக்கப்படும்
நாதர்-இறைவனுடைய
முடிமேல் - திருமுடிமேலே பஞ்சாமிர்தத் திரவியமாக
இருக்கும் - சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும்
வெஞ்சினத்தால் - பதார்த்தமாகுங் காலத்தில்
பல்-பலவகையாக
பட்டால்-உணவுக்கறியானுல்
மீளாது-(இதனுலே) திரும்பாது
பாம்பு-பாம்பானது
வாழைப்பழம்-வாழைப்பழத்தை
ஆகும்-நிகர்க்கும்.

கருத்துரை

ஒருவர் காளமேகத்தைப் பார்த்து, பாம்புக்கும், வாழைப் பழத்துக்கும் சிலேடையாகப் பாடுக என்று கேட்டபோது அவர்) திருமலைராயன் மலையில், பாடப்பாணுல் அதனிடத்து (1) விஷம் (2) சட்டை கழலுதல் (3) சிவபிரான் தலையில் தங்கியிருத்தல் (4)-தவருமல் கொன்றுவிடலும். வாழைப்பழமானல் (1) நைந்து இருக்கும் (2) தோலினுள்ளே இருக்கும் (3) பஞ்சாமிர்தப் பொருளில் சேர்க்கப்படும். (4) உணவிற் கறியாகும். என்று ஒரு சொல்லில் இருபொருள்படத்(சிலேடையாக) திறம் படப் பாடியருளினர்.

விளக்கவுரை

நைந்து என்பது மொழிவழக்கில் **நஞ்சு** என்று வரும். சிவபெருமான் தலையில் பாம்பு இருக்கும் காரணத்தால், பாம்பு நாதர் முடிமேல் இருக்கும் என்ருர். **வெஞ்சினம்**-(வெம்மை+சினம்=கொடிய கோபம்) வெஞ்சினம் - கறி பதார்த்தம். இதனை **வெஞ்சினம்** என்றும் கூறுதல் மரபு.

இலக்கணம்

நஞ்சு - (நைந்து): முற்றுப்போலி: **உரிக்கும்** - ஒன்றன்பால் எதிர் கால வினைமுற்று. **மீளாது**-ஒன்றன்பால் எதிர்மறைவினைமுற்று' விஞ்சு வினைத்தொகை. **மலர்த்தேம்** - ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

செய்யுள் வினு விடை

(பொது)

1. சிலேடை என்ருல், பொருள் என்ன?
2. சிலேடை பாடுவதில் சிறந்தவர் யார்?
2. காளமேகப் புலவர் - மேகம் போல் கவி மழைபொழியும் வல்லமை எப்படிப் பெற்ருர்.

1, 2, 3 பதவுரைக்குமுன் கொடுத்துள்ள பகுதியில் விடை காண்கவும்.

சிறப்பு

(1) நஞ்சு இருக்கும். (2) தோல் உரிக்கும் (நாதர் முடிமேல் இருக்கும் (4) வெஞ்சினத்தில் பல்பட்டால் மீளாது: இவை ஒவ்வொன்றும் பாம்புக்கும், வாழைப் பழத்திற்கும் பொருந்தக் காட்டுக.

நஞ்சு இருக்கும்: பாம்பின் விஷப்பல்லில் விஷம் இருக்கும்: **வாழைப் பழம் நன்ருய்ப் பழுத்து கனிந்து (நைந்து) இருக்கும்**

தோல் உரிக்கும்: பாம்பு சட்டை கழற்றும். வாழைப் பழத் தோல் உரிக்கப்படும்.

நாதர் முடிமேல் இருக்கும்: பாம்பு சிவபெருமான் தலைமேல் இருக்கும், வாழைப் பழம் பஞ்சாமிர்தங்களில் ஒன்றாக இறைவன் தலை முடியில் வைத்து அபிஷேகம் செய்யப்படும்.

வெஞ்சினத்தால் பல்பட்டால் மீளாது: பாம்பு கடுமையான கோபத்தில் ஒருவர்மீது விஷப்பல் பட்டால் அவர் உயிர் மீளாமல் கொன்றுவிடும். வாழைப்பழம் கறி வகைகளில் பலவிதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால் அது திரும்பவும் பெறல் அரிது.

4. செந்தமிழ் நாடு

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர் : தேசிய கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

பிறப்பிடம்: பாண்டிய நாட்டிலுள்ள எட்டையாபுர சமஸ்தானம்

தந்தை : சின்னச்சாமி ஐயர் - **தாயார் :** இலக்குமி அம்மாள்

குலம் : அந்தணர்

காலம் : கி. பி. 1882 முதல் 1921 வரை

கல்வி : இளமையில் எட்டையாபுரத்தில் கல்வி கற்றார். இவரது தந்தை சமஸ்தான வித்துவான். அதனால் இவருக்குப் பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களில் பயிற்சி ஏற்பட்டது. ஆங்கிலப் பள்ளி சென்று படித்தார், ஆயினும் அவர் மனம் அதில் செல்லவில்லை. வடமொழியும் கற்றிருந்தார். இளமையிலேயே கவி பாடும் திறமை உண்டாயிற்று. கற்றோர் இவருக்குப் **பாரதி** என்னும் பட்டப் பெயரைச் சூட்டிச் சிறப்பித்தனர்.

உத்தியோகம் : முதலில் இவர் எட்டையாபுர சமஸ்தானத்தில் சிறந்த உத்தியோகம் செய்து வந்தார். அப்பால் மதுரைச் சேதுபதி உயர்தரப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக இருந்து வந்தார். அதன் பின்னர் சென்னைக்கு வந்து **சுதேசமித்திரன பத்திரிகை** யின் ஆசிரியராக இருந்தார்.

புதுவை வாசம் : பாரதியார் தீவிர தேசிய உணர்ச்சி நிரம்பப் பெற்றவர். அவர் தேசிய உணர்ச்சியை உணர்ந்த அரசாங்கத்தார் தேசப்பிரஷ்டம் செய்ய அவர் புதுவையில் வாழ்ந்து வந்தார். அங்கும் அவர் தேசத்தொண்டும், தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டும் ஆற்றி வந்தார்.

குணப்பண்புகள் : இவரிடம் சமத்துவம், சுதந்திரம், சகோதரத்துவம், என்பன உயிர் நாடிகளாக விளங்கின. எல்லோரும் ஓர்குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம் ; எல்லோரும் இந்தியத் தாயின் மக்கள், 'என்ற கொள்கையுடையவர். வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றவர். இவர் ஒரு பெரும் சீர்திருத்தவாதி.

பாரதியர் நூல்பெருமை: இவருடைய பாக்கள் எளிய நடையுடையன; மற்றும் இனிய ஓசையும், வீர உணர்ச்சியும் நிறைந்தன. இவருடைய பாக்கள் யாவும் தமிழுக்கு ஒருவிதப் புதிய சுவையையும், புதிய உணர்ச்சியையும் ஊட்டத் தக்கன. இதனால் பாரதியார் புதுமைக் கவி எனப்பட்டார்.

பாரதியார் இயற்றிய நூல்கள்: பாரதியார் நூல்கள் யாவும் "பாரதி நூல்கள்" என வழங்கப்படுகின்றன. அந்நூல்கள் யாவும். 1 காவியம், 2 கட்டுரை, 3 வசனம் என்ற மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

1 "செந்தமிழ்நாடு என்ற"

பதவுரை

செந்தமிழ் - தூயதமிழ்
நாடு - தேசம்
எனும்போதினிலே - என்று சொல்லும் போதே
இன்பம் - இன்பம் என்னும்
தேன் - தேனனது
வந்து - பெருகிவந்து
காதினிலே - எனது காதிலே
பாயுது - பாய்கின்றது
எங்கள் - எங்களுடைய
தந்தையர் - பிதாக்களின்
நாடு - தேசம்
என்றபேச்சினிலே - என்ற பேச்சிலே
மூச்சினிலே - (விடும்) மூச்சிலே
ஒருசக்தி - ஒருவித சக்தியானது
பிறக்குது - உண்டாகின்றது

கருத்துரை

செந்தமிழ்நாடு என்று சொல்வதைக் காதில் கேட்கும் போதே இன்பம் என்னும் தேன் காதினுள் வந்து பாய்கின்றது. எங்கள் பிதாக்களின் நாடு என்று பேச்சின மூச்சிலே ஒருவிதமான சக்தி எனக்குள் உண்டாகின்றது.

விளக்கவுரை

தமிழ்நாடு என்றதைக் கேட்கும் போது இன்பமும், பிதாக்கள் நாடு என்ற மூச்சின் பேச்சில் ஒரு சக்தியும் உண்டாகின்றன என்கிறார்.

இலக்கணம்

எனும் - எதிர்காலப் பெயரெச்சம். **இன்பத்தேன்** - பண்புத்தொகை. **பாயுது**, **பிறக்குது**. ஒன்றன் பால் படர்க்கை நிகழ்கால வினைமுற்றுக்கள்.

2. "வள்ளுவன்தன்னை உலகினுக்கு"

பதவுரை

வள்ளுவன் தன்னை - வள்ளுவரால் செய்த திருக்குறளை
உலகினுக்கு - உலகம் யாவற்றிற்கும்
தந்து - கொடுத்து
வான்புகழ் - உயர்ந்த புகழை
கொண்ட - தனக்குக் கொண்டிருக்கும்
தமிழ்நாடு - தமிழ் தேசம்
நெஞ்சை - (கற்றோர்) மனத்தை
அள்ளும் - கவர்ந்து உருக்கும் (தன்மை வாய்ந்த)
சிலப்பதிகாரம் - சிலப்பதிகாரம் என்று சிறந்த தமிழ் காவியம் என்று சொல்லப்படும்
ஒர்மணிஆரம் - ஒப்பற்ற இரத்தினமணிகளாலான மாலையை
படைத்த - உண்டாக்கிய
தமிழ்நாடு - தமிழ் தேசம்

கருத்துரை

தமிழ் நாடானது உலகம் முழுவதும் போற்றுவதற்குரிய திருக்குறளை உண்டுபண்ணிய வள்ளுவனைத்தந்து சிறந்த புகழைத் தன்னுள் கொண்டது; மற்றும் கற்றோர் மனத்தைக் கவர்ந்து உருக்கும் சிலப்பதிகாரம் என்ற ஒரு இரத்தினமணி ஆரத்தைப் படைத்த தமிழ்நாடு.

விளக்கவுரை

வள்ளுவர் திருக்குறளை இயற்றியவர். திருக்குறள் உலகம்போற்றும் ஒரு அரிய நீதிநூல். உலகிலுள்ள பல பாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டதால் தமிழ்நாடு பேரும் புகழும் கொண்டது அதனால் '**வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு**' என்றார். மக்கள் சிறப்பாக அணியும் இரத்தின மணிகளாலானது, **மணியாரம்.** சிலப்பதிகாரம் தமிழ்த்தாய்க்கு ஒரு இரத்தின ஆரமாகவும், தன்னைக்கற்போர் மனத்தைக்கவர்ந்து உருக்கும் தன்மையும் உடைமையால் - "**நெஞ்சை அள்ளும்** -என்றார்.

இலக்கணம்

வள்ளுவன் - கருத்தா வாகுபெயர் (இங்கு திருக்குறளைக் குறிப்பிக்கின்றது) **உலகினுக்கு** - (உலகு + இன் + கு) **வான்புகழ்** - பண்புத் தொகை. **மணிஆரம் 3**-ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

3. 'சிங்களம் புட்பகம் சாவகம்'

பதவுரை

சிங்களம் - இலங்கைத் தீவு
புடபகம் - புட்பத்தீவு
சாவகம் - ஜாவாத்தீவு
ஆகிய - முதலான
தீவு - தீவுகள்
பலவினும் - பலவற்றிக்கும்
சென்று ஏறி - சென்றடைந்து
அங்கு - அவ்விடங்களில் (வெற்றிகண்டு)
தங்கள் - (சோழ பாண்டிய அரசர்கள்) தங்களுடைய
புலிக்கொடி - புலிக்கொடியும்

மீன்கொடியும் - மீன்கொடியும் (முறையே)
நின்று - (அங்கே நிற்கச்செய்து)
சால்பு உற - (தீவாருக்கும் தமக்கும்) நன்மை உண்டாக
கண்டவர் - கண்டவர்களுடைய
தாய்நாடு - தாய்நாடு தான் தமிழர் நாடு

கருத்துரை

தமிழ் அரசர்களான சோழ அரசர்களும், பாண்டிய அரசர்களும், இலங்கை புட்பகம் ஜாவா முதலிய தீவுகள் பலவற்றுக்கும் சென்றடைந்து (அங்கு) வெற்றி கண்டு. அவர்கள் முறையே தங்கள் புலிக் கொடியையும் மீன்கொடியையும் நாட்டி (தமக்கும் பிறர்க்கும்)நன்மை உண்டாகக் கண்டவர்கள் தாய் நாடு தான் (இத் தமிழ் நாடு)

விளக்கவுரை

இலங்கைக்கு 'ஈழம்' சிங்களம்'' என்ற இரண்டு வேறு பெயர்கள் உண்டு. இங்கிருந்து செம்பு உணவுப் பொருள்கள் வந்த விவரம் **பெருங்கதை** என்னும் பழம் காப்பியம் பகருகிறது. **புட்பகம்** - சிங்களம் பக்கம் உள்ள ஒரு தீவு, **சாவகம்** (ஜாவாத் தீவு) நாட்டவர்க்கும் நம் நாட்டினருக்கும் வாணிகம் நடந்து வந்த செய்தியினை **மணிமேகலை** என்னும் காப்பியம் கூறுகிறது. சிங்களம். புட்பகம் சாவகம் முதலி தீவுகளுக்கு அவற்றை கைக்கொள்ளச் சென்ற தமிழ் அரசர்கள் அங்கு வெற்றி கண்டு தாமும், அத்தீவிலுள்ளாரும் நன்மையடைய நீத்தம், விருதுக் கொடிகளை அவ்வவ்விடங்களில் நிலைபெற்றிருக்கச் செய்துவந்தனர், அதனாலே "புலிக் கொடி மீன் கொடி நின்று சால்புறக் கண்டவர்'' என்றார்: தமிழ் அரசர்கள், வென்றவர்களை அடிமை போலல்லாமல், நன்மை உண்டாக நடத்தினர் என்பதைக் காட்ட **சால்புறக் கண்டவர்** என்றார்.

இலக்கணம் :

ஆதிய - குறிப்புப் பெயரெச்சம். **சால்புற** - (சால்பு + உற) வினை எச்சம். **கண்டவர்** இறந்த கால வினையாலணையும் பெயர்

4. விண்ணை இடிக்கும் தலை இமயம்

பதவுரை :

விண்ணை - ஆகாயத்தை
இடிக்கும் - தாக்கும்
தலை இமயம் - உயர்ந்த சிகரத்தையுடைய இமயமலை
எனும் - என்று சொல்லும்
வெற்பை - மலையை
அடிக்கும் - செண்டு (என்னும் குதிரைச் சம்மட்டியால்) அடிக்கும்
திறனுடையார் - திறமைஉடைய உக்ர குமரபாண்டியனும்
சமர் பண்ணி - போர் செய்து

கலிங்கத்து - கலிங்க தேசத்து அரசனின்
இருள் - பகையை
கெடுத்தார் - அழித்த குலோத் துங்க அரசனும்
தமிழ் பார்த்திவர் - தமிழ் அரசர்கள்
நின்ற - நிலையாக இருந்த
தமிழ் நாடு - தமிழ் தேசமே (எம் நாடு)

கருத்துரை

ஆகாயத்தை முட்டும் உயர்ந்த சிகரத்தையுடைய இமயமலையைச் செண்டால் (சம்மட்டியால் தகர்க்கும்) அடிக்கும் திறமை உடைய உக்கிர பாண்டியனும், போர் செய்து, கலிங்க தேச அரசனான அநந்த வர்மனை வென்ற குலோத்துங்க அரசனும்) ஆகிய தமிழரசர்கள் நிலையாகத் தங்கிய தமிழ் நாடு தான் எம் நாடு.

தலை இமயம் வெற்பை அடிக்கும் திறன் என்றதில் அடங்கிய கதை

ஒருகாலத்தில் உக்ர குமார பாண்டியன் மழைக்காகச் சிவபிரானிடம் வருந்திக் கேட்கச் சிவபெருமான் மேருமலை (இமயம்) சென்று அங்கிருக்கும் பொன்னறையிலிருந்து நிதி கொண்டு மீண்டால் உன் வேண்டுதல் நிறைவேறும் என்ற சொல்ல, பாண்டியன் அவ்வாறே மேருவை வரவழைக்கையில், அது வராது தமாதித்தது. உடனே சிவபெருமான் தனக்குத் தந்த குதிரைச் சம்மட்டி ஆயுதத்தால் (செண்டால்) அடிக்க அம்மலை அவ்வடியால் நடுநடுங்கி தன் பொன் அறையைக் காட்டப் பாண்டியன் நிதி பெற்று மீண்டான் என்பது கதை.

கலிங்கத்து இருள் கொடுத்தார் என்பதில் அடங்கிய கதை

கி. பி. 11-ம் நூற்றாண்டில் கலிங்கதேசத்துக்கு அரசனான அநந்த வர்மன் என்பவன் முதலாம் குலோத்துங்கனுக்குத் திறை செலுத்தாதிருக்க, அவன் கருணாகரத் தொண்டைமான் தலைமையில் ஒரு படையை கலிங்கத்துக்கு அனுப்பி அநந்தவர்மனை வென்று அந்நாட்டைக் கைப்பற்றினான். இவ்வெற்றியைப் பாராட்டி ஜெயங் கொண்டான் என்னும் கவிஞர் தான் பாடிய'' **கலிங்கத்துப் பரணியில்**'' இவ்வெற்றியைக் குறித்துப் பாராட்டிக் கவிபாடியுள்ளார்.

விளக்கவுரை

தலை இமயம்:—உச்சியுடைய இமயமலை.

செண்டு:—குதிரைச் சம்மட்டி ஆயுதம். வெற்பைச் செண்டால் அடித்தவன் உக்ரகுமாரர், பாண்டியன். கலிங்கத்து இருள் கெடுத்தவன் குலோத்துங்க சோழன். பாண்டியனும் சோழனும் தமிழ் அரசர்கள். இவர்கள் செய்த திறமையான செயல்களை இப்பாட்டில் பாரதியார் வலியுறுத்துகிறார்.

இலக்கணம்

தலை இமயம்:—பண்புத் தொகை, **இருள்** - பண்புப் பெயர். **கெடுத்தார்** - வினையாலணையும் பெயர்

5. "சீனம் மிசுரம் யவனரகம்

சீனம் - சின தேசம்
மிசுரம் - எகிப்து
யவனரகம் -கிரேக்கர் ரோம தேசம்
இன்னும் - மற்றும்
தேசம் பலவும் - பல தேசங்களும்
புகழ்வீசி - புகழ் பரவச்செய்து
கலை ஞானம் - கலை அறிவு
படை தொழில் - போர்த் தொழில்
வாணிபமும் - வியாபாரமும்
மிக - மிகவும்
நன்று - நன்றாக
வளர்த்த - வளரச் செய்த
தமிழ் நாடு - தமிழ் தேசம் (எம் தேசம்)

கருத்துரை

சின தேசம், எகிப்து தேசம், கிரேக்கர் ரோமர்கள் தேசம், இன்னும் பல தேசங்களிலும் தமிழர் (தமிழ்ப் பண்பிலும்) வாணிபத்திலும் தம் புகழ் பரவச் செய்து கலைஞானம், போர்த் தொழில் வாணிபம் முதலியன மிகவும் நன்றாக வளர்த்தோங்கச் செய்த தமிழ் நாடு எம் நாடு'

விளக்கவுரை

சீனம், எகிப்து முதலிய தேசங்களிலிருந்து கப்பல்கள் சேர வேந்தரின் முசிறிப் பட்டணத் துறைமுகத்தில் வந்தது பற்றி, பெரிப்ளூஸ் நூல் கூறுகிறது. யவனர் என்பது, கிரீஸ தேசத்தவரையும் ரோமதேசத்தாரையும்குறிக்கும் பெயர். இந்த தேசங்களில் மட்டுமன்றி பிரதேசங்களிலிருந்தும் மரக்கலங்கள் பாண்டி நாட்டிற்கு வந்தது மதுரைக் காஞ்சி என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வகையில் 'தமிழ் நாட்டின் புகழ் "சீனமிசிரம் யவனரகம் இன்னும் தேசம் பலவும்" வீசியது என்பது பெறப்படும்.

சிற்பம், வான சாஸ்திரம், நாட்டியம் முதலிய கலைஞானங்கள் தமிழ் நாட்டில் வளர்ந்து ஓங்கினதையும், தமிழ அரசர் பல நாடுகளை வெல்லப் படைத்தொழில் வல்லவர்களாய் இருந்ததையும், சினம், எகிப்து, யவனரகம் முதலிய நாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்ததையும் விளக்கித் தமிழர் பெருமையைக் காட்ட கலை ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபம், மிக நன்று வளர்த்த தமிழ் நாடு' என்றார். பாரதியார்

இலக்கணம்

மிக - வினை எச்சம், நன்று - குறிப்பு வினை எச்சம், வளர்த்த இறந்த காலப் பெயரெச்சம்.

செய்யுள் வினாவிடை

(பொது)

1. "செந்தமிழ் நாடு" என்ற பாடலைப் பாடியவர் யார்
2. பாரதியார் வரலாற்றினைச் சுருக்கி எழுது

3. பாரதியார் பாடல்கள் எத்தன்மை வாய்ந்தவை.

4. பாரதியார் பாடிய நூல்கள் எவை.

விடை. 1. 2. 3. 4. இவ்வினாக்களுக்கு விடை முன்னுரையில் கண்டு எழுதுக.

சிறப்பு

5. செந்தமிழ் நாடு, தந்தையர் நாடு - என்ற போது பாரதியாருக்கு உண்டாகும் உணர்ச்சிகள் எவை?

செந்தமிழ் நாடு என்னும் சொல் அவர் காதில் இன்பம் என்னும் தேன் பாய்வது போலவும், தந்தையர் நாடு என்ற பேச்சைப் பேச எடுக்கும் மூச்சிலே சக்தி தோன்றுவது போலவும் பாரதியாருக்கு உணர்ச்சிகள் தோன்றுகின்றன.

6. தமிழ் நாடு வான் புகழ் கொண்டது எதனால்?

திருவள்ளுவர் செய்த நீதி நூலாகிய திருக்குறள் உலகம் முழுவதும் போற்றும் பெருமையைக் கொண்டது, அத்தகைய நூலின் காரணமாக தமிழ் நாடு வான் புகழ் கொண்டது.

7. தமிழ் நாட்டுக்கு மணியாரம் ஆவது எது? என்று பாரதியார் கூறுகிறார்? ஏன் அவ்வாறு கூறுகிறார்?

தமிழ் நாட்டுக்கு மணியாரமாவது சிலப்பதிகாரம் ஏனெனில் அது அதனைக் கற்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து அனந்தக் கடலில் ஆழ்த்தும் சக்தி வாய்ந்தது. அதனால் நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்கிறார் பாரதியார்.

8. புலிக்கொடி, மீன் கொடி, எவருக்குரியவை, அவை எங்கே நின்று சால்புறக் கண்டனர் தமிழ் அரசர்

புலிக்கொடி சோழ அரசர்களுக்கும், மீன் கொடி பாண்டியர்களுக்கும் உரிய கொடிகள். சோழ அரசர்களுக்கும் பாண்டிய அரசர்களும், சிங்களம், புட்பகம், சாவகம் ஆகிய பல தீவுகளையும் சென்றடைந்து அங்கு வெற்றி கண்டு தம் கொடிகளை அங்கு நின்று சால்புறக் கண்டனர்,

9. இமய வெற்பை அடிக்கும் கிளனுடையார், கலிங்கத்து இருள் கெடுத்தார். இவர்கள் யார்? இவர்களைக் குறித்து உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

(விடை) நாலாம் செய்யுளின் கீழ்க் கொடுக்கப்பட்ட கதைகள் இக் கேள்வியின் விடையாகும்.

10. தமிழ் புகழ் எங்கெங்கு எப்படி வீசினது?

தமிழர் புகழ், சீன தேசம், எகிப்து தேசம், கிரேக்ரோம் தேசம் இன்னும் பல தேசங்களிலும், வியாபாரத்தினாலும் தமிழர் பண்பாட்டாலும் வீசினது.

11. தமிழர் எவ்வெவற்றை மிக நன்று வளர்த்தனர்?

தமிழர்கள், கலை ஞானம், போர்த் தொழில், வாணிபம் ஆகியவற்றை மிகவும் நன்றாக வளர்த்தனர்.

---

5. எங்நாளோ

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர். புனைப் பெயர் பாரதிதாசன்' இயற் பெயர் கனகசுப்புரத்தினம்.

தந்தையார்:—கனகசபை முதலியார்.

பிறப்பிடம்:—புதவை (புதுச்சேரி)

காலம்:—1891 அண்டு பிறந்தவர்; தற்காலத்தில் புதுவையிலிருந்து முன்னேற்றப் பணியாற்றி வருகிறார்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்:—சஞ்சீவி பருவதத்தின் சாரல். பாண்டியன் பரிசு முதலியன. இவரது பாடல்கள் எல்லாம் அடங்கிய நூல் "பாரதிதாசன் பாடல்கள்" என்று வெளிவந்துள்ளது,

உத்தியோகம்:—இவர் தமிழ் பயின்று தமிழ்ப் பண்டிதரானார்; இவர் சுப்பிரமணிய பாரதியுடன் பழகினவர்.

பாடல் நயம்—இவரது பாடல்கள், உள்ளப் புரட்சிக் கடலினின்று பொங்கியெழுந்தவை; சமூக சீர்திருத்தங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இயற்கை அழகினை. இதயத்தினின்று எழும் சொற்களால் ஓவியமாக தீட்டப் பெற்றவை: படிப்போர் மனத்தினைத் தீவிர முன்னேற்றப் பாதையில் ஈர்த்துச் செல்லும், சொல்லடுக்கும், மிடுக்கும் எளிமையுடன் கலந்து ஒளிரும் தன்மையும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவை,

5. எங்நாளோ?

இப்பாடல் "பாரதி தாசன் கவிதைகள்" என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட 26-ம் செய்யுளாகும்.

செய்யுள் முன்னுரை:—இப்பாடலில் புரட்சிக் கவி பாரதிதாசன் கடந்த காலத்தில் தமிழர் சிறந்து விளங்கி இடைக்காலத்தில் இழந்து விட்ட உயர் பண்புகளை எந்நாளில் மீண்டும் அடைவார்களோ என்ற ஆசை மேலீட்டால் உற்சாகமும், அவாவும் பொங்க இக்கவியினைப் பாடியுள்ளார்.

"என்னருந்தமிழ் நாட்டின் கண்"

பதவுரை

என் அரும்-என் அருமையான
தமிழ் நாட்டின்கண் -தமிழ் நாட்டிலே
எல்லோரும்-யாவரும்
கல்வி கற்று-கல்வியைக் கற்று
பன் அரும் - (அளவிட்டுச்) சொல்ல முடியாத
கலை ஞானத்தால் - கலை ஞானத்தினால்
பராக்கிரமத்தால் - வீரப் பிரதாபத்தால்
அன்பால்-அன்பினால்
உன்னத-மிக உயர்ந்த
இமயம்போல்-இமயமலை போல
ஓங்கிடும் கீர்த்தி-மேலான கீர்த்தியை
எய்தி-அடைந்து
இன்பு உற்றார் - இன்பத்தை அடைந்திருக்கிறார்
எனவே,என்று சொல்லி
மற்றோர்-மற்றவர்கள்
இயம்ப-உரைக்க
கேட்டிடல்-(என் காதால்)கேட்பது
எந்நாளோ-எந்த நாளோ!

பொழிப்புரை

என் அருமை தமிழ்நாட்டில் எல்லோரும் கல்வி கற்றுச் சொல்ல முடியாத கலைஞானத்தினாலும், பராக்கிரமத்தினாலும் அன்பினாலும் உயரமான இமயமலைபோல உயர்ந்த கீர்த்தியடைந்து இன்பமடைந்துள்ளார் என மற்றவர் சொல்வதை நான் காதாரக் கேட்கும் நாள் எந்நாளோ?

இலக்கணம்

அருந்தமிழ்-பண்புத்தொகை. பன்னரும் - (பன்-சொல்) வினைத்தொகை. இன்புற்றார்-பலர்பால் இறந்தகால வினைமுற்று. கேட்டிடல்-தொழிற்பெயர்.

"கைத்திறச் சித்திரங்கள்"

பதவுரை

கைத்திறம் கைத்திறமையான
சித்திரங்கள்-ஓவியங்கள்
கணிதங்கள்-கணக்கு நூல்கள்
வான நூற்கள்-வான நூல்கள்
மெய்த்திறம் சரீரத் திறத்தைக் காட்டும் உடற்பயிற்சி நூல்கள்
சிற்பம்-கல்உருவ அமைப்புக்கலை
விஞ்ஞானம்-விஞ்ஞானம்
காவியம்-காவிய நூல்கள்
வைத்துள மற்றும் தமிழர் வைத்திருக்கும்
நூற்கள்-நூல்கள்
வையத்தின்-பூலோகத்தின்
புதுமை-அற்புதம்
என்ன-என்று சொல்லப்பட்ட
புத்தகசாலை-நூல் நிலையங்கள்
எங்கும்-எவ்விடத்தும்
புதுக்கும் நாள்-புதிதாக அலங்கரிக்கும்
நாள்-நாளானது
எந்நாளோ-எந்நாளோ

பொழிப்புரை

கைத்திறமையைக் காட்டும் ஓவிய நூற்கள், கணித நூற்கள், வான நூற்கள், சரீரத் திறமையைக் காட்டும் உடற்பயிற்சி நூற்கள், சிற்பம், விஞ்ஞானம், காவியங்கள், இன்னும் தமிழர்கள் வைத்திருக்கும் நூல்கள் பூலோகப் புதுமை என்று சொல்லப்படும் நூல் நிலையங்கள் எங்கும் புதிதாக அலங்கரிக்கும் நாள் எந்தநாளோ (அறியேன்)

இலக்கணம்

மெய்த்திற நூல்கள்:—2ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. வைத்துள-பெயரெச்சம். என்ன-வினை எச்சம். புதுக்கு நாள் - வினைத் தொகை.

3. "தாயெழில் தமிழை"

பதவுரை

தாய்-தாய்க்கு ஒப்பான
எழில் தமிழை-அழகிய தமிழை
எனதன்-என்னுடைய
தமிழரின்-தமிழ் மக்களின்
கவிதை தன்னை-கவிதைகளை
ஆயிரம்-ஆயிரக்கணக்கான
மொழியில்-பிறமொழிகளில்
(மொழி பெயர்க்கப்பட்டு)
காண காண்பதற்கு
இப்புவி-இந்த உலகமக்கள்
அவாவிற்று-விரும்பினார்கள்
என்ற-என்று சொல்லப்படும்
தோயுறும்-வடிகின்ற
மதுவின்-தேனின்
யாறு-ஆறு
தொடர்ந்து-இடைவிடாமல்
என்தன்-என்னுடைய
செவியில் வந்து-காதினுள்ளே வந்து
பாயும் நாள்-பாய்கின்ற நாள் (தொனிக்கின்ற நாள்)
இங்கே-இவ்வுலகில்
யார்-எவர்
இதை பகர்வார்-இதைச் சொல்லுவார்கள்

பொழிப்புரை

தாய்க்கு ஒப்பான அழகிய தமிழை என் இனத்தவரான தமிழ் மக்கள் கவிதைகளை ஆயிரக்கணக்கான பிற மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுக் காண்பதற்கு இவ்வுலகத்தவர் விரும்புகின்றனர் என்ற வடிகின்ற தேனாறு இடையறாமல் என் காதில் வந்து தொனிக்கின்ற நாள் எந்த நாளோ? எவர் இதை இவ்வுலகில் எனக்குச் சொல்லுவார்கள்.

இலக்கணம்

தாய் எழில்:—2ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. அவாவிற்று-ஒன்றன்பால் இறந்தகால வினைமுற்று. தோயுஉறும் 2ம் வேற்றுமைத் தொகை, (தோய்-நனைதல்) வடிதல் முதனிலை தொழில் பெயர். பாயும் எதிர்காலப் பெயரெச்சம். பகர்வார் - பலர்பால் எதிர்கால வினைமுற்று.

செய்யுள் வினா விடை

(பொது)

1. "எந்நாளோ?" என்ற செய்யுள் பாடிய ஆசிரியர் யார்? அவர் இயற்பெயர், புனைப்பெயர் என்ன?

2. பாரதிதாசன் கவியின் மேன்மையைக் குறித்து மூன்று வாக்கியங்கள் எழுது?

3. பாரதிதாசன் நூல்களில் இரண்டின் பெயரை எழுது.

1, 2, 3 வினாக்களுக்கு விடை முன்னுரையில் கண்டு எழுதுக.

பாடம்

4. பாரதி தாசன் "எந்நாளோ" என்றபாட்டைப்பாடியது எதனால்?

செய்யுள் முன்னுரை கீழ் விடை காண்க.

5. பாரதிதாசன் தமிழ் நாட்டாரை மற்றோர் எவ்வெவ்வற்றில் இணைபுறரார் என்றுகேட்க அவாவுகின்றார்?

பாரதிதாசன் தமிழ் நாட்டார் எல்லோரும் கல்வி கற்று, கலை ஞானத்திலும், பராக்கிரமத்திலும், அன்பிலும் இமயமலைபோல் ஓங்கும் கீர்த்தியை யடைந்து இணைபுறரார் என்று சொல்லக் கேட்க அவாவுகின்றார்.

6. பாரதிதாசன் புத்தகசாலையை என்ன என்று அழைக்கிறார்?

பாரதிதாசன் புத்தகசாலையை வையத்தின் புதுமை என்று அழைக்கின்றார்.

7. புத்தகசாலை எங்கும் எவற்றால் புதுக்கும் நாளை பாரதிதாசன் விரும்புகிறார்?

2ம் பாட்டின்கீழ் உள்ள பதவுரையை விடையாகக் கொள்க.

8. பாரதிதாசன் எந்த மதுவினை யாறு காதில் பாயும் நாளை ஆசிக்கிறார்?

தாய்க்கு ஒப்பான அருமைத் தமிழ்மொழியும், தமிழர்கள் கவிதைகளும், ஆயிரமாயிரம் பிறமொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்படுவதற்கு உலகத்தார் விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லப்படும் தேன்மொழி ஆறு தன் காதில் பாயும் நாளை ஆசிக்கிறார்.

9. பாரதிதாசன் "யார் இதைப் பகர்வார்" என்கிறார். இதை என்பது எதை?

தமிழர் நூல்கள், தமிழர் கவிதைகள், உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட விரும்புகிறார்கள் என்று எவர் வந்து பகர்வார் என்கிறார்.

உரைநடைப் பகுதி

1. பல்லவராயன் சிறுவன்

அரும் பதவுரை.

பக்கம் 11

கொங்க நாடு - கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள ஒரு பெரும்பகுதி.
பெருங்குடி மக்கள் - பெரிய குடிகளாய் வாழ்ந்தவர்கள.
நற் பண்பு - நல்ல குணம.
எடுத்துக் காட்டு - உதாரணம்
திகழ்வது - விளங்குவது.
களிக்க - சந்தோஷிக்க.
திகழ்வது - விளங்குவது.
களிக்க - சந்தோஷிக்க.
ஆண்மை - வீரம.
வாய்ந்தவை - பொருந்தியவை.
உயரிய - உயர்வான.
உயிர்ச்சத்து - உடலுக்கு உரம் தரும் உணவுப பொருள்.
வனப்பு - அழகு.
வண்மை - பலம்.
கோவை - கோயமுத்தூர்.
கோட்டம் - ஜில்லா.
தாராபுரம் கூற்றம் - தாராபுரம் தாலுக்கா.
கல்லில் - மைல் கல்லில்.
உடல் நலம் - தேக சுகம்.
தூய - பரிசுத்தமான.
வேளாள மரபினர் - பயிர்த் தொழில் செய்யும் விவசாய வகுப்பினர்,
மரபு - வமசத்தினர்.
வழி வழியாக - வம்ச பரம்பரையாக.
வழங்கப் பட்ட - கொடுக்கப் பட்ட.

பக்கம் 12

வீரம் - ஆண்மை.
கொடை - ஈகைத்தன்மை,
பொறை - சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை.
மதிப்பு - கௌரவம்.
அறிகுறி - அடையாளம்.
முடியுடை - கிரீடம் தாங்கிய.
மூவேந்தர் - சேர, சோழ, பாண்டியர்.
படைத்துணை - சேனை வீரர்.
குடி - வமசம்.
ஒருவாறு - ஒரு விதமாக.
பற்றுடையவர் - அன்பு கொண்டவர்.
இல்லை என்னாது - இல்லை என்று சொல்லாமல்.
ஈகை - கொடைத்தன்மை.
ஈட்டுவது - சம்பாதிப்பது.
பரிசில் - வெகுமதி.
ஆக்கொடை - பசுக்கள் தானம்.
ஆக்கள் - மாடுகள்:
பனுவல் - நூல்கள்.
அன்னார் - அத்தகையவர்கள்

பக்கம் 13

அன்பளிப்பு - அன்பாகக் கொடுத்த வெகுமதி.
வறுமை - தரித்திரம்.
வள்ளல் - வரையாது கொடுப்பவன்.

கட்டழகு - தேர்க்கட்டின் அழகு.
களித்த வண்ணம் - சந்தோஷித்த படி.
பிணி - நோய்.
புன் முறுவல் - புன்னகை.
பூத்த - மலர்ந்த.

பக்கம் 14

நின் தந்தை-உன் தகப்பனர்.
தொலைவு - நீண்ட தூரம்.
முறையன்று - வழக்கமல்ல.
அப்பொருளுரை - அந்த அர்த்தமுள்ள சொல்.
புலனாயிற்று - விளங்கினது.
பொலிவுற்று - அழகுபெற்று
ஒலித்தது - சப்தித்து.
வள்ளன்மை - ஈகைத்தன்மை
தகுதி - திறமை.
வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர்.
வாய் மொழி - உண்மை வார்த்தை.
குதலை மொழி - மழலைச்சொல்
தாராள குணம் - உதார குணம்.

உவகை - சந்தோஷம்.
வியப்பு - ஆச்சரியம்.
கரை - எல்லை.
கைவண்மை - கையால் இடும் கொடைத் தன்மை.
வியந்தார் - புகழ்ந்தார்.
பேற்றின் - பெறுவதின்.
சிறப்பினை - மேன்மையை.
இறும்பூது - ஆச்சரியம்.
முதுமொழி - பெரியோர் வாக்கு.
இலக்கியம் - நூல்.

பக்கம் 15

அணைத்தார் - தழுவினர்.
மாண்பு - பெருங்குணம்.
உவந்தார் - மகிழ்ந்தார்.
இன் சொல் - இனிய மொழி.
ஆவும் - பசுவும்.
மைந்தனை - மகனை.
வாயுற - வாயார.
அமையும்படி - உண்டாகும் படி.
நீங்கா - என்றும் எடுபடாத.

பாட வினு விடை.

1. "காங்கய நாட்டின் சிறப்புக்குக் காரணமாய் இருப்பவை காங்கய மாடுகளேயாகும்" என்பது எப்படிப் பொருந்தும்.

காங்கயம் என்றவுடன் உலகப் புகழ் பெற்ற காங்கய மாடுகள் கண்முன் காட்சியளிக்கும். அம் மாடுகள் அழகும், ஆண்மையும் வாய்ந்தவை. இதற்குக் காரணம், காங்கய நாட்டின மண வளமும், அங்கு வளரும் கொழுக் கட்டைப் புல்லின் உயிர்ச் சத்துமே

ஆகும். இதனலே காங்கய நாட்டின் சிறப்புக் காரணம் காங்கய மாடுகள் என்பது விளங்கும்.

2. காங்கயம் எங்குள்ளது? ஏதற்கு ஏற்ற இடம்?

காங்கயம், கோவைக் கோட்டம் தாராபுரம் கூற்றத்தில் ஈரோடு தாராபுரம் வழியில் ஈரோட்டுக்கு முப்பதாவது மைலில் உள்ளது. இதற்குச் சிங்கை என்ற பெயரும் உண்டு. அங்கு தூய காற்று வீசுவதால் அது உடல் நலத்திற்கு மிகவும் ஏற்ற இடம்.

3. காங்கயத்தின் ஊர்த்தலைவருக்கு மும்முடி என்ற பட்டப் பெயர் எப்படிக்கிடைத்தது.

காங்கயத்தின் ஊர்த்தலைவர் கொங்கு வேளாள மரபினர். ஒரு சோழ மன்னன், இம் மரபினருக்கு அவர்கள் பல்லவ மன்னன் ஒருவனை வென்ற காரணத்தால் பல்லவராயர் என்ற பட்டப் பெயர் வழங்கினன் இந்தப் பல்லவராயர் மரபுக்குமும் முடி என்ற பட்டப் பெயரும உண்டு.

4. பல்லவராயர் மரபினருக்கமைந்த அருங் குணங் கள் எவை?

பல்லவராயர் மரபினருக்கு அமைந்திருந்த குணங்கள், தமிழ்ப் புலவரைப் போற்றும் பெருங்குணம். வீரம், கொடை பொறை முதலிய அருங்குணகளாகும்.

5, மும்முடி என்ற சிறப்புப்பெயரால் அறியப்படுவன யாவை?

மும்முடி என்ற சிறப்புப் பெயர் வீரத்தால் பெற்ற பெயராகும் இது மூவேந்தரின மதிப்பிற்குரிய பெயர். இதனலே முடியுடை மூவேந்தர்க்கும் படைத்துணை ஆவதற்குய பழம் பெருங்குடி மக்கள் எனபது அறிப்படும்.

6. மும்முடிப் பல்லவராயர் இயல்புகளை வரைக,

1. இவர் 13-ம் நூற்றாண்டிலிருந்தவர் இவர் சிறந்தமிழறிவுடையவா. (2) தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை ஒருவாறு தெரிந்தவர் (3) செவிச் செல்வம் நிரம்பப் பெற்றவர் (4) தமிழ் மொழியில் நிரம்பப் பற்றுடையவர் (5) தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில்

அக்கறையும் ஆர்வமுங் கொண்டவர் (6) தமிழ்ச் செல்வர் கடமை தமிழ் வளர்ப்பது என்ற உண்மை உணர்ந்தவர் (7) தமிழ்ப் புலவர்க்கு இல்லை என்னாது கொடுத்து தமிழ் வளர்ப்பதையும் ஈகையின் பயனாக புகழ் தேடுவதையும் தம் வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொணடவர்.

7. பல்லவராயயின் வாழ்க்கை முறைகள் எவை ?

பல்லவராயர் அரண்மனை தமிழ்ப் புலவர்கள் தங்கு மிடமாக இருந்தது. தம்மை நாடிவரும புலவர்களை வரவேற்பதும், விருந்து கொடுத்துப் போற்றுவதும். தமிழ்ச் செய்யுள் பொருளை கேட்டு இன்ப மடைவதும, புலவர்கள் விரும்பும் பரிசில் கொடுப்பதுமே பல்லவராயின் வாழ்க்கை முறைகளாக இருந்தன.

8. "அதுதானே அன்னார் தொழில்" சந்தர்ப்பத்துடன் விளக்கு.

காங்கயம் மாடுகளுக்குப் பேர்போனது. பல்லவராயர் பல தமிழ் நூல்களின் தலைவரானார். அவர் புகழ் தமிழ் நாடு எங்கும் பரவின. புலவர் பெருமக்களால் பல்லவர் புகழ் பரப்பப்பட்டது. அப்படிப் புகழைப் பரப்புவது புலவர் தொழில் என்பதை ஆசிரியர் "அதுதானே அன்னார் (புலவர்) தொழில்" என்கிறார்.

9. மும்முடிப் பல்லவராயர் செல்வச்சிறுவனின் சிறு தேர்ப்பருவத்தைக் குறித்து யாது படித்திருக்கிறீர்கள்.

பிள்ளைகள் நடை வண்டியோட்டி விளையாடும் பருவம் சிறு தேர்ப்பருவமாகும். இது "பிள்ளைத் தமிழ்" என்னும் நூலின் பத்துப் பருவங்களில் சிறு தேர்ப்பருவம் ஒன்றாகும். இப்பருவம் இருபத்தொன்றாவது மாதத்தில் நிகழ்வது. இதில் தவழ்ந்து இருந்து, எழுந்து நடந்து பழகும் சிறுவர்கள் விரைந்து நடந்து பழக நடைவண்டி உருட்டிச் செல்வர். மும்முடிப் பல்லவராயர் செல்வச் சிறுவனும் மேற் கூறிய பருவத்தில் நடைவண்டியோட்டி விளையாடினான்.

10. சிங்கைச் சிறுவனுக்கு நடை வண்டி எப்படிப் பட்டது? எப்படி வந்தது.

சங்கிராம சோழ அரசனின் நண்பன் பல்லவராயன். அவன் மணிகள் பதித்த அழகான வேலைப்பாடுடைய பொன் நடை வண்டியைத் தன் நண்பனான பல்லவராயன் சிறுவனுக்கு அன்பு

அளிப்பாகக் கொடுத்தான். சிங்கைச் சிறுவன் அந் நடை வண்டியை உருட்டி விளையாடினான்.

11. காங்கயத்தை நோக்கிவந்த வறுமையால் வாடிய புலவர் வருந்திய மனத்தோடு வெளிவாயிலுக்கு ஏன் வந்தார்

வறுமையால் வாடிய புலவர் பல்லவராயனின் புகழ் தெரிந்து அவனைப்பாடிப் பரிசு பெற்றுத் தன் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள காங்கயத்தை நோக்கி வந்தார், அப்போது காங்கய மாட்டின் கட்டழகையும் பல்லவராயரின் அரண்மனையும் கண்டு களித்தார். பின்பு பல்லவராயன் ஊரிலே இல்லை என்பதை அறிந்து வறுமையின் கொடுமையை எண்ணி மனம் வருந்தி வெளி வாயிலுக்கு வந்தார்.

12. வெளி வாயிலில் வந்த புலவர் எதனால் சிரித்த முகம் உடையவரானார் ?

வெளி வாயிலில் வந்த புலவர், நடை வண்டி விட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்த பல்லவராயன் சிறுவனைப் பார்த்தார். சிறுவன் புலவரை முகமலர்ச்சியுடன் அன்புப் பார்வையால் பார்த்தான். அதனால் புலவர் வறுமையால் உண்டான மனம் வருத்தம் மறந்து சிரித்த முகம் உடையவரானார்.

13. புலவன் நடை வண்டி விட்டு விளையாடின பல்லவராயன் சிறுவனிடம் கூறியவை என்ன ?

புலவன் நடை வண்டி விட்டு விளையாடிய சிறுவனை விளித்து' 'செல்வா ! உன் தந்தை இவ்வூரிலிருந்திருப்பாரானால் நான் பரிசு பெற்றுச் செல்வேன். நான் உன் தந்தையின் புகழைத் தொலை தூரத்திலிருந்து கேள்விப் பட்டு வந்தேன். அவர் மீது பாடிய பாட்டுக்களைக் கூடப் பாடிப் பொருள் கூறி மகிழாமற் போனேன். புலவர்கள் தாம வந்த இடத்திலிருந்து பரிசு பெறாமல் போவது முறையன்று நான் இதுவரையும் சும்மா திரும்பிப் போனதில்லை'' என்றான்.

14. "தந்தையின் தகுதியை மைந்தரால் அறியலாம்" என்று பல்லவராயர் சிறுமனைக் குறித்து ஆசிரியர் கூறக்காரணம் என்ன ?

பல்லவராயன் அரண்மனை புலவரால், பொலிவுற்று விளங்கினது. அங்கு எந்நேரமும் தமிழக் கவிகள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன 'பல்லவராயன் புலவருக்கு அள்ளிப் அள்ளிப் பொருள் கொடுத்தான். பல்லவராயன் சிறுவன' புலவர்கள் தன் தந்தை மீது புகழ்க் கவிகளைப் பாடும் போதும், அவர்களுக்குப் பரிசில் கொடுக்கும் போதும் உடனிருந்து கவனித்தான். அதனுல் பல்லவராயன் சிறுவன் தான் உருட்டி விளையாடின பொன் வண்டியை இரு கையாலும் எடுத்து "இதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று மழலை மொழியில் சொல்லி அதனைப் புலவருக்குக் கொடுத்தான். இதனுலே ஆசிரியர் "தந்தையின் தகுதியை மைந்தரால் அறியலாம்" என்ருர்.

15, பொன் நடை வண்டியைப் புலவருக்குப் பல்லவராயன் சிறுவன் இதை வைத்துக் கொள் என்று சொன்னபோது புலவன் அடைந்த நிலை என்ன?

பொன் நடை வண்டியைச் சிறுவன் கொடுத்த தாராள குணத்தைச் கண்டு உவகைக் கடலில் மூழ்கினுர். வியப்புக்கரையைக் கடந்தார். இவற்றிற்குக்காரணமாய் இருந்த பல்லவராயரின் ஈடை வண்டியைக் குறித்து வியந்தார்.

16. பல்லவராயன் சிறுவனின் தாய் "ஈன்ற பொழுதினும் பெரிதும் உவந்தார்" எனக்கூறக்காரணம் யாது?

பொன் நடை வண்டியைப் பல்லவராயன் சிறுவன் புலவரைப் பார்த்து இதை வைத்துக்கொள் என்ற சொன்னவுடனே இறும்பூதெய்தியதுடன் தன் இரு கையாலும் அவனை வாரி எடுத்து மார்போடணைத்து அவன் பெருங்குணம் வாழ்க வாழ்க வென்று வாழ்த்தி அரண்மனைக்குச் சென்று அச் செல்வனின் சிறந்த குணத்தைப் புலவர் அவன் தாயிடம் சொன்ஞர். அப்போது சிறுவனின் தாய் ஈன்ற பொழுதினும் பெரிதும் உவந்தார்.

17. பல்லவராயன் சிறுவனின் தாயார் புலவரை எவ்வாறு உபசரித்தாள்.

பல்லவராயன் சிறுவனின் தாயார் புலவரிடமிருந்து தன் மகனைப் பெற்று அவனை முத்தமிட்ட பின் புலவரை நோக்கி

"இவன் தந்தையார் வந்துவிடுவார்கள். இங்கே தங்குங்கள் என்று" இன் மொழி கூறி அவருக்கு விருந்தும் செய்து உபசரித்தாள்.

18. வெளியில் சென்றிருந்து வந்த பல்லவராயர், புலவரை எவ்வாறு உபசரித்தார்.

வெளியில் சென்றிருந்து வந்த பல்லவராயர் தன் அரண்மனை வந்ததும் தன் மகனின் செயலைக் கேட்டு அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டார். பின் புலவர் தம்மீது பாடிய பாட்டைக் கேட்டுத் தன் மகன் கொடுத்த நடை வண்டியுடன் ஆடை, ஆபரணம், ஆவும், அதன் கன்றும் பொன்னும் பொருளும வேண்டிய அளவு கொடுத்து உபசரித்தார்.

19. பரிசு பெற்ற புலவர் என்ன செய்தார்?

பரிசு பெற்ற புலவர் பொன் நடை வண்டியைச் சிறுவனிடமே கொடுத்து விட்டு தந்தையையும் மைந்தனையும் வாயார வாழ்த்திய பின அவரிடம் விடை பெற்றுச் சென்றார்.

20. தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவருடைய நீங்காக்கடன் எது?

சிங்கைச் சிறுவனைப் போலப் பெருங்குணம் அமையும்படி தமிழ மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் மக்களை வளர்ப்பது அவர்களது நீங்காக கடமையாகும்.

2. கல்வி

அரும் பதவுரை.

பக்கம் 16

பெற்றிருக்கும் - அடைந்திருக்கும்
மிகுதல் - அதிகரித்தல்
சிறுமனப்பான்மை - குறுகிய எண்ணம்
புத்துயிர் - (புது + உயிர்) புதிய ஜீவன்
பேரியக்கம் - (பேர் + இயக்கம்) பெரும் முயற்சிகள்
ஆற்றல் - சக்தி
கருத்துக்கள் - எண்ணங்கள்
நேரும் - உண்டாகும்
நிகழும் - நேரும்

பக்கம் 17

ஆன்மீகம் - ஆவிக்குரிய
புகட்டும் - கற்பிக்கும
மணிமொழிகள் - மணிபோன்ற வார்த்தைகள்
சமயநூல் - மத சாஸ்திரம்

அறியவொண்ணாத - அறிய முடியாத
யாண்டுகள் - வருஷங்கள்
உடைமை - சொத்து
பயிலுவது - பழகுவது
சிரமம் - சங்கடம்
பரஸ்பரம் - அன்னியோன்னியம்
சாசுவதம் - நிரந்தரம்

பக்கம் 18

நினைவூட்டு - ஞாபகப்படுத்து
முயற்சி - பிரயத்தனம்
பரிவுடன் - அன்புடன்
அபிவிருத்தி - பெருக்கம்
கிரகி - உணர்ந்து கொள்
சக்தி வாய்ந்த - சக்தியுடைய
குன்றிவிட்டது - குறைந்து விட்டது
உபநிடதம் - வேதத்தின் உண்மைத் தத்துவங்களைப் போதிக்கும் நூல்
சர்வஞ்ஞன் - முற்றும் உணர்ந்தவன்

பக்கம் 19

வெளிப்போந்து - வெளிவந்து
இல்லம் - வீடு
சீரிய - சிறந்த
அறைகூவு - பெருஞ்சத்தமிடு பறையறைந்து கூப்பிடு
மேற்கொண்டு ஒழுக - ஏற்று நடக்க
ஆற்றல் - சக்தி
வறுமை - தரித்திரம்
உழைத்து - வேலை செய்து
இலட்சியம் - குறிக்கோள்
சாதுக்கள் - துறவிகள்
சமயபோதனை - மத உபதேசம்
இலௌகிக - உலகத்திற்கடுத்த

பக்கம் 20

ஆர்வம் - ஆசை
ஜீவனோபாயம் - (ஜீவன் + உபாயம்) பிழைக்கும் வழி
அவகாசம் - ஒழிவு நேரம்
பாமர ஜனங்கள் - பேதையானவர்கள்
அக்கறை - உற்சாகம்
பேரூக்கம் - (பேர் + ஊக்கம்) பெரும் உற்சாகம்
எய்தி - அடைந்து

பக்கம் 21.

இதய பூர்வம - மனப்பூர்வம் முழு விருப்பம்
விவேகம் - அறிவு
பிரபஞ்சம் - உலகம்
வாயில் - மூலகாரணம்
தேசாபிமானி - தேசம் + அபிமானி) தேசப் பற்றுடையவர்
சமதையாக - சரியாக

பக்கம் 22

வசைமொழி - நிந்தையான வார்த்தைகள்
தூஷணை - இழி மொழி
இடையூறுகள் - சங்கடங்கள்
தயங்காது - பின்னடையாது
மனோசங்கற்பம் - மனவுறுதி
துறக்க - இழக்க
கருதிய - எண்ணிய
பர்த்ருஹரியசர் - தன் பெயரால் ஒரு வடமொழி நூல்

செய்த பிரபல பண்டிதர்
பக்கம் 23
பரஞ்சுடர் - சுயம்பிரகாசக் கடவுள்

அந்தகாரம் - இருட்டு
திருக்கரம் - பரிசுத்த கை
வைதிகம் - வேத சம்பந்தம் மூடக் கொள்கை
முற்படுவோர் - முன் வருபவர்

பாட வினா விடை

1. ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் எதைப் பொறுத்தது

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் அதன் மக்கள் அடைந்திருக்கும் கல்வி, அறிவு மிகுதலைப் பொறுத்தது.

2. இந்தியாவின் வீழ்ச்சிக்கு முதன்மையான காரணம் எது ?

ஒரு தேசத்திலிருக்கும், கல்வி, அறிவு அனைத்தும் ஒரு சிறு மனப்பான்மையுடையவர் வசம் அகப்பட்டது தான் இந்தியாவின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாம்.

3. உயர்ந்த தன்மையை மறந்து பொது மக்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன ?

உயர்ந்த தன்மையை மறந்து பொது மக்களுக்குக் கல்வி கொடுத்து அவர்கள் உயர்ந்த தன்மையை உணரச் செய்வதும், உலகத்தில் நடைபெறும் பேரியக்கங்களைப் பற்றி அவர்கள் அறியச் செய்வதும், ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு தேகமும் தன் தன் வாழ்க்கையின் அமைப்பைத் தானே தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உயர்ந்த கருத்துக்களைக் கொடுப்பதும் நாம் இப்போது செய்ய வேண்டிய வேலை.

4. கல்வியறிவைப் பொதுமக்களுக்குக் கொடுப்பதால் அவர்கள் யாது பயன் அடைவார்கள் ?

நாம் கல்வி அறிவை அவர்களுக்குக் கொடுப்போமானால், தங்கள் வாழ்க்கைகளைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றலைத் தாங்களே பெறுவார்கள்.

5. மக்களின் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்குச் செய்ய வேண்டிய அரும்பணிகள் யாவை ?

1. ஆன்மீக வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஞானத்தைப் புகட்டும் பல சமய நூல்களில் உள்ள ஞான மணிகளை எல்லோருக்கும் பயன் படும்படி செய்ய வேண்டும்.

2. சாதாரண மக்கள் அறிய முடியாத சமஸ்கிருத மொழியில் புதைந்து கிடக்கும் அரிய கருத்துக்கள் எல்லோருக்கும் கிட்டும்படி செய்ய வேண்டும்.

3. சாதாரண மக்கள் சம்ஸ்கிருதம் பயிலுவது வெகு சிரமமானபடியால் இது பொது மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். இவைகள் தாம் மக்களின் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய அரும் பணிகளாகும்.

6. நாம் தாய் மொழியில் மக்களுக்குப் புகட்ட வேண்டியவை என்ன என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்?

தாய் மொழி மூலம் தான் விஷய ஞானத்தை அடைய முடியும். ஆகையால் அறிவு, அன்பு பரஸ்பர விசுவாசம் முதலிய, உயர்ந்த குணங்களை அவரவர் சொந்தத் தாய் மொழியில் புகட்ட வேண்டும். இவ்வருங் குணங்களால் தான் மக்களுடைய அறிவும் உயர்வும் சாசுவதமாக இருக்கும். இவைகளைத் தாம் நாம் தாய் மொழியில் புகட்ட வேண்டும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

7. "நம் தேசம் குடிசைகளில் வசிக்கிறது" என்பதை நினைவூட்டிக் கொண்டு நாம் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்கிறார் ஆசிரியர்?

நம் தேசம் குடிசைகளில் வசிக்கிறது என்பதை நினைவூட்டி கொண்டு கிராமம் கிராமமாய், ஊர் ஊராய்ச் சென்று மக்கள் முயற்சியின்றிச் சோம்பி இருபபது தகாது என்று எடுத்துரைத்து, அவாகள் தற்கால நிலையை உணர வையுங்கள்.

உறங்குகிறவர்களைத் தட்டி எழுப்பி அவர்கள் நிலையை எப்படி அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதை எடுத்துரையுங்கள். நம் சாஸ்திரங்களில் உள்ள உயர்ந்த உண்மைகளை லேசாக விளங்கும்படி சொல்லி அவற்றைக்கிரஹித்துக்கொள்ளச் செய்யுங்கள். பிராமணர்களைப் போல ஆன்மீக வாழ்க்கை நடத்த அவர்களுக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை ஆழ்ந்து பதிய வையுங்கள். மிகத் தாழ்ந்தவர்களுக்கும் சர்வ சக்தியுடைய மந்திரங்களை உபதேசம் செய்யுங்கள். இவைகளுடன் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான விய

பாரம், விவசாயம் முதலிய தொழில் முறைகளைப் பற்றியும் போதியுங்கள் என்று ஆசிரியர் கூறுகிறுர்.

8. தினசரி வாழ்க்கையில் கொள்ள வேண்டிய ஆன்மீக உணர்ச்சிகள் எவை ?

நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாக அரசர்கள், அன்னியர்கள் முதலியவர்கள் கொடுமையாலும் ஜாதிக் கொடுமையாலும் பலம் குன்றிவிட்ட நாம் புத்துயிரும் சக்தியும் பெறுவதற்கு உபநிஷதங்களில் கூறும் உயர்ந்த உண்மைகளை அறிந்து "தான" என்றும அழியாத சர்வ வல்லமையுள்ள "ஆன்ம" என்று நம்புவதும் கத்தி என்னை வெட்டாது. நெருப்பு எரிக்காது. காற்று உலர்த்தாது. நான் சர்வ வல்லமையுள்ளவன். சர்வஞ்ஞன என்ற எண்ணங்களில் உறுதி கொள்வதும் நாம் தினசரி வாழக்கையில் கொள்ள வேண்டிய ஆன்மீக உணர்ச்சிகளாகும்.

9. ஆத்மீக உணர்ச்சி எங்கெங்கெல்லாம் செல்ல வேண்டும் ?

ஆத்மீக உணர்ச்சி பொது மக்கள் மனத்தில் குடிகொண்டு தினசரி வாழ்க்கையில் பின் பற்றப்படுதல் வேண்டும். இவ்வுணர்ச்சிகள், வீதி ஸ்தலங்களிலும், கோவில்களிலும் ஏழைகள் குடிசையிலும் மீன் பிடிக்கும் செம்படவர் இடங்களிலும் பள்ளிக் கூடங்களிலும் சுருங்கச்சொன்னல் எல்லா வீடுகளிலும் நுழைந்து வேலை செய்ய வேண்டும்.

10. ஆத்மீக உணர்ச்சியால் ஒருவர் பெறும் ஆற்றல் என்ன?

செம்படவன் ஒருவன் "தான் உடம்பு அன்று. ஆன்மா" என்று நினைப்பானுனல் அவன் தன் தொழிலை இன்னும் அதிகமாகத் திறமையுடன செய்வான். அப்படியே பள்ளிப்பிள்ளைகள் தங்கள் ஆன்மா வென்று நினைபபதன் மூலம் இன்னும் அதிக ஆற்றலைப்பெறுவார்கள்.

11. பள்ளிகள் ஏழைகளிடம் செல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன?

நம்முடைய இந்தியா தேசத்தின் சகல கெடுதல்களுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது வறுமை. ஒரு கிராமத்தில் ஒரு இலவசப் பள்ளிக்கூடம வைத்தாலும் பிள்ளைகள் வறுமையின்

காரணமாக படிப்பதை விடக்கொஞ்சம் உழைத்துப் பெற்றோர்களுக்கு உதவி செய்ய விரும்புகிறார்கள். ஆகவே ஏழைப்பிள்ளைகள பள்ளிக்குப் போக முடியாவிட்டால் "மலை முகம்மதுவிடம் செல்லாவிட்டால் முகம்மது மலையிடம செல்ல வேண்டும்" என்ற பழமொழிப்படி, பள்ளிக்கூடம் தான் அவர்களிடம் செல்ல வேண்டும்.

12. கிராமம் கிராமமாய்ச் சென்று சமயபோதனை செய்யும் சாதுக்கள் மக்கள் முன்னேற்ற மடைய என்னென்ன லௌகிகக் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்கலாம்?

கிராமம் கிராமமாய்ச் சென்று சமய போதனை செய்யும் சாதுக்கள் தங்கள சமய போதனையுடன் காமிரா (படப்பெட்டி) உலகபபடம் முதலியவற்றுடன் மாலையில் கிராமங்களுக்குச் சென்று வீணைநூல், பூகோளம் முதலிய பாடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கலாம். பல தேசத்துக்கதைகள் சொல்லிக்கொடுக்கலாம். பல கேள்விகள்மூலம் அவர்கள வாழ்க்கையில் படிக்கக் கூடிய பாடங்களைப் புகட்டலாம். புதிய விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தின்மூலம் அவர்கள் மனத்தில் கல்வியில் ஆர்வம் ஊட்டலாம. மற்றும் சரித்திரம் பூமி வர்ணனை விஞ்ஞானம் இலக்கியம் ஆகியவற்றில் கல்வி யறிவு கொடுக்கலாம்.

13, உயர்ந்த ஜாதியார் தங்கள் க்ஷேமத்தில் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருந்தால் தாழ்ந்த ஜாதியினருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் என்ன?

ஜீவனோபாயததிற்காகத் தம் காலததைக் கழிக்க இயந்திரம் போலப் பாடுபட்ட தாழ்ந்த ஜாதியினர் காலம் மாறிவிட்டது. அவர்களைப் பாமரமக்கள் என்று ஆள முடியாது. ஆகையால் உயர்ந்த ஜாதியார் தங்கள் க்ஷேமலாபத்தில் அக்கறையுள்ளவர்களானல் தாழ்ந்த ஜாதியினர்க்குரிய உரிமைகளை உடனே கொடுக்கவேண்டும். பாமர மக்களின் கல்வியைப் பரப்புவதுடன் அவர்களைச் சகோதரராகப் பாவித்து அவர்களைத்தம உடம்பில் பகுதியாயிருக்கிறார்கள் என்ற ஒற்றுமை உணர்ச்சி மனதில் பதியும்படி செய்யவேண்டும். இச்செயல்களை உயர்ந்த ஜாதியினர்

செய்வார்களானால் தாழ்ந்த வகுப்பினர் பெருக்கம் அடைந்து பன்மடங்கு சக்தியுடன் முன்னேற்ற மடைவார்கள்.

14. செயற்கரிய செய்ய வேண்டுவதற்கு வேண்டிய உணர்ச்சிகள் எவை?

செயற்கரிய செய்ய வேண்டுவ்தற்கு மிக அவசியம் வேண்டியது அன்புதான். அது முடித்தற் கரிய காரியங்களை முடிக்க வல்லது. பிரபஞ்சத்திலுள்ள இரகசியங்களை .எல்லாம அறிவதற்கு உதவுவது, இந்த அன்பென்னும் உணர்ச்சி காரணமாக தேவர்கள், ரிஷிகள், சந்ததியாரான கோடானகோடி மக்கள் மிருகங்களுக்குச் சமானமாக வந்துவிட்டனர் என்ற உணர்ச்சி (2) இலட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் பல நூற்றுண்டுகளாகப் பட்டினி கிடந்து மடிகின்றார்களே என்ற உணர்ச்சி (3) அஞ்ஞானமானது இருண்ட மேகம்போல் சூழ்ந்து நாட்டைக் கவிந்து கொண்டதே என்னும் உணர்ச்சி தாம், செய்யற்கரிய செய்ய வேண்டுவதற்கு வேண்டிய உணர்ச்சிகள்.

15. செயற்கரிய செய்யவேண்டிய உணர்ச்சி உண்டாகும்போது ஒருவர்க்கு நிகழும் செயல்கள் எவை?

செயற்கரிய செய்ய வேண்டிய உணர்ச்சி உண்டாகும்போது ஒருவர் அமைதியற்றவராகி தூக்கம் கொள்ளமாட்டார். அவ்வுணர்ச்சி இரத்தத்திற்குள் பிரவேசித்து இரத்தக் குழாய்களின் வழியே சுற்றி இதயத்துடன் சேர்ந்து ஓயாமல் துடித்துக் கொண்டிருக்கும். அவ்வுணர்ச்சி ஒருவரைப் பித்தராக்கும். நாட்டின் துக்கம் சீர்கேடு என்ற ஒரேகவலை அவரைப் பிடித்துக் கொண்டு பெயர், புகழ், பெண்டு பிள்ளைகள், சொத்து சுதந்திரம மக்கள், எல்லாவற்றையும் மறக்கச்செய்யும். தன் தேசத்தையும் மறந்து விடச் செய்யும்.

16. ஒருவனுக்கு எவ்வித உணர்ச்சிகள் இருந்தால் தேசாபிமானியாக முடியும்?

பதினைந்தாம் கேள்வியில் கண்ட விடையை இங்கு எழுதவும்

17. தேசாபிமான உணர்ச்சி உடையவர்களானால் எவ்வெவ்வைகளை விட்டு விட்டு தேச நலனுக்கு வழி காணல் வேண்டும்?

நாம் தேசாபிமான உணர்ச்சி உடையவர்களானல் வெறும் வடமொழிகள், உபயோக மற்ற பேச்சுக்களில் நம் சக்தியைச் செல்ல விடாமல் காரியத்திற்கான ஒரு வழியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். வீணன தூஷணைகளை விட்டு விட்டு ஜனங்கள் படுந் துன்பங்களைச் சிறிதேனும் தணிக்க உபயோகமான காரியம் செய்யவேண்டும். நடை பிணங்களாகத் திரியும் மக்களை அக் கேவல நிலைமையிலிருந்து விடுவிக்க ஏதேனும ஒரு மார்க்கத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இவைகளே தேசாபிமான உணர்ச்சி உடையவர் தேச நலனுக்கு வழிகாணும் செய்ல்களாகும்.

18. தேசாபிமான உணர்ச்சி காரணமாக தேச நலனுக்கு வழி காணுகையில் எவ்வித மனோ சங்கற்பம் வேண்டும் ?

தேசாபிமான உணர்ச்சி காரணமாகத் தேச நலனுக்கு வழி காணுகையில் இடையூறு மலைபோல் திரண்டு வரினும் அவற்றை எதிர்க்கத்தக்க மனோ சங்கற்பம் வேணடும். முழு உலகமும கத்திக் கொண்டு எதிர்த்து நின்றாலும் நினைக்கும் காரியத்தை சற்றும் பின் வாங்காது செய்ய வல்ல தைரியம் வேண்டும். நம் பெண்டு பிள்ளைகள் விரோதமாக நின்றாலும் நம் பணங் காசுகளை இழக்க நேரிடினும பெயர் கெடுவதானலும் நம் மற்றெல்லா செல்வங்களும போய் விடுவதாக இருந்தாலுங் கூட எடுத்த காரியத்தைத் தொடுத்து முடிக்கும் மனோ சங்கற்பம் வேண்டும். சகலத்தையும் துறக்க நேரிட்டாலும் நாம் கருதிய இலட்சியம் கைகூடும வரை இடைவிடாமல் உறுதியாக மேல் நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மனோ சங்கற்பங்களைத் தேச நலனுக்கு வழிகாணு கையில் நாம் கொள்ள வேண்டும்

19. மனோ சங்கற்பத்தைக் குறித்து பர்த்ருஹரியார் கூறுவது யாது ?

'ஞானிகளானோர், நிந்திப்பதானலும் நிந்திக்கட்டும் அல்லது புகழ்வதானலும் புகழட்டும். சகல பாக்கியங்களையும் கொடுக்கும் லக்ஷ்மி வந்தாலும் வரட்டும். அல்லது தனக்கு இஷ்டமான இடத்திற்குப்போனலும் போகட்டும். மரணமானது இன்றே வந்தாலும் சரி, அல்லது நூறு வருஷங்கள் கழிந்து வந்தாலும் சரி என்று இருப்பர்.

எவனொருவன் உண்மையினின்றும் மயிரிழையேனும் பிறழாதிருப்பானோ அவனே உறுதியுடையோனாவான்" என்று பர்த்ருஹரியார் கூறுகிறார்.

20. ஏதேனும் பெரிய காரிய மொன்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அவர்க்கு மிக்வும் அவசிய மான மூன்று விஷயங்கள் யாவை? அவை உடையார் யாது செய்ய வல்லவர் ஆவர்?

ஏதேனும் பெரிய காரியமொன்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அதற்கு மிகவும் அவசியமான மூன்று முக்கிய விஷயங்கள்: 1 உண்மை உணர்ச்சி 2. தக்க வழி ஒன்று காணல் 3. அவ்வழியில் உறுதியுடன் உழைத்தல் என்பனவாம். இவை மூன்றும் உடையார் அற்புதங்களைச் செய்ய வல்லவர் ஆவா.

21. நாம் எவ்வெவற்றிற்குப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்?

கருணைப் பரஞ்சுடர் நமக்கு வழி காட்டட்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். வறுமையினாலும் வைதிகக் கொடுமையினாலும கொடுங்கோன்மையினாலும் நசுக்கப்பட்டிருக்கும் இலட்சககணக்கான நம் நாட்டு மக்களுக்காக நாம் இரவும் பகலும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமென ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

22. தெய்வ வழிபாட்டுத் தொண்டு ஏன்பது எப்படி?

மக்களுக்கு மத உபதேசம் செய்வதும் ஏழை மக்களை நேசித்து தரித்திரத்திலும் அறியாமையினாலும் ஆழ்ந்திருக்கும் கோடிக் கணக்கான மக்களுக்கு இரங்குதலும், ஏழை மக்களின் பொருட்டு வருந்தி ஞானத்தையும கல்வியையும் பெறச் செய்தலும், ஏழை மக்களைத் தெய்வமாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு உழைப்பதும். அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதுமாகிய தொண்டே தெய்வ வழிபாடு ஆகும்.

3. காந்தியடிகள்

(இளவழகனுர்)

அரும் பதவுரை.

பக்கம் 24

தூயவர் - பரிசுத்தமானவர்.
இனியவர் - விரும்பத் தக்கவர்.
எளியவர் - எளிய வாழ்க்கையுடையவர்.
எடுத்துக் காட்டு - உதாரணம்.
இயலாதது - முடியாதது.
தமிழ்ப் பண்பு - தமிழ் இயல்பு.
இயங்க - நடக்க.
கடைப்பிடி - உண்மையை பீற்று.
பற்று.

பக்கம் 25

ஈடுபட்டு - மனத்தைச் செலுத்தி.
அகத்தில் - மனத்தில்.
எதிரற்ற - ஒப்பற்ற.
இயக்கம் - சக்தி.
ஆற்றல் - வல்லமை.

பக்கம் 26

நிகழும் - நடக்கும்.
ஏனையோர் - மற்றையோர்.
புரிந்து - செய்து.
மாய்வார் - இறப்பார்.
கலாம் - கோபம், கொடுமை.
விளைத்து - உண்டு பண்ணி.
தாக்குதல் - மோதுதல்.
அழிந்து தொழிவார் - கெட்டுப் போவார்.
செருக்கு - கர்வம்.

உயிர்நீப்பவர் - உயிர் விடுபவர்.
இடுக்கண் - துன்பம்.
எதிருங்கால் - நேரிடுங் காலத்தில்.
வீறுங்கடமை - பெருமையுற்ற கடமை.
இடர் - துன்பம்.
நுண் பொருள் - மிகச் சிறிய வஸ்து.
திகழ்ந்து - விளங்கி.

பக்கம் 26

சான்றோர் - பெரியோர்.
குன்ற - குறையாத.
எய்திய - அடைந்த.
இத்தரம் - இவ்வகை.
நோன்றல் - பொறுத்தல்.
உறுகண் - துன்பம்.
தகர்க்கும் - உடைக்கும்.
படைகள் - ஆயுதங்கள்.
பேரரசு - பெரிய அரசாங்கம். வல்லரசு.
இறுதி - கடைசி.
பேரவை - பெரிய சபை.

பக்கம் 27

சிட்டங்கள் - வண்டல்கள்
விளக்கம் - பிரகாசம்.
ஈண்டும் - இப்போதும்.
வெற்றியுறல் - வெற்றியடைதல்.
வலிவு - பலம்.
அறநெறி - தர்ம மார்க்கம்.

தெருட்டி - விளக்கிக் காட்டி.
வேறல்-வெற்றி கொள்ளுதல்.
விலங்குணர்ச்சி - மிருக உணர்ச்சி.
ஆரவாரம் - ஆடம்பரம.
கரவால் - வஞ்சகத்தால்.
கோழை - பயங்காளி.
இரங்க - வருந்த.

பக்கம் 29

பேருணர்ச்சி =(பேர் + உணர்ச்சி) பெரிய உணர்வு.
என்னுான்றும் - எப்போதும்.
இயற்றிய - செய்த.
நிகழ்ச்சிகள் - செயல்கள்.
நந்தா - அணையாத.
நிலங்கரை விளக்கம் - நிலத்தின் கரையைக் காட்டும் தீபம்.
நீடு - நெடு நாளாக.
மிளிரும் - பிரகாசிக்கும்.

பாட வினு விடை

1. காந்தியடிகள் உலகமுழுவதும் என்னென்ன பெயர் எடுத்து விளங்கியவர்?

காந்தியடிகள் உலகமுழுவதும் - தூயவர், இனியவர். தொண்டர், வீரர், எளியவர் அரியவர். தலைவர் எனப் பெயர் எடுத்து விளங்கியவர்.

2. காந்தியடிகள் எவ்வெற்றிற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளார்?

குணநலத்தால், ஒருவர் உலக மக்களின் உள்ளத்தைக் கவரலாம். ஓங்கி விளங்கலாம், செல்வாக்காக இருக்கலாம். அரசு அறிய அது பணிய வாழலாம், என்பதற்குக் காந்தியடிகள் ஒரு எடுத்துக் கட்டாக உள்ளார்.

3. இந்திய நிலத்தில் ஓங்கி வந்த தமிழ்ப் பண்பு என்பது என்ன?

உலகியல், தொழிலியல், அரசியல் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும், "தொண்டு" என்பது அறம் வளர்த்தல். திருவள்ளுவர் கருத்தும் இது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகவும்; தலைமுறை தலைமுறைகளாகவும் இந்திய நிலத்தில் ஓங்கி வந்த தமிழ்ப பண்பு என்பது இது தான்.

4. காந்தியடிகள் எவ்விதம் குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார்?

ஒருவர் தருவதும் அல்லது பறிப்பதும் இல்லாததும். 2. பிற வல்லமைகள் எவற்றாலும் எந்நிலையிலும் வெல்லப் படாத

தும் 3. எதிர்ப்பே இல்லாததும். 4. சூழ்ச்சிகள், திறமைகள். முதலிய வல்லமைகள் முழுவதும் தன் வழியில் இயங்க, தான் மட்டும் அதற்கு மேலாக உயர்ந்து உரிமையோடு நிகழ்வதுமான குணநலம், உயிர நலம், சேர்ந்த நலம் ஆகிய குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார்.

5. குணம் எனப்படுவது யாது எனப் படித்துள்ளீர்?

குணம் என்பதை ஒரே - கருத்தாகக் கூறினால் 'உண்மை கடைப் பிடித்தல் என்றும், விளக்கமாகச் சொன்னால் நன்மை கடைப் பிடித்தல் என்றும் கூறலாம். ஆகையால் எண்ணங்கள் இயற்கை உண்மையோடு பொருந்திச் செயலிலும் வாழ்க்கை நெடுகக் கடைப் பிடிக்கப் படுதல் குணம் எனப்படும்.

6. குணத்தை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க எப்போது துணியலாம்.

குணத்தை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதானால், உலகியல் அரசியல் முதலிய பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டு நிகழ்தல்வேண்டும். ஆகவே இத்துறைகள் பலவற்றையும் விளக்கமாகக் கூறும். வாழ்க்கை விளக்க நூலாகிய திருக்குறள் சொல்லுதல் கொண்டு குணத்தை வாழ்க்கையில் கடைப் பிடிக்கத் துணியலாம்:

7. உண்மை கடைப் பிடித்தல் என்னும் குணம் என்பது என்ன? அக் குணத்தால் புறத்தில் தோன்றும் இரு அலைகள் யாவை?

உண்மைக் கடைப்பிடித்தல் என்னும் குணம் அகத்தில், மறைவில் நிகழ்கின்ற எதிரற்ற தொரு பெரும் புரட்சி இயக்கம் அக்குணத்தால் புறத்தில் தோன்றும் இரு அலைகள் அனைவர்க்கும் அன்பு செய்தலாகிய இனிமை அலை, மற்றொன்று அனைவர்க்கும் அலை செய்தலாகிய தனக்கென வாழாது பிறர்க்குரிமையால் ஒழுகும் துறவு அலை.

8. காந்தியடிகளின் எவ்வித வாழ்க்கையினால் நம் நாடு விடுதலை யடைந்தது?

அனைவர்க்கும் அன்பு செய்தலாகிய அலையும், பிறர்க்குரிமையாய் ஒழுகும் துறவு அலை இரண்டும் உலகத்தில் செல்லும் போது உலகமும் இவற்றோடு செல்லுவது இயற்கை. காந்தியடிகள் இவ்வலைகள் பொருந்திய பெரு வாழ்க்கையின் தலைமையிட-

மாகிய விடுதலை நிலையில் நம் காலத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அதனால் நம் நாடு விடுதலையடைந்தது.

9. காந்தியடிகள் மறைவினல் "உலகம் முழுவதும் மண்ணும் உருகினது" எதனுல்?

காந்தியடிகள் வாழ்க்கை அன்பும், அருளும் உற்று உலகத்தோடும், அதன் அடிப்படை உண்மைகளோடும் பொருந்திய பயன் விளைப்பதோடு பெரு வெள்ளமாய் திகழ்ந்தது. அதனுலே உலகமும் மண்ணும் உருகிற்று.

10. காந்தியடிகளைப் பற்றி அறிஞர்க்கு எப்போதும் பொருள் என்ன?

அறிஞர்களுக்கு எப்போதும் காந்தியடிகள் எப்படிப் பிறந்தார்? எப்படி இறந்தார்? எப்படி மறைந்தார்? என்பது பொருளாகக் கொள்ளாமல் எப்படிப் பயன் பட்டார் என்பதே பொருளாகும்.

11. முன்வினை வழி நிகழ்வன யாவை? இப்பிறவியில் நிகழும் புது முயற்சிகள் யாவை? அம்முயற்சிகள் எவற்றிற்கு இடம்?

முன் வினைவழி நிகழ்வன: பிறத்தல், இருத்தல், இறத்தல், என்பனவாம். அதனுல் இதில் மகிழ்வதற்கோ மயங்குவதற்கோ வருந்துவதற்கோ இடமில்லை.

இப்பிறவியில் நிகழும் புது முயற்சி, வாழ்தல், விளங்குதல் பயன் படுதல் என்பனவாம். இம் முயற்சிகள் மதிப்பதற்கும், இணங்குவதற்கும், பின் பற்றுவதற்கும் இடம் உண்டு.

12. பெரியோர் வகையிற் சேர்ந்த நன்மக்கள் எப்படிப் பட்டவர் அல்லர்?

பெரியோர் வகையிற் சேர்ந்த நன் மக்கள் 1. நோயுற்றுக் கிடந்து இறப்பவரல்லர் (2) குற்றங்கள் செய்து தண்டனை அடைஅல்லர் 3. பிறரோடு பகையும் கோபமும் கொண்டு அதனுல் ஏற்படும் தாக்குதலுக்குச் சிக்கி அழிந்தொழிபவர் அல்லர் 4. புல்லறிவாளர்களாகத் தகாத செய்து உயிர விடுபவர் அல்லர் 5. இடுக்கண் வரும்போது அவற்றைக் கடந்து மேலான கடமையில் கருத்தில்லாமல் உள்ளம் உடைந்து தற்கொலை செய்பவரல்லர்.

13. சான்றோர் பிரிவுக்குரிய இரண்டே வழிகள் எவை?

சான்றோர் தம் வினைமுடிந்தது என்றறிந்ததும் பாம்பு தோலுரிப்பது போல் தம் உடலை விட்டோ அல்லது அதனை நுண் பொருளாக மாற்றியமைத்துத் தாமே நீக்குவதோ ஒரு வழி.

உலகத்தில் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்யும் வீரர்களாக விளங்கித் தம் உடலையும், பொருளையும், அவற்றிற்காக இழந்ததோடு, தம் உயிரை இழக்க நேருமென்று அறிந்தாலும் அதற் கஞ்சாமல் தம் கடமையைச் செய்வதில கருத்தாயிருந்து அச் செயலைச் செய்யும் இடத்தில் உண்டாகும் மரணத்தைப் பிரியத் துடன் ஏற்பது மற்றொரு வழி.

14. "அப்பர், சம்பந்தர், முதலான அடியார்கள் இவ் வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்" என்றால் எவ்வகை யைச் சேர்ந்தவர்கள்?

பிறர் கைகளுக்குகோ, கருவிகளுக்கோ அகப்படாமலும், மீண்டும் பிறவி இல்லசமலும், மேலான அருட்சான்றோர்களுமாய் இருப்பவர்களும், அப்பர், சம்பந்தர், முதலான அடியார்கள் வகை யைச் சேர்ந்தவர்கள்.

15. வீரமுடிவடைந்த பண்டை காலத்துச் சங்கச் சான்றோரிற் சிலர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவர் வீர முடிவு எத்தகையது என்று கூறுக?

பண்டை காலத்துச் சங்கச் சான்றோர்கள் பிசிராந்தையார், கோப பெருஞ்சோழன், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ் செழியன், பெருந்தேவி, சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை, பூதம்பாண்டி யன் தேவியார், கண்ணகி முதலியோர் விரமுடிவடைந்த சங்க காலத்துச் சான்றோராவர். இவர்கள் முடிவு உலகத்தில் செயற் கரிய காரியங்களைச் செய்து தம் கடமையை நிறை வேற்றுகையில் காந்தியடிகள் போல் உயிர் நீத்தவர்கள்.

16. காந்தியடிகள் எத்தகைய செயல் முறைகளைக் கொண்டு அயலாரோடு போர் தொடுத்தார்?

காந்தியடிகள் செய்த போர் உண்மை கடைப்பிடிக்கும் போர். அதாவது நன்மை அல்லாதவர்களுடன் போராடும் புரட்சிப் போர். அதன் செயல் முறைகள், அருள் தன்மையின் உற்ற நோய் சகித்தல், 2. அன்பினால் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யாமை

என்பனவாம். இத்தகைய நிலையில் நின்று நாளும் அயலாரோடு போர் தொடுத்து வந்தார்.

17. "காந்தி அடிகள் முடிமன்னர்க்கும் ஒரு மன்னர் போல் ஓங்கி அருளாட்சி செலுத்தி விளங்கினர்" என்பது எப்படி ?

காந்தியடிகளை அறமுறையில் எதிர்ப்பாரும் வெல்வாரும் உலகத்தில் இல்லாமையாலும். 2. தமக்கு உற்ற நோய் பொறுத்தல் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாமை என்னும் மெல்லிய ஆயுதங்களைத் தகர்க்கும் வலிய ஆயுதங்கள் எங்கு எவரிடத்தும் இல்லாமையாலும் உலகத்தின் வல்லரசுகள், பெரும் படைகள் எல்லாம் முற்றும் கீழடங்கிக் காந்தி அடிகளின் அறத்தில் நட்பு, சிநேகம் கொள்ளத் தொடங்கின. இதனாலே காந்தியடிகள் முடிமன்னர்க்கும் ஒரு மன்னர் போல் ஓங்கி அருள் ஆட்சி செலுத்தி விளங்கினர்.

18. காந்தியடிகள் வீர இறுதி எய்தினது, எங்கு எதனல்?

காந்தியடிகள் வீர இறுதி எய்தினது தம் வழி பாட்டுப் பேரவையில். இவ்விறுதி அயல் போரிலோ, நேராக எதிர்த்த போரிலோ அன்று. வகுப்பு வெறிப் போரிலே இறுதி எய்தினர். அந்நிய அரசாட்சியை மீறி எதிர்த்த விடுதலைப் போராட்டங்களில் வெற்றியுற்றவர் வகுப்பு வெறிப் போராட்டத்தில், அறியாமைப் பேய் தலை விரித்தாடிய காரணத்தால், தமது வழிப் பாட்டுப் பேரவைப் போர்க்களத்தில் மார்பிற் குண்டு பட்டு இறுதி எய்தினர்.

19. எவராலும் வெற்றி பெற முடியாத காந்தியடிகளை வெல்ல வேண்டின் ஒருவர் எப்படி வெல்ல முடியும் ?

காந்தியடிகளை ஒருவர் முறைமாக எதிர்த்து வெற்றி கொள்ள வேண்டுமானல் அது எளிதன்று. ஆனல் அவரை வெற்றி கொள்ள ஒருவர் விரும்பினல் ஒருவர் உறுதியும் வலியுமிக்க உண்மைத் தொண்டராய் ஓங்கி, உலகம் அறியத் தம் அறநெறி இன்னதென விளக்கிக்காட்டி, அதனல் நம் நாட்டாருடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்து, காந்தியடிகளின் செல்வாக்கை நிலைகுலையச் செய்தால் மட்டுமே அவரை வெல்ல முடியும்.

21. நம் நாட்டவர் செய்த இரங்கத் தக்கதோர் அறியாமைச் செயலுக்கு உள்ள எடுத்துக் காட்டு எது?

அநேக ஆண்டுகளாயினும் உலகம் நாகரிகப் பண்பாடடையாமல், கிறிஸ்துவின் காலத்திலிருந்த மிருக உணர்ச்சி அதே நிலையில் நம் நாட்டில் தங்கியுள்ளதின் காரணமாகக் கற்றும் கேட்டும். ஆரவார வாழ்க்கை நடத்தியும் ஒரு விதப்பயனற்ற தன்மையில், தெரியாத் தன்மையால், பிள்ளைப்பண்பால், வீரம் அறியாத கோழைத் தனத்தால், கிடைத்தற் கரிய நம் காந்தியடிகளை, நம் நாட்டவர் தாமே இழந்தது நம் நாட்டவர் செய்த இரங்கத் தக்கதோர் அறியாமைச் செயலுக்குள்ள எடுத்துக் காட்டாகும்.

22. காந்தியடிகளுக்கு எது சிறந்த நினைவுக்குறியாகும்?

காந்தியடிகளின் இறுதியினால் நம் நாடு பேருணர்ச்சியும் விருப்பும் பெற்றுள்ளது. இவ்வுணர்ச்சி அவர் எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் செயல் முறைகளுக்கு உதவினால் அது அவரை நினைக்கும் சிறந்த நினைவுக் குறியாகும்.

23. காந்தியடிகள் இயற்றிய நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு மிளிரும்?

காந்தியடிகள் இயற்றிய நிகழ்ச்சிகள் எப்போதும் மறக்க முடியாத மணிவிளக்குகள். அவை இமயமலையின் உச்சியில் நின்று உலகம் முழுவதுக்கும் நிலங்கரை விளக்கமாக நெடு நாளாக மிளிரும்.

4. விஷமற்ற பம்புகள்

M. ஏகாம்பர நாதன்

அரும் பதவுரை.

பக்கம் 29

தீங்கு - கெடுதி
விளைக்க - உண்டுபண்ண
கருதலாம் - எண்ணலாம்
தோற்றம் - பார்வை
வளை - துவாரம்
பாய்ந்து - உட்சென்று

பக்கம் 30

செவி - காது
சிற்றினங்கள் - (சிறு + இனங்கள்) சிறு வகைகள்
கூழ்ம - குட்டை

மண்ணுண்ணி - (மண் + உண்ணி) மண்தின்கிற பாம்பு
மழுங்கல்-கூர்மை இல்லாதது
உட்கொள்ளும் - உண்ணும்
குட்டம் - குஷ்டரோகம்
தவருக - தப்பிதமாக
பிரதேசம்-பிராந்தியம்
நடமாட்டம் - இங்கு மங்கும் போதல்

பக்கம் 31

பரிணமம் - வேறுபாடு, மாறுபடுதல்
விஞ்ஞானி - சாஸ்திரி
கொள்கை - கோட்பாடு
சான்று - சாட்சி
விலங்கு - மிருகம்
பூதர் - அடர்ந்தசெடிகள் நிறைந்த இடம்
ஊர்ந்து - நகர்ந்து
ஷீல்டு - (Shield) கேடயம்

பக்கம் 32

சஞ்சாரம் -வாசம்
மேஜர்வால்- (Major Wall) ஒருவர் பெயர்

பக்கம் 33

நச்சுப்பல் - விஷப்பல்
பாதிப்பது-வாதனை செய்வது
புலப்படுவது - தெரிவது
அணுகுவது – நெருங்குவது
இலக்குவை - குறிவை
ஈனும் - பெறும்
புலன் - விளைநிலம்

பக்கம் 34

நாசி - மூக்கு
அநுகூலம் - உதவி (×பிரதிகூலம்)
வியக்க - ஆச்சரியப்பட
தாவும் - பாயும்
கோளாறு – இடர், துன்பம்
கடியுண்டவன் - கடிபட்டவன்
மயானம் - சுடுகாடு.

பாட வினு விடை

1. விஷமற்ற பாம்புகள் என்ருல் என்ன? அவற்றுள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடு

பாம்புகளுள் சில மக்களுக்குத் தீமை விளைவிக்கக் கூடியன வல்ல. ஆதலால் அவைகள் விஷமற்ற பாம்புகள் எனப்படும் இப்படி விஷமற்ற பாம்புகள் எனக் கருதப்படுபவைகளில் (1) குருடிப்பாம்பு (2) கூழைப் பாம்பு (3) மலைப்பாம்பு (4) சாரைப் பாம்பு (5) லைகோடன் அல்லது ஓலைப்பாம்பு (6) கட்டளை விரியன் (7) பவழப்பாம்பு (8) பச்சோலைப் பாம்பு (9) தண்ணீர்ப் பாம்பு (10) கொம்பேறு மூர்க்கன் முதலியன வாகும்.

2. குருடிப்பாம்பு அல்லது செவிப்பாம்பு என்பதின் உடல், வாழுமிடம். இரை இவைப்பற்றி மக்கள் நம்பிக்கை:—என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுது?

குருடிப்பாம்பின் தோற்றம் உடல்: இது ஐந்து அல்லது ஆறு அங்குலம் வளரும். குருடிப்பாம்பு தோற்றத்தில் மண்புழுப்போல்

இருக்கும். இதன் உடல் மிக மென்மையாகவும், செதில்கள் சிறுத்தும்; பளபளப்பாகவுமிருக்கும். உடலின் அடிப்பாகத்தில் மேல்பாகத்திலுள்ள செதில்கள் இருக்கும். இதன் கன்கள் மிகச் சிறியன. அவையும் செதில்களால் மூடப்பட்டுள்ளன. வாயில் பற்கள் மிகக் குறைவு.

வாழுமிடம்:—இது நிலத்தில் வளையில் வாழும். நம் வீடுகளிலும் சில வேளைகளில் காணலாம். ஈரமுள்ள பட்டுப்போன மரங்களின் கீழ்ப்பூச்சிகள் தின்னப் போவதால் அங்கும் காணலாம்.

இரை:—இவற்றின் இரை: எறும்பு, கறையான், வண்டு, பட்டுப்போன மரங்களில் உள்ள பூச்சிகள் முதலியன வாகும்.

மக்கள் நம்பிக்கை:—இது மக்களின் காதைத் தேடிப்புகும் என்ற நம்பிக்கையால் இதனைச் செவிப்பாம்பு என்பார்கள். இது நக்கினால் விஷமென்றும். அதனால் சிற்சில தோல் வியாதிகள் வரும் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இதில் உண்மையில்லை.

3. குழைப்பாம்பு அல்லது மண்ணுண்ணிப்பாம்பு (1) காணப்படுமிடம் (2) அதன் உடல் (3) இரை (4) மக்கள் எண்ணம்:— இவைகளைக் குறித்து உமக்கு என்ன தெரியும்?

காணப்படுமிடம்:— குழைப்பாம்பு மணற் பொந்துகளில் காணப்படும்.

உடல்:—வால் குட்டையாகவும், மழுங்கலாகவும் இருக்கும். வயிற்றுச் செதில்கள் குறுகலாக இருக்கும். தேகத்தின இருபுறமும் ஒன்று போலிருக்கும. இதனால் இருதலைப் பாம்பு என்றும் கூறுவர்.

இரை:—குழைப்பாம்பு, புழு, பூச்சிகளை இரையாகக் கொள்ளும்.

மக்கள் எண்ணம்:—இந்தப் பாம்பு கடித்தால் குஷ்டரோகம், போன்ற தோல் வியாதி வரும் என்று கூறுவார்கள். இது உண்மையல்ல.

4. மண் புழுவை, மண்பாம்பு என்பது ஏன் தவறு?

மண்பாம்பு மண்ணைத்தின்பதால் மண்ணுண்ணி என்று பெயர் பெற்றாலும் மண்புழுவாகாது. ஏனெனில் மண்புழுவுக்கு எலும்பில்லை. மண்பாம்பிற்கு எலும்பு உண்டு.

5 மலைப்பாம்பு (1) வாழுமிடம் (2) உடல் (3) இரை இவைகளைக் குறித்து என்ன படித்திருக்கிறீர்கள்?

மலைப்பாம்பு வாழுமிடம் மலைப்பிரதேசமாகும். 30, அல்லது 33. அடிநீளமுள்ள பெரிய பாம்புகள் மலேயா தேசத்தில் உண்டு. இது வேகமாக ஊர்ந்து செல்ல இயலாது.

உடல்:—பாம்பினங்களில் மலைப்பாம்பு மிகப் பெரியதாகும். இது ஏறக்குறைய பத்து முதல் பதினைந்து அடிநீளமிருக்கும். மலேயா தேசப்பாம்புகள் 30, அல்லது 33 அடிவரை நீளமாயிருக்கும்.

இதன் வால் குட்டை. மலைப்பாம்புகளுக்கு நகம்போன்ற இருகால்கள் அதன் பின்புறத்திலுண்டு. ஆனால் அவை நடமாட்டத்திற்கு உதவா. தோலில் கண்ணாடிவிரியனுக்குள்ள மாதிரி வட்டமான குறிகள் உண்டு. இதன் வயிற்றுச் செதில்கள் குறுகலாயிருக்கும்.

இரை:—மலைப்பாம்பு, மான், குரங்கு போன்ற மிருகங்களை இரையாகக் கொள்ளும். மலைப்பாம்பு தன் இரையைத் தன் உடலால் சுற்றிக் கொண்டு அதனை நொறுக்கிக் கொன்று விழுங்கும். மலைப் பாம்புகள் இரையைப் பிடிப்பது விந்தையாக இருக்கும். இது தன் வாலை மரக்கிளையில் சுற்றிக்கொண்டு விழுதுபோல் தலைகீழாகத். தொங்கும். அப்போது இதன் தந்திரத்தை அறியாத மான், குரங்கு, போன்ற மிருகங்கள் கிட்ட வருமானால். மின்னல் வேகத்தில் அதன் மீது பாய்ந்து அதனைச் சுற்றிக் கொன்று தின்னும்.

6. மலைப்பாம்பின் பின் புறத்திலுள்ள இருகால்களால் விஞ்ஞானிகள் கொண்டிருக்கும் கொள்கை யாது?

பல்லி போன்ற ஊர்வனப்பிராணிகளிலிருந்து பாம்புகள் பரிணாம முறையில் தோன்றின வென்பது விஞ்ஞானிகளின் கொள்கை. இதற்கு அவர்கள் மலைப்பாம்பின் பின் புறத்திலுள்ள இரு கால்களைச் சான்றாக எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

7. சாரைப்பாம்பு (1) காணப்படும்இடம் (2) உடல் (3). இரை (4) மக்களின் எண்ணம் இவற்றைப் பற்றி உமக்கு என்ன தெரியும்?

காணப்படுமிடம்:—சாரைப்பாம்பு யாவரும் கண்டிருக்கும் ஒரு பாம்பு. இது மைதானங்களிலும், புதர்களிலும் தோட்டங்

களிலும், காடுகளிலும், நீர்நிலைகளுக்கருகிலும் சாதாரணமாகக் காணப்படும். மலைப்பாம்பைப் போல் மந்த கதியாய்ச் செல்லாமல், மிக வேகமாக ஊர்ந்து செல்லும். தண்ணீரிலும் வேகமாக நீந்தும்.

உடல்:—இது சுமார் ஐந்து ஆறு அடிநீளமிருக்கும். இதன் மேற்புறம் பசுமை கலந்த தவிட்டு நிறமாகவோ, சிறிது பொன்னிறமாகவோ இருக்கும். அடிப்பாகம் மஞ்சள் கலந்த வெண்ணிறமாக இருக்கும். மேல் வாயிலும் கீழ்வாயிலும் ஓரங்களில் வீல்டுகளில் கருங்கோடுகள் காணலாம்.

இரை:—இது நம் வீடுகளின் பக்கத்தில் காணப்படும் தவளை, எலி, போன்ற பிராணிகளைப் பிடித்துத் தின்னும். மரங்களில் ஏறிப் பறவைகளின் குஞ்சுகளைத் தின்னும்.

மக்களின் எண்ணம்:—சாரைப்பாம்பும், நாகபாம்பும் ஒன்றாய்ப் பிணையும் என்றும், பசுவின் மடியிலிருந்து பாலை இப்பாம்பு உறிஞ்சிக் குடிக்கும் என்றும், இது ஒருவனைக் கடித்தால் கடியுண்டவர் கண் குருடாகும் என்றும் எண்ணுவது தப்பாகும்.

8. **கொலைகோடன் அல்லது ஓலைப்பாம்பு (1) காணப்படுமிடம் (2) உடல், இவற்றைப் பற்றி நீவிர் யாது அறிவீர்?**

காணப்படுமிடம்:—கொலைகோடன் அல்லது ஓலைப்பாம்பு, என்பது தவிர இதனைச் சுருட்டைப்பாம்பு, வழலைப்பாம்பு, சுவர்ப்பாம்பு என்று அழைப்பார்கள். இது மனித சஞ்சாரமுள்ள இடங்களிலும், வீடுகளிலும் காணப்படும்.

உடல்:—பார்வைக்குக் கட்டுவிரியன் போல் தோன்றும். சுமார் ஒன்றரை அல்லது இரண்டடி இருக்கும். கட்டு விரியனுக்குள்ள வெண்ணிறக் கட்டுகள் இதன் முதுகில் இருப்பதால், தவறாக இதையும் கட்டுவிரியன் என்பர். இதன் முதுகின் நடுவிலுள்ள கட்டுகள் கட்டுவிரியனுக்கு இருப்பதுபோலப் பெரிதாக இல்லாமல் சிறிதாக இருக்கும். தவிரக் கட்டு விரியனில் வெண்ணிறக் கட்டுகள் கழுத்திற்குச் சிறிது பின்னாகத் தொடங்கி வால் நுனிவரையிலும் இருக்கும். இவை பின்னுக்குப் போகப் போகத் தெளிவாகத் தெரியும். ஆனால் கொலைகோடனுக்குக் கட்டுகள் கழுத்திலேயே ஆரம்பித்து வாலின் முன்புறம் வரையில் தான் இருக்கும். இக்கட்டுகள் முன்பாகத்தில் தெளிவாக இருக்கும்.

9. லேகோடனைக் கட்டுவிரியன் என்பது தவறுஎன்று எப்படி கூறுவாய்?

முன் கேள்வியின் கீழ் உடல் பகுதியில் விடைகாண்க.

10. கட்டளை விரியன் எந்த பாம்புகளுடன் ஒத்தும் வேறு பட்டும் இருக்கின்றன?

கட்ட்ளை விரியன் லேகோடனைப் போல ஒன்றரை அடி நீளத்தில் கட்டுகளை உடையதாய் மென்மையாகவும் தவிட்டு நிறமாக வும் இருக்கும்.

இது கட்டுவிரியனுக்கு வேறுபட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் இதற்குக் கட்டுவிரியனுக்குள்ள பெரிய அறு கோணச் செதில்கள் இதன் முதுகில் இல்லை. இது எவ்விடத்தும் காணப் படாத ஒருவகைப் பாம்பு.

11. பவழப்பாம்பைப் பற்றி உமக்கு என்னதெரியும்?

பவழப் பாம்பு ஓரடி நீளத்தில் உடல் மெல்லியதாக இருக் கும். இதன் தலை கருமையுடன். இதன் தலை கருமையும், உடல் இளம் பசுமையுடன். கூடிய தவிட்டு நிறமாகவும் இருக்கும். உடலின் இருபுறததிலும் கறுப்புப் புள்ளிகள் உண்டு. இதற்கு நாகபாம்பு போல முன்வாயில் நச்சுப்பற்களிருந்தாலும் இதன் விஷம் மனிதர்ரைப் பாதிப்பதில்லை

12. பச்சோலைப்பாம்பு வாழும் இடம் (2) உடல் (3) இரை (4) இதன் விஷம் (5) மக்கள் எண்ணம் இவைகளைக் குறித்து உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

1. வாழுமிடம்:—பச்சோலைப் பாம்பு புதர்களிலும் மரங்களி லும் வாழும்.

2. உடல் இது ஐந்து அல்லது ஆறு அடி நீளமிருக்கும். மேல் பர்கம் ப்சுமையாகவும், அடிப்பாகம் வெளுப்பாகவுமிருக்கும்.

3. இரை: அரணை, ஓணான், குருவி மூதலியன இதன் இரை யாகும். இதன் நிறம் பசுமையான இலை நிறத்தைப் போலிருப் பதால் தன் இரையின் அருகில் நெருங்குவது தெரியாமலே அதன் மேல்பாய்ந்து அதனைக் கொன்று தின்னும்.

4. விஷம்:—இப்பாம்பிற்கு மற்ற பாம்புகளின் விஷத்தைக் காட்டிலும் ஆற்றல் அதிகம். ஆனால் மக்களை இதன் விஷம்

பாதிப்பதில்லை. இப்பாம்பு மக்கள் விரலைக் கடித்தால் கடிவாயில் விக்கமும், எரிச்சலும் தவிர வேறு கெடுதல் நேரிடாது. என்று பரிசோதனை மூலம் கண்டிருக்கிறார்கள்.

5. மக்கள் எண்ணம்.- இப்பாம்பு மக்கள் கண்ணில் குறி வைத்துக் கொத்துமென்ற எண்ணத்தால் இதனைக் கண் குத்திப்பாம்பு என்பதும் — இது மரத்துக்கு மரம் பறப்பதாகவும் எண்ணியிருப்பது தவறு.

13. தண்ணீர்ப் பாம்புகள் எங்கெங்கு காணப்படும். அது தண்ணீரில் நீந்துவது தெப்படி?

தண்ணீர் பாம்புகள், குளம், ஏரி, போன்ற நீர்நிலைகளிலும் நீர் தங்கிய வயல்புலன்களிலும், ஈரமுள்ள வெட்ட வெளிகளிலும் காணப்படும்.

இவற்றிற்கு நாசித் துவாரங்கள் தலையின் மேல்பக்கத்தில் இருப்பதால் தண்ணீரில் நீந்தும்போது காற்று வாங்குவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். இது தண்ணீருக்கு மேல் தலையை நீட்டிக் கொண்டிருப்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம்.

14. தண்ணீர்ப் பாம்பின் இனங்கள் எவை?

தண்ணீர்ப் பாம்பின் இனங்கள் நீர்க்கோலி. நீர்க்காரை, கல்யாணிக்குட்டி, நீக்கட்டான, என்பன, தண்ணீர் பாம்பின் இனங்கள்.

15. கொம்பேறு மூர்க்கன் (1) வாழுமிடம், (2) இரை, (3) இதனைப்பற்றி மக்களின் எண்ணம். இவைகளைக்குறித்து உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

1. வாழுமிடம்:—கொம்பேறு மூர்க்கன் உலர்ந்த மரக்கிளைகளில் மங்கிய பழுப்பு நிறத்தில் வசிக்கும். இது மரத்துக்கு மரம் தேகத்தை வில்லைப் போல் வளைத்து தாவுவதால் வில்லுணி என்பர்.

2. இரை:—பல்லி, ஓணான். அரணை முதலியன இதன் இரையாகும்.

3. மக்கள் எண்ணம்:—இதன் விஷம் பச்சோலைப் பாம்பின் விஷம்போல் எரிச்சல் முதலிய கோளாறுகளை உண்டாக்கும். இப்பாம்பு தன்னால் கடியுண்டவன் எரிக்கப்படுகிறானா என்று பார்க்க மரத்தின் மேலேறி

பார்க்குமென்றும், ஏறிய மூர்க்கன் மரத்திலிருந்து இறங்கினால் விஷம் கடிபட்டவனுக்கு இறங்குமென்றும் நம்புகின்றனர். இந்த நம்பிக்கை காரணமாக மக்கள் சுடுகாட்டில் கட்டைகளை யிட்டுப் புகை எழுப்புவதுமுண்டுமாம். இது விஞ்ஞானிகளால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படாத நியாயம்.

16. பாம்புகள் தங்கள் இன விருத்தியை எப்படி செய்கின்றன?

பொதுவாகப் பாம்புகள் முட்டையிட்டுக் குட்டிகள் உற்பத்தி செய்து தம் இனவிருத்தியைச் செய்கின்றன. சில பாம்புகள் இரண்டு முதல் பல முட்டைகள் இடுகின்றன. மலைப்பாம்பு மட்டும் 100 முட்டைகள் வரை இடுகின்றன. பச்சோலைப் பாம்பு ஐந்து முதல் பன்னிரண்டு குட்டிகள் ஈனும். இவ்வாறு பாம்புகள் தம் இன விருத்தி செய்கின்றன.

5. மின்னலும் இடியும்

(N. K. வேலன் B. A.)

அருமபதவுரை

பக்கம 35

மின்னுலுக்கு – மின்னுக்கு
வழங்கி - உபயோகிக்கப்பட்டு
தொடர்பு - சம்பந்தம்
ஈண்டு - இங்கு
வண்ணம் - விதம்
கரிந்து போ - கருகிப்போ
ஏனைய - மற்ற
சேதம் - நாசம்
வியக்கத் தகும் - ஆச்சரியப் படக் கூடும்.
நிகழ்ச்சி - செயல்கள்
அணங்கு – தெய்வப்பெண்
அசுரன் - இராட்சதன்
ஊர்திகள் - வாகனங்கள்
வர்ள்கள் - பட்டாக்கத்திகள்
பெஞ்சமின் பிராங்களின் } (Benjamin Franklin) ஒரு அமெரிக்க அறிஞர் பெயர்.
அறிஞர் - அறிவாளி
சுடர் - ஒளி

பக்கம் 36

புகைபோக்கி – Chimney
ஆற்றல் - சக்தி
போதிய - போதுமான
இல்லையேல்- இல்லாவிட்டால்

பக்கம் 37

எளிதில் - இலகுவில்
விளங்கும் - தெரியும்
பட்டுபோ - காய்ந்துபோ
ஒழுகி - இறங்கி

பக்கம் 38

கூரிய - கூர்மையான
நேருவது - உண்டாவது
மலிந்து - அளவுக்கு மிஞ்சி
பொறி - தீச்சுடர்
சுழற்றி - சுழலச் செய்து

பாட வினா விடை

1. மின்னல் இடி இவற்ருல் ஏற்படும் சேதங்கள் என்ன ?

வானத்தில் கரிய மேகங்களின் ஊடே மின்னல் தோன்றி கண்ணை மூடித்திறப்பதற்குள் வானமும் பூமியும் கிடுகிடுக்கும்படி இடியோசை கேட்கிறது. மின்னல் தோன்றி மறைந்தவுடன் மரங்கள் ஒடிந்து சராய்வதையும் கரிந்து போவதையும் காணலாம். இடியினுல் ஆடுமாடுகளுக்கும் ஏனைய உயிர்களுக்கும் சேதம் ஏற்படுவதும் உண்டு.

2. மின்னல் இடி இவற்றைப் பற்றி மக்கள் கட்டியிருக்கும் கதைகள் எவை ?

(1) மின்னல் கொடி என்னும் பெண்ணை, இடி என்னும் அசுரன் துரத்திச் செல்கிருன் என்றும் (2) சிலர் மேகங்களை இந்திரன் வருணன் முதலிய தேவர்களின் வாகனங்கள் என்றும், மின்னல் அவர்கள் வீசியெறிகிற வாள்கள் என்றும் கூறி வந்தனர். (3) இந்திரன் மேகங்களுக்கு அரசன். அவன் மகன் அர்ச்சுனன். ஆகவே இடி இடிக்கும் போது அருச்சுனு! அர்ச்சுனு! என்று சொனனுல் இடி விழாதிருக்கும் என்ற கதைகள் கட்டிருக்கின்றனர்.

3. பெஞ்சமின் பிராங்களின் யார்? மின்னலை எது ஒத்திருப்பதாகக் கண்டார் ?

மின்சாரக் கருவியில் உண்டாகும் நீளமான சுடர்கள் எல்லா வகையிலும் மின்னலை ஒத்திருப்பதை அவர் கண்டார். மின்னல் என்பது மிகப் பெரிய மின் சுடராக இருக்கலாம் என்று அவருக்குத் தோன்றிற்று.

4. மின்சாரச், சுடர் மின்னலை எவ்வெவ்வகையில் ஒத்திருக்கின்றன ?

(1) மின்சாரச் சுடர் நேரயப்பர்யாமல் நெளிந்து நெளிந்து ஓடுகிறது. மின்னலும் இவ்வாறே நெளிந்து செல்லுகிறது.

(2) மின் ஆற்றலைக் கூரிய முனையுடைய பொருள்கள் தம்மிடம் இழுக்கின்றன.

அவ்வாறே மலை, கோபுரம், புகைபோக்கி முதலிய கூரிய உச்சிகளுடைய பொருள்களின் மேலேயே மின்னல் தாக்குகின்றது.

(3) மின்சாரத்திற்குப் போதிய ஆற்றல் இருந்தால் உயிர்களைக் கொல்லும். அவ்வாறே மின்னலும் ஆடுமாடு முதலிய உயிர்களைக் கொல்லுகின்றன.

(4) மின்சரச் சுடரில் சடசட வென்று ஓசை உண்டாவது போலவே மின்னல் தோன்றும் போதும் இடியோசை உண்டாவதும் இது போன்றதே.

5. மின்னலின் ஒளி, இடியோசைக்கு முன் விரைந்து வந்து நம்மைச் சேர்வது எதனால்?

மின்னலும் இடியோசையும் ஒரே இடத்தில் தோன்றுகின்றன. ஆயினும் மின்னல் ஒளியை முதலில் காண்கிறோம். இடி ஓசையைப பின்னர் கேட்கிறோம். இதன் காரணம் என்னவென்றால் ஒலி அலைகளைவிட, வெளிச்சம் விரைந்து செல்லும் தன்மையுடையது. இதனாலே தான் மின்னல் ஒளி, இடியோசைக்கு முன் நம்மை வந்து சேருகிறது.

6. மேகத்தில் மின் ஆற்றல் நிறைந்திருக்கிறது என்பது பெஞ்சமின் பிராங்கிளினுக்கு எப்போது உறுதியாயிற்று?

மேகங்களின் இடையில் மின்னல் தோன்றுவதால் அங்கு மின் ஆற்றல் நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்று பெஞ்சமின் பிராங்கிளிக்கு முதலில் தோன்றியது. ஆகவே மேகங்களிலிருந்த மின் ஆற்றலைக் கீழே கொண்டு வருவதற்குப் பலவழிகள் தேடினர். முடிவில் ஒரு காற்றாடியைப் பறக்கவிட்டு அதன் வழியாக மின்னலைப் பூமிக்குக் கொண்டுவரப் பிரயாசப்பட்டார். இதற்காகப் பட்டுத்துணியில் ஒரு காற்றாடி செய்து அதில் கூர்மையாக ஒரு இருப்புக் கம்பியை அதனோடு பொருத்தி வைத்தார், இக் காற்றாடியை ஒரு சணல் நார் கயிற்றினால் கட்டி மின்னலும் இடியும் உண்டாகும் சமயம் பார்த்து அதனை உயரப் பறக்க விட்டார். கயிற்றின் மற்றொரு முனையில் ஒரு இருப்புச் சாவியைக் கோத்தார். மின் ஆற்றல் பூமியில் இறங்காதபடி சணற் கயிற்றில் ஒரு பட்டு நாடாவைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டார். ஏனெனில் பட்டுத் துணியில் மின் ஆற்றல் இலேசாகப் பாயாது, காற்றாடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு மேகம் வந்தது. உடனே அதன் வாலும் கயிறும் விறைத்து நின்றன. அப்போது பெஞ்சமின் பட்டு நாடாவை ஒரு கையில் பிடித்துக் கொண்டு மற்றொரு கையில் இரும்புச்சாவியின் அருகே கையைக்கொண்டு

போனார். சாவியிலிருந்த மின் ஆற்றல் உடனே சுறுக்கென்று அவர் கையில் பாய்ந்தது. அதனாலே மேகத்தில் மின் ஆற்றல் நிறைந்திருப்பது உறுதியாயிற்று.

7. மின்னலின் சுடர் அல்லது இடி விழுவதால் ஏற்படும் சேதங்கள் எவை?

மின்னலின் சுடர் நிலத்தில் விழுந்தால் அதனை இடி விழுந்தது என்கிறோம்.

1. இவ்விடி மரத்தில் பாய்ந்தால் மரம் பட்டுப் போகும். 2. கட்டடங்கள் மீது விழுந்தால் அவை இடிந்து விடும் 3. உயிர்கள் மேல் விழுந்தால் அவ்வுயிர்கள் இறந்து விடும்.

8. தனித்த கோபுரங்களையும் தனித்த மரங்களையுமே மின்னல் தேடிச் சென்று அழிக்கக் காரணம் என்ன?

அடர்ந்த காடுகளில் ஆயிரக் கணக்கான மரங்கள் இருக்கின்றன. மேகத்தில் உள்ள மின்சார ஆற்றல் ஒவ்வொரு மரத்தின் வழியாகவும் சிறிது சிறிதாகப பாய்ந்து விடுகிறது. வீடுகள் நெருக்கமாக உள்ள பட்டணங்களிலும், இவ்வாறே மின்னல் ஆற்றல் சிறிது சிறிதுதாகப் பாய்ந்து விடுகிறது. இதனாலே தனித்து நிற்கும் கோபுரங்களையும், மரங்களையும் நாடிச் சென்று அதனை இடி அழிக்கின்றது.

9. இடி தாங்கிகள் என்றால் என்ன? அவைகளினால் கட்டடங்களுக்கு மின்னல் ஆற்றலால் தீங்கு நேரிடாதிருப்பது எப்படி?

கட்டடங்கள் மேல் இடி விழாமல் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு உதவுகின்ற கூரிய செப்புக் கம்பி அல்லது பட்டைக்கு இடிதாங்கிகள் என்று பெயர்.

இக் கம்பியின் ஒரு முனை கட்டடத்திற்கு மேலே கூர்மையாக நீட்டிக் கொண்டிருக்கும். மற்ற முனையை சுவரின் வெளிப்பக்கமாகக் கீழே இறக்கித் தரையில் ஆழமாக புதைத்துவிடவேண்டும். அப்போது இக்கம்பி தன் கூரிய முனையின் வழியாய் மின் ஆற்றலைச் சிறிது சிறிதாய் இழுத்து மின்னலின் அழுத்தத்தைக் குறைத்து விடும். இதனால் அக்கட்டடத்தில் மின்னல் பாயாது. அப்படிப் பாய்ந்த போதிலும் மின் ஆற்றல் கம்பியின் வழியாய் நேரே பூமிக்குள் சென்று விடுகிறது. ஆகவே மின்னல் ஆற்ற

லால் அக்கட்டடத்திற்காகவதும் அதன் சுற்றுப் புறக்கட்டடங்களுக்காகவதும் ஒரு தீங்கும் நேரிடுவதில்லை.

10. இயற்கையில் மின் ஆற்றல் எங்கு மலிந்து கிடக்கின்றது என்பதை எப்படிக் காட்டுவாய்?

1. பொருள்கள் ஒன்றோடு ஒன்று உராய்வதால் மின் ஆற்றல் உண்டாகிறது.

2, அரக்குக் கோலைக் கம்பளித் துணியில் நன்ருய்த் தேய்த்துப் பிறகு அரக்குக் கோலைக் கிழிந்த மெல்லிய காகிதத் துண்டின் பக்கத்தில் கொண்டு போனால், அக்கிழிந்த காகிதத் துண்டுகள் குதித்து அந்த அரக்குக் கோலில் ஒட்டிக் கொள்ளுகின்றன.

(3) மற்றும் ஒரு கண்ணாடிக்கோலைப் பட்டுத் துணியில் தேய்த்தால் கண்ணாடிக் கோலில மின ஆற்றல் ஏறுகிறது. ஆகவே மின் ஆற்றல் இயற்கையில் எங்கும மலிந்து கிடைக்கின்றது. என்பது தெரிய வரும்.

11. பெரிய அளவில் மின் ஆற்றலை உண்டாக்குவதற்குக் கையாளப்படும் முறைகள் என்ன?

பெரிய அளவில் மின் ஆற்றலை உண்டாக்குவதற்கு இரு முறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

(1) பெட்ரோல் எண்ணெயை ஆவியாக மாற்றி அதனை வெடிக்கச் செய்து அதன் உதவியால் மின்சாரப் பொறியைச் சுழலச் செய்வது.

(2) நீர் விழ்ச்சியின் உதவியால் உருளைகளைச் சுற்றி மின் சாரம் எடுப்பதும ஆகிய இரு முறைகளும் பெரிய அளவில் மின் ஆற்றலை உண்டாக்குவதற்குக் கையாளுகின்றனர்.

---

6 வேள் பாரி

(அ.மு. பரமசிவானந்தம் M.A., M.Litt.)

பக்கம் 39

மகளிர் - மக்கள
நிறை நிலா - பூரண சந்திரன்
இன்னல் - துனபம்
தண் - குளிர்ச்சி
எழில் - அழகு
சிறக்கும் - சிறப்படையும்
பொசுக்கி - தீய்க்கிரையாக்கி,

சூறையாடு - கொள்ளையிடு.
இழைப்பார்கள் - செய்வார்கள்
தந்தை - தகப்பன்
தேர்வலம்புரி - தேரேறி பவனிவா
செவ்வியோன் - நேர்மை உடையவன்
குன்று - சிறு மலை (பறம்பு நாடு)
களிறு - யானை
கழித்த - மென்று உமிழ்ந்த
கவளம் - ஒருகை உணவு
நலன் - எழில், அழகு
வளன் - செழிப்பு
பிற பயன் - மற்ற உபயோகம்
நீராடி - குளித்து

பக்கம் 40

கிளறு - கிளப்பி விடு
துய்த்து – அனுபவித்து
அந்தோ - ஐயோ
திங்கள் - சந்திரன், மாதம்
அல்லல் - துன்பம
சிந்தை செய் - எண்ணு
கொடை மடம் - வரையாது கொடுக்கும் குணம்
என்றாயினும் – என்றைக்காவதும்

பக்கம் 41

நண்பன் - சிநேகிதன்
விடுத்தேன் - விட்டுவிட்டேன்
ஓய்வு - ஓய்ந்திருத்தல்
குறுநிலமன்னர் – சிற்றரசர்
அமையும் - ஏற்படும்
ஆறியிருங்கள் - பொறுத்திருங்கள
எத்துணை - எவ்வளவு

பிண்டம் - குவிக்கப்பட்ட பொருள்
பெருவளம் - அதிக செல்வம்
சுரக்கும் - பெருகும்
பறிகொடு - இழக்கக் கொடு
உற்றார் - உறவினர்
அடைக்கலம - தஞ்சம்
உளம் - மனது
ஏற்க - ஏற்றுக்கொள்ள
கொற்றவர் - அரசர்

பக்கம் 42

முரண்பட்ட - வேறுபட்ட
இரந்தேன் - கெஞ்சினேன்
இரக்காத - கெஞ்சாத
பரிசிலன் - (பரிசு + இலன்) பரிசாகக் கொடுக்க ஒன்றும் இல்லாதவன்
மனனும் - நிலைபெற்றுள்ள
அந்தணன் - பிராமணன்
ஒருசேர - ஒருமிக்க
ஆதரவற்றவர்கள் – உதவியில்லாதவர்
பழித்துரை - நிந்தித்துப் பேசு
இசைந்தமை - சம்மதித்தது
பொருளற்றவர் - செல்வமில்லாதவர், ஏழை
செந்தண்மை பூண்டு - செம்மையான குளிர்ந்த அருளை மேற்கொண்டு
செம்மை - செவ்வையான குணம், நேர்மை
திறம்பா - மாறுபடாத
பாழ்பட்ட - பாழடைந்த
இளங்கொழுந்து - தளிர் போன்ற இளம் பெண்கள்

பக்கம் 43

மணம் - கலியாணம்
நாடி - விரும்பிச்சென்று
வடக்கிருத்தல் - மேலுலகம் அடைய விரும்புகிறவர்கள் இவ்வுலக இன்பங்களை விட்டு விரதத்தால் உடலை மெலியச் செய்து யோகப் பயிற்சியால் உயிரை நீத்த தற்கு தாம் இருந்த இடம் விட்டு புண்ணியதிசை யாகிய வடதிசைக்குப் போதலும் (மீளாமல் நியமத்துடன்செல்லுதலும) வடக்கிருத்தல் எனபதன் கருத்தாம
வளம்படுத்துதற்கு - நன்மை யடைவதற்கு
பொற்பார் குணம் - பொன் போன்ற குணம்
தட்டாமல் - தடை சொல் லாமல்
காடாகாமல் - (காடு + ஆகாமல்- வனமாகாமல்)
மணவினை - கலியாணம்
சொல்லறியின் - (சொல் + அறியின்) பேச்சைக் கேட்டு அறிந்தால்
ஒறுப்பேன் - வெறுத்துத் தள்ளுவேன், ஒழிப்பேன்

பக்கம் 44

மதிப்பு - மரியாதை
பணியாட்கள் - வேலையாட்கள்
முது குடிமக்கள் - (பழங்குடிகளான இவர்கள்
ஏழ்மை நிலை - தரித்திர நிலை
கோடி - கடைசி இடம்
சிற்றுடை - (சிறு + ஆடை) சிறுமிகள் உடை
புலர - காய

பக்கம் 45

பரிசு - வெகுமதி
மல்க - பெருக
இடர் - துன்பம்
எழிலார் செல்வம் - அழகு நிறைந்த செல்வம்
கசிந்து-மனமிளகி

பக்கம் 46

இன்னார் - பகைவர்
இனியார் - உறவினர்
என்னாது - என்று சொல்லாமல
வழங்கிய - கொடுத்த
வள்ளற்றன்மை - (வள்ளல் + தன்மை) வரையில்லாது கொடுக்கும் நிலை
தனி - ஒப்பற்ற
வாயில் - வாசல், இடம்

பக்கம் 47

உறையுள் - வசிக்குமிடம்
ஓம்பி -பாதுகாத்து
செல்வியர் - செல்வ மக்கள்
வாயிலாக - மூலமாக
ஆவன - வேண்டுபவைகள்
முயன்று - பிரயாசப் பட்டு
முட்டின்றி - (முட்டு + இன்றி) தடையில்லாமல்

பக்கம் 48

உரிமை - சொந்தம்
தலைவியர் - மனைவிமார்
பொற்பு - அழகு
இன்றேல் - இல்லாவிட்டால்

பக்கம் 49

பரந்த - விசாலமான
திறன் - உறுதி

உழன்றேனை - கவலைகொண்டேன்

பக்கம் 50

உரம் - தைரியம்
ஊசலாடி - அலைசடிப் பட்டு
துறப்பேன் விடுவேன்
உளமானால் - சித்தமானால்
உள்ளிட்ட - அடங்கிய
பேற்றை - பாக்கியத்தை

பக்கம் 51

போரிட்டு - சண்டையிட்டு
குலைக்காமல் - சிதைக்காமல்
மாற்றார் - பகைவர்
வரலாறு - சரித்திரம்
எவ்வற்றானும் - எந்தவகையிலும்
பண்பாடு - ஒழுங்கு முறை
இல்லறம் - குடும்பவாழ்க்கை

பக்கம் 52

அறமாற்றுபவன் - தருமம் செய்பவன்
வளம்மார் நெறி (வளம்+ஆர்+நெறி நலம்நிறைந்த) மார்க்கம்.
நீடு - நெடுங்காலம
வழிவழி - தலைமுறை தலை முறையாக
மலிந்த - நிறைந்த

வேள்பாரி

கதைச் சுருக்கம்:—

இவன் கடை எழுவள்ளல்களில் ஒருவன். பறம்பு நாட்டிற்கும் பறம்பு மலைக்கும் ஒரு சிற்றரசனாக இருந்தவன். இவன் கொடையிற் சிறந்தவன். முந்நூறு ஊரையுடைய பறப்பு நாட்டையும் மற்றைப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னிடம் யாசிக்க வந்தவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டான். இவன் தன் காலத்திலிருந்த சேரசோழ பாண்டியர்களுடைய கீர்த்தியைவிட அதிகமான, கீர்த்தியுடையவனாக விளங்கினதினால் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும இவனமேல் போர் தொடுத்தும, வெல்லக் கூடாமையால் இவனை வஞ்சித்துக் கொன்றொழித்தனர். இவனொடு இவன்சுற்றத்தாரும் மடிந்தொழிந்தனர். பாரியின் மனைவி தீப்புக்குந்தாள். இவள் இறந்த பின்பு இவன் நணபராகிய கபிலர் தா இம் பாரியினிடத்துப் பெற்ற நன்மையை மறவாது அவனுடைய புத்திரிகளான **அங்கவை, சங்கவை** என்ற இருவரையும் வளர்த்து அரச குமாராகளுக்கு மணஞ்செய்து கொடுக்க முயன்றார். முயன்றும் யாதொரு பிரயோஜனமுமின்றிப்போக **காரி** என்னும் பிராமணன் மக்கள இருவருக்கும மணம் செய்வித்தான் என்பது கதைச் சுருக்கமாகும்.

"பாரி பறித்த பறியும்"

அருமபதவுரை.

பக்கம் 46

பாரி - ஒரு இடையன், பறம்பு நாட்டரசன்
பறி - ஒழிப்பறி,
வாய்மை - சொல்.
சிற்றுவட - (சிறு ஆடை) சிறு பெண்கள் ஆடை.

பொழிப்புரை

1. பாரி வழிப்பறி செய்துத் தன்னைவிட்டுநீங்காமலிருக்கும்படி தடுத்ததும் 2. பழையனூரில் வசித்து வந்த காரி என்கிற குடியானவன் தந்த மண் வெட்டியும் (3) சேரமான் பெருமாள் நாயனார் வருவாயாக என்று அழைத்த சொல்லும் ஆகிய இம் மூன்றும். (அங்கவை, சங்கவை என்ற பாரியின் இரு பெண் மக்கள்) நீலநிறமான சிற்றுடை கொடுத்த அன்பிற்கு நேராகும்.

பாறி பறித்த பறி : அன்புமிகுதி காரணமாகப் பாரி இருக்க ஔவை தன்னை விட்டுப் போகாமல் வழிப்பறி செய்து தடுத்தான் என்பது கதை.

காரி கொடுத்த களைக்கொட்டு : பழையனூர் என்னும் ஊரில் வசித்த காரி முதலியார் தன் கொல்லையில் களை வெட்டும்போது ஔவையார் வர, அவர் கையிலும் களைக்கொட்டுக் கொடுத்துக் களை வெட்டச் சொன்னார் என்பது கதை.

சேரமான் வாராய் : சேரமான் பெருமான் நாயனார் தினந்தோறும் கைலாயத்துக்குப் போகும்போது வாராய் என்று அழைத்தான் என்பது கதை.

" ஈதலறம், தீவினை விட்டீட்டல் "

அரும்பதவுரை.

பக்கம் 53

ஈதல்-வரையாது கொடுத்தல்,
ஈட்டல் - தேடுதல்,
எஞ்ஞான்றும், - எக்காலத்திலும்,
காதல், இருவர் - கணவன் மனைவி இருவர்
ஆதரவுபட்டது - அன்பு பொருந்தி வாழ்தல்.
வீடு - மோட்சம்.

ஈதலறம் : என்ற பாட்டைப் புலவர்கள், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கினையும் ஒரு கவியில் அமைத்துப் பாடக் கேட்டபோது ஔவையார் பாடியது

பொழிப்புரை.

(1) வரையாது கொடுத்தலே அறமாகும், (2) தீச் செயலை விட்டுத் தேடுதலே பொருளாகும். (3) எக்காலத்தும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் அன்புள்ள கணவன் மனைவி என்னும் இருவரும் தமது மனம் ஒன்று பட்டு அன்பு, பொருந்தி வாழ்க்கை நடத்தலே இன்பமாகும். (4) கடவுளை நினைந்து இந்த மேற்கூறிய மூன்

றையும் விட்டொழிந்ததே பெறுதற்கரியதான பேரானந்தத்தைத் தருகிற மோட்சமாகும்.

பாட வினு விடை

காட்சி 1

1. கபிலர் யார் அவர் தனித்த சோலையில் தங்கியிருந்த பாரியின் மக்களைக் குறித்து யாது கூறி விசன முறுகிறார்,?

கபிலர், பாரியின் நண்பர். பாரி இறந்தபின் அவன் பெண் மக்கள் இருவரையும் காப்பாற்றி அவர்களுக்கு மணம் முடித்த புலவர்.

அவர் பாரியின் மக்கள் சோலையில் தனித்திருந்ததையும் இளம் பெண்களாகிய பாரியின் மக்கள் துன்புற்றிருப்பதையுங் கண்டு இது பெரும் கொடுமை. இக்கொடுமை இவாகளுக்கு வருமென்று கனவிலும் தாம் நினைக்கவில்லையே என்று சொல்லி விசனமுற்றார்.

2. கபிலர் பாரியின் நாடாகிய பறம்பு நாட்டைக் குறித்து யாது கூறி விசனப் பட்டார்?

தூரத்தில் தெரிந்த பாரியின் பறம்பு நாட்டைப் பார்த்துக் கபிலர் "எழிலுடன் விளங்கிய பறம்பு நாடு பகைவர் கையில் அகப்பட்டு விட்டால் அதை அவர் சுட்டுப் பொசுக்கிக் கொள்ளையிட்டு இனி ஒரு நாளும் சிறப்படையாமலிருக்கச் செய்து விடுவார்கள்." என்றும், பாரியின் பேரும் புகழும் அடியோடு மறையும்படி கொடுஞ் செயல்களை புரிவார்கள்.'' என்றும், சொல்லிக் கபிலர் விசனப்பட்டார்.

3. கபிலர் பறம்பு மலையைக் குறித்து யாது கூறித் விசனமுற்றார்?

பறம்பு மலைக் குன்று கேட்பார் அற்றுக் கிடக்கின்றதே என்றும் அது எல்லா நலனும் வளனும் அழிந்து, பிறபயன் எல்லாம் கெட்டு நிற்கின்றது. என்றும் கூறிக் கபிலர் விசனமுற்றார்.

4. கபிலர் நீராடிவரச் சென்றபோது பாரி மகளிர் என்ன பேசிக் கொண்டனர்?

சிறியவள் தன் தமக்கையை, ஒளி வீசும் சந்திரனைப்பார்க்கச் சொல்ல, தமக்கை அதைப் பார்ப்பதால் கடந்தகால உணர்ச்சிகள்

ஏற்படும்; ஆதலால் பார்க்க வேண்டாமென்று விசனத்தோடு கூறுகையில் சிறியவள போன மாதம் அப்பா அம்மாவோடு நிலா வெளிச்சத்தைக் கண்டு அனுபவித்தோம என்று கூறினள். அப பொழுது பெரியவள் கடந்ததை நினைக்காதே. அதை நினைத்தா லும் நெஞ்சம் வெடித்து விடும போலிருக்கிறது, போன திங்க ளில் இருந்த இன்ப வாழ்வும் இப்போது நாம படும் துன்ப வாழ் வும் யார் அறிவார்; என மனங் கலங்கிச் சொன்னள். பின்வர் இருவரும் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கி இருந்தனர்.

5. நீராடப்போன கபிலர் நீராடுவதை விட்டுத் திரும்பி வந்து மனம் கலங்கி நின்ற பாரி மகளிரை எவ்வாறு தேற்றினர்?

நீராடப்போன கபிலர், இரு மகளிரைத்தனியாய் விட்டுப் போனல் கலங்குவார்கள என்ற எண்ணத்துடன் திரும்பி வந்து அவர்கள இருவரும் கண்ணீர் விட்டுங் கலங்கி நின்றதைக் கண் டார். அப்போது அவர் அவர்களைப் பார்த்து "உங்கள் நிலை யைப் பற்றி வருந்துவதில் பயனில்லை. உங்கள் தந்தையையும் தாயையும் மீட்கப்பட்ட பாடுகள் வீணுயின. உங்கள் தந்தையர் இறந்து நமமை விட்டுப் பிரிந்துபோன, முறை நமக்கும் வந்து விட்டது. நான் உங்களோடு இருக்கும வரைக்கும ஒரு குறை யும் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன. உங்களைக் காப்பாற்றி நல்ல இடத்தில் மணம் செய்விககவே நான் உங்கள் தந்தையாகிய என நண்பரோடு இறக்காமல் உயிரோடு இருக்கிறேன். எப்படி யும் உங்களைச் சில நாட்களுக்குள் அரச குமாரர்களுக்கு மணம் செய்விப்பேன. அதுவரை பொறுத்திருங்கள். காலம் வரும் என்று சொல்லிக் கபிலர் பாரியின் மக்களைத் தேற்றினர்.

காட்சி 2

6. கபிலர், பாரி மகளிர், பறம்பு நாட்டில் தம் தந்தை யர் நாளில் எவ்வாறு இருந்தனர் என்று கூறு கிறார்?

"பாரி பறம்பு நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது. பாரி மகளிரைப், பாண்டிய அரசன் முதல் பல அரசர்கள் இவ்விள மங் கைகள் கிடைததால் போதுமென்ற இருந்தார்கள். இவர்கள் எவ்வளவோ இன்பத்தை அனுபவித்திருந்தார்கள்" என்று கூறு கிறார்.

7. தன்னை அடைக்கலமாக வந்தடைந்திருக்கும் இளம் பெண்களுக்கு மணமக்கள் தேடியும் கிடைக்காததால் கபிலர் என்னென்ன கூறி வருத்தமுறுகிறார்?

கபிலர், "பாரி மக்களுக்கு மணமக்கள் கிடைக்காத போது தன் சொல்லுக்கு மறுப்பு சொல்லக் கூடாதிருந்தும், பாரி மக்களை ஏற்றுக்கொள்ளச் சிற்றரசர்கள் பயப்படுகின்றார்களே. ஒருவேளை இவர்கள் பாரி மகளிரை மணந்தால் மூவேந்தரும் போருக்கு வருவார் எனப் பயந்திருக்கக் கூடும் என்று எண்ணி, **விச்சிக்கோன், இருங்கோ வேள்** இருவரிடமும் போய் இருவரையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியும் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள இணங்கவில்லையே. அவர்கள் மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் நானும் பாரி சென்ற வழி சென்றிருப்பேன். இவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளாததைப் பற்றிக் கவலையில்லை. இவர்களை அனாதைகள், ஆதரவற்றவர்கள் என்று சொல்லும் நிந்தை மொழிகளைக் கேட்க என் மனம் புண்ணாகிறதே. இவர் வாழ்ந்த வாழ்வென்ன இப்போது பொருளற்ற நிலையால் இத்துன்பம் ஏற்பட்டிருப்பதால் பொருளற்றவர் இவ்வுலகில் வாழ முடியாது என்னும் உண்மை தெரிந்தது" என்று சொல்லி வருத்தமுறுகிறார்.

8. இந்த இளங் கொழுந்துகள் சற்றுத் தெளிவடைந்து காண்கின்றனர்! என்று பாரி மகளிரைக் குறித்துக் கபிலர் எப்போது கூறினர்?

கபிலர் பாரியின் மக்களை மணஞ் செய்வித்தற்குப் பொருள் தேவை என்று எண்ணி அவர்களைத் திருக்கோவலூர் அந்தணர்களிடம் போய், இவர்கள் பாரியின் மக்கள் என்ற மாத்திரத்தில் அவர்களை மகிழ்வோடு ஏற்றுக் கொண்ட சில நாட்களில் "இந்த இளங் கொழுந்துகள் சற்றுத் தெளிவடைந்து காண்கின்றனர்." என்றார்.

9. பாரி மகளிருக்கு மணம் முடிக்கப் பொருள் தேடக் கபிலர் எங்கு சென்றனர். என்ன சொல்லினர்?

"பாரி மகளிர்க்கு எப்படியாவது மணம் முடித்தால் வடக்கிருந்து உயிர் விடுவேன். அவர்களுக்கு மணம் செய்வதற்குப் பொருள் தேவை. அதற்குப் புலவரைப் போற்றும் குண

முடைய சேரநாட்டு வட பகுதியை ஆளும் கடுங்கோவாழியாத னிடம் போய்ப் பொருள் கேட்டால் அவன தட்டாமல் பொருள் கொடுப்பான், அப் பொருளைப் பெற்று வந்ததும் இவர்கள் மண வினை முடித்து வடக்கிருந்து உயிர் துறப்பேன்'' என்று சொல்லி வாழியாதனைக் காணப் பாரி மகளிரிடம் விடை பெற்றுச் சேர நாட்டுக்குச் சென்றனன்

காட்சி 3

10. கபிலர் பாரி மகளிர்க்கு மணஞ் செய்விக்கப் பொருள் தேடச் சென்றபின் பாரி மகளிர் என்ன பேசிக் கொண்டனர்?

கபிலர் பொருள் தேடச் சென்ற பின்பு பாரி மகளிரில் சிறிய வள், "புலவரும் நம்மை விட்டுச் சென்று விட்டாரே. அவா திரும்பி என்று வருவார்" என ஏங்கினள். அப்போது அவள் தமக்கை அவளை நோக்கி "செல்வி! அவ்வாறு நினையாதே, அவர் சிக்கிரமாகப் பொருள் தேடி வந்து விடுவார், நம தந்தை தாயா ரோடு சிறப்பாக இருந்த நாம், இப்போது ஏனென்று கேட்பாரின் றியிருக்கின்றோம். ஏதோ இந்தப் பிராமணர்கள் நம்மை ஏற்று ஆதரிப்பது ஒரு பெருஞ் செயலாகும். நமது புலவர் நமது ஏழ்மை நிலையை எண்ணிப் பொருள் தேடச் சென்றவர். இன்று அல்லது நாளை வருவார்" எனப் பேசிக் கொண்டிருநதனர்.

11. மழையில் நனைந்து வந்த ஔவை மூதாட்டியைப் பாரி மகளிர் எப்படி உபசரித்தனர்?

ஔவை மழையில் நனைந்துகொண்டு பாரி மகளிர் இருந்த இடம் வந்தபோது அவர்கள் இருவரும் ஔவையைத் தம வீட் டுக்குள் வரச் சொல்லி, மழைக்கு எங்கும் தங்காமல் வந்த கார ணம் வினவினர். ஔவையார் "வழியில் தங்க இடமில்லாமல் இங்கே வந்தேன. குளிர் தாங்க முடியவில்லை. ஆடையும் நனைந்து விட்டது" என்று கூறினள். அப்போது பாரி மகளிர் தம் நீலச் சிற்றாடையை கொடுத்து "அம்மா எங்களிடம் புடவை இல்லை, இந்தச் சிற்றாடையை உடுத்திக் கொள்ளுங்கள்" என்று உபசரித்தனர்.

12. ஔவையார் சிற்றாடையை உடுத்திக் குளிர் நீங்கின பின் பாரி மகளிரிடம் யாது கூறினாள்?

ஔவையார் சிற்றாடையை உடுத்திக் குளிர் நீங்கினபின், அவர்கள் பெருஞ் செல்வத்துடன் வாழ வேண்டுமென்று வாழ்த்திய பின், தான பல இடங்களில் பெற்ற புகழும் பரிசிலும் அவர்கள் கொடுத்த நீலச் சிற்றாடைக்கு நிகராகாது என்று சொல்லிப் பின் இளமகளிர் தந்தை முன்னொரு கால் அன்பின் காரணமாக வழிப்பறி செய்த செயலையும், காரி கொடுத்த களை கொட்டும் சேரமான் வாராயோ என்று அழைத்த யாவும அவர்கள் தந்த நீலச் சிற்றாடை ஒப்பாக மாட்டா என்ற கருத்தடங்கிய பாடலைப் பாடினாள்.

13. ஔவையார் தன்னை உபசரித்த மகளிர் பாரியின் மக்கள் என்று எவ்வாறு அறிந்தாள்?

பாரி மகளிர் கொடுத்த சிற்றாடையை வியந்து "பாரி பறித்த பறி" என்ற செய்யுளைப் பாடவும், பாரி மகளிர் இருவரும் தம் கண்களில் நீர் பெருகி நிற்கையில் ஔவையார் அவர்களைப் பார்த்து "அம்மா ஏன் கலங்குகிறீர்கள். நீங்கள் யாரென" ஔவை வினவினாள். உடனே இருவரும் "அம்மா! தாங்கள் எங்களை அறிந்து கொள்ளவில்லையா? எங்களைச் செல்வத்தில் கண்ட கண்கள் இந்த ஏழ்மை நிலையில் கண்டால் அறியமுடியாது. நாங்கள் அந்த பறி பறித்த பாரியின் மக்கள் என்று கூறினதும் ஔவையார், தனனை உபசரித்த மகளிர். பாரியின மக்கள் என அறிந்தாள்.

14. ஔவையார், தன்னை உபசரித்தவர்கள் பாரியின் மக்களென அறிந்தவுடன் இரங்கிக் கூறிய வார்த்தைகள் என்ன?

ஔவையார் தன்னை உபசரித்தவர்கள் பாரியின் மக்களென அறிநதவுடன் அவர்களைப் பறம்பு மலையின்முன்பு கண்டதற்கும், பின்பு அவர்கள் அடைந்திருந்த கோலத்தைக் கண்டு மனமிரங்கினாள். பின்னும் அவர்களை நோக்கி "இன்னார் இனியார் என்ற வித்தியாசமிலலாமல் எதையும வாரிக்கொடுத்த உங்கள் தந்தையின வள்ளல் தன்மைக்கு இதுவா பலன். இவ்வாறு உங்களுக்கு நேருமென்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை என்று வருந்திக் கூறிய பின், பறம்பு மலையை விட்டுவந்த காரணத்தை வினவினாள்.

15. பறம்பு மலையைவிட்டபிறகு இங்கு எப்படி வந்தீர்கள் என்று ஔவை கேட்ட கேள்விக்குப் பாரியின் மூத்தமகள் கூறிய பதில் யாது?

பறம்பு மலையை விட்டபிறகு கபிலர் தன்னையும் தன் தங்கையையும் அழைத்துக்கொண்டு தனி வழியாகக் காட்டிலே புகுந்து தங்களை வெளியேற்றிக் கொண்டு வந்துவிட்டார். பறம்புநாட்டு எல்லையைக் கடந்தபின் சிற்சில இடங்களில் தங்கிப் பினபு இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தோம் என பாரியின் மூத்தமகள் கூறினள்.

16. ஔவை பாரி மகளிர் இருவரின் மணம்பற்றிக் கபிலர் யாது செய்தார்? என்றபோது பாரியின் மூத்த மகள் யாது பதில் கூறினள்?

ஔவையார் பாரியின் மகளிர் மணம்பற்றிக் கேட்டபோது பாரியின் மூத்த மகள் ஔவையைப் பார்த்து "பாட்டி, கபிலர் எங்களுக்கு மணம் செய்விக்கும்படி சிற்றரசர்களான **விச்சிக்கோன் இருங்கோவேள்** என்ற இருவரிடம்போய் எம்மை மணந்து கொள்ள கேட்டும் எங்கள் ஏழ்மை நிலைமையைக் கருதியும் மூவேந்தரின் பகைமைக்குப் பயந்தும் எங்களை மணக்காது விட்டுவிட்டனர். பொருளில்லாமல் எவரும் மணந்து கொள்ளமாட்டார் என்பதைக் கபிலர் அறிந்து ஒருமன்னரிடம் பெரும்பொருள், பெற்று வரும்படியாகச் சென்றிருக்கின்றார். அதுவரையும் இங்குள்ள அந்தணர்கள் எங்களுக்குக் குடியிருக்க இடமும் உண்ண ஆகாரமும் கொடுத்துதவுகிறார்கள். கபிலர் சென்று பல நாட்கள் ஆயின. சீக்கிரம் வந்து விடுவார்" என்று பதில் கூறினள்.

17. பொருள் தேடச் சென்ற கபிலர் திரும்பிவந்த போது ஔவையாருக்கும் கபிலருக்கும் நடந்த சம்பாஷணை என்ன?

பொருள் தேடச் சென்ற கபிலர் திரும்பிவந்ததும் பாரியின் மக்கள் காலம் தாழ்ந்து வந்த காரணம்கேட்க அவர் வழியில் ஏற்பட்ட வருத்தத்தால் தங்கித் தங்கிவந்த காரணத்தைச் சொல்லிவிட்டு ஔவையைப் பார்த்து எப்போது வந்தீர்கள் அன்னாய் என்று கேட்டார். அப்போது ஔவைதான் தான் வந்ததாகக் கூறிப் பாரி மகளிர்க்கு வந்த துன்பத்தை சற்று முன்னதாகத்எண்ணித்தன வருததத்தைத் தெரிவிக்கக் கபிலர் நடந்ததை எண்ணாது அவா அவர்களுக்கு மணஞ் செய்விக்க முயற்சி செய்ய, வேண்டுவதால்தான்

கடுங்கோர்லாழியாதனிடம் பெரும் பொருள்பெற்று வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தார். அப்போது ஔவை பாரி மகளிரால் **இளச்சிவிக்கோ இருங்கோவேள்** மணக்க மறுத்ததைத்தான் அறிந்ததாகச் சொல்லி அவர் கொண்டுவந்துள்ள பொருளைக் கொண்டு அவர்களுக்கு மணத்தை முட்டின்றி முடித்துவைப்ப தாகக் கூறினள்.

அப்போது கபிலர் யாரிடம் மணம் பேசப் போகிறீர்கள் என்றுகேட்க ஔவையார் காரியின் மக்களுக்கு மணம் முடித்து வைப்பேன் என்றார். கபிலர் அப்போது "அவர் மறுத்தால் என்ன செய்வீர் என ஔவையார் அவர்கள் தன் சொல்லைத் தட்டார்கள். மணத்தை முடித்துவைப்பேன் என்று உறுதி கூறினர். இந்தக்கேட்ட கபிலர் மூவேந்தரும் வந்து எதிர்த்தால் என்ன செய்வீர் என ஔவை அத்திருமணத்துக்கு அம்மூவேந்தருமே வரும்படி, தான் செய்விப்பதாகக் கூறித் தான் கலியாணத்தை முடித்துவைக்கும் உறுதியைக் கூறினள்.

18. ஔவை பாரி மகளிர்க்கு மணம் முடிவிக்கும் உறுதி மொழியைக் கேட்ட கபிலர் ஔவையிடம் யாது கூறினர்?

ஔவை பாரி மகளிரை மணம் முடிவிக்கும்உறுதிமொழியைக் கேட்டதும் கபிலர் பாரி மகளிரின் மணம் குறித்துத் தான் வாழ்ந்திருந்ததாகவும், ஔவை அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதால், தான் வடக்கிருந்து உயிர் துறக்கப் போவதாகக் கூறினர்.

19, கபிலர் வடக்கிருந்து உயிர் துறக்கப் போவதைத் தடுத்த ஔவையாருக்குக் கபிலர் கூறிய சமாதான வார்த்தைகள் என்ன?

கபிலர் வடக்கிருந்து உயிர்துறக்கப் போவதைத் தடுத்த ஔவையைக் கபிலர் நோக்கி "அன்னையே பாரியோடு பழகின காரணத்தால் உலகில் சிறந்த புலவனை உயிரோடிருக்க எண்ணமில்லை. அவர் இறந்த அன்றே யானும் இறந்துபட்டிருப்பேன் ஆயினும் இவ்விளஞ் செல்வியர் மணம் காரணமாகக் காலம் தாழ்த்தினேன். இதோ நான் கொண்டு வந்துள்ள பெரும் பொருளைப் பெற்று இவர்களுக்கு மணம் முடியுங்கள் என்று வேண்டினன.

20. மணம் முடிந்தபின் உம்செயலை மேற்கொள்ளல் நலமென்ற ஔவைக்குக் கபிலர் கூறிய பதில் யாது?

மணம் முடிந்தபின தன் செயலை மேற்கொள்ளச் சொன்ன ஔவையை நோக்கி, அவர் ஆலோசனையை நன்று எனக் கூறி அழியாதவன் தன்னோடு இருக்கச் சொனனதைவிட்டு, இவர் மணத்திற்குப் பல அரசர்கள வருவார்கள். அவர்கள் உரையைக் கேட்டு மனம் மாறலாம். அப்போது நான கடமையில் மாறினவனுவேன். ஆகவே மறவாமல் வடக்கிருக்க உத்தரவு கொடுங்கள். ஒருமாத காலத்திற்குள் இவர் மணத்தை முடியுங்கள். அவர் மணம முடிந்தது எனறதைக் கேட்டுக்கொணடே என் உயிர் விடுவேன்'' என்று பதில் உரைத்தான.

21, பாரி மகளிர்க்குக் கலியாணத்தை ஒரு திங்களில் முடிக்கக் கேட்ட கபிலருக்கு ஔவை கூறிய மறுமொழி என்ன?

பாரி மகளிர்க்குக் கலியாணம் முடிக்கக் கேட்டக் கபிலருக்கு ஔவை அப்படியே செய்வதாகக் கூறிக் காரி மக்களுக்கு மணம முடிக்க மன்னர்களுக் கடிதம் எழுதி வருகிறேன் என்று சொல்லி விடிய பதினெட்டாம நாள் நல்ல தினமாதலால் அன்றே மணம் வைத்துக் கொள்ளலாம என்றார்.

காட்சி 4

22. காரியின் மைந்தருக்கும் பாரியின் மக்களுக்கும் மணம் நடைபெற்ற பின் ஔவை மணப்பந்தலில் தான் எவ்வெவற்றிற்கு மனம் மகிழ்வதாகக் கூறினாள்?

காரியின் மைந்தருக்கும் - பாரியின் மக்களுக்கும கலியபாணம் முடிந்த பின ஔவை தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களை மணப்பந்தலில் ஒரு சேரக் கண்டதற்கும, வரையாது கொடுக்கும் குணத்தையுடைய பாரி மகளிரும் - மற்றொரு வள்ளலாகிய காரியின மைந்தரும் மணமக்களாக விற்றிருப்பதைக் காணவும் தான் மனம மகிழ்வதாகக் கூறினார்.

23. ஔவை. பாரியின் மக்களின் மணப் பந்தலில் தமிழ் நாட்டுப் பெருவேந்தருக்கும் சிறுமன்னருக்கும் கூறிய அறவுரைகள் என்ன?

ஔவை மணப்பந்தலில் வந்திருந்த தமிழ் நாட்டுப் பெரு வேந்தரையும் சிறு மன்னரையும் நோக்கி (1) நீங்கள் உமக்குள் சண்டையிட்டு ஒற்றுமையைக் குலைக்காமலும். மாற்றானுக்கு இடங் கொடுக்காமலும் வாழுங்கள். (2) எதிர் காலத்தில் பலவேறு பாடுகள் தோன்றினும் எதற்கும் செவி கொடாமல் தமிழ் இன மென்ற உணர்வோடு வாழுங்கள். செல்வத்தால் புகழால். பிற வகையால், பொறாமைப பட்டுச் சண்டையிடாதிருங்கள். எக்காலத் தும், எக்காரணத்திற்கும், எவ்வகையிலும் தமிழினம பிரிந்து வாழக் கூடாது என்ற எண்ணத்தை வைத்துத் தமிழ்நாட்டையும் நாகரிகத்தையும் தமிழ் பண் பாட்டையும் அமைத்துவிடுங்கள் என்ற அறவுரையை ஒளவை தமிழ் நாட்டுப பெரு மன்னர்க்கும் சிறு மன்னர்க்கும் கூறினர்.

24. தமிழர் இல்லறத்தைப் பிற அறங்கள் அனைத்திலும் மேலாகக் கொண்டனர் என்பதை ஔவை எவ்வாறு விளக்குகிறார்?

தமிழர் தம் வாழ்விடைக் கொண்டது. அறம், பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு, பொருள்கள, இவை களுக்கு அடிப்படையானது இல்லறம். ஒருவருக்கு ஈவது அறம், தீய வழியை விட்டுத் தேடுவது பொருள். கணவனும் மனைவியும் கருத்து ஒருமித்து வாழ்வது இன்பம். தெய்வத்தை நினைந்து, பின் இம்மூன்றையும் விட்டது மோட்சம். ஆகவே இந்த நான்கினையும் ஒரு சேரப் பெறுவதற்கு ஏற்றது இல்லற வாழ்வு தான். இல்லறத்தில் இன்பமுண்டு. இல்லறத்தானே மற்றவர் களுக்கு அறம் செய்யக் கூடியவன். அவனே பொருள் தேடவும் வல்லவன். அவன் ஒழுங்காக வாழும் நெறியினால் மோட்சம் அவ னைத் தேடி வரும். அதனாலேயே தமிழ் இல்லறத்தைப் பிற அறங்கள் அனைத்தினும் மேலாகக் கொண்டனர் என்று விளக் கினார்.

25. ஔயார் கடைசியாக மணப்பந்தலில் கூடி வந்தவர்களுக்குக் கூறிய வாழ்த்துரை என்ன?

தமக்கும் பிறர்க்கும் வாழ வழிகாட்டும் இரு மண மக்கள் உல கில் நீடுவாழ்க என்றும், அவர்கள் குலமும் நலமும், வாழ்க என் றும், தமிழ் பாரி மக்கள் காரிமைந்தர் வாழ்க என்றும், நாடு வாழ்க- தமிழர் பண்பாடு வாழ்க. உலககெலாம் வாழ்க, தமிழர் அன்பு வாழ்க என்று வாழ்த்துரை கூறினர்.

7. ஆடை

வித்வான்—பெ. கோவிந்தன்.

அரும்பதவுரை

பக்கம் 53

மேனாட்டார் - (மேல் + நாட்டார்) மேற்கு நாட்டினர்
கீழ்நாட்டார் - கீழ் தேசத்தவர்
மரவுரி - மரப்பட்டை
பட்டாடை - (பட்டு + ஆடை) பட்டினால் செய்த உடை
இடுப்பாடை - இடுப்பில் அணியும் ஆடை
அணியும் - உடுத்தும்
ஆடைகளினின்றும் - ஆடைகளிலிருந்தும்
பூத்தொழில் - பூ வேலைப்பாடு
பல தினுசு - பலவகை
கவர்கின்றன - பறிக்கின்றன

பக்கம் 54

பொறிகள் - இயந்திரங்கள்
அறிவுறுத்து - அறிவூட்டு
ஈரிழை - இரட்டை நூல

பக்கம் 55

இவ்வியல்பு - இத்தன்மை
ஈறாக - கடைசியாக
கார்காலம் - மழைகாலம்
பரக்க - விஸ்தாரமாக
அரவுரி - பாம்புத்தோல்
பாலாவி - பாலின் வெண்மை நிற ஆவி
ஊடை நூல் - துணிக்குக் குறுக்காகச் செல்லும் நூல்
பாவின் - நூல் நெசவின் நெடுக உள்ள நூல்
நுண்ணியது - மெல்லியது
பேட்டு - பட்டுக்கரை
பொறுக்கு - சிறுமணிகள்

பக்கம் 56

உவர் மண் - சாமண்
கையாண்ட - அப்பியாசத்து வந்த
ஏற்றம் - உயர்வு
மேற்கொண்டவர் - தமக்கெனக் கொண்டவர்கள்
அன்மையால் - அல்லாமையால்
வெளி - பரந்த இடம்
சோலைப்பாங்கு - சோலை இடம்
முதுமைப் பருவம் - கிழப்பருவம்
சூறாவழி - சுழல் காற்று
இடையூறு - துன்பம்
இற்று - பலவீனமாகி
வலி - பலம்
பசிய - பச்சையான
முற்போக்கு - முன்னேற்றம்
ஆலைத் துணி - மில் துணி
ஆடவர் - ஆண்கள்
மகளிர் - பெண்கள
வறுமை - தரித்திரம்
முற்படு - முந்து
சுருங்க - குறைய
ஆலைக்கருவி - மில் யந்திரங்கள்
கதரியக்கம் - கதர் துணி கிளர்ச்சி

பாட வினா விடை

27. மக்கள் ஆடை வேறு படல் ஏன்?

மக்கள் ஆடை இடத்தாலும் காலத்தாலும் வேறுபடுகின்றன.

29. மக்கள் ஆடை இடத்தால் வேறு படுகிறதிற்கும் காலத்தால் வேறுபடுகிறதற்கும் ஆதாரங்கள் எவை?

தென்னாட்டார் ஆடை, வட நாட்டார் ஆடைக்கு வேறு பட்டும், மேனாட்டார் ஆடை கீழ்நாட்டார் ஆடைக்கு வேறு பட்டிருப்பதால மக்கள் ஆடை இடத்தால் வேறுபடு கின்றன என்று தெரிகிறது. மான்தோல் மரவுரி கட்டப்பட்ட காலம் போய் பருத்தியாடை, பட்டாடை உடுத்தும் காலம் ஏற்பட்டதால் ஆடை காலத்திற்கு ஏற்றவாறு வேறுபாடு அடைகிறது என்று தெரிகிறது.

30. ஆடை வேறுபாடுகளுக்குள் பற்பல சிறு வேறுபாடுகள் உண்டு என்பதை விளக்கிக் கூறுக?

இக்காலத்தில் ஆண்கள் இடுப்பாடைக்கும் பெண்கள் இடுப்பாடைக்கும் வேறுபாடு இருக்கின்றன. அன்றியும் அவர்கள் மேலாடைகளும், சட்டைகளும் இடுப்பாடைகளிலும் வேறுபட்டுள்ளன. மேற் கூறிய ஆடைகளிலும் சில மெல்லியனவாகவும், சில முரடவாகவும், சில பூ வேலை உடையனவாகவும், சில சரிகை இட்டனவாகவும், இயற்கை செயற்கை நிறங்களோடு கூடிய பல இனுசுகள் பறபல பெயர்களோடு காணப்படுகின்றன. இதனால் ஆடை வேறுபாடுகளுள் பற்பல சிறு வேறுபாடுகள் உண்டு என்பது வெளியாகிறது.

31. ஒரு துணிக்கடையைப் பூந்தோட்டத்திற்கு ஒப்பாகக் கூறுவது எப்படி?

ஒருவன் ஒரு பூந்தோட்டத்துக்குப் போனால் அங்குள்ளசெடிகளையும பூக்களையும் அவைகளின் வடிவங்களையும் பார்த்து மகிழ்வான். அவ்வாறே ஒருவன் ஒரு துணிக்கடைக்குள் சென்றால் பல கொடிகளையும், பூக்களையும உண்மை நிறம், உண்மை வடிவங்களோடு செயற்கை முறையில் துணிகள் அழகு படுத்தி செய்யப்பட்டுள்ள ஆடைகளைப்பார்க்கக் கூடும்.

இதனாலே துணிக்கடை ஒரு பூந்தோட்டத்திற்கு ஒப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

5. நெசவுக்காரன் தன் ஆடைகளைக் கண்டு தான் மகிழ்வதற்கும் உலகத்தை மகிழ்வித்தற்கும் உள்ள ஏதுக்கள் என்ன?

நெசவுக்காரன தன ஆடைகளை இயற்கைப் பொருள்களிடத்துக் கண்ட அழகைத் தான் நெய்யும் துணியில் செயற்கை முறையில் அழகுபடுத்தி மகிழ்விக்கவும், உலகத்தை மகிழ்விக்கவும், இக்காலத்தில் புதிது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கும இயந்திரங்களும், சாயப் பொடிகளும, பொறிகளும உதவுகின்றன. அதனாலே நெசவுக்காரன் தானும் மகிழ்ந்து, உலகத்தையும் மகிழ்விக்கின்றான்.

6. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே தமிழகத்தில் நெசவுத்தொழில் சிறப்புற்றிருந்தது என்பது எதனால் தெரியும்?

இயற்கைப பொருளையும், செயறகைப் பொருளையும் உள்ளபடி உணர்ந்து செய்யுள் செய்யவல்ல சங்கப் புலவர்களும், பிற்காலப் புலவர்களும், தாம் இயற்றிய செய்யுள்களில் தமிழ்நாட்டு ஆடைகளைப் புகழ்ந்து செய்யுள்கள் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னுள்ள ஆடைகள எவ்வாறிருந்தன என்று அறிவுறுத்துவதால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே தமிழகத்தில் நெசவுத்தொழில் சிறப்புற்றிருந்தது என்பது தெரியும்.

7. புடவைக்கு நிகண்டில் கூறியுள்ள 31 பெயர்களுள் ஏதேனும் 10 பெயர்களைக் குறிப்பிடு?

பாடப் புத்தகத்தில் காணும் பெயர்களில் நினைவுக்கு வரும் பத்து எழுதுக.

8. துகிலின் 4 பெயர்களையும் நல்லாடையின் 2 பெயர்களையும் எழுதுக?

துகிலின் பெயர் 4:—இடையல், வேதகம், பட்டு, எடகம் என்பனவாம். நல்லாடையின் பெயர்: மாகம, பாரி என்பனவாம்.

9. அக்காலத்தில் புடவைக்கு 31 பெயர்கள் பொது வகையில் இருந்தாலும், சிறப்புவகையில் பல தினுசுகளாக அவை இருக்கக் கூடும் என்று எப்படி அனுமானிக்கலாம்?

இக்காலத்தில் சேலை என்ற பொதுப் பெயருக்கு ஊசிக் கோடு, வாழைப்பூ, சந்திராவளி, கொட்டடி, சுங்கடி, புட்டாணி முதலிய பல சேலைகளைச் சிறப்பு வகையில் அழைப்பதாலும் துண்டு என்றபொதுப் பெயருக்கு கம்பிளித்துண்டு, சிட்டைத் துண்டு, ஈரிழைத்துண்டு முதலிய பல துண்டுகளை சிறப்பு வகையிலும் அழைத்தல்போல பொதுவகையில் புடவைக்கும், சிறப்புவகையில், கோடி கோடிகம் முதலிய பலதினுசுகளைக் குறிக்கும்சொல்லாக இருந்திருக்கவேண்டும்என்று அனுமானிக்கலாம்.

10. ஆடைகளுக்குரிய சொற்களிலிருந்து ஆடைகளின் இயல்பை அறிவது எப்படி?

கலிங்கம், சீனம் என்ற ஆடைகள், கலிங்கம், சீனம் நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு இறக்குமதியான துணிகள், என்று அறியலாம். அரத்தம், சிரை, கோசம் என்பன செந்நிற ஆடைகளையும்; பீதகம் என்ற சொல் சரிகை ஆடையையும், பச்சிலை, வள்ளிக் கலிங்கம் என்ற சொற்கள் விளிம்புகளில் முன் தானைகளில், பச்சிலை அல்லது கொடி அமைத்து நெய்த ஆடைகளைகளையும் குறிக்கும். இதனாலே ஆடைகளுக்குரிய சொற்களிலிருந்து ஆடைகளின் இயல்பை நாம அறியக்கூடும்.

11. தமிழகத்தில் கார் காலத்திற்கும், கோடை காலத்திற்கும் ஏற்ற உடைகள் இருந்தன என்பது எப்படித் தெரியும்? கார்கால உடைகளும் கோடை கால உடைகளும் எவை?

அரத்தம், பூம்பட்டு முதல் துகிர்க் கோவை முடிய உள்ள உடைகள் கார் காலத்தில் அணியத் தக்க ஆடை என்று சிலப்பதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், கார் காலத்துக்கு உடுத்துவதற்கு ஏற்ற கார்கால ஆடைகளும், கோடை காலத்திற்கு உடுத்துவதற்கு ஏற்ற கோடைகால உடைகளும் இருந்தன என்பது தெரிகின்றன. மாரிகாலத்தில் பட்டாடைகளும், கம்பளங்களும், கோடை காலத்தில் பருத்திஆடையும் உடுத்தி வந்தனர்.

12. சங்க காலத்தில் ஆடைகள் எவ்வெவைகளினால் நெய்யப்பட்டன? அவ்வாடைகள் எப்படி இருந்தன?

சங்க காலத்தில் ஆடைகள், பருத்தி நூலாலும் பட்டினாலும் எலி மயிரினாலும் நெய்யப்பட்டன, அவ்வாடைகள் மென்மையாலும், வெண்மையாலும், பாம்புத் தோல்போல

வும், பாலாவிபோலும் தோன்றின. அதன் ஊடை நூலும் பாவு நூலும் கண்களால் வித்தியாசம் கண்டு பிடிக்கக் கூடாத அவ்வளவு நுண்ணியதாகவும் வழுவழுப்பாகவும் இருந்தன.

13. முற்கால மக்கள் விரும்பிக் கட்டிவந்த ஆடைகள் எவை? 5 X 3

வெள்ளைநிற ஆடைகளை உடுத்துவதிலும், விளிம்புகளில் பலநிற நூல்களால் கோடுகளிட்டு அழகுபடுத்தியும், மற்றும் பலநிற நூல்களால் விளிம்புகளிலும் முன்றானைகளிலும் பேட்டு, பொறுக்கு, பூவேலைகள் செய்து அழகுபடுத்தியும் செய்த ஆடைகளை முற்கால மக்கள் விரும்பிக் கட்டிவந்தனர். சிவப்புத்தோய்ந்த ஆடைகளும் சாயமில்லாத இயற்கை நிறமுள்ள ஆடைகளையும் அவர்கள் விரும்பிக் கட்டிவந்தனர்.

14. துணிகளைச் சலவை முதலியன செய்வதில் பண்டைத் தமிழர் கையாண்ட முறை யாது?

ஆடை உடுத்தும் முறையில் முற்கால ஆண்கள் நான்கு முழ ஆடைகளை உடுத்தி வந்தனர். ஆடை அழுக்கானால் அதைக் களைந்து வெள்ளை ஆடைகொள்வதும் வழக்கம். அழுக்கான உடைகளை உவர்மண், சாணி முதலியன கொண்டு அழுக்கை நீக்கி, கஞ்சிபோட்டுப் பதஞ்செய்து அதில், சந்தனம் முதலிய வாசனை வீசும் பொருள்களையிட்டு ஆடைகளை உடுப்பது பண்டைத் தமிழர் கையாண்ட முறைகளாம்.

15. நெய்வோர் வாழும் ஊர்கள், சோலைப்பாங்கு நீண்ட தெருப்பாங்குமாக இருந்த காரணம் என்ன?

நெய்வோர் ஆடையின் அருமையையும் மேன்மையையும் அறிந்து, அதற்கு ஏற்றம்கொடுத்து வந்ததினால் அத்தொழிலைச் செய்ய முற்பட்டவர்கள் பல இடங்களிலும் பரவலாயினர். அது மாத்திரமல்ல. நெசவுத்தொழில் தனித்திருந்து செய்யும் தொழில் அல்லாததினால் பற்பல இடங்களில் அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்து வந்தனர். பாவோடுவதற்கும், தோய்வதற்கும் நிழல்தரும் சோலைகளும் நீண்டவெளி இடங்களும் வேண்டியனவாயிருந்தன. இதனால் நெய்வோர் வாழும் ஊர்கள் சோலைப் பாங்கும் நீண்ட தெருப்பாங்குமாக இருக்க நேர்ந்தன :

16. நெசவுத் தொழில் சங்க காலத்தில் இருந்ததற்கும் இப்போது இருப்பதற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் என்ன?

நெசவுத் தொழில் சங்க காலத்தில் பல தினுசுகளாலும் மென்மையாலும் வேலைப்பாட்டாலும் சிறப்புற்று விளங்கியது. தற்போது பெருமையிழந்து சிறுமையடைந்துள்ளது. பல வழிகளிலும் முற்போக்கடைந்திருந்த நெசவுத்தொழில் காலப் பிற்போக்கால் தளர்ச்சியடைந்து வெளிநாட்டுத் துணி, உள்நாட்டு மில் துணி என்ற இடையூறுகளால் முழுவதுமே அழியாமல் சில பழைய வேறுபாட்டோடும் சில புதிய வேறுபாட்டோடும் பெயரளவில் இருந்து வருகிறது.

17. நெசவுத் தொழில் பெயரளவில் வாழ்கின்றது என்பதற்கு ஆசிரியர் கூறும் உவமானம் என்ன?

பல கிளைகளும், விழுதுகளும் தோன்றி அகன்ற இடத்தில் உயரமாக நிற்கும் ஆலமரம், கிழப் பருவமடைந்து, சூருவளிக் காற்று முதலியவைகளால் கிளைகள் முறிந்துவிழுந்த காலத்திலும் அடிமரமும் விழுதுகளும் இற்றுவலி இழந்த காலத்திலும் அடியோடு விழுமுன, பசில புதிய இலையோடு காணப்படுதலுக்கு நெசவுத் தொழில் பெயரளவில் வாழ்கின்றதை உபமானமாகக் கூறுகிருர்.

18. வேற்று நாட்டுத் துணிகள் இந்தியாவிற்கு இறக்குமதி ஆகத் தொடங்கி இருப்பதன் காரணமென்ன?

இரண்டொரு நூற்ருண்டுகளுக்குமுன் இந்தியாவில் நெய்யப்பட்ட துணிகள் இந்தியாவின் தேவைக்கு அதிகமாக இருந்தால் அவை அன்னிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகின. இப்போது வெளிநாடுகளிலிருந்தும் துணிகள் இறக்குமதியாகின்றன. அதன் காரணம் என்னவெனில் 1. இக்கால ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அளவாலும் எண்ணிக்கையாலும ஆடைகள் அதிகம் வேண்டியிருக்கிறது.

(2) நெசவுக்காரர் தம் தொழிலால் தம் வறுமையைப் போகக்கிக் கொள்ள முடியாமையால் அத்தொழிலை விட்டுவிட்டு வேறு தொழில் செய்ய ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். அதனல் நாட்டுக்கு வேண்டிய அளவு துணியில்லாததாலும், அளவுக்கு மிஞ்சித் துணியைப் பயன்படுத்துவதாலும் வேற்று நாட்டிலிருந்து துணிகள் இறக்குமதியாகத் தொடங்கியுள்ளன.

19. காந்தியடிகள் கதர் இயக்கத்தை ஏற்படுத்தியதின் நோக்க மென்ன?

வேற்று நாட்டிலிருந்து இந்தியாவிற்கு இறக்குமதியான துணிகள் ஐரோப்பியப் பெரும் போருக்குப்பின் சுருங்கத்தலைப் பட்டன. இப்படி வேற்று நாட்டுத் துணிகள் இறக்குமதி சுருங்கவே இந்தியாவில் ஆலைகள் தோன்றி ஆடைகள் நெய்யத் தொடங்கின. ஆகவே வேற்று நாட்டுத் துணிகளுக்காகவும், ஆலை இயந்திரங்களுக்காகவும் உள் நாட்டுப் பணம் வெளிநாட்டுக்குச் செல்வதால் நம் நாட்டின் செல்வம் குறைகிறதைத் தடுப்பதற்கே காந்தியடிகள் கதர் இயக்கத்தை ஏற்படுத்தினர்.

20. நம் நாட்டில் இப்போது பயன்படுத்தப்படும் துணிகள் எவை ?

தற்போது நம் நாட்டில் கைத்தறித்துணி வெளி நாட்டுத் துணி. ஆலைத்துணி, கதர் துணி என்ற நான்கு வகைத் துணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பட்டும் கம்பளமும் மேலே சொல்லப்பட்ட நான்கு வகைகளில் பயன்பட்டுவருகின்றன

---

8. மணிமேகலையும் மது மது விலக்கும்

(R. P. சேதுப்பிள்ளை)

பக்கம் 58

இயற்கை வளம் - இயற்கைச் செல்வம்
தொன்று தொட்டு - பழைய காலம் தொடங்கி
மது—கள், பதினி நீர்
சமயம் - மதம்
பிரசாரம் - எவரும் அறியச் செய்தல்
கடிந்தன - வெறுத்துப் பேசின
பிணக்கம் - வாது, சண்டை
இணக்கம் - ஒற்றுமை
பான்மை - தன்மை
மட்டுப்படு - அளவு குறை
இறவாத - அழியாத
இயற்றிய - செய்த
பேரறிவாளர் - (பேர்+ அறிவு+ஆளர்), சிறந்த அறிவுடையவர்கள்.
வாயிலாக - மூலமாக
தமிழ்மறை - தமிழ் வேதம்
சிதைத்து - சின்ன பின்னமாக்கி
சீர்மை - சிறப்பு, மேன்மை
உரியவர் - தகுந்தவர்
களி - கள்ளுண்பவன்
மடி - சோமபேறி
மாணி - மான முடையவன்
காமி - காமவெறி யுடையவன்
கட்டுரைக்கின்ருர் - உறுதியாய்க் கூறுகிருர்

பக்கம் 59

ஆர்வம் - ஆசை
பஞ்ச சீலம் - ஐந்து நற்குணங்கள்
வாய்ந்தோர் - அடையப் பெற்றவர்
பொய்யுரையாமை - பொய் சொல்லாமை

அமைந்த - அடங்கிய
ஒருங்கே - ஒன்ருக
வாய்ந்து - பொருந்தி
காதலன் - கணவன்
துறவறம் - சந்நியாசம்
கருங்குழல் - கருமையான தலை முடி
களைந்து - நீக்கி
துறவற நெறி - சன்னியாச மார்க்கம்
அறவண் அடிகள் - ஒரு தபசி
ஞானேபதேசம் - ஞானம் + உபதேசம்) அறிவு புகட்டுதல்
சமுதாயம் - சமுகம்
தன்னலம் - தனது மேன்மை
செல்வி - செல்வ மங்கை

பக்கம் 60

மனை முற்றம் - வீட்டின் முற்றம்.
போந்து - போய்
திருவோடேந்தி - (திரு + ஓடு + ஏந்தி) (அமுத சுரபியாகிய) ஓடு
புனையா - வரையாத
ஓவியம் - சித்திரம்
பாரெங்கும் - பூமி எங்கும்
பசிப்பிணி - பசி நோய்
ஒழிக - நீங்குவதாக
சுரை - உள் குழிந்த பாகம்
அகற்ற - நீக்க
வங்கம் - வங்காளம்
சிதைந்து - நொறுங்கி
மொத்துண்டு - அடிபட்டு
நரமாமிசம் - மனித இறைச்சி
நலிந்த - துன்புற்ற
நம்பி - ஆண்களில் சிறந்தவன்
ஊன் - மாமிசம்
பணித்தான் - கட்டளையிட்டான்

பக்கம் 61

வேண்டேன் - விரும்பேன்
வியப்பு - ஆச்சரியம்
வெகுண்டு - கோபித்து
நாற்றங்கள் - ஆபாசங்கள்
நெறி கெட்டு - மார்க்கம் தவறி
கையுரை - பரிசு
போந்தாலும் - போனாலும்
ஒல்லும் வகையால் - கூடிய விதமாய்
செல்லும் வாய் - போகின்ற இடம்
அறவுரை - நீதி வாக்கியம்
போற்றற் குரியது - ஸ்தோத்திரிப்பதற் கேற்றது

பாட வினு விடை

20. தமிழ் நாட்டில் மது ஆருகப் பாய்வதற்குப் பனை, தென்னை போதிய தாகும் என்பது எவ்வாறு ?

தமிழ் நாட்டில் இயற்கை வளம் நிறைந்தது. இதன் கண் தென்னையும் பனையும் பல்லாயிரம் உண்டு. பாண்டிய நாடு பழங் காலந் தொட்டு பனை நிறைந்த நாடு. சேர, சோழ நாடுகள் இரண்டும் தென்னை மரச் செல்வம் சிறந்து விளங்கும் நாடு.

இக்காரணங்களால் தமிழ் நாட்டில் மது ஆறாகப் பாய்வதற்கு பனையும் தென்னையும் போதியதாகும்.

2. மது ஆறாகப் பெருகிய தமிழ் நாட்டில் மது பானம் மட்டுப் படுவதற்குக் காரணம் என்ன ?

தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய சைவ மதம், வைஷ்ண மதம் பௌத்தமதம், சமண மதங்களும், தமிழ நாட்டில் புகுந்த இஸ்லாம் மதமும கிருஸ்தவ மதமும மதுபானத்தைக் கடிந்து மது விலக்குப் பிரசாரம் செய்தன. மதக் கொள்கையில் ஒன்றுக்கொன்று முரண் பட்ட மேற் கூறிய மதங்கள மதுவிலக்குப் பிரசாரக் கொள்கையில இணங்க ஒற்றுமைபபணி செய்ய ஆரம்பித்தன. இதனாலே தமிழ் நாட்டில் மட்டுப்படுவதாயிற்று.

3. தமிழ் மறை எது ? அது மது விலக்குப் பிரசாரம் எவ்வகையில் செய்துள்ளது ?

தமிழ் மொழியில் இறவாத பெருநூல்கள் பல உள. அவற்றுள் தமிழ் மறை என்பது திருக்குறள். அந்நூல் மனித சமுதாயத்துக்குக் கேடு விளைவிப்பவைகள் விபசாரம், மதுபானம். சூதாட்டம் ஆகிய மூன்றும் முக்கியமானவை. அது மக்களுக்குத் தீமையை விளைவித்துச் செல்வத்தைச் சிதைத்துச் சீர்மையை அழிக்கும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கண்டிருக்கிறது. இதனாலே தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் மது விலக்குப் பிரசாரம செய்கின்றது என்பது தெரியவருகிறது.

4. பவணந்தியார் யார் ? அவர் தம் நூல் வாயிலாக எவ்வாறு மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்கிறார் ?

பவணந்தியார் ஒரு சமண முனிவர், இவர் நம் தமிழ் இலக்கணமாகிய நன்னூல் இயற்றியவர், இவர் நூலில் கள்ளுண்பவர் கல்வி யறிவைப் பெறுவதற்கு உரியவரல்லர் என்று கள்ளுண்பதைக் கடிந்துரைக்கிறார். களி, மடி, மானி, காமி, கள்வன் ஆகிய இவர்கள் கல்வி பெறுவதற்குத் தகாதவர் என்று அழுத்தமாகக் கூறினார். களி எனப்படுவன் கள்ளுண்பவன். மாணவராகத் தகுதியற்றவர்கள் வரிசையில் கள்ளுண்பவனை முதல் வரிசையில் வைத்தமையால் பவணந்தியார் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்வதில் எவ்வளவு ஆசை கொண்டார் என்பது தெரிகிறது. இதனாலே பவணந்தி முனிவர் தம் நன்னூல் வாயிலாக மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்துள்ளார்கள் என்பது தெளிவு.

4. மணிமேகலை எத்தகைய நூல்? அது பாராட்டும் ஐந்து சிறந்த கொள்கைகள் எவை ?

மணிமேகலை பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்த நூல். இந் நூலை இயற்றியவர் கூலவாணிகன் சாத்தன். அந்நூல் 1. கள்ளுண்ணாமை 2. பொய்யுரையாமை 3. கொலை செய்யாமை 4. களவு செய்யாமை 5. விபசாரம் செய்யாமை ஆகிய ஐந்து சிறந்த கொள்கைகளைப் பாராட்டுகிறது. இந்த ஐந்து கொள்கைகளும் **பஞ்சசீலம்** எனப் போற்றப்படுகின்றன. இப் பஞ்சசீலம் உடையவரே சிறந்தோர் ஆவர்.

5. மணிமேகலை யார்? அவர் துறவறம் பூணக் காரணம் யாது? அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி யாது?

மணிமேகலை, சோழ நாட்டின் தலைநகரான **காவிரிப்பூம்** பட்டினத்தில் ஆடல், பாடல், அழகு என்னும் மூன்றும் ஒருங்கே வாய்ந்து கோவலனைத் தன் கணவனாகப் பெற்ற மாதவி என்பவளிடம் தோன்றிய மகள். கோவலன் இம் மகளுக்குத் தன் குல தெய்வத்தின் பெயராகிய மணிமேகலை என்ற பெயரையே இவளுக்குமிட்டு மகிழ்ந்தான்.

(2) கோவலன் மதுரையில் கொலையுண்டு இறந்ததை அறிந்த மாதவி துறவறத்தை மேற்கொள்ளப் பருவ மங்கையாயிருந்த மணிமேகலையும் தன் தலைமயிரைக் களைந்தெறிந்து துறவறம் பூண்டாள். இவர்கள் இருவரும் **அறவணடிகள்** என்பவரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றனர்.

(3) மணிமேகலை தனக்கென்று வாழாமல் சமுதாய நலத்திற்காகத் தன்னலத்தைத் தியாகம் செய்து சமுதாயத்தை அழிக்கும் பசி நோயைப் போக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டாள்.

6. மணிமேகலை பசிப்பிணி போக்கும் முயற்சியை எவ்வாறு நிறைவேற்றினாள்?

மணிமேகலை பசிப்பிணியைப் போக்கும் முயற்சிக்கு ஏதுவாக அவள் கையில் அமுத சுரபி என்னும் திருவோடு வந்து சேர்ந்தது. அத் திருவோட்டில் கற்புடைய மங்கை ஒருத்தி தன் கையால் முதன் முதல் அன்னமிடில் அவ்வன்னம் குறையாமல் வளரும் என்பதை அறிந்தாள். அவ்வாறு அறிந்ததும், காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில் கணவனே தெய்வம் என்று கருதி, கற்புடைய மங்கையாராக வாழ்ந்த ஆதிரை என்பவளிடம் போய்த் திருவோடு ஏந்தி நின்றாள். அப்போது ஆதிரை அன்னமெடுத்து வந்து மணிமேகலையை வலம் வந்து தொழுது "பாரெங்கும் இப் பிணி ஒழிக" என திருவோட்டை வாழ்த்தி அதன் சுரைநிறைய

அன்னமிட்டாள். அது அள்ள அள்ளக் குறையாமல் இருக்க அதினால்-மணிமேகலை பசிப்பிணி போக்கும் முயற்சியை நிறைவேற்றினாள்.

7. சாதுவன் யார்? அவன் யாது செய்ய முயன்றான்?

சாதுவன் பசிப்பிணியை நீக்கமுயன்ற ஆதிரையின் கணவன். காவிரிபூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்து வந்தவன. இவன் மதுவென்னும் அரக்கனை இம்மாநிலத்தினின்றும் ஒழிக்க முயன்றான்.

8. சாதுவன் நாகர் வாழ்ந்த தீவை அடைய நேர்ந்த சம்பவம் என்ன?

சாதுவன ஒரு நாள் கப்பலேறி வங்க நாட்டுக்குச் செல்லக் கப்பல் நடுக்கடலில் சுழல் காற்றில் அகப்பட்டுச் சின்னபின்னமாகிச் சிதைந்து தாழ்ந்தது. அப்போது சாதுவன் அங்கு மிதந்த பாய்மரம் ஒன்று அகப்பட, அவன் அதைப் பற்றிக்கொண்டான். அப்பாய்மரம் இரவு பகலாக அலைகளால் மொத்துண்டு சாதுவனை நாகர் என்ற ஜாதியினர் வாழ்ந்த ஒருதீவில் கொண்டுவந்து சேர்ந்தது. இவ்வாருகச் சாதுவன் நாகர் வாழ்ந்த தீவை அடைந்தான்.

9. சாதுவன் அடைந்த தீவில் வாழ்ந்த நாகர்களைப் பற்றி யாது படித்திருக்கிறீர்கள்?

சாதுவன அடைந்த தீவில் வாழ்ந்த நாகர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசமுமில்லை. அவர்கள் தமக்கு ஒருவனைத் தலைவனாகவும், குருவாகவும் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தத் தலைவன் ஆண் கரடியும், அவன் மனைவி பெண்கரடியும் போலிருந்தார்கள. அவர்கள் மதுவும் மாமிசமும் உண்டு தம் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள்.

10. சாதுவனைத் தம் தீவின் கரையில் கண்ட நாகர்கள் என்ன செய்தனர்?

சாதுவனைத் தம் தீவின கரையில் கண்ட நாகர்கள். தமக்கு நரமாமிசம் கிடைத்தது என்று வாயூறி அவனைத் தம் குருநாதனின முன் கொண்டு சென்றார்கள்.

11. நாகர் குருநாதன், சாதுவனை எவ்வாறு உபசரித்தான்? சாதுவன் அவ்வுபசரிப்பை எவ்வாறு ஏற்றனன்?

நாகர், சாதுவனைக் குருநாதனிடம் கொண்டு வந்ததும், நாகர் குருநாதன் சாதுவனைக் கூர்ந்து நோக்கி "நீ யார்" இங்கு வந்த காரணம் என்ன? என்று தன் நாகர் நாட்டு மொழியில்

கேட்டான். நாகர் நாட்டு மொழி அறிந்திருந்த சாதுவன், தான் கடலில் பட்ட கஷ்டங்களை மிகவும் உருக்கமாகக் கூறினான். அப்போது அவன் உள்ளத்தில் உருக்கம் பிறந்து, தன்அருகே நின்ற நாகர்களைப் பார்த்து "நாள் பட்ட கள்ளும், நல்ல ஊனும் கொடுங்கள்!' என்று சொல்லிச் சாதுவனை உபசரித்தான். அவ்வுரையைக் கேட்ட சாதுவன் தன் இரு கையாலும் தன் செவியைப் பொத்திக் கொண்டு "ஐயனே கள்ளும் ஊனும் வேண்டேன்" என்று உறுதியாக உரைத்தான்.

12. சாதுவன் "கள்ளும் ஊனும் வேண்டேன்" என்றதைக் கேட்ட நாகர் தலைவன் என்ன செய்தான்?

கள்ளும் ஊனும் வேண்டேன் என்ற சாதுவன் உரை கேட்டதும் குருநாதன் வியப்படைந்து "கள் என்ற சொல்லைக் கேட்டபோதே துள்ளி மகிழாத உள்ளமும் உண்டோ? நாவுக்கினிய ஊனும், கவலையை ஒழிக்கும் கள்ளையும் விலக்கலாமோ" என்று வெகுண்டு வினவினான்.

13. "ஊனும் கள்ளும் ஒழிக்கலாமோ" என்று வெகுண்டுரைத்த நாகர் குருநாதனுக்குச் சாதுவன் மதுபானத்தின் தீமையை அவன் மனங்கொள்ள எவ்வாறு உரைக்கலுற்றான்?

ஊனும் கள்ளும் ஒழிக்கலாகாது என்ற நாகர் குருநாதனைச் சாதுவன் நோக்கி "மனிதப்பிறவியில் அடையும் சிறந்த அறிவைக் கொண்டு நன்மை தீமைகளையும், குற்ற நாறறங்களையும் பகுத்தறிந்து அறிவை வளர்க்கின்றவர் மேலோர், மதுபானம் அறிவை மயக்கி நாளடைவில் அதனைக் கெடுத்து விடுகின்றது. அப்போது இதுசெய்யத் தக்கது. இது செய்யத்தகாதது என்ற பகுத்தறிவில்லாமல் போய், மாலுமியில்லாத மரக்கலம் போல வாழ்க்கை நெறி கெட்டு அழிந்து போகும்" என்று மதுபானத்தின் தீமையை அவன் மனங் கொள்ளச் சாதுவன், நாகர் குருநாதனுக்கு உரைக்கலுற்றான்.

14. சாதுவனின் அறிவுரையைக் கேட்ட நாகர் குருநாதன் என்ன செய்தான்?

சாதுவன் வாயில் அறவுரையைக் கேட்ட நாகர் தலைவன் சாதுவனின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, கடலில் கவிழ்ந்த மரக்கலங்களில், கைப்பற்றிய அரும் பெரும் பொருள்களைச் சாதுவனுக்குக் கொடுத்து வங்க நாட்டிலிருந்து வந்த கப்பலில் சாதுவனை ஏற்றி அனுப்பினான்.

15. சாதுவன் கதையால் நாம் அறியக் கிடப்பன எவை ?

சாதுவன் கதையிலிருந்து தமிழ் நாட்டில் மது விலக்குப் பிரசாரம் புதிதாகத் தோன்றியது அன்று, என்று விளங்கு கிறது, தமிழர்கள் தாங்கள் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் மது விலக்குப்பிரசாரம செய்யும் கடமையைச்செய்து வந்தார்கள என்றும் விளங்குகிறது. மற்றும ஒரு தமிழ் வாணிகன் அறவுரையால் மதுபானப பிரியனை நாகர் நாட்டு அரசன் திருந்தினன். என்னும் தெள்ளிய வரலாறும் அறியக் கிடக்கின்றன.

---

9. அமெரிக்கப் பிரயாணம்.

(ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார்)

பதவுரை:

பக்கம் 62

மகிமை - மேனமை
டெலிபோன் - Telephone ஆகாயவசனி
சமீபத்தில் - சீக்கிரத்தில்
கவர்மெனட் - Government
பிரதிநிதி - பதில் ஆள்
சுலபம் - இலேசு

பக்கம் 63

எண்ணிக்கை - தொகை
அழுக்கடைந்த - அழுக்கான.
விமானம் - ஆகாயக் கப்பல்
இளம்பு - மேலெழுந்து

பக்கம் 64

தங்கல் - தஙகுமிடம்
கோடியில் - கடைசியில்
ஏற்படும் - நேரிடும்
கீண் அயர் - தூங்கு

பக்கம் 65

அடைந்தோம் - சேர்ந்தோம்
மாறுபாடு - வித்தியாசம்
மனப்பான்மை - மனத்தின் எண்ணம
புதல்வர்கள் - குமாரர்கள்
தத்துவம் - உண்மை

பக்கம் 66

செலவாணி - நாணயப் பழக்கம்
ஜனுதிபதி - மக்கள் தலைவன்
வறுமை - தரித்திரம்
அடிப்படை - மூலகாரணம
இடையூறுகள் - முட்டுக் கட்டைகள்
அபிவிருத்தி - முன்னேற்றம். பெருக்கம்

பக்கம் 67

நிகரான - சரியான
விகிதம் - வீதாசாரம்
மூலதனம் - கைமுதல். கைப் பணம்
எளிதில் - இலகுவில்
மார்க்கம் - வழி
நிர்ணயி - திட்டம் செய்.

பாட வினா விடை

1. விஞ்ஞானத்தின் மகிமை உலகத்தையே சிறிதாக்கி விட்டது என்று அமெரிக்கப் பிரயாணம் செய்த திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் எதனால் கூறுகிறார்?

இந்தியாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் போய் வர 40 நாட்கள் பிடிக்கும். கப்பல் பிரயாணத்தைக் கோயமுத்தூரிலிருந்து டில்லிக்குப் போவதற்குச் செல்லும் 3 நாள் பிரயாண காலத்தில், தான் கராச்சியிலிருந்து அமெரிக்காப் போய்ச் சேர்வதற்குச் சென்றதால் விஞ்ஞானத்தின் மகிமை உலகத்தையே சிறிதாக்கி விட்டது என்று அமெரிக்கப் பிரயாணம் செய்த திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் கூறுகிறார்.

2. திரு—ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியாருக்குச் சென்னைக் கவர்னரிடமிருந்து வந்த டெலிபோன் சங்கதி என்ன?

திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் கோயமுத்தூரில் தம் வீட்டில் காலை 8 மணிக்கு உட்கார்ந்திருக்கையில், சென்னை கவர்னரிடமிருந்து அமெரிக்காவில் ஒரு உலக மகாநாடு சீக்கிரத்தில் கூடப் போவதாகவும் அந்த நாட்டிற்கு இந்திய கவர்மெண்டின் பிரதிநிதியாகப் போக முடியுமா என்னும் செய்தி வந்தது. அவர் அதற்குச்சரி என்று ஒப்புக்கொண்ட போது பிரயாணத்திற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்ற செய்தியும் வந்தது.

3. திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் அமெரிக்காப் பிரயாணத்திற்குச் செய்த ஏற்பாடுகள் எவை?

அமெரிக்காப் பிரயாணத்துக்கு ஆகாய மார்க்கமாய்ச் செல்லச் சாமான் தயாரிப்பது வெகு சுலபம் கோயமுத்தூரிலிருந்து சென்னை செல்ல எவ்வளவு சாமான்கள் தேவையோ அதில் பாதி கூடத் தேவையில்லை, ஆகாயக் கப்பல் பிரயாணத்திற்கு ஒருவர் 65 ராத்தல் எடை சாமான்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொண்டு போகக் கூடாது. உடுப்புகள் அடங்கிய ஒரு பெட்டியும், கொஞ்சம் புஸ்தகம்; பேனா, பை, மட்டும் போதும். உணவுப் பாத்திரம், வெள்ளிக் கூஜா, படுக்கை ஏதும் அவசியமில்லை. அதனாலே திரு ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் உணவுப் பாத்திரம், படுக்கை. கூஜா இவைகளைத் தவிர ஒரு உடுப்புப் பெட்டியும், சிறு

காகிதம், புஸ்தகம் அடங்கிய ஒருபையும் காம்செயத அமெரிக்கப் பிரயாணத்துக்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டார்.

4. படுக்கை, அதிக உடுப்புகள் முதலியன அமெரிக்கப் பிரயாணத்திற்கு ஏன் அவசியமில்லை?

அமெரிக்காச் செல்பவர்களுக்கு எங்கு சென்றாலும் படுக்கை வசதிகள் உண்டு. உடுப்புகளும் அதிகம் வேண்டியதில்லை. ஒரு ஊருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் அழுக்குத் துணிகளைச் சலவைக்குப் போட்டால் அன்று சாயங்காலமே வெகு நேர்த்தியாகச் சலவை செய்து திரும்பி வந்துவிடும். அதினுலே அமெரிக்கப் பிரயாணத்திற்குப் படுக்கையும். அதிக உடுப்புகளும் அவசியமில்லை.

5. திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் அமெரிக்காவுக்குக் கராச்சியிலிருந்து புறப்படும் ஆகாய விமானத்திற்கு எப்படிச் சென்றார்?

சென்னையிலிருந்து கச்ராசிக்கு ஆகாய விமானத்தில் போக ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஆகாய விமானம் சென்னையில் பகல் 2 மணிக்குப் புறப்பட்டது. அன்று சாயந்திரம் 5 மணிக்கு ஐதராபாத் போய்ச் சேர்ந்தது. அன்றிரவு திரு. செட்டியார் தங்கி மறுநாள் காலை 7-30 மணிக்கு ஆகாயக் கப்பல் ஏறிப் பகல் 12 மணிக்கெல்லாம் பம்பாய் போய்ச் சேர்ந்தார். பின்பு பகல் 2 மணிக்குப் பம்பாயிலிருந்து விமானத்தில் ஏறிச் சாயங்காலம் கராச்சிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

6. திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் அமெரிக்காவுக்கு ஏறிச் செல்ல இருந்த விமானம் எப்படிப்பட்டது? அது கராச்சியிலிருந்து எப்போது புறப்பட்டு, எங்குப்போய் முதலில் தங்கினது?

திரு. ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் ஏறிச் செல்ல இருந்த விமானம 25 பிரயாணிகள் உட்காருமபடியான பெரிய விமானம், இதல்லாமல் அந்த விமானத்தை நடத்துவதற்குரிய மாலுமி இஞ்சினீயர்கள் ஆறு பெயர்களும் இருந்தனர். ஏராளமான சாமான்களும், அதில்நிரபபியிருந்தன. அநதவிமானம்இவ்வளவு பாரத்தையும ஏற்றிக்கொண்டு கராச்சியைக் காலையில் 7 மணிக்கு விட்டுப் புறப்பட்டுத் தரை மட்டத்திலிருந்து 12000 அடிகளுக்கு மேலே கிளம்பிப் பறந்து கடலையும், மலைகளையும், பிரதேசங்களையும் தாண்டி மேக மண்டலத்தில் சென்று. அரேபியாவின் கோடியிலுள்ள ஏடன் பட்டணத்தில் போய் இறங்கிற்று. இதுதான் அக்

கப்பலின் முதல் தங்கல். கராச்சியிலிருந்து ஏடன் பட்டணத்திற்கு 1700 மைல். கப்பல் பிரயாணம் செய்வதனால் 5 நாள் பிடிக்கும். ஐந்து நாள் பிரயாணத்தைக் காலையில் புறப்பட்டு மத்தியானச் சாப்பாட்டு நேரத்திற்கு முன்பு முடித்துக் கொண்டனர்.

7. கராச்சியில் பகல் சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு எங்கு இரவுச் சாப்பாட்டிற்கு விமானப் பிரயாணிகள் சென்றனர். இரவுச் சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது?

கராச்சியில் பகல் சாப்பாடு முடிந்தவுடன் இரவு சாப்பாட்டுக்கு விமானப் பிரயாணிகள் ஆப்பிரிக்காவின் மத்திய பாகத்திலுள்ள ஒரு முக்கிய பட்டணமாகிய "**கார்டூன்**" என்னும் பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தனர். அங்கு இரவு சாப்பாடு முடிந்ததும் இராத்தங்கல் இல்லாமல் விமானம் இரவு 9 மணிக்கே கார்டூனிலிருந்து கிளம்பிவிட்டது.

8. அமெரிக்க விமானப் பிரயாணிகள் கார்டூனிலிருந்து ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஆக்ரா பட்டணத்திற்கு எப்போது போய்ச் சேர்ந்தனர். அப்பிரயாணத்தில் அவர்கள் கண்ட காட்சிகள் என்ன?

அமெரிக்கா விமானப் பிரயாணிகள் கார்டூனிலிருந்து இரவு எட்டு மணிக்குப் புறப்பட்டவர்கள் அடுத்த நாள் காலை 9 மணிக்கு ஆப்பிரிக்காவின் மேற்பாகத்திலுள்ள **ஆக்ரா** என்னும் பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

கார்டூனில் இரவு 9 மணிக்குப் புறப்பட்ட ஆகாய விமானம் தரைக்கு மேலாக ஆகாயத்தில் பறந்து 12000 அடிக்குக் கீழ் உள்ள ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தின் அடர்ந்த காடுகள், விரிந்த வனாந்தரங்கள், உயர்ந்த மலைகள் எல்லாவற்றையும் இரவுக்கு இரவாகக் கடந்து சென்றது. பிரயாணிகள் விமானத்தில் இருந்தபடியே சற்றுக் கண் அயர்ந்தனர். சூரிய வெளிச்சம் வந்தவுடன் விமானப் பிரயாணிகள் கீழே பார்த்த போது ஒரே வனாந்தரம் எங்கும் காணப்படும் காட்சியைக்கண்டனர். கார்டூனிலிருந்துஆக்ராவுக்கு 2300 மைல். இவ்வளவு தூரத்தையும் ஒரே இரவில் விமானம் கடந்து விட்டது.

9. அமெரிக்காப் புறப்பட்ட ஆகாய விமானம் ஆக்ராவிலிருந்து புறப்பட்டு எங்கே போய் இறங்கினது? அங்குப் பிரயாணிகள் எப்படிப் பொழுது போக்கினர்?

ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஆக்ராவிலிருந்து புறப்பட்ட விமானம் அட்லாண்டிக் கடல் மத்தியில் உள்ள **அசென்ஷன்** என்னும் தீவுக்கு வந்து சேர்ந்தது. இத்தீவு ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திற்கும் தென் ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திற்கும் 280 மைல் இடைவெளி தூரத்தின் மத்தியிலுள்ள ஒரு சிறு தீவு. ஆக்ராவிலிருந்து அசென்ஷன் தீவுக்கு 1300 மைல். பகலில் ஆப்பிரிக்காவை விட்ட விமானம் அன்று சாயங்காலமே இத்தீவுக்கு வந்தாகிவிட்டது.

பிரயாணிகள் அன்று இரவு பட்டாளங்கள் இருக்கும் சிறு குடிசைகளில் தங்கித் தங்கள் பொழுதைப் போக்கினர்.

10. ஆகாயக் கப்பலின் மகிமையால் உலக சரித்திரமே மாறுபாடடையும் என்று திரு.செட்டியார் சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் ?

அஸென்ஷன் தீவில் காலை புறப்பட்ட விமானம் தென் அமெரிக்காவில் உள்ள நெட்டால் பட்டணத்தைச் சேர்ந்து பின்பு அங்கிருந்து ஒரே நாளில் வட அமெரிக்காவில் உள்ள மியாமி என்னும் பட்டணத்தை அடைந்தது. அதுபின் சனிக்கிழமை காலை 7 மணிக்குச் கராச்சியில் புறப்பட்ட விமானம் செவ்வாய்க்கிழமை காலை 6 மணிக்கெல்லாம் மியாமியை அடைந்துவிட்டது, அதாவது மூன்று நாளில் ஆசியாக்கண்டம் ஆப்பிரிக்கா கண்டம் அமெரிக்கா கண்டம் என்ற மூன்று கண்டங்களையும் இரண்டு பெரிய கடல்களையும். ஆகாய விமானம் கடந்து பிரயாணிகளின் பிரயாணத்தை முடித்துவிட்டது. ஆகையால் திரு. செட்டியார் உலக சரித்திரமே, ஆகாய் கப்பலின் மகிமையால் மாறுபாட்டையும் என்கிறார்.

11. ஆகாயக் கப்பல் மகிமையால் உலக சரித்திரம் எவ்வகையில் மாறுபாடடையும் ?

ஆகாயக் கப்பல் மகிமையால் மனித வாழ்க்கையும், மனப்பான்மையும் புரட்சி அடையும் (2) இந்தியாவிலிருந்து ஆப்ரிக்காவுக்கு ஒருவர் செல்வதால் இந்தியர்களும் ஆப்பிரிக்கர்களும் அண்டைவீட்டார் போல் ஆய்விட்டனர். (3) உலக மக்கள் எல்லாம் ஒரு நாட்டின் மக்களும, ஒரே கடவுளின் புதல்வர்களும் என்ற தத்துவம், உண்மை ஆகிவிட்டது. ஆதலால் ஆகாயக் கப்பல் மகிமையால் உலக சரித்திரம் மாறுபாடடையும்.

12, திரு, செட்டியார் அவர்கள் அமெரிக்கப் பிரயாணம் செய்த நோக்கம்? என்ன ?

அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதி "ரூஸ்வெல்ட்" என்பவர் உலகத்திற்குப் பொதுவான சில பொருளாதார விஷயங்களைப் பற்றி யோசித்து முடிவு செய்யும் நோக்கத்துடன் நாற்பத்து நான்கு நாட்டுப் பிரதிகள் அடங்கிய ஒரு மகா நாட்டைக் கூட்டினார். அம்மகா நாட்டில் நாணயச் செலவாணி விஷயமாக யோசித்து முடிவு செய்வதற்கும், பிரிட்டன்வுட் என்னு மிடத்தில் கூடிற்று இந்தியப் பிரதிநிதியாக திரு செட்டியாரை இந்திய கவர்மெண்ட் அனுப்பியதால் அவர் அமெரிக்கப் பிரயாணம் செய்தார்.

13. இந்த மகா நாட்டில் ஆலோசிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் யாவை ?

உலகத்தின் சண்டைக்கு வறுமை காரணம். சண்டைக்குப் பின் உலகில் உண்மையான சமாதானம் இருக்கவேண்டுமானால், உலக மக்களின் வறுமையை அகற்ற வேண்டும். (2) வர்த்தகம், விவசாயம் கைத்தொழில் இவைகள் தான் பொருளாதாரத்துக்கு அடிப்படை (3) ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள் தங்கு தடையின்றி மற்ற நாடுகளுக்குச் செல்லும் வசதிகள் இருந்தால் எல்லா நாடுகளும் செழிப்படைந்திருக்க முடியும். ஒவ்வொரு நாட்டாரும் தங்கள் நாட்டின் அபிவிருத்தியை எண்ணி அயல் நாட்டுச் சரக்குகள் வராமலிருக்கச் சுங்கங்களையும் வரிகளையும், ஏற்படுத்தி யுள்ளனர் என்ற விவரங்களைப் பற்றி ஆலோசிக்கத் தொடங்கினர்.

14, மற்றும் இந்த மகா நாட்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் யாவை ?

ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் உள்ள நாணய மாறுதலால் வியாபாரத்திற்குத் தடைகள் ஏற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வெவ்வேறு நாணயங்கள் இருந்து வருகின்றன. இந்தியாவில் ரூபாய், அமெரிக்காவில் டாலர் இங்கிலாந்தில் ஸ்டர்லிங். ஜர்மனியில் மார்க், இத்தாலியில் லீரா, என்ற நாணய வேறுபாடுகளில்லாமல், ஒரு நாணயத்திற்கும் மற்றைய நாணயங்களுக்கும் நிகரான விகிதம் இருந்தால் வியாபாரம் தடையில்லாமல் நடக்கும். ஒரு பவுன் என்றால் அது நாலு டாலருக்குச் சமம். இந்த விகிதம் நிகரான நிலையில்லாமல் அடிக்கடி மாறிக்கொண்டிருந்தால், அமெரிக்காவுக்கும் இங்கிலாந்திற்கும்

கும் வர்த்தகம் நடப்பது சங்கடமாகும். வர்த்தகர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே நாணய விகிதங்களை மாறாமல் நிகராக்கவும், கைத் தொழில் அபிவிருத்திக்கு மூலதன உதவி எளிதில் கிடைக்கும மார்க்கத்தை உண்டுபண்ணவும வேண்டிய வழிகள் தான் இந்த மகா நாட்டில் நிர்ணயிக்கப் பட்டன.

10. ஜப்பானில் தேநீர் பருகுதல்

ஓர் அழகுக்கலை

(S. இராமசாமி நாயுடு)

பதவுரை:

பக்கம் 67

தேநீர் - தேத்தண்ணீர்
பருகுதல் - குடித்தல்
ஆண்டி - தவசி, பண்டாரம்
ஈறாக - கடைசியாக
கலை - வித்தை
மதி - எண், நினை
அளி - கொடு
உரமூட்ட - (உரம் + ஊட்ட) வலிமை தர
ஊட்டம் - சத்து உணவு
மெய்ப்பி - நிரூபி
சத்து - சாரம்
இரைப்பை - உணவுப்பை

பக்கம் 68

அமிலம் - Acid.
பலன் - விளைவு
மாங்கனிசம் - ஒரு பலகை லோசப் பொருள
நுண்ணிய - மிகச்சிறிய
குருதி - இரத்தம்
தூய்மை - பரிசுத்தம
பயன்பட - உதவ
சடங்கு - ஆசாரம்
விருந்தறை - (விருந்து + அறை) விருந்து நடக்கும அறை
பரிமாறுதல் - வழங்குதல்
மேனாடு - மேல் நாடு
பேரூர் - பெரிய ஊர்
சிற்றூர் - சிறு ஊர்
விருந்தோம்பல் - (விருந்து + ஓம்பல்) விருந்தினரை உபசரித்தல்
மாண்பு - குணம்.

பக்கம் 69

நற்பண்பு - நல்ல குணங்கள்
மரபாக - வழக்கமாக
இணை - சேர
பாண்டம் - பாத்திரம்
ஓவியம் - சித்திரம
சாளரம் - ஜன்னல்

பக்கம் 70

ஒலி - சத்தம
செவிக்கு - காதுக்கு
சிற்றுண்டி - (சிறு + உண்டி) பலகாரவகைகள
வழங்கு - பரிமாறு
ஏறத்தாழ - ஏறக்குறைய
அருந்தவுள்ள - குடிக்க இருக்கும்
அமர்வர் - உட்காருவர்
இல்லம் - வீடு
இருக்கை - ஆசனம்
பெரும்பாலான - மிகுதியான

பக்கம் 71

நிகழ்ந்து - நடந்து
வரலாறு - சரித்திரம்
எளிய - சாதாரண
சிறப்பு - மேன்மை
கலம் - பாத்திரம்
பணிவு - தாழ்மை
எழில் - அழகு
வியப்பூட்டுவது - ஆச்சரியம் தரத் தக்கது

பக்கம் 73

இத்துணை - இவ்வளவு
ஆரவாரம் - டாம்பீகம்
உரையாடு - பேசு
உறவாடு - சொந்தம் பாராட்டு
கலைச்சுவை - கலையை இரசித்தல்
பற்று - ஆசை
திறன் - வல்லமை
பாராட்டு - கொண்டாடு
அளவளாவி - புழங்கி
வாயிலாக - ஏதுவாக

பாட வினு விடை

1. ஜப்பானில் தேநீர் பருதலைக் குறித்துப் பொதுவாகக் கூறப்படுவன எவை?

(1) ஜப்பானில் தேநீர் பருதல் உலக நாடுகளை விடப் பெரும் பழக்கமாக இருந்து வருகிறது (2) தேநீர் பருதல் ஒரு அழகுக் கலை என்று மதித்து அரசன் முதல் ஆண்டி வரை எவரும் தேநீர் பருகும் பழக்கம் உடையவராயிருக்கின்றனர். (3) தேநீரை உணவுக்கு முன்னும் பின்னும் பருகுகின்றனர் (4) ஜப்பானியர் வீட்டுக்கு எவர் எந்த நேரத்தில் போனாலும் முதலில் தேநீர் அளிக்கின்றனர். (5) ஜப்பானிய விஞ்ஞானிகள் உடலுக்கு ஊட்டம் தரவல்லது தேநீர் என்று கூறுகின்றனர். இவை எல்லாம் ஜப்பானில் தேநீர் பருதலைக் குறித்துக் கூறப்படுவன வாகும்.

2. தேநீர் உடலுக்கு உரம் ஊட்ட வல்லது என்று ஜப்பானிய விஞ்ஞானிகள் எப்படி மெய்ப்பிக்கின்றனர்?

(1) தேநீரை அளவுடன் பருகினால் அது உடலுக்கு உரமூட்டுவது மன்றி, மீன, இறைச்சி போன்ற உணவுப் பொருள் சத்துக்கள் இரைப்பையில தங்குவதையும வெளியேற்றி விடும் (2) ஆமிலத்திற்கு எதிரான பொருள் தேயிலையில் மிகுதியாக இருப்பதால், அது அமிலம இரைப்பையில் தங்கி உண்டுபண்ணும கெடுதியைத் தடுக்கின்றது. (3) தேயிலையிலுள்ள இரும்புச் சத்து இரத்த ஓட்டத்தை அதிகப்படுத்தி இரத்தத்தைச் சுத்தி செய்கிறது. உயிர்ச்சத்துக்களான ஏ. ஸி. (A. & C.) தேயிலையில்

மிதியாக இருப்பதால் இது ஒரு நல்ல உணவு " என்றெல்லாம் ஜப்பானிய விஞ்ஞானிகள் தேநீர் உடலுக்கு உரம் ஊட்ட வல்லது என்று மெய்ப்பிக்கின்றனர்.

3. ஜப்பானியர், சானேயு என்றால், நீவிர் அறிவது யாது ?

ஜப்பானியர், ஐவர் அல்லது அறுவரை அடிக்கடி தேநீர் விருந்துக்கு அழைத்து உலகில் வேறு இடங்களில் நடவாத முறையில் அதை ஒரு சடங்காக நடத்திவரும் சிறு தேநீர் விருந்திற்கு சானேயு என்று பெயர்.

4. மேனாட்டு நாகரிகமுள்ளஇக்காலத்திலும் சானேயு வழக்கம் ஜப்பானில் பேரூர், சிற்றூர்களில் ஒரே வகையாக நடைபெறுகிறது எதனால்?

ஜப்பானியர், தம் சிறுமிகளுக்கு சானேயு (1) விருந்து எப்படி நடத்துவது (2) அது எப்படி இருக்கவேண்டும் (3) எப்படி பரிமாறவேண்டும் என்று கற்பிக்க பல நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, இத்தனைப் பற்றிய முறைகள் முழுவதும் கற்பிக்கின்றனர். ஜப்பானியப் பெண்கள் யாவரும் இதனைக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். இதனால் மேனாட்டு நாகரீகமுள்ள இக்காலத்திலும் சானேயுவழக்கம். பேரூர் சிற்றூர்களில் நடைபெறுகின்றது என்பது தெரிகிறது.

5. ஜப்பானியர் தேநீர் விருந்தாகிய சானேயு ஒரு சடங்காகவும், கலையாகவும் நடத்துகின்றனர் என்றது எப்படிப் பொருந்தும் ?

1. **சடங்கு:**-ஜப்பானியர் சானேயு விருந்து நடத்துவதின் மூலம், அமைதி, அடக்கம் பணிவு, விருந்தோம்பல், பெரியோர்களிடம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய பண்பு நாகரிகம், பிறர் மனத்தைக் கவரும்படி நடத்தல், முதலிய நற் பண்புகள், பெண்களுக்குக் கற்பிக்கபடுதல்லாமல் அது ஒரு சடங்காக இருந்து வருகிறது. இதன் மூலம் பெண்களுக்கு நற் பண்புகள் கறபிக்கும் முறைகளை ஜப்பானியர் வெகு காலமாக ஒரு வழக்கமாகக் கைக்கொண்டு வருகின்றனர்.

2. **கலை:** சானேயு விருந்து என்பதுதேயிலையைக் கிண்ணத்துள் போட்டு அதன மேல் வெந்நீர் ஊற்றித் தேநீர் தயாராக்கிவிடக் கூடியது எளிய வேலையானாலும் அது ஜப்பானியருக்கு ஒரு கலையாகும். எப்படி யெனில் உயர்ந்த தேயிலையைப் பறித்து

வந்து பசுமை மாருமல் உலர வைத்துப் பொடியாக்கி அப் பொடியைச் சடங்கில் உபயோகிக்கும் முறை (2) இச் சடங்கில் தேயிலை வைத்திருக்கும் பெட்டி, அதை அள்ளிப் போடும் மூங்கில் காண்டி, வெந்நீர், பாத்திரம், தேநீர் குடிக்கும் கிண்ணம், முதலியன தலை தலைமுறைகளாகக் காக்கப்பட்டு வந்தமை. மற்றும் வேலைப்பாடு நிறைந்தவை. இதனாலே அறியப்படுவது சானேயு ஜப்பானியர்களில் கலைகளில் ஒன்றாகும் என்பது தெரிகிறது.

6. ஜப்பானியர் தம் சானேயு விருந்துக்கு அழைக்கும் விருந்தினரைக் குறித்து யாது கற்றிருக்கின்றீர்கள்?

சானேயு விருந்துக்கு ஐவர் அல்லது அறுவரே பெரும்பாலும் அழைக்கப் படுவார்கள். இவருள் தலைமை விருந்தினர் முதலில் அழைக்கப்படுவார். பின்பு அவர் நண்பர்களே விருந்தினராக அழைக்கப்படுவார்கள்.

7. சானேயு விருந்து நடக்கும் இடத்தைக் குறித்து யாது கற்றிருக்கின்றீர்கள்?

சானேயு விருந்துக்கு வரும் விருந்தினர் முதலில் விருந்தினர் அறையில் தங்குவார்கள். பின்பு சானேயு விருந்துக்கென்று தோட்டத்தின் ஒரு புறத்தில் உள்ள தனியான அறையில் 'சாளரம் போன்ற ஒரு குறுகிய வாயிலின் வழியாக ஒருவர் பின் ஒருவராக வரிசையாக நுழைந்து அந்த அறைக்குள் செல்வர். அவ்வறையில் ஒரு பகுதியில் விருந்தினர் அமர்வர். மற்றொரு பகுதியில் தேநீர் தயாரித்துப் பருகும் இடம் இருக்கும்.

8. சானேயு தேநீர் விருந்தை ஜப்பானியர் நடத்தும் முறையை விவரி?

தேநீர் தயாரானதும் தேநீர் தயாரிக்கும் பெண் அவ்வறையில் உள்ள வெண்கல மணியைச் செவிக்கினிய ஒலி உண்டாகச் சுத்தி கொண்டு தட்டுவாள். இவ்வொலி கேட்ட விருந்தினர் தேநீர் அறைக்குள் நுழைவர். அங்கு எங்கும் சாதாரணமாக வழங்கப் படும் தேநீர் அருந்திய பின் மீண்டும் தாம் உட்கார்ந்திருந்த அறைக்குச் சென்று பேசிக்கொண்டிருப்பர்.

இன்னும் அரைமணி நேரத்திற்கெல்லாம், உலர்த்தி வைக்கப்பட்ட பச்சைத் தேயிலைப் பொடி கொண்டு நம் நாட்டுக் கஞ்சி போன்ற குழம்புத்தேநீர், விருந்தினர்கள் எல்லாருக்கும் உட்கார்ந்த பிறகு வழங்கப்படும், இத் தேநீர் வழங்குவதற்கு முன் விருந்தினர்க்கென்று தயாரிக்கப்பட்ட சிற்றுண்டிகள் வழங்குவது

முண்டு. இந்தத் தேநீர் விருந்து, விருந்ினருக்கு எதிரிலேயே செய்யப்படும். அப்போது தேயிலேத் தூள் பாத்திரம், கரண்டி, தேநீர் குடிக்கும் கிண்ணங்களை விருந்தினர் பார்வையிடுவது வழக்கமாம்.

ஜப்பானியர் இவ்விருந்தினைப் பாய்கள் மீதாவதும், வட்டமாகத் தைக்கப்பட்ட இலவம் பஞ்சு மெத்தைகள் மீதாவதும், மேனாட்டு நாகரீக முடையவர். மேசை போட்டு நாற்காலி மீதாவதும் அமர்ந்து அருந்துவர் ஆயினும். மிகுதியானவர் தரையில பாய் போட்டு உட்கார்ந்து அருந்துவர். விருந்தளிப்பவர் தலைமை விருந்தினர்க்கு முதலிலும், ஏனையோர்க்குப் பின்னுலும் தேநீரை ஊற்றுவர். விருந்தினர் தேநீர்க் கிண்ணத்தை உள்ளங்கையில் ஏந்தி, மற்றொரு கையால் அதனைப பற்றித் தேநீர் அருந்தியபின அதனைத் தமக்கெதிரில் வைத்துவிட வேண்டும். இவ்வாறு சானேயு என்னும் தேநீர் விருந்து நடந்தேறும.

9. சானேயு விருந்தில் ஜப்பானியர் ஒருவரோடொருவிர் பேசிக்கொள்வது என்ன?

சானேயு விருந்து நடந்து முடிய நான்குமணி நேரமாகும். அப்போது ஜப்பானியா அங்குளள பண்டங்களின் வரலாறு அதன் ஓவியம், அறையில் உளள சிறந்த பொருள்களின் வரலாறு, ஆகியவைகளைக் குறித்தே பெரிதும் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருப்பர்.

10 ஜப்பானியர் எளிய வாழ்க்கையை விரும்புபர்என்பது எப்படித் தெரியும்?

ஜப்பானியர் தம் விடுகளில் பல சாமான்களைச் சேர்த்து விட்டை அடைத்து வைக்க மாட்டார்கள். ஏழைகள் விடும் பார்வைக்கு அழகாக இருக்கும். அங்கு சரித்திரச் சிறப்பு, குடும்பப் பெருமை, முதலியவற்றை விளக்கும் பொருள்கள் தாம் உண்டு. சுவர்களில் சில படங்கள் தாம் பார்க்கலாம்.

11. ஜப்பானியரிடத்தில் நம் நாட்டவர்களில் விருந்தில் காணும் என்ன பழக்க வழக்கத்தைப் பார்க்கலாம்?

ஜப்பானியர் நம் நாட்டவர்களைப் போல் விருந்தருந்தும் வீட்டு அறைக்கு வெளியே செருப்புகளைக் கழற்றி வைத்து விட்டு, கை கால் வாய்களைக் கழுவிய பின்னரே விருந்தறைக்குள் நுழைவர்கள்.

12. ஜப்பானியர் ஒருவர் பருகிய கிண்ணத்தில் மற்றொருவர் பருகுவது எப்படி?

ஜப்பானியர் ஒருவர் பருகிய கிண்ணத்தில் மற்றொருவர் தேநீர் பருகுவதனால் விருந்தறையில், தேநீர்க் கிண்ணங்களைக் கழுவுவதற்கென்று தண்ணீர் நிரப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய கலத்திலிட்டுத் தூய்மையாக்கின பின்பே மற்றொருவருக்குத் தேநீர் பருகக் கொடுப்பர்.

13. வெளி நாட்டார்க்கு மிக்க வேடிக்கையாகவும், வியப்பூட்டுவதாகவும் காணப்படும் ஜப்பானியர் விருந்துச் சடங்கு எது?

ஜப்பானியர் தம் வீட்டுக்கு வரும் விருந்ினரைத் தம் இடுப்புவரை தலையைக் குனிந்து வரவேற்க, வந்த விருந்தினரும் அவ்வாறு தலைகுனிந்து வணங்கி விருந்தறைக்குள் செல்லுவர், மற்றும் விருந்தளிப்பவர் விருந்தினர்க்குச் சிற்றுண்டி தேநீர் வழங்கும் போதும், விருந்து நடந்து முடிந்த பிறகு விருந்தினர் பிரிந்து செல்லும்போதும் விருந்தளிப்பவர் பணிவும், அன்பும், எழிலும் தோன்ற நடந்து கொள்வார்கள். இவைகள் யாவும் வெளி நாட்டாருக்கு மிக்க வேடிக்கையாகவும் வியப்பூட்டுவதாகவும் காணப்படும்.

14. சானோயு விருந்தில் தேநீர் தயாரிக்கப்படும் விதம் எப்படி?

சானோயு விருந்தில் அளிக்கப்படும் குழம்பு தேநீர், பாலோ சர்க்கரையோ, கலக்கப்படாத வெறும் தேயிலைக் கொதி நீராகும். பச்சைத் தேயிலையை ஒரு மூங்கில் குச்சியால் அள்ளிப் போட்டு ஓரளவு வெந்நீரை விட்டு, ஒரு நீண்ட மூங்கில் குச்சியால் நனைத்துத் துழாவி இத்தேநீர் தயாரிக்கப்படும்.

15. ஜப்பானியருக்கு இந்தச் சானோயு விருந்து பொதுவாகவும் சிறப்பாகவும் எவ்வெவற்றிற்குப் பயன் படுகின்றது?

சானோயு விருந்து ஜப்பானியருக்குப் பொதுவாக உல்லாசப் பொழுது போக்கிற்கும், நெருங்கி உரையாடுவதற்கும், பயன்படுகிறது. சிறப்பாகத் தங்கள் குடும்பப் பெருமை, வரலாறு முதலியவற்றைப் புதியவர்க்குத் தெரிவிக்கவும், நெருங்கிய நண்பர்களுடன் கலந்து உறவாடி, அடிக்கடி நினைப்பூட்டிக் கொள்வதற்கும், சானோயு விருந்து பயன்படுகிறது.

16. சானேயோ விருந்துக்கு வந்தவர் பிரிந்து செல்லுகையில் காணும் வழக்கம் என்ன?

சானேயு விருந்துக்கு வந்தவர் பிரிந்து செல்லுகையில் தலை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொள்ளுவர். அப்போது நேர்நேர் பருகிச் செல்வதும் வழக்கம்.

17. சானேயு விருந்து என்னென்ன நற்பண்புகளை வளர வாயிலாக உள்ளது என்று ஜப்பானியர் கருதுகின்றனர்?

சானேயு விருந்தானது (1) தூய்மையில் பற்று (2) எளிமையில் விருப்பம். (3) பழமையைப் போற்றல் (4) பணிவுடன் நடத்தல் (5) ஒருவரோடொருவர் அளவளாவி மகிழ்ந்து அன்புடன் வாழ்தல், முதலிய நற்பண்புகள் வளர வாயிலாக அமைந்துள்ளது என ஜப்பானியர் கருதுகின்றனர்.

11. நூலுணர்வு

(வே. தில்லை. நாயகம் B.A., Dip. Lib. Sc.)

பதவுரை

பக்கம் 73

பரபரப்பு – அமளி
ஆடவா - ஆண்கள்
முதியோர் - வயது சென்றவர்கள்
அலைத்து - அசையச் செய்து
ஈர்க்கும் - கவரும
காவியம் - கலைஞான நூல்களில் ஒன்று
உருக்கும் - இளகச் செய்யும்
ஒவியம - சித்திரம்
கிராக்கி - விலை மதிப்பு
கோமான் - அரசன
அலட்சியம் - கவலையற்றதனம்

பக்கம் 74

கோவணாண்டி - கோமணாண்டி கதியற்றவன்
விழி - கண்கள்
கருத்து - பொருள் சுவை
பொன்முலாம் - தங்கப் பூச்சு
சுவடி - புத்தகம்
எடுப்பாய் - விளக்கமாய், அலங்காரமாக
உதிர்த்து - வாய்விட்டுச் சொல்லி
புத்துணர்வு - (புது + உணர்வு) புதிய எண்ணம்
ஊட்டினது - புகுத்தியது
கிடக்கை - இருப்பு - மன எண்ணம்
தெற்றென - தெளிவாக
துரவு - கிணறு
வேறுபாடு - வித்தியாசம்

பக்கம் 75

விசித்திரம் - ஆச்சரியம்
பற்றிக்கொண்டால் - பிடித்துக் கொண்டால்
விருந்தாய் - விருந்தினர்களாய்

பண்படாத - திருத்தமடை யாத
கரம்பு - உவர் நிலம்
இன்ன - இப்படிப்பட்ட
இரங்க - பரிதாபப் பட
கடன் - கடமை
ஒழுகல் - நடத்தல்
மன்பதை - மக்கள் கூட்டம்
நிலவு - தங்கு
அருகி - குறைந்து
துறையில் - நிலையில்
புகினும் - புகுங்காலும்

பக்கம் 76

விழா - உற்சவம்
அயரும் - விரும்பும்
கடற்கோளல் - கடல் கொண்டு செல்லல்
நிகழ்ந்த - நடந்த
அறியாமை - மதியீனம்
பெருக்கு - ஆற்று நீர் பெருகுதல்
சமயம் - மதம்
அனல் வாதம் - நெருப்புப் போர்
புனல் வாதம் - நீர்ப்போர்
பண்பு மிக்க - நலனுடைய
சமுதாயம் - சமுகம்
பெருமபாலான - அதிகமான
மூடம் - சப்பாணி
போட்டியிட்டு - சண்டை போட்டு
விந்தை - அற்புதம்
பரிசு - வெகுமதி
அச்சுப் பொறி - அச்சு இயந்திரம்
பதர் - உபயோக மற்றவன்
உண்டி - ஆகாரம்
உறையுள் - வசிக்கும் வீடு
ஒன்றிவிட - சேர்ந்து விட

பக்கம் 77

உறையிட்டு - அட்டை போட்டு
மக்கள் குலம் - மனிதவர்க்கம்
பயன் - பிரயோஜனம்
நிலவ - நிலபெற
இலங்க - விளங்க
ஆவன - ஆகவேண்டியவைகள்
நூலகம் - நூல் நிலையம் (Library)
படிப்பகம் - (படிப்பு + அகம்) வாசக சாலை
சொற்போர் - பேச்சுப் போட்டி
மன்றம் - சபை
நிறுவு - ஏற்படுத்து
மங்காது - ஒளிமழுங்காமல்
பொங்கி - பெருகி
கழகம் - சபை
கண்டு - தோன்றி
பணி - சேவை
வையகம் - பூமி

பாட வினா விடை

1. பாரசீக சந்தையில் பரபரப்புண்டானது ஏன்? அங்கு மொய்த்துக் கிடந்தவர் யார்?

பாரசீக சந்தையில் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கூடும் சந்தையின் கடைசி நாளானதால் பரப்பரபபுண்டானது. அங்கு ஆட்வர்-

பெண்டிர் சிறியவர். முதியோர் - அரசன் ஆண்டி - கற்றோர் - கல்லாதவர் அனைவரும் மொய்த்துக் கிடந்தனர்.

2. பாரசீக சந்தையில் மொய்த்துக்கிடந்த அனைவர்க்கும் ஆவலும் ஆச்சரியமும் அலைத்துக் கொண்டிருக்கக் காரணம் யாது?

பாரசீகச் சந்தையில் புத்தக வலக்கடைக்காரன் கண்ணைக் கவரும் மணி மணியான எழுத்துக்களுடன கருத்தைக் கவரும் காவியத் தொகுதி ஒன்று உள்ளத்தை அள்ளும் சித்திரங்களுடன் அழகாகக் கட்டப்பட்டு கையடக்கமாக இருந்த ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து விலை கூறத் தொடங்கினான். அப்போது அங்குள்ள அரசனுக்கும் ஆண்டிக்கும் காவியத் தொகுதிக்காக உண்டான போட்டியைக் கண்டு பாரசீகச் சந்தையில் உள்ள அனைவர்க்கும் ஆவலும் ஆச்சரியமும் அலைததுக்கொண்டிருந்தன:

3. "பொன்னும் புத்தகமும் இடம் மாறின" என்று நூலுணர்வு ஆசிரியர் எதனால் கூறுகிறார்?

காவியத் தொகுதியைப் பாரசீகச் சந்தை புத்தக வலக்கடைக்காரன் விலை கூறத் தொடங்கினதும், நூலுணர்வுடைய ஏழை இருபது பொற் காசுகள் என்று விலை கூற, அரசன் முப்பது என்றும், ஏழை அறுபது என்று சொல்ல, அரசன் இருநூறு என்றும், ஏழை முன்னூறு என்று சொல்ல, அரசன் அறுநூறு என்றும் கூறினர். அப்பொழுது கற்றவர் தவிர மற்றவர் போய் விட்டனர். ஏழை பின்னும் எழுநூறு என்று சொன்னவுடனே அரசன் ஆயிரம் பொற்காசுகள் என்று அரசர் அலட்சியத்தோடு சொன்னான். அப்போது அக்காவியத் தொகுதிக்கு விலை கூறிய கோவணாண்டியாய் நின்ற நூலுணர்வாளன் விட்டுவிட, அக் காவியம் அரசனைச் சேர்வதாயிற்று. அதனாலே நூலுணர் வானிடம் இருக்கவேண்டிய புத்தகம், அரசனிடம் சேர்ந்ததால் ஆசிரியர் பொன்னும் புத்தகமும் இடம் மாறின என்கிறார்.

4. காவியத் தொகுதிக்காக அரசனோடு போட்டியிட்ட ஏழைப் புலவனை, ஆசிரியர் நாற்பைத்தியம். புத்தகப் புழு" என்று ஏன் கூறுகிறார்?

காவியத் தொகுதியை அரசன் தன் கையில் பெற்றதும் கோவணாண்டியாகிய புலவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். ஆனால் புலவனோ ஆவலும் ஆச்சரியமும் மிகுந்த கண்களோடு கோமகனைப் பார்த்தான். அந்த நூலை ஒரு முறை படித்து விட்டுத் தருவதாக கேட்டான், அதற்கு அரசன் புலவனுக்கு வேண்டு

மானால் இரண்டு நாள் கழித்த பின இனாமாகவே கொடுத்து விடுவதாகக் கூறினன். அப்பொழுது புலவன அப்படியானல் விலையுயர்த்திக் கேட்டிருக்க மாட்டேனே என்றான். அப்போது அரசன் தான் அந்தக் காவியத்தைப் பொன்முலாமிட்ட, கையடக்க நூலானதால் அலமாரியில காலி இடத்தை நிறைத்துத்ததன் அலமாரியைத் தன் வீட்டிற்கு விருந்தாக வரும் பாரசீக "ஷா" பார்க்கும்போது அழகாகத தோன்றுமபடியும், எடுப்பாயிருக்கவும் வாங்கினதாகக் கூறிவிட்டுப்போய் விட்டான். அப்போது புலவன அரசன் போன திக்கையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், இரணடு நாட்டுகளில் தனக்கு ஏடு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை புலவனுக்குப் புத்துணர்ச்சி யூட்டியது. இதனாலே நூலுணர்வு ஆசிரியர் ஏழைப புலவனை 'அவ்வளவு நூற் பைத்தியம், புத்தகப் புழு எனகிறார.

5. கோமானோடு கோவணாண்டிப் புலவன் புத்தகத்திற்காகப் போட்டியிட்டதனால் நாம் அறியக் கிடப்பது யாது?

பாரசீகத்தில் கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் நடந்த புத்தகப் போட்டியினால் அக்காலத்தில் நூலுணர்வு கொண்டவரின உள்ளத்தின நிலையை அறிய முடிகிறது. பணக்காரன் புத்தகத்தை ஏதோ செல்வத்தின ஒரு பகுதியாக நினைத்தான். ஆனால் புலவனோ கருத்து மிகுந்த காவியம் என நூலுணர்வு தோன்றப் போட்டியிட்டான். என்று நூலுணவின மேனமையை அறிய முடிகிறது.

6. பழக்கம் ஒரு விசித்திரமான சக்தி என்று ஆசிரியர் ஏன் கூறுகிறார்?

ஒருவன பழக்கத்தை அறிந்தோ அறியாமலோ, விரும்பியோ விருமபாமலோ, ஒரு முறை பற்றிக் கொண்டால் அது மாற்ற முடியாது அதனாலே "தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாட்டுமட்டும்' என்ற பழமொழி வழங்குகிறது" இதினாலே ஆசிரியர் பழக்கம் ஒரு விசித்திரமான சகதி என்கிறார்.

7. மக்களுக்கு உண்டாகும் தீய பழக்கங்களுக்கும் நல்லபழக்கங்களும் ஆசிரியர் கூறும் உபமானங்கள் எவை ?

நன்றாய் வேயபபடாத கூரை வீட்டில் வெயிலும மழையும் அழையா விருந்தாளிகளாக நுழைவது போல பணபடாத மக்கள் உள்ளத்தில் தீய பழக்கங்கள சீக்கிரத்தில் வேரூன்றி விடும் என்றும். அப்படித் தீய பழக்கம் நம் உள்ளத்தில் இடம் பெற்று

விட்டால் கள்ளியும் கற்றாழையும கரம்பு நிலத்தில் காப்பாரின்றி தாமே வளர்வது போல, அததீய குணங்கள் பெருகும் எனத்தீய பழக்கங்களுக்கு ஆசிரியர் உபமானம் உறுகிறார்.

நற் பழக்கம் நம் உளளத்தில உண்டாகவேண்டுமானல், பாதுகாப்பும் சிரமமுந் தேவை, என்பதற்கு சம்பா, நெல் விளைய வேண்டுமானல் மட்டும் பண்பட்ட நிலமும், நீரும், பாதுகாப்பும் மற்றவையும மிக மிக அவசியம். என்கிற உபமானத்தை ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

8. மக்கள் வாழ்வில் உள்ள தீய பழக்கங்கள் எவை? அதற்காக இரங்குவது ஏன்?

மக்கள் வாழ்வில் உள்ள தீய பழக்கங்கள் காப்பி குடித்தல் பொடி போடுதல், மது அருந்துதல் ஆகிய இப்பழக்கங்கள் தீய பழக்கங்கள் ஆகும். இது தவறு எனத் தெரிந்தும் அதையே அனுசரித்துக் கொண்டு பெருமை பேசித்திரிபவர் நிலைக்காக இரங்க வேண்டும்.

9. நம் நாட்டில் இருந்து வருகிற குறைகள் எவை?

கல்வி கற்றல். கடமையை அறிந்து ஒழுகுதல், மக்கள் மேல் பற்று முதலிய குணங்கள் குறைந்த அளவிலே இருந்து வருகின்றன. இதைப் பார்க்கிலும் அறிவும் பயனும் தரும் நூலுணர்வு அல்லது நூற்பழக்கம நம் மக்களிடையே குறைந்தே காணப்படுகிறது. நம நாட்டில் படித்தவர்கள் மிகக் குறைவு அவர்களும் படித்து முடித்து வாழ்க்கையில் இறங்கின பிறகு படிப்பு வேலையற்றதும் வீணனதும் என்ற எண்ணம் கொண்டு விடுகின்றனர். இவ்வாருக நம நாட்டில் பல குறைகள் இருந்து வருகின்றன.

10. நம் நாட்டில் கல்விக் குறைவும் நூலுணர்வின் மையும் இருக்கக் காரணம் யாது?

(1) நம் முன்னோர் தேடி வைத்த அறிவுச் செல்வம் எனப் படும், பல நூல்களும அதன உரை நூல்களையும் கடல் கொண்டு போனதோடல்லாமல், வேறு பல இயற்கை அழிவாலும் மறைந்து ஒழிந்தன. சங்க காலத்திற்கு பின் அரசியல் மாறுபாடுகளால் பின்னும் பல நூல்கள் மறைந்து ஒழிதல் அதிகப்பட்டன. (3) மற்றும் அறியாமை காரணமாக ஆடிப் பெருக்குப் போன்ற நாட்களில் கழிவுப் பொருளகளை ஒழிக்கிறோம் என்று சொல்லி ஆற்றிலும் தீயிலும் போட்டு நூல்களை வீணாக்கி விட்டனர். (4) அனல் வாதம் புனல் வாதம, என்ற சமயப் போட்டியின்

காரணமாக அநேக பண்புமிக்க நூல்கள் பாழாய்ப் போயின. (5) இவைகளுக்கு மேலாகச் சமுதாயச் சூழ் நிலை பெரும்பாலான மக்களைப படிக்காதவர்களாக ஆக்கி மக்கள் அறிவை முடம் ஆக்கி விட்டது. இதற்கு அந்நிய ஆங்கில ஆட்சியும் இதற்குத் துணை புரிவதாயிற்று. இத்தகைய காரணங்களாலே நம நாட்டில் கல்விக் குறைவும் நூலுணர்வின்மையும் இருக்கத் தொடங்கின.

11. நூலுணர்வு எவ்வெவற்றிற்கு மிகமிகத் தேவைப் படுகிறது?

(1) இக்காலம் கருத்தும் காலமும் போட்டியிட்டு வளரும் காலம் (2) சிக்கி முக்கிக் கல்லால் நெருப்பு உண்டாக்கின காலம் போய்ப் பொத்தானை அழுத்தினதும் இரவைப் பகலாக்கும் விந்தை மின்சார விளக்கைப் பயன் படுத்தும் காலத்தில் இருக்கிறோம் (3) அறிவு என்பது காகிதம் அச்சுப் பொறி, மை முதலியவற்றைக் கொண்டு, கைந் நொடிப் பொழுதில் கணக்கற்ற நூல்களைத் தயாரிக்கும் நிலைக்கு வந்து விட்டோம். ஆயினும் நாம் முற்றும் பயன் படுத்துவதில்லை. இந்த நிலை மாறுவதற்குக் கல்வி அறிவு இன்றியமையாதது, அதற்காகக் கல்வி நின்று பயன் தருவதற்கு நூலுணர்வு மிகமிகத் தேவைப் படுகிறது.

12. மக்களிடையே நூலுணர்வு எது போன்றிருக்க வேண்டும்? அதனால் எது முடியும்?

மக்களிடையே நூலுணர்வு, உணடி உடை. உறையுள் போல் ஒன்றாகப் பொருந்தி விட வேண்டும். அப்போது உண்டி உடை, உணவு மூன்றையும் சரிவரப பயன் படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

13. பணக்காரனுக்கும், நூல் உணர்வு உடையவருக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது?

இலட்சம் ரூபாய் வைத்திருப்பனைவிடக் கோடி ரூபாய் வைத்திருப்பவனைப் பணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பணக்காரன் என்று சொல்லி விடலாம். அதே சமயம் பல நூல்களை விலைக்கு வாங்கி அலமாரியில் அடுக்கி வைத்திருப்பவனைவிட ஐந்நூறு நூற்கள் வைத்திருப்பவன் அறிவாளி அல்லவென்றோ நூலுணர்வு இல்லாதவன் என்றோ தள்ளுவதற்கில்லை. இவையே பணக்காரனுக்கும, நூல் உணர்வு உடையவனுக்கும், உள்ள வேறுபாடுகளாகும்.

14. ஒருவனை நூலுணர்வாளன் என்று எப்போது துணிய முடியும்?

ஒருவன் நூலுணர்வுடையவனாய்ப் பல நூல்களைக் கற்று அறிவினால் தானும் வளர்ந்து தன நாட்டையும வளர்த்து மனுக் குலம் வளரப் பாடுபடும் தன்மையைக் கொண்டுதான ஒருவனை நூலுணர்வாளன் என்று துணிய முடியும்.

15. நூலுணர்வின்மையால் ஏற்படுவன யாவை?

நூலுணர்வின்றி ஒருவன் சுவடிகளைச் சேர்த்து வைப்பது பாரசிகக் கோமான் கொண்ட எண்ணம போல, தோட்டம் துரவு என்ற செல்வத்தின் ஒரு பகுதியாக எண்ணினால் அது பயனை தராததுமன்றி தவறான செயலுமாகும். தவறு மட்டுமல்ல படிக்கும் ஏனையோரையும் தடுத்து நிறுத்தும குற்றமாகும்.

16. நூலுணர்வு மக்கள் கைக்கொள்ள நாம் செய்ய வேண்டுவன யாவை?

நூலுணர்வு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நிலவ நம் சந்ததியாருக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். (2) ஆரம்பப் பள்ளிகளிலேயே, சிறுவர், நூலகங்கள் படிப்பகங்கள, சொற் போர் மன்றங்கள் ஏற்படுத்தி இளமையிலேயே நூலுணர்வு பெறும்படி செய்ய வேண்டும. (3) பெரியவர்கள் தாம் கற்ற கல்வி மங்காதிருக்க வும், பொங்கி வளர்ந்தரவும், நூலுணர்வு மாறாது வாழப் பழக வேண்டும். இப்படியாக நூலுணர்வு, பள்ளி, கல்லூரிகளில் மட்டு மல்ல நாடெங்கும் நூலகங்கள் நூற்கழகங்கள எறபடுத்தி நல்ல பணி செய்ய வேணடும். சுருங்கச் சொன்னால் இந்த உலகம எல்லோரும் எல்லாம் என்று இருக்க இடம் செய்ய வேண்டும். இவைகளே நூலுணர்வை மக்கள் கைக்கொள்ள செய்வன வாகும்.

1954-ம் ஆண்டு பரீட்சையை ஒட்டித் தயாரித்த E. S. L. C. மாதிரிக் கேள்வித் தாள்—1955

எண் : காலம் (2-மணி நேரம்) மார்க்குகள்

தமிழ்

I. அடிபிறழாமல் எழுதுக:—

(1) "வையம் ஈன்ற" என்று தொடங்குவதிலிருந்து "பணி குவாம்" என்று முடியும்வரை 3

(2) "உளர் என்னும்" என்று தொடங்கும் குறள் 2
(2) "இந்திரர் அமிழ்தம்" என்பதிலிருந்து "உயிருங் கொடுக்குவர் வரை— 3

II. பதவுரை எழுதுக:—
(1) பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று— 3
(2) பாழிய பணையத்தோள் வீரதுணையிலே பரிவுதீர்த்த
வாழிய வள்ளலே யான் மறுவிலா மனத்தேன் என்னின்
ஊழியோர் பகலாய் எண்ணும் யாண்டெலாம் உலகம் ஏழும்
ஏழும் வீவுற்ற ஞான்றும் இன்றென இருத்தி என்றாள் 6

III. (1) தாயுமானவர், இறைவன் எத்தன்மையுடையராய் இருக்கிறார் என்பதைத் தம் பாடலில் கூறுகிறார் 4
(2) 'எந்நாளோ' என்ற பாடலின் ஆசிரியர் யார்? அவர் தன் செவியில் எது வந்து பாயும் நாள் எந்நாளோ? என்கிறார். 3
(3) "உனக்கென்றுரை மொழிமுற்றும் உண்மை" உனக்கு என்று உரைமொழிகள் எவை? 4

IV (1) புறம்குன்றி-அகம் குன்றிமூக்கு-இவ்வுவமையை எந்நீதி விளக்கக் கூறுகிறார்—திருவள்ளுவர் 3
(2) சிவாஜியின் முகம் நோக்கி கணடதேவர் இறக்குமுன்பு எவ்வெவற்றை இனிது புகன்றார். 5
(3) இராமபிரான் அனுமானிடம் என்ன சொல்லிக் கணையாழியை நேர்ந்தனன். 3

V. (1) சிங்கைச் சிறுவன் தாய், தான் மகனை ஈன்றபொழுதினும் பெரிது உவந்தது" எப்போது? 3
(2) திட சங்கற்பத்தைக் குறித்து பர்த்துருஹரியார் யாது கூறுகிறார். 4
(3) காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையைப்பற்றி அறிஞர் கொள்ளும் பொருள் என்ன? 4

VI. (1) ஜப்பானியர் தேநீர் விருந்து, என்னென்ன நற்பண்புகள் வளர வாயிலாக அமைந்துள்ளது என்று கருதுகின்றனர்— 4
(2) பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழகத்தில் நெசவுத்தொழில் சிறப்புற்றிருந்தென்று எப்படித்தெரியும் 3½
(3) மணிமேகலை பாராட்டும் ஐந்து பஞ்சசீலங்கள் எவை. 2½

VII (1) இடம் சுட்டி விளக்குக:—'பொருளற்றவர் நாட்டில் வாழமுடியாது என்பது எவ்வளவு உண்மையாயிற்று". 4
(2) பொருள கூறுக:—உறையுள், வியப்பு, விலங்கு, களி, ஆடவர், எழில்— 3
(3) குறிப்பெழுதுக:—வடக்கிருத்தல், ஆழியாதன 3

VIII.(1) இலக்கணக் குறிப்பு எழுதுக:—உரைமொழி.உண்பான் கண். உள. தேடுக:—

(2) பெயரெச்சம், வினை எச்சம், ஏவல்வினை:-ஒவ்வொன் றிற்கும் ஒரு உதாரணம் தருக. 3

(3) பிரிதெழுதுக:—இன்புற்றார், இல்லறம் இலவாயின, புறப்புண். அருளாட்சி, புல்லறிவு. 3

கீழ்க் கண்டவைகளில் ஒன்றைப்பற்றி ஏறக்குறைய ஒரு பக்கம் கொண்ட கட்டுரை எழுதுக,

(1) நீர்கண்ட ஒரு பிரபல வணிகர் வீட்டுக் கலியாணம்

(2) பத்திரிகைகள் வாசிப்புப் பயன் 20

(3) நம் நாட்டு விளையாட்டுகளுள் ஒன்று 100

அடி பிறழாமல் எழுதுக.

I. (1) "கடிப்பிடுகண் முரசம்" என்று தொடங்குவதிலிருந்து "எனப்படும் சொல்" என்று முடியும்வரை. 4

(2) "ஊக்கம் உடையான்" என்று தொடங்கும் செய்யுள். 2

(3) "கழிபேர் இரையான்கண் நோய்"—என்று முடியும் குறள் 2

II. பதவுரை எழுதுக:

(1) செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும்ஆற்றல் அரிது. 3

(2) துன்னிவந்து கைத்தலத்து இருந்தது இல்லைநீள் நிலம்
தன்னின் நின்றும் அந்தரத்து எழுந்தது இல்லைதான் எனத்
தென்னன் வாழ்க வாழ்க என்று சென்று பந்தடித்துமே.
தேவர் ஆர மார்பன் வாழ்க என்று பந்தடித்துமே. 6

III. (1) மொழி வாழ்த்து ஆசிரியர் பழந்தமிழ்,எத்தகைய சிறப் புடையதாகக் கூறுகிறார். 2

(2) "கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்றது"பொருள்விளக்கி,எந் நீதியை விளக்க வள்ளுவர் இதனைக் கூறுகிறார். எனக் காட்டுக. 3

(3) "சிவாஜி விஜ்யம்" என்ற பாடலின் ஆசிரியர் யார்? அதில் சிவாஜி அமர்க்களம்புரிய துணிந்தது எதனால் என குறிப்பிடுகிறார்? 3

IV. (1) அனுமான் சிதைக்குக் கொடுத்த மணி ஆழி சீதைக்கு எவ்வெவ்வவையாயின— 3

(2) பிறர்க்கு என முயலுநர் இயல்புகள் எவை, என இளம் பெருவழுதி கூறுகிறார்? 3

(3) தமிழர் "சால்புறக் கண்டவர்" என்று பாரதியார் எத னால் கூறுகிறார்? 2

(4) தமிழர்கள் என்னென்ன நூல்கள் புத்தகசாலை எங்கும் புகுக்கும்,நாளைப் புரட்சிக்கவி விரும்புகிறார். 3

V. (1) பண்படாத மக்கள் உள்ளத்தில் தீய பழக்கங்கள் விரைவில் இடம் கொண்டுவிடும் என்பதற்கு நூனுணர்வு ஆசிரியர் தரும் இரு சான்றுகளை எழுதுக. 4
(2) ஜப்பானியர் தேநீர் விருந்தினரை வரவேற்பது மிக்க வேடிக்கையாகவும் வியப்பூட்டுவதாகவும் காணப்படுகிறது. ஏன்? 3
(3) திரு சண்முகம் செட்டியார் சென்ற அமெரிக்க மகா நாட்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்டவைகள் என்ன? 3

VI. (1) தமிழர் இல்லறத்தைப் பிற அறங்கள் அனைத்திலும் எதனால் மேலாகக் கொண்டனர் என ஔவை கூறுகிறார்? 4
(2) திருக்குறளைத் தமிழ் நாட்டார் எப்படிப் போற்றுகின்றனர். அது மனித சமுதாயத்துக்குக் கேடு விளைக்கும் தீமைகளில் எதனை மிக அழுத்தமாகக் கண்டிக்கின்றது. 4
(3) நெசவுத் தொழில் காலப்பிற்போக்கால், தளர்ச்சியடைந்தாலும், சில பழைய வேலைப்பாடுடன் சில புதியவேலைப்பாடுடன்வாழ்வதற்கு ஆசிரியர் கூறும் உபமானம்யாது?

VII. இடம் சுட்டி விளக்குக:—
(1) "மாலுமி இல்லாத மரக்கலம்போல்"— 3
(2) பொருள் கூறுக: கையுறை, பரிணமம், இடுக்கண், ஓவியம், புனல்வாதம், சாளரம். 3
(3) ஏதேனும் இரண்டிற்கும் குறிப்பெழுதுக. காரிமக்கள். இருங்கோவேள், தண்ணீர்ப் பாம்பு சானேயு - தேநீர் தயாரித்தல் 6

VIII. இலக்கணக் குறிப்பெழுதுக.
(2) கைத்திறச் சித்திரம். கொடுக்குவர். இளங்கொடி - நெடியகை—
(2) செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினை எச்சம். உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. வினையாலணையும் பெயர். இவற்றிற்கு தனித்தனி உதாரணம் கூறுக. 8
(3) பிரித்தெழுதுக. கலிங்கத்திருள். நூற்கள் நீணிலம்.
(4) கோடிட்ட இடங்களில் பொருத்தமான நிறுத்துக் குறிகளை அமைதது எழுதுக. 4

சாதுவானதன் செவியை இருகையாலும் பொத்திக்கொண்டு! ஐயனே!கள்ளும் ஊனும்!என்றும் உறுதியாக உரைத்தான்! கள்!என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் துள்ளி மகிழாத உள்ளமும் உண்டோ!என்று வெகுண்டு வினவினன். 3

XI. கீழ்க்கண்டவைகளுள் ஒன்றைப்பற்றி ஏறக்குறைய ஒரு பக்கம் கொண்ட கட்டுரை எழுதுக. 20
(1) உன் ஊரில் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடும் பொதுத் திருவிழா.
(2) பள்ளிப் படிப்பு முடிந்தபின் நீ செய்யப்போகும்சேவை,
(3) உம் பள்ளியில் நீர்பெற்ற நற்பயன்புகள். 100

லிப்கோ

"செய்யுள் நலம் பாராட்டல்"

(4,5,6-ஆம் படிவச் சிறப்புப்பகுதி மாணவர்கட்கு உரியது)

[செய்யுளின் இலக்கணம், செய்யுளைச் சுவைக்கும் விதம், செய்யுள் நலத்தினைப் பாராட்டி எழுதுதற்குரிய வழிகள், நலம் பாராட்டி எழுதுதற்கு மூன்று எடுத்துக் காட்டுகள், 75 செய்யுட் பகுதிகள் ஆகியவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது.]

ஆக்கியோர் :

"பாரதியார்"

பதிப்பகத்தார் :

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

தியாகராயநகர் :: சென்னை-17

சென்னையில் முழு விற்பனை உரிமையாளர்கள் :

எம். தாமோதரம் & கம்பெனி,

அப்பா பில்டிங்ஸ், 9/286, எஸ்பிளனேட், சென்னை-1.

 [விலை அணா 6

TAMIL SPECIAL STUDY : "LITERARY APPRECIATION"
— FOR FORMS IV, V & VI —

முகவுரை

சுவையை நுகர்ந்து பாராட்டலே செய்யுள் கற்பதன் நோக்கமாகும். அதுபற்றியே '**செய்யுள் நலம் பாராட்டல்**' என்னும் பகுதி உயர்நிலைப் பள்ளியின் புதிய பாடத் திட்டத்தின்கண் இடம் பெற்றுள்ளது. அதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மதிப்பெண்கள் 10, இப்பகுதி சிறப்புப் பிரிவு மாணவர்கட்கு உரியது.

தமிழறிவும், அழகுணர்ச்சியும் (Easthetic sense) உள்ளவர்களாலேயே செய்யுளை நன்கு சுவைக்க முடியும். எனினும் மாணவர்கட்கு இளமையிலேயே அத்தகைய பயிற்சியை அளித்தல் இன்றியமையாததாகும்.

செய்யுளின் இலக்கணம், செய்யுளின் நலத்தைப் பாராட்டி எழுதும் விதம் முதலியவை இந்நூலின்கண் இடம் பெற்றுள்ளன. மூன்று செய்யுட் பகுதிகளின் நலங்கள் பாராட்டி ஈண்டு எழுதிக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. உயர்நிலைப் பள்ளியின் ஒவ்வொரு படிவத்திற்கும் 25 பயிற்சிகள் வீதம் ஈண்டுத் தரப் பெற்றுள்ளன.

செய்யுள் நலத்தினைப் பாராட்டும் முறையை இந்நூல் மாணவர்கட்குச் சிறிதேனும் உணர்த்துமேல் அதுவே யான் அடையும் பெரும் பேறாகும்.

— *ஆசிரியன்.*

முன்னுரை

செய்யுள் என்பது யாது?

நிலைபெற்ற உண்மையை அழகுபடக் கூறுவது செய்யுள். இனிமையும், எளிமையும், செம்மையும் வாய்ந்த நடையில், படிப்போருடைய உள்ளத்து உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பக்கூடிய விதத்தில் நல்ல செய்யுள் அமைந்திருக்கும். பிறர்க்குத் தெற்றெனப் புலப்படாமல், மக்கள் வாழ்க்கையிலும், இயற்கையமைப்பிலும் உறைந்து கிடக்கும் அழகினைச் சுவைபட எடுத்துக்காட்டுவது செய்யுள். ஆழ்ந்த கருத்துக்களை, செவ்விய முறையில், கற்போர் உள்ளம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் நல்ல சொற்கட்டுக்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் வன்மை செய்யுளுக்கு உண்டு. கவிப் பேரரசராகிய கம்பர்,

> "புவியினுக்(கு) அணியாய் ஆன்ற
> பொருள்தந்து புலத்திற் றாகி
> அவியகத் துறைகள் தாங்கி
> ஐந்திணை நெறிய ளாவிச்
> சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென்(று)
> ஒழுக்கமும் தழுவிச் சான்றோர்
> கவியெனக் கிடந்த கோதாவரி"

என்று சான்றோர் செய்யுளின் ஒழுக்கினைப் பேராற்றின் ஒழுக்கிற்கு உவமை காட்டுகின்றார். எனவே, பேராற்றின் செவ்விய ஒழுக்கைப் போன்றது நல்ல செய்யுள் என்பதனை நாம் உணரலாம்.

செய்யுள் எப்பொழுது வெளிப்படும்?

"உளங்கனிந்த போதெலாம் உவந்துவந்து பாடுவேன்" என்றார் தமிழிசை வளர்த்த பெரியார்

ஒருவர். மனம் பண்பட்டபொழுதெல்லாம் செய்யுள் வெளிப்படும் என்னும் உண்மையை இவ்வடியினின்றும் நாம் உணரலாம். உள்ளம் எப்பொழுது பண்படும்? காலையிற் கடலிடையே கவின்பெறக் கதிரவன் எழுங் காட்சியைக் காணுங்காலும், மாலையிற் செக்கர் வானத்தைக் காணுங்காலும், இரவில் நிலவொளியைக் காணுங்காலும், முழு நிலவொளி நீலக்கடலின் மேற்பரப்பை வெள்ளித் தகடாக வேதிக்குங் காட்சியைக் காணும்பொழுதும், மலையினின்று இழியும் அருவியைப் பார்க்கும்பொழுதும், ஆற்று நீர் ஒழுக்கைக் காணுங்காலும், பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற்போல் விளங்கும் பசும் புற்றரையைப் பார்க்கும்பொழுதும், பன்னிற மலர்கள் பூத்திருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கும்பொழுதும், தென்றல் வீசுதலை நுகரும்பொழுதும், வள்ளல்களின் வள்ளன்மையை உணரும்பொழுதும், அரசர்களுடைய வீரம், அரசியல், அருள் முதலியவற்றை உணரும்பொழுதும், காதலர் இருவர் கருத்து ஒருமித்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்துதலை நோக்கும்பொழுதும் புலவர்களுடைய உள்ளம் பண்படும். அவ்வாறு பண்பட்ட நிலையில் புலவன் தன்னையும், தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் பொருள்களையும் மறப்பான்; கண்ட காட்சியில் கருத்தை இருத்துவான். பண்பட்ட அவனது உள்ளத்திலிருக்கும் கருத்துக்கள் அப்பொழுது பாடல்களின் வாயிலாகத் தட்டுத் தடையின்றி வெளிப்படும். உள்ளம் பண்பட்ட நிலையில் தானாக வெளிப்படுவதுதான் உண்மைக் கவியாகும்.

செய்யுளைச் சுவைக்கும் பான்மை

மணமிக்க மலரைச் செய்யுளுக்கு உவமை காட்டலாம். மலருக்கு உள்ள உருவம், தோற்றம்,

மென்மை, நிறம், மணம், அழகு, அமைப்பு ஆகியவை செய்யுளின்கண் உள்ளன. அழகிய ரோஜா மலர் ஒன்றைக் கையில் எடுத்தவுடன் சிலர் அதனைப் பன்முறை முகர்ந்து பார்ப்பர். முடிவில் அம்மலர் கசங்கிவிடும். சிலர் அம்மலரை முகர்ந்து பார்ப்பதுடன் அமையாமல், அதன் இதழ்களைக் கிள்ளிக் கிள்ளி வாயில் போட்டு மென்று தின்பர். அத்தகையோரை அழகுணர்ச்சி (Easthetic sense) அற்றவர் என்னலாம். புலவன் ஒருவன் அம்மலரைக் கண்டால் யாது செய்வான்? அவன் அதன் காம்பினைப் பிடிப்பான்; மெல்லத் தூக்கிப் பிடித்து எதிரில் நிறுத்துவான்; அதன் அழகினைச் சுவைப்பான். அவன் அம்மலரின் அழகில் ஈடுபட்டு, 'ஆ! எத்துணை அழகிய மலர்! என்னே இதன் தோற்றம்! என்னே இதன் அமைப்பு! இதன் இதழ்களை இத்துணை அழகுபட அடுக்கியவர் யார்? ஆ ஆ! இதன் இதழ்கள் எவ்வாறு குழிந்துள்ளன! வெண்மையும், செம்மையும் கொண்ட மெல்லிய கோடுகளை இதன்கண் வரைந்த ஓவியன் யாவன்? இதன் மணம் என் மனத்தை மயக்குகின்றதே! என்னே! என்னே! என் குழந்தையின் கன்னத்தைப்போல் அழகுடன் இது விளங்குகிறதே!' என்றெல்லாம் நினைப்பான். அவனது கற்பனைக் குதிரை கட்டுக்கடங்காமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். புலவன் மலரைச் சுவைப்பதுபோலவே நாமும் செய்யுளைச் சுவைக்க வேண்டும். செய்யுளைப் பார்த்தவுடன், அச்செய்யுளுக்குப் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை முதலியவற்றையும், அதன்கண் அமைந்திருக்கும் இலக்கணக் குறிப்பு, அணிகள் முதலியவற்றையும், அப்பாட்டிலிருந்து எத்தகைய வினாவினைத் தேர்வில் கேட்பர் என்பதையும் ஆராய்ந்தால் செய்யுளைச் சுவைக்க முடியாது. செய்யுளின் பொருளை ஓரளவு உணர்ந்தால்தான் செய்யுளை நன்கு சுவைக்க

முடியும் என்பது உண்மையே. ஆனால், அதனை அணு அணுவாகச் சிதைத்து நோக்கினால் அதன் அழகைச் சுவைக்க முடியாது.

செய்யுளுக்கும் உரைநடைக்கும் உள்ள வேறுபாடு

புலவர்கள் தம் உள்ளம் பண்பட்ட நிலையில் பாடல்களைப் பாடினர். அவர்கள் ஏன் தம் உள்ளக் கருத்துக்களைச் செய்யுள் உருவில் வெளிப்படுத்தினர்? உரைநடையில் வெளிப்படுத்தக் கூடாதா? உரைநடையில் வெளிப்படுத்தும் வன்மை அவர்களிடம் அமைந்திருக்கவில்லையோ? அன்றன்று. உரைநடையாகக் கூறும் ஒரு கருத்தினைப் படிப்போரின் மனத்தில் பதிய வைப்பது அரிதாகும். செய்யுளுருவில் அக்கருத்தினை வெளிப்படுத்தினால் அது கற்போர் மனத்தில் நன்கு இடம் பெறும். இசையுடன் இயைப்பதற்குச் செய்யுள் நடையே ஏற்றது. இத்தகைய காரணங்கள்பற்றியே புலவர்கள் தம் கருத்துக்களைச் செய்யுள் உருவில் வெளிப்படுத்தினர் என்னலாம். மேலும் புலவர் ஒருவருடைய உள்ளத்திலிருக்கும் கருத்தானது தட்டுத் தடங்கலின்றிச் செய்யுளுருவில்தான் வெளிப்படும் என்பர் அறிஞர். இயற்கையாக எழுவது செய்யுள். உணர்ச்சியின் உருவமே செய்யுள். எனவே, செய்யுளுக்கும் உரைநடைக்கும் அடிப்படையிலேயே வேறுபாடு உள்ளது என்பதனை நாம் உணரலாம்.

செய்யுள் நலம் பாராட்டற்குரிய வழிகள்

1. முதற்கண் செய்யுளைப் பன்முறை படித்துப் பார்த்தல்—இயன்றால் ஏதேனும் ஓர் இசையில் அமைத்துப் படித்தல்.

2. புலவனது வரலாற்றை ஓரளவு உணர்தல்.

3. புலவன் செய்யுளைப் பாடிய சூழ்நிலையை உணர்தல்.

4. செய்யுளின் உயிர்நிலைக் கருத்தை உணர்தல்.

5. புலவனது உணர்ச்சியை உணர முயலல்.

6. புலவன் அச்செய்யுளின் வாயிலாக உணர்த்த முற்படும் உண்மையை அறிய முயலல்.

7. சொற்கள் எவ்வாறு நயம்பட அமைக்கப் பட்டுள்ளன என்று ஆராய்ந்து பார்த்தல்.

8. கருத்தினைப் புலவன் எம்முறையில் வெளிப் படுத்தியுள்ளான் என்றும், ஏன் அந்த முறையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளான் என்றும் ஆராய்தல்.

9. செய்யுளிற் காணப்படும் கற்பனை நயத்தை உணர்தல்.

10. செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் அணியினைக் காணுதல்.

தேர்வில் செய்யுள் நலம் பாராட்டி எழுதுதல்

1. செய்யுளுக்குப் பதவுரையும், பொழிப்புரை யும் எழுத வேண்டாம்.

2. செய்யுள் எந்நூலிலிருந்து எடுத்துத் தரப் பெற்றுள்ளது என்று ஒருவாறு ஊகித்தறியுங்கள். செய்யுளின் கதைப் பகுதியிலிருந்தும், செய்யுளில் வரும் பெயர்களிலிருந்தும் அதனை ஒருவாறு உணர லாம்.

3. செய்யுளை 5, 6 முறைகள் ஆழ்ந்து படித் துப் பாருங்கள். அவ்வாறு படித்தால் செய்யுளைப்

பற்றிய பொதுவான கருத்து ஒன்று உங்களுக்குத் தோன்றும்.

4. இயன்றவரையில் செய்யுளின் பொருளை உணர முயலுங்கள். அருஞ்சொற்கட்குப் பொருள் தெரியவில்லையே என்று கலங்க வேண்டாம்; நலம் பாராட்டி எழுதத் தயங்க வேண்டாம். இடம் அறிந்து, பொருத்தம் அறிந்து ஒருவாறு பொருளை ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள்.

5. செய்யுளின் உயிர்நிலைக் கருத்தை ஒருவாறு உணர முயலுங்கள்.

6. பிறகு, செய்யுள் நலத்தைப் பாராட்டி எழுதத் தொடங்குங்கள். அவ்வாறு எழுதுங்கால், ஆசிரியர் செய்யுளின் உயிர்நிலைக் கருத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதையும், வெளிப்படுத்தும் முறையையும், சொற்களின் முறை வைப்பில் உள்ள அழகையும், சொற்களில் அமைந்து கிடக்கும் நயத்தையும் குறிப்பிடுங்கள். புலவர் ஏதேனும் அணியையோ, அழகிய தொடையையோ ஆங்கு அமைத்திருந்தால் அதனைக் குறிப்பிட மறவாதீர்கள்.

7. புலவர் அப்பாடலின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் உண்மையை முடிவில் எழுதுங்கள்.

8. மேற்கண்டவாறு எழுதப்பெற்ற பகுதி, அடித்தல்களுடனும், திருத்தங்களுடனும் இருக்குமேல், அப்படியைத் திருத்தமில்லாப்படியாக (Rough copy) வைத்துக்கொண்டு, திருத்தமானபடி (Fair copy) ஒன்றை எழுதுங்கள். அப்பகுதியின் தலைப்பில் 'திருத்தமான படி' என்றெழுத மறவாதீர்கள்.

காட்டுகள்

காட்டு I

“ காமர் கயல்புரளக் காவி முகைநெகிழத்
தாமரையின் செந்தேன் தளையவிழப்—பூமடந்தை
தன்னாட்டம் போலுந் தகைமைத்தே சாகரஞ்சூழ்
நன்னாட்டின் முன்னாட்டும் நாடு.”

—நளவெண்பா.

“வெண்பாவிற் புகழேந்தி” என்று புலவர்களால் பாராட்டப்பெற்ற புகழேந்திப் புலவர் நளனுக்குரிய நிடத நாட்டை ஈண்டு வர்ணிக்கின்றார். ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் இன்பமுடன் இருந்தால் அந்நாட்டின் அழகை வருணிப்பது எளிது. மக்கள் எப்பொழுது இன்பமுடன் இருப்பர்? நாட்டில் வளப்பம் மிகுந்து, பசியும் பிணியும் இன்றி இருந்தால் மக்கள் இன்பமாக வாழ்வர் என்பதனைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? எனவே, நிடத நாட்டில் மக்கள் பசியின்றி வாழ்ந்தனர் என்று சொல்ல விழைந்தார் புலவர் புகழேந்தியார். அதனை நேர்முகமாகக் கூறிவிட்டால் சுவை மிகுதியாக இராது. ஆராய்ந்து பார்ப்போர்க்குக் குறிப்பினால் புலப்படக் கூடியவாறு பாடினால்தான் சுவை இருக்கும். அதனைக் கருத்திற்கொண்ட புகழேந்தியார் நிடத நாட்டின் வளத்தைக் குறிப்பினாற் புலப்படுத்துகின்றார்.

கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் நிடத நாடு எல்லா நாடுகட்கும் முன்னதாகக் கருதப்பட்டது என்கின்றார் புலவர். அவ்வாறு கருதப்பட்டது ஏன்? அந்நாடு பூமிதேவியின் கண்போல் விளங்கியது. பூமியை ஒரு பெண் என்றும், பெண்ணின் முகத்திற்குக் கண் அழகைத் தருவதுபோல, பூமியாகிய பெண்ணின் முகத்திற்கு நிடத நாடு கண்போல் இருந்து அழகு தந்தது என்றும் புலவர் ஈண்டுக் கூறியுள்ளார்.

நிடத நாடு பூமிதேவியின் கண்போல் விளங்கியது. இவ்வுவமை பொருந்துமாறு புலவர் பாடியுள்ளார். நிடத நாட்டில் மீன்களும், நீல மலர்களும், தாமரை மலர்களும் விளங்கின. மீனும், நீல மலரும், தாமரை மலரும் பெண்ணின் கண்களுக்கு உவமையாகக் கூறப்படுதல் உண்டு. நிடத நாட்டில் மீன்கள் புரளுங் காட்சியும், நீலமலர் பூத்திருக்குங் காட்சியும், தாமரை பூத்து, அதனிடமிருந்து தேன் துளிக்குங் காட்சியும் புலவருடைய மனக்கண் முன் தோன்றின. அவை பூமிதேவியின் கண்களைப்போல் தோன்றுவதாகப் புலவர்க்குக் கற்பனை உண்டாயிற்று. எனவே, பூமிதேவியின் கண்ணைப்போல் விளங்கியது நிடத நாடு என்று புலவர் பாடினார். உவமை எத்துணைப் பொருத்தமாக உள்ளது !

இனி, இப்பாடலை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அந் நாட்டின் வளம் நமக்கு நன்கு புலப்படும். புது நீரில் கயல்கள் புரளும். நீல மலரும், தாமரையும் நீர் மிகுந்த இடத்தில் பூக்கும் தன்மை உடையன. எனவே, மீன்கள் புரளுதல், நீல மலர் பூத்தல், தாமரை பூத்துத் தேன் சொரிதல் ஆகியவை அந்நாடு நீர்வளம் மிக்க நாடு என்பதனைக் குறிப்பினால் வெளிப்படுத்தும். நீர்வளம் மிக்க நாட்டில் பயிர்கள் செழித்து வளரும் என்பதையும், அந்நாட்டு மக்கள் பசியின்றி இன்பமாக வாழ்வர் என்பதையும் வெளிப்படையாகக் கூறவும் வேண்டுமோ ?

"நாடென்ப நாடா வளத்தன" என்றார் திருவள்ளுவனார். நாடென்பது பல்வகைச் செல்வங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்க வேண்டும். எல்லாச் செல்வங்கட்கும் அடிப்படையானது நீர்வளம் ஆகும். அதுபற்றித்தான் புகழேந்தியார் நிடத நாட்டின் நீர்வளத்தைக் குறிப்பிட்டார். அந்நாட்டின் மக்கள் கவலையற்று வாழ்ந்தனர் என்பதே அவரது

உட்கிடை ஆகும். பாடலை ஆராய்ந்து பார்ப் போர்க்கே இவ்வுண்மை புலப்படும். புகழேந்தியார் எத்துணைச் சுவையும், அழகும் அமையுமாறு, நிடத நாட்டைச் சிறப்பித்துள்ளார்! இத்தகைய சுவை மிக்க பாடல்களைப் பாடிப் புகழை ஏந்திய காரணத் தினால்தான் அவருக்குப் புகழேந்தியார் என்னும் பெயர் வந்ததுபோலும்!

காட்டு II

" அருந்தும் மெல்லட(கு) ஆரிட
அருந்துமென்(று) அழுங்கும்
விருந்து கண்டபோ(து) என்னுறு
மோவென்று விம்மும்
மருந்தும் உண்டுகொல் யான்கொண்ட
நோய்க்கென்று மயங்கும்
இருந்த மாநிலம் செல்லரிடத்
திடவுமாண்(டு) எழாதாள்."

—கம்பராமாயணம்.

காப்பிய அழகுகள் யாவும் நன்கு அமையப் பெற்ற நூல் கம்பராமாயணம். கம்பர் தமிழ் நூல் கள் பலவற்றைக் கற்றவர்; தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந் தவர்; தமிழ் மக்களோடு பழகியவர்; தமிழ்ப் பண் பாடுகளை நன்கு அறிந்தவர். வடநாட்டுக் கதையை அவர் தமிழிற் பாடினார் என்பது உண்மையே. ஆயின், அவர் சீதையைத் தமிழ் நாட்டுக் கற்புடைப் பெண்ணாக அமைத்துள்ளார். கணவனைப் பிரிந்த கற்புடைத் தமிழ்க் காரிகையின் நிலையைச் சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். அவற்றையெல்லாம் நன்கு உணர்ந்த கம்பர் சீதையினிடம் அந்நிலையை அமைத்துள்ளார்.

அசோக வனத்தில் தனித்திருந்த சீதை பல வற்றை எண்ணி வருந்தினள். காட்டில் இராமன் உண்ணுதற்கேற்ற இலையுணவை அவனுக்கு யார் இடுவார் என்று நினைத்த அளவில் அவளுக்கு ஏக்கம் உண்டாயிற்று. அன்புடை இல்லாள் அண்மையில் அமர்ந்து இனிது ஊட்டினல் கணவன் வயிருர உண் பான். இராமனும் அத்தகைய பண்புடையவனுக இருந்தான். தான் இல்லாமையால் இராமன் எவ் வாறு இலையுணவை உட்கொள்வான் என்று சீதை நினைத்தமை கற்புடைப் பெண்டிருக்கு இருக்கவேண் டியதொரு பண்பாகும். கம்பர் ஈண்டு 'மெல்லடகு' என்ருர். கணவனுடைய விருப்பத்தை அறிந்து, சுவையை அறிந்து, மெல்லிய இலைத் தளிர்களைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொடுக்கும் தன்மை அன் புடைய மனைவியினிடம்தான் அமைந்திருக்கும். 'மெல்லடகு' என்னும் சொற்ருெடர் இராமனிடம் சீதைக்கு அமைந்திருந்த ஆழ்ந்த அன்பினைக் குறிப் பினுல் சுட்டிக் காட்டும்.

> "துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
> இல்வாழ்வான் என்பான் துணை"

என்ருர் வள்ளுவனர். கணவனும் மனைவியும் கருத் தொருமித்திருந்து விருந்தினரை உபசரிக்க வேண் டும் என்றும், அவ்வாறு உபசரித்தல் இல்வாழ்வார்க் குரிய கடமையாகும் என்றும் தமிழர்கள் கருதினர். விருந்தினர் வந்தால், ஊடல் கொண்டிருந்த மனைவி யும் தன் ஊடல் நீங்கப்பெற்று, கணவனுடன் சேர்ந்து, வந்த விருந்தினரை உபசரிக்க வேண்டும் என்று அகப்பொருள் இலக்கணம் கூறுகின்றது. இவற்றை நினைவிற்கொண்ட கம்பர், "விருந்து கண்டபோது என்னுறுமோ என்று விம்மும்" என்று அமைத்தார். இல்லறத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக ளிர்க்கு இன்றியமையாமல் வேண்டிய பண்பினைக் கம்பர் சீதைக்கு ஈண்டு அமைத்துள்ளார்.

சீதைக்குப் பெருந்துன்ப நோய் வந்திருந்தது. இராமன் பிரிவே அத்தகைய நோயைத் தந்திருந்தது. அந்நோய்க்கு மருந்து வேறில்லை. இராமனைச் சேர்தலே அந்நோய் நீங்குதற்கு வழியாகும். இராமன் வருதற்குரிய குறிகள் காணப்பட்டிலவாதலால் சீதை, "மருந்தும் உண்டுகொல்" என்று நினைத்தாள். மருந்து இல்லை என்ற எண்ணம் வந்தவுடன் அவள் மயங்கியமை இயல்பேயாகும்.

சீதை தான் அமர்ந்திருந்த இடத்தை விடுத்துச் சிறிதும் நகர்ந்திலள். அவள் இருந்த இடத்தைச் செல் அரித்தது. ஆயின் அவள் அதனை உணர்ந்திலள்; அதனால் வரும் துன்பத்தை நினைந்திலள். அவளுடைய உயிரும் உணர்வும் இராமனிடம் இருந்தன. எனவே, அவள் செல் அரித்ததை அறியாமல், அவ்விடத்தை விடுத்து அகலாமல் இருந்தாள்.

சீதைக்கு இராமனிடம் அமைந்திருந்த ஆழ்ந்த அன்பு, அவளிடம் இருந்த இல்லறப் பண்பு, அவளது ஒருமைப்பாடு முதலியவற்றைக் கம்பர் ஈண்டுச் சுவைபட அமைத்துள்ளார். கணவனைப் பிரிந்த கற்புடைக் காரிகையாரின் நிலைக்குச் சீதையை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கம்பர் அமைத்துள்ளார் என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

காட்டு III

"உடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவும்
இடைக்குல மடந்தைக்(கு) அடைக்கலம் தந்தேன்
மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிச்
செங்கயல் நெடுங்கண் அஞ்சனம் தீட்டித்
தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து
தூமடி உடீஇத் தொல்லோர் சிறப்பின்
ஆயமும் காவலும் ஆயிழை தனக்குத்
தாயும் நீயே யாகித் தாங்கு."

—சிலப்பதிகாரம்.

தமிழ் மொழியிற் பெருங்காப்பியத்திற்கு வழி காட்டிய பெருமை இளங்கோவடிகட்கு உரியது. அவருடைய செய்யுள் அடிகள் சொற் சுவையும், பொருட் சுவையும் கொண்டு விளங்கும் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் வழித்துணையாக வந்தார் கவுந்தியடிகள். அகப்பற்றையும் புறப் பற்றையும் அறவே துறந்த அவ்வடிகள் தம்மை அண்டிய கண்ணகியைக் காவலான ஓர் இடத்தில் இருத்த எண்ணினர். கண்ணகியை யாரிடம் அடைக் கலமாக அளிக்கலாம் என்ற நினைவு அவருக்கு வந்தது. அந்நிலையில் மாதரி என்னும் இடைக்குல மகள் ஆங்கு வந்தாள். பசுக்களைப் போற்றியும், பசுவின் பயனைப் பிறர்க்கு அளித்தும் வாழ்க்கையை நடத்துகின்ற கோவலர் வாழ்க்கையின் தூய்மை கவுந்தியடிகளின் நினைவுக்கு வந்தது. எனவே, கவுந்தியடிகள் கற்புடைக் காரிகையாகிய கண்ணகியை மாதரியினிடம் அடைக்கலமாக அளிப்பதில் தீங்கில்லை என்று முடிவு செய்தார்.

அவ்வாறு அடைக்கலமாகத் தருங்கால் கவுந்தியடிகள், 'மாதரியே! மங்கல மடந்தையாகிய கண்ணகியை நான் உன்னிடம் அடைக்கலமாக அளித்தேன். நீ அவளை நன்னீராட்டு; அவளுடைய கண்களில் மை தீட்டு; கூந்தலில் மலர் சூட்டு; அவளுக்குத் தூய ஆடையை உடுத்து; அவளுக்குத் தோழிமாராகவும், செவிலித் தாயாகவும், நற்றாயாகவும் இருந்து தாங்கு' என்று கூறினர். இவ்வாறு கவுந்தியடிகள் கூறுவதாகக் கூறும் இளங்கோவடிகள் கண்ணகியினுடைய ஏற்றம், தோற்றம், அழகு, மென்மை, மடம், இளமை, பெண்மை ஆகியவற்றை நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கண்ணகியை அடிகள் ஈண்டு 'மங்கல மடந்தை' என்கின்றார். 'மங்க

லம்' என்னுஞ்சொல் அழகிய தோற்றத்தைக் குறிக்கும். 'நன்னீராட்டி,' 'அஞ்சனம் தீட்டி,' 'மலர் பெய்து,' 'மடி உடீஇ' என்பன எவற்றைக் குறிக்கின்றன? அவை, கண்ணகி தானாகவே நீராடற்கும், அஞ்சனம் தீட்டிக்கொள்ளுதற்கும், மலரைச் சூட்டிக்கொள்ளுதற்கும், ஆடையை உடுத்திக் கொள்ளுதற்கும் அறிய மாட்டாள் என்பதையும், அவள் அத்துணை இளமையும், மடமையும் வாய்ந்தவள் என்பதையும், செல்வச் செழுமையில் அவள் வாழ்ந்தவள் என்பதையும் விளக்குகின்றன.

கண்கள் அழகுற அமையப்பெற்றவள் கண்ணகி. அக்காரணம்பற்றியே அவட்கு அப்பெயர் அமைந்ததோ என்றும் கருத இடமுண்டு. அக்கருத்தினைச் 'செங்கயல் நெடுங்கண்' என்னும் சொற்றொடர்கள் வலியுறுத்துகின்றன. செவ்வரி பரந்து, மீன்போல் பிறழும் தன்மை கொண்டு, நீண்டு விளங்குதல் அழகிய கண்ணுக்கு இலக்கணமாகும். அத்தகைய அழகிய கண்ணினை உடையவள் கண்ணகி என்பதை இளங்கோவடிகள் ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பெண்டிர்க்கு அழகு தருவனவற்றுள் கூந்தலும் ஒன்று. கண்ணகியின் கூந்தல் இனிமையும், மென்மையும் வாய்ந்திருந்தது. அவளும் மெல்லிய இயல்பினை உடையவளாக இருந்தாள். அவளுடைய கூந்தலில் பன்மலர்களைச் சூட்டினால், அவற்றின் சுமையைத் தாங்கமாட்டாமல் அவள் துன்புறுவாள். அது பற்றியே அடிகள் ஈண்டு, "தேமென் கூந்தல் சின்மலர் பெய்து" என்றார்.

கண்ணகிக்குத் தோழியர்போலவும், செவிலித்தாய்போலவும், நற்றாய்போலவும் இருந்து தாங்குமாறு கவுந்தியடிகள் மாதரியினிடம் கூறினார். கண்

ணகி தன் காதலனுடன் கல்லிலும் முள்ளிலும், கால்கள் கடுக்கக் கடுகி நடந்து வந்தாள் என்பது உண்மை. கற்பின் திட்பம் இருந்தமையாலேயே அவளால் அவ்வாறு வர முடிந்தது. எனினும், அவள் இளமை மாருதவளாதலால் தோழியருடன் விளை யாட விரும்புவாள்; தாய்மாரின் அன்புரைகளை விரும்புவாள். இவற்றைக் கருத்தில் இருத்தியே இளங்கோவடிகள் "ஆயமும் காவலும் ஆயிழை தனக்குத் தாயும் நீயே யாகித் தாங்கு" என்று கவுந்தியடிகள் கூறியதாகப் பாடினர்.

பெண்மையின் பண்புகளை நுட்பமாக உணர்ந்த இளங்கோவடிகள், அப்பண்புகளையெல்லாம் கண் ணகியினிடம் நன்கு அமைத்துள்ளார் என்னும் உண் மையை இவ்வடிகளிலிருந்து நாம் நன்கு உணரலாம்.

பயிற்சிகள் — நான்காம் படிவம்

1. மக்களின் பெருமை

"பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்(று)
என்னுடைய ரேனும் உடையரோ ?—இன்னடிசில்
புக்களையும் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ் செய்யவாய்
மக்களையிங்(கு) இல்லா தவர்."

"சொன்ன கலையின் துறையனைத்தும் தோய்ந்தாலும்
என்ன பயனுடைத்தாம் இன்முகத்து—முன்னங்
குறுகுதலைக் கிண்கிணிக்கால் கோமக்கள் பால்வாய்ச்
சிறுகுதலை கேளாச் செவி."

— நளவெண்பா.

2. வறுமையின் கொடுமை

"பல்லெலாம் தெரியக் காட்டிப்
பருவரல் முகத்தில் கூட்டிச்
சொல்லெலாம் சொல்லி நாட்டித்
துணைக்கரம் விரித்து நீட்டி
மல்லெலாம் அகல ஒட்டி
மானம்என் பதனை விட்டி
இல்லெலாம் இரத்தல் அந்தோ
இழிவிழிவு எந்த ஞான்றும்."

"இருநிலத்(து) யாவர் கண்ணும்
ஏற்பதை இகழ்ச்சி என்ன
ஒருவிய உளத்தான் காட்டில்
உதிர்ந்துகொள் வாரும் இன்றி
அருகிய நீவா ரம்புல்
தானியம் ஆராய்ந்(து) ஆராய்ந்(து)
உருவஞ்ண் நகத்தால் கிள்ளி
எடுத்துடன் சேரக் கொண்டு."

— குசேலோபாக்கியானம்.

3. குறவர் இயல்பு

"கொழுங்கொடியின் விழுந்தவள்ளிக் கிழங்குகல்லி
[எடுப்போம்
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்துமுல்லைக் கொடியில்வைத்துத்
[தொடுப்போம்
பழம்பிழிந்த கொழுஞ்சாறும் தேறலும்வாய்
[மடுப்போம்
பசுந்தழையும் மரவுரியும் இசைந்திடவே
[உடுப்போம்
செழுந்தினையும் நறுந்தேனும் விருந்தருந்தக்
[கொடுப்போம்
சினவேங்கைப் புலித்தோலின் பாயலிற்கண்
[படுப்போம்
எழுந்துகயற் கணிகாலில் விழுந்துவினை கெடுப்போம்
எங்கள்குறக் குடிக்கடுத்த இயல்பிதுகாண்
[அம்மே."

— மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்

4. கடவுள் வாழ்த்து

"கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை
[கிடைத்த
குளிர்தருவே ! தருநிழலே ! நிழல்கனிந்த கனியே !
ஓடையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண் ணீரே !
உகந்ததண்ணீர் இடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே ;
மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே !
மென்காற்றில் விளைசுகமே! சுகத்திலுறும் பயனே!
ஆடையிலே எனைமணந்த மணவாளா பொதுவில்
ஆடுகின்ற அரசே!என் அலங்கல்அணிந் தருளே."

— திருவருட்பா.

5. சந்திரமதி புலம்பல்

"பனியால் நனைந்து வெயிலால் உலர்ந்து
பசியால் அலைந்தும் உலவா
அனியாய வெங்கண் அரவால் இறந்த
அதிபாவம் என்கொல் அறியேன்

தனியே கிடந்து விடநோய் செறிந்து
 தரைமீ துருண்ட மகனே
இனியாரை நம்பி உயிர்வாழ்வம் என்தன்
 இறையோனும் யானும் அவமே.''

''செங்கோல் அறத்தின் முறையே செலுத்தும்
 திறலோன் எவர்க்கும் உரவோன்
வெங்கோப யானை விறல்மன்னன் நம்மை
 விடுவிக்க எண்ணி வருநாள்
பங்கேரு கத்து மலர்போல் விளங்கு
 மதனு மகிழ்ந்த பரிவால்
எங்கேஎன் ஆசை மகனென்(று) உரைக்கில்
 எதிரேது சொல்வேன் மகனே.''

— அரிச்சந்திர புராணம்.

6. மெய்ப்பொருள் நாயனர்

'' திருமகள் என்ன நின்ற
 தேவியார் தம்மை நோக்கிப்
புரிவுடன் விரைய அந்தப்
 புரத்திடைப் போக ஏவித்
தருதவ வேடத் தானைத்
 தவிசின்மேல் இருத்தித் தாமும்
இருநிலத்(து) இருந்து போற்றி
 இனியருள் செய்யும் என்ருர்.''
''கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக்
 கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தகம் அவிழ்ப்பான் போன்று
 புரிந்தவர் வணங்கும் போதில்
பத்திரம் வாங்கித் தான்முன்
 நினைந்தஅப் பரிசே செய்ய
மெய்த்தவ வேட மேமெய்ப்
 பொருளெனத் தொழுது வென்ருர்.''

— பெரிய புராணம்.

7. சீதையைக்கண்டமையை அனுமன் தொகுத்துக் கூறுதல்

"கண்டனென் கற்பினுக்(கு) அணியைக் கண்களால்
தெண்திரை அலைகடல் இலங்கைத் தென்னகர்
அண்டர்நாயக இனித் துறத்தி ஐயமும்
பண்டுள துயரும்என்(று) அனுமன் பன்னுவான்."

— கம்பராமாயணம்.

8. கண்ணகியை மாதரியினிடம் அடைக்கலப் படுத்தக் கவுந்தியடிகள் நினைத்தல்

" ஆயர் முதுமகள் மாதரி என்போள்
காவுந்தி ஐயையைக் கண்டடி தொழலும்
ஆகாத்(து) ஓம்பி ஆப்பயன் அளிக்கும்
கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா(டு) இல்லை
தீதிலள் முதுமகள் செவ்வியள் அளியள்
மாதரி தன்னுடன் மடந்தையை இருத்துதற்கு
ஏதம் இன்றென எண்ணினள்."

— சிலப்பதிகாரம்.

9. ஈயாச் செல்வனும் புலவரும்

"வாரும்நீர் யாரென்ன வித்துவான் என்னவும்
மதிமோசம் வந்த தென்றே
வாய்குழறி மெய்யெலாம் மிகநடுக் குற்றுநீர்
வந்தகாரியமே(து)எனச்
சீருலா வியகாம தேனுவே! தாருவே!
சிந்தா மணிக்கு நிகரே!
செப்புவச னத்தரிச் சந்த்ரனே! என்னலும்
சினந்திரு கணுஞ்சிவந்தே
ஆரைநீர் மாடுகல் மரமென்று சொன்னதும்
அலால்அரிச் சந்த்ர னென்றே
அடாதசொற் சொன்னையோர்க்கடிமை ஆகினேன்
ஆர்கையில் பெண்டுவிற்றேன்
தீருமோ இந்தவசை என்றுரைசெய் வெகுகொடிய
தீயரைப் பாடி நொந்தேன்
திருமன்றுள் நடுநின்று நடமொன்று புரிகின்ற
தென்தில்லை நடராசனே!"

— தனிப்பாடல்.

10. குகனின் சீற்றம்

"கட்டிய சுரிகையன் கடித்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் விழிக்குந் தீயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்குங் கொம்பினன்
இட்டிய(து) அமரெனக் கிளரும் தோளினன்."

"எலியெலாம் இப்படை அரவம் யானென
ஒலியுலாம் சேனையை உவந்து கூவினன்
வலியுலாம் உலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்ப்
புலியெலாம் ஒருவழிப் புகுந்த போலவே."

— கம்பராமாயணம்.

11. திலகவதியாரும் நாவுக்கரசரும்

"திருவாளன் திருநீறு திலகவதி யாரளிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்று
உருவார அணிந்தும்மக்(கு) உற்றவிடத் துய்யுநெறி ஆங்(கு)
தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார்."

"நீறணிந்தார் அகத்திருளும் நிறைகங்குற் புறத்திருளும்
மாறவரும் திருப்பள்ளி யெழுச்சியினின் மாதவஞ்செய்
சிறடியார் திருவலகும் திருமெழுக்கும் தோண்டியுங்
[கொண்(டு)
ஆறணிந்தார் கோயிலினுள் அடைந்தவரைக் கொடு
[புக்கார்."

— பெரிய புராணம்.

12. பாண்டியனுக்கு எதிரில் கண்ணகி

"பொற்றொழில் சிலம்பொன்று ஏந்திய கையள்
கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே, என
வருக மற்றவள் தருக ஈங்கென
வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்
கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி
நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தோய்
யாரை யோநீ மடக்கொடி யோய்."

— சிலப்பதிகாரம்.

13. விசுவாமித்திரனும் அரிச்சந்திரனும்

"புலைய னும்விரும் பாதஇப் புன்புலால் யாக்கை
நிலையெ னுமருண்(டு) உயிரினும் நெடிதுறச் சிறந்தே
தலைமை சேர்தரு சத்தியம் பிறழ்வது தரியேம்
கலையு ணர்ந்தநீ எமக்கிது கழறுவ(து) அழகோ."

"பதியி ழந்தனம் பாலனை இழந்தனம் படைத்த
நிதியி ழந்தனம் இனிநமக்(கு) உளதென நினைக்கும்
கதியி ழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலேம் என்றார்
மதியி ழந்துதன் வாயிழந்(து) அருந்தவன் மறைந்தான்."

— அரிச்சந்திர புராணம்.

14. போர்

"எடும்எடும் எடுமென எடுத்ததோர்
இகலொலி கடலொலி இகக்கவே
விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்
விடும்விடும் எனுமொலி மிகைக்கவே."

"எறிகட லொடுகடல் கிடைத்தபோல்
இருபடை களுமெதிர் கிடைக்கவே
மறிதிரை யொடுதிரை மலைத்தபோல்
வருபரி யொடுபரி மலைக்கவே."

— கலிங்கத்துப்பரணி.

15. பாண்டியனும், கோப்பெருந் தேவியும் வீழ்தல்

" தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்தசெங் கோலன்
பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன் யானே கள்வன்
மன்பதை காக்கும் தென்புலங் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுகஎன் ஆயுள்என
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்
கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ(து) இல்லென்று
இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே மடமொழி."

— சிலப்பதிகாரம்.

16. பாரியைப் புகழ்தல்

"பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனு மல்லன்
மாரியும் உண்டீண்(டு) உலகுபுரப் பதுவே."

— புறநானூறு.

17. மனுநீதிச் சோழன்

"வளவனின் புதல்வன் ஆங்கோர்
மணிநெடுந் தேர்மேல் ஏறி
அளவில்தேர்த் தானை சூழ
அரசுலாந் தெருவிற் போங்கால்
இளையஆன் கன்று தேர்க்கால்
இடைப்புகுந் திறந்த தாகத்
தளர்வுறும் இத்தாய் வந்து
விளைத்ததித் தன்மை யென்றான்"

"அவ்வுரை கேட்ட வேந்தன்
ஆவுறு துயரம் எய்தி
வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல்
வேதனை யகத்து மிக்கிங்(கு)
இவ்வினை விளைந்த வாறென்(று)
இடருறும் இரங்கும் ஏங்கும்
செவ்விதென் செங்கோல் என்னும்
தெருமரும் தெளியும் தேறான்."

— பெரிய புராணம்.

18. பொதியமலைச் சிறப்பு

"திங்கள்முடி சூடுமலை தென்றல்விளை யாடுமலை
தங்குபுயல் சூழுமலை தமிழ்முனிவன் வாழுமலை
அங்கயற்கண் அம்மைதிரு வருள்சுரந்து பொழிவதெனப்
பொங்கருவி தூங்குமலை பொதியமலை யென்மலையே."

"கன்ன மதம்பெய்(து) உறங்குகொலைக்
களிறு கிடந்து பிளிறுமலை
தென்னந் தமிழும் பசுங்குழவித்
தென்றற் கொழுந்தும் திளைக்குமலை

அன்னம் பயிலும் பொழிற்கூடல்
அறலங் கூந்தற் பிடியாண்ட
பொன்னங் குடுமித் தடஞ்சாரல்
பொதிய மலையென் மலையம்மே."
— மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்.

19. மணமக்கள் வாழ்த்து

"அரனவ னிடத்திலே ஐங்கரன் வந்துதான்
ஐயவென் செவியை மிகவும்
அறுமுகன் கிள்ளினன் என்றே சிணுங்கிடவும்
அத்தன்வே லவனைநோக்கி
விரைவுடன் வினவவே அண்ணன்என் சென்னியில்
விளங்குகண் எண்ணி னனென
வெம்பிடும் பிள்ளையைப் பார்த்துநீ அப்படி
விகடமேன் செய்தாயென
மருவுமென் கைந்நீள முழமளந் தான்என்ன
மயிலவன் நகைத்து நிற்க
மலையரையன் உதவவரும் உமையவளை நோக்கிநின்
மைந்தரைப் பாராயெனக்
கருதரிய கடலாடை உலகுபல அண்டங்
கருப்பமாய்ப் பெற்ற கன்னி
கணபதியை அருகழைத்(து) அகமகிழ்வு
களிப்புடன் உமைக்காக்கவே." [கொண்டனள்
— தனிப்பாடல்.

20. படிக்காசுப் புலவருடைய பாடலின் நயம்

"மட்டாரும் தென்களந்தைப் படிக்காசன்
உரைத்ததமிழ் வரைந்த ஏட்டைப்
பட்டாலே சூழ்ந்தாலும் மூவுலகும்
பரிமளிக்கும் பரிந்த ஏட்டைத்
தொட்டாலும் கைம்மணக்கும் சொன்னாலும்
வாய்மணக்கும் துய்ய சேற்றில்
நட்டாலும் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே
பாட்டினிட நளினந் தானே."
— தனிப்பாடல்.

21. கண்ணப்பரின் பக்திப் பெருக்கு

"இதற்கினி யென்கண் அம்பால்
இடந்தப்பின் எந்தை யார்கண்
அதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர்
நிற்கவும் அடுக்கும் என்று
மதர்த்தெழும் உள்ளத் தோடு
மகிழ்ந்துமுன் இருந்து தங்கண்
முதற்சரம் அடுத்து வாங்கி
முதல்வர்தங் கண்ணில் அப்ப."

"நின்றசெங் குருதி கண்டார்
நிலத்தினின் றேறப் பாய்ந்தார்
குன்றென வளர்ந்த தோள்கள்
கொட்டினர் கூத்தும் ஆடி
நன்றுநான் செய்த இந்த
மதியென நகையும் தோன்ற
ஒன்றிய களிப்பி னாலே
உன்மத்தர் போல மிக்கார்."

—பெரிய புராணம்.

22. பாரியின் வள்ளன்மையைக் கபிலர் கூறுதல்

"கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
உடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே
முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்
யாமும் பாரியும் உளமே
குன்றும் உண்டுநீர் பாடினிர் செலினே."

—புறநானூறு.

23. கண்ணகி அரற்றல்

"பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும் உண்டுகொல்
கொண்ட கொழுநர் உறுகுறை தாங்குறூஉம்
பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும் உண்டுகொல்
சான்றோரும் உண்டுகொல் சான்றோரும் உண்டுகொல்
ஈன்ற குழவி எடுத்து வளர்க்குறூஉம்

சான்றோரும் உண்டுகொல் சான்றோரும் உண்டுகொல்
தெய்வமும் உண்டுகொல் தெய்வமும் உண்டுகொல்
வைவாளில் தப்பிய மன்னவன் கூடலில்
தெய்வமும் உண்டுகொல் தெய்வமும் உண்டுகொல்."

— **சிலப்பதிகாரம்.**

24. பொதியக் காட்சி

" சிங்கமும்வெங் களிறுமுடன் விளையாடும் ஒருபால்
சினப்புலியும் மடப்பிணையும் திளைத்திடுமங் கொரு
வெங்கரடி மரையினொடும் விளையாடும் ஒருபால் [பால்
விடஅரவும் மடமயிலும் விருந்தயரும் ஒருபால்
அங்கணமர் நிலங்கவிக்கும் வெண்கவிகை நிழற்கீழ்
அம்பொன்முடி சூடுமெங்கள் அபிடேக வல்லி
செங்கமலப் பதம்பரவும் கும்பமுனி பயிலும்
தென்பொதிய மலைகாண்மற்(று)எங்கள்மலை யம்மே."

— **மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்.**

25. சிலப்பதிகாரம் உணர்த்தும் உண்மைகள்

" அரைசியல் பிழைத்தோர்க்(கு) அறங்கூற் றாவதூஉம்
உரைசால் பத்தினிக்(கு) உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதூஉம்
சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
சிலப்பதி காரம் என்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுளென
முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்கும் உரியது
அடிகள் நீரே யருளுக என்றாற்கு."

— **சிலப்பதிகாரப் பதிகம்.**

பயிற்சிகள் — ஐந்தாம் படிவம்

1. மருதநிலச் சிறப்பு

"தண்டலை மயில்கள் ஆடத்
    தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழவின் ஏங்கக்
    குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை எழினி காட்டத்
    தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட
    மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ."

— கம்பராமாயணம்.

2. குறிச்சியின் காட்சி

"புல்வாயின் பார்வையைவெம் புலிப்பார்வை இணங்கும்
புதுத்தினைகல் லுரற்பாறை முன்றில்தொறும் உணங்கும்
கல்விடரில் வரிவேங்கை கடமானோ(டு) உறங்கும்
கருமலையில் வெள்ளருவி கறங்கிவழிந்(து) இறங்கும்
சில்வலையும் பல்வாரும் முன்னிறப்பில் தூங்கும்
சிறுதுடியும் பெருமுரசும் திசைதொறும்நின்(று) ஏங்கும்
கொல்லையின்மான் பிணையுமிளம் பிடியும்விளை யாடும்
குறிச்சியெங்கள் குறச்சாதி குடியிருப்ப தம்மே."

— மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்.

3. குழலிசையின்பம்

"வள்ளலார் வாசிக்கு மணித்துளைவாய் வேய்ங்குழலின்
உள்ளுறையஞ் செழுத்தாக ஒழுகியெழு மதுரவொலி
வெள்ளநிறைந் தெவ்வுயிர்க்கு மேலமரர் தருவிளைதேன்
தெள்ளமுதி னுடன்கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத்தேக்க."
"நலிவாரும் மெலிவாரும் உணர்வொன்று நயத்தலினால்

மலிவாய்வெள் ளெயிற்(று) அரவம் மயில்மீது மருண்டு
[விழும்
சலியாத நிலைஅரியும் தடங்கரியும் உடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்."

— **பெரிய புராணம்.**

4. தமிழ் மொழியின் தெய்வத் தன்மை

" கண்ணு தற்பெருங் கடவுளும் கழகமோ(டு) அமர்ந்து
பண்ணு றத்தெரிந்(து) ஆய்ந்தஇப் பசுந்தமிழ் ஏனை
மண்ணி டைச்சில இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ."

" தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும் முதலை
உண்ட பாலனை அழைத்ததும் எலும்புபெண் உருவாக்
கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததும் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்."

— **பரஞ்சோதி திருவிளையாடற் புராணம்.**

5. போர்க்களக் காட்சி

" விருந்தினரும் வறியவரும் நெருங்கி யுண்ண
மேன்மேலும் முகமலரும் மேலோர் போலப்
பருந்திலமும் கழுகினமும் தாமே யுண்ணப்
பதுமமுகம் மலர்ந்தாரைப் பார்மின் பார்மின்."

" சாமளவும் பிறர்க்குதவா தவரை நச்சிச்
சாருநர்போல் வீரர்உடல் தரிக்கும் ஆவி
போமளவும் அவராருகே யிருந்து விட்டுப்
போகாத நரிக்குலத்தின் புணர்ச்சி காண்மின்."

— **கலிங்கத்துப்பரணி.**

6. கண்ணகியின் கற்பு

" என்னெடு போந்த இளங்கொடி நங்கைதன்
வண்ணச் சீறடி மண்மகள் அறிந்திலள்

கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன் தனக்கு
நடுங்குதுயர் எய்தி நாப்புலர வாடித்
தன்துயர் காணாத் தகைசால் பூங்கொடி
இன்துணை மகளிர்க்(கு) இன்றி யமையாக்
கற்புக் கடம்பூண்ட இத்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்.''

— சிலப்பதிகாரம்.

7. மக்கட் செல்வத்தின் பெருமை

''படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினும் இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியும் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே.''

— புறநானூறு.

8. கணையாழிகண்ட சீதையின் நிலை

''இழந்தமணி புற்றர(வு) எதிர்ந்ததென லானாள்
பழந்தனம் இழந்தன படைத்தவரை ஒத்தாள்
குழந்தையை உயிர்த்தமல டிக்குவமை கொண்டாள்
உழந்துவிழிபெற்றதொர் உயிர்ப்பொறையும் ஒத்தாள்.''

''இருந்துபசி யால்இடார் உழந்தவர்கள் எய்தும்
அருந்தும்அமு(து) ஆகிய(து) அறத்தவரை அண்மும்
விருந்தும்என லாகியது வீயுமுயிர் மீளும்
மருந்தும்என லாகியது வாழிமணி யாழி.''

— கம்பராமாயணம்.

9. அருச்சுனனின் வஞ்சினம்

"இன்றமரில் வாளபிமன் இன்னுயிர் இழக்கக்
கொன்றவனை நாளையுயிர் கோறல்புரி யேனேல்
மன்றில்ஒரு சார்புற வழக்கினை உரைக்கும்
புன்தொழிலர் வீழ்நரகு புக்குழலு வேனே."

"மோதமரின் என்மகன் முடித்தலை துணித்த
பாதகனை நானெதிர் படப்பொருதி லேனேல்
தாதையுட னேமொழி தகாதன பிதற்றும்
பேதைமகன் எய்துநெறி பெற்றுடைய னுவேன்."

— வில்லி பாரதம்.

10. கண்ணகி சிலம்பினை உடைத்தல்

"கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோல் அன்று
வெள்வேற் கொற்றம் காண்என ஒள்ளிழை
நல்திறம் படராக் கொற்கை வேந்தே
என்கால் பொற்சிலம்பு மணியுடை அரியே, எனத்
தேமொழி உரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை அரியே
தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம்பு உடைப்ப
மன்னவன் வாய்முதல் தெறித்தது மணியே."

— சிலப்பதிகாரம்.

11. பெருஞ்சித்திரனாரின் பெருமிதம்

"இரவலர் புரவலை நீயும் அல்லை
புரவலர் இரவலர்க் கில்லையு மல்லர்
இரவலர் உண்மையுங் காணினி இரவலர்க்(கு)
ஈவோர் உண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் தோன்றல் செல்வல் யானே."

— புறநானூறு.

12. தசரதன் சோகம்

"எண்ணிலா அருந்தவத்தோன் இயம்பியசொல்
மருமத்தின் எறிவேல் பாய்ந்த
புண்ணிலாம் பெரும்புழையில் கனல்நுழைந்தால்
எனச்செவியிற் புகுத லோடும்
உண்ணிலா வியதுயரம் பிடித்துந்த
ஆருயிர்நின்(று) ஊச லாடக்
கண்ணிலான் பெற்றிழந்தான் எனவுழந்தான்
கடுந்துயரம் கால வேலான்."

— கம்பராமாயணம்.

13. கண்ணகி வாயிற்காவலனிடம் கூறுதல்

"அரிமான் ஏந்திய அமளிமிசை இருந்தனன்
திருவீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே ; இப்பால்
வாயி லோயே வாயி லோயே
அறிவுஅறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
இணையரிச் சிலம்பொன்று ஏந்திய கையள்
கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளென்று
அறிவிப் பாயே அறிவிப் பாயே."

— சிலப்பதிகாரம்.

14. இராமனது பிரிவால் அஃறிணைப் பொருள்களும் வருந்தியமை

"கிள்ளையொடு பூவை யழுத கிளர்மாடத்(து)
உள்ளுறையும் பூசை யழுத உணர்வறியா
பிள்ளை யழுத பெரியோரை என் சொல்ல
வள்ளல் வனம்புகுவான் என்றுரைத்த மாற்றத்தால்."

"ஆவும் அழுதஅதன் கன்றழுத அன்றலர்ந்த
பூவும் அழுதபுனல் புள்ளழுத கள்ளொழுகும்

காவும் அழுத களிறழுத கால்வயப்போர்
மாவும் அழுதனஅம் மன்னவனை மானவே.''

— கம்பராமாயணம்.

15. கண்ணகி தான் பிறந்த ஊரின் சிறப்பை உரைத்தல்

''தேரா மன்னு செப்புவ துடையேன்
எள்ளறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப்
புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்
வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்தன்
அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப் புகார்என் பதியே.''

— சிலப்பதிகாரம்.

16. இராமன் முதலியோரைக் கண்ட நகர மக்களின் கூற்று

''தயரதன் புதல்வன் என்பார்
தாமரைக் கண்ணன் என்பார்
புயலிவன் மேனி என்பார்
பூவையும் பொருவும் என்பார்
மயலுடைத்(து) உலகம் என்பார்
மானுடன் அல்லன் என்பார்
கயல்பொரு கடலுள் வைகுங்
கடவுளே காணும் என்பார்.''

''நம்பியைக் காண நங்கைக்(கு)
ஆயிரம் நயனம் வேண்டும்
கொம்பினைக் காணுந் தோறும்
குரிசிற்கும் அன்ன தேயால்
தம்பியைக் காண்மின் என்பார்
தவமுடைத்(து) உலகம் என்பார்
இம்பர்இந் நகரில் தந்த
முனிவனை இறைஞ்சும் என்பார்.''

— கம்பராமாயணம்.

17. தான் செய்த சிறுமைக்குக் கோவலன் இரங்குதல்

"குடிமுதற் சுற்றமும் குற்றிளை யோரும்
அடியோர் பாங்கும் ஆயமும் நீங்கி
நாணமும் மடனும் நல்லோர் ஏத்தும்
பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
என்னொடு போந்திங்(கு) என்துயர் களைந்த
பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
நாணின் பாவாய் நீள்நில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி
சீறடிச் சிலம்பின் ஒன்றுகொண் டியான்போய்
மாறி வருவன் மயங்கா(து) ஒழிகென."

— **சிலப்பதிகாரம்.**

18. பரதனைக் கண்ட குகன்

"வற்கலையின் உடையானை மாசடைந்த மெய்யானை
நற்கலையின் மதியென்ன நகையிழந்த முகத்தானைக்
கற்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்றான்
விற்கையினின் றிடைவீழ விம்முற்று நின்றொழிந்தான்."

"நம்பியுமென் நாயகனை ஒக்கின்றான் அயல்நின்றான்
தம்பியையும் ஒக்கின்றான் தவவேடந் தலைநின்றான்
துன்பமொரு முடிவில்லை திசைநோக்கித் தொழுகின்றான்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழைப்
[பென்றான்."

— **கம்பராமாயணம்.**

19. கண்ணகி புலம்பல்

"பொங்கி எழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கள் முகிலோடுஞ் சேண்நிலம் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப அழுதாள்தன் கேள்வனை

எங்கணு என்னு இனைந்தேங்கி மாழ்குவாள்
இன்புறு தங்கணவர் இடர்எரி அகமூழ்கத்
துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல்
மன்பதை அலர்தூற்ற மன்னவன் தவறிழைப்ப
அன்பனை இழந்தேன்யான் அவலங்கொண்(டு)
[அழிவலோ."

— சிலப்பதிகாரம்.

20. கைகேயி கூற்றும், இராமனது மகிழ்ச்சியும்

" ஆழிசூழ் உலகம் எல்லாம்
பரதனே யாள நீபோய்த்
தாழிருஞ் சடைகள் தாங்கித்
தாங்கருந் தவமேற் கொண்டு
பூழிவெங் கானம் நண்ணிப்
புண்ணியத் துறைகள் ஆடி
ஏழிரண் டாண்டின் வாவென்(று)
இயம்பினன் அரசன் என்ருள்."

" இப்பொழு(து) எம்ம னோரால்
இயம்புதற்(கு) எளிதே யார்க்கும்
செப்பருங் குணத்தி ராமன்
திருமுகச் செவ்வி நோக்கில்
ஒப்பதே முன்பு பின்பவ்
வாசகம் உணரக் கேட்ட
அப்பொழு(து) அலர்ந்த செந்தா
மரையினை வென்ற தம்மா."

— கம்பராமாயணம்.

21. அபிமன் இறந்தமைக்கு இரங்கல்

" சாமறுத்தான் வில்லறுத்தான் கொடியறுத்தான்
தேரறுத்தான் சமரபூமி
உரமறுத்தான் முதற்பொருத உதயதின
கரன்மைந்தன் உடன்றுசீறிக்

கரமறுத்தான் நடுப்பொருத கார்முகத்தின்
குருவிசயன் காளைதன்னைச்
சிரமறுத்தான் பின்பொருத சயத்திரதன்
இவன்வீரம் செப்பலாமோ.''

— வில்லி பாரதம்.

22. குகனை அறிமுகப்படுத்துதல்

''என்றலுமே அடியின்மிசை நெடிதுவிழுந்(து)
அழுவானை இவன்யார் என்று
கன்றுபிரி காராவின் துயருடைய
கொடிவினவக் கழற்கால் மைந்தன்
இன்துணைவன் இராகவனுக்(கு) இலக்குவற்கும்
இளையவற்கும் எனக்கும் மூத்தான்
குன்றனைய திருநெடுந்தோட் குகன்என்பான்
இந்நின்ற குரிசில் என்றான்.''

— கம்பராமாயணம்.

23. கணவனைப் பிரிந்த கண்ணகியின் நிலை

''மங்கல அணியிற் பிறிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதினள்
திங்கள் வாள்முகம் சிறுவியர் பிரியச்
செங்கயல் நெடுங்கண் அஞ்சனம் மறப்பப்
பவள வாணுதல் திலகம் இழப்பத்
தவள வாணகை கோவலன் இழப்ப
மையிருங் கூந்தல் நெய்யணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி.''

— சிலப்பதிகாரம்.

24. மறத்தாய்

''சிற்றில் நற்றூண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டுளனோவென வினவுதி யென்மகன்
யாண்டுளனாயினும் அறியேன் ஓரும்

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே."

— புறநானூறு.

25. சீதையைக் கண்ட அனுமன் தன்னுட் கூறுதல்

"பேணநோற் றதுமனைப் பிறவி பெண்மைபோல்
நாணம்நோற்(று) உயர்ந்தது நங்கை தோன்றலால்
மாணநோற்(று) ஈண்டிவள் இருந்த வாறெலாம்
காணநோற் றிலன்அவன் கமலக் கண்களால்."

"தருமமே காத்ததோ சழக்கன் தன்வினைக்
கருமமே காத்ததோ கற்பின் காவலோ
அருமையே அருமையே யாரி(து) ஆற்றுவார்
ஒருமையே எம்மனோர்க்(கு) உரைக்கற் பாலதோ."

— கம்பராமாயணம்.

பயிற்சிகள்—ஆறும் படிவம்

1. தாடகை இறத்தல்

"சொல்லொக்குங் கடிய வேகச்
சுடுசரங் கரிய செம்மல்
அல்லொக்கும் நிறத்தி னுள்மேல்
விடுதலும் வயிரக் குன்றக்
கல்லொக்கும் நெஞ்சில் தங்கா(து)
அப்புறங் கழன்று கல்லாப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன
பொருளெனப் போயிற் றன்றே."

"பொன்னெடுங் குன்றம் அன்னன்
புகர்முகப் பகழி யென்னும்
மன்னெடுங் கால வன்காற்(று)
அடித்தலும் இடித்து வானில்
கன்னெடு மாரி பெய்யக்
கடையுகத் தெழுந்த மேகம்
மின்னெடும் அசனி யோடும்
வீழ்வதே போல வீழ்ந்தாள்."

— கம்பராமாயணம்.

2. கோவலன் கண்ணகியின் நலத்தினைப் பாராட்டல்

"மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
அரும்பெறற் பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா இசையே யென்கோ

தாழிருங் கூந்தல் தையால் நின்னையென்(று)
உலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டி."

— சிலப்பதிகாரம்.

3. இராமன் மகிழ்ச்சியும், கூற்றும்

"தெருளுடை மனத்து மன்னன்
ஏவலில் திறம்ப அஞ்சி
இருளுடை உலகந் தாங்கும்
இன்னலுக்(கு) இசைந்து நின்றான்
உருளுடைச் சகடம் பூண்ட
உடையவன் உய்த்த காரே(று)
அருளுடை ஒருவன் நீக்க
அப்பிணி அவிழ்ந்த(து) ஒத்தான்."

"மன்னவன் பணியன் றாகில்
நும்பணி மறுப்ப னோவென்
பின்னவன் பெற்ற செல்வம்
அடியனேன் பெற்ற தன்றோ
என்னினி உறுதி யிப்பால்
இப்பணி தலைமேற் கொண்டேன்
மின்னொளிர் கானம் இன்றே
போகின்றேன் விடையுங் கொண்டேன்."

— கம்பராமாயணம்.

4. காவிரி

"பூவார்சோலை மயிலாலப்
புரிந்துகுயில்கள் இசைபாடக்
காமர்மாலை அருகசைய
நடந்தாய்வாழி காவேரி
காமர்மாலை அருகசைய
நடந்தவெல்லாம் நின்கணவன்
நாமவேலின் திறங்கண்டே
அறிந்தேன்வாழி காவேரி."

''வாழியவன் தன் வளநாடு
மகவாய்வளர்க்கும் தாயாகி
ஊழியுய்க்கும் பேருதவி
ஒழியாய்வாழி காவேரி
ஊழியுய்க்கும் பேருதவி
ஒழியாதொழுகல் உயிரோம்பும்
ஆழியாள்வான் பகல்வெய்யோன்
அருளேவாழி காவேரி.''

— சிலப்பதிகாரம்.

5. இராமன் முதலியோர் மிதிலையிற் புகுதல்

''மையறு மலரின் நீங்கி
யான்செய்மா தவத்தின் வந்து
செய்யவள் இருந்தாள் என்று
செழுமணிக் கொடிகள் என்னுங்
கைகளை நீட்டி யந்தக்
கடிநகர் கமலச் செங்கண்
ஐயனை ஒல்லை வாவென்(று)
அழைப்பது போன்ற தம்மா.''

''ஆதரித்(து) அமுதிற் கோல்தோய்த்(து)
அவயவம் அமைக்குந் தன்மை
யாதெனத் திகைக்கு மல்லால்
மதனற்கும் எழுத ஒண்ணுச்
சீதையைத் தருத லாலே
திருமகள் இருந்த செய்ய
போதெனப் பொலிந்து தோன்றும்
பொன்மதில் மிதிலை புக்கார்.''

— கம்பராமாயணம்.

6. அருச்சுனனின் வஞ்சினம்

''சேயனைய என்மதலை பொன்றஅமர் செய்தோன்
மாயுமுன் அடர்த்துவய வாகைபுனை யேனேல்
தாதையுட னேமொழி தகாதன பிதற்றும்
பேதைமகன் எய்தும்நெறி பெற்றுடைய னுவேன்.''

''வஞ்சனையில் என்மகனை எஞ்சமுன் மலைந்தோன்
நெஞ்சம்எரி உண்ணஅமர் நேர்பொருதி லேனேல்
தஞ்சென அடைந்தவர் தமக்கிடர் நினைக்கும்
நஞ்சனைய பாதகர் நடக்கும்நெறி சேர்வேன்.''

—வில்லி பாரதம்.

7. குகனின் சீற்றவுரை

''அஞ்சன வண்ணன்என் ஆருயிர் நாயகன் ஆளாமே
வஞ்சனை யால்அர(சு) எய்திய மன்னரும் வந்தாரே
செஞ்சரம் என்பன தீயுமிழ் கின்றன செல்லாவோ
உஞ்சிவர் போய்விடின் நாய்க்குகன் என்றெனை
ஓதாரோ?''

''ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்திவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாளோ
தோழமை என்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு சொல்
[லன்றோ
ஏழமை வேடன் இறந்திலன் என்றெனை ஏசாரோ?''

—கம்பராமாயணம்.

8. அதியமானின் பண்பு

''ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
இனியை பெரும எமக்கே மற்றதன்
துன்னருங் கடாஅம் போல
இன்னாய் பெருமநின் ஒன்னா தோர்க்கே.''

—புறநானூறு.

9. சீதை இராமனை நினைத்து ஏங்குதல்

''தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணான்
வாங்கு கோல வடவரை வார்சிலை
ஏங்கு மாத்வரத்(து) இற்றிரண் டாய்விழ
வீங்கு தோளை நினைத்து மெலிந்துளாள்.''

" ஆழ நீர்க்கங்கை அம்பி கடாவிய
ஏழை வேடனுக்(கு) எம்பிநின் தம்பிநீ
தோழன் மங்கை கொழுந்தி எனச்சொன்ன
வாழி நண்பினை உன்னி மயங்குவாள்."

—கம்பராமாயணம்.

10. இடைப்பெண்டிர் திருமாலைத் துதித்தல்

" பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல உந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணும்
திருவடியுங் கையும் திருவாயும் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே;
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தம் கண்ணென்ன கண்ணே;
மடந்தாழும் நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சம்
மடந்தானை நூற்றுவர்பால் நாற்றிசையும் போற்றப்
படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானை ஏத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய ணாவென்னா நாவென்ன நாவே."

—சிலப்பதிகாரம்.

11. பஞ்சவடியின் சிறப்பினை அகத்தியர் கூறல்

" ஓங்குமான் ஓங்கிமலை ஓங்கிமணல் ஓங்கிப்
பூங்குலை குலாவுகுளிர் சோலைபுடை விம்மித்
தூங்குதிரை யாறுதவழ் சூழலதோர் குன்றின்
பாங்கர்உள தாலுறையுள் பஞ்சவடி மஞ்ச."

" கன்னியிள வாழைகனி ஈவகதிர் வாலின்
செந்நெல்உள தேனொழுகு போதும்உள தெய்வப்
பொன்னின்ன லாயபுனல் ஆறுமுள போதா
அன்னமுள பொன்இவளொ(டு) அன்பின்
[விளையாட."

— கம்பராமாயணம்.

12. மறக்குடி மகள்

"மேனுள் உற்ற செருவிற்(கு) இவள்தன்ஐ
யானை எறிந்து களத்தொழிந் தனனே
நெருநல் உற்ற செருவிற்(கு) இவள் கொழுநன்
பெருநிரை விலங்கி ஆண்டுப்பட் டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித் துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி
ஒருமகன் அல்ல(து) இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே."

— புறநானூறு.

13. சீதையைக் கண்டு மீண்ட அனுமன் வானரர்களுடன் உரையாடல்

"ஆண்தகை தேவி உள்ளத்(து)
அருந்தவம் அமையச் சொல்லி
பூண்டபேர் அடையா ளங்கைக்
கொண்டதும் புகன்று போரில்
நீண்டவாள் அரக்க ரோடு
நிகழ்ந்ததும் நெருப்புச் சிந்தி
மீண்டதும் விளம்பான் தான்தன்
வென்றியை உரைப்ப வெள்கி."

"பொருதமை புண்ணே சொல்ல
வென்றமை போந்த தன்மை
உரைசெய ஊர்தீ யிட்ட(து)
ஓங்கிரும் புகையே ஓதக்
கருதலர் பெருமை தேவி
மீண்டிலாச் செயலே காட்டத்
தெரிதர உணர்ந்தேம் பின்னர்
என்னினிச் செய்தும் என்ருர்."

— கம்பராமாயணம்.

14. துயருற்ற கண்ணகியைக் கண்டோர் கூற்று

"காவி உகுநீரும் கையில் தனிச்சிலம்பும்
ஆவி குடிபோன அவ்வடிவும்—பாவியேன்
காடெல்லாம் சூழ்ந்த கருங்குழலும் கண்டஞ்சிக்
கூடலான் கூடா யினுன்.
மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும்
கையில் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும்-வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்ருன்அக் காரிகைதன் சொற்
[செவியில்
உண்டளவே தோற்ருன் உயிர்."

— சிலப்பதிகாரம்.

15. குகன் பரதனைப் புகழ்தல்

"தாயுரை கொண்டு தாதை
உதவிய தரணி தன்னைத்
தீவினை என்ன நீத்துச்
சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப்
போயினை என்ற போழ்து
புகழினேய் தன்மை கண்டால்
ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ்
ஆவரோ தெரியின் அம்மா."

"என்புகழ் கின்ற தேழை
எயினனேன் இரவி என்பான்
தன்புகழ்க் கற்றை மற்றை
ஒளிகளைத் தவிர்க்கு மாபோல்
மன்புகழ் பெருமை நுங்கள்
மரபினேர் புகழை யெல்லாம்
உன்புகழ் ஆக்கிக் கொண்டாய்
உயர்குணத் துரவுத் தோளாய்."

— கம்பராமாயணம்.

16. கண்ணனும் கன்னனும்

"மல்லலம் தொடையல் நிருபனை முனிவன்
மகிழ்ந்துநீ வேண்டிய வரங்கள்
சொல்லுக உனக்குத் தருதும் என்(று) உரைப்பச்
சூரன்மா மதலையும் சொல்வான்
அல்லல்வெவ் வினையால் இன்னம்உற் பவமுண்
டாயினும் ஏழெழு பிறப்பும்
இல்லையென் றுரைப்போர்க்(கு) இல்லையென் றுரையா
இதயம்நீ அளித்தருள் என்றான்."

"மைத்துனன் உரைத்த வாய்மைகேட்(டு) ஐயன்
மனமலர் உகந்துகந்(து) அவனைக்
கைத்தல மலரால் மார்புறத் தழுவிக்
கண்மலர்க் கருணைநீர் ஆட்டி
எத்தனை பிறவி எடுக்கினும் அவற்றுள்
ஈகையும் செல்வமும் எய்தி
முத்தியும் பெறுதி முடிவில்என்(று) உரைத்தான்
மூவரும் ஒருவனும் மூர்த்தி."

—வில்லி பாரதம்.

17. சீதையின் துயர்நிலை

"துயிலெனக்கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும்
[துறந்தாள்
வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென ஒளியிலா மெய்யாள்
மயிலியல்குயில் மழலையாள் மானிளம் பேடை
அயில்எ யிற்றுவெம்புலிக் குழாத்(து) அகப்பட்ட
[தன்னாள்."

"விழுதல் விம்முதல் மெய்யுற வெதும்புதல் வெருவல்
எழுதல் ஏங்குதல் இரங்குதல் இராமனை எண்ணித்
தொழுதல் சோருதல் துளங்குதல் துயருழந்(து)
[உயிர்த்தல்
அழுதல் அன்றிமற்(று) அயலொன்றும் செய்குவ(து)
[அறியாள்."

—கம்பராமாயணம்.

18. சாத்தனார் பாண்டியற்கு உற்றதை உரைத்தல்

" அரிமான் ஏந்திய அமளிமிசை இருந்த
திருவீழ் மார்பின் தென்னர் கோமான்
தயங்கிணர்க் கோதை தன்துயர் பொறாஅன்
மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித்
தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்செவி கேளாள்
கலக்கங் கொள்ளாள் கடுந்துயர் பொறாஅள்
மன்னவன் செல்வுழிச் செல்க யானெனத்
தன்னுயிர் கொண்டவன் உயிர்தே டினள்போல்
பெருங்கோப் பெண்டும் ஒருங்குடன் மாய்ந்தனள்."

—சிலப்பதிகாரம்.

19. சீதை இராமனை நினைத்தல்

" தெம்ம டங்கிய சேணிலங் கைகயர்
தம்ம டந்தையுன் தம்பிய தாமென
மும்ம டங்கு பொலிந்த முகத்தினன்
வெம்ம டங்கலை உன்னி வெதும்புவாள்."

" மெய்த்தி ருப்பதம் மேவென்ற போதினும்
இத்தி ருத்துறந்(து) ஏகென்ற போதினும்
சித்தி ரத்தின் அலர்ந்தசெந் தாமரை
ஒத்தி ருக்கும் முகத்தினை உன்னுவாள்."

— கம்பராமாயணம்.

20. மருதக்காட்சி

" காவலர்ப் பயந்து பாதபத்(து) ஒதுங்கிய
இருவே(று) உருவிற் கருவிரல் மந்தி
பொன்னிறம் பழுத்த பூஞ்சுளை வருக்கை
முன்னுறக் காண்டலும் முளையெயி(று) இலங்க
மடித்தலத்(து) இருத்தி வகிர்ந்துவள் உகிரால்
தொடுத்தபொற் சுளைபல எடுத்துவாய் மடுப்பது

மானிட மடங்கல் தூணிடைத் தோன்றி
ஆடகப் பெயரின் அவுணன்மார்(பு) இடந்து
நீடுபைங் குடரின் நிணங்கவர்ந்(து) உண்டென
இறும்பூது பயக்கும் நறும்பணை மருதம்."

— திருவாரூர் நான்மணிமாலை.

21. சீதை உயிர் துறக்கத் துணிதல்

"பொறையிருந்(து) ஆற்றியென் உயிரும் போக்கினேன்
அறையிருங் கழலவன் காணும் ஆசையால்
நிறையிரும் பல்பகல் நிருதர் நீள்நகர்
சிறையிருந் தேனையப் புனிதன் தீண்டுமோ?"

"வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப் போக்கியென்
மஞ்சனை வைதுபின் வழிக்கொள் வாயென
நஞ்சனை யான்அகம் புகுந்த நங்கையான்
உய்ஞ்சனென் இருத்தலும் உலகங் கொள்ளுமோ?"

— கம்பராமாயணம்.

22. பாண்டியனுக்கு உற்ற துன்பத்தைக் கேட்ட செங்குட்டுவனின் துயரம்

"எம்மோ ரன்ன வேந்தர்க்(கு) உற்ற
செம்மையின் இகந்தசொல் செவிப்புலம் படாமுன்
உயிர்பதிப் பெயர்த்தமை உறுக ஈங்கென
வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோல் ஆக்கியது
மழைவளங் கரப்பின் வான்பேர் அச்சம்
பிழையுயிர் எய்தின் பெரும்பேர் அச்சம்
குடிபுர வுண்டும் கொடுங்கோல் அஞ்சி
மன்பதை காக்கும் நன்குடிப் பிறத்தல்
துன்பம் அல்லது தொழுதகவு இல்."

— சிலப்பதிகாரம்.

23. வாலி இராமனை ஏசுதல்

"வாய்மையும் மரபும் காத்து
மன்னுயிர் துறந்த வள்ளல்
தூயவன் மைந்த னேநீ
பரதன்முன் தோன்றி னையே

திமைதான் பிறரைக் காத்துத்
தான்செய்தால் தீங்கன் ருமோ
தாய்மையும் அன்றி நட்பும்
தருமமும் தழுவி நின்ருய்.''

''அரக்கர்ஓர் அழிவு செய்து
கழிவரேல் அதற்கு வேருேர்
குரக்கினத்(து) அரசைக் கொல்ல
மனுநெறி கூறிற் றுண்டோ
இரக்கம்எங்(கு) உகுத்தாய் என்பால்
எப்பிழை கண்டாய் அப்பா
பரக்கழி இதுநீ பூண்டால்
புகழையார் பரிக்கற் பாலார்.''

— கம்பராமாயணம்.

24. பரிசில் வாழ்க்கை

''வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடிய வென்னுது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்றம் அருத்தி
ஓம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்தும்இப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீதறிந்தன்ரு வின்றே.''

— புறநானூறு.

25. சீதையின் கற்பு நிலை

''பொற்பி றங்கல் இலங்கை பொருந்தலர்
எற்பு மால்வரை ஆகில தேயெனின்
இற்பி றப்பும் ஒழுக்கும் இழுக்கமில்
கற்பும் யான்பிறர்க்(கு) எங்ஙனம் காட்டுகேன்.''

''அல்லல் மாக்கள் இலங்கைய தாகுமோ
எல்லை நீத்த உலகங்கள் யாவும்என்
சொல்லி னுற்சுடு வேனது தூயவன்
வில்லின் ஆற்றற்கு மாசென்று வீசினேன்.''

— கம்பராமாயணம்.

வள்ளுவர் வாய்மொழி

(திருக்குறள்)

அணு குண்டு, ஹைடிரஜன் குண்டு, கோபால்டு குண்டு முதலான பலவகைக் குண்டுகளின் தோற்றத்தால் உலகம் அஞ்சி நடுங்குகின்றது. இன்றைய உலகில் இன வெறி, நிற வெறி, மொழி வெறி முதலியவை நிரம்பியுள்ளன. ''எல்லோரும் ஓர் குலம்; எல்லோரும் ஓரினம்'' என்னும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை உலகிற் பரப்ப ஐக்கிய நாடுகளின் கழகம் பாடுபடுகின்றது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் தமிழனின் கடமை யாது? உலக அமைதிக்கு வழி காண்பதே தலையாய கடமை அன்றோ? உலக அமைதிக்குரிய வழி வள்ளுவர் வாய்மொழியின்கண் காணப்படுகின்றது என்பதனைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

பண்டிதர்களும் பாமரர்களும், முதியவர்களும் இளைஞர்களும், செல்வரும் வறியரும் விரும்பிப் படிப்பதற்குரிய நூல் திருக்குறள். அத்தகைய நூலினை யாவரும் படிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடனேயே இந்நூல் மிகக் குறைந்த விலையுடன் வெளிப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது.

அழகிய பதிப்பு	மூலம் மட்டும்
144 பக்கங்கள்	விலை அணு 4

SREE RAMAPRASAD PRESS, 56, BROADWA[Y,] MADRAS - 1.

எஸ். எஸ். எல். ஸி. 1954

லிப்கோ

தமிழ் உரை விளக்கமும் வினவிடையும்

[சிறப்புப் பகுதி]

விளக்கமான பதவுரை கருத்துக்கள்—அழகான விளக்க உரைகள்—இன்றியமையாத இலக்கணக் குறிப்புக்கள் – ஆய்ந்தெடுத்த வினவிடைகள், மாதிரி வினத்தாள்கள் அநுபந்தம் யாவும் அடங்கியுள்ளன.

அநுபவம்பெற்ற தமிழாசிரியர் மூவரால் இயற்றப்பெற்றது

பதிப்பாளர் :

தந்தி : "லிப்கோ" டெலிபோன் : 85388

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி,
'பூரங்கம்', 8, ரங்கநாதன் ரோடு,
தியாகராயநகர், சென்னை-17.

[விலை அணா. 0-12-0

S. S. L. C 1954

THE LIFCO GOLDEN GUIDE TO

TAMIL TEXTS: PART II

BY

"THREE EXPERIENCED PANDITS"

S. V. CHARI

G. V. PATHI

R. S. CHARI

PUBLISHERS:

THE LITTLE FLOWER CO.,

MEMBERS OF THE NATIONAL BOOK LEAGUE, ENGLAND.

"BHURANGAM BUILDINGS",

8, RANGANATHAN ROAD,

Thyagarayanagar, MADRAS S-17.

Telegraphic Address: LIFCO, MADRAS; Telephone: 85388.

SOLE AGENTS IN THE CITY:

Messrs. M. DAMODARAM & CO., Booksellers,

APPAH BUILDINGS,

9/286, ESPLANADE, G. T., MADRAS-1.

பொருளடக்கம்

எங்கள் நன்றி

அன்புமிக்க எமது ஆசிரியர் மூவர்க்கும், உடனிருந்து உதவிய உயர்திரு. தமிழ்ப் பேராசிரியர் மயிலை. சிவ. முத்து அவர்கட்கும், தங்கள் சிறந்த கருத்துக்களை அடிக்கடி உதவி எம்மை ஆதரித்து வரும் தமிழாசிரிய நண்பர்க்கும், மதிமிக்க மாணவர்க்கும், எமது நூலை வெகு திறம்பட அச்சிட்டுதவிய அருட்பெருஞ்சோதி அச்சகம், சென்னை1-, ஞானோதயா பிரஸ், சென்னை-1, ஸ்ரீ சாமுண்டி அச்சகம், சென்னை-17 ஆகியவர்கட்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியை அறிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

அனைவருக்கும் இறைவன் இன்னருள் புரிவானாக.

— பதிப்பாளர்கள்

லிப்கோ

எஸ். எஸ். எல். ஸி.

தமிழ் உரை விளக்கமும் வினு விடையும்

பகுதி II. சிறப்பு

செய்யுட் பகுதி

1. பழஞ்செய்யுள்

இப் பிரிவில் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க கால இலக்கியங்களிலிருந்து தொகுக்கப் பெற்ற பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பெயர்க் காரணம்: இது புறம் + நானூறு எனப் பிரிக்கப்பட்டுப் புறத்தைப் பற்றிய நானூறு அகவற்பாக்களைக் கொண்ட நூல் என்று பொருள் படும். இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. அறம், போர் முதலிய செய்திகளைக் கூறுவது புறம் எனப்படும். இடவாகு பெயர்.

இன்ன வகை என்பது: சங்க நூல்களாகக் கருதப்படுகின்ற கீழ்க்கணக்கு, மேற்கணக்கு என்னும் இரு பிரிவினவாகிய நூல்களில் இது மேற்கணக்கைச் சார்ந்தது. எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு என்னும் நூல்கள் மேற்கணக்கு நூல்களாம். அவற்றில் இந்நூல் எட்டுத் தொகையில் எட்டாவதாகும்.

எட்டுத்தொகை நூல்கள்: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப் பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன.

தமிழில் ஆதியில் இலக்கணம் வகுத்தவர் அகத்தியர்

புறநானூற்றிலுள்ள பாடல்களை இயற்றிய புலவர்கள் ஓர் ஊரினரல்லர்; ஒரு காலத்தவரல்லர்; ஒரு மரபினருமல்லர். இந்நூற்பாடல்களைத் தொகுத்தாரும், தொகுக்கும்படி சொல்லியவரும் இன்னார் எனத் தெரியவில்லை. இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலாக 400 பாக்களைக் கொண்டது. புறம், புறம் பாட்டு என்பன இதன் வேறு பெயர்கள்.

திணை துறைகள் : இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் தனித் தனியே திணை, துறைகளுண்டு: **திணை என்பது மக்கள் ஒழுக்கம். துறையென்பது, மக்கள் விலங்கு முதலியன சென்று நீருண்ணும் துறைபோலப் பலவகைப் பட்ட பொருளும் ஒரு வகைப்பட்டுச் செல்லுவதற்குரிய வழி** என்று பொருள்படும். அஃதாவது மக்கள் வாழ்க்கைக்கு உரிய வழியாம்.

இந்நூலிற்குப் பழையதோர் உரையுண்டு; அது முற்றிலும் கிடைத்திலது. பல நூலாசிரியர்களும், உரையாசிரியர்களும் இந்நூற் பாடல்களை மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டமையின் இதன் பெருமை வெளியாகும்.

இந் நூலிலிருந்து பண்டைத் தமிழகத்தில் திகழ்ந்த முடி வேந்தர் மூவர், அவர் தம் சிற்றரசர், சேனைத் தலைவர், போர் வீரர், புலவர்களைப் பாதுகாத்த (1) பாரி (2) வல்வில் ஓரி (3) மலையன் (4) அதியமான் (5) பேகன் (6) ஆய் (7) நள்ளி என்னும் கடை எழு வள்ளல்களின் வரலாறுகள், அக்காலத்துத் தமிழ் மக்களின் நாகரிகப் பண்புகள் முதலியன உணரலாம். **காலம்** கடைச்சங்க காலமாகிய கி. பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டென்பர்.

ஆசிரியரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் :

ஔவையார்: முதற் பாடலை எழுதிய ஆசிரியர் **ஔவையார்** என்ற பெண்பால் புலவராவர். இவர் கடைச்சங்க காலத்து வாழ்ந்தவர்; சேர சோழ, பாண்டிய மன்னர்களாலும் கடை எழு வள்ளல்களாலும் குறு நில மன்னர்களாலும் பெரிதும் மதித்துப் போற்றப் பட்டவர். பிற்காலத்தில் மூதுரை, நல்வழி, ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலிய நூல்களை எழுதிய ஔவையார் இவரல்லர். இவர் குறுநில மன்னனும் கடை எழு வள்ளல்களில் ஒருவனுமாகிய தகடூரை ஆண்ட அதியமானைப் புகழ்ந்து பாடி அவன் அளித்த அமுதமயமான நெல்லிக் கனியை உண்டு நீண்ட நாள் வாழ்ந்தனர் என்பர். இஃது அவர் பாடலாலேயே

விளங்குகிறது. ஔவையார் அதியமானின் அவைக்களப் புலவ ராகவும் அமைச்சர் தகுதியிலும் நீண்ட நாள் அவனுடன் வாழ்ந்து அவனுக்கு நன்மை பல செய்துள்ளனர்.

இவர் பாடல்கள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு முதலிய சங்க இலக்கியங்களிலும் உள்ளன. அதியமான் நெடு மானஞ்சி, தொண்டைமான், பாண்டியன் கானப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி முதலியவர்கள் இவரால் புகழ்ந்து பாடப்பட்டவர்களாவர். ஔவையார் அக் காலத்தில் விளங்கிய பெண்பாற் புலவர்களில் ஈடும் எடுப்பும் அற்றவராய்ச் சிறந்து விளங்கினர். அவருடைய புலமை பெண் குலத்துக்கே பெருமை அளிப்பதாய்த் திகழ் கின்றது.

இளம்பெரு வழுதி : இரண்டாம் பாடலை இயற்றிய புலவர் **கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெரு வழுதி** என்பவர். இவர் பாண்டிய அரசர்களில் ஒருவர் என்பதை 'வழுதி' என்ற பாண்டியர்க்கு உரிய சிறப்புப் பெயரே விளக்கும். இவர் இளமையிலே பேரறிவு பெற்றுத் திகழ்ந்தமையின் இளம்பெரு வழுதி எனப்பட்டார் போலும். கடலுள் மாய்ந்த என்பது அடைமொழி. இவர் கடலில் விழுந்து இறந்திருத்தல் வேண்டும். ஆகவே அதனை யே அடைமொழியாக்கிக் கூறினர். அவ்வாறு வழங்குதல் பண்டைக்கால வழக்கம். வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய (இறந்த) பெருவழுதி, சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன் என்பன போல வரும் பெயர்கள் இதனை நன்கு விளக்கும். இப் புலவர் பெருமான் பாடிய பாடலிலிருந்து அவருடைய விரிந்த மனப் பான்மையும், தன்னலமற்ற தன்மையும் இனிது விளங்கும்.

பொன்முடியார்; மூன்றும் பாடலை இயற்றியவர் **பொன்முடியார்** என்ற பெண்பாற் புலவர். பொன் முடியார் என்ற பெயராலும் 'ஈன்று புறந்தருதல் என்றலைக் கடனே' என்று தன்னைத் தாயா கக் குறிப்பதாலும் இவர் பெண்பாற் புலவர் என்பது விளங்கு கிறது. சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை யைப் பற்றிப் பாடிய தகடூர் யாத்திரை என்ற நூலில் இப் புலவர் பாடிய சில பாடல்கள் காணப்படுவதால் இவர் அவன் காலத்தவர் என்பது தெரிகின்றது. அதியமான் நெடுமானஞ்சி யையும் இவர் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். திருக்குறளைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட திருவள்ளுவ மாலை என்ற நூலிலும் இவர்

பாடியதாக ஒரு பாடல் உள்ளது. இவர் காலத்திலிருந்த சிறந்த புலவர் அரிசில் கிழார் என்பவராவர். பொன்முடியார் வீர உணர்ச்சி ததும்பப் பாடுதலில் வல்லவர். அதற்கு நம் பாடப் பகுதிச் செய்யுளே சிறந்த சான்ருகும். அழகிய உவமைகளை அமைத்துப் பாடுவதிலும் வல்லவர் இப்புலவர்.

1. அதியமானின் கொடைப்பெருமை

ஒருநாட் செல்லலம்; இருநாட் செல்லலம்;
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ!
அணிபூ ணணிந்த யானை யியறேர்
அதியமான் பரிசில் பெறூஉங் காலம்
நீட்டினும் நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே
அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் ருளே.

பதவுரை

அணிபூண்-அழகிய ஆபரணங்களை
அணிந்த - அணிந்துள்ள
யானை - யானையும்
இயல்தேர் - சிறந்த இயல்பினை உடைய தேரினையும் உடைய
அதியமான் - அதியமான் என்ற வள்ளல்
ஒரு நாள் செல்லலம்-(நாம்) ஒரு நாள செல்லோம்;
இருநாள் செல்லலம் - இரண்டு நாட்கள் மட்டும் செல்லோம்;
பலநாள் பயின்று - பலநாட்கள் சென்று பழகினாலும்
பலரொடு செல்லினும- (தனித்துச் செல்லாமல்) பலரையும் உடனழைத்துச் சென்ருலும்
தலை நாள் போன்ற - முதல் நாள் கண்டது போன்ற
விருப்பினன் - விருப்பம் சிறிதும் குறையாத இயல்புடையவனுக உள்ளவன்;
பரிசில் பெறூஉம் காலம் - நாம் பரிசிலை அடைவதற்குரிய காலமானது
நீட்டினும் - சிறிது அதிகப்பட்டாலும், (தாமதமானலும்),
நீட்டாது ஆயினும் - அதிகப்படா விட்டாலும்
யானை - யானையானது
தன் கோட்டிடை- தன்னுடைய தந்தத்தின் கண்
வைத்த - வைத்துக்கொண்டுள்ள

கவளம் போல - கவளமாகிய உணவு அதன் வாயிற் செல்வது தவருததுபோல
கை அகத்தது - பரிசில் நமது கையின்கண் உள்ளது;
அது பொய் ஆகாது - அது தவருது;
அருந்த - (பரிசிலே) உண்ண

ஏமாந்த நெஞ்சம் - விருப்பங் கொண்ட மனமே!
வருந்த வேண்டா - வருந்துதல் வேண்டா;
அவன் தாள் வாழ்க - அவனுடைய (அதியமானுடைய) தாள்கள் வாழ்வனவாக.
[மாதோ, ஏ - அசைகள்]

கருத்து: அதியமான் நாம் ஒருநாள் அல்லது இருநாள் செல்லாமல் பல நாள் சென்ருலும், பலரோடு சென்ருலும் வெறுப்புருமல் முதல்நாளில் நம்மைக் கண்டபோது கொண்டது போன்ற விருப்பத்திணயுடையவன். அவன் பரிசளிக்கச் சிறிது காலம் தாமதித்தாலும் தாமதிக்கா விட்டாலும் யானையின் தந்தங்களுக்கிடையில் வைக்கப்பட்ட உணவு அதன் வாயில் புகுவது தவருதது போலப் பரிசில் நம் கையின்கண் உள்ளது. அது தவருது. பரிசிலே அடைய விருப்பம் கொண்ட மனமே! வருந்த வேண்டா. அதியமானுடைய தாள்கள் வாழ்வனவாக.

விளக்கம்

தலே நாள் போன்ற விருப்பினன்: ஒருவரிடம் ஒரு முறையன்றி மறுமுறை உதவி கருதிச் சென்ருல் அவர் வெறுப்பு அடைவது இயல்பு. அதியமானே இரு முறையன்றிப் பல முறை செல்லினும், தான் மட்டும் அன்றிப் பலரையும் உடன் அழைத்துச் சென்ருலும் சிறிதும் வெறுப்படையான். வெறுப்படையாமை மட்டும் அன்று. ஒருவரை முதன் முதலிற் காணும் போது எத்தகைய விருப்பம் கொள்வானே அத்தகைய விருப்பத்தினின்றும் சிறிதும் மாருன் என்று அவனுடைய ஈகை மனப்பான்மையை இனிது விளக்கினர் ஆசிரியர்.

யானே தன் கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக் கையகத்தது:

யானே தன் தந்தங்களிடையில் வைத்துள்ள உணவு அதன் வாயிற் புகுவதற்குச் சிறிது காலம் தாழ்த்தாலும் அதன் வாயிற் செல்வது தவருது; அது போல அதியமான் பரிசளிக்கச் சிறிது காலந் தாழ்ப்பினும் பரிசில் கிடைப்பது தவருது என்பதாகும்.

இனி, யானே வாயிற்கொண்டு உண்ணுகின்ற வரையிலும் தன் கோட்டின்கண் வைத்துள்ள கவளம் போலப் பரிசில் நம்

கையகத்தில் உள்ளது; இனி உண்ண வேண்டுவதே என்றும் பொருள் கூறலாம்.

கையகத்தது என்பது நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற உறுதி பற்றிக் கூறியதாம். உறுதிபற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாய்க் கூறப்பட்டது.

வாழ்க அவன் தாள்: இதற்கு அதியமானுடைய முயற்சி வாழ்வதாக என்றும் பொருள் கூறலாம்.

அருந்தேமாந்த நெஞ்சம்: ஏமாந்த நெஞ்சம் அருந்து என்று கொண்டு, உண்ண ஆசைப்பட்ட மனமே உண்பாயாக என்றும் பொருள் கூறலாம். அருந்து - முன்னிலை ஏவல் ஒருமை வினை முற்று.

கவளம்: இங்கு வெல்லமும் அரிசியும் கலந்து யானைக்குக் கொடுக்கும் ஒரு வாய் உணவைக் குறித்தது.

திணையும் துறையும்: திணை : பாடாண் திணை; துறை: பரிசில் கடாநிலை.

பாடாண் திணை. பாடு + ஆண் + திணை. பாடப்படும் ஆண் மகனது ஒழுக்கம் என்பது தொடர்ப்பொருள். அஃதாவது பரிசிலர் பரிசில் குறித்து ஒருவனைப் பாடுதல் என்று சுருங்கக் கூறலாம்.

பரிசில் கடாநிலை: பரிசில் அளிப்போன் பரிசில் பெற வந்தவரைப் பிரிய நேருமே என்று கருதி விரைவில் பரிசில் அளிக்காது காலந்தாழ்க்க, பரிசிலர் தம் சுற்றத்தாரின் துன்பங்களை எடுத்துக்கூறி, அத்துன்பந் தீர்க்க விரைந்து செல்ல வேண்டுமாதலால் விரைவில் பரிசினை அளித்து அனுப்பி உதவுக என்று கூறிக் கேட்கும் நிலையாகும்.

இலக்கணம்: விருப்பினன் - குறிப்பு வினைமுற்று. பூண் - காரணப் பெயர். பெறூஉம் - குறில் நெடிலாகி அளபெடுத்தமையால் **இன்னிசையளபெடை;** ஓசை குறைந்த விடத்து அளபெழுந்தமையால் செய்யுளிசை யளபெடை என்பாரும் உளர். கோட்டிடை-இடை ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. அருந்த - 'த' வில் உள்ள அகரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. வாழ்க - வியங்கோள் வினைமுற்று; வாழ்க என்பதில் உள்ள அகரம் தொக்கத் தொகுத்தல் விகாரம்.

2. தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் பெருமை

உண்டா லம்மவிவ் வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்
தமிய ருண்டலும் மிலரே; முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர்; பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளலர்; அயர்விலர்
அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாள்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே.

பதவுரை

இந்திரர் - இந்திரர்க்கு உரிய
அமிழ்தம் - தேவாமுதமானது
இயைவது ஆயினும் - விதியினாலாவது, தாம் செய்த தவத்தினாலாவது தம்மிடம் கூடுவதானாலும்
இனிது என - அவ்வமுதத்தை இன்பம் தருவது என நினைத்து
தமியர் - தாமமட்டும் தனியராய்
உண்டலும் இலர் - உண்ணாதவராய்
முனிவு இலர் - யாரிடத்தும் வெறுப்பு இல்லாதவராய்
பிறர் அஞ்சுவது - பிறர் அஞ்சத்தகுந்த துன்பச் செயலைச் செய்வதற்கு
அஞ்சி - தாமும் பயந்து
துஞ்சலும் இலர் - (அவ்வச்சம் நீக்குதற் பொருட்டு) சோம்பி இருத்தல் அற்றவராய்
புகழ் எனின் - புகழ் கிடைப்பதாயிருந்தால்
உயிரும் கொடுக்குவர் - தம் உயிரையும் கொடுக்கும் இயல்புடையவராய்
பழி எனின்-பழிவருவதானல்
உலகு உடன் பெறினும் - அத[னால்] இவ்வுலகம் முழுவதை[யும்] பெறுவதானாலும்
கொள்ளலர் - ஏற்றுக்கொள்ள[ு] விரும்பாதவராய்
அயர்வு இலர் - மனச் சோர்வு அற்றவராய்
அன்ன - அத்தகைய
மாட்சி அனையர் ஆகி - பெரு[ஞ்]மை உடையவர் ஆகி
தமக்கு என - தம் நலத்துக்கு என்று
முயலா - முயற்சி செய்யாத
நோன்தாள் - வலிய முயற்சி[]யையுடைய
பிறர்க்கு என - பிறர் நலத்துக்கென்று
முயலுநர் - முயல்பவர்கள்
உண்மையானே-உலகில் இருக்கின்றமையாலேயே
இவ்வுலகம் - இந்த உலகமானது
உண்டு - நிலைத்திருக்கிறது.
[ஆல், அம்ம - அசைகள்]

கருத்து : இந்திரர்க்குரிய பெறுதற்கரிய தேவாமுதம் கிடைத்தாலும் அதனைத் தாம் மட்டும் தனித்திருந்து உண்ணும் தன்மை இல்லாதவராய், யாரிடத்தும் வெறுப்புஇல்லாதவராய், பிறர் அஞ்சத்தக்க பாவச் செயல்களுக்குத் தாமும் அஞ்சி, சோம்பலற்றவராய், புகழ் கிடைப்பதாக இருந்தால் உயிரையும் வழங்குபவராய், பழிவருவதாக இருந்தால் அதனுல் இவ்வுலகம் முழுவதும் கிடைப்பதாக இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாதவராய், தமக்கென்று முயலாமல் பிறர் நலத்துக்கென முயலும் பெரியோர்கள் வாழ்வதால் இவ்வுலகமானது நிலைத்திருக்கிறது.

விளக்கம்

பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையான் இவ்வுலகம் உண்டு என்று கூட்டுக.

இந்திரர் அமிழ்தம்........இலர்: அமிழ்தம் என்பது சாவாமருந்து. அத்தகைய அமிழ்தமே கிடைக்கப் பெற்ருலும் பெரியோர்கள் அதனைத் தாம் மட்டும் உண்ணுர்; பலர்க்கும் பகுத்துக் கொடுத்துப் பிறகு தாம் உண்ணுவர். 'மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்' என்ற கொன்றை வேந்தன் செய்யுளும் இக்கருத்தைக் கொண்டதே. (மருந்து - அமிழ்தம்)

இந்திரர் என்பது சிறப்பாகத் தேவர் தலைவனுகிய இந்திரனைக் குறிக்காமல் தேவர்களைக் குறித்தது.

அஞ்சுவது அஞ்சி: அஞ்ச வேண்டியன பழியையும், பாவத்தையும் தரும செயல்களாம். அத்தகைய செயல்களுக்கு அஞ்சி ஒழுகவேண்டும். அஞ்சாமை என்பது மக்களுக்கு இருக்கவேண்டிய சிறந்த குணங்களில் ஒன்ருகும். ஆனல் அஞ்ச வேண்டிய பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சாமை சிறந்த குணமாகாது. அவற்றிற்கு அஞ்சி ஒழுகுதலே சிறந்த குணமாம். 'அஞ்சுவ தஞ்சாமை, பேதைமை; அஞ்சுவது அஞ்சல், அறிவார் தொழில்' என்று வள்ளுவர் கூறியதும் காண்க.

புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர் : ஒரு செயலைச் செய்வதால் புகழ் கிடைப்பதாக இருந்தால் அச் செயல் எவ்வளவு கடினமானதாக இருந்தாலும், செய்து முடித்தல் வேண்டும். அதனுல் உயிருக்கே தீங்கு நேர்வதாக இருந்தாலும் உயிரை வழங்கியேனும் புகழைப் பெறுதல் வேண்டும். ஏனென்னில் இவ்வுலகில், என்றும் அழியாமல் நிலைப்பது புகழேயன்ரே ! புகழ் குறித்தன்ரே மக்கள் வாழ்கின்றனர். உயிருக்கு ஊதியம் புகழ்

என்றே வள்ளுவரும் கூறுகின்றார். ஆகவே புகழ் என்பது உயிரினும் மேம்பட்டது என்பது விளங்குகின்றது. அத்தகைய மேம்பட்ட புகழை உயிரை வழங்கியேனும் பெறுவதே முறை-

பழி எனின்........கொள்ளலர்: ஒரு செயலைச் செய்வதால் பழி உண்டாகுமென்றால் அச்செயலைச் செய்தல் கூடாது. அப்படிச் செய்வதால் இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஆளும் அரசாட்சியே கிடைப்பதாக இருந்தாலும் அவ்வாட்சியை விரும்பிப் பழிச் செயல் செய்தல் கூடாது. இவ்வுலக ஆட்சி நிலையானதன்று. மனித வாழ்க்கையும் நிலையானதன்று. நிலையற்ற வாழ்க்கையை யுடையவன், நிலையற்ற உலக ஆட்சியை விரும்பி உலகம் உள்ள அளவும் நிலைத்திருக்கக் கூடிய பழி தரும் செயலைச் செய்வது அறியாமையாம். ஆதலால் பழி எனில் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் என்று கூறினர்.

தமக்கென........முயலுநர்: மக்கள் செய்யும் செயலும் பிறவும் தங்கள் வாழ்வின் முன்னேற்றத்தைக் கருதியனவாகவே இருத்தல் கூடாது. பிறர் நலம் கருதியனவாகவே இருத்தல் வேண்டும். பிறர் நலமுற்று வாழ்வதால் தாமும் நலம் பெறமுடியும். பிறர் நலமுறத் தக்க செயல்களைச் செய்வதால் தாங்கள் துன்பமுற நேர்ந்தாலும் அத்துன்பத்தைப் பாராட்டாமல் பிறர் நலம் கருதி உழைத்தலே மக்கட் பண்பாகும். அத்தகையவர் 'தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்' என்று போற்றப்படுவர்.

இம்பாடலின் கருத்தைப் 'பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம், அஃதின்றேல், மண்புக்கு மாய்வது மன்' என்று வள்ளுவர் கூறிய குறட் பாட்டின் கருத்தோடு ஒப்பு நோக்கி இன்புறுக.

திணையும் துறையும்: இச்செய்யுள் **பொதுவியல்** என்ற திணையும், **பொருள் மொழிக்காஞ்சி** என்ற துறையும் அமைந்ததாம். **பொதுவியல்:** புறப்பொருள் **வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண்** என ஏழுதிணைகளாகப் பகுக்கப்படும். அவ்வேழு திணைகளுக்கும் பொதுவாகிய இலக்கணங்களைத் தொகுத்துக் கூறுவது பொதுவியலாம்.

பொருள் மொழிக்காஞ்சி: முனிவர் உயிருக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மை தரத் தக்க பொருள்களைத் தெளிவாக வகுத்துக் கூறுதல்.

இலக்கணம்: இலர், கொள்ளலர் என வருவன முற்றெச்சங்கள்; முனிவு, துஞ்சல், அயர்வு-தொழிற்பெயர்கள். உயிரும் உம்மை

உயர்வு சிறப்பு. பெறினும் என்பதில் உள்ள **உம்மை** பெற முடியாமையை விளக்கி நின்றமையால் எதிர்மறை **உம்மை**, முயலா—**ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.**

நோன்றாள்: நோன்மை + தாள்: 'ஈறுபோதல் என்ற பண்புப் புணர்ச்சி விதியால் 'மை' கெட்டது. நோன் + தாள்: னலி முன்றனவும்' என்ற விதியால் 'ன்' என்ற எழுத்தை ஈற்றிலுடைய சொல்லுக்கு முன் தகர முதன் மொழி வரும்போது தகரம் றகரமாகத் திரிந்தது.

3. தாய் தந்தை முதலியோர் கடமைகள்.

ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே ;
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே ;
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே ;
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே ;
ஒளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

பதவுரை

ஈன்று - குழந்தையைப்பெற்று
புறந்தருதல் - காப்பாற்றுதல்
என் தலைக் கடனே - தாயாகிய என்னுடைய முதற்கடமையாம் ;
சான்றோன் ஆக்குதல் - அக்குழந்தையைக் கல்வியறிவுடைய பெரியோனாகச் செய்வது
தந்தைக்குக்கடனே - தந்தையின் கடமையாம்;
வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் - வேலாயுதத்தைக் கூர்மையாகச் செய்து தருதல்
கொல்லற்குக் கடனே - கருமானது கடமையாம் ;
நல் நடை நல்கல்-சிறந்த ஒழுக்கத்தை அளித்தல்
வேந்தற்குக் கடனே - அரசனுக்குரிய கடமையாம் ;
ஒளிறுவாள் - ஒளி வீசுகின்ற வாளாயுதத்தைக் கொண்டு
அருஞ்சமம் முருக்கி - கொடிய போர்க்களத்தில் பகைவரை அழித்து
களிறு எறிந்து பெயர்தல் - வலிய ஆண் யானையைக் கொன்று மீளுதல்
காளைக்குக் கடனே - காளை போன்ற வீரனாகிய என் மகனுக்குக் கடமையாம்.

கருத்து: குழந்தையைப் பெற்றுக் காத்தல் தாயின் கடமை; அவனை அறிவுடையவனாகச் செய்தல் தந்தையின் கடமை ; வேலைக் கூர்மை செய்து கொடுத்தல் கருமான் கடமை;

முதல் வழி சார்பென நூல் மூவகையாம்

சிறந்த ஒழுக்கமுடையவனாகச் செய்தல் அரசன் கடமை ; போர்க்களத்தில் பகைவரை வாளாயுத்தால் கொன்று குவித்து வலிய ஆண்யானையைக் கொன்று திரும்புதல் அந்த வீர மகனின் கடமையாம்.

விளக்கம்

ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக்கடனே : நாட்டின் நலத்திற்கெனக் குழந்தைகளைப் பெறுதல் அந்நாட்டுக் குடிமக்கள் கடமைகளுள் ஒன்றாகும். தற்காலத்திலும் இரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் தாய்மார்கள் குழந்தை பெறுதலை நாட்டுச் சேவையாகக் கருதுகின்றன ரன்றோ? அத்தகைய தாயருக்கு அரசாங்கமும் பட்டமும் பரிசும் அளித்துப் பாராட்டுகின்றது அன்றோ !

குழந்தையைப் பெறுதல் மட்டும் தாயின் கடமையன்று; பெற்ற குழந்தையைத் தக்க வழியில் போற்றி வளர்த்தலும் தாயின் கடமையாம். ஒரு பெண் இல்வாழ்விலும், பொது வாழ்விலும் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் பலவாயிருப்பினும் இக்கடமையே அவள் முதற் கடமையாகப் பண்டைக்காலத்தில் கருதப்பட்டு வந்தது என்பது இதனால் விளங்கும்.

என் தலைக் கடனே என்றமையால் இச்செய்யுளை இயற்றிய ஆசிரியர் ஒரு பெண்பாற்புலவர் என ஊகிக்க முடிகின்றது.

சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே: சான்றோன் - கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்கள் நிறைந்தவன். தன் மகனைத் தன்னுடைய பழக்க வழக்கங்களாலும், ஒழுக்க முறைகளாலும் நல்லவனாக வளர்த்து உரிய வயதில் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவனாகச் செய்ய வேண்டியது தந்தையின் சிறந்த கடமையாம்.

> "தந்தை மகற்காற்று நன்றி அவையத்து
> முந்தி யிருப்பச் செயல்"

என்று திருவள்ளுவர் கூறியதும் காண்க. முந்தியிருப்பச் செயலாவது சான்றோனாக்குதலேயாம்.

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே: ஆண் மக்கள் காளைப் பருவத்தில் எத்தகையவர்களோடு கூட்டுறவு கொள்கின்றனரோ அத்தகைய பழக்க வழக்கங்களையே உடையவராவர். நல்லவராதலும், தீயவராதலும் அப்பருவத்திலேயாம். ஒரு நாட்டில் அரசனுடைய ஆட்சி முறையாக நடந்தால் அங்குக் கொலை, களவு போன்றன செய்யும் கொடியவர்களும், சிற்றினத்தாரு

மாகிய கீழ் மக்களும் இரார். அத்தகையவர் இல்லையாகவே வளரும் வாலிபர்கள் நன்மக்களாகவே - நல்லொழுக்கமுடையவர் களாகவே - வளர்தல் கூடும். ஆகவே மக்களின் நல்லொழுக்கத் திற்கு அரசனின் நல்லாட்சியே காரணமாயமைதலின் நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே என்று கூறினர்.

வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

இதனால், பண்டைக்காலத் தமிழர்கள் வீரத்தையே பெரி தென மதித்தனர். போருக்குரிய பயிற்சியையே பயிற்சிகளில் சிறந்ததெனக் கருதினர். அதனாலே ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் கொல்லர் முதலியவர்கள் பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுடைய கடமைகளில் எல்லாம் பெரியது நாட்டுச் சேவைக்கு உதவும் போர்க் கருவிகளைச் செய்து தருதலேயாம். தன் மகன் களிறெறிந்து பெயரும் வீரனைத் திகழ்தல் வேண்டும் என்று விரும்பும் வீரத்தாய், வீரனுக்குரிய சிறந்த போர்க்கருவி யைச் செய்து தருதல் கொல்லன் கடன் என்று கூறினர்.

களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே

பகைவரைப் போர்க்களத்தில் கொன்று குவித்து நாட் டைக் காப்பது நாட்டில் பிறந்த நன்மக்களின் - வாலிபர்களின் - கடமையாம். பண்டைக் காலத்தில் யானையைக் கொல்லல் வீரச் செயல்களில் மிகவும் பெரியதாக மதிக்கப்பட்டு வந்தது. தன் மகன் அத்தகைய ஒப்பற்ற வீரனைத் திகழ்தல் வேண்டும் என்று அத்தாய் விரும்புகின்றாள்.

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

என்று ஒரு சிறந்த வீரனின் இயல்பை வள்ளுவர் கூறியது காண்க. இத்தகைய வீரர்கள் பலர் இருந்தமையாலே பண் டைக்காலத்தில் தமிழ்நாடு யாருக்கும் அடிமைப்பட்ட நாடாக இருந்ததில்லை, என்ற உண்மையும் இங்கு உணரத்தக்கது.

இச்செய்யுளில் ஒரு மகன் சிறந்த வீரனை ஆதற்கு அடிப் படையானவை எவை என்பதையும் குறிப்பாகக் கூறியுள்ளார் ஆசிரியர். உடல் வலிமை, அறிவு வலிமை, படைக்கலம், கட்டுப் பாடான வாழ்க்கை ஆகிய நான்கும் வீரனுக்கு இன்றியமையா தனவாம். இந்நான்கும் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே படிப்படி யாக வளரவேண்டும். இந்நான்கு பண்புகளையும் வளர்க்கும்

பொறுப்பைத் தாயும், தந்தையும், கொல்லனும் அரசனும் ஏற்று வளர்த்தல் வேண்டும் என்ற உண்மையை ஆசிரியர் இச் செய்யுளில்விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

இதனால் ஆசிரியர் எத்தகைய வீரவுள்ளம் வாய்ந்த தாயாக விளங்கினர் என்ற உண்மை விளங்கும்.

திணை: வாகை. வாகையாவது பகைவரை வென்று வெற்றி மாலை சூடி ஆரவாரித்தல். வாகை ஒருவகைப் பூ. போரில் வென்றவர் வாகைப்பூமாலையைச் சூட்டிக்கொளவது பண்டைய வழக்கமாதலால் இது வாகை எனப்பட்டது.

துறை: மூதின் முல்லை - சிறந்த வீரர்களுக்கே யன்றி வீரக் குடியில் பிறந்த பெண்களுக்கும் வீரம் உண்டெனக் கூறுதல். இச்செய்யுளில் வீரத்தாயின் வீர உள்ளம் நன்கு விளங்குவதால் இது மூதின் முல்லை என்ற துறையின் பாற்படும்.

இலக்கணம்: ஈன்று — **இறந்தகால வினையெச்சம்**: ஈன் - பகுதி ற்—இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்ச விகுதி.

புறந்தருதல் - **தொழிற்பெயர்.** புறந்தா - **பகுதி.** வடித்து— வினையெச்சம்; வடி - பகுதி. நன்னடை—**பண்புத்தொகை.** ஒளிறு வாள் - **வினைத்தொகை.** அருமை+சமம்=அருஞ்சமம்; **பண்புத் தொகை.**

முருக்கி-வினையெச்சம்; முருக்கு-பகுதி. காளை காளைபோன்ற வீரனைக் குறித்தமையால் **உவமையாகு பெயர்.** (காளை—எருது.)

என்றலை: என்+தலை 'னல முன் றனவும் ணள முன் டணவும், ஆகும் தநக்கள் ஆயுங்காலே' என்ற விதியால் னகர ஈற்று நிலைமொழிக்கு முன், தகர முதன் மொழிவர, தகரம் றகரமாகத்திரிந்தது.

நன்னடை: நன்மை+நடை, 'ஈறுபோதல்' என்ற பண்புப் புணர்ச்சி விதியால் மை விகுதிகெட்டது. நன்+நடை, னலமுன் றனவும், என்ற முன்கூறிய விதியால் னகர ஈற்றுச்சொல்லுக்கு முன், நகர முதன் மொழிவர நகரம் னகரமாகத் திரிந்தது.

களிறெறிந்து: களிறு+எறிந்து. 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதியால் றுவில் உள்ள உகரம் செல்ல 'ற்', மட்டும் நின்றது. 'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவதியல்பே' என்ற விதியால் வருமொழி உகரம் சேர்ந்து'ற்' 'ற' ஆகியது.

II. இடைக்காலச் செய்யுள்

(முற்பகுதி)

சிலப்பதிகாரம்

சிலம்பு + அதிகாரம் : அதிகாரம் - அதிகரித்தல் (முதன்மையாகக் கொள்ளுதல்). சிலம்பினது செய்திகளை முதன்மையாகக் கொண்ட நூல் என்பதே பொருள். **ஆறும் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.** சிலம்புஎன்னும் நிலைமொழி மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் **சிலப்பு** என வன்றொடராயிற்று.

பெயர்க்காரணம் : கண்ணகியின் காலணிகளில் ஒன்றைக் கோவலன் மதுரையில் விற்கத் தொடங்குகையில் பொற்கொல்லனது பொய் மொழி கேட்ட பாண்டிய மன்னனால் முறையின்றிக் கொல்லப்பட்டான். இதனையறிந்த கண்ணகி தனது மற்றைச் சிலம்பினால் கோவலன் குற்றமற்றவனென்றும் அவனைக் கொன்றது முறையன்று என்றும் பாண்டியனிடம் வழக்குரைத்தாள். இவ்வாறு சிலம்பின் காரணமாக விளைந்த, கண்ணகி கோவலன் வரலாறுகளை விவரித்துச் சொல்வதால் இந்நூல் சிலப்பதிகாரம் எனப் பெயர் பெற்றது.

நூலின் வேறு பெயர்கள் : இந்நூல் இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழும் கலந்து வருமாறு இயற்றப் பெற்றதால் **முத்தமிழ்க் காப்பியம்** என்றும், உரைநடையும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவி வரப் பெற்றுள்ளமையால் **உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்** என்றும் பெயர் பெறும்.

நூலின் வகை : முதன் முதலில் தமிழில்தான் இயற்றப் பட்டமையால் இது **முதல் நூலாகும்.** சிறு காப்பியம், பெருங் காப்பியம் என்ற வகையில் இந்நூல் பெருங்காப்பியமாம். ஐம் பெருங் காப்பியங்களில் இந்நூலும் ஒன்றாகும். மற்றையவை மணிமேகலை, சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பனவாம்.

அறிவிக்கும் நீதிகள் : 1. நீதி தவறிய மன்னனை அறக் கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லும் என்பதும், 2. கற்பிற் சிறந்த பத்தினியை மன்னவரே யன்றி விண்ணவரும் துதித்தல்

முதல் வழிநூல்களைச் சிறிது தழுவியது சார்புநூல்

இயல்பு என்பதும், 3. முன்பு செய்த இருவினைகளும் செய்த முறையே செய்தவர்களைத் தேடிவந்து பயனைத்தரும் என்பதும் இந்நூலால் நாம் அறியும் மூன்று நீதிகளாம்.

பெருமை: இந்நூல் சொல்லின்பம் பொருளின்பங்களிற் சிறந்தது. பண்டைக்கால மக்களின் நாகரிகம் முதலியவற்றை இக்கால மக்கள் எளிதில் உணர்ந்துகொள்வதற்குக் கருவியாக உள்ளது. பாரதியாரும் **'நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் எனும் மணியாரம்'** என இதனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

பிரிவுகள்: இது புகார்க் காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என்று மூன்று பெரும் பிரிவுகளையும், மங்கல வாழ்த்துப்பாடல் முதல் வரந்தரு காதை ஈருக முப்பது சிறு பிரிவுகளையும் கொண்டது.

உரையாசிரியர்: இந்நூலுக்கு அரும்பத உரை ஒன்று உள்ளது. அதன் ஆசிரியரின் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. அவரது உரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடியார்க்கு நல்லார் என்ற புலவர் விரிவான சிறந்த உரை இயற்றியுள்ளார். ஆனல் அவரது உரை முற்றும் கிடைக்கவில்லை.

நூலாசிரியர் வரலாறு:

ஆசிரியர்: **இளங்கோவடிகள்.**

பெயர்க்காரணம்: இவர் சேர மன்னன் செங்குட்டுவன் தம்பியாதலால் இளங்கோ என வழங்கப் பெற்ருர். பின்னர் சமண மதத்தில் சேர்ந்து துறவு பூண்டமையின் இளங்கோவடிகள் என அழைக்கப் பெற்ருர்.

ஊர்: **வஞ்சிமாநகர்.**

பெற்ரோர்: தந்தை - **சேரலாதன்.** தாய் - **நற்சோணை.**

சமயம்: சைனம்.

காலம்: சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குக் கோயிலெடுத்து வழிபட்டபொழுது இலங்கையரசன் முதற்கயவாகு வந்திருந்தான் என இந்நூல் கூறும். அம் மன்னனது காலம் கி. பி. 123 என இலங்கைச் சரிதமாகிய மகாவம்சம் கூறும். எனவே செங்குட்டுவனது உடன் பிறந்தவராம் இளங்கோவும் அக்காலத்தவர் என்பது தெளிவுறும். **(கி. பி. இரண்டாம் நூற்ருண்டு)**

சமகாலப் புலவர் : சித்தலைச் சாத்தனார், கபிலர், பரணர் முதலியவர்கள்.

நூலியற்றக் காரணம் : ஒரு சமயம் சேரன் செங்குட்டுவன் மலைவளம் காணும்பொருட்டு மனைவி வேண்மாளுடனும், தம்பி இளங்கோவுடனும், மதுரையிலிருந்து வந்திருந்த சித்தலைச் சாத்தனாருடனும் பேராற்றங்கரையில் தங்கியிருந்தான். அவ் வமயம் வேட்டுவர்கள் கையுறைகளுடன் வந்து வேந்தனை வணங்கி, ஒரு நங்கை விமானமொன்றில் விண்ணிற் சென்றதைத் தாம் கண்ணாரக் கண்டதாகக் கூறினர். அது கேட்ட மன்னவன் வியந்தனன். அருகிலிருந்த சித்தலைச் சாத்தனார் கோவலன் கொலையுண்டதும், கண்ணகி மதுரையை எரித்தது முதலிய தாம் கண்டறிந்த செய்திகளை விளக்கிக் கூறினர். அவற்றைக் கேட்ட இளங்கோவடிகள் கோவலன், கண்ணகி ஆகியவரின் வரலாறுகளை அமைத்துச் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினர்.

பெருமை : அரசச் செல்வத்தைப் பெறுந் தகுதி தமக் குண்டு என்று நிமித்திகனால் அறிந்தபோது தம் உடன் பிறந்தோன் மனம் நோவா வண்ணம் அதனை வெறுத்துத் துறவு பூண்டவர் இளங்கோ; தாம் சேரர் குலத்துப் பிறந்தவ ராயினும் முடியுடை மூவேந்தரையும் ஏற்றத் தாழ்வின்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்; இடத்துக்கேற்றவாறு பிற சமயக் கடவு ளரையும் உயர்த்திக் கூறியிருக்கின்றார். இவற்றால் இவரது பரந்த நோக்கம் விளங்கும். இயற்கைக் காட்சிகள், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் முதலியவற்றைக் கூறுவதில் இவர்க்கு நிகரானவ ரில்லை. இதுபற்றியே பாரதியாரும் 'யாமறிந்த புலவரிலே இளங்கோவைப்போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை' என்று சிறப்பித்துள்ளார்.

கனாத்திறம் உரைத்த காதை

கனாத்திறம் உரைத்த காதை : கண்ணகி தான் கண்ட கனாவைத் தேவந்தி என்னும் பார்ப்பனத் தோழியிடம் உரைத்த காதை. (காதை=பாட்டு; தற்பவ வட சொல்) "கதை உடையது காதை."

கதைச் சுருக்கம்

[கோவலன் கண்ணகியை மணந்த பின்னர், தன் காதலியைப் பிரிந்து மாதவியோடு கூடி இன்புற்று வாழ்ந்து வந்தான். அவ்வமயம் கண்ணகி கணவனது பிரிவாற்றாது மிகவும் வருந்

தினள். கண்ணகிக்குத் தேவந்தி என்னும் தோழி இருந்தாள். அவள் அவ்வப்பொழுது வந்து கண்ணகியைத் தேற்றினள்].

தேவந்தி வரலாறு: முன்னொரு காலத்தில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் மாலதி யென்னும் பெயருடைய பார்ப்பன மங்கை யொருத்தி யிருந்தாள். அவள் பிள்ளைப் பேறு இன்றி இருந்தமையால் அவள் கணவன் மற்றொரு மங்கையை மணந்து இன்புற்றிருந்தான். அவளுக்கு ஆண்மகவொன்று பிறந்தது. ஒரு நாள், தாயார் வெளியே சென்றிருந்தபொழுது அம் மகவு பசி பொறுக்கமாட்டாமல் அழுவதைப் பார்த்து மனம்பொறுத மாலதி அதனை எடுத்துப் பாலூட்டினாள். பால் தொண்டையில் விக்கிப் பாலகன் இறந்தனன். அது கண்ட மாலதி வருந்தி, "இப் பிள்ளையை யான் கொன்று விட்டேன்" என்று இதன் தாய் என் மீது பழி சுமத்துவாளே! பால் கொடுக்கப்போய்ப் பாழாய் முடிந்ததே! ஐயோ தெய்வமே! இதற்கு நான் என் செய்வேன்?" என்று புலம்பிக் கோயில் கண்ட இடமெல்லாம் பிள்ளையைக் கொண்டு அலைந்து திரிந்தாள். இவ்வாறு கோயில் தோறும் சென்று கும்பிட்டும் ஒரு தெய்வமும் மனமிரங்கி மனக் கவலையை மாற்றவில்லை. கடைசியாக அவள் சாத்தன் கோட்டம் சென்று வணங்கி வரங் கிடக்கவே, அந்நள்ளிரவில் அருகே யிருந்த சுடுகாட்டுக் கோட்டத்தில் பிணந் தின்ன வந்த ஒரு பேய் மாலதியின் மேல் இரக்கம் கொள்வதுபோல் நடித்து அவளைப் பார்த்து, "பெண்ணே! முன் பிறப்பில் தவஞ் செய்யாதவர்க்கு இப் பிறப்பில் தெய்வங்கள் வரங் கொடுக்கமாட்டா. இஃது உண்மை; ஆதலால் உன் கையிலுள்ள பிள்ளையை என்னிடம் தா" என்று இழுத்துப் பறித்து விழுங்கி விட்டது.

இதைக் கண்ட மாலதி வெந்த புண்ணில் வேல் நுழைந்தாற்போல மனம் நைந்து, இடியோசை கேட்ட மயில் போல் ஏங்கி யழுதாள். அவ்வழுகையைக் கண்ட சாத்தன் மனமிரங்கி "அன்னையே அழவேண்டா. நீ போகும் வழியில் பிள்ளையை உயிரோடு கண்டு மகிழ்வாய்" என்று சொல்லி மறைந்து தானே ஒரு பாலன் வடிவுகொண்டு, அவள் செல்லும் வழியில் ஒரு சோலையிற் கிடந்தருளினன். அப் பிள்ளையைக் கண்ட மாலதி அகமகிழ்ந்து அது மாயப் பிள்ளை என்பதறியாது கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு விரைந்து எடுத்துச் சென்று அதன் தாய் கையில் கொடுத்தாள்.

இவ்வாறு வந்த சாத்தனும் அவ் வந்தணனுக்கு மைந்தனாகிக் கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்று மேம்பட்டு வரும்

நாளில் தந்தை இறக்கவே ஈமக் கடனாற்றி உரிய காலத்தில் தேவந்தி என்னும் பெண்ணை மணம் புரிந்து எட்டாண்டு இல்லறம் நடத்தி வாழ்ந்துவரும் நாளில் ஒரு நாள் சாத்தன் தன் மனைவியின் முன்பு தனது தெய்வ நலத்தைக் காட்டி "நீ என் கோட்டத்துக்கு வா" என்று கூறி மறைந்தான். மணாளனது பிரிவைக் கண்டு மனங் கலங்கிய தேவந்தி அவனைப் பிரிய மனமின்றிச் சாத்தன் கோட்டம் சார்ந்து அவனை வழிபாடு செய்து வந்தாள்.

தேவந்தி தன்னைப்போல் கண்ணகியும் தன் காதலனைப் பிரிந்து தவிக்கின்றாள் என்று உணர்ந்து தான் வழிபடு கோட்டத்திற் சென்று வழிபட்டுக் கண்ணகியும் தன் காதலனைப் பெற வேண்டுமென்று வணங்கிப் பின்பு கண்ணகியிடம் சென்று "நீ உன் கணவனை விரைவில் கண்டு மகிழ்வாய்" என்று ஆசி கூறினள்.

கண்ணகி கண்ட கனா: அது கேட்ட கண்ணகி தேவந்தியை வணங்கி "அம்மையே, நீ இவ்வாறு சொல்வதால் நான் என் காதலனைப் பெறுவேன் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும், நேற்றிரவில் சிறிது கண்ணயர்ந்திருக்கையில் கனவொன்று கண்டேன். அக் கனவை நினைப்பதற்கே இப்பொழுது நடுங்குகின்றேன். என் காதலனும் நானும் ஒரு பெரிய நகரத்திற்குச் செல்வது போலவும், அங்கு என் காதலன் மீது வஞ்சமான பழி சுமத்தப்பட்டது போலவும், நான் அவ்வூரரசனிடம் சென்று முறையிட்டதுபோலவும், அவ்வரசனுக்கும், அந்நகரத்திற்கும் அதனால் தீங்கு விளைந்தது போலவும் ஒரு தீக்கனவு கண்டேன். இவ்வாறு தீவினையுற்ற என் காதலனோடு பின்பு நான் பெற்ற நலங்களைக் கேட்டால் நகைப்பாய்" என்று கூறினாள்.

இவ்வாறு தீக்கனாவைக் கண்டு திகைத்து வருந்திய கண்ணகியைத் தேவந்தி பலவாறு தேற்றி அவளைப் பார்த்து, "பெண்மணி, முற்பிறப்பில் உன் கணவன் பொருட்டு ஒரு நோன்பு செய்யத் தவறிவிட்டாய்; அதனாலேயே உனக்கு இத்தகைய தீங்குகள் நேர்ந்தன; முற்பிறப்பில் நேர்ந்த குறையை இப்பிறப்பில் நிறை செய்து விடலாம். காவிரியாறு கடலோடு கலக்கும் இடத்தருகே சோமகுண்டம், சூரியகுண்டம் என்னும் பெயருடைய இரண்டு பொய்கைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் நீராடி அண்மையிலுள்ள காமன் கோட்டத்தில் சென்று தொழுதால், இப்பிறப்பில் எப்பொழுதும் கணவனைப் பிரியாத பெரு

வாழ்வு பெறுவதோடு, மறுபிறப்பிலும் போக நாட்டில் பிறந்து காதலனோடு களித்து மகிழ்ந்து வாழலாம். அப்பொய்கை யிடத்திற்கு நாமும் போவோம்'' என்று கண்ணகியை அழைத்தாள். அதற்குக் கண்ணகி இணங்காமல் அவ்வாறு துறை முழுகித் தெய்வம் தொழுவது தன் மரபிற்கும் நிலைமைக்கும் தகாதென்று எடுத்துரைத்தாள்.

கோவலன் வருகை: அச்சமயம் கோவலன் மாதவியினிடம் மனம் வேறுபட்டுக் கண்ணகியை அடைந்தான். மனைவியின் துயர் நிலையைக் கண்டு அவன் 'பொய் யொழுக்கமுடைய மாதவியுடன் கூடி முன்னோர் தேடிய பொருளனைத்தும் தோற்று வறுமையடைந்தது வெட்கத்தைத் தருகிறது' என்று கூறினன். கண்ணகி மாதவிக்கு மேலும் பொருள்தர முடியாதவாறு தான் வறுமையடைந்தது நோக்கி வெட்க முறுவதாகக் கருதித் தன் சிலம்புகளை ஏற்குமாறு கூறினள். கோவலன் மதுரைமாநகர் சென்று சிலம்பை விற்று இழந்த பொருளைத் தேடுவதாகவும், விடியுமுன் இருவரும் புறப்படலாமெனவும் கூறினன்.

மாலையும் மகளிரும்

அகனகர் எல்லாம் அரும்பவிழ் முல்லை
நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகல்மாய்ந்த
மாலை மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்
கோலம் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள

பதவுரை

கொடியிடையார்-கொடிபோன்ற இடையினையுடைய பெண்கள்
பகல் மாய்ந்த மாலை - சூரியன் மறைந்த மாலை நேரத்தில்
அகல் நகர் எல்லாம் - தம் அகன்ற வீடுகளில் எல்லாம்
அரும்பு அவிழ் - அரும்பு மலர்ந்த
முல்லை நிகர் மலர் - முல்லையொத்த ஒளிமிக்க மலர்களை
நெல்லொடு தூஉய்-நெல்லோடு கலந்து தூவி
மணி விளக்கம் காட்டி -அழகிய விளக்கை ஏற்றி
இரவிற்கு ஓர் கோலம் - இரவுப் பொழுதுக் கேற்ற ஒப்பற்ற அழகிய கோலங்களை
தாம்கொள்ள - தாங்கள் மேற்கொள்ள

கருத்து : சூரியன் மறையும் மாலை நேரத்தில் பெண்கள் தம் வீடுகளில் முல்லை மலரும் நெல்லும் கலந்து தூவி, விளக்கேற்றி இரவுக்குரிய கோலங்களைச் செய்து கொள்ளத் தொடங்கினர்.

விளக்கம்

அகநகர் எனக்கொண்டு காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் அகநகராக (உள்நகராக) விளங்கிய பட்டினப்பாக்கம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

பகல் என்பது ஆகுபெயராய்ப் பகலைச் செய்கின்ற சூரியனைக் குறித்தது. மாய்தல்—மறைதல்.

மணி விளக்கம் : இதற்கு மாணிக்க விளக்கு என்றும், மை விளக்கு என்றும் பொருள் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார். அங்ஙனமாயின் மணியும் விளக்குமும என விரித்து உம்மைத்தொகையாகக் கொள்க.

அரும்பு அவிழ்... தூய் : முல்லை மலரும் நெல்லும் தூவி மாலைக் காலத்தில் மகளிர் தம் மனையுறை தெய்வத்தை வணங்குவது வழக்கம்.

இரவிற்கோர் கோலம் தாம் கொள்ள : பகற் காலத்தில் மகளிர் அணிந்திருந்த மணி, பூண், மாலை முதலிய அணிகலன்களை நீக்கி இரவிற்கேற்ற மென்மையான ஆடை அணிகளை அணிந்தனர் என்பதாம். இதனால் அவர்களுடைய செல்வச் சிறப்பு விளங்கும்.

இலக்கணம் : அகல் நகர், அவிழ் முல்லை, **வினைத்தொகைகள்;** (அகல், அவிழ் என்ற பகுதிகள் நகர், முல்லை என்ற பெயரை அடுத்துவந்தமை காண்க.) **தூஉய் :** தூவி என்ற சொல் திரிந்து அளபெடுத்தமையின் **சொல்லிசையளபெடை. பகல் :** பகற்பொழுது உண்டாதற்குக் காரணம் சூரியன். சூரியன் காரணம். பகல் காரியம். பகல் என்ற காரியப் பெயர் அதன் காரணமாக உள்ள சூரியனைக் குறித்துவந்தமையால் **காரிய ஆகுபெயர்.** இரவிற்கு + ஓர் = இரவிற்கோர். (குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி) கொடியிடையார் — கொடிபோன்ற இடையார் என விரியும்; **உவமத்தொகை.**

தேவந்தி வரலாறு

மாலதி மாற்றாள் குழந்தைக்குப் பால்கொடுக்கப் பால் விக்கிக் குழந்தை இறத்தல்

மேலோர்நாள்
மாலதி மாற்றாள் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் றான்சோர

பதவுரை

மேலோர் நாள்-முன்னொருநாள்
மாலதி - மாலதி என்ற பெயருடையாள் ஒருத்தி
மாற்றாள் மகவுக்கு - தன்னுடைய மாற்றாள் (சக்களத்தி) குழந்தைக்கு
பால் அளிக்க - பாலூட்ட
பால் விக்கி - அப் பாலானது விக்குதலினால்
பாலகன்தான் சோர - அக் குழந்தை இறக்க

கருத்து: முன்னொரு நாளில் மாலதி என்பவள் தன் மாற்றாள் குழந்தைக்குப் பாலூட்டும்போது பால் விக்கி அக் குழந்தை இறந்தது.

விளக்கம்

மாற்றாள்: ஒருவன் பல பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தால் ஒருத்திக்கு மற்றொருத்தி மாற்றவள் ஆவாள். (சக்களத்தி என்பது உலக வழக்கு)

மாற்றவள் இல்லாத சமயத்தில் அவள் குழந்தை அழவே மாலதி அக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டினாள். அக்குழந்தை பால் புரைக்கேறி இறந்துவிட்டது.

சோர என்பது இங்கு இறக்க என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

இலக்கணம்: மாற்றாள் + மகவுக்கு = மாற்றாண் மகவுக்கு: "லள வேற்றுமையில் மெலிவரின் னணவும்" என்ற விதியால் ள் என்ற எழுத்தை ஈற்றிலுடைய சொல்லுக்கு முன் ம என்ற மெல்லின முதன்மொழி வரவே நிலைமொழி 'ள்' 'ண்' ஆகத் திரிந்தது. பாலகன் + தான் = பாலகன்றான். சோர — வினையெச்சம்.

மாலதி அடைந்த துன்பம்

மாலதியும்
பார்ப்பா னொடுமனையாள் என்மேற் படாதனவிட்(டு)
ஏற்பன கூறாரென் றேங்கி மகக்கொண்டு

பதவுரை

மாலதியும் - மாலதி என்ற அம்மங்கையும்
பார்ப்பானொடு - தன் கணவனை அந்தணனுடன்
மனையாள் - அவன் மனைவியாகிய தன்மாற்றாளும்
படாதன - பொருந்தாத பழிமொழிகளை

விட்டு - கூறுதலை விட்டுவிட்டு
ஏற்பன கூறார் - பொருத்தமான மொழிகளைக் கூறமாட்டார்களே!
என்று ஏங்கி - என்று மனம் வருந்தி
மகக்கொண்டு - இறந்த குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு

கருத்து: மாலதி குழந்தை இறந்தவுடன் ஐயோ என் கணவரும், என் மாற்றாளும் என்மேல் ஆடாப் பழி கூறுவரே என் செய்வேன் என்று வருந்திக் குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு சென்றனள்.

விளக்கம்

படாதனவிட்டு ஏற்பன கூறார்: குழந்தை எதிர்பாராத வகையில் இறந்துவிட்டது. என்றாலும் மாற்றாள் குழந்தை யாதலின் பொறாமையால் வேண்டுமென்றே கொன்றுவிட்டாள் என்று தன் கணவனும் மாற்றாளும் வீண் பழி சுமத்திப் பேசுவரே ஒழிய உண்மை உணர்ந்து கூறார் என்று மாலதி வருந்தினள்.

படுதல்—பொருந்துதல். படாதன—பொருந்தாதன, பழிமொழிகள்: ஆடாப் பழி என்க.

இலக்கணம்: மாலதியும்—**இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை.** இழிவு சிறப்பும்மை என்றும் கூறுவர். பார்ப்பானொடு மனையாள்: ஒடு- பார்ப்பானும் மனையாளும் என்று எண்ணுப் பொருளில் வந்தது. படாதன—எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்.

மக + கொண்டு = மகக்கொண்டு. மக என்ற அகர ஈற்றுச் சொல்லே பண்டு இளமைப் பொருளை உணர்த்தி வந்தது. 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் வலிமிகும்' என்ற விதியால் வல்லினம் மிக்கது.

மாலதி தெய்வங்களிடம் முறையிடல்

அமரர் தருக்கோட்டம், வெள்யானைக் கோட்டம்,
புகர்வெள்ளை நாகர்தம் கோட்டம், பகல்வாயில்
உச்சிக்கிழான் கோட்டம், ஊர்க்கோட்டம், வேற்கோட்டம்
வச்சிரக் கோட்டம், புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்,
நிக்கந்தக் கோட்டம், நிலாக்கோட்டம் புக்கெங்கும்
"தேவிர்காள்! எம்முறுநோய் தீர்ம்" என்று மேவி ஓர்
பாசாண்டச் சாத்தற்குப் பாடுகிடந் தாளுக்கு

அத்தி பூத்தது போல

பதவுரை

அமரர் தரு கோட்டம் - தேவர் தரு நிற்கும் கோயிலும்
வெள் யானை கோட்டம்-வெண்மையான ஐராவதம் என்ற யானை நிற்கும் கோயிலும்
புகர்வெள்ளை நாகர்தம் - அழகினையுடைய பல தேவருடைய
கோட்டம் - கோயிலும்
பகல் வாயில் - கிழக்குத்திசையில் தோன்றுகின்ற
உச்சிக்கிழான் - சூரியனுடைய
கோட்டம் - கோயிலும்
ஊர்க் கோட்டம் - சிவபிரான் வசிக்கும் இடமாகிய கைலாயம் நிற்கும் கோயிலும்
வேல் கோட்டம் - வேலாயுதத்தையுடைய முருகன் கோயிலும்
வச்சிரக் கோட்டம் - இந்திரனுடைய படையாகிய வச்சிராயுதம் நிற்கும் கோயிலும்
புறம்பணையான் -சாதவாகனன் (ஐயனார்)
வாழ்கோட்டம் - வசிக்கும் கோயிலும்
நிக்கந்தக் கோட்டம் - அருகன் கோயிலும்
நிலாக் கோட்டம் - சந்திரன் கோயிலும்
எங்கும் புக்கு - ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் சென்று
தேவிர்காள் - தெய்வங்களே !
எம்உறுநோய் - எம்முடைய மிக்க துன்பத்தை
தீர்ம் என்று - நீக்குவீர்களாக என்று வேண்டி
ஓர் பாசண்டச் சாத்தற்கு - (அத்தெய்வங்கள் அவள் துன்பத்தைப் போக்காமையின் அவ்விடங்களை விட்டுச் சென்று) ஒப்பற்ற பாசண்டச் சாத்தன் என்ற தெய்வத்தை
மேவி - அடைந்து
பாடு கிடந்தாளுக்கு - வரம் வேண்டிக் கிடந்தவளாகிய மாலதியை

கருத்து: மாலதி குழந்தையை எடுத்துகொண்டு சென்று தேவதரு, ஐராவதம், பலதேவர், சூரியன், கயிலாயம், முருகன், வச்சிராயுதம், சாதவாகனன், அருகன், சந்திரன் முதலிய தெய்வங்கள் வசிக்கும் கோயில்களை அடைந்து தன் துன்பத்தைத் தீர்க்குமாறு முறையிட்டாள். அத்தெய்வங்கள் அவள் துன்பத்தைத் தீராமையின் அவ்விடங்களை விட்டகன்று பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலை அடைந்து இறந்த குழந்தையை உயிர்ப்பித்துத் தருமாறு வரங்கிடந்தாள்.

விளக்கம்

அமரர்தரு: தேவதரு. அஃதாவது தேவர்களுக்குரிய மரமாகிய கற்பக விருட்சம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், ஸந்தானம்,

கல்பகம், ஹரிசந்தனம் என்ற ஐந்து மரங்களைக் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் விளங்கிய பலவகைக் கோயில்களில் தேவதருவை நிலைநாட்டி வழிபடும் கோயிலும் ஒன்று இருந்தது என்று தெரிகிறது.

வெள்யானை: வெள்ளையானை. இந்திரனுடைய வாகனமாகிய ஐராவதம் வெள்ளை யானை யாதலால் இஃது ஐராவதத்தைக் குறிக்கும். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் ஆண்டுதோறும் இந்திர விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்தமையால் இந்திரனுக் குரிய கோயில் மட்டுமன்றி அவன் வாகனமாகிய ஐராவதம், அவனது ஆயுதமாகிய வச்சிராயுதம், அவன் மரமாகிய கற்பக விருட்சம் ஆகியவைகளுக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் கோயில் கள் இருந்தன என்று தெரிகிறது.

புகர் வெள்ளை நாகர்: புகர் - அழகு. நாகர் - தேவர்; வெள்ளை நாகர் - வெண்ணிறமுடைய பலதேவர். பலதேவர் கிருஷ்ணனுடன் பிறந்தவர். அவர் வெண்ணிறமுடையவர். அவ ரைப் 'பால் வண்ணன்' என்று சிறப்பித்துக் கூறுவர்.

பகல் வாயில் உச்சிக் கிழான்: பகல் வாயில் - பகல்தோன் றுவதற்கு வழியாக உள்ள கீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான்-உச்சிக் குரியவன்; சூரியன். சூரியன் உச்சியில் வரும் நண்பகலையே உச்சி என்று கூறுகிறோம். சந்திரனும் உச்சிக்கு வருகிறது. எனினும் அந்த நேரத்தை உச்சி என்று கூறுவதில்லை. ஆகவே உச்சிக்கிழான் என்பது சூரியனைக் குறிக்கிறது.

இத்தொடர்க்குப் பகற்பொழுது உண்டாவதற்குக் கார ணமாக உள்ள சூரியன் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

மேலும், பகல் வாயில் - நண்பகற்போதில், உச்சிக் கிழான் - உச்சிக்கு உரியவனாக விளங்குகின்ற சூரியன் என்று இத் தொடர்க்குப் பொருள் கூறுதல் மிகவும் பொருத்தமாதல் காண்க.

ஊர்க்கோட்டம்: ஊர் என்பது இங்குச் சிவபெருமான் வசிக் கும் ஊராகிய (இடமாகிய) கயிலாயத்தைக் குறித்தது. கயிலை யையே தெய்வமாக வழிபட்டுவந்த கோயில் என்க.

வேல் கோட்டம்: வேல் என்பது ஆகுபெயரால் வேலைக் கையிலே உடைய முருகனை உணர்த்தியது.

புறம்பணையான் : புறம்பு + அணையான். புறம்பு—நகரின் புறம். நகர்ப்புறத்தில் வாழ்பவன் சாதவாகனன் என்ற ஐயனர்.

நிக்கந்தன் : நி + கந்தன் = கந்தங்களற்றவன் என்பது பொருள். கந்தங்கள் ஐந்து வகைப்படும். அவை உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்பன.

பாசண்டச் சாத்தன் : சாத்தன் ஒரு தெய்வம். சாத்திரங் களில் வல்லவன் என்பது பொருள். பாசண்டம் என்பது தொண்ணூற்றுறுவகைச் சமய சாத்திரங்களின் கோவை. இத் தேவன் அச்சாத்திரங்களில் எல்லாம் வல்லவனுதலால் பாசண் டச் சாத்தன் எனப்பட்டான்.

இலக்கணம் : வெள்யானை—**பண்புத்தொகை.** பகல் வாயில் —**ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை.** பகல் வாயில் உச்சிக்கிழான்— பகல் வாயிலில் (கீழ்த்திசையில்) தோன்றுகின்ற சூரியன் என்று கொண்டால் ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை. பகல்வாயாகிய சூரியன் என்று கொண்டால் **இருபெயரொட்டுப், பண்புத் தொகை.** நண்பகற் பொழு தில் என்று கொண்டால் (பகல்வாய் இல்.) இல்—ஏழ னுருபு. உச்சிக்கிழான்—**நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை.** வேல் —**ஆகுபெயர்.** பாடு கிடந்தாள்: பாடு — **முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்** (படு என்ற முதனிலை பாடு எனத் திரிந்தது). கிடந்தாள்—**வினையாலணையும் பெயர்.** உறு நோய்—**உரிச்சொல் தொடர்.** தீர்ம—முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று, தீர் + உம், 'உ' கெட்டது. தீர்—பகுதி; உம்—முன்னிலைப் பன்மைவினை முற்றுவிகுதி. தே—தெய்வம். தேவிர்—முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர். தேவிர்கள் என்பது தேவிர்காள் என்ருகி விளியேற் றது. சாத்தற்கு மேவி : இது சாத்தனிடம் மேவி எனப் பொருள் படுதலின் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு நிற்கவேண்டிய இடத்து நான்கனுருபு மயங்கிவந்த உருபு மயக்கமாம்.

இடாகினிப் பேயின் செயல்

ஏசும் படியோர் இளங்கொடியாய் ஆசிலாய்
செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார்
பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே கையில்
படுபிணந் தாவென்று பறித்தவள் கைக்கொண்டு
சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற் சென்ருங்கு
இடுபிணந் தின்னும் இடாகினிப் பேய்வாங்கி
மடியகத் திட்டாள் மகவை

பதவுரை

சுடுகாட்டுக் கோட்டத்து - சுடுகாட்டுக் கோட்டம் என்ற பெயருடைய சக்கரவாளக் கோட்டத்தில்

தூங்கு இருளில் சென்று - மிகுந்த இருள் செறிந்த இரவில் போய்

ஆங்கு - அவ்விடத்தில்

இடுபிணம் தின்னும் - குழியில் இடப்படும் பிணங்களைத் தின்கின்ற

இடாகினிப் பேய் - இடாகினி என்ற பெண் பேய்

ஏசும்படி - பிறர் அழகைப் பழிக்கத்தக்க பேரழகுடைய வடிவம் கொண்ட

ஓர் இளங்கொடியாய் - ஒப்பற்ற இளங்கொடி போன்றவளாய் மாலதி முன்தோன்றி

ஆசு இலாய்-குற்றமற்றவளே!

செய்தவம் இல்லோர்க்கு - முற்பிறவியில் தவம் செய்யாதவர்கட்கு

தேவர் வரம் கொடார் - தேவரும் இப்பிறவியில் வரந்தரமாட்டார்;

பொய்யுரை அன்று - இது பொய் வார்த்தையன்று;

பொருள் உரையே - மெய்யான வார்த்தையே ஆகும்;

கையில் - உன் கையிலுள்ள

படு பிணம் தா என்று - இறந்த குழந்தையைப் பார்ப்பதற்குத் தருவாயாக என்று கூறி

அவள் - அப் பெண் பேய் மகள்

பறித்து வாங்கி - மாலதியிடமிருந்து குழந்தையை வலிந்து வாங்கி

கை கொண்டு - தன் கையில் கொண்டு

மகவை - அக்குழந்தையை

மடியகத்து இட்டாள் - தன் வயிற்றிலிட்டாள் (விழுங்கி விட்டாள்)

கருத்து: மாலதி வரங்கிடக்கும்போது நள்ளிரவில் சுடுகாட்டுக் கோட்டத்தில் குழியிலிடும் பிணங்களைத் தின்கின்ற இடாகினிப் பேயானது ஓர் அழகிய பெண்ணுருக்கொண்டு அவள் முன்தோன்றி, "குற்றமற்றவளே! முற்பிறவியில் நல்வினை செய்யாதவர்க்கு இப்பிறவியில் தேவரும் வரம் கொடார்" என்று கூறி, உன் கையிலுள்ள குழந்தையைக் கொடு, பார்த்துவிட்டுத் தருகின்றேன் என்று வலிந்து பறித்து விழுங்கிவிட்டது.

விளக்கம்

ஏசல் - பழித்தல்.

சுடுகாட்டுக் கோட்டம்: காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் உள்ள சுடுகாடு. அதனைச் சக்கரவாளக கோட்டம் என்றும் கூறுவர். 'இடாகினிப் பேய் தூங்கிருளிற் சென்று,' என்று அந்வயப்

படுத்தி, பேய் மிக்க இருளில் மாலதியிடம் சென்று என்றும் பொருள் கூறலாம்.

மடியகத்திடுதல்: வயிற்றிலிடுதல், அஃதாவது விழுங்கி விடுதல். மடி - வயிறு.

தூங்கிருள்-மிக்க இருள்; யாவரும் தூங்கும் இருள் என்றும் கூறலாம்.

இடாகினிப்பேய் இளங்கொடியாய் வரங்கொடாள் என்று சொல்லி மகவையும் பறித்து வாங்கி மடியகத்திட்டாள் என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

இலக்கணம்: இளங்கொடி - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த **அன்மொழித்தொகை.** ஆசு + இலாய் = ஆசிலாய் (குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி) செய்தவம், படுபிணம், சுடுகாடு, இடு பிணம், தூங்கிருள், என்பன **வினைத்தொகைகள்.** பொய் யுரையே — ஏ ஆசைநிலை. பொருளுரையே — ஏ — தேற்றம். காடு + கோட்டம் = காட்டுக்கோட்டம. நெடில் தொடர்க் குற்றிய லுகரம் வருமொழியோடு புணரும்போது 'டற ஒற்று இரட்டும்' என்ற விதியால் காடு என்பது காட்டு எனஆகி வல்லினம் மிக்குப் புணர்ந்தது. காட்டு வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம். அதன் முன் வல்லினம் வரின் மிகும் என்பது விதி..

மாலதி மாயக் குழந்தையை எடுத்தேகல்

இடியுண்ட

மஞ்ஞைபோ லேங்கி அழுதாளுக் கச்சாத்தன்
" அஞ்ஞை ! நீ யேங்கி யழல் " என்று. முன்னை
உயிர்க்குழவி காணுய்"என்று அக் குழவி யாயோர்
குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக அயிர்ப்பின்றி
மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலாள்

பதவுரை

இடியுண்ட மஞ்ஞைபோல் - இடிக்குரல் கேட்ட மயில் அகவுவதுபோல
ஏங்கி அழுதாளுக்கு - கையில் இறந்து கிடந்த குழந்தையையும் இழந்தமையால் ஏக்கங்கொண்டு அழுதவளாகிய மாலதிக்கு
அச்சாத்தன் - அந்தப் பாசண்டச்சாத்தன்

அஞ்ஞை - தாயே!
நீ ஏங்கி அழல் என்று - நீ மனம் வருந்தி அழாதே என்றும்
முன்னே - நீ செல்லும் வழியின் எதிரே
உயிர்க்குழவிகாணுய்-உயிரோடு குழந்தையைக் காண்பாய்;
என்று - என்றும்கூறி
அக்குழவியாய் - அந்தக்குழந்தையின் வடிவாய்
ஓர் குயில் பொதும்பர் - குயில்பாடும் ஒரு சோலையின்
நீழல் குறுக-மரநிழலை அடைய
அத்தையலாள் - அந்த மாலதி என்ற பெண்ணும்
அயிர்ப்பு இன்றி - சிறிதும் சந்தேகம் கொள்ளாமல்
மாயக் குழவி எடுத்து - மாயமாய் வந்த அக்குழந்தையை உண்மைக் குழந்தை எனவே நம்பி எடுத்து
மடிதிரைத்து - தன் வயிற்றில் அணைத்துக் கொண்டு சென்று
தாய் கைக்கொடுத்தாள்-தாயாகிய தன் மாற்றாளிடம் கொடுத்தாள்.

கருத்து: மாலதி குழந்தையைப் பேய் விழுங்கியதும் இடியோசை கேட்டு மயில் அகவுவதுபோல வருந்தி அழுதாள். அப்போது சாத்தனாகிய தெய்வம்! தாயே! வருந்தி அழவேண்டா, நீ செல்லும் வழியில் உயிர்க்குழவியைக் காண்பாய், என்று கூறி அங்ஙனமே தானே குழந்தையாய்க் கிடக்க, மாலதி அக்குழந்தையை இறந்த தன் குழந்தையே உயிர்பெற்று விட்டது என்று நினைத்து அன்போடு எடுத்து அணைத்துச் சென்று அதன் தாயாகிய மாற்றாளிடம் கொடுத்தாள்.

விளக்கம்

இடியுண்டமஞ்ஞைபோல்: இடியோசை கேட்டால் மயில் அகவும். மயில் அகவும் ஓசை அழுகுரலோசைபோல் இருக்கும். அவ்வோசையை மாலதியின் அழுகுரலோசைக்கு உவமையாகக் கூறினர். **உவமையணி.**

இடியுண்ட என்பது அடிக்கப்பட்டதனை 'அடி யுண்டது' என்று கூறுவதுபோல, இடிக்கப்பட்டதனை 'இடியுண்டது' என்று கூறியதாம். 'உண்டல்' என்பது 'உறுதல்' என்ற பொருளில் வந்தது.

சாத்தனாகிய தெய்வம் தன்னிடம் பாடுகிடந்த மாலதிக்கு இரங்கித் தானே இறந்த அக்குழவியின் வடிவமாய்த் தோன்றி அவள் கவலையை மாற்றினன் என்க. அக்குழவி என்பது இறந்த குழந்தையைக் குறிக்கும்.

மடிதிரைத்து என்பதற்குப் புடவையை மடியாக வைத்துக் கட்டும் ஒக்கலையில் (இடுப்பில்) வைத்துக்கொண்டு என்றும் பொருள் கூறலாம்.

இலக்கணம்: அழுதாள்-வினையாலணையும் பெயர். அஞ்ஞை-அண்மை விளி. அழல்-எதிர்மறை ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று. உயிர்க் குழவி—உயிரை உடைய குழவி என விரிதலின் இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. குயில் + பொதும்பர் = குயிற் பொதும்பர்: லகர ஈற்று மொழிக்கு முன் வல்லினம் வந்ததால் லகரம் றகரமாகத் திரிந்தது. பொதும்பர்: பொதும்பு என்ற சொல் ஈற்றுப்போலியாய்ப் பொதும்பர் என வந்தது. நீழல்: நிழல் என்பதன் நீட்டல் விகாரம். நீழல் + குறுக = நீழற்குறுக. அயிர்ப்பு + இன்றி = அயிர்ப்பின்றி.

சாத்தன் குழந்தையாய் வாழ்தல்

தூய
மறையோன்பின் மணியாய் வான்பொருட் கேள்வித்
துறைபோ யவர்முடிந்த பின்னர் இறையோனும்
தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத் தந்தைக்கும்
தாயர்க்கும் வேண்டும் கடன் கழித்து மேயநாள்

பதவுரை

இறையோனும் - சாத்தனாகிய அத்தேவனும்
தூய மறையோன்பின் - பரிசுத்தமுடைய அந்த அந்தணனுக்குப்பின் (அவன் மரபில் வந்த)
மாணியாய் - பிரம்மசாரியாய்
வான்பொருள் - சிறந்த கல்விக்களையும்
கேள்வி - அவற்றின் பொருள்களைக் கேட்டறியும் கேள்விகளையும்
துறைபோய் - நன்கு கற்றும் கேட்டும் தேர்ந்து
அவர் முடிந்த பின்னர் - அத்தாய் தந்தையர் இறந்த பிறகு
தந்தைக்கும் தாயர்க்கும் - தந்தையும் தாயருமாகிய அவர்கட்கு
வேண்டும்கடன்கழித்து-செய்ய வேண்டிய நீர்க்கடன் முதலியவைகளைச்செய்து
தாயத்தாரோடும் - தன்பங்காளிகளுடன்
வழக்குரைத்தும் - வழக்காடி வென்றும்
மேயநாள்- வாழ்ந்துவரும் நாளில்

கருத்து : குழந்தையாகிய சாத்தன் வளர்ந்து கல்விகேள்விகளில் தேர்ச்சி பெற்றான்; தாய் தந்தையர் இறந்த பின்னர் அவர்கட்குச் செய்ய வேண்டிய நீர்க்கடன் முதலியவற்றைச் செய்து முடித்தான். பின்னர்ப் பங்காளிகள் தன் பொருள் மீது வழக்குத் தொடர எதிர் வழக்காடி வென்றான். இவ்வாறு அவன் தன் மனைவியாகிய தேவந்தி என்பவளுடன் எட்டாண்டுகள் வாழ்ந்து வந்தான்.

விளக்கம்

வான் பொருட் கேள்வி என்பது வேதம், வேதாங்கங்களைக் கற்றலையும், அறிவுடையோர் வாய்க் கேட்டலையும் குறிக்கும்.

துறைபோதல் என்பது கற்றுத் தேர்ந்து கற்ற வழியில் ஒழுகுதலைக் குறிக்கும். கல்வியின் பயன் கற்ற வழியே நடத்தலேயாம்.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக'

என்று வள்ளுவர் கூறியது காண்க.

தாயத்தாரோடும் வழக்குரைத்து என்றமையால் தாய்தந்தையர் இறந்த பின்னர்ப் பங்காளிகள் சாத்தனாகிய இம்மகன் அந்தணன் மகன் இல்லையென்றும், தாங்களே அவனுடைய பொருளுக்கு உரியவர்களென்றும் வாதிட்டனர். அப்போது சாத்தன் தான் அந்தணன் மகனே என்றும் தானே அவன் பொருளுக்குரிய வாரிசு என்றும் சான்று காட்டி வென்றான் என்பது குறிப்பாகத் தெரிகின்றது.

அங்ஙனம் வெற்றி பெற்று அடைந்த பொருளைத் தன் மனைவிக்கு ஆக்கினன் சாத்தன்.

வான் பொருட் கேள்வி என்றமையால் சாத்தன் பிரம்மசாரியாய்க் கல்வி கற்றமையும், மேல் 'தேவந்தி என்பாள் மனைவி' என்று கூறுகின்றமையால் திருமணம் செய்து கொண்டு இல்லற வாழ்வு நடத்தியமையும் விளங்குகின்றன. பின்னர்த் தேவந்தியை விட்டுப் பிரிய வேண்டி யிருத்தலின் தாயத்தாரோடு வழக்காடி வென்று தன் மனைவிக்குப் பொருட் குறையில்லாமல் செய்தனன் என்க.

தாயர் என்பது பன்மை. தாயார் என்பது ஒருமை. தன்னுடைய தாயும், மாலதியாகிய தாயும் ஆகிய இருவரும் இறந்தமை

யின் அவர்கட்குரிய கடன்களைச் செய்தனன் என்பதை விளக்கத் 'தாயர்' என்று பன்மையால் கூறினர். சாத்தன் தேவந்தியை மணம் செய்து எட்டு ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தனன் என்பது சிலப்பதிகாரத்தில் 30-ஆம் காதையில் "தேவந்தியைத் தீவலம் செய்து, நாலீராண்டு கழிந்ததன் பின்னர்" என்று கூறப்பட்டுள்ளமையால் விளங்கும்.

இலக்கணம்: பொருள்+கேள்வி=பொருட் கேள்வி. (ளகர ஈற்று மொழிக்குமுன் வல்லினம்வரின் ளகரம் டகரமாகத் திரியும் என்பது விதி) தந்தைக்கும் தாயர்க்கும் உம்மைகள் இரண்டும் எண் உம்மைகள்.

சாத்தன் தேவந்திக்கு அருள்செய்து மறைதல்

தேவந்தி என்பாள் மனைவி யவளுக்குப்
பூவந்த உண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன்
மூவா இளநலம் காட்டியெங் கோட்டத்து
நீவா எனவுரைத்து நீங்குதலும்

பதவுரை

தேவந்தி என்பாள் - தேவந்தி என்ற பெயருடைய வளாகிய
மனைவி அவளுக்கு - தன் மனைவியாகிய அவளுக்கு
பூவந்த உண்கண்-பூப்போன்ற மையுண்ட கண்கள்
பொறுக்க என்று - (இந்தத் தெய்வ வடிவத்தைக் காண) பொறுப்பனவாக என்று
மேவி - (அவள் கண்கள்காணுமளவுக்கு ஏற்பத் தன்னை நிருமாணித்துக்கொண்டு) அவளை அடைந்து (அவளுக்கு)
தன் மூவா இளநலம் காட்டி - தன்னுடைய என்றும் முதிராத இளமையான அழகினைக்காட்டி
எம் கோட்டத்து நீவா .(அவள் எண்ணமறிந்த பின்) என்னுடைய கோயிலுக்கு நீ வருவாயாக
என உரைத்து - என்று கூறி
நீங்குதலும் - (ஏனையவர்க்குத் தீர்த்த யாத்திரை செல்வதாகக் கூறி) பிரிந்து செல்லுதலும்

கருத்து: சாத்தன் தன் மனைவியாகிய தேவந்திக்குத் தன் தெய்வ வடிவத்தைக் காட்டி அவளுடன் இனியும் தான் வாழ முடியாமையைக்கூற, அவள் பிரிவாற்றாமைத் துன்பமறிந்து அவ

ளைத் தன் கோயிலுக்கு வருமாறு பணித்து, மற்றவர்கட்குத் தான் தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்வதாகக் கூறிப் பிரிந்து சென்ருன்.

விளக்கம்

பூவந்த உண்கண் பொறுக்கென்று: மக்கள் கண்கள் தெய்வ வடிவத்தைக் காணும் ஆற்றலற்றன. ஆதலால் தேவந்தியின் கண்கள் காணக்கூடிய அளவில் தன் வடிவத்தை அமைத்துக் கொண்டு சாத்தன் தேவந்திக்குக் காட்சியளித்தனன்.

இனி இதனைப் பூவந்த உண்கண் என விளியாக்கி, 'பூப் போன்ற கண்களையுடையவளே! பொறுக்க என்று—என் பிரிவைப் பொறுத்துக்கொள்வாயாக என்று கூறி' எனவும் இத் தொடர்க்குப் பொருள் கூறலாம்.

தேவந்தியின் கண்கள் தெய்வ வடிவைக் காணப் பொறுக்கும் ஆற்றலை அளித்து என்றும் பொருள் கூறலாம்.

மூவா இளநலம்: தேவர்களுக்குத் தோற்றமும் அழிவும் இல்லையாகலின் அவர்கட்கு மூப்பும் இல்லையாம். என்றும் இளமையோடு இருக்கும் அவர்கள் இயல்பை 'மூவா இளநலம்' என்று கூறினர். "என்றும் இளையாய்" என்று நக்கீரர் முருகனைக் குறித்தது காண்க.

சாத்தன் மற்றையவர்கட்குத் தீர்த்த யாத்திரை செல்வதாகக் கூறிச் சென்றனன் என்பது மேல் 'போயெங்கும் தீர்த்தத் துறை படிவேன் என்றவன்' (37, 38 வரிகள்) என்று வருவதால் விளங்கும்.

இலக்கணம்: உண்கண் — **வினைத்தொகை** (விளியாகக் கொண்டால் **அன்மொழித்தொகை**) பொறுக்க + என்று பொறுக்கென்று (கவில் உள்ள அகரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது) மூவா — **ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.** இளநலம்— **பண்புத்தொகை.**

தேவந்தி சாத்தனை வணங்கி வாழ்தல்

தூமொழி

ஆர்த்த கணவன் அகன்றனன் போயெங்கும்
தீர்த்தத் துறைபடிவே னென்றவனைப் பேர்த்திங்கன்
மீட்டுத் தருவா யெனஒன்றன் மேலிட்டுக்
கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள்.

பதவுரை

தூமொழி - தூய்மையான மொழிகளைப் பேசுபவளாகிய தேவந்தி

ஆர்த்த கணவன் - (என்மனத்தைத் தன்பால்) கட்டுப் படுத்திய என் கணவன்

எங்கும் போய் - பல இடங்கட்கும் சென்று

தீர்த்தத் துறைபடிவேன் - புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீர்த்துறைகளில் நீராடுவேன்

என்று அகன்றனன் - என்று கூறி என்னைப் பிரிந்து சென்றனன்

அவனை - அத்தகைய என் கணவனை

பேர்த்து - மறுபடியும்

இங்ஙன்மீட்டு - இவ்விடத்திற்குவருமாறு மனத்தைத் திருப்பி

தருவாய் என - அழைத்துத் தருவாயாக என்று (கடவுளை வேண்டிக்கொள்வதுபோல்)

ஒன்றன மேலிட்டு - தான் சாத்தன் கோயிலுக்குப் போவதற்கு ஒரு காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிக் கொண்டு

கோட்டம் - சாத்தன் கோயிலை

வழிபாடு கொண்டிருப்பாள் — வழிபாடு செய்தலைத் தன் கடமையாகக் கொண்டுள்ளவள்.

கருத்து : தேவந்தி சாத்தன் பிரிந்தபின் தன்னைப் பிரிந்து தீர்த்தயாத்திரைக்குச் சென்றதன் கணவன் நலமாகத் திரும்பித் தன்னை அடைவதற்காகக் கடவுளை வழிபடுபவளைப்போல நாள் தோறும் சென்று சாத்தன் கோயிலை வழிபடுதலைக் கடமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தாள்.

விளக்கம்

சாத்தன் பிரிந்தபின் தேவந்தி அவனைப் பிரிந்திருக்க இயலாதவளாய் நாள்தோறும் அவள் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டுவந்தாள். சாத்தனே அவள் கணவன என்பது அவளுக்கு மட்டுமே தெரியும். ஏனையவர்க்கு அவள் கணவன் தீர்த்தயாத்திரை சென்றுள்ளான் என்பதுதான் தெரியும். ஆதலால் தேவந்தி தீர்த்த யாத்திரை சென்ற தன் கணவன் நலமாக மீட்டும் திரும்பிவந்து சேரவேண்டும் என்று இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்வதற்குச் செல்வதாகக் கூறித் தன் கணவனாகிய சாத்தன் கோயில் கொண்ட இடத்திற்குச் சென்று அவனை வழிபட்டுப் பிரியாமல் வாழ்ந்து வந்தாள்.

இலக்கணம் : தூமொழி = தூய்மை + மொழி — பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. ஆர்த்த—

இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். (ஆர் + த் + த் + அ) ஆர்—பகுதி; த்—சந்தி; த்—இறந்தகால இடைநிலை; அ—பெயரெச்ச விகுதி. அகன்றனன்: (அகல் + ற் + அன் + அன்) அகல்—பகுதி, ற்—இறந்தகால இடைநிலை, அன் — சாரியை. அன் — ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி. இருப்பாள் — வினையாலணையும் பெயர்.

தேவந்தி கண்ணகியை வாழ்த்தல்

வாட்டருஞ்சீர்க்

கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்(று)
எண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி
அறுகு சிறுபூளை நெல்லொடுதூஉய்ச் சென்று
பெறுக கணவனோ டென்றாள்

பதவுரை

வாட்டருஞ்சீர் - குறையாத பெருமையினையுடைய
கண்ணகி நல்லாளுக்கு - கண்ணகியாகிய சிறந்த நங்கைக்கு
உற்ற குறை உண்டு என்று - ஏற்பட்ட துன்பம் ஒன்று உண்டு என்று
எண்ணிய நெஞ்சத்து - நினைத்த மனத்தில்
இனையளாய் - துன்பத்தை யுடையவளாய்
நண்ணி - சாத்தன் கோயிலை அடைந்து
அறுகு, சிறுபூளை - அறுகம்புல் சிறுபூளைப் பூ முதலியவைகளை
நெல்லொடு தூஉய் - நெல்லோடு கலந்து தூவிச்சாத்தனை வழிபட்டு (அவனருள்பெற்று)
சென்று - கண்ணகியை அடைந்து
கணவனோடு - உன் கணவனை
பெறுக என்றாள் - பெறுவாயாக என்று கூறி வாழ்த்தினள்.

கருத்து: தேவந்தி, கண்ணகி கணவனைப் பிரிந்துவருந்துதல் அறிந்து, சாத்தன் கோயிலுக்குச் சென்று, கண்ணகி தன் கணவனைப் பெறவேண்டுமென அறுகும் சிறுபூளைப் பூவும், நெல்லொடு கலந்து தூவி வழிபட்டு, கண்ணகியை அடைந்து 'நீ நின் கணவனைப் பெறுவாயாக' என்று கூறி வாழ்த்தினள்.

விளக்கம்

தேவந்தி கண்ணகியின் உயிர்த்தோழி ஆதலின் அவளுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்திற்காக மிகவும் வருந்தித் தன் கணவனாகிய சாத்தனெனும் தெய்வத்தினிடம் கண்ணகியின் துன்பத்தைத்

தீர்க்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டாள். பிறகு கண்ணகியை அடைந்து அவள் துன்பத்திற்குத் தேறுதல் கூறும் முறையில் 'நீ நின் கணவனைப் பெறுவாயாக' என்று வாழ்த்தினள்.

இலக்கணம் : வாடு + அருமை + சீர் = வாட்டருஞ்சீர். வாடு என்ற நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம் வருமொழியோடு புணரும்போது வாட்டு என ஒற்று இரட்டித்தது. பின்னர்க் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சிப்படி 'வாட்டரும்' என்றாயிற்று. அருஞ்சீர்—பண்புத்தொகை. வாடு—**முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.** குறைதல் என்பது பொருள். கணவனோடு என்பது கணவனை எனப் பொருள் படுதலின் **உருபுமயக்கம்.** (இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுக்குப் பதில் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு வந்தது காண்க.) தூஉய்—சொல்லிசை அளபெடை. (தூவி என்ற சொல் தூஉய் எனத்திரிந்து அளபெடுத்தது.) ஈண்டு அளபெடை அலகு பெறவில்லை. பெறுக—**வியங்கோள் வினைமுற்று.**

கண்ணகி கனாத்திறம் கூறல்

பெறுகேன்

கடுக்குமென் நெஞ்சம் கனவினு லென்கை
பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட் பட்டேம்
பட்ட பதியில் படாததொரு வார்த்தை
இட்டன ரூரார் இடுதேளிட் டென்றன்மேல்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென் றதுகேட்டுக்
காவலன் முன்னர்யான் கட்டுரைத்தேன்; காவலனோ(டு)
ஊர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்டால் உரையாடேன்
தீக்குற்றம் போலும் செறிதொடீஇ! தீக்குற்றம்
உற்றேனோ டுற்ற உறுவனோ டியானுற்ற
நற்றிறம் கேட்கின் நகையாகும்.

பதவுரை

செறிதொடீஇ - செறிந்த வளையல்களை அணிந்தவளே!
பெறுகேன் - நீ வாழ்த்தியமையால்நான் கணவனை அடைந்தாலும் அடைவேன்;
என் நெஞ்சம்- (எனினும்) என் மனமானது
கனவினால் - நான் நேற்று கண்ட கனவினால்
கடுக்கும்-ஐயுறுகின்றது. (அக்கனவு யாது எனின்)

என் கை பிடித்தனன் போய்- என் கணவன் என் கையைப் பிடித்து அழைத்துச் செல்ல
ஓர் பெரும் பதியுள் பட்டேம் - யாங்கள் ஒரு பெரிய நகரத்தை அடைந்தோம்;
பட்ட பதியில் - அவ்வாறு நாங்கள் அடைந்த அந் நகரத்தில்
ஊரார் - அவ்வூரிலுள்ளோர்
இடுதேள் இட்டு - பொய்த் தேளை இடுவதுபோல
படாதது ஒரு வார்த்தை - எங்கட்குப் பொருந்தாத ஒரு பழிச்சொல்லை
என்றன்மேல் - என் மீது
இட்டனர் - சுமத்தினர் (கூறினர்)
கோவலற்கு ஓர் தீங்கு உற்றது - அதனல் கோவலனுக்கு ஒரு துன்பம் உண்டாயது
அதுகேட்டு-என் கணவனுக்கு உண்டாகிய தீங்கைக்கேட்டு
காவலன் முன்னர் - அவ்வூர் அரசன் முன்னிலையில்
யான் கட்டுரைத்தேன் - அரசவை அறியாத யான் சென்று வழக்குரைத்தேன்;
காவலனோடு - அந்த அரசனோடு
ஊர்க்கு உற்ற-அந்நகரத்திற்கு என்னல் ஏற்பட்ட
தீங்கு ஒன்றும் உண்டு - துன்பம் ஒன்றும் உள்ளது;
தீ குற்றம் போலும் - அது கொடிய குற்றம் போலும்;
உரையாடேன் - (தீயகனவாதலால்) அதனை நினக்குக் கூறமாட்டேன்
தீக்குற்றம் உற்றேனோடு - அத்தகைய தீய குற்றத்தை அடைந்த என்னோடு
உற்ற உறுவனோடு - பொருந்திய மிக்கோனாகிய என் கணவனுடன்
யான் உற்ற - நான் அடைந்த
நற்றிறம் கேட்கின் - நன்மையின் பகுதிகளை நீ கேட்பாயானல்
நகை ஆகும் - உனக்குச் சிரிப்பு உண்டாகும் (என்று கூற)

(ஆல் — அசை)

கருத்து: கண்ணகி தேவந்தியைப் பார்த்து, 'செறிந்த வளையல்களை அணிந்தவளே! நீ அன்போடு வாழ்த்தியமையால் யான் கணவனைப் பெற்ருலும் பெறுவேன். எனினும் நான் நேற்றுக் கண்ட கனவால் ஐயப்படுகின்றேன். அக்கனவு யாது எனின், என கணவன் என்னைக் கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்ல நாங்கள் இருவரும் ஒரு நகரத்தை அடைந்தோம். அவ்வூரார் பொய்த்தேளிடுவதுபோல எங்கட்குப் பொருந்தாத ஒரு பழி மொழியைக் கூறினர். அதனல் என் கணவனுக்கு ஒரு தீங்கு நேர்ந்தது. அரசவை ஏறியறியாத நான் அரசன் முன்னிலையில் சென்று வழக்குரைத்தேன். அதனல் அரசனுக்கும்

அந்நகரத்துக்கும் பெருந் தீங்கு நேர்ந்தது. அது தீக்கனவாதலால் உனக்குக் கூறேன். இத்தகைய தீவினையுடையவளாகிய நான் பின்னர் என் கணவனுடன் அடைந்த நன்மைகளைக் கேட்பாயானல் உனக்குச் சிரிப்புண்டாகும்' என்று கூறினள்.

விளக்கம்

படாதது ஒரு வார்த்தை: பொருந்தாத பழிச்சொல். அஃதாவது கோவலன் கள்வனெனக் குற்றம் சாட்டியது.

இடுதேளிடுதல்: தேளல்லாத ஒன்றைத் தேளெனக் கூறி மறைவாகக் கொண்டுவந்து மேலே யிட்டுக் கலங்கச் செய்தல்.

இதனைப் பாய்ச்சுத்தேள்என்பாருமுளர். பாய்ச்சுத்தேளென்பது தேள்போலவே செய்த ஒன்றைப் பிறர்மீது எறிந்து அச்சுறுத்தல்.

தேளல்லாததைத் தேளெனக் கூறி இட்டுக் கலங்கச்செய்வதுபோல பழியல்லாத ஒன்றைப் பழியாகக் கூறி என்னைக் கலங்கச் செய்தனர் என்பதாம்; **உவமையணி.** இடுதேளிட்டாற்போல என்ற உவம உருபு மறைந்து இடுதேளிட்டு என நின்றது.

என்றன் மேலிட்டு: பழி கூறப்பட்டது கோவலன்மீது ஆயினும், பெண்ணியல் பால் கண்ணகி அதனைத் தன் மீதுகூறப்பட்ட பழியாகவே கொண்டாள்; ஆதலின் என்றன் மேலிட்டு என்று கூறினள்.

மேலும் இவளை ஊரார் 'கள்வன் மனைவி' என்று ஏசுவர் என்ற காரணத்தால் இவ்வாறு கூறினள் என்றும் கூறலாம்.

கோவலற்குற்றது ஓர் தீங்கு: கோவலன் கொலையுண்டமை

தீக்குற்றம்; கண்ணகி தன் மார்பைத் திருகி எறிந்து நகரத்தை அழித்தமை. நகரத்தை அழித்தது தீயகனவாதலால் கண்ணகி அதனைக் கூறாது விட்டாள் 'உரையார் இழித்தக்க காணிற் கனா' என்பது பழமொழி.

காவலனோடு ஊர்க்குற்றதீங்கு; அரசன் இறத்தல் – மதுரை எரியுண்ணுதல்.

நற்றிறம் கேட்கின் நகையாகும்: கோவலன் தெய்வ உருவில், வந்து கண்ணகியை விமானத்தில் சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றமையை நற்றிறம் என்றாள். அது கிடைக்கக்கூடியது

அன்று என்று கருதியமையால் அஃது உனக்குச் சிரிப்பை உண்டாக்கும் என்று கூறுது விட்டனள்.

கண்ணகி கண்ட இக்கனவு உண்மையானமையை மேல் வரும் கதைப் பகுதி நன்கு விளக்குகின்றதன்றே!

இலக்கணம்: கடுக்கும் - கடி என்னும் உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைமுற்று. (கடி என்பதற்கு ஐயம் என்ற பொருளும் உண்டு.) பட்டேம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. (படு+ஏம்) பாடு - பகுதி. அதுபடு என்றாகி ஒற்றிரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டியது; ஏம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதி. படாதது - ஒன்றன் பால் வினையாலணையும் பெயர். ஊர்க்குற்ற தீங்கும்-உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை. (கோவலனுக்குற்ற தீங்கே யன்றி அரசனுக்கும் ஊர்க்கும் உற்ற தீங்கும் உண்டு எனப் பொருள் தருதல் காண்க) செறி தொடீ இ-வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. தொடி என்பது ஓசை குறையாத இடத்துக் குறில் நெடிலாகி அளபெடுத்தமையின் இன்னிசையளபெடை. உறுவனொடு+யான் உற்ற= உறுவனோடியானுற்ற: இகரம் குற்றியலிகரம். நன்மை+திறம்= நற்றிறம். நன்மை என்ற பண்புச் சொல் ஈறுபோதல் என்ற விதியால் மைவிகுதி கெட்டு நன் என்று நின்றது. 'னல முன்றனவும் ஆகும் தநக்கள்' என்ற விதியால் வருமொழி 'தி' 'றி' ஆக மாறியது. 'ணன வல்லினம் வரடறவும்' என்ற விதியால் நிலைமொழி 'ன்' 'ற்' ஆகத் திரிந்தது.

தேவந்தி கூறிய அறிவுரை

பொற்றொடீ இ
கைத்தாயு மல்லை; கணவற் கொரு நோன்பு
பொய்த்தாய்; பழம்பிறப்பிற் போய்க்கெடுக வுய்த்துக்
கடலொடு காவிரி சென்றலைக்கு முன்றின்
மடலவிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுள
சோமகுண்டம் சூரிய குண்டந் துறைமூழ்கிக்
காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் கணவரொடு
தாமின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார்
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர் யாமொருநாள்
ஆடுது மென்ற அணியிழைக்கவ் வாயிழையாள்
பீடன் றெனவிருந்தபின்னரே

பொற்றொடி - பொன்னாலான வளையல்களை அணிந்தவளே!
கைத்தாயுமல்லை - (நீ கண்ட கனவினை எண்ணி வருந்த வேண்டா) நீ உன் கணவனால் வெறுக்கப்பட்டாயல்லை;
பழம்பிறப்பில் - முன் பிறப்பில்
கணவற்கு ஒரு நோன்பு - நின் கணவன் காரணமாகச் செய்யவேண்டிய ஒரு நோன்பினை
பொய்த்தாய் - செய்யாமல் விட்டாய்;
போய் கெடுக - அதனால் உண்டாகக் கூடிய துன்பமானது அழிந்து படுவதாக
காவிரி உய்த்து சென்று - காவிரி தன் மிக்க நீரைக் கொண்டு சென்று
கடலொடு அலைக்கும் - கடலோடுஎதிர்த்துஅலைக்கின்ற
முன்றில் - சங்க முகத்தின் பக்கத்தில் உள்ள
மடல் அவிழ் - மலர்களின் இதழ் விரியும்
நெய்தல் அம் கானல் - கடற்கரைச் சோலையில்
சோம குண்டம் - சோம குண்டம் என்றும்
சூரிய குண்டம்-சூரிய குண்டம் என்றும் பெயருடைய
தடம் உள - இரண்டு குளங்கள் உள்ளன
துறை மூழ்கி-அவற்றின் நீர்த் துறையில் நீராடி
காமவேள் கோட்டம்-மன்மதன் கோயிலை அடைந்து
தொழுதார்-மன்மதனை வணங்கியவராகிய
தையலார் - பெண்கள்
உலகத்து - இவ்வுலகத்தில் (இப்பிறவியில்)
தாம் கணவரொடு இன்புறுவர் - கணவரோடு கூடிப் பிரிவின்றி இன்புற்று வாழ்வர்;
போகம் செய் பூமியினும் -(மறுமையில்) போகபூமியிலும் (சொர்க்கலோகத்திலும்)
போய் பிறப்பர் - சென்று பிறந்து கணவரைப் பிரியாது இன்புற்று வாழ்வர்;
யாம ஒருநாள் ஆடுதும்-நாமும் ஒருநாள் அக்குளங்களில் நீராடுவோம்;
என்ற அணி இழைக்கு-என்று கூறிய, அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்த தேவந்திக்கு
அ ஆயிழையாள் - அந்த ஆராய்ந்தெடுத்த அணி கலன்களை அணிந்த கண்ணகி
பீடு அன்று - (அங்ஙனம் நீராடி மன்மதனை வழிபடுதல்) சிறந்த கற்புடைய மகளிர்க்குப் பெருமை தருவதன்று;
என இருந்த பின்னர் - என்று கூறி இருந்த பிறகு

கருத்து: தேவந்தி கண்ணகி கூறியதைக் கேட்டு, "பொற்றொடி! நீ கண்ட கனவினை எண்ணி வருந்தாதே. உன் கணவ

ணல் நீ வெறுக்கப்பட்டாயல்லை. முற்பிறவியில் நின் கணவன் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய ஒரு நோன்பினை நீ செய்யாமல் விட்டாய். அதனாலேயே இப் பிரிவுத் துன்பம் உனக்கு ஏற்பட்டது. அத் துன்பம் உன்னைவிட்டு விரைவில் நீங்கும். காவிரி கடலொடு கலக்கும் இடத்தில் சோமகுண்டம், சூரியகுண்டம் என்று இரண்டு குளங்கள் உள்ளன. அவற்றில் நீராடி மன்மதனை வழிபட்ட பெண்கள் இப்பிறவியில் கணவனைப் பிரியாமல் வாழ்வதோடு மறுமையிலும் போகபூமியில் பிறந்து அவனைப் பிரியாது இன்புற்று வாழ்வர். அக்குளங்களில் நாமும் ஒரு நாள் நீராடுவோம்" என்று கூறினாள். அதுகேட்டுக் கண்ணகி அவ்வாறு நீராடுதல் கற்புடைய மகளிர்க்கு ஏற்ற செயலன்று என்று கூறினாள்.

சோம குண்டம், சூரிய குண்டம்: இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் காவிரி கடலொடு கலக்கும் சங்க முகத்துறைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சோலையில் இருந்த இரண்டு குளங்களாம். இவற்றில் நீராடிய மகளிர் இம்மையிலும், மறுமையிலும் கணவனைப் பிரியாது இன்புற்று வாழ்வர் என்பது பழங்கால நம்பிக்கையாக இருந்தது.

சோம குண்டத்தில் மூழ்கியோர் இம்மையிலும், சூரிய குண்டத்தில் மூழ்கியோர் மறுமையிலும் கணவனைப் பிரியாமல் வாழ்வர் என நிரனிறையாகவும் பொருள் கூறுவர்.

பீடுஅன்று: சிறந்த கற்புடைய மகளிர்க்குக் கணவனே தெய்வமாவர். அத்தகைய பெண்கள் கணவனை அடைவதற்குக் குளங்களில் நீராடுதலும், வேறு தெய்வத்தை வழிபடுதலும் அவர்கள் கற்புக்குப் பெருமை தருவதன்று என்று கண்ணகி கூறினாள்.

நெய்தல்—கடற்கரையை அடுத்த நிலம்.

இலக்கணம்: பொற்றொடி இ—மூன்றும் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைப் புறத்துப் பிறந்த **அன்மொழித் தொகை.** தொடீஇ—**இன்னிசை யளபெடை.** கைத்தாய்—**முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர்.** அல்லை—**எதிர்மறை முன்னிலைக் குறிப்பு வினைமுற்று.** பழம் பிறப்பு — **பண்புத்தொகை.** கெடுக—**வியங்கோள் வினைமுற்று.** முன்றில் - **இலக்கணப்போலி.** அவிழ்கானல் — வினைத்தொகை. நெய்தல் + அம் + கானல். கானல்+தடமுள=கானற்றடமுள. ஆடுதும்—உளப்பாட்டுத்

இரும்பும் காந்தமும் பொருந்தும் தன்மை போல

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. தும்—விகுதி. அணியிழை, ஆயிழை—வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைகள். பீடு + அன்று = பீடன்று.

கோவலன் வருகை

நீடிய
காவலன் போலுங் கடைத்தலையான் வந்துநம்
கோவல னென்றாளோர் குற்றிளையாள்

பதவுரை

ஓர் குற்றிளையாள் - (தேவந்தியும் கண்ணகியும் அவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது) ஒரு குற்றேவல்செய்யும் இளையபெண்
காவலன்போலும் கோவலன் - அரசனைப் போன்ற கோவலன்
வந்து நம் - வந்து நம்முடைய
நீடிய - நீண்ட
கடைத்தலையான் - வாயிலிடத்துள்ளான்
என்றாள் - 'என்று கூறினாள்.

கருத்து : கண்ணகியும் தேவந்தியும் இவ்வாறு உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது குற்றேவல் செய்வாளொருத்தி 'கோவலன் நம் வாயிலில் வந்துள்ளான்' என்று கூறினாள்.

விளக்கம்

காவலன் போலும்: அரசனைப் போன்றவன் கோவலன் என்று கூறியமையால் அவனுடைய செல்வச் சிறப்பு விளங்குகிறது.

அன்றி அவள் தூரத்தில் பார்த்தபோது காவலன்போலும் என்று ஐயுற்றாள். பின்னர் அவன் நெருங்கிவந்தபோது கோவலன் என உணர்ந்தமையால் ஐயந்தீர்ந்து கோவலன் என்று கூறினாளென்றும் கொள்ளலாம்.

இனி, நீடிய காவலன் போலும் என்றுகொண்டு, கோவலன் வாயிலிடத்து வந்துள்ளான். அவன் வருகையை நோக்கும் போது இனி நம்மைப் பிரியாமல் நீண்ட காலம் காப்பான்போல் உள்ளது என்று கூறினாள் எனக் கொள்ளலும் பொருந்தும்.

இலக்கணம் : நீடிய — பெயரெச்சம். (நீடு + இன் + அ) நீடு—பகுதி; இன்—இறந்தகால இடைநிலை 'ன்' கெட்டது;

அ—பெயரெச்ச விகுதி. குறுமை + இளையாள் = குற்றிளையாள்—பண்புத் தொகை. (ஈறுகெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது)

கோவலன் தன் செயல்குறித்து வருந்துதல்

கோவலனும்
பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன் பைந்தொடி
வாடிய மேனி வருத்தங்கண் டியாவும்
சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிக்
குலந்தரு வான்பொருட் குன்றந் தொலைந்த
இலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன

பதவுரை

கோவலனும் - வாயிலை வந்தடைந்த கோவலனும்
பாடு அமை - பெருமை பொருந்திய
சேக்கையுள் புக்கு - படுக்கையிடத்தை அடைந்து
தன் பைந்தொடி - தன்னுடைய மனைவியான பசுமையான வளையல்களை அணிந்த கண்ணகியின்
வாடிய மேனி - சோர்ந்த உடலையும்
வருத்தம் கண்டு - துன்பத்தையும் பார்த்து
யாவும் - எல்லாப் பொருள்களிலும்
சலம் புணர் கொள்கை - பொய்யையே மெய்யாகப் பொருந்துமாறு செய்து ஒழுகும்
சலதியொடு ஆடி - பொய்யளாகிய வேசையுடன் கூடி ஆடியமையால்
குலம் தரு - நம் குலத்திலுள்ளவர் தேடிய
வான்பொருள் குன்றம் - மிக்க மலைபோன்ற செல்வம் முழுவதும்
தொலைந்த - அழிந்தமையினால் உண்டாகிய
இலம்பாடு - வறுமையானது
எனக்கு நாணு தரும் என்ன - எனக்கு மிகுந்த வெட்கத்தைத் தருகின்றது என்று கூற

கருத்து : கோவலன் கண்ணகியின் படுக்கையறையை அடைந்து அவளுடைய மேனி வாட்டத்தையும் மன வருத்தத்தையும் கண்டு வருந்தி, பொய்யை மெய்யாகக் காட்டிவாழும் பொய்யளோடு கூடி வாழ்ந்து, அதனால் நம் குலத்தவர் தேடிய குன்றனைய செல்வத்தையெல்லாம் இழந்து வறுமையுற்ற இந்நிலை எனக்கு மிக்க நாணத்தைத் தருகின்றது என்று கூறினான்.

விளக்கம்

முன்னர் 'கொடியிடையார் நிகர் மலர் நெல்லொடு தூஉய் மணி விளக்கம் காட்டி இரவிற்கோர் கோலம் கொள்ள' என்று எச்சமாகக் கூறினர். அவ்வெச்சம் கோவலனும் பாடமை சேக்கையுட் புக்கு என்பதனேடியையும்.

அஃதாவது அத்தகைய மாலை நேரத்தில் கோவலன் மாதவியைப்பிரிந்து கண்ணகியை வந்து அடைந்தனன் என்பதாம். இடையில் வந்த கண்ணகி கனத்திறம் கூறியது அதற்கு முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சி. தேவந்தியைப்பற்றிக் கூற வந்த விடத்து அவள் வரலாற்றையும் ஒருங்கு கூறினர்.

சலம்புணர் கொள்கைச் சலதி: கோவலன் மாதவியின் மேல் ஐயுற்றுப் பிரிந்து வந்தமையால் அவள் மேல் கொண்ட வெறுப்பு நீங்காதவனய் அவளைப் பழித்துரைக்கின்றான். பொய்யை மெய்போலக் காட்டி ஒழுகுதல் விலைமகளிர் இயல்பு என்றும் தான் அதனை நம்பிக் கெட்டதாகவும் நடந்த நிகழ்ச்சியைக் குறித்து வருந்துகின்றான. 'கெட்டால் மதி தோன்றும்' என்பது அநுபவ மொழியன்றோ? அதற்கு இலக்கியமாக உள்ளது கோவலன் கூற்று.

சலம்—வஞ்சனை; பொய். சலதி –பொய்யையுடையவள்.

ஆடுதல்—அவள் வயப்படுதல்.

குலம் தருபொருள்: தம் குடும்பத்தவர் தொன்று தொட்டுச் சம்பாதித்த பொருள்.

இலம்பாடு - வறுமை; இல்லாமை ப்டுதல் (உண்டாதல் ஆதலால் இலம்பாடு என்றாயிற்று. காரணப் பெயர்.

இலக்கணம்: பைந்தொடி (பசுமை + தொடி) பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த **அன்மொழித்தொகை.** மேனி வருத்தம்-மேனியும் வருத்தமும் என விரியும்; **உம்மைத்தொகை.** கண்டு + யாவும் = கண்டியாவும் 'இ' **குற்றியலிகரம்.** சலதி—**காரணப் பெயர்.** குலம்—ஆகு பெயராய்க் குலத்தாரைக் குறித்தது. பொருள் + குன்றம் = பொருட் குன்றம், உருவகம். ல, ள வேற்றுமையில் றடவும்' என்ற விதியால் 'ள்' 'ட்' ஆகத்திரிந்தது.

கண்ணகியின் பெருந்தன்மை

நலங்கேழ் முறுவல் நகைமுகங் காட்டிச்
சிலம்புள கொண்மென

பதவுரை

நகைமுகம் - (அவ்வுரைகேட்டுக் கண்ணகி) தன் ஒளி பொருந்திய முகத்திலே
நலம்கேழ் - அழகு விளங்குகின்ற
முறுவல் காட்டி - புன்சிரிப்பைத் தோற்றுவித்து
சிலம்பு உள - (என்னிடம்) இன்னும் இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன;
கொண்ம் என - வேண்டுமாயின் அவற்றையும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று கூற

கருத்து: கோவலன் உரை கேட்ட கண்ணகி அவன் மாதவிக்குக் கொடுக்கப் பொருளில்லாமையால் வருந்தி அங்ஙனம் கூறுகின்றான் என நினைத்துத் தன் முகத்தில் புன் சிரிப்பை வரவழைத்துக்கொண்டு இன்னும் இரண்டு சிலம்புகள் என்னிடம் உள்ளன. அவற்றையும் வேண்டுமேற் பெற்றுக்கொள்க என்று கூறினள்.

விளக்கம்

கோவலன் பொருளின்றி வருந்துகின்ற நிலையில் தான் 'சிலம்புள' என்று மட்டும் கூறினால் தனக்குக் கொடுக்க விருப்பமில்லை என்று தவறாகக் கருதுவான், அதனால் தான் மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பதை உணர்த்துவதற்காகத் தன் முகத்தில் புன் சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டாள் கண்ணகி.

'சிலம்புள கொண்ம்' எனக் கூறியமையால் மற்றைய அணிகலன்கள் யாவும் முன்னமே கோவலனால் அழிந்து விட்டன என்பதும் குறிப்பாக உணரப்படும்.

'உள' என்றமையால் அவை கால்களில் இல்லை என்பதும் கணவனைப் பிரிந்த தனக்கு அழகு எதற்கு என்று கண்ணகி கழற்றி வைத்துள்ளமையும் அறிக.

இவ்வுரையால் கண்ணகியின் கற்பு மாண்பும், பெருந்தன்மையும் நன்கு விளங்கும்.

இலக்கணம்: நகைமுகம்—நகையையுடைய முகம் என விரியும், இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. கேழ் முறுவல்—உரிச்சொல் தொடர். கொண்ம்—கொள்ளும் என்னும் செய்யும் என்னும் எச்சம் திரிந்து நின்றது; மகரக்குறுக்கம்.

கோவலன் கண்ணகியுடன் மதுரைக்குப் புறப்படல்

சேயிழை கேளிச்
சிலம்பு முதலாகச் சென்ற கலனோ(டு)
உலந்த பொரு ளீட்டுத லுற்றேன்; மலர்ந்தசீர்
மாட மதுரை யகத்துச் சென்றென்னோடிங்(கு)
ஏடலர் கோதாய்! எழுகென்று நீடி
வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான் கங்குல்
கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

பதவுரை

சேயிழைகேள் - (கண்ணகி கூறியது கேட்டுக் கோவலன்) செம்மையான அணிகளை அணிந்தவளே! கேட்பாயாக
மலர்ந்தசீர் - விரிந்த புகழையுடைய
மாடமதுரையகத்துச் சென்று - மாடங்களையுடைய மதுரை நகருக்குப் போய்
இச்சிலம்பு முதலாக - இந்தச் சிலம்பையே வாணிகத்துக்குரிய முதற் பொருளாகக் கொண்டு (வாணிகம்செய்து)
சென்ற கலனோடு - முன்பு இழந்த ஆபரணங்களுடன்
உலந்த பொருள் ஈட்டுதல் - அழிந்த பொருளையும் சம்பாதிப்பதற்கு
உற்றேன - துணிந்தேன்
ஏடு அலர் கோதாய் - இதழ் விரிந்த மலர்களால் கட்டப்பட்ட மாலையை அணிந்தவளே !
இங்கு - இவ்விடத்திலிருந்து,
என்னோடு எழுக - என்னுடன் புறப்படுவாயாக
என்று - என்று உரைத்து
வினை - முற்பிறவியில் செய்த வினையானது
நீடி கடைக்கூட்ட - நெடுங்காலமாக நெஞ்சை வழிப்படுத்த
கனைசுடர் - மிக்க ஒளியுடைய சூரியன்,
கங்குல் கால் சீயாமுன் - இரவுப் பொழுதினை ஒழிப்பதற்கு முன்னே (விடிவதற்குள்)
வியங்கொண்டான் - அவ்வினையின் ஏவலை மேற்கொண்டான்

கருத்து: கண்ணகி கூறியது கேட்ட கோவலன் 'சேயிழையே!, நான் மதுரைமா நகருக்குச் சென்று இச் சிலம்பையே வாணிக முதலாகக் கொண்டு வாணிகம் செய்து அழிந்தபொருள்களை ஈட்டத் துணிந்தேன். நீயும் என்னுடன் வருவாயாக' என்று உரைத்து முற்பிறவியில் செய்த தீவினை வழிகாட்டுதலால் சூரியன் தோன்றுவதற்கு முன்னே அவ்வினையின் ஏவலை மேற்கொண்டு கண்ணகியுடன் புறப்பட்டான்.

விளக்கம்

கண்ணகி 'சிலம்புள கொண்ம்' எனக் கூறியவுடன் கோவ னுக்கு ஒரு புதிய கருத்தும், தன் முயற்சியின் பெருமையும் தோன் றித்தூண்ட மதுரை சென்று இழந்தபொருளை ஈட்ட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான். தன் நிலை குறித்து ஏனையவர்கள் பார்த்துப் பழிப்பதற்கு முன்னே காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் உடனே புறப் பட்டனன்.

தன் பிரிவால் வாடிய மேனியும் வருந்திய நெஞ்சமுமாய் ஏங் கும் கண்ணகியின் நிலையை நேரில் கண்டானாகையால் அவளை விட்டு மீண்டும் பிரிந்து செல்லுதல் அறனன்று என நினைந்த மையால், ஏடலர் கோதாய் எழுக என்னோடு' என்று கூறினன்.

மேல் நடக்கப் போகும்நிகழ்ச்சிகளை மனத்துக்கொண்டு இத் தகைய துணிவிற்கு அவன் முற்பிறவியில் செய்த தீவினையே காரணம்என்று ஆசிரியர் காரணம் கற்பித்துக்கூறுகின்றார்.

கால்சீத்தல்—அடியோடு அழித்தல்.

வியம்—ஏவல், வியங்கொண்டான் ஏவலைக் கொண்டான்.

இலக்கணம் : சேயிழை—பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த **அன்மொழித்தொகை** (செம்மை+இழை) உலந்த—இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். (உல + த் + த் + அ) உல—பகுதி; த்—சந்தி; 'ந்' ஆனது விகாரம். த்—இறந்தகால இடைநிலை; அ—பெயரெச்ச விகுதி. அலர்கோதாய்—வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை விளியேற்று நின்றது. எழுக + என்று=எழுகென்று : கவில் உள்ள அகரம் செய்யுள் விகா ரத்தால் தொக்கது. கனை சுடர்—**வினைத்தொகை.** கால்சியா— ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

1. அகனகர் எல்லாம் 2. பகல்மாய்ந்தமாலை 4. கொடி யிடையார் கோலம் கொள்ள 63. ஆடுதும் என்ற அணியிழைக்கு அவ்வாயிழையாள் 64. பீடன்று என இருந்த பின்னர், 66. குற்றிளையாள் கோவலன் கடைத்தலையான் என்றாள், 66 கோவலனும் 67. சேக்கையுட்புக்கு 68. பைந்தொடி வருத்தங் கண்டு, 71. இலம்பாடு நாணுத்தருமெனக்கென்ன, 73. சிலம் புளகொண்ம் என 74. சிலம்புமுதலா......ஈட்டுதலுற்றேன்.

77. எழுக என்று 78. வினைக்கடைக்கூட்ட 79. சுடர்கால் சீயா முன் 78. வியங்கொண்டான் எனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

வெண்பா

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்
மாதவிதன் சொல்லை வறிதாக்க—மூதை
வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான் கங்குற்
கனைசுடர் கால்சீயா முன்

பதவுரை

காதலி கண்ட கனவு - கோவலனுடைய அன்புக்குரிய மனைவியாகிய கண்ணகி கண்ட கனவானது.
கருநெடுங்கண் - கருமையான பெரிய கண்களை யுடைய
மாதவிதன் சொல்லை - மாதவி கூறிய சொல்லை
வறிதாக்க - வீணாக்க
மூதை வினை - முன் பிறப்பில் செய்த தீவினையானது
கடை கூட்ட - வழிப்படுத்த
கனைசுடர் - மிக்க ஒளியையுடைய சூரியன்
கங்குல் - இரவுப் பொழுதை
கால் சீயாமுன் - அது இருந்த இடத்தை விட்டு அழிப்பதற்கு முன்பே (இருளிலேயே)
வியம் கொண்டான்-அவ்வினையின் ஏவலை ஏற்றுத் தன் மனைவியுடன் புறப்பட்டான் கோவலன்.

கருத்து: கண்ணகி கண்ட கனவு மாதவியின் சொல்லை வீணாக்குமாறு கோவலன் முற்பிறவியில் செய்த தீவினை வழி கூட்ட, சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்பு இருளிலேயே தன் மனைவியுடன் அவ்வினையின் ஏவலை ஏற்றுப் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

விளக்கம்

மாதவிதன் சொல்லை வறிதாக்க:- கோவலனைப் பிரிந்த மாதவி அவன் சினந்தணிந்து மீண்டு வருவான் என நினைத்தாள். அன்று மாலை வரை கோவலன் வாராமையால் 'மாலை வாராராயினும் காலை காண்போம்' என்று கையற்ற நெஞ்சமொடு வருந்திக் கிடந்தாள். கோவலன் மதுரைக்குப் புறப்பட்டமையால் அவள் கூறிய அச்சொல் வீணானது என்பதாம். அதற்குக் கண்ணகி கண்ட கனவைக் காரணமாகக் கற்பித்துக்கூறினார். கண்ணகி கண்ட கனா பலிப்பதற்காகக் கோவலன் மதுரைக்குப் புறப்பட்டான் என்பது கருத்து.

இலக்கணம்:- கரு நெடுங்கண் - பண்புத்தொகை அடுக்கு. கங்குல் + கனைசுடர் = கங்குற்கனை சுடர்.

III. இடைக்காலச் செய்யுள்

(பிற்பகுதி)

கம்ப ராமாயணம்

பெயர்க் காரணம்: கம்பர் + ராமாயணம்=**கம்ப ராமாயணம்.** 'சில விகாரமாம் உயர்திணை' என்ற விதியினால் ரகரம் கெட்டது. கம்பரால் செய்யப்பட்ட ராமாயணம் என்றேனும், கம்பரது ராமாயணம் என்றேனும் பொருள் படும். ஆதலின், **மூன்ரும் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.** (அல்லது) **ஆரும் வேற்றுமைத் தொகை** என்றேனும் கொள்ளலாம்.

ராமாயணம் = ராம + அயநம்; **வடமொழித் தொடர்.** இராமனை அறிவிப்பது என்பது இதன் பொருள். இது **தீர்க்க சந்தி** 'ராம' என்ற சொல்லுக்கு **'மகிழ்விப்பவன்'** என்பது பொருள்.

வடமொழி ராமாயணம்; இராமனது சரித்திரம் முதலில் **வால்மீகி முனிவரால்**-வடமொழியில் செய்யப்பட்டது. இவ்விராமாயணமே வடமொழியில் **ஆதி காவியம்** ஆகும். இதுவே ஏனைய இராமாயணங்கட்கெல்லாம் **முதல் நூல்.** இது 24,000 சுலோகங்களை உடையது. இதிகாசம், புராணம் என்ற வடநூற் பகுப்புக்குள் இஃது **இதிகாசத்தின்** பாற்படுவது.

தமிழ் இராமாயணம்: வடமொழியிலுள்ள இராம கதையைத் தமிழிலும் புலவர் பாடலுற்றனர். இவற்றுள் பழமையானது **சங்கத்து இராமாயணம்.** இந்நூல் இப்போதில்லை. சிற்சில பாடல்களுளவாம். பிரசித்தியாகத் தற்போது தமிழிலுள்ள ராமாயணம் **கம்பராமாயணம்** தான்.

காண்டங்கள்; கம்ப ராமாயணத்தி லுள்ள காண்டங்கள் ஏழு. அவை: பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம், உத்தர காண்டம் என்பவை. இவற்றுள் முதல் ஆறு காண்டங்களும் கம்பரால் பாடப்பட்டவை. உத்

தர காண்டம் ஒட்டக்கூத்தர் பாடியது என்பர். ஏழு காண்டங்களும் 24, 000 பாடல்களை உடையன. அவற்றுள் கம்பர் பாடியவை 10, 500 பாடல்களாம்.

பெயர்; கம்பர் தாம் இயற்றிய ராமாயணத்திற்கு **'இராமாவதாரம்'** என்று பெயரிட்டனர். அது வழக்கிலில்லை. வழங்குவது **கம்ப ராமாயணம்** என்ற பெயரே.

நூலாசிரியர் _ கம்பர்

பிறப்பு: கம்பர் **சோழ நாட்டில் தேரழுந்தூரில்,** உவச்ச ஜாதியில் தோன்றியவர் என்றும் வேளாளர் என்றும், கூறுவர்.

பெற்றோர்: தந்தை பெயர் **ஆதித்தன்** என்பது. இவரை இளமை முதலே ஆதரித்தவர் **திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளல்** எனபவர்.

பெயர்க் காரணம்: ஏகம்பர் என்ற பெயர் கம்பர் என மருவிற்று என்பர் ஒரு சிலர். 'கம்ப நாடுடைய வள்ளல்' என்பதால் நாட்டின் பெயர் இவர்க்கு வழங்கலாயிற்று என்றும் கூறுவர் சிலர்; இப்பெயர் கல்வெட்டுக்களில் இவ்வாறே காணப்படுதலால், இஃது இயற்பெயரே என்றும் சொல்லுவர். இப்பெயர்க்குக் காரணங்கள் கூறும் வேறு சில கர்ண பரம்பரையான கட்டுரைகளும் உள.

சிறப்பு மொழிகள் 'கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்' 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியுங் கவி பாடும்', 'கம்ப நாடன் கவிதையிற் போல் கற்றோர்க் கிதயங் களியாதே', 'விருத்த மென்னும் ஒண் பாவுக்கு உயர் கம்பன்', 'புகழ்க் கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு' முதலியன கம்பரைப்பற்றி வழங்கும் சிறப்பு மொழிகளாம். கம்பரைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி என்றும் பாராட்டிக் கூறுவதுண்டு.

கம்பரின் தமிழ்ப்பற்று: இவர் தமிழ் மொழியை 'என்றுமுள தென்றமிழ்', 'தமிழெனும் அளப்பருஞ் சலதி', 'ஏழுலகும் புகழ் முந்து முத்தமிழ்' என்றெல்லாம் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்.

நூலியற்றக் காரணம்: வடமொழி ராமாயணம் போலத் தமிழிலும் பாடவேண்டும் என்ற ஆசைபற்றி இவர் இந்நூலை இயற்றினர்; தம்மை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளல் கேட்டுக் கொண்டபடி பாடினர் என்றும் கூறுவர்.

இயற்றியுள்ள விதம்: வடமொழி ராமாயணத்தை இவர் தமிழில் மொழி பெயர்த்து விடவில்லை. முதல் நூலின் கதைப் போக்கைத் தழுவிக் கொண்டு தமிழ் நாட்டுப் பழக்க வழக்கம் நாகரிகம் இவைகட்கு ஏற்ற விதமாய்ச் சில பகுதியை மாற்றியும், சிலவற்றை விடுத்தும், சிற்சில கூட்டியும், விரித்தும் தம் காப்பியத்தைத் தமிழிலக்கணத்துக்கேற்ற முறையில் சுவைபடப் பாடியுள்ளார். மற்றும் தமது காலத்துக்கு முந்தியுள்ள ஆன்றோர் நூற்கருத்துக்களையும் பாடல்களையும் ஏற்ற பெற்றி ஆண்டிருக்கிறார்.

அரங்கேற்றம்: தமது நூலைத் திருவரங்கத்தில் அரங்கேற்றினர் என்பர்.

நன்றியறிவு: இவர் தாம் பாடிய ராமாயண நூலில், தம்மை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலைப் பத்து இடங்களில் கவியிலமைத்துப் பாராட்டியுள்ளார்.

சமயம்: இவர் வைணவ சமயத்தவர். பிறவாறும் கூறுப.

இவர் செய்த வேறு நூல்கள்: சடகோபரந்தாதி, ஏரெழுபது, சிலை யெழுபது, திருக்கை வழக்கம், சரஸ்வதி யந்தாதி என்பன.

காலம்: இவர் காலம் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்று சிலரும், கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்று ஒரு சிலரும் கூறுகின்றனர்.

சமகாலப் புலவர்கள்: ஔவை, புகழேந்தி, ஒட்டக் கூத்தர், பேராசிரியர் முதலியோர்.

சுந்தரகாண்டம்

இது மற்றைய காண்டங்களில் கூறப்பட்ட கதைப்பகுதிகளைக் காட்டிலும் அழகான கதையைக் கூறும் பிரிவாக விளங்குகின்றமையால் சுந்தரகாண்டம் எனப் பெயர் பெற்றது. சுந்தரன் என்பது அநுமனுடைய பெயர்களில் ஒன்று. அநுமனுடைய பேராற்றலை விவரிக்கும் பகுதியாதலால் இஃது இப் பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர். காண்டம் - பெரும் பிரிவு.

காட்சிப் படலம்

அநுமன் இலங்கையில் அசோக வனத்தில் சீதா தேவியைக் கண்ட கதைப் பகுதியைக் கூறும் சிறு பிரிவு. (படலம் - சிறு பிரிவு)

பாடப்பகுதிச் சுருக்கம்

இராவணனால் அசோக வனத்தில் சிறை வைக்கப்பட்ட சீதா தேவி அரக்கியர்களுக் கிடையில் வலிய கல்செறிந்த இடத்தில் தோன்றி ஒரு துளி நீரும் காணுத் சிறந்த மருந்துச் செடியைப்போல உடல் மெலிய, புலிக்கூட்டத்தினிடையே அகப்பட்ட பெண்மானைப் போல வருந்திச் செய்வதறியாது திகைத்து உழன்ருள். இராமபிரானை நினைந்து திசை நோக்கித் தொழுதலும், கீழே விழுந்து அழுதலும், உடல் தளர்ந்து மெலிதலும் போன்ற நிலைகளையடைந்த சீதை உயிர்விடத் துணிந்தும் விதியின் வலிமைக்கு அஞ்சி உயிர்விட முடியாமல் துன்புற்ருள்; தன்பொருட்டு இராமபிரான் வராவிட்டாலும் தம் குலத்துக்கு நேர்ந்த பழியை நீக்கவேனும் நிச்சயமாக வருவார் என்று வழி பார்த்துக் கிடந்தாள். அவள் அழுக்கேறிய ஆடை ஒன்றன்றி வேறறியாள்; நீராடியறியாள்; ஆதலால் மன்மதன் பாற்கடலிற் தோன்றிய அமிழ்தத்தைக்கொண்டு செய்த சித்திரப்பதுமை புகையுண்டு விளங்குவதுபோலக் காணப்பட்டாள்.

சீதா தேவி, என்னை இராவணன் கவர்ந்து வந்தபோது கண்ட சடாயு என்ற கழுகின் வேந்தனும் இறந்துபோயிருப்பான். என்னிலையை இராம இலக்குமணர்க்கு உணர்த்துவார் யாவர்? ஆதலால் நான் இராமபிரானைப் பார்ப்பது என்பது இப்பிறவியில் முடியாது என்றும், இலக்குவன் எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறியும் கேளாமல் அவன் நெஞ்சம் புண்படப் பழித்துரைத்த என அறியாமையை நினைத்து இராமபிரான் என்னை வெறுத்து விட்டாரோ? அன்றி என் ஊழ்வினையோ இது என்றும், இராமபிரான் இலைக்கறி உணவினை யாரிட் உண்பார் என்றும், விருந்து கண்டபோது அவர் என்ன நினைந்து வருந்துவாரோ என்றும், ஒரு சமயம் அவருடைய தாயரும் தம்பி பரதனும் மீண்டும் வந்து இராமபிரானை அயோத்திக்கே அழைத்துச் சென்றிருப்பார்களோ? அங்ஙனமாயினும் சொன்ன சொல் கடவாத ஒப்புயர்வற்ற வீரனுகிய இராமபிரான் பதினுன்காண்டும் கானகத்தில் கழித்தல்லாமல் அயோத்தி செல்லாரே! ஒருவேளை அவருக்கு ஏதேனும் பெருந்தீங்கு நேர்ந்திருக்குமோ? என்றும் எண்ணி எண்ணி ஏங்கினள். தசரத சக்கரவர்த்தி அரச பதவியை அளித்தபோதும், கைகேயி காட்டுக்குச் செல்க என்று கட்டளை இட்டபோதும் சிறிதும் விருப்போ வெறுப்போ கொள்ளாமல் சித்திரத்தில் எழுதிய செந்தாமரைபோல மலர்ந்து

விளங்கிய முகத்தினை நினைத்தும், கங்கையில் நாவாய் செலுத்திய எளிய வேடனுக்கு இரங்கி அவனைத் தன் தம்பியாகவும், இளவலை அவனுக்குத் தம்பியாகவும், தன்னைக் கொழுந்தியாகவும் கூறி உறவு முறை கொண்டாடிய நட்பின் திறத்தை எண்ணியும் சிந்தை நைந்துருகி வருந்தினாள் சீதை.

இங்ஙனம் கருநிறத் தரக்கியர்களுக் கிடையில் மேகத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு ஒளி வீசும் மின்னலைப் போலப் பேரழகுடன் விளங்கும் சீதா தேவியை அநுமன் கண்டனன். அரக்கியர் கட்கு இடையில் காணப்படுகின்ற அந்நங்கை தன் கண்களிலிருந்து பெருகும் கண்ணீராகிய குளத்தில் அன்னம் காணப்படுவதுபோல விளங்குகின்றமையின் அவ்வம்மையே சீதா தேவியாக இருத்தல்வேண்டும் என்று அநுமன் துணிந்தனன். அதனால் அவன்கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவுமுண்டோ? 'அறன் அழியவில்லை; சீதாதேவியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டமையால் நானும் இறக்க வேண்டுவதில்லை', என்று கூறி ஆடினான்; பாடினான்; அங்கும் இங்கும் தாவிக் குதித்து ஓடினான்.

"சீதாதேவி இலக்குமியே! இராமபிரானும் திருமாலே! இதில் சிறிதும் ஐயமே இல்லை. மூவுலகத்துக்கும் தீங்குசெய்த பாவியாகிய இராவணன் தன்னுயிருக்கு அழிவைத் தேடிக் கொள்வதற்கே இத்தெய்வ மகளைச் சிறை செய்தான். மாசுண்ட மணிபோல விளங்கும் இந்நங்கை தேய்ந்த சந்திரனைப்போல உடல் மெலிந்து காணப்படுகின்றாள். இவளுடைய கற்புக்கு அழிவில்லை. அறத்துக்கு அழிவு நேருமோ! இராமபிரானுடைய புயவலிமையைப புகழ்வேனோ? மாதர்களுக்குள் திலகம்போல விளங்கும் சீதா தேவியின் மனவலிமையைப் புகழ்வேனோ? இச்சீரிய மகளைப் பெற்ற சனகமகாராசனின் குலத்தைப் புகழ்வேனோ? தேவரும், முனிவரும், ஏனைய மண்ணவரும் பிழை செய்திலர்! நானும் பிழை செய்யவில்லை. நெருப்பிடை நின்றும், நீரில் மூழ்கியும், உண்ணும் உணவையும் பருகும் நீரையும் துறந்தும் அரிய தவம் செய்யும் துறவிகளின் தவமும் இந்நங்கையின் மனத் தவத்திற் கீடாகுமோ? சீதா தேவி இவ்வுலகில் தோன்றியமையால் குடிப்பிறப்பும், பெண் தன்மையும், நாணமும் பெருமை பெற்றன. தேவியின் இந்நிலையைத் தன் கண்களால் காண இராமபிரான் கொடுத்து வைக்கவில்லையே! அன்னையைத் தருமந்தான் காத்ததோ? சனகன் செய்த புண்ணியம் தான் காத்ததோ? அல்லது தேவியின் கற்புதான் காத்ததோ?

நான் என்னென்று கூறுவேன். இராவணனே அமரரும் ஏவல் செய்யச் செல்வச் செருக்கில் திளைத்து வாழ்கின்றான். அரக்கியர் செய்யும் கொடுமைக்கோ ஓரளவில்லை. இத்தகைய நிலையில் அன்னையைத் தவிர, தன் கற்பைக் காத்து வாழ்வதும் வேறு ஒருவர்க்கு எளிதோ? தீவினை அறத்தை வெல்லுமோ? அறமே வடிவமாகிய அன்னையைத் தீமையே உருக்கொண்ட இராவணன் நெருங்கவும் முடியுமோ," என்று பலவாறு கூறிக் கொண்டாடினான் அநுமன்.

1. அசோக வனத்தில் சீதையின் நிலை

பதவுரை

கல் மருங்கு - கல்லின் இடையில்
எழுந்து - தோன்றி
என்றும் - எப்பொழுதும்
ஓர் துளி - ஒரு துளி நீரும்
வர காணா - (தன்னிடம்) அடையப் பெறாத
நல் மருந்துபோல்-நல்ல மூலிகையாகிய மருந்தைப் போல
நலன் அற - அழகு கெட
உணங்கிய நங்கை - வாடிய சீதை
மென் மருங்குல்போல் - (தன்) மெல்லிய இடையைப்போல
வேறு உள அங்கமும்-மற்றைய கைகால் முதலிய உறுப்புக் களும்
மெலிந்தாள் - இளைத்தவளாகி
வன் மருங்குல்-வலிமை பொருந்திய இடையை உடைய
வாள் அரக்கியர்- வாள் ஏந்திய அரக்கமாதர் பலர்
அங்கு - அவ்வசோக வனத்தில்
நெருக்க-அச்சமுறுத்தி வருத்த
இருந்தாள் - வருந்தி உயிர் வாழ்ந்து வந்தாள்.

கருத்து: அசோக வனத்தில் இருந்த சீதை கல்லின் இடையே தோன்றி ஒரு துளி நீரும் காணப்பெறாது வாடும் சிறந்த மூலிகைகளைப் போலத் தானும் வாடினாள். மேலும் தன் மெலிந்த இடையைப் போல ஏனைய அவயவங்களும் மெலிந்து இளைத்தவளாய் அரக்கியர் அச்சுறுத்த வருந்தி உயிர் வாழ்ந்து வந்தாள்.

விளக்கம்

கன்மருங்கெழுந்து........நன்மருந்துபோல்: நல்ல மருந்துச் செடி செழித்து விளைவதற்கு நல்ல நிலமும் நீரும் வேண்டும். கல்லின் பக்கத்திலே முளைத்தால் அது செழித்து வளராது; மேலும் அதற்கு மழை நீரும் இல்லை; மழை நீர் தான் இல்லையென்றால் மக்களாவது நீர் ஊற்ற வேண்டாவோ?

அதுவும் இல்லை. ஒரு துளி நீரும் காணாத அச்செடி வாடி வதங்கி உலர்வதுபோலச் சீதையின் நிலை இருந்தது.

நல்ல மருந்துச் செடிபோன்றவள் சீதை; மருந்துச் செடி கல்லின் பக்கத்திலே முளைத்ததுபோல அவள் கல்லினும் வலிய உள்ளம் வாய்ந்த அரக்கியரிடையே வாழ்ந்தனள் ஒரு துளி நீரும் காணாது செடி வாடுவதுபோல இரக்கமெனும் தன்மை சிறிதும் இல்லாத அரக்கியர் கூட்டத்திடையே அருளோடு கூடிய சொல் கூறுவார் ஒருவரும் இன்றி வருந்தினள் சீதை. மருந்துச் செடி மழையின் வரவையே எதிர்நோக்கி இருப்பது போலச் சீதையும் இராமன் வரவையே எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தனள் என அழகாக உவமிக்கப்பட்டுள்ளது அறிக. **உவமையணி.**

வாடிய மருங்குல்போல்....மெலிந்தாள்: பெண்களுக்கு இடை சிறியது; உண்டோ இல்லையோ என்று ஐயுறத்தக்கது என்றெல்லாம் கவிஞர்கள் கூறுவர். இடைமட்டுமன்று; இராமன் பிரிவால் ஏனைய கைகால் முதலிய உறுப்புக்களும் மெலிந்து இளைக்க வருந்திக் கிடந்தாள் சீதை என்று இடையில் இருந்த மெலிவு ஏனைய அங்கங்கட்கும் பரவியதாகப் புலவர் கூறும் கற்பனைத்திறம் பாராட்டற்குரியது.

இலக்கணம்: வன்மருங்குல் - **பண்புத்தொகை.** வாளரக்கியர்—வாளையுடைய அரக்கியர் எனவிரியும்; **இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.** கல் + மருங்கு = கன்மருங்கு 'ல ள ஈற்றுக்கு முன் மெல்லினம் வரின் ன ண ஆகத்திரியும்' என்ற விதிப்படி 'ல்' 'ன்' ஆகத் திரிந்தது. கல்லினது மருங்கு எனவிரியும். ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. **காணு — ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.** நன்மருந்து - பண்புத்தொகை.

2. அரக்கியர் கூட்டத்தில் சீதையின் துன்பம்

பதவுரை

மயில் இயல் - மயில் போன்ற சாயலையும்
குயில் மழலையாள் - குயில் போன்ற இனிய குதலைச் சொற்களையு முடைய சீதை
துயில் என - தூங்குவதற்கு என்று
கண்கள் முகிழ்த்தலும் - கண்களை மூடுதலையும்
இமைத்தலும் துறந்தாள் - விழித்தலையும் விட்டவளும் (உறக்க மற்றவளும்)
வெயிலிடை தந்த - வெயிலில் ஏற்றிவைக்கப் பெற்ற
விளக்கு என - விளக்கைப்போல
ஒளிஇலா மெய்யாள் - பிரகாசம் இழந்த உடலை உடையவளு மாகி

மான் இளம் பேடை - இளைய பெண்மான் ஒன்று	வெம் புலி குழாத்து - கொடிய புலிக்கூட்டத்தின் இடையில்
அயில் எயிறு - கூர்மையான பற்களையுடைய	அகப்பட்டது அன்னாள் - அகப் பட்டுக்கொண்டதைப் போன்று காணப் பட்டாள்.

கருத்து: சீதை அசோகவனத்தில் இராமன் பிரிவால் வருந்தி உறக்கமும் இன்றி வருந்தினாள்; வெயிலில் ஏற்றி வைத்த விளக்கு ஒளியிழந்து தோன்றுவது போலப் பொலி வற்றிருந் தாள். அவள் புலிக் கூட்டத்திடையே அகப்பட்ட ஒரு பெண் மானைப் போல அரக்கியர் கூட்டத்திடையே அகப்பட்டு மனங் கலங்கினாள்.

விளக்கம்

துயிலென...துறந்தாள்: கண்ணை மூடுதலும் திறத்தலும் மக் கட்கு இயல்பாக நேரக்கூடியன. இயல்பாக நேரிடும் அவையே யன்றி உறங்குதற் கென்று சீதை தானே கண்களை மூடுதலும், உறங்கி விழிப்பதற்கென்று கண்களைத் திறத்தலும் ஆகியவை களைத் துறந்தாள் என்பதை விளக்கத் 'துயில்என' என்று அடை மொழி கொடுத்துக் கூறினார்.

இமைத்தல்: கண்ணை மூடித்திறத்தல். பின்னர் மூடுதலை 'முகிழ்த்தல்' எனக் கூறுகின்றமையால், இமைத்தல் என்பது திறத்தலை மட்டும் குறித்து நின்றது.

முகிழ்த்தல்: குவிதல் என்று பொருள்படும். குவிதலாவது இங்கு மூடுதலைக் குறித்தது.

வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென: பேரொளியுடைய வெயி லில் விளக்கை ஏற்றிவைத்தால் அது ஒளி குன்றித் தோன்று வது போலச் சீதையும் ஒளிகுன்றி இருந்தாள் என்பதாம். இவ்வு வமையை ஒளிகுன்றியமைக்கு மட்டுமே கொள்க. **உவமையணி.**

மானிளம் பேடை புலிக் குழாத்தகப்பட்ட தன்னாள்: ஒரு புலி யிடம் பல மான்கள் அகப்பட்டாலே அவைகளின் வருத்தம் அள விடற் கரியனவாம். புலிக் கூட்டத்திடையே ஒரு மான் - அதிலும் பெண்மான் அகப்பட்டால் அதன் நிலையை உரைக்கவும் கூடுமோ? புலி போலும் கொடிய அரக்கியரிடையே அகப்பட்ட சீதை மான் போல மிகவும் வருந்தினாள்; செய்வதறியாது திகைத் தனள் என்க. **உவமை யணி.**

பேடை - பெண்

இலக்கணம்: இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும் - உம்மைகள் எண்ணும்மைகள். இமைத்தல், முகிழ்த்தல் - தொழிற் பெயர்கள். (ஒளி) யிலா - ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம், மயில்+ இயல் + குயில் + மழலையாள்: மயிலியற்குயின் மழலையாள். இளம் பேடை, வெம் புலி - பண்புத்தொகைகள். புலிக்குழாம் - ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

3. சீதையின் பெருந்துன்ப நிலை

பதவுரை

இராமனை எண்ணி - (சீதை) இராமபிரானை நினைத்து
தொழுதல் - (திசை நோக்கி) வணங்குதலும்
விழுதல் - கீழே விழுதலும்
விம்முதல் - பொருமுதலும்
மெய் - உடல்
உறவெதும்புதல் - மிக வெப்பமடைதலும்
வெருவல் - பயமடைதலும்
எழுதல்-(விழுந்து கிடந்த நிலையிலிருந்து) எழுந்திருத்தலும்
ஏங்குதல் - வாய் விட்டு அரற்றுதலும்
இரங்குதல் - கவலையுறுதலும்
சோருதல் - தளர்ச்சி யடைதலும்
துளங்குதல் - உடல் நடுங்குதலும்
துயர் உழந்து - துன்பத்தால் வருந்தி
உயிர்த்தல் - பெருமூச்சு விடுதலும்
அழுதல் - (இடையிடையே) கண்ணீர் விட்டழுதலும்
அன்றி - என்ற இவைகளே யல்லாமல்
மற்று அயல் ஒன்றும் - வேறு யாதொன்றும்
செய்குவது அறியாள் - செய்வதை அறியாதவள் ஆனாள்.

கருத்து: சீதை இராமபிரானைத் திசை நோக்கித் தொழுது கீழே விழுந்து புலம்புதல், உடல் வெதும்புதல், அரக்கியரால் என்ன நேருமோ என்று அஞ்சுதல், வாய் விட்டு அரற்றுதல், கவலை கொண்டு வருந்துதல், உடல் தளர்ந்து நடுங்குதல், துன்பத்தால் பெருமூச்சு விடுதல், இடையிடையே கண்ணீர் விட்டழுதல் ஆகிய நிலையை யுற்று வேறொன்றும் செய்ய இயலாதவளாய்த் துன்புற்றாள்.

விளக்கம்

இராமனைப் பிரிந்து சீதை வருந்திய துன்ப நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் கவிஞர் ஒருசேர எடுத்துக் கூறிச் சீதையின் பெருந்

துன்பத்தைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளம் உருகும் வகையில் எடுத்து விளக்குகின்றார். இங்ஙனம் தலைவனைப் பிரிந்து வருந்திய சீதா தேவியின் நிலையைக் கண்டமையாலேயே உடனே அநுமன் "காசுண்ட கூந்தலாள் கற்புங் காதலும் ஏசுண்ட தில்லையால்" என்றும் "நங்கையர் மனத்தவம் நவிற்பாலதோ" என்றும் பாராட்டிக் கூறினன்.

பலசமயங்களில் பலவாறு நிகழ்ந்த துன்ப நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டி ஓரிடத்துக் கூறியமையின் இது **கூட்ட அணியாம்.**

இலக்கணம்: விழுதல், விம்முதல் முதலியன தொழிற் பெயர்களாம். இவ்விடங்களில் எல்லாம் உம்மைகள் தொக்கன. ஒன்று - எண்ணுகு பெயராய் ஒரு செயலை உணர்த்தியது.

4. குலப்பழி துடைக்கக் கொற்றவன் வருவான்

பதவுரை

போகவோ - (மேலும் அச்சிதை தான்) உயிர் விடத் துணிந்தாலோ,
விதிவலி - ஊழின் வலிமையை
கடத்தல் அரிது - மீறுதல் முடியாத செயலாம்
என்று அஞ்சி - என்று உயிர் விடப் பயந்து
சுருதி நாயகன் - வேதங்களின் தலைவனாகிய இராமபிரான் (எனக்காக இங்கு வரா விடினும்)
பரிதி வானவன் குலத்தையும் - தான் (அவதரித்த) சிறந்த சூரிய குலத்தின் பெருமையையும்
பழியையும் - (அக்குலத்திற்கு இப்பொழுது நேர்ந்த) பழியின் இழிவையும்
பாரா - ஆராய்ந்து பார்த்து (அதை நீக்குவதற்காக வேனும்).
வரும் வரும் - விரைவில் வருவான்
என்பது ஓர் துணிவால் - என்ற ஓர் உறுதியால்
கருதி - (அவன் வருகையையே) எண்ணி
மாதிரம் அனைத்தையும் - எல்லாத் திசைகளையும்
அளக்கின்ற - அளாவிக்காண்கின்ற
கண்ணாள் - கண்களையுடையவளானாள்.

கருத்து: சிதை உயிர் விடத்துணிந்தும் அஃது ஊழ் வினையின்படியே நடக்கக் கூடியது என்று உணர்ந்தமையால் அதனைக் கைவிட்டாள். ஸ்ரீராமபிரான் தன்னைக் காக்க வரா விட்

டாலும் தன் குலத்துக்கு நேர்ந்துள்ள இப்பெரும் பழியை நீக்கு தற்கேனும் நிச்சயமாக வருவார் என்று கருதி அவர் வருந் திசையையே நோக்கி இருந்தாள்.

விளக்கம்

விதிவலி கடத்தல் அரிது: உயிரை விடுதலும் விதி முடிந்த வர்க்கே இயலும். முற்பிறவியில் செய்த நல்வினை தீவினைப் பயன்களை இப்பிறவியில் அனுபவித்தே தீர வேண்டும். அவ்விதியின் ஆற்றலைக் கடந்து உயிர் விடுதல் என்பது அரி தாதலின் சீதை 'உயிர் விடலாமென்றாலோ விதிவலி கடத்தல் அரிது' என்று கருதி அதற்கு அஞ்சினாள்.

பரிதி வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாரா வரும் வரும்: தன்னைப் பிரிந்து இவ்வளவு நாட்களாகியும் இராமன் வாராமை யால் தன் மீது வெறுப்படைந்திருப்பானோ? என்று சீதை அஞ்சினாள். தன்மீது வெறுப்பிருந்தாலும், தன்னுடைய குலத்திற்கு இதனால் நேரக் கூடிய பெரிய பழியை ஒப்பற்ற வீர னாகிய இராமன் ஒரு நாளும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். அப் பழியை நீக்கவேனும் இலங்கை வந்து இராவணனைக் கொன்று தன்னைச் சிறை விடுவிப்பான் என்று உறுதியாக நம்பினாள் சீதை.

வரும் வரும் என்ற அடுக்கு இராமன் வரவில் அவளுக் கிருந்த உறுதியைத் தெரிவிக்கின்றது.

இராமன் வருகையில் அவளுக்கிருந்த பேராவலை 'மாதிரம் அளக்கின்ற கண்ணாள்' என்ற தொடர் விளக்கும்.

இலக்கணம்: அரிது - குறிப்புவினை முற்று. பாரா - பார்த்து எனப்பொருள் தருதலால் செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச் சம் உடன் பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. சுருதி - காரணப் பெயர் (காதுகளால் கேட்கப் படுவதாகிய காரணத்தால் பெற்ற பெயர்.) வரும் வரும் - அடுக்குத் தொடர்; விரைவு, துணிவு ஆகிய பொருள்களில் வந்தது. அனைத்தையும் - உம்மை முற்றும்மை. பரிதிவானவன் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

5. புகையுண்ட ஓவியம் போல விளங்கினுள் சீதை

பதவுரை

புனைவது - (சீதை) தான் அணிந்திருப்பதாகிய
ஆவி - புகைபோல் மென்மையான
அம் துகில் - அழகிய ஆடை
ஒன்று அன்றி - ஒன்றையே அல்லாமல்
வேறு அறியாள் - மற்றுமோர் ஆடையைக் கண்டறியாதவள்;
தூவி - சிறகுகளையுடைய
அன்னம் - அன்னப்பறவைகள் தங்குவதற்கு ஏற்ற
மென் புனலிடை - மென்மையான நீரில்
தோய்கிலா - படிந்து எழாத (நீராடாத)
மெய்யாள் - உடலையுடையவள்; (ஆதலால்)
அனங்கவேள் - அனங்கன் என்னும் பெயர் கொண்ட மன்மதன்
தேவு - தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த
தெள் கடல் - தெளிந்த பாற் கடலில் தோன்றிய
அமிழ்து கொண்டு - தேவாமிர்தத்தினல்
செய்த ஓவியம் - எழுதப் பெற்ற சித்திரம்
புகையுண்டது ஒக்கின்ற - புகை படிந்திருப்பதைப் போன்ற
உருவாள் - உருவத்தை உடையவளாக இருந்தாள்.

கருத்து: தான் அணிந்திருந்த புகைபோன்ற மென்மையான ஆடையைத் தவிர வேறு ஆடையில்லாதவளும், நீராடாத உடலினை உடையவளுமாக விளங்கிய சீதை மன்மதன் பாற்கடலில் தோன்றிய அமிழ்தத்தால் செய்த ஓவியம் புகை படிந்து விளங்குவதுபோன்ற உருவத்தை உடையவளாய் இருந்தாள்.

விளக்கம்

ஆவி.. வேறறியாள்: சீதை இராமனைப் பிரிந்த வருத்த மிகுதியாலும், அவனைப் பற்றியே எண்ணி எண்ணி ஏங்கி இருத்தலாலும் தான் அணிந்திருந்த ஓராடையைத் தவிர வேறு ஆடை இல்லாதவளாய் இருந்தாள்; அதுவும் அழுக்கேறிப் புகை படிந்தது போன்று இருந்தது என்பதை விளக்க "ஆவியந் துகில் புனைவதொன்றன்றி வேறு அறியாள்" என்று கூறினர்.

ஆவி என்பதனை உயிர் எனக்கொண்டு உயிர் ஒன்றுதல் போல் அவள் அணிந்திருந்த ஆடையும் ஒன்றன்றி வேறு இல்லாதவளாய் இருந்தாள் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

ஓவியம் புகை உண்டதே ஒக்கின்ற உருவாள் : மன்மதன் பாற்கடலில் தோன்றிய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அமிழ்தத்தைக்கொண்டு செய்த பதுமை யொன்று புகைபடிந்து காணப்படுவதுபோல மாசுண்ட மேனியளாகச் சீதை விளங்கினாள்.

சீதையின் உடலுக்கு அமிழ்தத்தாற் செய்த பதுமையும், அவள் உடல் மாசுபடிந்து விளங்கியமைக்குப் பதுமை புகை படிந்து விளங்குவதும் உவமைகளாயின. **உவமை அணி.**

அமிழ்தம் இனிமையும், கருத்தைக் கவரும் தன்மையும், உண்டவரை நீண்ட நாள் வாழச்செய்யும் சிறப்பும், தன்னை உண்டவர் வேறொன்றையும் விரும்பாமல் செய்யும் தகுதியும் உடைமையின் அதனைத் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அமிழ்தம் என்றார்.

சீதா தேவியும், இனிமை, கண்டவர் மனத்தைக் கவரும் பேரழகு, தன்னை அடைந்து வழிபட்டவரை வீடுபேறடையச் செய்யும் சிறப்பு, அத்தகைய பேரானந்த நிலையுற்றவர் வேறு இன்பம் விரும்பாமல் செய்யும் பண்பு ஆகியன உடைமையின் அமிழ்தால் செய்த பாவை என்று கூறினார்.

அனங்கவேள் : வேள - விரும்பப்படும் தன்மையுடையவன். வேள் என்பது முருகனுக்கும் மன்மதனுக்கும் பொதுப் பெயராதலால் மன்மதனை மட்டும் குறிப்பதற்காக அனங்கவேள் என்றார்.

அனங்கன் : அங்கமில்லாதவன் ; உருவமற்றவன். மன்மதன், சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்ணால் எரிக்கப்பட்டு உருவமிழந்தமையின் அனங்கன் என்று பெயர் பெற்றான்.

இலக்கணம் : அறியாள் – **வினையாலணையும் பெயர்.** மென்புனல் - **பண்புத்தொகை.** தோய்கிலா - **ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.** புகையுண்டதே - புகையுண்டதனையே போன்ற உருவுடையாள் எனத்துணிவுப்பொருளில் வந்தமையால் **தேற்றேகாரம்.**

6. என்னிலை யுரைப்பார் யாரென வருந்தல்

பதவுரை

எருவைகட்கு அரசன்-(என்னை இராவணன் எடுத்துச் சென்றதைக் கண்ட) கழுகுகட்கு அரசராகிய சடாயு

மாண்டு போயினன் மன்-இறந்துபோயினர் போலும்!

மற்றோர் - அவர் தவிர ஏனையவர்

என் நிலை - என் நிலைமையை ('இராவணன் எடுத்து வந்த மையை)
யாண்டை — எவ்வாறு
அறிவுறுப்பார்கள்-(இராமலட் சுமணருக்கு) அறிவிக்கக் கூடியவராவர்? (அவ்வாறு அறிவிப்பவர் எவரும் இல்லை ஆதலால்)
இப் பிறப்பில் - இந்தப்பிறவி யில்
காண்டலோ அரிது - இரா மனைக் காணுதலோ அரிய தாகும்;
என்று என்று விம்முறும் - என்று பலவாறு எண்ணி அழுவாள்;
கலங்கும் - மனம் கலங்குவாள்;
மீண்டு மீண்டு - மறுபடியும் மறுபடியும்
எரிபுக்கு நுழைந்தால் என - (புண்ணில்) தீ புகுந்து நுழைந்தாற்போல
மெலிவாள் - (சீதை) வருந்து வாளாயினள்.

கருத்து: இராவணன் என்னைக் கவர்ந்து வந்தபோது கண்ட ஜடாயு என்ற கழுகரசன் இறந்து போயிருப்பான். அவனைத் தவிர என் நிலையை இராமனுக்குக் கூறுவார் வேறு யாருளர்? ஆதலால் இப்பிறவியில் இராமனைக் காண்பது அரிதே என்று கலங்கி, சீதை வெந்த புண்ணில் தீ நுழைந்தது போல் வருந்துவாளாயினள்.

விளக்கம்

எருவைகட்கு அரசன் - கழுகுகட்குத் தலைவனாகிய சடாயு என்ற பறவை. சடாயு தசரதனுக்கு நண்பன். அதனால் இராம இலக்குமணர் சடாயுவைத் தந்தையாகப் போற்றி வந்தனர். இராம இலக்குமணர் இல்லாதபோது இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து செல்லுதல் கண்டு சடாயு இராவணனுடன் போரிட்டான். இராவணன் சடாயுவின் சிறகுகளை வெட்டி வீழ்த்தி வலியற்றவனாக்கிச் சீதையைத் தூக்கி வந்தான். அத்தகைய படுகாய மடைந்தமையால் சடாயு இறந்திருப்பான். ஆகையால் இராம இலக்குமணர்க்குத் தன்னை இராவணன் கவர்ந்து வந்தமையை அறிவிப்பார் ஒருவருமில்லை. எனவே இராமனை இப்பிறப்பில் காணுதல் அரிது என்று எண்ணிச் சீதை மனம் கலங்கினாள்.

சீதை தன் நீண்ட வாழ்வைப் பலப்பல எண்ணி வருந்தியே கழித்து வந்தாள். அதனால் அவள் மனம் வெந்த புண்போல நொந்திருந்தது. ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் அவள் நினைக்குந்

தோறும் அதனால் உண்டாகும் துன்பம் முன்னமே நொந்த மனத்தை மேலும் வருத்துகின்ற தாதலின் வெந்த புண்ணில் மீண்டும் மீண்டும் எரி நுழைந்தது போல வருந்தினள் என்று கூறுகின்றார்.

காண்டலோ அரிது என்பதற்கு இராம இலக்குமணர் என்னைக் காண்பது அரிது என்றும் பொருள் கூறலாம்.

இலக்கணம்: மன் - **இடைச்சொல்**. இங்கு ஐயப்பொருளில் வந்தது. யாண்டு எனபது ஐகாரச்சாரியை பெற்று **யாண்டை** என நின்றது. அறிவுறுப்பார்கள்: அறிவுறு - பகுதி; ப் - சந்தி; ப் - எதிர்கால இடைநிலை; ஆர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி; கள் - விகுதிமேல் விகுதி. என்று என்று, மீண்டு மீண்டு - **அடுக்குத்தொடர்கள்**; பன்மைப் பொருளில் வந்தன. மாண்டு - இறந்த காலத் தெரிநிலை வினையெச்சம்: மாள் - பகுதி; ட் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்சவிகுதி; 'ள்' 'ண்' ஆக மாறியது சந்தி.

7. அறிவிலள் எனத் துறந்தானோ?

பதவுரை

வினையேன் - தீவினையை உடைய நான்
இளவலை - இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவனை
எண்ணலா - (சற்றும்) மதியாமல்
சொன்ன வார்த்தை - கூறிய கடுஞ்சொற்களை
கேட்டு - (இலக்குவன் கூற) கேட்டு
அறிவிலள் என - இவள் அறிவற்றவள் என்று எண்ணி
நாயகன் - தலைவராம் இராமபிரான்
என்னை துறந்தானோ - என்னை வெறுத்தனரோ!
(அல்லது)
முன்னை ஊழ்வினை - முற்பிறப்பிற் செய்த விதியின் செயலால்
முடிந்ததோ - (இவ்விதம்) நிகழ்ந்ததோ!
என்று என்று - என்று பலவிதமாக
முறையால் - ஒன்றன்பின் ஒன்றாக
பன்ன - கூறியதனால்
வாய் புலர்ந்து - வாய் உலர்ந்து
உணர்வு தேய்ந்து - அறிவு இழந்து
ஆர் உயிர் பதைப்பாள் - அரிய உயிர் துடித்தனள்

கருத்து: சீதை 'நான் இலக்குமணனைக் கடிந்து, கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு இராமபிரான் இவள் அறிவில்லாதவள் என்று எண்ணி, என்னை வெறுத்து விட்டாரோ? என் விதி இதுதானோ? என்று பலவாறு நினைந்து நினைந்து தனக்குள்ளே கூறிக்கொண்டிருப்பதால் வாய் உலர்ந்து அறிவு மங்கி உயிர் துடிதுடித்து வருந்தினாள்.

விளக்கம்

இராமபிரான் மாயமானைத் துரத்திச் சென்று அதன் மாயத்தை உணர்ந்து அதனைக் கொல்ல அம்பெய்தார். அவ்வம்பு பாய்ந்து உயிர் விடும்போது மானாகிய மாரீசன் என்ற அரக்கன் இராமபிரான் குரலைப்போலவே 'சீதா, இலக்குமணா,' என்று கூறி இறந்தான். அக்கூக்குரல் கேட்டு நடுங்கிய சீதை இலக்குவனை உடனே சென்று பார்த்து வருமாறு கூறினாள். இலக்குவன் இஃது அரக்கர் மாயம் என்றும், இராகவனுக்கு எத்தகைய துன்பமும் நேராது என்றும் எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறியும் சீதை கேளாமல் இலக்குவன் மனம் புண்பட, 'உன் நோக்கம் என்ன? இராகவன் இறந்தால் என்னைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகின்றாயா? நீ செல்லாவிட்டால் நான் உடனே நெருப்பில் வீழ்ந்து உயிர் துறப்பேன்' என்று கூறினாள். அதனால் மனம் வருந்தியே இலக்குவன் சீதையைத் தனியே விட்டுச் சென்றான். அவ்வமயம் பார்த்து இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான்.

இச்சம்பவத்தை நினைத்துச் சீதை வருந்துகின்றாள். 'நான் அறிவிலி; நாட்டில் சுகமாக வாழவேண்டிய வாய்ப்பிருந்தும் தமையனுக்காகத் தன் வாழ்வையே தியாகம் செய்து காட்டிற்கு வந்து இராமபிரானையும் என்னையும் நிழல்போல் காத்துவந்த இலக்குவன்மீது ஐயுற்றேனே! இத்தகைய அறிவிலிக்குத் தக்க தண்டனையே கிடைத்தது என்று கருதி இராமபிரான் வாளா இருந்து விட்டனரோ,' என்று எண்ணி ஏங்குகின்றாள் சீதை.

எண்ணலா வினையேன் என்பதற்கு அளவற்ற தீவினையையுடைய நான் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

இலக்கணம்: துறந்தாரோ, முடிந்ததோ - ஓகாரங்கள் ஐயப் பொருளில் வந்தன. முறையால் + பன்ன = முறையாற்பன்ன.

ஆருயிர் - **பண்புத்தொகை.** (அருமை+உயிர்) ஈறுகெட்டு, ஆதி நீண்டது. புலர்ந்து, தேய்ந்து என்பன வினையெச்சங்கள்; பதைப்பாள் என்ற வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தன. கேட்டு: கேள்—பகுதி.

8. விருந்து கண்டபோது வருந்துவாரோ என வருந்தல்

பதவுரை

இருந்த மாநிலம்- தான் அமர்ந்திருந்த பெரிய நிலம் முழுவதும்
செல் அரித்திடவும்-கறையான் அரிக்கவும்
ஆண்டு - அவ்விடத்திலிருந்து
எழாதாள் - எழுந்திருக்காதவளாகிய சீதை
அருந்தும் - உண்பதற்கு உரிய
மெல் அடகு - மென்மையான இலையுணவு முதலியவற்றை
ஆர் இட - எவர் சமைத்துப் பரிமாற
அருந்தும் - (இராமர் காட்டில்) அமுது செய்வார்?
என்று — என்று நினைத்து
அழுங்கும் - வருந்துவாள்;
விருந்து - விருந்தினரை
கண்டபோது - பார்த்த பொழுதில்
என் உறுமோ - (உபசரிப்பவர் இல்லாமையால்)என்ன துன்பமடைவாரோ?
என்று விம்மும் - என்று எண்ணி அழுவாள்;
யான் கொண்ட நோய்க்கு-நான் பெற்றுள்ள மனநோய்க்கு
மருந்தும் - (தீர்க்கும்) மருந்தும்
உண்டுகொல் - இருக்கின்றதோ?
என்று மயங்கும் - என்று எண்ணி அறிவு கலங்குவாள்.

கருத்து: தான் இருக்கும் (இலக்குவன் அமைத்த) பர்ணசாலை செல்லரிக்கவும் அதனைவிட்டு நீங்காதவளாக வாழ்ந்த சீதை இராமபிரான் எவர் உணவு இட உண்பார் என்றும் விருந்தினர் வரின் அவரை உபசரிக்க முடியாமையால் எவ்வளவு துன்பமடைவரோ என்றும் எண்ணி வருந்துவாள். நான் பெற்ற மனநோய்க்கு மருந்தும் உண்டோ என்று எண்ணி மயங்குவாள்.

விளக்கம்

விருந்து கண்டபோது என்னுறுமோ என்று விம்மும்: சீதை இராமபிரான் தன்னைப் பிரிந்தமையால் அவருக்கு வேளையறிந்து உணவு அளிப்பவர் யார் என்றும், விருந்தினர் வரின் என்ன நினைத்து வருந்துவாரோ என்றும் எண்ணி ஏங்கினள்.

கணவனும் மனைவியுமாக வாழும் இல்லறத்தினரே விருந்தினரை உபசரித்தல் வேண்டும். விருந்தினரை உபசரித்தல் இல்வாழுவார் கடமையாம்.

"தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான்என்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.
"துறந்தார்க்கும் துவ்வாத வர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வா னென்பான் துணை.

என இல்லறத்தார கடமைகளை வள்ளுவரும் கூறினர். தாம் திருமணம் செய்துகொண்டிருந்தும் மனைவியைப் பிரிந்து வசிப்பதனல் விருந்தினரைப் போற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டதே என்று கருதி இராமபிரான் வருந்துவாரே என்று எண்ணிச் சீதை வருந்தினள் என்க.

இங்ஙனமே கணவனைப் பிரிந்த மனைவியும் விருந்தினரைப் போற்றமுடியாது வருந்தநேரும் என்பதனைக் கோவலன் தன்னைப் பிரிந்திருந்தபோது கண்ணகி விருந்தினர் முதலியவர்களைப் போற்ற முடியாமல் இருந்தமையே தனக்கிருந்த பெருங்குறை என்று கோவலனிடம் கூறியமையால் விளங்கும்.

அறவோர்க் களித்தலும் அந்தண ரோம்பலும்
துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை

என்பது அவள் கூற்று.

இருந்த மாநிலம் செல்லரித்திடவும் ஆண்டெழாதாள்: இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து வந்தபோது இலக்குவன் அமைத்த பர்ணசாலையோடு பெயர்த்தெடுத்து வந்து அசோக வனத்தில் சிறை வைத்தான். சீதாதேவி தான் சிறைமீளும் வரை அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்காமல் அரக்கர் பூமியில் கால் வையாமல் இருந்தாள் என்பதனைக் கூறும் முகத்தால் அவள் கற்பின் பெருமையை விளக்கக் கவிஞர் இங்ஙனம் கூறுகின்றார். செல்லரித்திடவும் என்பதனுல் அசோக வனத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டு நெடுங்காலமாகியது என்பது விளங்கும். இச்செய்தி பின்னர், சீதாதேவி அநுமனிடம் 'ஆண்டு நின்றும் அரக்கன் அகழ்ந்துகொண்டு, ஈண்டு வைத்தது இளவல் இயற்றிய நீண்ட சாலையொடு நிலைநின்றது காணடி' எனக் கூறுவதாலும் விளங்கும்.

அடகு—இலைக்கறியுணவு. காய், கனி முதலியவற்றையும் கொள்க.

இலக்கணம்: மெல்லடகு—(மென்மை + அடகு) **பண்புத் தொகை.** ஆர்: யார் என்பதன் **மரூஉ.** அழுங்கும், விம்மும், மயங்கும் என்பன **செய்யும் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்றுக்கள்** (பெண்பாலில் வந்தன) உண்டுகொல்—இடைச்சொல்; ஐயப் பொருளில் வந்தது. மாநிலம்—**உரிச்சொல்தொடர்.** எழாதாள்-வினையாலணையும் பெயர்.

9. இராமபிரானுக் குற்ற துன்பமுண்டோ என ஏங்கல்

பதவுரை

பெற்ற தாயரும் - பெற்ற தாய்மார்களும்
தம்பியும் -அடுத்த தம்பியாகிய பரதனும்
பெயர்த்தும் - மீண்டும்
வந்து எய்தி - (இராமபிரானிருக்குமிடம்) வந்து சேர்ந்து
கொற்றம்-வெற்றி பொருந்திய
மாநகர் - சிறந்த அயோத்தியா நகரத்திற்கு
கொண்டு எழுந்தார்களோ - (இராமபிரானை) அழைத்துச் சென்றார்களோ? (ஆனால் இராமபிரான்)
குறித்து சொற்ற - (கைகேயி) குறிப்பிட்டு உரைத்த
ஆண்டு எலாம் - பதினான்கு வருடங்களும்
உறைந்து அன்றி - (காட்டில்) வசித்து அல்லாமல்
அந்நகர் - அவ்வயோத்தி நகரை
துன்னான் - அடையமாட்டார்;
உற்றது உண்டு - (என்னைப் பகைவரிடமிருந்து மீட்காமையால்) அவருக்குப் பெருந் துன்பமொன்று நேர்ந்திருத்தல் கூடும்;
எனா படர் உழந்து - என்று எண்ணித் துன்பத்தால் வருந்தி
உறாத நோய் - எவரும் அடையாத கொடிய மனத்துயரை
உறுவாள் - அடைந்தவளானாள்.

கருத்து: தாய்மார்களும் தம்பியாகிய பரதனும் மீண்டும் வந்து இராமபிரானை அயோத்திக்கு அழைத்துச் சென்றனரோ? அங்ஙனமாயினும் இராமபிரான் தான் உரைத்த வாக்குத் தவற மாட்டாரே. வாக்குப்படி பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகன்றோ அயோத்தி செல்வார். ஆதலால் அவர் என்னை மீட்க வாராமைக்கு வேறு காரணம் இருக்கவேண்டும். ஒருவேளை

அவருக்கு ஏதேனும் பெருந் தீங்கு நேர்ந்திருக்குமோ? என்று இவ்வாறெல்லாம் பலப்பல எண்ணி வருந்தினள் சீதை.

விளக்கம்

முன்பு பரதன் வந்து இராமபிரானை அயோத்திக்கு அழைத்தபோது சீதையும் உடனிருந்தமையால் மீண்டும் வந்து அழைத்துச் சென்றனரோ என்று கருதுகின்றாள்.

இராமபிரானது வாய்மை தவறாக் குணம் சீதைக்கு நன்கு தெரியுமாதலால் இராமபிரான் அயோத்தி சென்றிருக்கமாட்டார் என்று தானே துணிகின்றாள்.

தன்மேல் பேரன்புகொண்ட - தன்னைப் பிரிந்து வாழ்ந்தறியாத - இராமபிரான் இத்துணை நாட்களாகியும் தன்னை விடுவிக்க வாராமையால் அவருக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேர்ந்திருக்குமோ என்று எண்ணி ஏங்கினள்.

இங்ஙனம் துன்புற்றார் மனத்தில் படிப்படியாகத் தோன்றும் எண்ணங்களை உளநூல் முறையில் எடுத்து அழகாக்க் கூறும் கவிஞரின் ஒப்புயர்வற்ற திறமை பாராட்டுதற் குரியதன்றோ?

இலக்கணம்: தாயர்—பலர்பாற் பெயர். தாயரும் தம்பியும் - உம்மைகள் எண் உம்மைகள். எடுத்தார்களோ: ஓகாரம் ஐயப் பொருளில் வந்தது. உற்றது—ஒன்றன்பால் வினையாலணையும் பெயர்.

10. இராமபிரானின் விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையை எண்ணி ஏங்கல்

பதவுரை

மெய் - உண்மையான (நிலையான)
திரு பதம் - மேன்மை பொருந்திய அரச பதவியை
மேவு - நீ அடைவாயாக;
என்ற போதினும் - என்று (தசரதர்) கூறிய பொழுதும்
இத்திரு துறந்து - இவ்வரசாட்சிச் செல்வத்தைநீக்கி
ஏகு - காட்டிற்குச் செல்;
என்ற போதினும் - என்று (கைகேயி) கூறியபொழுதும்
சித்திரத்தின் - சித்திரிக்கப் பட்ட உருவத்தில் அமைக்கப்பட்ட
அலர்ந்த செந்தாமரை-மலர்ந்த சிவந்த தாமரை மலரை
ஒத்து இருக்கும் - போன்று ஒரே நிலையாக விளங்கும்
முகத்தினை- (இராம பிரானின்) திருமுகத்தை
உன்னுவாள் - நினைப்பவள் ஆனாள்.

கருத்து: தசரத சக்கரவர்த்தி அரசபதவியை அளித்த சமயத்திலும், சிற்றன்னையாகிய கைகேயி அவ்வரசுரிமையைத் துறந்து காட்டுக்குச் செல்க என்று கட்டளையிட்ட சமயத்திலும் விருப்போ வெறுப்போ இன்றிச் சித்திரத்தில் எழுதப்பட்ட செந்தாமரை மலர் போல மலர்ந்து திகழ்ந்த இராம பிரானின் இனிய முகத்தை எண்ணி எண்ணி ஏங்கினாள் சீதை.

விளக்கம்

தசரத சக்கரவர்த்தி இராமபிரானை அழைத்து இவ்வரசியலுரிமையை ஏற்று என்னை இச்சுமையிலிருந்து விடுவிப்பாயாக என்று கேட்டுக் கொண்ட பொழுது இராமபிரான் ஒன்றும் கூறாமல் வாளா இருந்தார். அரசாட்சியில் விருப்பமில்லையேனும் தந்தையின் கட்டளையை மறுக்க அஞ்சியே ஒன்றும் கூறாமல் இருந்தார். கைகேயி அரசியலுரிமையைத் துறந்து காட்டுக்குச் செல்க என்று கட்டளை இட்டபோது அன்றலர்ந்த செந்தாமரைபோல் முகமலர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டார். வண்டியில் பூட்டப்பட்ட காளையை அருளுடையொருவன் அவிழ்த்து விட்டால் அஃது எங்ஙனம் மகிழுமோ அத்தகைய மகிழ்ச்சியை அடைந்தார் அரசியல் விடுதலைபெற்ற இராமபிரான். இத்தகைய விருப்பு வெறுப்பற்ற மனநிலை முற்றும் துறந்த முனிவர்க்கும் வாய்த்தல் அரிது. ஆதலின் அத்தகைய ஒப்பற்ற குணத்தினை எண்ணிச் சீதாதேவி வருத்தங் கொண்டாள்.

எப்பொழுதும் வாடுதலில்லாமல் ஒரே தன்மையாக விளங்கும் மலர்ந்த முகத்திற்கு ஓவியத்தில் எழுதப்பட்டு என்றும் ஒரே தன்மையாக விளங்கும் மலரை உவமையாகக் கூறிய அழகு அறிந்து இன்புறத்தக்கதாம்.

இலக்கணம் : சித்திரத்தின்: இன்-சாரியை. செந்தாமரை - பண்புத்தொகை (செம்மை + தாமரை)

11. நட்பின் நலத்தை எண்ணிச் சீதை வருந்துதல்

பதவுரை

ஆழும் நீர் - ஆழமான தண்ணீரை உடைய
கங்கை — கங்கையாற்றின்கண்
அம்பி — படகுகளை
கடாவிய - செலுத்திய
ஏழை வேடனுக்கு - எளிய வேடர்குலத்தில் பிறந்த குகனுக்கு
எம்பி - என் தம்பி

நின் தம்பி - உனக்கும் தம்பி ஆவன்;
நீ தோழன் - நீ என் நண்பன் ஆவாய்;
மங்கை - சீதை
கொழுந்தி - அண்ணன் மனைவி ஆவாள்;
என சொன்ன - என்று இராமபிரான் கூறிய
வாழி நண்பினை - நட்புத் தன்மையை
உன்னி - நினைத்து
மயங்குவாள் - துன்பமுறுவாள்.
(வாழி - முன்னிலை அசை)

கருத்து: இராமபிரான் வேடர் தலைவனும் படகோட்டியுமாகிய குகனிடம், 'என் தம்பி இலக்குமணன் உன் சகோதரனே ஆவான்; நீ என் நண்பன்; சீதை உன் அண்ணி,' என்று கூறிய ஒப்பற்ற நட்பின் தன்மையை எண்ணிச் சீதா பிராட்டி வருந்தலானாள்.

விளக்கம்

அம்பி கடாவிய ஏழை வேடன்: இராமபிரான் தான் சக்கர்வர்த்தி திருமகனாய்த் தோன்றிய உயர்வை நோக்காது படகோட்டியும் தன்னைவிடச் செல்வத்தில் எளியவனுமாகிய குகனிடம் பெருநட்புப் பூண்டார். இஃது அவருடைய எளிமையை விளக்குவதாம்.

எம்பி நின் தம்பி; நீ தோழன்; மங்கை கொழுந்தி: இவை இராமபிரான் குகனிடம் கூறிய மொழிகளாம். தாம் குகனுடன் நட்புக் கொண்டது மட்டுமன்றித் தம் உறவினரும் குகனுடைய உறவினரே எனக் கூறிய நட்பின் திறம் பாராட்டற்குரியதாம். அதனை எண்ணியே சீதை வருந்துகிறாள். இது மட்டுமன்றி, "இதுவரை நாங்கள் உடன் பிறந்தார் நால்வராகவே இருந்தோம். இப்போது உன்னுடன் நாம் ஐவரானோம்," என்றும், குகன் இராமபிரானுடன் காட்டுக்கு வந்து அவருக்குப் பலவாறு தொண்டு புரிவதாகக் கூறியபோது, 'இங்குள்ள உன் சுற்றத்தார் என் சுற்றத்தாரே யாவர்; அவர்கள் உன்னைப் பிரிந்து வருந்த நான் பொறுக்கமாட்டேன். பரதன் எனக்காக நாடாள்கிறான்; நீ என் பொருட்டு இக் காட்டை ஆள்வாய்,' என்றும் கூறிச் சென்றனன். இந் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் சீதையின் மனக்கண் முன் நிற்கின்றன. அத்தகைய உயர் குணம் படைத்த இராமபிரானைப் பிரிந்தமைக்காக அவள் வருந்துகிறாள்.

'ஆழி நண்பினை' எனப் பாடங்கொண்டு கடல் போன்ற நட்பின் சிறப்பினை என்றும் பொருள் கூறுவர்.

இலக்கணம்: ஆழும்—தொழிற்பெயர். நீர்க்கங்கை—இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. கடாவிய—இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; கடாவு—பகுதி. ஏழை வேடன்—**இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.** எம்பி—என் தம்பி என்பதன் மரூஉ. (ஆழி நண்பினே—**உவமத் தொகை.**) அழுங்குவாள்; அழுங்கு—பகுதி; வ்—எதிர்கால இடை நிலை; ஆள்—பெண்பால் விகுதி.

12. அனுமான் சீதையைக் கண்டமை

பதவுரை

குரு நிறத்து - தன் உடலின் சிறந்த நிறத்தினால்
தனி ஒரு கொண்டல் ஆம்என- தனிப்பட்டதொரு மேகமோ என்று கூறுமாறு விளங்கும்
கருநிறத்தழகனுக்கு - கரிய நிறத்தோடு விளங்கும் பேரழகனாகிய இராமபிரானுக்கு
அமைந்த காந்தையை - ஏற்ற மனைவியான சீதா தேவியை
விரி மழைக்குலம்-பரவுகின்ற கரிய மேகக் கூட்டத்தை
கிழித்து ஒளிரும்-நடுவே கிழித்துக் கொண்டு தோன்றி ஒளி வீசுகின்ற
மின் என - மின்னலைப் போல
கரு நிறத்து அரக்கியர் - கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கியரின்
குழுவில் கண்டனன் - கூட்டத்துக் கிடையில் பார்த்தான் அநுமான்.

கருத்து: மேகம் போன்ற கரிய நிறத்தோடு பேரழகனாகிய இராமபிரானுக்கு ஏற்ற மனைவியாக வாய்த்த சீதாதேவி கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கியர் கூட்டத்திலே இருந்தைக் கிழித்துக் கொண்டு புறப்படும் மின்னலைப் போல் விளங்குவதை அநுமான் கண்டனன்.

விளக்கம்

சீதாதேவி கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கியர் கூட்டத்திடையே இருந்தமைக்கு மேகத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு ஒளி வீசும் மின்னலை உவமையாகக் கூறினர். மேகம் போன்றவர் கருநிற அரக்கியர். மின்னலைப் போன்றவள் பேரழகுடைய சீதாதேவி. இச்செய்யுள். **உவமையணி.**

இலக்கணம் : விரிமழை - **வினைத்தொகை.** மழை என்பது மழைக்குக் காரணமான நீருண்ட மேகத்தைக் குறித்தது. **காரிய**

ஆகு பெயர். கருநிறம் - பண்புத் தொகை. நிறத் தரக்கியர்- இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை.

13. அரக்கியர் இடையில் இருப்பவள் அன்னை சீதையே

பதவுரை

தொடற்கு அரும் - அருகில் நெருங்குவதற்கும் கூடாத (பயங்கரமான அல்லது அருவருப்பான)
அரக்கியர் - அரக்கமாதர்களால்
சுற்றும் - நாற்புறத்தும்
காவல் உள்ளாள் - பாதுகாவல் செய்யப் பட்டவளாகிய
மடக் கொடி - இளமை பொருந்திய பூங்கொடி போன்ற இந் நங்கை
கடல் துணை - கடல் அளவு உள்ள
நெடிய - (காதளவு) நீண்ட
தன் கண்ணின் நீர் - தன் கண்களிலிருந்து பெருகிய கண்ணீராகிய
பெருந்தடத்திடை - பெரிய தடாகத்தின் நடுவில்
இருந்தது - இருந்ததாகிய
ஓர் அன்னத் தன்மையாள்-ஒப்பற்ற அன்னப் பறவை போன்ற தன்மை உடையவளாகக் காணப்படுகிறாள்; (ஆதலின் இவள்)
சீதை ஆம் - சீதை ஆகிய
மாதரே கொல் - நங்கையே ஆவாள்.

(ஆம்-அசை)

கருத்து: அஞ்சத்தக்க அரக்கியர் காவலில் விளங்கும் பூங்கொடி போன்ற இந் நங்கை தன் கண்ணீர்க் குளத்தின் இடையில் அன்னப் பேடு போல் விளங்குகின்றமையால் சீதாதேவியே யாவாள் என்று அனுமான் முடிவு செய்தனன்.

விளக்கம்

சீதாதேவி கண்ணீர் சொரியும் நிலையில் கொடுமைக் குணம் வாய்ந்த அரக்கியர்களுக் கிடையில் காணப்படுகின்றமையால் அவள் தான் சீதை என்று அனுமான் முடிவு செய்தான். கொடுமையே வடிவமான, தொடுதற்கும் விரும்பத்தகாத அரக்கியர்க் கிடையில் சாந்தமே உருவமான, பேரழகுடைய நங்கை ஒருத்தி காணப்படுகின்றமையாலும், அவள் எப்பொழுதும் அழுது கொண்டே இருக்கின்றமையாலும் சீதையே அங்ஙனமிருத்தல் கூடுமாதலால் அனுமான் அங்ஙனம் முடிவு செய்தனன்.

பின்னர் அனுமான் இராமபிரானிடம் சென்று கண்டனன் கற்பினுக் கனியைக் கண்களால் (அவளுடைய நீரொழுகும் கண்

களைக் கொண்டு என்பது பொருள்) என்றும், 'கண்ணினீர்க் கடலில் கண்டேன்' என்றும் இதனையே வற்புறுத்திக் கூறுதல் காண்க.

சீதாதேவி எப்பொழுதும் அழுது கொண்டேயுள்ளமையால் அவள் கண்ணீர் பெருகிக் குளம் போல விளங்குகின்றதென்றும், அக்குளத்துக்கிடையில் பெண் அன்னம் போன்று அவள் திகழ்கிருள் என்றும் கூறியது உயர்வு சிறப்பைக் கொண்டு வந்த **உவமையணி**

இலக்கணம்: சுற்றுளாள் - **வினையாலணையும் பெயர்.** மடக்கொடி - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைப் புறத்துப் பிறந்த **அன்மொழித்தொகை;** பண்புத் தொகை அன்மொழி யாகவும் கூறலாம். கடல் + துணை = கடற்றுணை. (லள வேற்றுமையில் றடவும் என்ற விதியால் ல் ற் ஆகத்திரிந்தது,'னல முன்றனவும் ஆகும் தநக்கள்' என்பதனுல் 'து' 'று' ஆயிற்று. கண்ணின் நீர் - இன்ஐந்தனுருபு (நீங்கல் பொருள்) பெருந்தடம் -**பண்புத் தொகை.** இருந்தீது + ஓர் = இருந்தோர்.

14. சீதையைக் கண்ட அனுமன் மகிழ்ச்சி

பதவுரை

அறன் விடினது அன்று - தருமம் அழிந்து விடவில்லை;
யானும் வீகலென் - (இனி) நானும் இறக்க மாட்டேன்;
தேடினென்-(ஏனெனில்), சீதையைத் தேடித்திரிந்து
கண்டனன் - (இப்பொழுது) பார்த்தேன்;
தேவியே - (இவள்) சீதையே யாவள்;
எனு - என்று துணிந்து
உவகை தேன் உண்டான்- மகிழ்ச்சியாகிய மதுவைப் பருகியவனாகி
ஆடினன் - கூத்தாடினன்;
பாடினன் - பாடல்களைப் பாடினன்;
ஆண்டும் ஈண்டும் - அங்கும் இங்கும் (எங்கும்)
பாய்ந்து - தாவிக்குதித்து
ஓடினன் உலாவினன் - ஓடி உலவினன்.

கருத்து: அநுமன் சீதாதேவியைக் கண்டு, 'தருமம் அழியவில்லை. பலவிடங்களிலும் தேடியலைந்து தேவியைக் கண்டறிந்து விட்டமையால் இனி நானும் இறக்க மாட்டேன்; இவள் சீதாதேவியே' என்று மகிழ்ச்சி மிகப் பெற்றவனானன். இம்

கண்ணில்லார் பெற்று இழந்தாற் போல்

மகிழ்ச்சி மிகுதியால் ஆடியும் பாடியும் அங்கும் இங்கும் பாய்ந்து ஓடியும் களிப்படைந்தான்.

விளக்கம்

அநுமான் சீதையை இலங்கையின் மாடமாளிகைகள், மூலை முடுக்குகள் ஆகிய எங்கும் தேடியும் காணப்பெருமையால் முடிவாக அசோகவனத்தில் தேடிப்பார்ப்பேன் என்றும், அங்கும் காணமுடியாவிட்டால் இலங்கையை அழித்துத் தானும் உயிர்விடுவேன் ('விடுவேன் மற்றிவ் விலங்கல்மேல் இலங்கையை வீட்டி') என்றும் முடிவு செய்தமையால் சீதையைக் கண்டவுடன் 'இனி நான் இறக்க மாட்டேன்' என்று கூறினன்.

இலக்கணம்: வீகலேன் - **தன்மை ஒருமை வினைமுற்று:** வீ - பகுதி; கு - சாரியை; அல் - எதிர்மறை இடை நிலை ஏன - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி. தேடினென்-முற்றெச்சம். கண்டனன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. காண்-பகுதி; ட் - இடை நிலை; அன் - சாரியை; அன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி. தேவியே - ஏகாரம் துணிவுப் பொருளில் வந்தது. உண்டான் - முற்றெச்சம்.

15. அரவினீங்கிய தேவனே அவுள் கமலச் செல்வியே

பதவுரை

இது-(சீதையைச் சிறைவைத்த) இச்செயல்
மூவகைஉலகையும்-(சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம் ஆகிய) மூன்று உலகங்களையும
முறையின் நீக்கிய - நல்லொழுக்க நெறியினின்று நீங்கச் செய்த
பாவி - கொடுஞ்செயல் புரியும் இராவணன்
தன் உயிர் கொள்வான் - தன்னுடைய உயிரை (இராமபிரான்) வாங்கும் பொருட்டு
இழைத்த பண்பு - செய்த செயலாகும்;
ஆவதே - அவ்விதம் நடைபெறப்போவதேயாம்,
ஐயம் இல் - (சிறிதும் சந்தேகமில்லை; (ஏனெனில்)
அவன் - அந்த இராமபிரான்
அரவின் நீங்கிய - ஆதிசேடனினின்றும் நீங்கி வந்துள்ள
தேவனே - திருமாலே ஆவார்;
இவள் - இச்சீதை
கமலச் செல்வியே - செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியே யாவாள்.
(ஆல் - அசை)

கருத்து: இராவணன் சீதையைச் சிறைவைத்துள்ளமை அவன் தன்னுயிரை இழக்கும் பொருட்டுச் செய்த செயலேயாகும். இராமபிரான் திருமாலேயாவார். இவள் இலக்குமியேயாவாள். ஆதலால் அவ்வாறு நடைபெறப் போவதில் சிறிதும் சந்தேகமேயில்லை என்று அனுமன் கூறினன்.

விளக்கம்

இராவணன் மண், விண், பாதலம் என்ற மூவுலகிலும் உள்ளவர்க்குத் தீங்கு செய்தானகையால் அவனைப் பாவி என்று கூறுகின்றார்.

இராபிரான், சீதை இவர்கள் இயல்புகளை நோக்கும்போது இவர்கள் திருமால், இலக்குமி அமிசமாகவே விளங்குகின்றனர். அத்தகைய இவர்கட்குத் தீங்கு செய்தமையால் இராவணன் தன்னுயிரிழப்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை என்று அனுமன் எண்ணினன் என்க.

இலக்கணம்: உலகையும் - **முற்றும்மை** உலகு - **இடவாகு பெயர்.** தொள்வான் - **வானீற்றுவினையெச்சம்.** தேவனே, செல்வியே - ஏகாரங்கள் தேற்றப் பொருளில் வந்தன.

16. கற்பும் காவலும் ஏசுண்டதில்லை

பதவுரை

மாசு உண்ட - (இச் சீதை) அழுக்குப் படிந்த
மணி அனள் - இரத்தினம் போன்று விளங்குகின்றாள்;
வயங்கு – விளங்குகின்ற
வெங்கதிர் - வெப்பமான கிரணங்களையுடைய சூரியனது
தேசு உண்ட - ஒளி தன் மீது பொருந்தப் பெற்ற
திங்களும் என்ன - சந்திரனையும் போல
தேய்ந்து உளாள் - ஒளிமழுங்கிக் காணப்படுகின்றாள்;
காசு உண்ட-அழுக்குப்படிந்த
கூந்தலாள் - கூந்தலை உடையளாக விளங்குகின்றாள்;
கற்பும் - (ஆதலால் இவளுடைய) கற்பு நிலையும்
காவலும் - கற்பினின்று வழுவாமல்) தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் வல்லமையும்
ஏசு உண்டது இல்லை - சிறிதும் குற்றம் அடைந்ததாக இல்லை;
அறத்துக்கு - தருமத்திற்கு
ஈறு - அழிவு
உண்டோ - உண்டாகுமோ? (ஒருநாளும் உண்டாகாது).
(ஆல் - அசை)

கருத்து: இச்சீதாதேவி அழுக்குப்படிந்த இரத்தினம் போலவும், சூரியன் ஒளிதோயப் பெற்றமையால் ஒளி மங்கித் தோன்றுகின்ற சந்திரனைப் போலவும் ஒளி குன்றிக் காணப்படுகின்றாள். ஆதலால் இவளுடைய கற்பு நெறியும் கற்பினைக் காத்துக்கொள்ளும் வல்லமையும் சிறிதும் குற்றமடையவில்லை; என்று விளங்குகிறது. அறத்துக்கு அழிவு நேருதலும் உண்டோ? என்று அனுமன் எண்ணினன்.

விளக்கம்

இரத்தினம் மிக்க ஒளியுடையது. அஃது அழுக்குப் படிந்தமையால் அதன் ஒளி அடங்கி மங்கித்தோன்றும். சந்திரன் ஒளியுடையது; சூரியன் சந்திரனின் மீது படும்போது அதனுடைய ஒளி மங்கித் தோன்றும். இவைபோல இயற்கையில் பேரழகும் மிக்க ஒளியும் வாய்ந்த சீதை நீராடாத உடலை யுடையவளாய், அழுக்கேறிய ஒரே ஆடையை அணிந்தவளாய், சடையாகிய கூந்தலையுடையவளாய், இராமனைப் பிரிந்த ஏக்கத்தை முகத்தில் கொண்டு காணப்படுவதால் ஒளிகுன்றித் தோன்றினாள்.

புழுதி படிந்த ஒளிகுன்றிய மேனியும், அழுக்கேறிய கூந்தலுமே சீதையின் கற்பும் காவலும் அழியவில்லை என்பதை நன்கு விளக்குகின்றன. கற்பு நிலை குன்றியிருந்தால் இவள் இந்நிலையில் வருந்தியிருக்கவேண்டிய அவசியம் இராது என்று அநுமன் எண்ணினன்.

ஏசுண்ணல்—பழிக்கப்படுதல். கற்பு அழிதலும், கற்பைக் காத்துக்கொள்ளும் வல்லமை யில்லாமையும் பிறரால் பழித்தற்குரியன.

பெண்களுக்குக் கற்பு மட்டும் போதாது; அதனைக் காத்துக் கொள்ளும் ஆற்றலும் வேண்டும். ஆகவேதான் ஜானகியின் கற்பு மாத்திரம் அன்று; அதனைக் காக்கும் அவளுடைய மனவலிமையும் பாராட்டற்குரியது என்று அனுமன் புகழ்கின்றான்.

தான்கூறிய சீதையின் கற்பும் காவலும் அழியவில்லை. என்ற உண்மையை நிலைநாட்டுவதற்கு 'அறத்திற்கு அழிவு நேருவதும் உண்டோ' என்ற வேறொரு கருத்தைக் கூறி வற்புறுத்திக் காட்டுவதால் இது **வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாம்.**

வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி கவி தான் கூறக்கருதிய பொருளை வேறொரு கருத்தைச் சான்றாகக் கூறி நிலைநாட்டிக்

காட்டுவதாம். அங்ஙனம் கூறும்போது பொதுப் பொருளைச் சிறப்புப் பொருளாலும், சிறப்புப் பொருளைப் பொதுப் பொருளாலும் வற்புறுத்துவது முறை.

இலக்கணம்: மாசு + உண்ட = மாசுண்ட. அனள்: அன்னாள் என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். வயங்கு, வெங்கதிர்—வினைத்தொகை. வெங்கதிர்-பண்புத்தொகை. கதிர்த்தேசு, ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. திங்களும்—உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை; இசை நிறையென்றும் கொள்ளலாம். தேசு + உண்ட, காசு + உண்ட, ஏசு + உண்ட. கற்பும் காவலும்—உம்மைகள் எண்ணும்மைகள். ஈறுண்டோ—ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. ஈறு + உண்டோ.

17. இராமன் புயத்தையோ, சீதையின் மனத்தையோ சனகரின் குலத்தையோ எதைப் புகழ்வேன் எனல்

பதவுரை

கழல் புனை - வீரக்கழலை அணிந்த
இராகவன் - இராமபிரானின்
பொன் புயத்தையோ - அழகிய தோள்களையோ?
புகழ் - (யாவராலும்) புகழத் தகுந்த
வனிதையர் திலகத்தின் - மாதர்களுள் திலகம் போன்ற சீதையின்
மனத்தின் மாண்பையோ—மன வலிமையின்பெருமையையோ
கழல் வனை - வீரக்கழலை அணிந்த
அரசரின் வண்மை -அரசர்க்கு வேண்டிய ஈகைக்குணத்தை
மிக்கிடும்-(தம்மிடம்) மிகுதியாக்க் கொண்டுள்ள
சனகர்தம்- (சீதையின் தந்தையாகிய) சனகராம் பேரரசரின்
குலத்தையோ -மரபையோ?
யாதை சாற்றுகேன் -இவற்றுள் எதனைப் புகழ்ந்து சொல்வேன்!

கருத்து : அனுமன், 'சீதாதேவியை மனைவியாக அடையும் பேறு பெற்ற இராமபிரானின் தோள்களைப் புகழ்வேனே! எவ்வளவோ இன்னல்களுக்கிடையில் தன் கற்பைக் காத்து நிற்கும் அன்னையின் மனவலிமையைப் புகழ்வேனோ? இத்தகைய பெண்ணின் நல்லாளைப் பெற்ற ஜனகமகாராசனின் குலத்தைப் புகழ்வேனோ! எதைப் புகழ்வேன்,' என்று மகிழ்ச்சியால் பூரித்தனன்.

விளக்கம்

அருங்குணங்களும் கற்புக் காவலும் நிறைந்த சீதையை மனைவியாக அடையும் பேறு பெற்றமையால் இராமபிரானுடைய தோள்களும், இராவணன் அச்சுறுத்தியும், ஆசைகாட்டியும் இச்சை பேசியும் சிறிதும் கலங்காத கற்பு நெறியுடையவளாய் விளங்குவதற்குச் சீதையின் மனவலிமையே காரணமாதலால் அவள் மனவலிமையும், இத்தகைய உயர்குணம் குடிப்பிறப்பாலேயே அமையக் கூடியதொன்று ஆதலின் சீதையின் தந்தையாகிய ஜனகரது குலமும் புகழ்ச்சிக்குரியனவாயின. தன் மகிழ்ச்சி மிகுதியால் எதனைப் புகழ்வேன் என்று அனுமன் கூறினன்.

இலக்கணம்: புனைகழல், வனைகழல் — **வினைத்தொகைகள்.** வனிதையர் திலகம் — ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை. (வனிதையரில் திலகம் எனவிரியும்; உறழ்ச்சிப் பொருள்) சாற்றுகேன் — தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. சாற்று—பகுதி ;க்—இடைநிலை எதிர்காலம் காட்டியது; ஏன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி.

18. என் அடிமை பிழைத்திலது என அனுமன் மகிழ்தல்

பதவுரை

தேவரும் - தேவர்களும்
பிழைத்திலர் - ஒரு குற்றமும் செய்தார் அல்லர்;
தெய்வ வேதியர் - கடவுள் பக்தி வாய்ந்த அந்தணர்
ஏவரும்-எவரும்
பிழைத்திலர் - ஒரு குற்றமும் செய்தார் அல்லர்;
அறமும் - தருமமும்
ஈறு இன்று-அழிவில்லாதது;
எம் பிராற்கு - எம் தலைவராகிய இராமபிரானுக்கு
இனி இங்கு- இனி இவ்வுலகில்
செயல் அரியது - செய்வதற்கு இயலாத செயல்
யாவது - யாது உள்ளது ?
இனி ஆவ-இனி எல்லாச்செயல்களும் கை கூடுவனவாம்;
என் அடிமையும் - என் அடிமைத் தன்மையும்
பிழைத்தின்று ஆம்-தவறுதது ஆகும்
அன்றே - அல்லவா ?
(ஆல் - அசை)

கருத்து: சீதாதேவி கற்பு நெறி வழுவாமையால் தேவரும் முனிவரும், குற்றம் செய்தனரில்லை என்பது விளங்கும். தருமம்

என்றும் அழியாதது என்பதும் நிலைநாட்டப் பெறும். இராம பிரானுக்கு இனிச் செய்ய இயலாத செயல் யாது? எல்லாச் செயல் களும் முடியும். என் அடிமைத்தனமும் சிறக்கும் என்று அநு மன் கருதினன்.

விளக்கம்

தேவரும் முனிவரும் இராவணன் கொடுமைக்கு அஞ்சிப் பிழை செய்தவர்களைப் போல நடுங்கி வாழ்கின்றனர். சீதாதேவி கற்பு நெறி குன்றாமல் வாழ்வதால் இராமன் இலங்கை வந்து, இராவணனைக் கொல்வது உறுதி. ஆதலால் அவர்கள் பிழை செய்திலர் என்பது விளங்கும் என்று கூறினன். இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்று அதர்மத்தை அழித்துத் தருமத்தை நிலை நாட்டுவான் ஆதலால் அறமும் ஈறின்று என்றார்.

'புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை'

என்று வள்ளுவர் கூறியதற்கேற்ப ஒருவன் தன்பகைவன் முன் னும் தலைநிமிர்ந்து ஏறுபோல் நடக்கக் கூடிய பெருமித நிலையை அவனுடைய மனைவியின் கற்புநெறியே அவனுக்கு அளிக்கின் றது. சீதாதேவியார் கற்பு நெறி குன்றாமல் தன்னைக் காத்து வாழ்வதால் இராமபிரான் பெருமிதங்கொண்டு இராவணனைக் கொல்லல் உறுதி என்றும், இராமபிரானுக்கு இனிச்செய்ய அரியது என்று சொல்லக் கூடியது ஒன்றுமே இல்லை என்றும், இராமபிரானின் ஒப்பற்ற வீரத்துக்குச் சீதையின் கற்பையே காரணமாகக் கூறுகின்றான் அநுமன். சீதை யைக் காணவிட்டால் அநுமானது ஆற்றல் பயனற்றதாகி இருக் கும். அவன் வலிமை என்றும் புகழ்ச்சிக்குரியதாகி விட்டமையால் அடிமையும் பிழைத்திலது என்று கூறினன்.

இலக்கணம்: தேவரும், ஏவரும், அறமும்-உம்மைகள் **எண்ணும் மைகள்** பிழைத்திலர் - **பலர்பால் எதிர்மறை வினைமுற்று:** (பிழை + த் + த் + இல் + அர்) பிழை-பகுதி; த் - சந்தி த்-எழுத்துப்பேறு இல் - எதிர்மறை இடைநிலை; அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி. எம் பிரான் + கு = எம்பிராற்கு.

19. மாதவர் நோன்பினும் மங்கையர் நோன்பே மாண்புடையது

பதவுரை

குலனின் வந்து - நற்குலத்தில் பிறந்து
இல்லின் மாண்பு உடை - இல்லறத்திற்கு உரிய நற்குண நற்செயல்களை மேற்கொண்ட
நங்கையர் - மாதர்களின்
மனத் தவம் - சிறந்த மனவுறுதியாகிய தவத்தின் பெருமை
நவிலற் பாலதோ - நம்மால் கூறி முடியுந் தன்மைத்தோ? (முற்றிலும் கூறல் இயலாது; இத்தகையவர்கட்குமுன்)
வெங்கனல் வீக்கியும் - (கோடையில்) கொடிய தீயினை வளர்த்தும்
புனலில் மூழ்கியும் - (மழைக் காலத்தில்) தண்ணீரில் மூழ்கி இருந்தும்
நுங்குவ - பருகத்தக்க நீர் முதலியவற்றையும்
அருந்துவ - உண்ணத் தக்க உணவு முதலியவற்றையும்
நீக்கி - துறந்து
நோற்பவர் - தவம் புரிபவர்
எங்கு உளர் - எங்கு இருக்கத் தக்கவராவார்? (சிறிதும் இணையாகார்.)

கருத்து : சிறந்த குடியில் பிறந்து நல்லொழுக்கமுடைய மகளிரின் மன உறுதியாகிய தவம், நெருப்பிடை நின்றும், நீரில் மூழ்கியும், உண்ணும் உணவையும் பருகும் நீரையும் துறந்தும் தவம் செய்யும் துறவிகளின் தவத்தினும் மாண்புடையதாகும்.

விளக்கம்

பெண்களின் மன ஆற்றலானது துறவிகளின் தவத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது ஆகும் என்று கூறியமையால் சீதாதேவியின் கற்பாற்றல் சிறந்த துறவிகளின் தவ வலிமையைக் காட்டிலும் சிறந்தது என்பதை விளக்கினர்.

துறவிகளின் தவ வலிமையினும் பெண்களின் கற்பு வலிமை சிறந்தது என்பதனைக் கொக்கெரித்த கௌசிகன் என்னும் அந்தணன் கதையால் உணர்க.

இலக்கணம் : வெங்கனல் — பண்புத்தொகை. நுங்குவ, அருந்துவ—பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்கள். நோற்பவர்—பலர்பால் வினையாலணையும் பெயர். நவிலற் பாலதோ — ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

20. காணநோற்றிலன் கமலக்கண்ணனே

பதவுரை

நங்கை தோன்றலால் - சிதை பிறந்தமையால்
மனைப்பிறவி - உயர்குடிப் பிறப்பும்
பெண்மை - பெண் பிறப்பும் (ஆகிய இவை)
பேண - (யாவரும்) விரும்புமாறு
நோற்றதுபோல் - தவம் செய்து உயர்ந்தமைபோல
நாணம் - (பெண்களுக்கே உரிய) நாணம் என்னும் பெருங்குணமும்
நோற்று உயர்ந்தது - தவம் செய்து மேன்மை பெற்றது;
இவள் - இந்தச் சிதை
ஈண்டு - இவ்வசோகவனத்தில்
மாண - சிறப்பாக
நோற்று இருந்த - (கணவனையே எண்ணியிருத்தல் ஆகிய) தவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்த
ஆறு எலாம் - வகைகளை எல்லாம்
அவன் - அவ்விராமபிரான்
கமலக் கண்களால் - செந்தாமரைபோன்ற தம் கண்களால்
காண நோற்றிலன் - பார்ப்பதற்குத் தவஞ் செய்திலன்.

கருத்து: சீதா தேவி இவ்வுலகில் அவதரித்தமையால் குடிப்பிறப்பும், பெண் தன்மையும், நாணமும் ஆகிய இவைகள் உயர்வு பெற்றன. இவ்வசோக வனத்தில் தேவி நோற்கும் இவ்வரிய நோன்பினை இராமபிரான் காணத் தவம் செய்யவில்லையே!' என்று அனுமன் கருதினன்.

விளக்கம்

சீதையின் கற்புச் சிறப்பால் பெண் குலத்துக்கே பெருமை ஏறபட்டது. உயர்குடிப் பிறப்பிற்கும், பெண்களின் சிறந்த பண்பாகிய நாணத்திற்கும் சிறப்பு உண்டாயிற்று. ஆதலால் அக்குணங்கள் தவம் செய்து அவ்வுயர்வைப் பெற்றன என்று கூறுகின்றார்.

இராமபிரான் தன்னைப் பிரிந்த சீதை வருந்தித் தன் நினைவாகவே தவம் செய்யும் இந்நிலையைக்காணின் பெருமகிழ்ச்சி கொள்வார், அப்பெரு மகிழ்ச்சியை அவர் அடைவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமையால் 'காண நோற்றிலன்' என்று அனுமன் கூறினன்.

இலக்கணம்: நோற்று + ஈண்டு + இவள் + இருந்த = நோற்றீண்டிவளிருந்த. நோற்றிலன் — எதிர் மறைவினைமுற்று. நோல்-

பகுதி; ல் ற் ஆகத்திரிந்தது சந்தி; ற்—இறந்த கால இடைநிலை இல்—எதிர்மறை இடைநிலை; அன்—விகுதி. கமலக்கண்கள்—உவமத்தொகை.

21. சீதையின் கற்பின் காவலைப் புகழ்தல்

பதவுரை

தருமமே காத்ததோ - (சீதையின் மனநிலை தவறாமல்) அறம்தான் பாதுகாத்ததோ?
சனகன்- (அல்லது) சீதையின் தந்தையாகிய சனகமகாராசனது
நல்வினைக்கருமமே - நல்வினைச் செய்கையே
காத்ததோ -பாதுகாத்ததோ? (இவையன்றி)
கற்பின் காவலோ - (சீதையின்) கற்பினால் காக்கும் காவல் தானோ?
அருமையே அருமையே - (இத்தகையதொரு காவல்) மிக்க அருமையானதே!
ஆர் இது ஆற்றுவார் - யார் இவ்விதம் பொறுக்கவல்லவர்?
எம்மனோர்க்கு - எம்போன்றவரால்
ஒருமையே - யாதொருவிதத்தாலாவது
உரைக்கற்பாலதோ - புகழ்ந்து கூறுதல் இயலுமோ? (இயலாதாம்.)

கருத்து: சீதையின் மனநிலை கெடாமல் அறம்தான் காத்ததோ? அன்றிச் சனக மகாராசன் செய்த நல்வினைதான் காத்ததோ? அல்லாமல் சீதையின் மனவலிமைதான் காத்ததோ? யார் இத்தகைய நோன்பினை ஆற்றவல்லவர்! இவளுடைய தவவலிமையை எம்போன்றவரால கூறல் இயலுமோ? (இயலாது)

விளக்கம்

சீதாதேவியின்மீது ஆசைகொண்டு தூக்கிவந்த இராவணன் அவளை நெருங்கவும் முடியாதபடி தருமம்தான் பாதுகாத்திருக்க வேண்டும் என்று அனுமன் கருதினன். அவ்வாறு அறம் காப்பதற்குச் சீதையின் தந்தையாகிய சனக மகாராசன் செய்த நல்வினையே காரணமாகும். ஆதலால் சனகன் நல்வினைக் கருமம் காத்தது என்று அடுத்தபடியாக நினைத்தான். சனகன் நல்வினை செய்திருந்தாலும் சீதையின் மனம் திரும்பியிருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும் என்று நினைத்தவுடன் அறம், சனகன் நல்

வினை இவற்றிற் கெல்லாம் மேலாகச் சீதாதேவியின் மனத்திண்மையே அவளைக் காத்தது என்றும் அனுமன் கருதினன். அனுமனின் மனநிலைமையைப் படிப்படியாகக் கவிஞர் கூறும் திறம் அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

இலக்கணம்: முதல் மூன்று ஓகாரங்கள் **ஐயப்பொருளில் வந்தன.** அருமையே அருமையே—**அடுக்குத்தொடர்**(மிகுதிப்பொருளில் வந்தது) உரைக்கற்பாலதோ - ஓகாரம் **எதிர் மறைப் பொருளில் வந்தது.**

22. தீவினை அறத்தை வெல்லுமோ?

பதவுரை

அல்லினும் பகலினும் - இரவிலும் பகலினும் (எப்பொழுதும்,
அமரர் - தேவர்கள்
ஆள் செய்வார் - அடிமைத் தொழில் புரிவர்;
செல்வமோ - இராவணனின் செல்வச் சிறப்போ
அது - அப்படிப்பட்டது;
இவர் தீமையோ - (இராவணனால் ஏவப்பட்ட) இவ்வரக்கியர் செய்யும் கொடுமையோ
இது - இப்படிப்பட்டது;
ஒருவர்க்கு- (சீதையைத் தவிர) வேறொருவருக்கு இத்தகைய சூழ்நிலையில்
ஈது - இவ்வாறு கற்புத்தவறு திருத்தல்.
ஒல்லுமோ - இயலுமோ? (இயலாது)
இனி - இனிமேல்
உறுகண் - (சீதைக்கு நேரக் கூடிய) துன்பம்
யாது - யாது உள்ளது? (ஒன்றும் இல்லை)
தீவினை - பாவம்
அறத்தை - தருமத்தை
மெய்ம்மையால் - உண்மையாக
வெல்லுமோ - வெற்றிகொள்ள வல்லதோ? (அன்று)

கருத்து; இராவணன் தேவரையும் ஏவல் கொள்ளும் செல்வச்சிறப்புடையவன்; அவனால் ஏவப்பட்ட அரக்கியர்களோ மிகவும் கொடியவர்கள். இச் செல்வச் சிறப்பையும் மதியாமல், கொடுமையையும் பொருட்படுத்தாமல் கற்பைப் போற்றி வாழும் உயர் பண்பு சீதாதேவியைத் தவிர வேறொருவருக்கு இயலுமோ? இதைவிடச் சீதாதேவிக்கு ஏற்படக்கூடிய துன்பம் இனி உண்டோ? அறத்தைத் தீவினை வெல்ல முடியுமோ? (முடியாது) அது போல அறவடிவினளாகிய தேவியைத் தீவினையாளனாகிய இராவணன் ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்று அனுமன் கருதினன்.

விளக்கம்

இராவணன் பெருஞ் செல்வச் சிறப்புடையவன். தேவர்கள் அவன் அரண்மனையில் அவன் ஏவிய பணிகளைச் செய்யும் பணியாளராயுள்ளனர். இத்தகைய செல்வச் சிறப்பு பெண்களின் மனத்தை நெகிழச் செய்யும் இயல்பு வாய்ந்தது. அத்தகைய நிலையிலும் தேவி தன் கற்புத் தன்மையைக் காத்து வாழ்ந்தது அவள் மனவலிமையை நன்கு விளக்குகின்றது.

அரக்கியர் இராவணன் எண்ணத்துக்கு இயையுமாறு சீதா தேவியைக் கொடுமைப் படுத்துவதற்கோ எல்லையே இல்லை. இவ்வளவு கொடுமைகளைச் சகிக்க முடியாமல் இறத்தலோ அன்றி இணங்குதலோ செய்வதே பெண்களுக்கியற்கையாக இருக்க, புலிக்கூட்டம் போன்ற அரக்கியரிடையே தனியளாய்த் துன்புற்று அக்கொடுமைகளைச் சகித்துக்கொண்டு இராமபிரா னின் வரவை எதிர் நோக்கி உயிர் வாழ்ந்து கற்பைப் போற்று தல் மிகவும் அரியதாதலின் அனுமன் சீதாதேவியின் மனவலி மையைப் புகழ்வதுடன் இனி எத்தகைய துன்பமும் அன்னையை ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்றும் கூறுகின்றான்.

அது, இது என்று அனுமன் தான் நேரில் கண்ட செல்வச் சிறப்பையும், கொடுமையையும் சுட்டிக் கூறுகின்றான்.

இலக்கணம்: ஆள் + செய்வார் = ஆட்செய்வார், ஒல்லுமோ வெல்லுமோ — ஓகாரங்கள் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தன. அமரர் — **காரணப்பெயர்** (மரணமில்லாதவர் என்ற காரணம் பற்றி வந்தது) செல்வமோ—ஓகாரம் **உயர்வு சிறப்பு.** தீமையோ—ஓகாரம் இழிவு சிறப்பு.

IV. இக்காலச் செய்யுள்

1. குசேலோ பாக்கியானம்

பெயர்க்காரணம் : குசேல + உபாக்கியானம் = குசேலோபாக்கியானம். குசேலருடைய சரித்திரத்தைக் கூறும் நூல் என்பது இதன் பொருள். குசேலன் — கிழிந்த ஆடையை அணிந்தவன். உபாக்கியானம் - கிளைக்கதை. பாகவதம் என்ற கண்ணபிரானின் வரலாற்றைக் கூறும் நூலில் இது கிளைக்கதையாகக்கூறப்

பட்டிருக்கிறது. அக்கதையே விரிவாக எழுதப்பட்ட நூலாதலின் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது.

ஆசிரியர்: வல்லூர்த் தேவராசப் பிள்ளை.

தந்தையார்: வீராசாமிப் பிள்ளை.

ஊர்: தொண்டைநாட்டில் உள்ள வல்லூர்

மரபு: கருணீகர் மரபு (கணக்காயர்)

காலம்: சுமார் நூறு வருடங்களுக்குமுன் வாழ்ந்தவர்.

(கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இடைப் பகுதி)

இப்புலவர் பாகவதத்தில் உள்ள குசேலர் சரித்திரத்தையும், தெலுங்கு மொழியில் வரகவி என்பவர் இயற்றிய குசேலோபாக்கியானத்தையும் தழுவித் தமிழில் நவரசமும் அமைய இந்நூலை 773 பாடல்களால் பாடியுள்ளனர். இந்நூல் சொற்சுவை, பொருட்சுவைகளுடன் கற்பவர்க்கு எளிமையும் இனிமையும் அமைந்தது. இந்நூல் மனைவி கணவனை எத்தகைய நிலையிலும் வெறுத்தல் கூடாது. பயனை விரும்பாது இறைவனிடம் பக்தி செலுத்தவேண்டும். பெருஞ்செல்வராயிருந்தாலும் தம் முடைய இயல்பிலிருந்து மாறக்கூடாது என்பன போன்ற உண்மைகளைச் சுசிலை, குசேலர், கண்ணபிரான் ஆகியவர்களைக் கொண்டு முறையே விளக்கிக் காட்டும் அரிய நூலாம்.

இது 1. குசேலர் மேல்கடலடைந்த அத்தியாயம், 2. குசேலர் தம் நகர்ப்புற மடைந்த அத்தியாயம், 3. குசேலர் வைகுந்தமடைந்த அத்தியாயம் என்று மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. நம்பாடப் பகுதி முதற் பிரிவில் வந்துள்ளது.

குசேலரது இல்லற வாழ்க்கை

குசேலர் தம் மனைவி சுசிலை என்பவளுடன் நடத்திய இல்லற வாழ்க்கையைப் பற்றியும், அதில் ஏற்பட்ட இன்னல்களைப் பற்றியும் கூறும் பாடல்கள் நமக்குப் பாடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

1. சுசீலையின் குண நலன்கள்

பதவுரை

மாசு இலா - (குசேலர் மனைவியான சுசிலை என்பவள்) குற்றம் சிறிதும் இல்லாத

குலத்து வந்தாள் - உயர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவள்; வரு விருந்து - தம்மை நாடி

வரும் விருந்தினரை
உவப்ப - மகிழ்ச்சியடையுமாறு
ஊட்டும் - அவர்களுக்கு உண வளித்து உபசரிக்கின்ற
நேசம் மிக்குடையாள்-பேரன்பு மிகக் கொண்டவள்;
கொண்கன் - தன் கணவ னுடைய
நினைப்பு அறிந்து - எண்ணத் தைத் தெரிந்துகொண்டு
ஒழுகு நீராள் - நடந்துகொள் ளும் உயர்ந்த ஒழுக்க முடை யவள்;
தேசு உறு - புகழ் பொருந்திய (புகழுக்குரிய)
வாய்மை உள்ளாள்-உண்மைக் குணம் நிறைந்தவள்;
சினந்திடல் என்றும் இல்லாள்- எப்பொழுதும் கோபம் என் பது சிறிதும் இல்லாதவள்;
பேசு திண் கற்பு வாய்ந்தாள் - உயர்வாகப் பேசுகின்ற உறு தியான கற்பு நெறியுடை யவள்;
பெற்றதே கொண்டு - தன் கணவன் விரும்பி அளிக்கத் தான் பெற்றதையே பெரி தாகக் கருதி
உவப்பாள் - மன மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

கருத்து: குசேலருடைய மனைவியான சுசீலை என்பவள் குற்ற மற்ற உயர்குலத்தில் பிறந்தவள்; விருந்து போற்றும் பண்புடைய வள்; கணவன் கருத்தறிந்து நடக்கும் ஒழுக்கம் உடையவள்; உண்மைக்கு உறைவிடமானவள்; கோபம் அறியாதவள்; உறுதியான கற்புவாய்ந்தவள்; வருவாயறிந்து செலவுசெய்யும் மாண்புடையவள்.

விளக்கம்

இல்லற வாழ்க்கையை ஏற்று நடத்தும் பெண்டிர் வாய்மைக் குணம், சகிப்புத்தன்மை, கணவன் கருத்தறிந்து நடக்கும் இயல்பு, விருந்தினரை உபசரிக்கும் பண்பு ஆகிய நற்குணங்கள் யாவும் வாய்ந்தவராய் இருத்தல்வேண்டும். இத்தகைய உயர் பண்புகள் யாவும் உயர்குடிப்பிறந்த பெண்களுக்கே அமைவதாம்.

சுசீலை மேற்கூறிய நற்குணங்கள் யாவும் ஒருசேரப்பெற்றுச் சிறந்த இல்லறத் துணைவியாக விளங்கினள் என்பதாம்.

இலக்கணம்: மாசு + இலா = மாசிலா. இலா — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். விருந்து-பண்பாகுபெயர் (விருந்தினரைக் குறித்தது) உவப்ப - எதிர்கால வினையெச்சம். தேசு + உறு = தேசுறு. திண்கற்பு - பண்புத்தொகை. பெற்றது - ஒன்றன்பால் வினையாலணையும் பெயர்.

2. பிறரிடம் சென்று யாசிப்பதன் இழிவு

பதவுரை

பல் எலாம் தெரியக்காட்டி - பற்கள் எல்லாம் தெரியும்படி காட்டிக் கெஞ்சி
பருவரல் - தம் துன்பத்தினை
முகத்தில் கூட்டி - தம் முகத்திலேயே தெரியுமாறு தோற்றுவித்து
சொல் எலாம் சொல்லி - எவ்வளவு ஒருவனைப் புகழ்ந்து கூற முடியுமோ அவ்வளவும் கூறி
நாட்டி - அவன் புகழை நிலைநிறுத்திப் பேசி
துணைக்கரம் - தம்முடைய இரண்டு கைகளையும்
விரித்து நீட்டி - விரித்து நீட்டிக் கேட்டு
மல் எலாம் - தம்முடைய பெருமை முழுவதையும்
அகல ஓட்டி - தம்மைவிட்டு நீங்குமாறு செய்து
மானம் என்பதனை - மானம் என்ற அருங்குணத்தை
வீட்டி - கொன்று (மானமிழந்து)
இல் எலாம் இரத்தல் - வீடுகள் தோறும் சென்று யாசித்தல்
அந்தோ - ஐயோ
எந்த ஞான்றும் - எப்பொழுதும்
இழிவு இழிவு - மிக்க இழிவைத் தருவதாகும்.

கருத்து: தம் பற்கள் எல்லாம் தெரியுமாறு தம் துன்பத்தினை முகத்தில் தோற்றுவித்து, அவர்களைப் பலவாறு புகழ்ந்து பேசிக் கைகளை நீட்டி; பெருமை, மானம் இவைகளை இழந்து வீடுதோறும் சென்று பிறரிடம் யாசிப்பது மிகவும் இழிந்த செயலாகும்.

விளக்கம்

இச்செய்யுள் இரத்தலின் கொடுமையை நன்கு சித்திரிக்கின்றது. ஒருவரிடம் சென்று ஒரு பொருளை யாசிப்பவர் தம் பற்கள் தோன்றக் கெஞ்சி, முகத்தில் தம் வறுமைத் துன்பத்தைத் தோற்றுவித்து அவர்களைப் பலவாறு புகழ்ந்து பேசித் தம் மானத்தையும் பெருமையையும் இழந்து நிற்க வேண்டியுள்ளது. அது மிக மிக இழிவானதாகும். 'ஈ யென இரத்தல் இழிந்தன்று' என்று பண்டைப் புலவர் கூறியதும், 'ஏற்பது இகழ்ச்சி' என்று ஔவையார் கூறியதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன. சொல் எலாம் சொல்லி நாட்டி - தன் வறுமைத் துன்பத்தைப் பலவாறு எடுத்துக்கூறி அதனை நிலைநிறுத்திக்காட்டி என்றும் பொருள் கூறலாம்.

கீரியும் பாம்பும் போல

இலக்கணம்: பருவரல் - தொழிற் பெயர். வீட்டி - வினையெச்சம். வீட்டு - பகுதி. அந்தோ - இரக்கப்பொருள் தரும் இடைச்சொல். இழிவு இழிவு - அடுக்குத் தொடர் மிகுதிப்பொருளில் வந்தது.

3. குசேலர் குடும்பம் அடைந்த வறுமை

பதவுரை

இருநிலத்து - இப் பெரிய உலகத்தில்
யாவர்கண்ணும் - யாவரிடத்தும் சென்று
ஏற்பதை - யாசிப்பதை
இகழ்ச்சி என்ன - இழிவான செயல் என்று கருதி
ஒருவிய - நீக்கிய
உளத்தான் - மனதையுடைய வணுகிய குசேலன்
காட்டில் உதிர்ந்து - வனத்தில் தானக உதிர்ந்து
கொள்வாருமின்றி - எடுத்துச் செல்வார்ஒருவரும்இல்லாமல்
அருகிய - காய்ந்து சுருங்கிக் கிடக்கின்ற
நீவாரப் புல் தானியம் - வன நெல்லாகிய புல்லரிசியை
ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து - நன்றாகத் தேடி
உருவ ஒண்ணகத்தால் - அழகிய தன் ஒளிபொருந்திய நகங்களால்
கிள்ளி எடுத்து - ஒவ்வொன்றாகப் பொறுக்கி எடுத்து
உடன் சேரக் கொண்டு-எல்லாவற்றையும் ஒருங்கு சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டு

கருத்து: இவ்வுலகில்பிறரிடம் சென்று யாசிப்பதை இழிவெனக்கருதிய குசேலமுனிவர் காட்டில்கொள்வாரின்றிக்காய்ந்து உதிர்ந்து போகும் புல்லரிசிகளைத் தேடிக்கொண்டு வந்தார்.

விளக்கம்

காட்டில் தாமாக உதிரும் தானியங்களைச்சேகரித்துவந்தார் என்பதிலிருந்து குசேலர் ஓரறிவுயிர்களாகிய செடி கொடிகளிடத்தும் கொண்டிருந்த அருள் உள்ளம் நன்கு விளங்கும்.

கொள்வாரின்றி உதிர்ந்த தானியங்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டுதந்தார் என்றமையால் அவருடைய தன்னலம் கருதாத் தன்மையும் நன்கு விளங்குகிறது. பிறர்க்குப் பயன்படுகிறதாயின் அதனையும் ஒழித்திருப்பார் என்க.

உருவ என்பதற்குத் தன் நகத்தால் உருவி எடுத்தார் என்னும் பொருள் கூறலாம்.

நீவாரப்புல்: குளங்கட்கு அருகில் விளைவிப்பார் ஒருவரும் இன்றித் தாமாவே முளைத்து நெல்லையளிக்கும் ஒருவகைப்பயிர். இப்பயிரினின்றும் தோன்றும் நெல்லைக் குளநெல் என்றும் கூறுவர்.

இலக்கணம்: இருநிலத்து+யாவர் = இருநிலத்தியாவர்: இ—குற்றியலிகரம்; ஒருவிய—பெயரெச்சம்; (ஒருவு+இன்+அ) ஒருவு—பகுதி; இன்—இறந்தகால இடைநிலை; ('ன்' கெட்டு 'இ' மட்டும் நின்றது.) அ—பெயரெச்ச விகுதி. உளத்தான்—குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கொள்வாரும்-உம்மை இழிவுசிறப்பு; நீவாரப்புல்—நீவாரமாகிய புல் என விரியும்; இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை; ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து—அடுக்குத்தொடர்; (பன்மைப் பொருளில் வந்தது) ஒண்மை+நகம் = ஒண்ணகம்—பண்புத் தொகை. சேரக்கொண்டு வந்து என்று அடுத்த பாட்டோடு இயைதலின் இப்பாட்டு குளகம்.

4. குசேலரின் கவலையற்ற வாழ்வு

பதவுரை

வந்து - குசேலர் அப் புல்லரிசியைக் கொண்டு வந்து
மனை கை நீட்ட - மனைவியின் கையில் தர
அந்த மெல்லியல் -அந்த மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த மனைவியாகிய சுசீலை
வாங்கி - அதனைப் பெற்று
அவற்றைக் குற்றி - அத்தானியங்களைக் குற்றி உமிநீக்கி
பாகம் செய்து - சுவையான உணவு சமைத்து
அதிதிக்கு ஓர் பாகம் வைத்து- தம்மை நாடிவரும் விருந்தினர்க்கு ஒரு பகுதிவைத்து விட்டு
தந்த தன்பங்கு - தனக்கு அளித்த தன் பங்கு உணவை
அயின்று - உண்டு
தவல் அரும் - கெடுதல் இல்லாத
உவகைபூத்து - மகிழ்ச்சி நிரம்பப் பெற்று
மந்திர மறைகட்கு - மந்திரங்களுக்கும், வேதங்களுக்கும்
எட்டா - எட்டாத (அவைகளால் அடைய முடியாத)
மாலடி - திருமாலின் திருவடிகளை
நினைந்து இருப்பான்-(குசேலர்) வழிபாடு செய்து கொண்டு வாழ்ந்து வருவாராயினர்.

கருத்து: குசேலர் அப் புல்லரிசியைக் கொண்டுவந்து மனைவியினிடம் அளிக்க, அவ்வம்மையார் அதனை வாங்கிப் பக்குவப் படுத்தி உணவு சமைத்து விருந்தினர்க்கு ஒரு பங்கு வைத்து

விட்டுத் தனக்கென்று கொடுத்த பங்கை உண்டு, மிக்க மகிழ்ச்சியோடு இறைவனை வழிபட்டு வாழ்ந்து வருவாராயினர்.

விளக்கம்

தம் குடும்பம் வறுமையால் வருந்துகின்ற மிக்க துன்ப நிலையிலும் தம்மை நாடிவரும் அதிதிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமையை மறவாமல் அதிதிக்கோர் பங்கு வைத்து மிகுந்ததை உண்டனர் என்றமையால் குசேலர், சுசீலை என்பவர்தம் உயர் குணம் நன்கு விளங்கும்.

தமக்குக் கொடுத்த சிறு பகுதி உணவையே உண்டு திருப்தி கொண்டுசிறிதும் மனக்கவலையின்றித் திருமாலிடம் பக்தியில் மூழ்கிக்கிடந்தார் குசேலர் என்றதால் அவருடைய பற்றற்ற தன்மையும், திருப்தியான மனமும், கடவுட் பக்தியும் நன்கு விளங்கும். எத்தகைய் வறுமை நிலையிலும் திருமாலை வழிபடுதலை மறத்தலாகாது என்ற உண்மையைக் குசேலருடைய இக்குணத்தால் நாம் நன்கு உணரலாம்.

இலக்கணம்: மனை கை—ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. கை நீட்ட—கையில் நீட்ட என விரிதலின் **ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.** மெல்லியல்—பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த **அன்மொழித் தொகை;** அயின்று — வினையெச்சம்; அயில்—பகுதி; ற்—இடை நிலை; உ—வினையெச்ச விகுதி; மந்திரமறை - மந்திரமும் மறையும் எனவிரிதலின் **உம்மைத்தொகை.** எட்டா-ஈறுகெட்ட **எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.**

5. சுசீலையின் பெருந் துன்பம்

பதவுரை

ஒருமகவுக்கு- ஒரு குழந்தைக்கு
அளித்திடும்போது - உணவு கொடுக்கும்போது
ஒரு மகவு - வேறொரு குழந்தை
கை நீட்டும்- தனக்கும் உணவு வேண்டு மென்று கை நீட்டிக் கேட்கும்;
முந்தி மேல் வீழ்ந்து - அந்தக் குழந்தையைத் தள்ளி முந்திக்கொண்டு மேலேவிழுந்து
இருமகவும் கை நீட்டும் - வேறு இரு குழந்தைகளும் உணவுக்காகக் கை நீட்டும்;
மும் மகவும் கைநீட்டும் - மற்றும் மூன்று குழந்தைகளும் உணவு கேட்கும்;
என் செய்வாள் - பாவம் சுசீலை எளிய அந்த உணவைக் கொண்டு யாது செய்வாள் ?
ஒரு மகவு - ஒரு குழந்தை

பொருமி அழும் - (உணவு கிடைக்காமையால்) விம்மி விம்மி அழும்;
மற்று ஒரு மகவு - மற்றொரு குழந்தை
கண் பிசைந்து அழும் - கண்களைக் கையால் பிசைந்து அழும்;
மற்று ஒரு மகவு - வேறொரு குழந்தை
பெருநிலத்தில் - பெரிய பூமியில்
புரண்டு விழா - புரண்டு வீழ்ந்து
கிடந்து அழும் - அங்ஙனமே கிடந்து அழும்;
எங்ஙனம் சகிப்பாள் - சுசீலை இந்தத் துன்பத்தை எவ்வாறு பொறுத்துக்கொள்வாள்?
பெரிதும் பாவம் - அவள் நிலை மிகவும் வருந்தக்கூடியதாம்.
(ஆல் - ஆசை)

கருத்து: சுசீலை ஒரு குழந்தைக்குச் சிறிது உணவு கொடுக்க முற்பட்டால் மற்றொரு குழந்தை கை நீட்டும்; வேறு இரு குழந்தைகள் தள்ளிக்கொண்டு மேல் விழுந்து உணவு பெறத் துடிக்கும்; மற்றும் மூன்று குழந்தைகள் அவர்களினும் முற்பட்டுக் கைநீட்டும். பாவம் சுசீலை என் செய்வாள்! உணவு கிடைக்காமையால் ஒரு குழந்தை விம்மி அழும்; மற்றொன்று கண்களைப் பிசைந்துகொண்டு அழும்; வேறொன்று பூமியில் வீழ்ந்து புரண்டழும். சுசீலை இத்துன்பங்களை எங்ஙனம் சகிப்பாள்! அவள் நிலை மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

விளக்கம்

சுசீலை வறுமையின் மிகுதியால் தன் குழந்தைகளுக்கும் போதிய அளவு உணவு அளித்துக் காக்க முடியாத நிலையில் உள்ளதைக் கவிஞர் உள்ள முருக எடுத்துக் கூறுகிறார். குழந்தைகளின் இயல்பை உள்ளது உள்ளவாறு எடுத்துக் கூறும் திறம் பாராட்டற்குரியதாம். இது **தன்மை நவிற்சியணியாம்.**

தன்மை நவிற்சி யணியாவது உள்ளதை உள்ளவாறே புனைந்துரை கலவாமல் எடுத்துக் கூறுவதாகும்.

இலக்கணம்: இரண்டு + மகவு—இருமகவு; மூன்று + மகவு= மும்மகவு. விழா— **செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்;** உடன் பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. (வீழ்ந்து என்று பொருள்படும்) பெருநிலம்—பண்புத்தொகை.

6. சிறுவர் செயல்

பதவுரை

ஓர் சேய் - ஒரு குழந்தை
அந்தோ - ஐயோ!
என் வயிற்று எழுந்த - என் வயிற்றில் ஏற்பட்ட
பசி அடங்கிற்று இல்லை என - பசி சிறிதும் அடங்கவில்லை என
அழும் (ஆல்) - வருந்தியழும்;
ஓர் சேய் - மற்றொரு குழந்தை
அன்னாய் - தாயே!
சிந்தாத கஞ்சி—கீழே சிந்தாத கஞ்சியாகிய உணவினை
எனக்கு வார்க்கிலை என-எனக்கு வார்க்கவில்லை என்று
பொய் செப்பும் - பொய் கூறும்!
ஓர் சேய் - மற்றொரு குழந்தை
முந்து ஆர்வத்து - (மற்றொரு முறை)முன்னேவாங்கவேண்டும் என்ற விருப்பத்தால்
மிசையப் புகும்போதினில்-தன் கையில் உள்ள உணவினை உண்ணத் தொடங்கும் போது
ஒரு சேய் - மற்றொரு குழந்தை
முடுகி ஈர்ப்ப - (அதனை) விரைந்து இழுக்க
மற்று அச்சேயும்-அந்த (உணவினை உண்ணத் தொடங்கிய குழந்தையும்
நந்தா - சிறிதும் இளைக்காமல்
எதிர் ஈர்ப்ப - எதிரே பற்றி இழுக்க
சிந்துதற்கு - இரண்டு குழந்தைகட்கும் கிடைக்காமல் கீழே சிந்தும் கஞ்சிக்கு
ஓர் சேய் - வேறொரு குழந்தை
நயக்கும் - ஆசைப்படும்.

கருத்து: ஒரு குழந்தை தன் தாயை நோக்கி ஐயோ, என் பசி அடங்கவில்லையே என்று அழும்; மற்றொரு குழந்தை எனக்குக் கஞ்சி வார்க்கவில்லையே என்று பொய் கூறும்; மற்றொரு குழந்தை தான் பெற்ற கஞ்சியை ஆசையுடன் உண்ணும்போது வேறொரு குழந்தை அதனைத் தான் உண்ண ஆசைப்பட்டுக் கையைப் பிடித்து இழுக்கும். அந்தக் குழந்தையும் அதற்குச் சளைக்காமல் தன்பக்கம் இழுக்கும். இவ்வாறு இரண்டு குழந்தைகளும் போட்டியிடுவதனால் கீழே சிந்தும் கஞ்சியை வேறொரு குழந்தை விரும்பியுண்ணும்.

விளக்கம்

இங்ஙனம் குழந்தைகளின் வயிறு நிரம்ப உணவளிக்க முடியாத நிலையில் சுசீலை பலநாட்கள் துன்புற்றாள். அத்துன்ப மிகுதியே அவள் குசேலரைக் கிருஷ்ணபரமாத்மாவிடம் பொருள்

பெற்று வரத் தூண்டக் காரணமாயிருந்தது என்பதை விளக்கவே கவிஞர் குழந்தைகளின் இவ்வறுமை நிலையை உருக்கமாகக் கூறுகிறார்.

இலக்கணம்: அந்தோ—இரக்கப் பொருள் தரும் **இடைச்சொல்.** வயிறு + எழுந்த=வயிற்றெழுந்த ('நெடிலோடு உயிர்த் தொடர்க்குற்றுகரங்களுள், டற வொற்றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே' என்ற விதியால் வயிறு என்பது வயிற்று என்றாகிப் புணர்ந்தது) அடங்கிற்று + இல்லை=அடங்கிற்றில்லை; அன்னை என்ற சொல் விளியேற்று **அன்னாய்** என நின்றது. ஈர்ப்ப—வினையெச்சம்; ஈர்—பகுதி; ப்—சந்தி; ப்—எதிர்கால இடைநிலை; அ—வினையெச்ச விகுதி; நந்தா—**ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்** (நந்தாது என்பதில் 'து' கெட்டு வந்தது) சிந்துதற்கு—**தொழிலாகு பெயர்.**

7. ஒரு குழந்தையைச் சுசீலை சமாதானப்படுத்தல்

பதவுரை

அன்னாய் - தாயே!
அடுத்த மனைச்சிறான்-அடுத்த வீட்டுச் சிறுவன் ஒருவன்
இன்று நுமது அகம் - இன்று உங்கள் வீட்டில்
கறி என் அட்டார் என்று - என்ன கறி சமைத்தார்கள் என்று
தொடுத்து வினவினான் - தொடர்ந்து பலமுறை கேட்டனன்;
அச்சொல் பொருள்யாது - கறி என்ற அந்தச் சொல்லின் பொருள்யாது?
அதுதான் எச்சுவைத்து-அது எந்த ருசியையுடையது?
நீ எடுத்து உரை-நீ எடுத்துக் கூறுவாயாக;
என்றிடும் மகவுக்கு - என்று கூறுகின்ற இளங் குழந்தைக்கு
உரைக்கில் - கூறினால்
அது செய் எனில் - அதனை எனக்குச் செய்து தருக என்று கேட்டால்
என் செய்வோம் என்று-என்ன செய்வோம் என்று எண்ணி
மடுத்த அஃது - அவர்கள் சமைத்த அக்கறியாது என அறிந்திலேன் என - தெரிந்திலேன் என்று
மற்று ஒன்று உரைத்து - (அக்குழந்தையின் கவனம் திரும்புமாறு) வேறொன்றைப் பற்றிப் பேசி
அதனை மறக்கச் செய்வாள் அவ்வெண்ணத்தை மறக்குமாறு செய்வாள் சுசீலை.
(ஆல் - அசை)

கருத்து: ஒரு குழந்தை, தாயே! அடுத்த வீட்டுச் சிறுவன் இன்றுஉங்கள் வீட்டில் என்ன கறி என்று அடிக்கடி கேட்கின்ருன். கறி என்ருல் என்ன? அஃது எந்தச் சுவையை உடையது? என்று கேட்டது. அக்குழந்தைக்கு விவரம் கூறினுல் அஃது அக்கறியைச் செய்து தருமாறு கேட்டால் என்ன செய்வது என்று அஞ்சிய சுசீலை அஃது எனக்குத் தெரியாது என்று உரைத்து வேறு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசிக் குழந்தை அதனை மறந்து விடுமாறு செய்வாள்.

விளக்கம்

இம்மூன்று செய்யுட்களும் சுசீலை வறுமைத் துன்பத்தால் வருந்தியதனை விளக்கிக்கூறுவனவாம். கறி என்ருல் என்ன எனறும் தெரியாத அளவுக்கு அவ்வீட்டில் வறுமை நிலவியது என்பதனை ஆசிரியர் குழந்தையின் செயல்மூலம் அழகாக விளக்கியுள்ளார்.

குழந்தை பிடிவாதம் பிடிக்கும்போது அதன் கவனத்தை மாற்ற வேருென்று கூறி மறக்கச்செய்யும் உலக இயல்பை ஆசிரியர் இச்செய்யுளில் அமைத்துள்ள திறம் பாராட்டற்குரியது.

இலக்கணம்; என் + அட்டார் = என்னட்டார்; (தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் என்பதுவிதி) அன்னுய்-விளி. மழ - இளமை என்னும் பொருள் தரும் உரிச்சொல். 'மழவும் குழவும் இளமைப்பொருள' என்பது தொல்காப்பியம். அறிந்திலேன் - தன்மை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று.

2. பாஞ்சாலி சபதம்

இது பாஞ்சால தேசத்து அரசன் மகளும், பாண்டவரின் மனைவியுமான பாஞ்சாலி (திரௌபதி) துரியோதனுதியரால் அரசவைக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டுத் துச்சாதனனுல் துகிலுரியப்பட்டபோது சினந்து கூறிய சபதத்தினை விளக்கும் ஒரு காவியமாகும். மகாபாரதத்தில் வரும் இக்கதைப்பகுதி மட்டும் ஒரு காவியமாகப் பாடப் பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர்: வரகவி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

பிறப்பிடம்: எட்டயபுரம்

தந்தை: சின்னசாமி ஐயர்

தாய்: இலக்குமி அம்மாள்

குலம்: அந்தணர்

காலம்: 1882-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். 1921-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11-ஆம் தேதி இறந்தார்.

கல்வி: தந்தையார் சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்த எட்டயபுரத்தில் இளமையில் சிலகாலம் கல்வி பயின்றார். பின்னர், திருநெல்வேலியில் ஆங்கிலக் கல்வி கற்றார். ஆயினும் இவரது மனம் ஆங்கிலக் கல்வியில் ஈடுபடவில்லை. திடீரென்று இவர் தந்தையார் காலமாயினமையால், காசியிலிருந்த தம் உறவினரோடிருந்து வட மொழியையும் பயின்று முதல்வராகத் தேறினார். அங்கு நீண்டகாலம் தங்காமல் மீண்டும் எட்டயபுரம் திரும்பினார்.

பெயர்க் காரணம்: அவர் பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே கவி பாடும் திறமையுற்றிருந்தார். புலவர் ஒருவர் இவரது திறமையை வியந்து, 'நீ சாதாரணமானவனல்லன்! நீ ஒரு பாரதியே!' என்று புகழ்ந்தமையால் அன்று முதல் இப்பெயர் பெற்றார்.

வாழ்க்கை: இவர் சில காலம் 'சுதேசமித்திரன்' உதவி ஆசிரியராக இருந்தார். பின்னர் 'இந்தியா, 'பால பாரதம், முதலிய பத்திரிகைகளையும் இவர் தாமே நடத்தினார். சுதந்திரக் கிளர்ச்சியில் இவர் ஈடுபட்டமையால் அரசாங்கத்தார் கோபத்துக்கு ஆளாகிப் புதுச்சேரியில் வசிக்கவும், சிலகாலம் சிறையில் வசிக்கவும் நேர்ந்தது.

இவர் பெருமை: இவர் தமிழிடம் மிகப்பற்றும், நாட்டுப் பற்றும் வாய்ந்தவர். மக்களிடையே சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய உணர்ச்சிகளைப் பரவச்செய்தவர் இவரே; கேட்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தி வீராவேசம் ஊட்டும் பாடல்களை இயற்றுவதில் இணையற்றவர்.

வேறு நூல்கள்: *செய்யுள்:* பாரதநாடு, செந்தமிழ் நாடு, தமிழ்த்தாய், முருகன் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, பாப்பா பாட்டு, குயில் பாட்டு, முதலியன. *உரை நடை:* ஞான ரதம், சந்திரிகையின் கதை, தராசு முதலியன.

நூலின் பெருமைகள்: புரட்சிக் கவிஞராகிய பாரதியார் இயற்றிய காவியம் இஃது ஒன்றேயாம். பெண்ணின் பெருமை,

அவர்கள் விடுதலை இவைகளில் நாட்டங்கொண்ட பாரதியார் பெண்ணின் ஆற்றல் எத்தகையது என்பதை விளக்கவே இக் காவியத்தைஎழுதினர்போலும்! இந்நூல் எளிய இனியஉணர்ச்சி வாய்ந்த நடையில் ஒப்பற்ற காவிய அழகுகளோடு விரிவாக அமைந்துள்ளது. பாரதியாரின் சிறந்த தமிழ்ப்புலமை, கற்பனு சக்தி, உவமைத்திறம், கவி யியற்றும் வன்மை இவைகளை நன்கு விளக்கும்நூல் பாஞ்சாலி சபதம் என்று சுருங்கக்கூறலாம். பாரதியார் வெறும் ஆவேசக் கவிஞர் மட்டுமல்லர்; கம்பனைப்போல் இளங்கோவைப்போல் ஒப்பற்ற காவியக் கவிஞருமாவர் என்ப தற்கு இந்நூல் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும்.

நம் பாடப் பகுதி: பாண்டவர்கள் இந்திரப்பிரஸ்தம் என்னும் நகரில் அழகிய அரண்மனை அமைத்துச் சிறப்பாக வாழ்வது கண்டு பொருமை கொண்ட துரியோதனன் எங்ஙனமேனும் அவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டான். அதற்கு அவன் மாமனுன மாயச் சகுனி பாண்டவர்களைப் போர் புரிந்து வெல்ல முடியாது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அளவற்ற வன் மையுடையவர்கள். தந்திரத்திலேயே அவர்களை வெல்ல வேண்டும். அவர்களைத் தந்திரமாக வரவழைத்து என்னோடு சூதாட ஏற்பாடு செய்தால் சூதாட்டத்தில் அவர்களைத் தோற் கடித்து அவர்கள் நாடுநகரங்களை எல்லாம்கவர்ந்து கொள்ளலாம்' என்று கூறினன். அதுவே சரி என்று கொண்ட துரியோதனன் தன் தந்தை திருதராட்டிரனிடம் தன் ஏற்பாட்டைக் கூறி னன். அது கேட்டு மனம் வருந்திய திருதராட்டிரன் துரியோத னனுக்குப் பலவாறுஅறிவுரை கூறினன். அதற்குத்துரியோத னன் கூறிய மறுமொழிகளே நமக்குப் பாடமாக வந்துள்ள பாடல் களாம்.

1. 'உழைப்பின்றி உறங்குபவர் மூடர்'

பதவுரை

ஆங்கு - அவ்வாறு
தலைவன் - தலைமை வகித்துள் ளவன் (திருதராட்டிரன்)
பிறர் கையில் - மற்றவர் கை யிலகப்பட்ட
பொம்மை-பொம்மை போன்று (சுதந்திரம் இன்றி உளான்;)
சார்ந்து நிற்பவர்க்கு - அவனை அண்டி இருப்பவர்க்கு
உய்ந்நெறி - பிழைக்கும் வழி
உண்டோ-உளதோ? (இல்லை)
திருதராட்டிர வர்க்கத்து-திரு தராட்டிரனுடைய கூட்டத் தில்

உள்ளவர்க்கு - இருப்பவர்களுக்கு
உலைவு அலால் - அழிவு அல்லாமல்
நலம் என்பது இல்லை - நன்மை எனப்படுவது உண்டாகாது;
நிலை இலாதன - நிலையற்றனவாகிய
செல்வமும் - பொருளும்
மாண்பும் - பெருமையும்
நித்தம் தேடி - நாள்தோறும் அலைந்து திரிந்து
வருந்தல் இலாமே - உழைக்காமலேயே
விலை இலா நெறி - ஒன்றை ஈடாகக் கொடுத்துப் பெறாத எளிய வழியில்
கொண்டனம் - (புகழையும் பொருளையும்) சம்பாதித்து விட்டோம்
என்றே - என்று கருதி
மெய் குழைந்து - சோம்பல் உற்று
துயில்பவர் - உறங்குபவர்கள்
மூடர் - அறிவிலிகளாவார்கள்.

கருத்து: தலைவனாகிய திருதராட்டிரன் பிறர் கையில் பொம்மை போல் சுதந்திரம் இன்றி வாழ்கிறான். அவனை அண்டியவர்களுக்குப் பிழைப்பேது? இந்நிலையில் திருதராட்டிரனது கூட்டத்தினருக்கு அழிவே யன்றி நன்மை யாதொன்றும் கிட்டாது. பொருளையும் பெருமையையும் நாள்தோறும் வருந்தித் தேடாமல் உறங்கு பவர்கள மூடரே யாவர்!

விளக்கம்

தலைவனுங்குப் பிறர் கையிற் பொம்மை: தலைவனாகிய திருதராட்டிரன் சுதந்திரமாகச் செயலாற்றாமல் விதுரன் முதலியோர் கூறுவதைக் கேட்டு நடக்கிறான் என்பதைத் துரியோதனன் குறிக்கிறான்.

பொம்மை தானாகவே ஒரு செயலும் புரியாது. அதைப் பிறர் எங்ஙனம் ஆட்டினாலும் அங்ஙனமே ஆடும். அது போன்றே திருதராட்டிரன் பிறர் கூறுவதைக் கேட்டு நடக்கிறான் எனத் துரியோதனன் தந்தையை இகழ்கிறான்.

தலைவன் சிறந்த குணங்களுடன் இருந்தால் மட்டுமே அவனைச் சார்ந்து நிற்பவர் வாழ்வு பெற்று நலம் பல அடைவர் என்னும் உயர் கருத்து அறியற்பாலது.

இலக்கணம்: உய் நெறி - வினைத்தொகை. உண்டோ - ஓகார இடைச்சொல் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. அலால்-

அல்லால் என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். விலையிலா - இலா : ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். கொண்டனம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. கையில் + பொம்மை: கையிற் பொம்மை. உலைவு + அலால் + உலைவலால்.

2. 'குழைதல் என்பது மன்னவர்க் கில்லை'

பதவுரை

பழைய - முன்னோர் தேடிய
வான் நிதி - உயர்ந்த செல்வம்
போதும் - (தமக்கு) போதுமானது
என்று எண்ணி - என்று கருதி
பாங்கு காத்திடும் - மேன்மையுடன் காத்து வருகின்ற
மன்னவர் - அரசர்களுடைய
வாழ்வை - இன்ப வாழ்க்கையை
விழையும் - (மிக்க பொருளைப் பெற) விரும்பும்
அன்னியர் - பகையரசர்
ஓர் கணத்து - ஒரு நொடியில்
உற்று - படையெடுத்து வந்து
வென்று - (அவ்வரசர்களை) வெற்றி கொண்டு
அழிக்கும் - அழியுமாறு செய்யும்
விதி - அரச முறையை
அறியாயோ - அறிந்து கொள்ளவில்லையோ ?

மன்னவர்க்கு - அரசர்களுக்கு
குழைதல் என்பது - (பிறர்மீது போர் மேற் செல்ல) அஞ்சுதல் என்பது
இல்லை - இருத்தலாகாது ;
கூட கூட - பொருள் சேரச் சேர
பின் - மேலும்
கூட்டுதல் வேண்டும் - (அப் பொருளை) பெருக்குதல் வேண்டும் ;
பிறரை தாழ்த்துவதில் - பிற அரசர்களைத் தமக்கு அடங்கி இருக்குமாறு செய்வதில்
சலிப்பு எய்துதல் - தளர்ச்சி அடைதலாகிய
பிழை ஒன்றே - குற்றம் ஒன்று தான்
அரசர்க்கு உண்டு - அரசர்களுக்கு உளதாகும்;
கண்டாய் - இதனை நீ அறிவாயாக.

(ஏ-அரை)

கருத்து: முன்னோர் தேடிய பொருளே போதுமென்று திருப்தியடைந்து அரசர்கள் இன்ப வாழ்க்கை நடத்தினால் மேலும் மேலும் பொருளை ஈட்ட விரும்பும் பகையரசர்கள் ஒரு நொடியில் அவரை வென்று அழிப்பார்கள். இதுவே அரச தர்மமாகும். பிற அரசர் மேல் போர் செய்ய அஞ்சியிருத்தல் என்பது அரசர்க்குத் தகாது. அவர்கள் பொருளை மேலும் மேலும் தேடி

சுழல் காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போல

வரீத முறையாம். பிற அரசரை வெல்லுவதில் சலிப்படைதலே அவரிடம் காணத்தகும் குற்றமாகும். இதனை நீ அறிவாயாக.

விளக்கம்

இங்குத் துரியோதனன் அரசர் கடமைகளைக் கூறுகிறான். முன்னோர் தேடிவைத்த அரசினை மேலும் மேலும் பெருக்க முயல்வதே பேரரசர்க்கு ஆண்மைதரும். இது போதும் என்று அரசர் சோம்பி இன்ப வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தால் பகையரசர் அதுவே தக்க தருணம் என்று அவர் மேல் படையெடுப்பர். அதனால் மக்கட்குப் பலவகைத் துன்பங்கள் நேரும். மற்றும் "குந்தித் தின்றால் குன்றும் மாளும்," என்னும் பழமொழிப்படி மிக்க செல்வமேயாயினும் அதை மேலும் மேலும் வளர்க்க முயலாதவன் பொருளும் இன்ப வாழ்க்கையும் அழிந்துவிடும். போர் மேல் செல்ல அஞ்சுதல் என்பது அரசர்க்கு அழகன்று. பிற அரசர்களை வெல்வதில் தளர்ச்சி யுறுவரேயாயின் அது பெருங் குற்றமாம்.

இலக்கணம்: அறியாயோ—ஓகார இடைச் சொல் வினாப் **பொருளில்** வந்தது. குழைதல், கூட்டுதல், எய்தல் - தொழிற் பெயர்கள்; எய்தல்: எய்து—பகுதி. வான் + நிதி : வாணிதி.

3. 'பகைவரை அழித்திடல் அரசர்க்கு அழகு'

பதவுரை

வெல்வது - (பிற அரசரை) வெற்றிகொள்வது
எம் குலத்தொழிலாம் - எங்கள் அரசர் மரபின் கடமையாகும்;
எந்த விதத்தினில் - (அவ் வெற்றி) எந்த வகையில்
இசையினும் - கைகூடினாலும்
தவறு இலை - குற்றம் இல்லை;
காண் - இதனை அறிவாயாக;
அதில் நாம் - அவ் வெற்றியில் நாம்
நல்வழி - நல்ல வழியால் வந்ததா?
தீய வழி - கெட்ட வழியால் வந்ததா?
என - என்று
சோதனை செய தகுமா - ஆராய்ந்து பார்த்தல் கூடுமோ? (கூடாது)
செல்வழி யாவினும் - (அரசர்) நாட்டைச் சிறப்பாகக் காக்க மேற்கொள்ளும் எல்லா வழிகளைக் காட்டிலும்
பகை தீர்த்திடல் - பகைவரை அழித்தல்
சாலும் - மிகச் சிறந்ததாகும்
என்றனர் பெரியோர் - என்று பெரியோர் கூறியுள்ளனர்.

கொல்வதுதான் - (பகையரசர்) உயிரை அழிப்பதுதான்
படையோ - (சிறந்த) ஆயுதமோ?
பகை - பகைவர்களை
குமைப்பன யாவும் - அழிப்பன எல்லாம்
நல்படை அலவோ - சிறந்த ஆயுதங்கள் ஆகாவோ? (ஆகும்)

கருத்து: பகைவரை வெல்வது பேராண்மையுற்ற அரச மரபினரின் கடமையாகும்; அவ்வெற்றி எவ்வகையில் கிட்டினாலும் யாதொரு குற்றமுமில்லை. நல்வழியில் கிட்டியதா தீயவழியில் கிட்டியதா என ஆராய்தல் அறியாமையாம்; எவ்வகையிலேனும் பகைவரை அழிப்பதே நன்றாம். பகைவர் உயிரைக் கொள்ளும் ஆயுதங்கள் மட்டுமே சிறந்தனவாகா. அவர்கள் தாமே அழியுமாறு செய்யும் சூழ்ச்சிகளும் சிறந்த ஆயுதங்களேயாம்.

விளக்கம்

வெற்றி ஒன்றே தம் குறிக்கோளாகக் கொண்ட அரசர்கள் எம்முறையையேனும் கையாண்டு அதனைப் பெறவேண்டும். அம்முறை நன்மையானதா தீமையானதா என்பவற்றை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தால் அவர்கள் கருதிய வெற்றி கிட்டாது. ஒருவர்க்குப் பகைவர் இருப்பின் அவர்களை முற்றிலும் அழித்தல் வேண்டும். பகைவரிடம் இரக்கங் காட்டினால் அவர் வலியவராகி நம்மையே அழிப்பர்.

பகை குமைப்பன யாவும் நற்படையலவோ: “பகைவர் உயிரைக் கொள்ளும் ஆயுதங்களே அன்றி அவர் தாமே அழிந்துவிடுமாறு செய்யும் சூழ்ச்சிகளும் சிறந்த படைகளேயாம். அத்தகைய சூழ்ச்சியொன்றால் பாண்டவரை இப்போது வெல்ல வேண்டும். உன் வார்த்தை இன்றி அப்பாண்டவர் இங்கு வாரார். எனவே நீயும் எமக்கு உதவி புரிய வேண்டும்,” என்று துரியோதனன் தன் தந்தைக்குக் கூறுகிறான். **எம் குலத்தொழில்** என்று துரியோதனன் தான் பேராண்மையுடைய அரசர் மரபைச் சார்ந்தவன், தந்தையைப்போல் கோழையல்லன், எனத் தன்னை வேறுபடுத்திக் கூறுகிறான்.

இலக்கணம்: தவறிலை—தவறு + இல்லை; இலை— இல்லை என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். நாமதிற் சோதனை—நாம் + அதில் + சோதனை. தகுமோ; —ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது; செல்வழி — **வினைத்தொகை** நற்படை — **பண்புத் தொகை.**

4. 'தீமை புரிவோர் உறவினர் ஆகார்'

பதவுரை

ஐயா - ஐயனே!
இவர் - இப்பாண்டவர்
சுற்றத்தார் - நம் உறவினர்
என்றனை - என்று கூறினாய்;
உலகினில் - இவ்வுலகில்
யாரும் - எவர்களும்
தோற்றத்தாலும் - உருவ அமைப்பினாலும்
பிறவியினாலும் - பிறப்பினாலும் (ஒருவரை)
பற்றலார் என்றும் - பகைவர் என்றும்
நண்பர்கள் என்றும்,
பார்ப்பது இல்லை - கருதுவதில்லை;
மற்று - வேறு
எத்தாலும் - எதனாலும்
பகை உறல் இல்லை - பகைமை அடைதல் இல்லையாம்;
வடிவில் இல்லை - உருவத் தோற்றத்தினாலும் இல்லை;
அளவினில் இல்லை - அவர் பெற்றுள்ள செல்வம் முதலிய தகுதியினால் இல்லை.
ஓர் தொழில் - ஒரே தொழிலை
பயில்வார் தமக்குள் - மேற்கொண்டுள்ளவர் தங்களுக்குள்ளே
உற்ற துன்பத்தினால் - (அவர்களால்) அடையும் துன்பங்களினால்
பகை உண்டு ஆம் - பகைமை உண்டாகிறது.

கருத்து: இப் பாண்டவர் நம் சுற்றத்தார் என்று கூறுகின்றாய். இவ்வுலகில் எவரும் உருவ அமைப்பாலும் பிறப்பினாலுமே எவரையும் நண்பரென்றும் பகைவரென்றும் கருதுவதில்லை. வேறு எதனாலும் பகைமை கொள்ளுதல் இல்லை. ஒரே தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கிடையில் மற்றவர் புரியும் துன்பத்தினால் மட்டுமே பகைமையுண்டாகும்.

விளக்கம்

'பாண்டவர் நம் உறவினர் என்கிறாய். அவர்கள் எம்முடன் பிறந்த காரணத்தாலும், எம்மைப் போன்ற சாயலைப் (தோற்றத்தை) பெற்றிருத்தலாலும் அங்ஙனம் கூறுகிறாய். எனக்கு உறவினர் என்பது பற்றிக் கவலையில்லை. அவர் நண்பரா பகைவரா என்பது தான் நான் ஆராய்வது. தோற்றத்தாலோ வடிவினாலோ பகைவர் என்றும் நண்பர் என்றும் ஆராய்வது இயலாது. நானும் அரசன்; அவர்களும் அரசர்களே. எமக்கு அவர்கள் நன்மை செய்கிறார்களா தீமை செய்கிறார்களா என்பதை நோக்க வேண்டும். ஒரே தோற்றமும் பிறப்பும்

உள்ளவரேனும் அவர்கள் தீமை செய்வராயின் பகைமையே உண்டாகுமன்றோ ! பாண்டவரைச் சுற்றத்தாரென்று எவ்வாறு கருதுவேன்', எனத் துரியோதனன் சுற்றத்தாரேனும் தீமை புரியும் பகைவரை வெல்லுதலே முறை என்பதைத் தந்தைக்கு எடுத்துரைக்கிறான்.

இலக்கணம் : தோற்றத்தாலும் பிறவியினாலும் - **எண்ணும்மைகள்.** பகையுறவில்லை - பகை + உறல் + இல்லை. துன்பத்தினாற் பகை - துன்பத்தினால் + பகை. என்றனை — **முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.** பயில்வார் — **வினையாலணையும் பெயர்.**

5. 'பகை சிறிதேனும் மாய்த்திடும் விரைவில்'

பதவுரை

பகை காய்கிலர் - பகைவர்களை அழிக்காதவர்களாகிய
புரவலர் தம்மை - அரசர்களை
பூமி தெய்வம் - பூமியாகிய தெய்வம்
விழுங்கிடும் - விழுங்கிவிடும்;
கண்டாய் - (நீ) இதனை அறிவாயாக;
நாம் - கௌரவர்களாகிய நாம்
இப்பூதலத்தே - இவ்வுலகில்
குறைவு எய்த - இழிவு அடைந்து வர
பாண்டவர் - பாண்டவர்கள்
நாளும் - நாள்தோறும்
ஏறுகின்றார் - மேன்மையடைந்து வருகின்றனர்;
சாமி - ஐயனே !
நேமி மன்னர் - ஆணைச் சக்கரமுடைய அரசர்கள
பகை - (தம்) பகைவர்கள்
சிறிது என்றே - அற்பமானவர்கள் என்று கருதி
நினைவு அயர்ந்து இருப்பார் எனில் - (அவரை அழிக்கும்) எண்ணத்தில் தளர்ச்சியடைந்து இருப்பார்களாயின்
நோய் போல் - நோயைப் போல்
அப்பகை - அப் பகைவர்
மிகல் உற்று - மிகுதியாக ஆகி
சடிதி - விரைவில்
மாய்த்திடும் என்பதும் - (அவர்களை) அழித்து விடுவர் என்பதையும்
காணாய் - ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக. (ஆல் - அசை)

கருத்து: பகைவர்களை அழிக்காத அரசர்களைப் பூமித் தெய்வம் விழுங்கிவிடும். நாம் நாள்தோறும் இழிவடைந்து வருகிறோம் ; பாண்டவரோ நாளுக்கு நாள் உயர்வடைகின்றனர். பகைவர்கள் அற்பமானவர்கள் என்று கருதி அவரை அழிப்ப

தில் கவலை கொள்ளாமல் இருப்பின் நோய் சிறிதென்று அசட்டை செய்வோரை அஃது அழித்தல் போல் அவ்வரசர்களைப் பகைவர் கள் அழித்து விடுவர். இதனை ஆராய்வாயாக.

விளக்கம்

பூமித் தெய்வம் விழுங்கிடும்: தெய்வ பக்தியில் சிறந்த விதுரர் சொற் கேட்டு நடக்கும் தந்தை திருதராட்டிரனுக்கு மனத்தில் படுமாறு துரியோதனன், "பகைவர்களை அழிக்காத அரசர்களைப் பொறுமையிற் சிறந்த பூதேவியும் விழுங்கி விடுவாள்" என்கிறான். பூமித்தெய்வம் விழுங்கிடும் என்பதால் அவர்கள் அழிவது திண் ணம் என்று பொருள்படும்.

நோய் மிகவும் அற்பமானதேனும் அதனை அசட்டை செய் தால், அது வலிமையுற்று ஒருவரைக் கொன்று விடும். அது போன்றே பகைவர் வலிமையற்றவர் என்று காலம் தாழ்த்தினல் அவர்களே வலிமையுற்றுப் பொறுத்திருந்தோரை அழிப்பர். 'உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி' என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப, பாண்டவர் உடன் பிறந்தோராயினும் அவரை வெல்லாவிடின் தம்மை அழித்து விடுவர் என்ற குறிப்பு இதில் விளங்குகிறது.

இலக்கணம்: பூமித்தெய்வம் . இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. காய்கிலர் . வினையாலணையும் பெயர். நேமி மன்னர்- இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. சடிதி-தற்பவ வடசொல்.

6. 'மாமன் துணையால் ஐவரை வெல்வோம்'

போர் செய்வோம் எனில் - (பாண்டவருடன்) போர் புரிய லாம் என்றாலோ
நீ தடுக்கின்றாய் - நீ (அது கூடாது) என்று தடுக்கிறாய்;
புவியினோரும் - உலகிலுள்ள வர்களும்
பல பழி-பலவான பழிச் சொற் களை
சொல்வார் - கூறுவார்கள்;
தார் செய் தோள் - பூமாலையை அணிந்த தோள்களையுடைய
இளம் பாண்டவர் தம்மை - இளமை பொருந்திய பாண்ட வர்களை
சமரில் - போரில்
வெல்வதும் - வெற்றி கொள்வ வதும்
எளிது அன்றாம் - எளிய காரிய மன்று;
யார் செய் புண்ணியத்தோ - (நம்மில்) எவர்கள் செய்த

புண்ணியத்தினாலோ
எங்கள் - எம்முடைய
ஆருயிர் போன்ற - அருமை யான உயிரைப் போன்ற
இம் மாமன் - இம் மாமனாகிய சகுனி
நமக்கு உற்றான்-நமக்குத் துணைவனாக வாய்த்துள்ளான்;
நேர் செய்-(நமக்கு) நன்மையைத் தருகின்ற
சூதினில் - சூதாட்டத்தினால்
வென்று தருவான் - (அப் பாண்டவரை) ஜயித்துக் கொடுப்பான்;
நீதி தருமனும் - அறவழியில் நடக்கும் தருமபுத்திரனும்
சூதில் - சூதாட்டத்தில்
அன்புள்ளான் - பற்றுடையவனாக உள்ளான்.

கருத்து: 'பாண்டவருடன் போர் செய்யலாமென்றாலோ அதையும் தடுக்கின்றாய்; உலகினரும் நம்மைப் பழிப்பர்; பாண்டவரைப் போரில் வெல்வதும் எளியதன்று. யார் செய்த தவப் பயனாலோ உயிரினும் சிறந்த எம் மாமன் நமக்குத் துணையாக வாய்த்துள்ளான். அவன் நமக்குப் பாண்டவரைச் சூதாட்டத்தில் வென்று தருவான். நற்கால வசமாக அறவழியில் நடக்கும் தருமனும் சூதாட்டத்தில் விருப்பமுடையவனாக உள்ளான்' என்று துரியோதனன் திருதராட்டிரனிடம் எடுத்துக் கூறினான்.

விளக்கம்

எங்களாருயிர் மாமன்: "பாண்டவருடன் போர் செய்ய முயன்றாலும், 'அவர் உடன் பிறந்தோராயிற்றே; அவர்களோடு போர் செய்தலாகாது,' என்று நீ தடுக்கின்றாய்; உலகத்தினரும் பழிப்பர்; மற்றும் அவரைப் போரில் வெல்வதும் அரிதாம். ஆதலால் அவரைச் சூழ்ச்சியினாலேயே வெல்லல் வேண்டும்" என்கிறான் துரியோதனன்.

சகுனி: துரியோதனன் தாய் காந்தாரியின் உடன்பிறந்தோன்; வஞ்சனையில் வல்லான். அவன் வஞ்சனையால் சூதில் பிறரை வெல்வதில் இணையற்றவன். வஞ்சனையால் வெல்லும் சூதாட்டத்தை நேர் சூதென்பது துரியோதனனின் மனப்பான்மையைக் காட்டுவதாம்.

இலக்கணம்: புவியினோரும்- **இறந்தது தழுவிய எச்சஉம்மை.** ஆருயிர் - அருமை + உயிர்; **பண்புத் தொகை.** செய்புண்ணியம்- **வினைத்தொகை.** ஆங்கு - அசை நிலை.

செய்யுட்பகுதி வினு விடைகள்

பழஞ் செய்யுள்

புறநானூறு

1. புறநானூறு—குறிப்பு வரைக

இது புறப்பொருளைப் பற்றிய நானூறு பாடல்கள் அடங்கிய தொரு நூல். சங்க நூல்களாகிய எட்டுத் தொகையில் ஒன்று. இந் நூலில் உள்ள பாடல்கள் பல்வேறு காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் பலரால் பாடப்பட்ட தனித்தனிப் பாடல்களாகும். இப் பாடல்களின் மூலம் நம் பண்டைத் தமிழ் மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நாகரிக மேம்பாடு, கலைச்சிறப்பு, அரசியல், போர்த்திறம் வாணிக வளம், ஈகைப்பெருமை முதலியவைகளை நாம் அறிந்து மகிழ்கின்றோம். ஆகையால் இந்நூல் சிறந்த தமிழ்க் கருவூலம் என்று சொல்லத் தக்க பெருமையுடையதாகும். இந்நூல் தொகுக்கப்பெற்ற காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு.

2. எட்டுத் தொகை நூல்கள் எவை?

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன எட்டுத் தொகை நூல்களாம்.

3. ஔவையார், இளம்பெருவழுதி, பொன்முடியார்—சிறு குறிப்பு வரைக.

(விடை புறநானூற்று முன்னுரைப் பகுதியில் காண்க.)

4. பாடாண்திணை, பொதுவியல், வாகை, பரிசில்கடா நிலை, பொருண் மொழிக்காஞ்சி, மூதின்முல்லை—இவைகளை விளக்குக.

பாடாண்திணை : பாடு + ஆண் + திணை. பாடப்படும் ஆண் மகனது ஒழுக்கம் என்பது தொடர்ப்பொருள். திணை - ஒழுக்கம்.

அஃதாவது பரிசில் பெற விரும்பிச் செல்வோர் ஒரு தலைவனுடைய வீரம், ஈகை, அறிவு, பெருமை போன்ற பண்புகளைப் புகழ்ந்து பாடுதலாம். இது புறப்பொருள் திணைகளில் ஒன்று.

பொதுவியல் : புறப்பொருள் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என ஏழு திணைகளாகப் பிரித்

துக் கூறப்படும். இத்திணைகளில் அடங்காத பொருளையுடையன வாய்ப் பொதுவாகவருவன பொதுவியல் எனப்படும்.

வாகை: பகைவரை வென்று வெற்றி மாலை சூடி ஆரவாரித்தல் என்பது பொருள். வாகை ஒருவகைப் பூ. போரில் வென்றவர் வாகைப்பூ மாலையைச் சூட்டிக்கொள்வது பண்டைய வழக்கமாதலால் இது வாகை எனப்பட்டது.

பரிசில் கடாநிலை: பரிசில் பெற விரும்பி வந்தவர் வள்ளலை அடைந்து பரிசிலைத் தருக என்று கேட்கும் நிலையாம். பரிசில் அளிப்போன் சிறிது காலம் தாழ்க்கப் பரிசிலர் தம் சுற்றத்தாரின் துன்பங்களை எடுத்துக்கூறி அத்துன்பம் தீர்க்க விரைந்து செல்ல வேண்டுமாதலால் விரைவில் பரிசு தருக என்று கேட்பதாம்.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி: உயிருக்கு இம்மை மறுமைகளில் இன்பம் பயக்கும் உறுதிப் பொருள்களை அறிவுடையோர் எடுத்துக் கூறுதலாம்.

மூதின்முல்லை: முதுமை + இல் + முல்லை; பழைய வீரக்குடியில் பிறந்த பெண்களின் வீரத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுதல். சிறந்த வீரர்களுக்கே யன்றி வீரக் குடியில் பிறந்த பெண்களுக்கும் வீரம் உண்டெனக் கூறலாம்.

5. அதியமானின் கொடைப் பெருமையை ஔவையார் எங்ஙனம் விளக்கினார்?

'அதியமான் தன்னை நாடிவரும் பரிசிலர்கள் ஒரு நாள் மட்டுமல்லாமல் பல நாட்கள் வந்தாலும், தனியாக அன்றிப் பலரோடு வந்தாலும் அவர்களை முதல் நாள் கண்டபோது மகிழ்ச்சி கொண்டு உபசரித்தது போலவே எப்பொழுதும் உபசரிக்கும் இயல்புடையவன். அவன் பரிசிலர்க்கு உடனே பரிசில் வழங்காமல் சிறிது காலம் தாழ்த்துவானாயினும் யானை உண்ணுவதற்காகத் தன் தந்தங்களுக் கிடையே வைத்துள்ள உணவு அதன் வாயினுட் செல்வது தவறாதது போலப் பரிசில் கிடைப்பது என்பது உறுதியாம்' என்று ஔவையார் அதியமான் தன்னை நாடிவந்தவர்க்குத் தப்பாது ஈயும் ஈகைக்குணம் உடையவன் என்பதை விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

6. 'ஒரு நாட் செல்லலம்' என்ற செய்யுளில் அதியமானின் வீரமும் ஈரமும் ஒருங்கு புகழப் பெற்றுள்ளன என்பதை விளக்குக.

அதியமானைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது 'அணி பூண் அணிந்த யானை இயல்தேர் அதியமான்' என்று அவனுடைய யானைப்படை, தேர்ப்படை ஆகியவற்றின் சிறப்புக்களைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளமையால் அவனுடைய வீரத்தையும்,

அவன் பலநாட் சென்றாலும் முதல்நாள் கண்டது போலவே அன்பு பாராட்டும் இயல்புடையவன் என்றும், அவன் அளிக்கும் பரிசில் யானையின் கோட்டகத்துள்ள உணவு அதன் வாயினுட்புகுவது தவறாதது போலத் தப்பாமல் கிடைப்பது உறுதி என்றும் கூறியுள்ளமையால் அவனுடைய ஈரத்தையும் ஒருங்கு பாராட்டியுள்ளமை விளங்கும்.

7. 'யானை தன் கோட்டிடை வைத்த கவளம்போல'—இவ்வுவமையை விளக்கி இதன் பொருத்தத்தையும் கூறுக.

யானை உண்ணுவதற்காக வாங்கித் தன் தந்தங்களுக்கு இடையில் வைத்துள்ள உணவு சிறிது காலம் தாழ்த்தாகிலும் அதன் வாயினுட் செல்வது தப்பாது. அதுபோல அதியமான் பரிசில் தரச் சிறிது காலம் தாழ்த்தினாலும் அது கிடைப்பது என்பது உறுதியாகும். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் அதியமான் பரிசில் வழங்காமல் அனுப்பமாட்டான் என்பதாம்.

யானை கொண்ட உணவு வாயினுட் புகுவது தவறாது என்பதை அதியமான் பரிசில் தவறாது கிடைக்கும் என்பதற்கு உவமையாகக் கூறியது மிகவும் பொருத்தமாகும். இதற்கு யானையின் கையத்து உணவு உள்ளது. அது உண்ண வேண்டியதே இனிச் செய்ய வேண்டிய செயல். அதுபோல அதியமான் பரிசில் கொடுக்கக் காலம் தாழ்த்தினாலும் அது நம் கையில் உள்ளது மாதிரியேயாம். இனி நாம் அனுபவிக்க வேண்டியதே என்றும் பொருத்தம் கூறலாம்.

8. 'உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்' என்று கூறுதற்கு இளம்பெருவழுதி கூறும் காரணங்கள் யாவை?

1. தேவர்கள் உண்ணும் அமிழ்தமே கிடைப்பதாயினும் அது இனிமையானதென்று கருதித் தாம் மட்டும் தனித்து உண்ணாதவர்களும்,

2. யாரிடத்தும் வெறுப்புக் கொள்ளாதவர்களும்,

3. பிறர் அஞ்சக்கூடிய துன்பச் செயல்களைச் செய்வதற்குத் தாமும் அஞ்சி வாழ்ந்து அவ்வச்சம் நீங்குதற் பொருட்டுச் சோம்பி யிருத்தலை அறியாதவர்களும்,

4. புகழ் கிடைப்பதாயின் உயிரைக் கொடுத்தேனும் அதை அடைய விரும்புகின்றவர்களும்,

5. பழி வருவதாயின் உலகமே கிடைப்பதாயினும் அதனைப் பெற விரும்பாதவர்களும்,

6. மனச்சோர்வு இல்லாதவர்களும் ஆகிய இத்தகைய மாட்சிமைப் பட்ட குணங்களையுடைய, தமக்கென்று வாழாமல் பிறர் நலம் கருதியே வாழும் பெரியோர்கள் இவ்வுலகில் வாழ்வதனாலேயே இவ்வுலகம் நடைபெற்று வருகிறது என்று இளம் பெருவழுதி கூறுகின்றார்.

9. உண்டாலம்ம என்ற செய்யுள் எத்துறையின் பாற்படும்? எங்ஙனம்?

இச்செய்யுள் '**பொருண்மொழிக்காஞ்சி**' என்ற துறையின் பாற்படும்.

உலகியல் நன்கனம் நடைபெற வேண்டும் என்றுகருத்துடையவர்கள் இச்செய்யுளில் கூறப்பட்ட உயரிய குணங்களைத் தப்பாமல் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டும் என்ற உண்மையை இச் செய்யுள் மக்களுக்கு வற்புறுத்திக் கூறுவதால் இது மேற் கூறிய துறைக்குப் பொருத்தமான இலக்கியமாம்.

10. தாய், தந்தை முதலியோர் கடமைகளாகப் பொன்முடியார் கூறுவன எவை?

1. குழந்தையைப் பெற்றுத் தக்க முறையில் வளர்த்தல் தாயின் கடமையாகும்.

2. தன் மகனைக் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களில் சிறந்த சான்றோனாகச் செய்தல் தந்தையின் கடமை.

3. போர்க்களத்தில் பயன்பட்டு முறிந்தும், வளைந்தும் மழுங்கியும்போன வேலாயுதத்தைச் சீர் செய்து கூர்மையாக்கித் தருதல் கொல்லன் கடமை.

4. சிறந்த ஒழுக்க முறைகளைக் கற்பித்தல் அந்நாட்டு அரசனின் கடமை.

5. போர்க்களத்தில் சென்று தன் வாளாயுதத்தால் பகைவர்களைக் கொன்று அழித்து வலிய ஆண் யானையைக்கொன்று மீளல் அவ்வீர மகனின் கடமை.

இவ்வாறாகப் பொன்முடியார் தாய், தந்தை முதலியவர்களின் கடமைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

11. நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே என்பது எங்ஙனம் பொருந்தும்?

(விடை புறநானூறு விளக்கவுரை காண்க. பக்கம் 16)

12. ஒரு வீரனுக்கு இன்றியமையாதன யாவை? அவற்றிற்கு யார் எங்ஙனம் உதவுகின்றனர்?

ஒரு வீரனுக்கு உடல் வலிமை, அறிவு வலிமை, படைக் கலம், கட்டுப்பாடான நல்லொழுக்க வாழ்வு ஆகியன இன்றிய மையாதன.

(1) உடல் வலிமையை உண்டாக்கக் கூடிய உணவு முதலி யன அளித்து வளர்ப்பதால் தாய் உடல் வலிமை பெறுவதற்கு உதவி செய்கின்றாள். (2) தக்க பருவத்தில் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவனாக்கி அறிவுடையவனாகச் செய்வது தந்தையின் பொறுப் பாதலால் தந்தை அறிவு வலிமைக்கு உதவி செய்கின்றார். (3) வேல் வடித்துக் கொடுப்பதால் கொல்லன் படைக்கலப் பயிற் சிக்கு உதவுகின்றான். (4) அரசனது நல்லாட்சியே நாட்டில் ஒழுக்கமிக்க மக்களை வளர்க்கின்றது. ஆதலால் கட்டுப் பாடான வாழ்க்கையை யளிப்பதில் அரசன் உதவுகின்றான். இந் நால்வ ரும் வீரனின் இன்றியமையாப் பண்புகளை வளர்க்க உதவுகின்ற வர்களாவர்.

13. 'ஈன்று புறந்தருதல்' என்ற செய்யுளுக்குரிய திணை துறைகள் யாவை? விளக்குக.

திணை—வாகை. துறை—மூதின்முல்லை.

இச்செய்யுளில் களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே என்று காளையின் வெற்றியை வற்புறுத்திக் கூறுவதால் இது வாகைத் திணையாகும்.

சிறந்த வீரக்குடியில் பிறந்த வீரத்தாயின் வீர உள்ளத்தை இச்செய்யுள் நன்கு எடுத்து விளக்குதலின் இது மூதின்முல்லை என்ற துறையின் பாற்படும்.

14. இலக்கணக் குறிப்பு வரைக :—

1. ஒருநாட் செல்லலம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

2. அதியமான் பரிசில் பெறூஉம் காலம் - செய்யுளிசை யளபெடை; இன்னிசையளபெடையுமாம்.

3. வாழ்கவன்றாளே - வியங்கோள் வினைமுற்று; கவில் உள்ள அகரம் செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது.

4. புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

5. தமக்கென முயலா நோன்றாள் - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

5. ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கி - வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை.

15. பிரித்து எழுதுக:—

கோட்டிடை ; கோடு + இடை.

இயறேர் : இயல் + தேர்.

வாழ்கவன்றாளே : வாழ்க + அவன் + தாளே.

நன்னடை : நன்மை + நடை.

16. உறுப்பிலக்கணம் கூறுக.

செல்லலம் : செல் - பகுதி, ல் - சந்தி; அல் - எதிர்மறை இடைநிலை; அம் - தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று விகுதி.

உண்டல் : உண் - பகுதி; ட் - இடை நிலை; அல் - தொழிற் பெயர் விகுதி.

கொள்ளலர் : கொள் - பகுதி; ள் - சந்தி; அல் - எதிர் மறை இடைநிலை; அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

புறந்தருதல் ; புறந்தா - பகுதி; புறந்தரு எனத் திரிந்தது விகாரம்; தல் - தொழிற்பெயர் விகுதி.

17. இயறேர், கோட்டிடை, நோன்றாள், அருஞ்சமம்—புணர்ச்சி விதி கூறுக.

இயல் + தேர் = இயறேர்.

(1) நிலைமொழி ஈற்றில் ன், ல் நிற்க வருமொழியில் தக ரத்தை முதலாக உடைய சொல் வந்தால் வருமொழி தகரம் றக ரமாக மாறும் (னல்முன் றனவும் ஆகும் தநக்கள்) என்ற விதி யால் 'தே' 'றே' என்று திரிந்தது.

(2) குற்றெழுத்தை அடுத்துவராத ல, ள என்ற எழுத்துக் கள் வருமொழியில் தகரம் திரிந்தபின் கெடும் (குறில் செறியா

ள்ள அல்வழி வந்த தகரம் திரிந்த பின் கேடும்) என்ற விதியால் இயல் என்பதில் 'ல' கெட்டு இயறேர் என்ருயிற்று.

கோடு + இடை = கோட்டிடை.

(1) நெடிற்ருெடர்க் குற்றியலுகரம் வேற்றுமையில் வருமொழியோடு புணரும்போது ட, ற வொற்று இரட்டிக்கும் ('நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுள் டறவொற்றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே') என்ற விதியால் கோடு என்ற நெடிற்ருெடர்க்குற்றியலுகம் கோட்டு என்ருயிற்று.

(2) உயிர்வரின் குற்றியலுகரத்தில் உள்ள உகரம் கெட்டு மெய்மட்டும் நின்று வருமொழி உயிரோடு சேர்ந்து உயிர்மெய்யாகும் ('உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்') என்ற விதியால் கோட்டு என்பதில் உகரம் கெட்டுக் 'கோட்ட்' என நின்றது.

(3) 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவதியல்பே' என்ற விதியால் வருமொழி உயிர் சேர்ந்து 'கோட்டிடை' என்ருயிற்று.

நோன் + தாள் = நோன்ருள்.

'னலமுன் றனவும் ஆகும் தநக்கள்' என்ற விதியால் தா என்பது ரு என்ருகி நோன்ருள் என்ருயது.

அருமை + சமம் = அருஞ்சமம்.

(1) 'ஈறுபோதல்' என்ற விதியால் 'மை' விகுதி கெட்டது.

(2) இனமிகல் என்ற விதியால் சகரத்துக்கு இனமாகிய 'ஞ்' தோன்றி 'அருஞ்சமம்' என்ருயிற்று.

II. இடைக்காலச் செய்யுள்

(முற்பகுதி)

சிலப்பதிகாரம்

1. சிலப்பதிகாரம்—பொருளும் இலக்கணமும் தருக.

சிலம்பு பெண்கள் காலிலணியும் ஆபரணமாம். அதிகாரம்—அதிகரித்தலை உடைய நூல்; அதாவது முதன்மையாகக் கொண்டுள்ள நூல் என்பதாம். (கண்ணகியின்) சிலம்பினது செய்திகளை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ள நூல் என்பது இத்தொடரின்

பொருளாம். ஆறும் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

2. சிலப்பதிகாரம் என இந்நூலுக்குப் பெயர் வரக் காரணம் என்ன ?

3. இந்நூலின் வேறு பெயர்கள் யாவை ?

4. நூல் வகைகளில் இது எவ்வகையினைச்சார்ந்தது ?

5. இந்நூல் அறிவிக்கும் மூன்று நீதிகள் யாவை ?

6. இந்நூலின் பெருமையை விளக்குக.

7. இந்நூலின் பிரிவுகளைப் பற்றி எழுதுக.

(விடைகள்: பக்கங்கள் 14, 15-இல் காண்க)

8. இந்நூலாசிரியர் யார்? அவரைப் பற்றிச் சிறு குறிப்பு வரைக.

இந்நூலாசிரியர் இளங்கோவடிகள் ஆவார். இவர் சேர இளவரசர். பெற்றோர் சேரலாதனும் நற்சோணையும் ஆவர். சேர மன்னன் செங்குட்டுவனின் தம்பியாதலால் இளங்கோ என்றும், சமண மதத்தில் சார்ந்து துறவு பூண்டமையால் அடிகள் என்றும் வழங்கப்பட்டார். ஊர் வஞ்சிமா நகர். காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு. இவர் சைன மதத்தைச் சார்ந்தவர். சீத்தலைச் சாத்தனார், கபிலர், பரணர் ஆகியோர் இவர் காலத்து வாழ்ந்த புலவராவர்.

9. இந்நூலாசிரியர் காலத்தைப் பற்றிய சான்று தருக.

(விடை: பக்கம் 15 காண்க)

10. இந்நூலியற்றக் காரணம் யாது ?

11. இந்நூலாசிரியரின் பெருமைகளை விளக்குக.

(விடை: பக்கம் 16 காண்க)

12. கனாத்திறம் உரைத்த காதை—பொருளை விளக்குக.

கண்ணகி தான் கண்ட தீய கனவினைத் தேவந்தி என்னும் பார்ப்பனத் தோழிக்கு உரைத்த கதையை உடைய பாட்டு என்பது இதன் பொருளாம்.

13. மாலை நேரத்தில் புகார் நகர மங்கையர் புரிந்த செயல்கள் யாவை ?

புகார் நகரில் பட்டினப்பாக்கத்தில் வாழ்ந்த கொடி போன்ற இடையையுடைய பெண்கள் மாலை நேரத்தில் தங்கள் பெரிய வீடுகளிலெல்லாம் மலர்ந்த முல்லை மலர்களையும் நெல்லையும் தூவித்

தம் மனையுறை தெய்வத்தை வழிபட்டனர். பின்பு அவர் விடெங்கும் அழகிய விளக்குகளை ஏற்றி வைத்தனர்; அதன் பின் இரவுக்கேற்ற மென்மையான ஆடை அணிகளை அணிந்தனர்.

14. மாலதி என்பாள் யார்? அவளுக்கு நேர்ந்த துன்பம் யாது ?

மாலதி என்பாள் ஒரு பார்ப்பன மங்கை. அவளுக்கு மகப்பேறு இன்மையால் கணவன் மற்றொருத்தியை மணம் செய்து கொண்டான். அவளுக்கு ஒரு புதல்வன் பிறந்தான். ஒரு நாள் தாய் குழந்தையை வீட்டில் விட்டு வெளியே சென்றிருந்தாள். அப்போது குழந்தை அழுதது. மாற்றாள் குழந்தையினிடம பேரன்பு பூண்ட மாலதி அப்பாலகனுக்குப் பால் புகட்டினாள். குழந்தை பால் புரைக்கேறி இறந்தது. மாலதி தன் கணவனும் மாற்றாளும் தன் மீது அடாத மொழிகளைக் கூறுவார்களே என்று மிகவும் துன்பம் அடைந்தாள்

15. தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைப் போக்க மாலதி யாது செய்தனள்?

எதிர்பாராத வகையில் மாற்றாள் குழந்தை மரித்து விடவே மாலதி மதி மயங்கினாள். மாற்றாளும் கணவனும் வருமுன் அக்குழந்தையை எங்ஙனமேனும் உயிர் பெறுமாறு செய்ய விரும்பினாள். அக்குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு மாலதி தேவருலக மரங்களாகிய கற்பகம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், ஸந்தானம், ஹரிசந்தனம் ஆகியவை உள்ளகோயிலுக்கும், ஐராவதத்தின் கோயிலுக்கும், அழகிய பலதேவரின் கோயிலுக்கும், சூரியன், சிவபெருமான், முருகப்பிரான் கோயில்களுக்கும், வச்சிராயுதம் நிலைபெற்ற கோயிலுக்கும், சாதவாகனன், அருகன், சந்திரன் ஆகியோர் கோயில்களுக்கும் சென்றாள்; தன்னுடைய துன்பத்தைப் போக்குமாறு வேண்டினாள். அத்தெய்வங்கள் அவளுடைய இன்னலைப் போக்கவில்லை.

6. (i) வெள் யானைக் கோட்டம். (ii) புகர் வெள்ளை நாகர்தம் கோட்டம், (iii) பகல் வாயில் உச்சிக் கிழான் கோட்டம் (iv) ஊர்க்கோட்டம். (v) நிக்கந்தக்கோட்டம்—இவை எவற்றைக் குறிக்கின்றன.

(i) வெண்மையான நிறத்தையுடைய ஐராவதத்தின் கோயில்.

(ii) அழகிய வெண்ணிறமுடைய தேவராகிய பலதேவரின் கோயில். பலதேவர் கிருஷ்ணனின் மூத்த சகோதரர்.

(i) பகல்வாயில் - கிழக்குத் திசை; உச்சிக்கிழான் - உச்சிக்கு உரிய சூரியன்: கிழக்குத் திசையில் தோன்றும் உச்சிக்கு உரிய சூரியனின் கோயில்.

ii) ஊர் என்பது சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் இடமாகிய கைலாயத்தைக் குறிக்கும். கோட்டம் - கோயில்.

(iii) நிக்கந்தன் - கந்தங்களற்றவன். அதாவது உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் ஆகிய ஐந்தும் அற்றவனாகிய அருகக் கடவுளை இது குறிக்கும். எனவே நிக்கந்தக் கோட்டம் அருகக் கடவுளின் கோயிலைக் குறிக்கும்.

17. மாலதி பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலடைந்த போது நேர்ந்த மற்றொரு துன்பம் யாது ?

மாலதி இறந்த குழந்தையுடன் பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலடைந்து அதனை உயிர் பிழைப்பிக்குமாறு செய்யவேண்டினாள். அப்போது அங்கு இடாகினிப் பேய் மிகுந்த அழகு வாய்ந்த பெண்ணுருவில் தோன்றியது. அப்பேய் சக்கரவாளக் கோட்டம் என்னும் இடுகாட்டில் நள்ளிரவில் சென்று குழிகளில் புதைக்கப்பட்ட பிணங்களைத் தின்பது வழக்கம். அழகிய பெண்ணாக அங்கு வந்த அப்பேய் மாலதியை நோக்கி, "முற்பிறப்பில் தவம் செய்யாதவர்களுக்குத் தேவர்கள் வரந்தரார். இஃது உண்மை. அக்குழந்தையைக் கொடு," என்று கூறி மாலதியிடமிருந்து குழந்தையை வலிந்து பெற்றுத் தின்றுவிட்டது. இதுவே பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலில் மாலதிக்கு நேர்ந்த மற்றொரு துன்பமாகும்.

18. "அஞ்சனை ! நீ ஏங்கி அழல்; முன்னை உயிர்க் குழவி காணாய்"— சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.

மாலதி மாற்றாள் குழந்தைக்குப் பால் புகட்டுகையில் குழந்தை பால் புரைக்கேறி இறந்தது. மிக்க துயரடைந்த மாலதி அக்குழந்தையை உயிர்ப்பிக்கும் பொருட்டுக் கோயில்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று வேண்டியும் பயன் உண்டாகவில்லை. இறுதியில் அவள் பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுகையில் இடாகினிப்பேய் இளம்பெண்ணுருவில் வந்து அக்குழந்தையை வாங்கித் தின்றுவிட்டது. அப்போது மாலதி இடிக்குரல் கேட்ட மயில்போல் ஏங்கி அழுதாள்.

மாலதியின் துன்பமிக்க நிலையைக் கண்ட பாசண்டச் சாத்தன் மனமிரங்கி, " தாயே ! வருந்தி அழாதே. நீ செல்லும் வழியெதிரில் உயிரோடு குழந்தையைக் காண்பாய்," என்று அவளுக்கு அருளினன். அவன் கூறியவாறே சாத்தன் தானே குயில் பாடும் சோலை நிழலிலே அக் குழவியாய்த் தோன்றினன்.

19. பூவந்த உண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன்

மூவா இளநலம் காட்டியெங் கோட்டத்து

நீவா எனவுரைத்து நீங்குதலும்

(i) இவ்வடிகட்குப் பதவுரை தருக.

(ii) இவற்றின் பொருளை நன்கு விளக்குக.

(iii) தடித்த எழுத்துக்களில் உள்ள சொற்களுக்கு இலக்கணக் குறிப்பு வரைக.

(iv) இவ்வடிகளில் உள்ள மோனை எதுகைகளைக் குறிப்பிடுக.

(i) (விடை பக்கம் 31-இல் காண்க.)

(ii) பாசண்டச் சாத்தன் தன் மனைவியாகிய தேவந்தியின் பூப்போன்ற மென்மையுடைய மையுண்ட கண்கள் தன் தெய்வ வடிவைப் பொறுக்கும் வண்ணம் அமைத்துக்கொண்டு தன் அழியாத பேரழகைத் தேவந்திக்கு வெளிப்படுத்தி, "என்னுடைய கோயிலுக்கு வா," என்று கூறி, பிறருக்குத்தான் தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்வதாய்க் கூறி அவ்வீட்டைவிட்டு நீங்கினன்.

(iii) உண்கண் - வினைத் தொகை. பொறுக்கென்று - பொறுக்க + என்று 'க'வில் உள்ள அகரம் தொக்கது தொகுத்தல் விகாரம். மூவா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். இளநலம் - பண்புத் தொகை.

(iv) முதலடியில் முதல் சீரிலும் மூன்றும் சீரிலும் 'பூ' 'பொ' என்னும் எழுத்துக்கள் ஒன்றி வந்தமை சீர்மோனையாம். மூன்றுமடியிலும் முதல் மூன்றும் சீர்களில் நீ என்ற எழுத்துக்கள் ஒன்றி வந்தமை சீர்மோனையாம்.

இரண்டாமடியிலும் மூன்றுமடியிலும் முதலெழுத்துக்கள் அளவொத்து நிற்க இரண்டாம் எழுத்துக்களாகிய 'வா' ஒன்றி வந்தமை அடி யெதுகையாம்.

20. "அவனைப் பேர்த்திங்ஙன் மீட்டுத் தருவாய்" – இடம் சுட்டி விளக்குக.

மாலதி என்பாள் துன்பத்துக்கிரங்கிக் குழந்தையாய் வடிவெடுத்த பாசண்டச் சாத்தன் மறையவர் வீட்டில் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து வளர்ந்து வந்தான்; தக்க பருவம் வந்ததும் தேவந்தி யென்பாளை மணந்து எட்டாண்டுகள் இல்லற வாழ்க்கை நடத்திய பின் ஒரு நாள் தேவந்திக்குத் தன் அழிவற்ற பேரழகை வெளிப்படுத்தி உண்மையை உரைத்துத் தன் கோயிலுக்கு வருமாறு அவளிடம் கூறி அகன்றனன். மற்றையோரிடம் சாத்தன் தீர்த்த யாத்திரை செல்வதாகக்கூறி யிருந்தனன். தேவந்தியும் "என் கணவன் தீர்த்த யாத்திரை செய்து வருவேன்", என்று கூறிச் சென்றனன். அவன் மறுபடியும் இங்கு வந்து என்னை அடையுமாறு அருள்வாய்" என்று வழிபாடு செய்வாள் போல் நாள்தோறும் பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலுக்குச் சென்று வருதலைக் கடமையாகக் கொண்டிருந்தாள்.

21. பாசண்டச் சாத்தன் குழந்தையாகத்தோற்றிய வரலாற்றைச் சுருக்கி வரைக.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் மாலதி என்னும்மறையவள் மகப்பேறின்றி இருந்தமையால் அவள் கணவன் மற்றொரு பெண்ணை மணந்து கொண்டனன். சில நாட்களுக்குப் பின் அவளுக்கு ஒரு மைந்தன் பிறந்தான். ஒரு நாள் அவள் வெளியே சென்றிருக்கையில் குழந்தை அழத்தொடங்க, மாலதி அன்புகொண்டு அதற்குப் பால் ஊட்டினாள். பால் புரைக்கேறிப் பாலன் இறந்தான். அது கண்டு பெருந் துயருற்ற மாலதி கணவனும் மாற்றாளும் பொறாமையால் தானே குழந்தையைக் கொன்று விட்டதாக அடாத பழி கூறுவரே என்று பெரிதும் ஏங்கினள். மாலதி அக்குழந்தையைப் புகார் நகரிலுள்ள எல்லாக் கோயில்களுக்கும் எடுத்துச் சென்று இறையவரை உயிர்ப்பிச்சை நல்குமாறு வேண்டியும் பயனுண்டாகவில்லை.

இறுதியில் அவள் பாசண்டச்சாத்தன் கோயிலில் வேண்டி நிற்கையில் இடாகினிப் பேய் இளநங்கை வடிவில் தோன்றி அக்குழந்தையை வாங்கி உண்டது. அப்போது அவள் பெருந்துயரடையவே சாத்தன் மனமிரங்கி, "தாயே! வருந்தாதே; வழியில் உயிருடன் குழந்தையைக் காண்பாய்," என அருளினன். மனமகிழ்ந்த மாலதி வீடு நோக்கிச் செல்லச் சாத்தன் வழியிலிருந்த மரச் சோலையின் நிழலில் அக்குழந்தை வடிவுடன் தோன்றினன்.

மாலதியும் குழந்தையை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றனள். சாத்தனே குழந்தையாகத் தோன்றினன் என்பதை அறியாது, இறந்த குழந்தையே உயிர் பெற்றது என்று மாலதி மனமகிழ்ந்தாள். இங்ஙனம் பாசண்டச் சாத்தன் மாலதியின் துன்பத்தைப் போக்கக் குழந்தையாய்த் தோன்றி மறையோர் வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தனன்.

22. தேவந்தி யார்? அவள் வரலாற்றைச் சுருக்கி வரைக.

புகார் நகரில் மறையவர் வீட்டில் குழவியாய் வளர்ந்த பாசண்டச் சாத்தன் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினன். தக்க பருவம் வந்ததும் சாத்தன் தேவந்தி என்னும் நங்கையைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். எட்டாண்டுகள் தேவந்தி சாத்தனுடன் இல்லறம் நடத்தி வந்தாள். இதற்கிடையில் சாத்தனின் தந்தையும், பெற்ற தாயும், வளர்த்த தாயும் இறந்து விடவே அவர்க்குச் செய்ய வேண்டிய ஈமக்கடனை ஆற்றினன். பின்னர், சாத்தன் தாயத்தார்களுடன் வழக்குச் செய்து தன்னுடைய தாய பாகத்தைப் பெற்றுத் தன் மனைவிக்குப் பொருள் தேடி வைத்தினன்.

பின்னர் ஒரு நாள் பாசண்டச் சாத்தன் தேவந்திக்குத் தன் பேரழகையும் உண்மையையும் வெளிப்படுத்தித் தன் கோயிலுக்கு வருமாறு கூறி, அவ்வீட்டினின்று அகன்றனன். மற்றவர்களுக்கோ சாத்தன் தான் தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்வதாகக் கூறிச் சென்றனன். தேவந்தி யாத்திரை சென்ற கணவன் விரைவில் மீளுமாறு வேண்டுவதுபோல் நாள்தோறும் சாத்தன் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டு வந்தனள்.

தேவந்தி என்பாள் கண்ணகியின் தோழியாவாள். கண்ணகியின் கணவனாகிய கோவலன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து அவள் மிகவும் மனம் வருந்துவதை அறிந்த தேவந்தி, சாத்தன் கோயிலுக்குச் சென்று அருகம்புல்லும் மலரும் நெல்லும் தூவி வழிபட்டு அவனருளைப் பெற்றனள். பின்னர் அவள் கண்ணகியின் வீட்டுக்கு வந்து "நீ உன் கணவனைப் பெறுவாயாக," என்று வாழ்த்தினள்.

23. பெறுக கணவனோடென்றாள்—இடஞ் சுட்டி விளக்குக !

(சென்ற கேள்வியின் விடையில் இறுதிப் பத்தியே இவ்வினாவிற்கு விடையாம்.)

24. கண்ணகி கண்ட தீய கனு யாது

கோவலன் கண்ணகி கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு நக ரத்தை அடைந்தனன். அங்கு மக்கள் அவர்மீது அடாத பெரும் பழியைச் சுமத்தினர்; அதனல் கோவலனுக்குப் பெருந் தீங்கு (மரணம்) நேர்ந்தது. எனவே அரச சபைக்கு அதுவரை யில் சென்றிராத கண்ணகி அரசனிடம் சென்று வழக்குரைத்த னள். அரசனுக்கும் அந்நகரத்துக்கும் துன்பம் நேர்ந்தது. இறுதியில் இறந்த கணவன் வந்து அழைத்துச் செல்லக் கண்ணகி அவனுடன் சுவர்க்கம் புக்கனள். இதுவே கண்ணகி கண்டகனவாகும்.

25. நற்றிறம் கேட்கின் நகையாகும்—இடஞ்சுட்டி விளக்குக.

தேவந்தி என்னுந் தோழி கண்ணகியின் துயர் நீங்கும்படி கோவலன் மீண்டுவர அருளுமாறு சாத்தனை வழிபட்டுக் கண் ணகியின் வீட்டை அடைந்தாள். அவள் கண்ணகியை நோக்கி 'விரைவில் கணவனை அடைக' என வாழ்த்தினள். அது கேட்ட கண்ணகி தேவந்தி கூறியவாறு தான் கணவனை மீண் டும் அடைதல்கூடுமேனும் தான் தீய கனு ஒன்றைக் கண்டதால் தன் மனம் கவலையடைவதாகக் கூறித் தான் கண்ட கனவை அவளுக்கு அறிவித்தனள்.

கணவன் கொலையுண்ட பின் கண்ணகி தான் பல நன்மை களைப் பெற்றதாகக் கனுக் கண்டாள். கணவன் தெய்வ உருவில் வந்து கண்ணகியை விமானத்தில் சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதாகக் கண்ட அத்தகைய பேறு தனக்குக் கிட்டாது என்று கண்ணகி கருதியதால் அதனைக் கேட்டால் தேவந்தி நகைப்பாள் என்று இங்ஙனம் கூறினள்.

26. இட்டனர் ஊரார் இடு தேளிட்டென்றன்மேல்—பொருளை விளக்குக.

கோவலனும் கண்ணகியும் ஏதோ ஒரு நகருக்குச் சென்ற தாகவும், அவ்வூரார் அவர் மீது அடாத பழி வார்த்தையைச் சுமத்தியதாகவும் கண்ணகி தேவந்தியிடம் கூறினுள். அவர் இட்ட பழிச்சொல் தன்மேல் இடு தேளிடுவது போன்றிருந்தது என்ருள். இடுதேளிடுவதாவது தேளல்லாத ஒன்றைத் தேளெனக் கூறி ஒருவர் மேலே போட்டு அவர்களைக் கலங்கச் செய்தலாம். இங்கு அவள்மீது சுமத்திய பழியால் அவள் மிகவும் மனங்கலங்கினள். ஆதலின் அவர்கள் கூறிய

பழிச்சொல் இடுதேளிடுவது போன்றிருந்தது என்று கண்ணகி கருதினள்.

27. கண்ணகிக்குத் தேவந்தி கூறிய அறிவுரையை எழுதுக.

தேவந்தி கண்ணகியின் தீய கனவைப் பற்றி அறிந்தாள். அவள் தன் தோழியை நோக்கி, "பொன்னாலான வளையல்களை அணிந்த கண்ணகி! நீ கண்ட கனவைப் பற்றி வருந்தாதே. உன்னை உன் கணவன் வெறுத்து நீங்கவில்லை. முற்பிறவியில் நீ கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய நோன்பைச் செய்யத் தவறி விட்டாய். அதனால் நேரத்தக்க துன்பம் கெடுவதாக. காவிரி கடலோடு கலக்கு மிடத்திலுள்ள சோலையில் சோம குண்டம், சூரிய குண்டம் என்னும் இரண்டு குளங்கள் உள்ளன. அவற்றில் நீராடி அருகிலுள்ள மன்மதன் கோயிலில் சென்று அவனை வழிபட்டவர் இம்மையில் கணவனைப் பிரியாது வாழ்வார்; மறுமையிலும் வானுலகத்தில் இன்புற்று வாழ்வர். நாம் ஒரு நாள் அங்குச் சென்று அக்குளங்களில் நீராடிக் காம வேளை வழிபடுவோம்," என்று அறிவுரைகள் கூறினள்.

28. கண்ணகியின் கற்புத்தன்மைக்கு ஒரு சான்று தருக.

கணவனைப் பிரிந்து துயருற்ற கண்ணகியைத் தேற்றி அவள் தோழி தேவந்தி, முற்பிறவியில் கண்ணகி கணவனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையில் தவறியதாகவும், காவிரி கடலோடு கலக்கு மிடத்திலுள்ள சோம குண்டம் சூரிய குண்டம் என்னும் குளங்களில் நீராடிக் காமவேளை வழிபட்டால் இம்மையிலன்றி மறுமையிலும் வானுலகில் கணவனுடன் இன்பவாழ்க்கையை எய்து வாள் என்றும் கூறினள். அது கேட்ட கண்ணகி அங்ஙனம் புரிவது கற்புடைய மகளிருக்குப் பெருமை தராது என்றனள். இதனால் கண்ணகி கணவனையே தெய்வம் என்று தொழுதனள் என்பதும் மற்றைய கடவுளரைத் தொழுவதை மனத்தாலும் கருதவில்லை என்பதும் விளங்கும்.

29. இலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன-இடம் சுட்டி விளக்குக.

கண்ணகி தேவந்தியினிடம் தான் கண்ட தீய கனவைப் பற்றிக் கூறி வருந்தினள். அது கேட்ட தேவந்தி அவளைத் தேற்றிக் கொண்டிருக்கையில் குற்றேவல் புரியும் பெண்

ணெருத்தி கோவலன் தலை வாயிலில் வந்துள்ளதாக அறிவித்தனள். கோவலனும் மனையினுட் புகுந்து மனைவியின் சோர்வையும் துன்பத்தையும் கண்டு, "பொய்யான வாழ்க்கையையுடைய மாதவியுடன் வாழ்ந்து நம் முன்னோர் தேடிய மலைபோன்ற செல்வத்தையும் தொலைத்து வறியவனுனேன். இவ்வறுமை எனக்கு மிக்க வெட்கத்தைத் தருகிறது," என்று கூறினன்.

30. கண்ணகியின் பெருந்தகைமையை ஓர் உதாரணம் தந்து விவரிக்க.

கோவலன் முன்னோர் தேடிய பொருள் முழுவதையும் வஞ்சனை நிறைந்த மாதவியினிடம் இழந்தமைக்காகத் தான் மிகவும் வெட்கமடைவதாகக் கூறினன். அது கேட்ட கற்புத் தெய்வமாம் கண்ணகி கணவன் தன்னைப் பிரிந்த குற்றத்தை மறந்து, கணவன் துன்பமுற்றபோது உறுதுணையாவதே மனைவியின் கடமை என்பதை உணர்ந்தாள். மாதவிக்குப் பொருள் தருவதற்கு மேலும் பொருளில்லையே என்று கருதிக் கணவன் வருந்துவதாக எண்ணிய கண்ணகி, புன்முறுவலுடன் "என்னிடம் இரு சிலம்புகள் உள்ளன. அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுக." என்று கூறினள். இதுவே கண்ணகியின் பெருந்தன்மைக்குச் சான்ருகும்.

31. ஏடலர் கோதாய் எழுக என்னேடு—இடஞ் சுட்டி விளக்குக.

கோவலன் மாதவியை விட்டு நீங்கித் தன் மனைவியிடம் தான் பொருளிழந்து வறுமை யுற்றமை தனக்கு மிக்க அவமானத்தை விளைப்பதாகக் கூறினன். அதுகேட்ட பெருந்தன்மை மிக்க கண்ணகி மன மகிழ்ச்சியுடன் தன் இரு சிலம்புகளையும் அவனிடம் கொடுத்தாள். சிலம்புகளைப் பெற்ற கோவலன் அவற்றை முதற்பொருளாகக் கொண்டு இழந்தபொருளை ஈட்ட விரும்பினன். செல்வச் சிறப்புடன் வாழ்ந்த புகார் நகரில் இனி ஒரு கணமும் வாழலாகாது என்று கருதிய கோவலன் மதுரைக்கு மனைவியுடன் செல்லத் துணிந்து கண்ணகியிடம், "இதழ்கள் விரிந்த மலர்மாலையை அணிந்த மாண்புடையாய்! இங்கிருந்து இப்போதே புறப்படுவாயாக," என்று கூறினன். கண்ணகியின் துன்ப நிலையை நேரில் கண்ட கோவலன் மீண்டும் அவளை விட்டுப் பிரிதல் அறமன்று என்று கருதிக் கண்ணகியை உடனழைத்துச் சென்ருன்.

**32. வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான் கங்குற்
கனைசுடர் கால்சீயா முன்.**

(i) **இவ்வடிகளின் பொருளை விளக்குக.**

(ii) **இவ்வடிகளில் அமைந்த மோனை எதுகைகளைக் குறிப்பிடுக.**

(i) கோவலன் முற்பிறவியில் செய்த தீவினை தூண்டுதலால் அதன் வசப்பட்டு மிக்க ஒளியையுடைய சூரியன் இரவுப் பொழுதை அடியோடு அழிப்பதற்கு முன் அத்தீவினையின் ஏவலை மேற்கொண்டான் என்பது இவ்வடிகளின் பொருளாம்.

(ii) முதலடியில் முதற் சீரிலும் மூன்றும் சீரிலும் 'வி' என்ற எழுத்துக்கள் ஒன்றி வந்தமை சீர்மோனையாம். இது **பொழிப்புமோனை** எனப்படும். இரண்டாம் அடியில் முதற் சீரிலும் இரண்டாம் சீரிலும் க, கா என்ற எழுத்துக்கள் ஒன்றிவந்தமை சீர்மோனையாம்,. இஃது **இணை மோனையாம்.** முதலடியிலும் இரண்டாமடியிலும் முதற் சீரில் இரண்டாவது எழுத்து 'னை' ஒன்றி வந்தமையால் **அடியெதுகையாம்.**

33. தடித்த எழுத்துக்களில் உள்ள சொற்களுக்கு இலக்கணக் குறிப்பு வரைக.

1. நிகர் மலர் நெல்லொடு **தூஉய்**—சொல்லிசையளபெடை
2. பாடு **கிடந்தாளுக்கு**—வினையாலணையும் பெயர்
3. எசும்பபடியோர் **இளங்கொடியாய்**—பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை
4. குயிற் **பொதும்பர் நீழற்**குறுக—ஈற்றுப்போலி, நீட்டல் விகாரம்
5. **மூவா இளநலம்** காட்டி—ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், பண்புத்தொகை
6. **பெறுக கணவனோடு** என்றாள்—வியங்கோள் வினைமுற்று. மூன்றும் வேற்றுமை உருபு மயக்கம்.
7. இட்டனரூரார் **இடுதேளிட்** டென்றன்மேல்—வினைத் தொகை.

8. தீக்குற்றம் போலும் செறி தொடீஇ—இன்னிசையளபெடை.

9. காவிரி சென்றலைக்கு முன்றில்—இலக்கணப்போலி.

10. யாமொருநாள் ஆடுதும்—உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

11. அகன்றனன் போயெங்கும்—இறந்த காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று. முற்றெச்சமாகவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

34 பிரித்து எழுதுக;—

சேயிழை—செம்மை + இழை
கானற்றடமுள—கானல் + தடம் + உள
வேற்கோட்டம்—வேல் + கோட்டம்
நற்றிறம்—நன்மை + திறம்.

35. உறுப்பிலக்கணம் கூறுக:—

காட்டி: காண்—பகுதி; ட்—இறந்தகால இடைநிலை; இ—வினையெச்ச விகுதி; காண் என்ற பகுதியில் 'ண்' 'ட்' ஆக மாறியது சந்தி.

அகன்றனன்: அகல்—பகுதி; ற்—இறந்தகால இடைநிலை; 'ல்' 'ன்' ஆனது விகாரம்; அன்—சாரியை; அன்—ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

பெறுகேன்: பெறு—பகுதி; க்—வேறு இடைநிலை எதிர் காலம் காட்டியது; ஏன்—தன்மை ஒருமை வினை முற்று விகுதி.

உற்றேன்: உறு—பகுதி; உறு என்ற பகுதி உற்று என்று ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டியது;ஏன்—தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி.

உலந்த: உல—பகுதி; த்—சந்தி; ந் ஆனது விகாரம்; த்—இறந்தகால இடைநிலை; அ—பெயரெச்சவிகுதி

36. புணர்ச்சி விதிகூறுக:

கங்குற்கனைசுடர்—கங்குல் + கனைசுடர்

'லள வேற்றுமையிற்றடவும்' என்ற விதியால் 'ல்' 'ற்' ஆகத் திரிந்தது.

முறுவனகை—முறுவல் + நகை

(1) 'னல முன்றனவும் ஆகும் தநக்கள்' என்ற விதியால் வருமொழி 'ந்' 'ன்' ஆகத் திரிந்தது.

(2) 'குறில் செறியாலள வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும்' என்ற விதியால் நிலைமொழி 'ல்' கெட்டது.

சேயிழை: செம்மை + இழை

(1) ஈறுபோதலால் மை விகுதி கெட்டது.

(2) ஆதிநீடலால் 'செ' 'சே' என்ருயிற்று.

(3) இனையவும் என்பதால் 'ம்' கெட்டது.

(4) எமுன் உயிர்வரின் யகரமும் வகரமும் உடம்படு மெய் யாக வரும் என்பதால் 'ய்' உடம்படு மெய்யாகவந்தது.

பைந்தொடி: பசுமை + தொடி

(1). ஈறுபோதலால் மை விகுதி கெட்டது

(2) அடியகரம் ஐயாதல் என்பதால் 'ப' 'பை' என்ருயிற்று

(3) இனையவும் என்பதால் 'சு' கெட்டது

(4) இனம்மிகல் என்பதால் வருமொழி தகரத்திற்கு இன மான 'ங்' தோன்றியது.

பொற்ருெடி: பொன் + தொடி

(1) 'னல முன்றனவும் ஆகும் தநக்கள்' என்பதால் வரு மொழி 'தொ' 'ருெ' ஆயிற்று.

(2) 'ணன வல்லினம் வர டறவும்' என்ற விதியால் நிலை மொழி 'ன்' 'ற்' ஆகத் திரிந்தது.

காட்டுக்கோட்டம்: காடு + கோட்டம்

(1) 'நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுள் டறவொற் றிரட்டும்' என்ற விதியால் காடு என்பது காட்டு என்ருயிற்று.

(2) வன்ருெடர்க் குற்றியலுகரத்துக்கு முன் வல்லினம் மிகும் என்ற விதியால் 'க்' இடையே தோன்றியது.

37. வெண்பாவின் இலக்கணம் யாது? உதாரணம் தந்துவிளக்குக.

வெண்பாவின் இலக்கணம்:

1. அடிக்கு நான்கு சீர்களை யுடையதாய் இருத்தல்
2. ஈற்றடி முச்சீராய் இருத்தல்
3. ஈற்றுச்சீர் நேரசை, நிரையசை, நேர்பு, நிரைபு அசைகளில் ஒன்ருயிருத்தல்
4. இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை பிழையாமல் இருத்தல்
5. நேரிசை வெண்பாவாயின் இரண்டாமடியில் நான்காம் சீர், முதல் இரண்டடிகளின் எதுகை ஒத்த தனிச் சொல்லாயிருத்தல்
6. நான்கு அடிகளும் ஒரே எதுகையுடனேனும் முன் இரண்டடியும் ஓர் எதுகையும் பின் இரண்டடியும் மற்ரோர் எதுகையுடனேனும் இருத்தல்

உதாரணம்: காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்
மாதவி தன் சொல்லை வறிதாக்க—மூதை
வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான் கங்குல்
கனைசுடர் கால்சியா முன்.

இச்செய்யுளில் முதல் மூன்றடிகளும் நாற் சீரடிகளாகவும் ஈற்றடி முச்சீரடியாயும், ஈற்றுச்சீர் நேரசையாயும், இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் பெற்று, இரண்டாமடியில் தனிச் சொல்பெற்று முன்னிரண்டடியும் ஓர் எதுகையுடனும் பின்னிரண்டடியும் மற்ரோர் எதுகையுடனும் வந்துள்ளமை காண்க.

38. 'காதலி கண்ட' என்ற வெண்பாவில் அமைந்த சீர்களையும் தளைகளையும் குறிப்பிடுக. முன்னிரண்டு அடிகளில் அமைந்த மோனை எதுகைகளையும் விளக்குக.

சீர்.

காதலி—(நேர் நிரை—கூவிளம்) விளச்சீர்
கண்ட—(நேர் நேர்—தேமா) மாச்சீர்
கனவு—(நிரைநேர்—புளிமா) மாச்சீர்
கருநெடுங்கண்—(நிரை நிரை நேர்—கருவிளங்காய்) காய்ச்சீர்.
மாதவி தன்—(நேர் நிரை நேர்—கூவிளங்காய்) காய்ச்சீர்
சொல்லை—(நேர் நேர்—தேமா)—மாச்சீர்
வறிதாக்க (நிரை நேர் நேர்—புளிமாங்காய்) காய்ச்சீர்

மூதை (நேர் நேர்—தேமா) மாச்சீர்
வினைகடைக் (நிரை நிரை—கருவிளம்) விளச்சீர்
கூட்ட (நேர் நேர்—தேமா) மாச்சீர்
வியங்கொண்டான் (நிரை நேர் நேர்—புளிமாங்காய்) காய்ச்சீர்
கங்குல்—(நேர் நேர்—தேமா) மாச்சீர்
கனைசுடர்—(நிரை நிரை—கருவிளம்) விளச்சீர்
கால்சியா—(நேர் நேர் நேர்—தேமாங்காய்) காய்ச்சீர்
முன்—(நேர்—நாள்) ஓரசைச்சீர்.

தளை :

1— 2=	விளமுன் நேர்—	இயற்சீர் வெண்டளை
2— 3=	மாமுன் நிரை—	இயற்சீர் வெண்டளை
3— 4=	மாமுன் நிரை—	இயற்சீர் வெண்டளை
4— 5=	காய்முன் நேர்—	வெண்சீர் வெண்டளை
5— 6=	காய்முன் நேர்—	வெண்சீர் வெண்டளை
6— 7=	மாமுன் நிரை—	இயற்சீர் வெண்டளை
7— 8=	காய்முன் நேர்—	வெண்சீர் வெண்டளை
8— 9=	மாமுன் நிரை—	இயற்சீர் வெண்டளை
9—10=	விளமுன் நேர்—	இயற்சீர் வெண்டளை
10—11=	மாமுன் நிரை—	இயற்சீர் வெண்டளை
11—12=	காய்முன் நேர்—	வெண்சீர் வெண்டளை
12—13=	மாமுன் நிரை—	இயற்சீர் வெண்டளை
13—14=	விளமுன் நேர்—	இயற்சீர் வெண்டளை
14—15=	காய்முன் நேர்—	வெண்சீர் வெண்டளை

மோனை எதுகை :

1. முதல் அடியில் நான்கு சீர்களிலும் கா என்ற எழுத்தும் அதற்கு இனமாகிய க என்ற எழுத்தும் முதலெழுத்துக்களாக ஒன்றி வந்தமையால் **முற்றுமோனை.**
2. இரண்டாம் அடியில் 1, 3 சீர்களில் மா என்ற எழுத்தும் அதற்கு இனமாகிய வ என்ற எழுத்தும் முதலெழுத்துக்களாக ஒன்றி வந்தமையால் **பொழிப்பு மோனை.**
3. முதலடியிலும் இரண்டாவது அடியிலும் கா, மா என்ற எழுத்துக்கள அளவொத்துநிற்ப 'த' என்ற இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்தமையால் **அடியெதுகை.**
4. இரண்டாமடியில் 1—4 சீர்களில் முதலெழுத்துக்கள் அளவொத்து நிற்ப 'த' என்ற எழுத்தும் அதற்கு இனமாகிய 'தை' என்ற எழுத்தும் இரண்டாம் எழுத்துக்களாக ஒன்றி வந்தமையால் **ஒரூஉ எதுகை.**

III.. இடைக்காலச் செய்யுள்

(பிற்பகுதி)

கம்பராமாயணம்

(சுந்தர காண்டம்)

1. கம்பராமாயணம்—பொருளும் தொடரிலக்கணமும் கூறுக.
2. கம்பர் தம் நூலுக்கு இட்ட பெயர் யாது ? அவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் யாவை ?
3. கம்பர் பிறப்பிடம், குலம், தந்தையார், ஆதரித்தவர், சமயம்,காலம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுக.
4. சுந்தரகாண்டம்: பெயர்க் காரணம் கூறுக.
(விடை கம்பராமாயண முன்னுரைப் பகுதியில் காண்க)
5. அரக்கியர் கூட்டத்திடையே வருந்தி வாழ்ந்த சீதையின் நிலையை 30 வரிகளில் எழுதுக.

இராவணனால் அம்சாகவனத்தில் சிறைவைக்கப்பட்ட சீதை கல்லின் பக்கத்தில் முளைத்து ஒரு துளி நீரும் காணாத சிறந்த மருந்துச் செடியைப் போல வாடி வருந்தினாள்; புலிக் கூட்டத்திடையே அகப்பட்ட இளம் பெண் மானைப்போலச் செய்வதறியாது திகைத்தாள்; ஊணும் உறக்கமும் இன்றி வருந்தினாள். வெயிலிடை ஏற்றிய விளக்குப்போல ஒளி குன்றிச் சோர்ந்தாள். இராமபிரானை எண்ணி ஏங்கி உள்ளம குமுறியும் வாய் விட்டழுதும் உடல் ஒடுங்கியும எல்லையில்லாத்துயர்க் கடலில் ஆழ்ந்து துன்புற்று வருந்தினாள் சீதை.

அவள் உயிர் விடத் துணிந்தும் விதியின் வலிமையை எண்ணி அது செய்ய முடியாமல் உழன்றாள். தன் பொருட்டு இராகவன் வராவிட்டாலும் தன் குலத்துக்கு நேர்ந்த பெரும் பழியைத் துடைக்கவேனும் அவசியம் வருவான் என்ற நம்பிக்கையே அவளுயிரைக் காத்து வந்தது. அணிந்திருந்த அழுக்கேறிய ஆடை ஒன்றினைத் தவிர வேறு ஆடையை அணிந்தறியாதவளும், நீரில் படாத உடலினை உடையவளுமாகிய பேரழகுடைய சீதை, மன்மதன் அமிழ்தத்தால் செய்த பாவை புகை படிந்து விளங்குவது போலக் காட்சியளித்தாள்.

இராவணன் என்னை எடுத்து வந்தபோது கண்ட சடாயு என்ற கழுகரசனும் இறந்து போயிருப்பான். என் துன்ப

பசுமட் கலத்துள் நீர் போல

நிலையை இராமபிரானுக்கு அறிவிப்பவர் யாவர்? இராமபிரானை இப்பிறவியில் காண்பது எது? இலக்குவனின் மனம் புண்படப் பேசிய என்னை அறிவிலி என்று கருதி இராமபிரான் துறந்து விட்டாரோ? அல்லது தாயரும் பரதனும் வந்து மீண்டும் அயோத்திக்கு அழைத்துச் சென்றனரோ? அன்றி ஏதேனும் பெருந்துன்பம் நேர்ந்திருக்குமோ? இராமபிரான் இதுவரை வாரா மைக்குக் காரணம் யாதாக இருக்கும் என்று பலப்பல எண்ணி ஏங்கினள் சீதை.

இராமபிரான் இலைக்கறி உணவினை யாரிட உண்பார்? விருந்தினரைக் கண்டால் அவர் உள்ளம் எப்படித் துன்புறுமோ? தசரத சக்கரவர்த்தி அரசுரிமையை ஏற்குமாறு கூறிய போதும், கைகேயி காட்டிற்குச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டபோதும் சித்திரத்தில் எழுதிய செந்தாமரை போல் விளங்கிய முகத்தை நான் என்று காண்பேன் என்று ஏங்குவாள். ஏழை வேடனாகிய குகனுக்கு 'நீ என் தம்பி; இலக்குவன் நின் தம்பி; இவள் நின் கொழுந்தி' என்று கூறி நட்புரிமை பாராட்டிய இராமபிரானின் பேரருளை எண்ணி மயங்குவாள். இவ்வாறெல்லாம் சீதை இராமனைப் பிரிந்து பெரிதும் துன்புற்று அசோக வனத்தில் வாழ்ந்து வந்தாள்.

6. 'கன்மருங்கெழுந்து என்று மோர் துளிவரக் காணா நன்மருந்து போல்'–இவ்வுவமையைவிளக்கி இதன்பொருத்தத்தையும் கூறுக.

கல் செறிந்த வலிய நிலத்திலே தோன்றி ஒரு துளி நீரும் காணாத மருந்துச் செடிபோலச் சீதை வருந்தினாள் என்பது இதன் பொருள்.

கல் செறிந்த வலிய நிலத்தில் தோன்றியமையால் மருந்துச் செடி மண்ணின் சத்தைக் கிரகித்துக் கொண்டு வளர முடியாமல் வாடுகின்றது. அவ்வாறு வாடுகின்ற செடிக்கு மழை நீராவது உயிரூட்டும் என்றால் அதுவும் இல்லை. மழை நீர் இல்லா விட்டாலும் சிறிது நீர் ஊற்றுவாரும் யாரும் இல்லை. அத்தகைய நிலையில் அச்செடி எங்ஙனம் வாடுமோ அங்ஙனம் வாடினள் சீதை.

கல் செறிந்த நிலம் என்றது கல்லினும் வலிய உள்ளம் படைத்த அரக்கியர்களைக் குறிக்கின்றது. மழைநீரை விரும்பி வாழும் மருந்துச் செடி என்றது இராமபிரானின் அருளை எண்ணி ஏங்கும் சீதையைக் குறிக்கின்றது. ஒரு துளி நீரும் காணாது ஏங்கும் செடி என்றது ஆதரவாக ஒரு வார்த்தை கூறுபவரும் இல்

லாமல் அல்லற்படும் சீதையின் துன்ப நிலையை விளக்குகின்றது. மருந்துச் செடி என்றது சீதையைக் குறிக்கும். மக்களை நீண்ட நாள் வாழ்விக்கக் கூடிய சஞ்சீவி என்ற அரிய மூலிகையைப் போல மக்களின் பாவப்பிணிக்கு மருந்தாக விளங்குபவள் திருமகளின் அமிசமாகிய சீதை என்பதாம். இவ்வளவு கருத்துக்களும் செறியக் கம்பர் இவ்வுவமையை அழகாகக் கூறியுள்ளமை நினைந்து நினைந்து இன்புறத்தக்கதாம்.

7. அரக்கியர் கூட்டத்திடையே அகப்பட்டு வருந்திய சீதைக்குக் கூறப்பட்ட உவமை யாது? விளக்குக.

கொடிய புலிக் கூட்டத்துக்கிடையே அகப்பட்ட இளம் பெண் மானை அரக்கியர் கூட்டத்திடை அகப்பட்டு வருந்திய சீதைக்கு உவமையாகக் கூறியுள்ளார் கவிஞர்.

ஒரு புலியிடம் பல மான்கள்—ஆண்மான்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டாலும் செய்வதறியாமல் திகைத்து வருந்தும். ஒரு புலிக் கூட்டத்தினிடையே ஒரு மான், அதிலும் பெண்மான் அகப்பட்டுக் கொண்டால் அதன் நிலை என்னும்! அது போலப் புலியினும் கொடிய அரக்கியரிடையே மிகவும் மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த சீதை தனியளாய் அகப்பட்டுத் திகைத்து வருந்தினள் என்பது இவ்வுவமையின் கருத்தாம்.

8. இராமபிரான் நிச்சயமாகத் தன்னைமீட்க வருவார் என்பதற்குச் சீதை கொண்டிருந்த நம்பிக்கை யாது?

சிறந்த வீரராகிய இராமபிரான் தன் குலத்திற்குப் பழி ஏற்படுவதை ஒரு பொழுதும் சகித்துக்கொள்ள மாட்டார். அதனால் மனைவியை மீட்கவேண்டுமே என்று கருதி வராவிட்டாலும் இராவணன் செயலால் தன் சூரியகுலத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள பெரும் பழியை நீக்கவேனும் அவனைக் கொன்று என்னை விடுதலை செய்யவேண்டுவது அவர் கடமை. ஆதலின் நிச்சயமாக இராமபிரான் வருவார் என்று சீதை நம்பினள்.

9. அனங்கவேள் செய்த ஓவியம்—புகையுண்டதேஒக்கின்ற உருவாள் இவ்வுவமையை விளக்கி இதன் பொருத்தத்தையும் கூறுக.

மன்மதன் பாற்கடலில் தோன்றிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அமிழ்தத்தைக் கொண்டு செய்த அழகிய ஓவியம் ஒன்று புகை படிந்து காணப்பெற்றால் எப்படியிருக்குமோ அது போல நீராட்டாமையால் புழுதி படிந்த உடலும், அழுக்கேறிய ஆடையும் கொண்டு விளங்கிய சீதைக்குப் புகைபடிந்த ஓவியம்

பஞ்சுப் பொதியில் நெருப்புப் பட்டாற் போல

பொருத்தமான உவமையாம். பேரழகுடைய சிதையின் உருவத்துக்கு அமிழ்தாற் செய்த ஓவியமும், புழுதிபடிந்த கோலத்திற்குப் புகைபடிந்திருத்தலும் உவமைகளாகக் கூறப்பட்டன.

அனங்கவேள் அழகிற் சிறந்தவன். அழகிற் சிறந்து அழகுத் தெய்வமாக விளங்கும் அவன் செய்த பாவை யென்றால் அது பேரழகுடையதாகத் திகழுமன்றோ. சிதையின் வடிவழகிற்குக் கூறிய இவ்வுவமையால் அவளுடைய அழகின் பெருமை விளங்கும்.

அமிழ்தம் சாவாமருந்து; மிகவும் இனிமைவாய்ந்தது; உண்டவரை வேறொன்றும் நுகர விரும்பாமற் செய்யும் தன்மையுடையது. அதுபோலச் சீதையும் இலக்குமியின் அமிசமாதலால் அழியாப் பேரின்பத்தை அளிக்கவல்லவள்; இனிமை நிறைந்தவள்; அவளிடம் பக்தி கொண்டவர் வேறு தெய்வத்தை விரும்பமாட்டார்கள். இத்தகைய பண்புகளால் அமிழ்தால் செய்தபாவையைச் சிதைக்கு உவமை கூறினர்.

10. 'காண்டலோ அரிது' என்றும், 'அறிவிலள் எனத் துறந்தானோ' என்றும் சீதை எண்ணியமைக்குக் காரணங்கள் யாவை?

1. சிதையை இராவணன் வஞ்சகமாகக் கவர்ந்து வந்தபோது கண்டவன் சடாயு எனும் கழுகரசனே யாவான். அவன் சிதையை மீட்க இராவணனுடன் கடும்போர் செய்து இராவணன் வாளால் வெட்டுண்டு விழ்ந்தான். அதனால் அவன் இறந்துபோயிருப்பான் என்றும், தன்னிலையை இராமபிரானுக்குக் கூறுவார் ஒருவரும் இல்லையாதலால் இராமபிரான் தான் இருக்குமிடம் அறிந்து இலங்கைக்கு வரமாட்டார் என்றும் எண்ணிய சிதை 'காண்டலோ அரிது,' என்று எண்ணினாள்.

2. மாயமானைத் துரத்திச் சென்ற இராமபிரானுக்குக் துன்பம் நேர்ந்துவிட்டது என்று உளம்பதைத்து இலக்குவனைத் தேடிச் செல்லக் கூறினள் சிதை. இலக்குவன் அஃது அரக்கர் மாயமென்றும் இராகவனுக்கு ஒன்றும் நேராது என்றும் எடுத்துக் கூறியும் சிதை தன் அறியாமையால் அவன் மனம் புண்படுமாறு பேசி அவனை அனுப்பிவைத்தாள். அதனை இலக்குவன் கூறக் கேட்டமையால் இராமபிரான் தன்னை அறிவற்றவள் என்று கருதிக் கைவிட்டாரோ என்று கவலை கொண்டாள் சிதை.

11. இராமபிரானுடைய துன்ப நிலை குறித்துச் சீதை ஏங்கி எண்ணியன யாவை ?

இராமபிரானுக்குப் பசிவேளையறிந்து காய் கனி கிழங்குகளையும் இலைக் கறியுணவினையும் யார் தந்து உபசரிப்பார்கள் என்றும், விருந்தினர் வந்தால் அவர்களை உபசரிக்கக் கூடிய நிலையில் தான் இல்லாமல் மனைவியைப் பிரிந்து வாழ்வதால் இராமபிரான் என்ன நினைத்து ஏங்குவாரோ என்றும் சீதை இராமபிரானின் துன்ப நிலை குறித்து வருந்தி ஏங்கினள்.

12. சீதை இராமபிரானுடைய எத்தகைய அருங்குணங்களை எண்ணி வருந்தினள் ?

தசரத சக்கரவர்த்தி அரசுரிமையை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறியபோதும், கைகேயி காட்டிற்குச் செல்லுமாறு பணித்த போதும் விருப்போ வெறுப்போ கொள்ளாமல், சித்திரத்தில் எழுதப்பட்ட மலர்ந்த செந்தாமரை எப்பொழுதும் ஒரே தன்மையாக விளங்குவது போல மலர்ந்த முகத்தையுடையவனாய் விளங்கிய இராமபிரானின் விருப்பு வெறுப்பற்ற அருங்குணத்தையும், கங்கையாற்றில் நாவாய் செலுத்தும் எளிய, வேடனாகிய குகன் பிரியமனமின்றி வருந்தியபோது 'நீ என் தம்பி, இலக்குவன் நினக்குத் தம்பியாவான், சீதை உனக்குக் கொழுந்தியாவாள்' என்று கூறி உறவு முறை பாராட்டிய அருங்குணத்தையும் சீதை எண்ணி எண்ணி வருந்தினள்.

13. அரக்கியரிடையே விளங்கியவள் சீதையே என்று அனுமன் எங்ஙனம் துணிந்தனன் ?

கொடுமையே உருவமான கொடிய அரக்கியர்களால் நாற்புறத்தும் சூழப்பெற்றுக் காவல் செய்யப் பெற்றமையாலும் கடல்போன்ற தன் கண்ணினின்றும் கண்ணீரைப் பெருக்கி எப்பொழுதும் அழுது கொண்டே (கண்ணீர்த் தடத்திடை அன்னம்போல்) இருந்தமையாலும் அரக்கியரிடையே தான் கண்ட நங்கையே சீதை எனத் துணிந்தனன் அனுமன்.

14. 'வீடினதன்றறன்; யானும் வீகலேன்'— இங்ஙனம் அனுமன் கூறக் காரணம் என்ன ?

அனுமன் சீதையைக் காணாத நிலையில் 'தருமம் பொய்த்ததோ' என்றும் 'இவ்விலங்கையை அழித்து நானும் இறப்பேன்' என்றும் உறுதி பூண்டிருந்தான். இப்பொழுது சீதை

கிடைத்து விட்டாளாகையால் அதருமம் புரிந்த அரக்கர் அழியத் தருமம் தலையெடுக்குமெனவும், தானும் இனி இறக்க வேண்டியதில்லை என்றும் கருதினன்.

15. சீதையைக் கண்ட அனுமன் சீதையின் நிலையையும் பெருமையையும் குறித்துத் தன்னுள் எண்ணியவற்றை 25 வரிகளில் எழுதுக.

(பாடச் சுருக்கம் பக்கம் 52-இல் சீதா தேவி இலக்குமியே என்று தொடங்கும் பத்தி முழுவதும் இதற்கு விடையாம்.)

16. சீதையின் மனத்தவத்தின் மாண்பினை அனுமன் எங்ஙனம் பாராட்டினன்?

இராமபிரானைப் பிரிந்து அசோக வனத்தில் அவரையே எண்ணி ஏங்கி வருந்திக் கொண்டிருக்கும் சீதையின் தவநிலை வெயிற் காலத்தில் நெருப்பருகில் நின்றும், மழைக் காலத்தில் நீரில் மூழ்கியும், உண்ணும் உணவையும் பருகும் நீரையும் துறந்தும் அருந்தவம் புரியும் துறவிகளின் தவத்தினும் சிறந்ததாகும் என்று கூறிச் சீதையின மனத் தவத்தை அனுமன் பாராட்டினன்.

17. சீதையின் கற்பு மாண்பினுல் பெருமை யுற்றன எவை என்று அனுமன் கூறுகின்ருன் ?

உயர்குடிப் பிறப்பு, பெண் தன்மை, நாணம் ஆகிய இப் பண்புகள் சீதா தேவி இவ்வுலகில் தோன்றிக் கற்பு நெறியோடு வாழ்ந்த மாண்பினுல் பெருமை பெற்றன என்று அனுமன் கூறுகின்ருன்.

18. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியின் இலக்கணம் யாது? உதாரணம் தந்து விளக்குக.

வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாவது கவிஞர் தாம் கூறக் கருதும் பொருளை நிலைநாட்ட வேருெரு சிறந்த பொருளைச் சான்ருகக் காட்டி வற்புறுத்துவதாம். அவ்வாறு கூறும் போது பொதுப் பொருளைச் சிறப்புப் பொருளாலும், சிறப்புப் பொருளைப் பொதுப் பொருளாலும் வற்புறுத்திக் கூறுதல் முறையாகும்.

சீதாதேவியின் கற்புக்கும் மனவலிமைக்கும் எத்தகைய இழுக்கும் நேரவில்லை, என்ற உண்மையை நிலை நாட்ட விரும்

பிய கவிஞர் அறத்துக்கு அழிவு நேருதலும் உண்டோ என்று கூறி, அறத்துக்கு அழிவு ஏற்படாதது போல அறவடிவினளாகிய சீதையின் கற்புக்கும் அழிவு ஏற்படாது என்று வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.

அறத்துக்கு அழிவில்லை என்பது பொதுப்பொருள். அதைக் கொண்டு சீதையின் கற்பும் காவலும் அழிய வில்லை என்ற சிறப்புப் பொருளை வற்புறுத்திக் கூறியமையின் இது வேற்றுப் பொருள்வைப்பணியாம்.

19. 'கற்பும் காவலும் ஏசுண்ட தில்லை' என்று அனுமான் எங்ஙனம் முடிவு செய்தனன்?

சீதை மாசுண்ட மணிபோலப் புழுதிபடிந்த மேனியளாய், சூரியனுடைய ஒளியினால் ஒளிகுன்றித் தோன்றும் சந்திரனைப் போலப் பொலிவு குன்றியவளாய், அழுக்குப் படிந்து சடையாகிய கூந்தலையுடையவளாய், கவலையே ஓர் உருக்கொண்டு விளங்குவது போலத் தோன்றுதலால் அவள் கற்பும் காவலும் ஏசுண்ட தில்லை என அனுமன் முடிவு செய்தனன்.

20. "தருமமே காத்ததோ சனக னல்வினைக்
கருமமே காத்ததோ கற்பின காவலோ
அருமையே அருமை ஆரி தாற்றுவார்
ஒருமையே யெம்மனோர்க் குரைக்கற் பாலதோ!

இச்செய்யுளில் அமைந்த மோனை எதுகைகளைப் புலப்படுத்துக.

முதல் வரியில் 1, 3 சீர்களில் 'த' என்ற முதலெழுத்தும் 'ச' என்ற அதன் இன எழுத்தும் ஒன்றி வந்தமையால் **பொழிப்பு மோனை.**

இரண்டாம் வரியில் நான்கு சீர்களிலும் 'க' என்ற எழுத்தும் 'கா' என்ற அதன் இனவெழுத்தும் முதல் எழுத்துக்களாக ஒன்றி வந்தமையால் **முற்று மோனை.**

மூன்றும் வரியில் நான்கு சீர்களிலும் 'அ' என்ற எழுத்தும் 'ஆ' என்ற அதன இனவெழுத்தும் முதலெழுத்துக்களாக ஒன்றி வரத் தொடுத்தமையால் **முற்று மோனை.**

நான்காம் வரியில் 1, 3 சீர்களில் ஒ என்ற எழுத்தும் அதற்கு இனமாகிய உ என்ற எழுத்தும் முதலெழுத்துக்களாக ஒன்றி வந்தமையால் **பொழிப்பு மோனை.**

நான்கு அடிகளிலும் முதலெழுத்துக்கள் அளவொத்த குற்றெழுத்துக்களாக இருக்க 'ரு' என்ற இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்துள்ளமையால் **அடி எதுகை.**

மூன்றும் வரியில் 1, 2 சீர்களில் 'அ' என்ற முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க 'ரு' என்ற இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்தமையால் **இணை யெதுகையாம்.**

21. கம்பரின் உவமைத்திறமையை விளக்க இரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

(6, 9 வினுக்களுக்குரிய விடைகளை இதற்கு விடையாகக் கொள்க.)

22. 'விரிமழைக் குலங்கிழித் தொளிரு மின்னெனக்
கருநிறத் தரக்கியர் குழுவிற் கண்டனன்'
அலகிட்டு வாய்பாடு கூறுக.

விரிமழைக்	...	நிரை நிரை-கருவிளம
குலங்கிழித்	...	நிரை நிரை - கருவிளம்
தொளிரும்	...	நிரை நேர் - புளிமா
மின்னெனக்	...	நேர் நிரை - கூவிளம்
கருநிறத்	...	நிரை நிரை - கருவிளம்
தரக்கியர்	...	நிரை நிரை - கருவிளம்
குழுவிற்	...	நிரை நேர் - புளிமா
கண்டனன்	...	நேர் நிரை - கூவிளம்

23. இலக்கணக் குறிப்பு வரைக.

1. துளிவரக் **காணு** நன் **மருந்து** —1. ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், 2. காரிய ஆகு பெயர்.
2. பரிதி வெங்குலத்**தையும்** ப**ழியையும் பாரா**
சுருதி நாயகன் **வரும் வரும்.**
    1. உம்மைகள் எண்ணும்மைகள்
    2. செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்
    3. அடுக்குத்தொடர்
    4. செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று.
3. **வெம்புலிக்** குழாத் தகப்பட்ட தன்னுள் : பண்புத்தொகை.

4. **விரிமழைக் குலம்** - வினைத் தொகை
5. பாவி தன்னுயிர் **கொள்வான்** இழைத்த பண்பிதால் - வானீற்று வினையெச்சம்.
6. அறத்துக் கிறுண்டோ—ஓகாரம் எதிர்மறை.
7. **நுங்குவ** அருந்துவ நீக்கி—வினையாலணையும் பெயர்.
8. அவன் **கமலக் கண்க**ளால் - உவமத் தொகை.
9. இவள் **கமலச் செல்வியே** - ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

24. பிரித்தெழுதுக:—

ஆட் செய்வார்=ஆள் + செய்வார்
நோற்றீண்டிவள்=நோற்று+ஈண்டு+இவள்
பொற்புயம்=பொன்+புயம்
மடக்கொடி=மடம்+கொடி
கடற்றுணை=கடல்+துணை
செந்தாமரை=செம்மை+தாமரை
ஆருயிர்=அருமை+உயிர்

25. உறுப்பிலக்கணம் கூறுக:—

துன்னுன்=துன் - பகுதி; ன் - சந்தி; ஆ - எதிர் மறை இடை நிலை புணர்ந்து கெட்டது; ஆன் - ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

துறந்தான் : துற - பகுதி; த் - சந்தி; ந் - ஆனது விகாரம்; த் - இறந்த கால இடை நிலை; ஆன் - ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

வீகலேன் வீ - பகுதி; கு - சாரியை; அல் - எதிர்மறை இடைநிலை; ஏன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி.

கண்டனென் : காண் - பகுதி; ட் - இறந்த கால இடை நிலை; அன் - சாரியை; என் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி; காண் என்பது கண் என்று ஆனது விகாரம்.

சாற்றுகேன் : சாற்று - பகுதி; க் - (வேறு) இடை நிலை எதிர்காலம் காட்டியது; ஏன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி.

நோற்றிலன் : நோல் - பகுதி; 'ல்', 'ற்' ஆனது விகாரம் ; ற் - இறந்த கால இடை நிலை; இல் - எதிர் மறை இடை நிலை ; அன் - ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

26. புணர்ச்சி விதி கூறுக:—

பொற்புயம்=பொன்+புயம்

னகர ஈற்று மொழிக்கு முன் வல்லினம் வரின் 'ன்' 'ற்' ஆக மாறும் (ணன வல்லினம் வர டற வும்) என்ற விதியால் பொற்புயம் என்றாயிற்று.

ஆட்செய்வார்=ஆள்+செய்வார்.

ளகர ஈற்றுச் சொல்லுக்கு முன் வருமொழியில் வல்லினம் வந்தால் 'ள்' 'ட்' ஆகமாறும் (ல ள வேற்றுமையில் றடவும்) என்ற விதியால் ஆட் செய்வார் என்றாயிற்று.

மடக்கொடி=மடம்+கொடி

(1) மகர ஈற்றுச் சொல் வருமொழியோடு புணரும் போது'ம்' கெட்டு உயிர் ஈறாக நின்று புணரும் (மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்) என்ற விதியால் 'ம்' கெட்டது.

(2) உயிரீற்றுச் சொல்லுக்கு முன் வல்லினம் வந்தால் மிகும் (இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர் முன் க, ச, த, ப மிகும்) என்ற விதியால் 'க்' தோன்றி மடக்கொடி என்றாயிற்று.

ஆருயிர்=அருமை+உயிர்.

1. ஈறு போதல் என்ற விதியால் 'மை' கெட்டது (அரு+உயிர்)

2. ஆதி நீடல் என்பதால் 'அ' என்ற குற்றெழுத்து 'ஆ என்ற நெட்டெழுத்தாகத் திரிந்தது. (ஆரு+உயிர்)

3. முற்றியலுகர ஈற்றுச் சொல்லும் சில சமயங்களில் குற்றியலுகரம் போல வருமொழியில் உயிர் வரும்போது உகரம் கெட்டுப் புணரும் என்ற விதியால் 'ரு'வில் உள்ள உகரம் கெட்டது. (ஆர்+உயிர்)

4. 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவதியல்பே' என்ற விதியால் வருமொழி உயிர் சேர்ந்து 'ர்' ரு ஆக மாறியது. **ஆருயிர்**

IV. இக்காலச் செய்யுள்

1. குசேலோ பாக்கியானம்

1. குசேலோ பாக்கியானம் — பொருள் கூறுக.

குசேல + உபாக்கியானம். குசேலன் என்பதற்குக் கந்தலான ஆடையை அணிந்தவன் என்பது பொருள். உபாக்கியானம் என்பதற்குக் கிளைக் கதை என்பது பொருளாம். குசேல முனிவரது சரித்திரத்தைக் கூறும் நூல் என்பது இதன் பொருளாம்.

2. இந்நூலாசிரியர் யார்? அவரைப் பற்றிச் சிறு குறிப்பு வரைக.

இந்நூலாசிரியர் தேவராஜப் பிள்ளை என்பவராவர். இவர் தொண்டை நாட்டிலே வல்லூரென்னும் ஊரில் பிறந்தவர். தந்தையார் வீராசாமிப் பிள்ளை என்பவராம். இவர் கருணிகர் மரபில் தோன்றியவர். இற்றைக்குச் சற்றேறக் குறைய 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் இவர் வாழ்ந்தார்.

3. இந்நூலின் முதனூல்கள் யாவை?

வேப்பத்தூர்ச் சங்கப் புலவர்களில் ஒருவராகிய ஆரியப்பப் புலவர் இயற்றிய செந்தமிழ்க் காப்பியமான பாகவதமும் ஆந்திர மொழியில் வரகவி என்பார் இயற்றிய குசேலோ பாக்கியானமும் இதன் முதனூல்களாம்.

4. சுசீலையின் உயர் குணங்கள் எவை?

சுசிலை குற்றமற்ற உயர் குலத்தில் தோன்றியவள்; தன் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினர் மனம் மகிழ உபசரிக்கும் உள்ளன்பு மிக்கவள். அவள் கணவன் மனத்தை அறிந்து அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ளும் தன்மை யுடையவள்; வாய்மையினின்று சிறிதும் தவறாதவள். கோபம் என்பதே ஒரு சிறிதும் அவளிடம் காண்பது அரிதாம். அனைவராலும் புகழ்ந்து பாராட்டத்தக்க கற்பைத் தனக்கு அணிகலமாகக் கொண்டவள் சுசீலை. அவள் கணவன் தேடிக்கொணர்ந்ததையே பெற்று மகிழ்ச்சி யடைவாள்.

5. இரத்தலின் இழிவை விளக்கி எழுதுக.

வாயிலுள்ள முப்பத்திரண்டு பற்களும் தெரியுமாறு காட்டிக்கொண்டு, முகத்தில் துன்பக் குறிகளுடன் தன் வறுமையைப் பற்றிப் பலவாறு சொல்லித் தன் ஏழ்மையை நிலை நாட்டித்

பாம்பின் வாய்த் தேரை போல

தன் இரு கரங்களையும் விரித்துக்காட்டி, தன் தற்பெருமையை முற்றிலும் போக்கிக்கொண்டு மானத்தை நீக்கி வீடு தோறும் சென்று இரத்தல் எக்காலத்திலும் மிகவும் இழிவான செயலாகும்.

6. குசேலர் வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்தனர் என்பதைச் சான்றுடன் விளக்குக.

குசேலர் எத்துணை வறுமை நிலையை அடைந்தபோதும் பிறரிடம் சென்று யாசித்தலை மிகவும் இழிவான செயல் என்று அறிந்து அதனை அறவே அகற்றி வாழ்ந்தார். அவர் காட்டுக்குச் சென்று அங்கு எடுப்போர் இன்றிக் கிடந்த குளநெல்லை வருந்தித் தேடித் தேடித் தன் நகங்களால் கிள்ளிச் சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து தன் மனைவியிடம் கொடுத்தார். அவளும் அதை வாங்கிக் குற்றி உணவு சமைத்தாள். அவ்வுண வில் ஒரு பகுதியைக் குசேலர் வந்த விருந்தினருக்கு அளித்து விட்டுத் தனக்குக் கிடைத்த பகுதியை உண்டு மிக்க மகிழ்ச்சி யுடன் வேதங்களும் தேடி அறிய முடியாத திருமாலின் இணையடி களைத் தம் மனத்தில் துதித்து வாழ்ந்து வந்தார். இதனால் குசேலர் வறுமையிலும் செம்மையுற வாழ்ந்தார் என்பது விளங்கும்.

7. குசேலரின் குழந்தைகளின் துன்ப நிலையை ஆசிரியர் எங்ஙனம் வருணிக்கிறார்?

குசேலரின் மனைவியான சுசீலை கஞ்சியை ஒரு பானையில் கொணர்ந்து அகப்பையினால் தன் இருபத்தேழு குழந்தை களுக்கும் வார்க்கலானாள். ஒரு குழந்தைக்குக் கஞ்சி வார்க்கும் போது மற்றொரு குழந்தை கை நீட்டும். அவள் வயிற்றின்மீது வீழ்ந்து வேறு இரு குழந்தைகளும் கை நீட்டும். மூன்று குழந்தைகளும் கை நீட்டும். ஒரு குழந்தை விம்மி யழும்; மற் றொன்று கண் பிசைந்தழும்; மற்றொன்று தரையில் புரண்டழும். இவற்றைச் சுசீலை எங்ஙனம் பார்த்துச் சகிப்பாள்.

இவ்வாறிருக்கையில் மற்றொரு குழந்தை, "ஐயோ! என் வயிற்றில் எழுந்த பசி இன்னும் அடங்கவில்லையே," என்று அழும். மற்றொன்று, "தாயே! கஞ்சி எனக்கு ஒரு சொட்டும் வார்க்கவில்லை," என்று பொய் சொல்லும். கஞ்சியை முன்னே பெறவேண்டும் என்ற கருத்துடன் ஒரு குழந்தை உண்ணப் புகும்போது மற்றொரு குழந்தை பிடித்திழுக்க இளைக்காமல்

அக்குழந்தை எதிரே இழுக்கக் கீழே சிந்தும கஞ்சியைப் பெறு வதற்கு மற்றொரு குழந்தை ஆசைப்படும்.

இவ்வாறு சுசீலையின் குழந்தைகள் பலவாறு துன்பமுற்ற தாக ஆசிரியர் அழகுபட வருணிக்கிறார்.

8. மடுத்த அஃது அறிந்திலேன்—இடஞ் சுட்டி விளக்குக.

குசேலரின் கற்பிற் சிறந்த மனைவியாம் சுசீலை தன் மக் களுக்கு உணவளிக்கையில் குழந்தைகள் ஒன்றின் மீது ஒன்று விழுந்து கை நீட்டிப் பலவாறு துன்பமடைந்து கஞ்சியைப் பெற்று வந்தன. அப்போது ஒரு குழந்தை, அடுத்த வீட்டுச் சிறுவன், 'உங்கள் வீட்டில் என்ன கறி சமைத்தார்கள்' என்று என்னைக் கேட்டான். கறி என்றால் என்ன? அஃது எச்சுவையுடையது? தாயே! எனக்குக் கூறுவாய்' என்று சுசீலையைக் கேட்டான். அக் குழந்தைக்குக் கறி யென்பதென்னவென்று கூறினால், "அதனைச் செய்து தா," என்று கேட்பானே; என் செய்வது என்று கருதிச் சுசீலை, "சமையல் செய்யப் பெற்ற அதனை நான் இன்னதென் றறியேன்," என்று உரைத்து மற்றொரு செய்தியைக் கூறி அதனை மறக்குமாறு செய்தனள்.

9. குசேலர் குடும்பத்தின் வறுமை நிலையை 20 வரிகளில் எழுதுக.

குசேலர் இரத்தலின் இழிவை நன்கு அறிந்தவராதலால் வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்து வந்தார். அவர் காட்டில் கொள்வாரின்றிக் கிடைக்கும் குள நெல்லை வருந்தித் தேடி நகங் களால் கிள்ளிச் சேகரித்து வந்து மனைவியிடம் கொடுக்கச் சுசீலை அதனைப் பெற்றுக் குற்றி உணவாக்கினள். குசேலர் அவ்வுணவில் ஒரு பகுதியை விருந்தினருக்கு அளித்துத் தனக் குக் கிடைக்கும் பகுதியை உண்டு மகிழ்ச்சியுடன் திருமாலின் இணையடிகளை மனத்தால் துதித்து வந்தார்.

சுசீலை கஞ்சியைத் தன் குழந்தைகளுக்குத் தருகையில் அவள் பட்ட துன்பங்கள் கணக்கிலடங்கா. ஒரு குழந்தை கை நீட்டும், மற்றும் இரண்டு குழந்தைகளும், மூன்று குழந்தைகளும் கை நீட்டும். ஒரு குழந்தை விம்மியும், மற்றொன்று கண் பிசைந் தும், மற்றொன்று புரண்டும் அழும். இதனைப் பார்த்துச் சுசீலை தாங்க முடியாத துன்பத்தை அடைந்தாள்.

"என் வயிற்றிலெழுந்த பசி தீரவில்லையே, என்று ஒரு குழந்தை அழும், "எனக்குக் கஞ்சி வார்க்கவில்லையே," என்று

ஒரு குழந்தை பொய் கூறும். கஞ்சியைப் பெறுவதற்காக ஒரு குழந்தை கை நீட்டும்போது மற்றெரு குழந்தை அதைப் பிடித்திழுக்க முதற் குழந்தை இளைக்காமல் இழுக்கக் கீழே சிந்தும் கஞ்சியைப் பெற மற்றொரு குழந்தை ஆசைப்படும்.

ஒரு குழந்தை ஓடி வந்து "அடுத்த வீட்டுப் பையன், 'உங்கள் வீட்டில் என்ன கறி சமைத்தார்கள்?' என்று கேட்டான். தாயே! கறியென்ருல் என்ன? எச்சுவையுடையது? கூறுவாய்," என்று கேட்டது. அது கேட்ட சுசீலை அஃது எத்தன்மையது என்று கூறினுல் அதைச் செய்து கொடு என்பானே என்று கருதி "அவ்வுணவுப் பொருளை நான் அறியேன்" என்று கூறி வேறொன்றினைச் சொல்லி அதனை மறக்கச் செய்தாள்.

இங்ஙனம் குசேலர் குடும்பத்தினர் வறுமை நோயால் வாடி வருந்தினர்.

10. **பிரித்தெழுதுக:-**

மாசிலா—மாசு + இலா. இருநிலம் இருமை + நிலம். ஒண்ணகம்—ஒண்மை + நகம். மும் மகவு—மூன்று + மகவு.

11. **இலக்கணக் குறிப்பு வரைக:**

(i) வரு **விருந்து.** (ii) **பெற்றதே** கொண்டுவப்பாள்.

(iii) **இழிவிழிவு** எந்த ஞான்றும். (iv) **மந்திரமறைகட்கு எட்டா மாலடி,**

(v) புரண்டு **வீழாப்** பெருநிலத்திற் கிடந்தழும்.

(vi) **நந்தா** மற்றச் செயும் எந்திரீர்ப்ப.

(i) விருந்து – பண்பாகு பெயர். (ii) பெற்றதே—குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (iii) இழிவிழிவு — அடுக்குத் தொடர். (iv) மந்திரமறை-உம்மைத் தொகை. எட்டா-ஈறு கெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம். (vi) நந்தா- ஈறுகெட்ட எதிர் மறை வினையெச்சம்.

12. **உறுப்பிலக்கணம் வரைக:-**

வீட்டி: (வீடு + ட் + இ) வீடு—பகுதி; இ-வினையெச்ச விகுதி. ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டியது.

ஒருவிய: (ஒருவு + இன் + அ) ஒருவு—பகுதி; இன் - இறந்தகால இடை நிலை. ன் கெட்டது; (ய்-உடம்படு மெய்) அ-பெயரெச்ச விகுதி.

அயின்று: (அயில்+ற்+உ) அயில்-பகுதி. 'ல்' 'ன்' ஆகத் திரிந்தது விகாரம்; ற்—இறந்தகால இடைநிலை; உ—வினை எச்ச விகுதி.

புரண்டு: (புரள்+ட்+உ)—புரள்—பகுதி; 'ள்' 'ண்' ஆனது விகாரம்; ட்+இறந்த கால இடைநிலை; உ—வினையெச்ச விகுதி.

ஈர்ப்ப: (ஈர்+ப்+ப்+அ) ஈர்—பகுதி; ப்—சந்தி; ப்—எதிர் கால இடைநிலை; அ—வினையெச்ச விகுதி.

அட்டார்: (அடு+ஆர்) அடு — பகுதி; ஆர்— பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி; ஒற்றுஇரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டியது.

அறிந்திலேன்: (அறி + த்(ந்) + த் + இல் + என்) அறி—பகுதி; த்—சந்தி; ந் ஆகியது விகாரம்; த்—இறந்த கால இடை நிலை; இல் - எதிர் மறை இடை நிலை; என்—தன்மை ஒருமை வினை முற்று விகுதி.

2. பாஞ்சாலி சபதம்

1. பாரதியாரைப் பற்றிச் சிறு குறிப்பு வரைக.

வரகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரைப் பற்றி அறியாத தமிழரே இலர் என்னலாம். அவர் 1881-ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த எட்டய புரத்தில் சின்னசாமி அய்யரும் இலக்குமி அம்மையாரும் செய்தவப் பயனுசத் தோன்றினர். இவர் அந்தணர் மரபைச் சார்ந்தவர். இவர் சிறு வயதிலேயே கவிபாடும் திறமை பெற்றிருந்தார். புலவர் ஒருவர் இவர் திறமையை வியந்து "நீ ஒரு பாரதியே," என்று புகழ்ந்தமையால் பாரதி என்ற பெயர் பெற்றார். இவர் சுதேசமித்திரன், இந்தியா, பாலபாரதம் முதலிய பல பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்தார். இந்தியாவின் சுதந்திரக் கிளர்ச்சியில் இவர் ஈடுபட்டு அரசாங்கத்தார் கோபத்துக்கு ஆளாகிப் புதுச்சேரியில் வாழவும் நேர்ந்தது. இந்திய மக்களிடையே சுதந்திரம், சகோதரத் துவம், சமத்துவம் ஆகிய உணர்ச்சிகளைப் பரவச் செய்தவர் பாரதியாரே ஆவார். கேட்போர் மனதைப் பரவசமாக்க வல்ல வீராவேசமிக்க இனிய தமிழ்ப் பாடல்கள் பலவற்றை இயற்றித் தமிழ் மக்களிடையே சுதந்திர தாகத்தை இவர் ஊட்டினர். செந்தமிழ் நாடு, தமிழ்த் தாய், முருகன் பாட்டு, கண்ணன்

பாட்டு, பாப்பாபாட்டு, குயில் பாட்டு முதலியன பாரதியார் இயற்றிய செய்யுட்களில் வேறு சிலவாம்.

2. பாஞ்சாலி சபதம்—பொருள் தருக. இந்நூலின் சிறப்புக்கள் யாவை?

பாஞ்சால தேசத்தை ஆண்ட துருபதன் மகளே பாஞ்சாலி ஆவாள். அவள் துரியோதனன் சபையில் செய்த சபதத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூலாதலின் இஃது இப் பெயர் பெற்றது.

பாஞ்சாலி சபதம் என்ற நூல் மிக எளிய நடையில் உணர்ச்சி தோன்றுமாறு இயற்றப் பெற்றுள்ளது. துரியோதனன் முதலியோரின் புன்மைக் குணங்களையும் சூழ்ச்சிகளையும், பாண்டவர் தம் நேர்மையையும் கடவுட் பக்தியையும் இது மிகவும் அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

3. 'தலைவனுங்குப் பிறர் கைபிற் பொம்மை எனத் துரியோதனன் எச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறினுன்? விளக்குக.

துரியோதனன் பாண்டவரை வெல்லக் கருதிப் பலவாறு ஆலோசனைகள் புரிந்தான். அப்போது தந்தை திருதராட்டிரன் உடன் பிறந்தோராம் பாண்டவரை அழிக்க நினைத்தல் தகாதெனவும், அவ்வெண்ணத்தை விட்டொழிக்குமாறும் கூறினன். அதுகேட்ட துரியோதனன் தந்தை விதுரன் கூறுவதை மறைமொழியாகக் கொள்வது முறையன்றென்று இவ்வார்த்தைகளைக் கூறினுன்.

4. மூடர் என்று துரியோதனன் எத்தகையவர்களைக் குறிப்பிடுகிருன்?

" செல்வத்தையும் பெருமையையும் நாள்தோறும் வருந்தித் தேடாமல் ஒழுக்கநெறியில் நடப்பதாகக் கருதிக்கொண்டு உடல் குழைந்து உறங்குபவர்கள் மூடர்," என்று துரியோதனன் கூறினன்.

5. அரசர்கள் பொருள்தொகுக்கும் வழிபற்றித் துரியோதனன் குறிப்பிடுவது யாது?

முன்னோர் தேடிய பொருளே போதுமென்று மன்னர் இன்ப வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருப்பின் அவர் வாழ்வைப் பகைவர் அழித்துவிடுவர். எனவே போர் செய்வதற்கு அஞ்சுதல் என்பது அரசர்க்குப் பொருந்தாததாம். பொருள் சேரச் சேர

மேலும் மேலும் அதனைக் கூட்டுதலே அரசர் பொருள் சேர்க்கும் வழியாம்.

6. அரசரிடம் காணப்படும் பிழை என்று துரியோதனன் குறிப்பிடுவது யாது ?

அரசர்கள் பிறரைத் தாழ்த்துவதில் சலிப்படைதல் கூடாது. அங்ஙனம் சலிப்படைவது அவரிடம் காணப்படும் பிழையாம் என்று துரியோதனன் குறிப்பிடுகிறான்.

7. பகைவரை அழிக்கும் முறைபற்றித் துரியோதனன் கூறுவன யாவை ?

"எவ்வகையிலேனும் பகைவரை அழித்துவிடவேண்டும் அம்முறை நல்லதா கெட்டதா என்று ஆராய்தல் கூடாது. எல்லா வகைகளிலும் பகைவரை முற்றிலும் அழித்தலே முறையாகும் என்று சான்றோர் கூறியுள்ளனர். பகைவரை அழிப்பனவற்றில் வில், வாள் முதலியன மட்டுமே சிறந்தனவாகா. பகை மனத்தைப் புண்படுத்தி அழிக்கும் வஞ்சனைகளும் சிறந்த படைகளாம். பகைவர்களை அழிக்காதவர்களைப் பூமியாகிய தெய்வம் அழித்துவிடும். மன்னர் தம் பகை சிறிதென்று மனத்தில் எண்ணி முயற்சியற்றிருப்பவர்களை அப்பகையே நோய்போல் வளர்ந்து விரைவில் அழிக்கும்.

8. பாண்டவர்களைப் பகைவர் என்று துரியோதனன் கருதக் காரணம் என்ன ?

சுற்றத்தாரைத் தோற்றத்தாலும் பிறப்பினாலும் மட்டுமே உலகினர் அறியமாட்டார்கள். உறவினர் பகைவர் என்பது அவர் செயலால் மட்டுமே அறியப்படும். அவ்வாறு பார்க்கில் தோற்றத்தாலும் பிறவியாலும் பாண்டவர் நமக்கு உறவினராயினும் நான் அவரைப் பகைவரென்றே கருதுகிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் நமக்குத் துன்பங்களே செய்து வருகிறார்கள் என்று துரியோதனன் கூறினன்.

9. பாண்டவர்களுடன் சூதுபோர் செய்வதே தகுதி என்பதற்குத்துரியோதனன் காட்டிய காரணங்கள் யாவை ?

பாண்டவர்கள் நாள்தோறும் உயர் வடைவதைக் கண்டு பொறாத துரியோதனன் அவர்கள் தாழ்வடைவதற்கு ஏற்ற வழிகளைத் தேடலானான். அவர்களைப் போரில் வெல்லலாம் என்றால் உடன் பிறந்தோருடன் போர் செய்தானென உலகத்தினர் பழிப்

பார்களே என்றும் அவனுக்குத் தோன்றியது. மற்றும் இளமை வாய்ந்த பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்வதும் மிகவும் அரிய செயலாம். எனவே தவப் பயனாய்த் தமக்குக் கிடைத்த மாமன் சகுனியின் சூதாடும் திறமையைப் பயன்படுத்திப் பாண்டவரைச் சூதாட்டத்தில் வெல்லத் துரியோதனன் கருதினன். அறவழியில் பற்றுடையரேனும் தரும புத்திரருக்குச் சூதாட்டத்தில் பெரு விருப்பம் இருந்தமையால் பாண்டவரைச் சூது போரில் வெல்வதே தக்கதெனத் துரியோதனன் துணிந்தான்.

10. நோய்போல் அந்தப்பகை மிகலுற்றே சடிதி மாய்த்திடும்—விளக்குக. இஃது என்ன அணி ?

நோய் மிகவும் அற்பமானதென்று கருதி அதைப் போக்குவதற்கு யாதொரு முயற்சியும் ஒருவர் புரியாமல் இருந்தால் அந்நோய் நாளுக்கு நாள் முற்றி வலிமைபெற்று அவரைக் கொல்லும். அதுபோன்றே பகைவர் வலிமையற்றவர் என்று அரசர் கருதி அவரை வெல்வதற்குக் காலம் தாழ்த்திக் கொண்டிருப்பின் அவர்கள் நாளடைவில் மிக்க வலிமை பெற்று அவ்வரசரை விரைவில் அழிப்பர். இஃது உவமை யணியாம்.

11. நீதித் தருமனும் சூதில் அன்புள்ளான்—இடம் சுட்டி விளக்குக.

பாண்டவரை வெல்லக் கருதிய துரியோதனன் அவர்களுடைய வலிமையைக் கண்டு அவர்களுடன் போர் புரிய விரும்பவில்லை. மற்றும் தந்தையும் போர் புரிய வேண்டாவென்று தடுத்துவந்தார். உலகத்தினரும் பழிப்பராதலால் வேறு வகையில் வெல்வதே தக்கதென்று துரியோதனன் கருதினன். தாங்கள் செய்த தவப்பயனாய்த் தங்களுக்குக் கிடைத்த மாமன் சூதாட்டத்தில் வல்லவனாகத் திகழ்ந்தமையால் அவன் துணைகொண்டு பாண்டவரை அழிப்பதே சிறந்ததென்று அவனுக்குத் தோற்றியது. இம்முயற்சி கை கூடுவதற்கு அனுகூலமாக, அறநெறியில் நடக்கும் தருமபுத்திரரும் சூதாட்டத்தில் மிக்க விருப்பமுடையவராக இருத்தல்பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டனன்.

12. இலக்கணக் குறிப்பு வரைக:—

உய்நெறி - வினைத்தொகை. **நிற்பவர்** - வினையாலணையும் பெயர். **குழைதல்** - தொழிற் பெயர். **பூமித் தெய்வம்** - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. **நேமி மன்னர்** - இரண்டனுருபும்

பயனும் உடன் தொக்கதொகை. **சடிதி** - தற்பவ வடசொல். **ஆருயிர்** - பண்புத் தொகை. **உண்டோ**—ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. **பாஞ்சாலி சபதம்**—ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. **கொண்டனம்**—தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. **விலை யிலா: இலா**—இல்லா என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்; ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். **செல்வழி**—வினைத்தொகை. **பயில்வார்**—வினையாலணையும் பெயர். **பாண்டவர்** — தத்திதாந்த நாமம். **குமைப்பன**—பலவின் பால் வினையாலணையும் பெயர்.

13. **பிரித்து எழுதுக:—**

உலைவலால்: உலைவு + அலால்

வானிதி : வான் + நிதி

நினைவயர்ந்திருப்பார் : நினைவு + அயர்ந்து + இருப்பார்.

இளம்பாண்டவர் : இளமை + பாண்டவர்

ஆருயிர்: அருமை + உயிர்

14. **உறுப்பிலக்கணம் கூறுக:—**

கொண்டனம் : (கொள் + ட் + அன் + அம்)

கொள்—பகுதி ; ட்—இறந்தகால இடை நிலை; அன்—சாரியை ; அம்—தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று விகுதி ; கொள் என்பதில் 'ள்' 'ண்' ஆகத் திரிந்தது விகாரம்.

குமைப்பன : (குமை + ப் + ப் + அன் + அ)

குமை—பகுதி; ப்—சந்தி; ப்—எதிர்கால இடைநிலை; அன்—சாரியை; அ—பலவின் பால் வினைமுற்று விகுதி.

பயில்வார் : (பயில் + வ் + ஆர்)

பயில்—பகுதி ; வ்—எதிர்கால இடை நிலை; ஆர்—பலர் பால் வினைமுற்று விகுதி.

கண்டாய் : (காண் + ட் + ஆய்)

காண் —பகுதி ; ட்—இறந்தகால இடை நிலை; ஆய்—முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி ; காண் என்ற பகுதி கண் எனத் திரிந்தது விகாரம்.

உற்றான் : (உறு + ஆன்)

உறு—பகுதி ; ஆன்—ஆண் பால் வினைமுற்று விகுதி ; உறு என்ற பகுதி உற்று என ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டியது.

நீதிகள்

புறநானூறு

நல்லோர் உண்மையால் நானிலம் நிலைக்கும்.

சிலப்பதிகாரம்

1. கற்பெனப்படுவது சொல் திறம்பாமை.
2. தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

கம்ப ராமாயணம்

1. பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.
2. அறத்திற்கு அழிவு அவனியில் இல்லை.

குசேலோ பாக்கியானம்

1. ஈயென இரத்தல் இழிந்தது.
2. வறுமையில் செம்மையாய வாழ்வதே வாழ்க்கை.

பாஞ்சாலி சபதம்

1. அழுக்கா றெனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும்.

இறையனார் அகப்பொருள்

1. கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார்.
2. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி யன்னா ருடைத்து.

ஆய் அண்டிரன்

1. வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்
2. நன்றி மறப்பது நன்றன்று.

பாரதியார் தமிழ்ப் புலமை

1. பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதி.
2. காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒருபொருட்கண்
ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணது.

நலங்கிள்ளியும் கோவூர் கிழாரும்

1. ஒன்றுபட் டாலுண்டு வாழ்வே—நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே.
2. அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை-1.

உரைநடைப் பகுதி

1. இறையனார் அகப்பொருள்

உரைகண்ட வரலாறு

அரும்பதமும் குறிப்பும்

பக்கம்: 14

அக்காலத்து — கடைச் சங்க காலத்து
பன்னீரியாண்டு—பன்னிரண்டு வருடங்கள்
வற்கடம்—பஞ்சம்
சென்றது—நீடித்தது
கடுகுதல்—வருத்துதல்
சிட்டர்—கல்வி நிரம்பிய சான்றோர்
கம்மின்—வாருங்கள்
கூவி—அழைத்து
புறந்தரகில்லேன்—காப்பாற்ற இயலாதவனாயுள்ளேன்
தேயம்—நாடு
புக்கு—சென்று
நாடு நாடாயின ஞான்று—பஞ்சத்தால் வாடிய நம் நாடு வளமிகுந்த நாடான காலத்தில்
உள்ளி—நினைத்து
பின்றை—பிறகு
மலிய—நிறைய, வளப்பமுற
நூல்வல்லார்—நூல்களைக் குற்றமற உணர்ந்த அறிஞர்
ஆள் + போக்க = ஆட்போக்க ஆட்களை அனுப்ப
எழுத்திகாரம்—எழுத்திலக்கணத்தைக் கூறும் பகுதி
சொல்லதிகாரம்—சொல்லிலக்கணத்தைக் கூறும் பகுதி
பொருளதிகாரம்—அகப்பொருள், புறப் பொருள் இலக்கணங்களைப் பற்றிய பகுதி
தலைப்பட்டு—சந்தித்து
தலைப்பட்டிலேம்—சந்தித்திலேம்; தேடிக் கண்டுபிடிக்க இயலாதவரானோம்
புடைபட—மிகுதியாக
கவன்று—வருந்தி
சொல்லாநிற்ப—சொல்ல
ஆலவாய்—மதுரை நகரின் எல்லையை அறிய விரும்பிய வங்கிய சேகர பாண்டியன் சோமசுந்தரக் கடவுளை வேண்ட, அவர் தம் கரத்தில் அணிந்த நாகத்தை எல்லையை வரையறுக்குமாறு பணித்தார். அச்சர்ப்பம் நகரைச் சுற்றி வந்து தன் வாயும் வாலும் பொருந்தும்படி உடலை வளைத்து எல்லை காட்டிற்று. இதனால், அப்பாம்பின் பெயரே நகருக்கு ஆயது.
அழல் நிறக் கடவுள்—நெருப்புப் போன்ற செந்நிறமுடைய சிவபெருமான்: சோமசுந்தரக் கடவுள்
கவற்சி—மனக் கவலை
ஞானத்திடையது—அறிவின்பாற் பட்டது
தீர்க்கற்பாலம்—நீக்குவோம்
சூத்திரம்—சுருங்கிய சொற்களால் விரிந்த பொருளை இனிது விளக்கும் ஒருவகைப் பாட்டு
இவ்வறுபது சூத்திரம் — 'அன்பினைந்திணை' என்று தொடங்கும் அறுபது சூத்திரம்

வாழைப் பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல

செப்பு + இதழ் + அகத்து —செப்புத் தகடுகளின் மீது
பீடம்—ஆசனம்
பிற்றை ஞான்று—மறுநாள்
தேவர்குலம் வழிபடுவான்—கோயிலில் பூசை செய்பவன்
பண்டு—முன்பு
அலகிடாதான்—பெருக்கிச் சுத்தம் செய்யாதவன்
தெய்வத்தவக்குறிப்பினல்—தெய்வத் தன்மைவாய்ந்த மேலான எண்ணத்தால்

பக்கம் : 15

அலகு—துடைப்பம்
இதழ்—செப்பேடுகள்
போந்தன - வந்தன
நோக்கினற்கு ... காட்டிற்று: பார்த்த அவனுக்குப் பெரும் பேறு எனத்தக்க ஒப்பற்ற பொருளதிகாரமாய்த் தோன்றியது.
அரசன்...செய்தானுகும்: அரசன் பொருளதிகாரம் கிடைக்கப் பெருமையின் மனம் வருந்துகின்ருன் என்பது கருத்தில் கொண்டு நிகழ்ந்தவற்றை அறிந்து இதனை இறையனுர் (சோமசுந்தரக் கடவுள்) இயற்றித் தந்தனர்போலும்.
அகம்—வீடு
கோயில்—அரண்மனை
தலைக்கடை—வாயில்
கடைகாப்பார்—வாயிற்காவலர்
புகுதருக—உள்ளே வரவிடுக
சென்று புக்குக் காட்ட கொண்டு நோக்கி—அந்தணன் அரண்மனையுட் சென்று, அவையுட் புக்கு, செப்பேடுகளை அரசனுக்குக் காட்ட, அரசன் அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவற்றிலுள்ள சூத்திரங்களைப் படித்து அறிந்து
இடுக்கண்—துன்பம்
அருளிச் செய்தாருகற்பாலது—அருளிச் செய்திருக்கவேண்டும்
சங்கத்தாரை—சங்கப்புலவர்களை
கூவுவித்து—அழைப்பித்து
கொண்டு போந்து—கொண்டு சென்று
கன்மாப் பலகை—சங்கப் பலகை
ஆராய்வுழி — ஆராய்ச்சி செய்யும் போது
ஒருதலைப் படாது — நிச்சயப் படாது
காரணிகன்—நடுநிலையாளன்; காரணங்களை ஆராய்ந்து கூறுபவன்
அவனுல்...காண்டும்: அவனுல் உண்மையான பொருள் என்று கூறப்பட்டதை உண்மைப் பொருளாகவும், பொருளன்று என்று கூறப்பட்டதைப்பொருளல்லாததாகவும் கொண்டு உண்மை காண்போம்.
ஒருப்பட்டு—சம்மதித்து
நாடுகேன்—தேடுவேன்
நிகராவார்—ஒப்பாகக் கூறக் கூடியவர்
இம்மையின் இன்றே — இவ்வுலகில் இல்லையே
என்னை கொல்—எவ்விதம்?
சிந்தித்திருப்புழி — நினைத்துக் கொண்டு இருக்கும் போது
ஆலவாயில்அவிர் சடைக்கடவுள்-மதுரையில் கோயில் கொண்டு விளங்குகின்ற ஒளி விளங்கும் சடையை யுடைய சிவ பெருமான்
வரங்கிடத்தும் — வரம் வேண்டுவோம்
இடையாமத்து—நள்ளிரவில்

பக்கம் : 16

பைங்கண்ணன்—பசுமையான கண்களை உடையவன் (பசுமை—இளமை)

புன்மயிரன்—சிறிதளவு மயிருடையவன்
ஐயாட்டைப் பிராயத்தான்—ஐந்தாண்டு வயதுடையவன்
மூங்கை—ஊமை
இரீஇ—அமர்வித்து
வார்ந்து—வழியவிட்டு
மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்கும்—உடலில் உள்ள மயிர் கூச்செறிய நிற்பான்
வாளா—சும்மா
குமாரதெய்வம்—முருகக்கடவுள்
சாபத்தால் தோன்றினன் :—சிவபெருமான் ஒரு சமயம் உமாதேவியாருக்கு அற உபதேசம் செய்யும் போது உமா தேவி பராமுகமாக இருக்கக் கண்டு வலைச்சியாகப் பிறக்குமாறு சாபமிட்டார். இச்சாபம் கேட்ட குமாரக்கடவுள் மனம் பொருது சாஸ்திரங்களைக் கடலிலே வாரி யெறிந்தனர். அதனால் சிவபெருமான் அவரை ஊமையாகப் பிறக்குமாறு சாபமிட்டனர். உருத்திரனுடைய (சிவபெருமானுடைய) சாபத்தால் சன்மத்தை (பிறத்தலை) அடைந்தமையின் உருத்திர சன்மன் எனப் பெயர் பெற்று முருகன் மூங்கைப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்தனன்.
முக்கால் இசைத்த—மூன்று முறை அசரீரியாய்க் கூறிய
உடன்பாடாயிற்று — சம்மதமாயிற்று
உப்பூரிகுடி கிழாருழை — உப்பூரிகுடி கிழாரிடம்
சங்கம் எல்லாம் — சங்கப்புலவர்கள் யாவரும் (இடவாகு பெயர்)

ஐயனுவான்—தலைவனாகிய
கொடுபோந்து—அழைத்து வந்து
வெளியது உடீஇ—வெண்மையான ஆடையை உடுத்தி
வெண்சாந்தணிந்து — வெண்மையான சந்தனம் பூசி
ஏற்றி இரீஇ—ஏற்றி அமர்வித்து
மருதனிள நாகனர் :—இவர் மதுரையில் வாழ்ந்த புலவர். இளநாகன் என்பது இவர் இயற்பெயர். மருதம் பற்றிப் பாடுவதில் வல்லவராதலால் மருதனிள நாகன் என்று பெயர்பெற்ருர். அகநானூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகிய நூல்களில் இவர் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.
ஒரோவழி—ஒவ்வோர் இடத்தில்
கணக்காயனர் மகனர் நக்கிரனர் :—இவரது ஊர் மதுரை. கணக்காயனர் என்பார் இவர் தந்தை. (கணக்காயனர்-நூலாசிரியர்) கடைச் சங்கப் புலவர்களில் நக்கிரர் முதன்மையானவர். திருமுருகாற்றுப்படை, நெடு நல் வாடை என்பன இவர் பாடிய நூல்களாம். இவை தவிர அகநானூறு முதலிய நூல்களில் இவர் பாடிய பாடல்கள் பல உள்ளன. மதுரை மேலை மாசி வீதியில் இவரது கோயில் உள்ளது. திருப்பரங் குன்றத்தில் உள்ள இவரது திருவுருவத்துக்கு இன்றும் திருவிழா நடைபெறுகிறதாம். இவரது மகனர் கீரங்கொற்றனர்.
பதம்—சொல்
ஆர்ப்பெடுத்து — ஆரவாரம் செய்து

பாட விளக்கம்

[இறையனர் அகப் பொருள் உரை:—மதுரையம்பதியாம் திருவால வாயில் கோயில் கொண்டுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுள் அருளிச்செய்த அகப்பொருள் இலக்கணத்திற்கு நக்கீரர் செய்த உரை வரலாற்றுப் பகுதி என்பது இதன் பொருள்.]

1. **பாண்டியனுக்கு மனக் கவலை:**—பண்டைக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் பன்னிரு வருடங்கள் பஞ்சம் நிலவியது. அறிஞர் அனைவரையும் அரசன் அழைத்து, 'உங்களை இப்பஞ்சத்தின் கொடுமைகளிலிருந்து காக்க இயலாதவனுயுள்ளேன். நீவிர் அறிந்த இடங்கட்குச் சென்று துன்பத்தைப் போக்கிக்கொண்டு நாடு வளம் பெற்றபின் மீண்டு வருக,' என விடை கொடுத்தனுப்பினன். அவர்களும் அங்ஙனமே பிற நாடுகளில் வதிந்தனர். பஞ்சம் நீங்க நாட்டில் பயிர்கள் செழித்தன. ஆதலின் மன்னன் கற்றோரைக் கொணருமாறு நாலா பக்கங்களிலும் ஆட்களையனுப்பினன். அவர்கள் எழுத்ததிகாரமும், சொல்லதிகாரமும் வல்லவர்களை அழைத்துவந்தனர். ஆனல், 'பொருளதிகாரம் வல்லரர் எங்கணும் காணப்படவில்லை' எனக் காவலனுக்கு அறிவித்தனர். பாண்டியன், 'எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் கற்பது பொருளிலக்கணம் உணரும் பொருட்டன்றே! பொருளிலக்கணம் வல்லாரைப் பெருவிடின் எழுத்தும், சொல்லும் கற்றும் என்னபயன்' என மிகவும் வருந்தினன்.

2. **இறைவன் அகப் பொருள் அருளல்:**—பரமன் பக்தர்க்கிரங்குபவனன்றே! மன்னனது மனக்கவலையை மாற்றத் திருவுளங்கொண்ட சோமசுந்தரக் கடவுள் அகப்பொருள் அறுபது சூத்திரங்களையும் அருளிச் செப்பேடுகள் மூன்றில் எழுதித் தமது பீடத்தின் கீழிட்டார். மறுநாள் கோயிலில் பூசை செய்யும் மறையோன் கடவுள் அருளால் அன்று பீடத்தினடியில் சுத்தம் செய்ய, அச்செப்பேடுகளைக் கண்டெடுத்து, இறையவன் கருணைகூர்ந்து உதவிய பொருளதிகாரச் சூத்திரங்கள் என அறிந்து, அவற்றை அரசனிடம் சமர்ப்பித்தனன்.

3. **உரை காணப் புலவர்க்கு உற்ற துயர்:**—புரவலன் புலவர் அனைவரையும் அழைத்து இறைவன் அருளிய அகப்பொருளை ஈந்து, 'இந்நூலுக்குப் பொருள் காண்மின்,' என்றனன். புலவர் சங்கப் பலகை மீதிருந்து ஆராய்ந்தனர். ஒவ்வொருவரும் தாம் உரைத்த உரையே சரியெனவும், பொருத்தமான தென்றும் கூறி வாதிட்டமையால் யாதொரு முடிவுக்கும் வர இயலவில்லை. இங்ஙனம் சிலநாட் சென்றபின் புலவர்கள் வேந்தனிடம் சென்று, "எம் உரைகளில் எது சிறந்ததெனத் தீர்மானிக்கக் காரணிகன் (பரீட்சகன்) ஒருவனைத் தந்தருளல் வேண்டும்" என வேண்டினர். அரசன், 'நன்று! நன்று! காரணிகனை நான் எங்குத் தேடுவேன்? நாற்பத்தொன்பதின்மராகிய நுமக்கு நிகர் இவ்வுலகில் வேறு யாருளர்? போமின்' என விடை கொடுத்தனுப்பினன்.

4. உருத்திர சன்மன் உரை கூறல் :—பின்னர், புலவர் காரணிகனைப் பெறுவதெங்ஙனம் என நீண்டநாள் சிந்தித்து, இறுதியில் இச் சூத்திரங்களை நமக்கு அருளிய ஆலவாய் அண்ணலையே காரணிகனையும் தருமாறு வேண்டுவோம் என்று தீர்மானித்துக் கோயிலில் சென்று வரங் கிடந்தனர். நள்ளிரவில், 'இவ்வூரில் உப்பூரிகுடிகிழார் மகன் உருத்திர சன்மன் என்று ஓர் ஊமைச் சிறுவன் உளன். அவன் ஐந்து வயதினன். குமாரக்கடவுள் ஒரு சாபத்தால் அவ்வாறு பிறந்துளான், ஆதலின் ஊமை என நீங்கள் பாராது அவனை அழைத்துச் சென்று சூத்திரப் பொருளுரைத்தால், உண்மையான பொருள் கேட்டபோது கண்ணீர் வடித்து, உடல்சிலிர்ப்பான். மற்ற சமயங்களில் வாளா இருப்பான். என ஒரு குரல் மும்முறை இசைத்ததை அனைவரும் கேட்டனர். உடனே அவர்கள் உப்பூரிகுடிகிழார் மனை சென்று அவர் ஆணை பெற்று அவரது மகனை அழைத்தேகி அலங்கரித்துச் சங்கப் பலகையின்மீது அமரும்படி செய்து கீழிருந்து சூத்திரப் பொருளுரைத்தனர். உருத்திரசன்மனே மற்றவர் பொருள் உரைக்கும்போது வாளா இருந்து மருதனிள நாகனர் உரைத்தபோது ஒருசமயம் மெய்மயிர் சிலிர்த்துக் கண்ணீர் வடித்தும், கணக்காயர் மகனர் நக்கீரர் பொருளுரைத்தபோது பதந்தொறும் கண்ணீர் வடித்து உடல் சிலிர்த்தும் நின்றனன். அதுகண்ட புலவர் மகிழ்ந்து இந்நூலுக்கு மெய்யுரை பெற்றேம் என ஆரவாரித்தனர்.

வினு விடைகள்

1. பாண்டிய அரசன் புலவர்களை நோக்கி யாது கூறினன்? அவ்வாறு கூறக் காரணம் என்ன?

பாண்டிய அரசன் நூல்வல்ல புலவர்களை நோக்கி 'என் நாடு மிகவும் வருந்துகின்றது ; ஆதலால் நான் உங்களையெல்லாம் காக்க இயலாதவனாக இருக்கின்றேன். நீங்கள் அனைவரும் உங்கட்குத் தெரிந்த இடங்களுக்குச் சென்று வாழ்ந்திருங்கள். என் நாடு செழித்த பிறகு என்னை நாடி வாருங்கள் என்று கூறினன்.

பாண்டிய நாட்டில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டு மக்கள் உணவில்லாமையால் பசி நோயால் பெரிதும் துன்புற்று வாழ்ந்து வந்தமையே பாண்டிய மன்னன் புலவர்களை நோக்கி அங்ஙனம் கூறக் காரணமாயிருந்தது.

2. அரசன் தன் பணியாளர்க்கு என்ன கட்டளையிட்டான்?

அரசன் தன் பணியாளர்களைப் பார்த்து 'நாடு நிறைய மழை பெய்து நம் நாடு செழித்து முன்போலச் சிறந்த நாடாக ஆயிற்று. ஆதலின் நூல்வல்ல புலவர்கள் எங்கிருப்பினும் அவர்களைத் தேடி அழைத்து வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான்.

3. அரசனுக்கு ஏற்பட்ட கவலை யாது? அதனைப் போக்கியவர் யார்? போக்கக் காரணம் என்ன?

அரசன் நூல்வல்ல புலவர்களை அழைத்து வருமாறு எல்லாப் பக்கங் கட்கும் ஆட்களை அனுப்ப அவர்கள் எழுத்தும், சொல்லும் வல்ல புலவர் களையே தேடிக் கண்டறிந்து வந்து பொருளதிகாரம் வல்ல புலவர்களை எங்கும் காணமுடியவில்லை என்று கூறினர். அது கேட்ட அரசன் மிக வும் வருந்தி எழுத்தும், சொல்லும் கற்பது பொருளிலக்கணத்தை உணர் வதற்காக அன்றோ? பொருளதிகாரம் வல்ல புலவர்கள் கிடைத்திலர் எனின் எழுத்தும் சொல்லும் வல்ல புலவரைப் பெற்றும் பயனில்லையே என்று வருந்தினன். இதுவே பாண்டிய மன்னனுக்கு ஏற்பட்ட கவலை யாம்.

மன்னன் கவலையை உணர்ந்து அதனை நீக்கியவர் ஆலவாயில் எழுந் தருளியுள்ள சிவபெருமான்.

அரசனுக்கு ஏற்பட்ட இக்கவலை அறிவு வளர்ச்சியைக் குறித்தது ஆதலின் அதனை நீக்கக் கடவோம் என்று கருதியே சிவபெருமான் அதனைப் போக்க அகப்பொருளிலக்கணத்தை அறுபது சூத்திரங்களில் ஆக்கித் தந்தனர்.

4. அந்தணன் இறையனார் அகப்பொருளை எங்ஙனம் பெற் றனன்?

கோயிலைத் தூய்மை செய்து வழிபடுதலையே தொழிலாகக் கொண்ட அந்தணன், கோயிலைத் துடைத்து நீர் தெளித்துத் தூய்மை யாக்குபவன், அன்று பீடத்தின் கீழும் அலகிடத் தொடங்கினன். என்றும் பீடத்தின் கீழ் அலகிடாத அவன் அன்று அங்ஙனம் செய்தமைக்குக் கடவுளின் தூண்டு கோலே காரணம் என்னலாம். அவன் அங்ஙனம் அலகிடும் போது அலகினோடு செப்பேடுகளும் உடன் வர அந்தணன் அவற்றைப் பார்த்தனன். அவை யாவும் அரசன் விரும்பும் பொருளதிகாரப் பாடல்க ளாக இருக்கக்கண்டு அரசனுடைய கவலையை அறிந்து இறைவனே இப் பாடல்களை இயற்றியிருக்க வேண்டுமென்று அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு சென்று அரசனிடம் அளித்தனன்.

5. அரசன் சங்கப்புலவர்களிடம் வேண்டிக்கொண்டது யாது?

அரசன் தான் பெற்ற பொருளதிகாரத்திற்கு விரிவான உரை காண விரும்பிச் சங்கப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரையும் அழைத்து அவர்க ளிடம் கொடுத்து அந்நூலுக்கு உரை காணுமாறு வேண்டிக் கொண் டான்.

6. சங்கப் புலவர்கள் காரணிகளை வேண்டக் காரணம் என்ன?

சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் அரசன் வேண்டுகோட் படி அகப்பொருளுக்கு உரைகாண விரும்பிச் சங்கப்பலகையில் ஏறி

இருந்து ஆராய்ந்தபோது அவரவர்கள் கூறிய உரைகளே சிறந்தன என்று அவர்களுக்குள் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட, ஒரு முடிவும் ஏற்படாமல் வீண்காலம் கழிவதாயிற்று. பின்னர் அவர்கள் நாமனைவரும் இங்ஙனமே வாதிட்டுக் கொண்டிருந்தால் நமக்குள் ஒரு முடிவும் ஏற்படாது நம் உரையைக் கேட்டு நடுவு நிலையோடு முடிவுகூற ஒரு காரணிகனை அளிக்குமாறு வேண்டிக் கொள்வோம் என்று எண்ணி அரசனிடம் சென்று தங்களுக்கு ஒரு காரணிகனை அளிக்குமாறு வேண்டினர்.

7. காரணிகனை வேண்டிய புலவர்கட்கு அரசன் அளித்த மறுமொழி யாது?

அரசன் சங்கப்புலவர்களை நோக்கி 'நீங்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர் இருக்கின்றீர்கள்? உங்கட்கு ஒப்பாகக் கூறத்தக்க புலவர் இவ்வுலகில் எங்கிருக்கின்றனர்? இத்தகைய சிறப்புற்ற உங்கள் உரையைக் கேட்டு முடிவு கூறத்தக்க காரணிகனை நான் எங்குத் தேடுவேன்! என்று கூறினான்.

8. சங்கப் புலவர்கள் காரணிகனைப் பெற யாது செய்தனர்?

சங்கப் புலவர்கள் அனைவரும் நன்கு சிந்தித்து, நூலைச் செய்தவர் ஆலவாயில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுகையால் அவருரையே நம் உரையை ஆராய்ந்து நடு நிலையோடு முடிவு கூறத்தக்க காரணிகனையும் தருமாறு வேண்டுவோம் என்று முடிவு செய்தனர். அம்முடிவின்படி அனைவரும் கோயிலுக்குச் சென்று தங்கட்கோர் காரணிகனைத் தருமாறு வரங்கிடந்தனர்.

9. இறைவன் அசரீரியாய்ப் புலவர்கட்குக் கூறியது யாது?

'இவ்வூரில் உப்பூரிகுடி கிழான் மகன் உருத்திர சன்மன் என்ற ஐந்து வயது இளைஞன் ஒருவன் இருக்கின்றான். அவன் பசுமையான கண்களையுடையவன்; அற்பமான மயிரையுடையவன்; ஊமையன்; முருகனே ஒரு சாபத்தினால் அங்ஙனம் பிறந்திருக்கின்றான். ஆதலால் அவனை இகழாமல் அழைத்துக் கொண்டுவந்து உயர்வான ஆசனத்தில் அமர்த்தி நீங்கள் அனைவரும் கீழிருந்து உங்கள் உரைகளைக் கூறிவாருங்கள். யாருடைய உரையைக் கேட்கும்போது அவன் கண்ணீர் வழிய மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்க நிற்கின்றானோ அதுவே உண்மையான உரையென்று கொள்ளுங்கள்' என்று இறைவன் அசரீரியாகப் புலவர்கட்குக் கூறினர்.

10. சங்கப் புலவர்கள் இறையனார் அகப்பொருளுக்கு எங்ஙனம் மெய்யுரை கண்டனர்?

சங்கப்புலவர்கள் இறைவன் ஆணைப்படி சென்று உப்பூரிகுடி கிழாரை அடைந்து அசரீரி கூறியன யாவும் கூறி உருத்திர சன்மனை

அழைத்து வந்தனர். அவனுக்கு வெண்மையான ஆடை உடுத்தி, வெண்மையான பூக்களைச் சூட்டி, வெண்சாந்து பூசி உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமர்த்தினர். பின்னர் அனைவரும் கீழே அமர்ந்து ஒவ்வொருவராகத் தம் உரையைக் கூறிவந்தனர். உருத்திர சன்மன் எல்லார் உரைகளையும் கேட்கும்போது ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்து மருதனிளநாகன் என்ற புலவர் உரை கூறும்போது சிற்சில இடங்களில் கண்ணீர் வடித்து, மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப நின்றான். இறுதியாகக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் உரை கூறும்போது சொல்தோறும் கண்ணீர் வழிய மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்து விளங்கினான். உடனே சங்கப் புலவர் அனைவரும் மெய்யுரை பெற்றும் இந்நூற்கு என்று ஆரவாரித்தனர்.

11. "அது தானும் ஞானத்திடையதாகலின் யாம் அதனைத் தீர்க்கற் பாலம்"—இடம் சுட்டி விளக்குக.

அரசன் நூல்வல்ல புலவர்களை அழைத்து வருமாறு அனுப்பிய ஏவலர் எழுத்தும் சொல்லும் வல்ல புலவர்களை அழைத்து வந்தனர். அவர்கள் பொருளதிகாரம் வல்ல புலவர்களை எங்கும் காண இயலவில்லை என்று கூறினர். அதுகேட்ட மன்னன் எழுத்தும் சொல்லும் கற்பது பொருளதிகாரத்தை அறிதற் பொருட்டன்றோ? பொருளதிகாரம் பெறுவிடின் இவைகளைப் பெற்றும் பயனில்லையே என்று மிகவும் வருந்தினான். அவனுடைய கவலையை உணர்ந்த சிவபெருமான் 'அவன் கவலை அறிவை வளர்ப்பது பற்றியதாகலின் அதனைப் போக்கவேண்டும்' என்று எண்ணி 'அன்பினைந்திணை' என்று தொடங்கும் அறுபது அகப்பொருள் இலக்கணச் சூத்திரங்களை மூன்று செப்பேடுகளில் எழுதிப் பீடத்தின் கிழிட்டனர்.

2. ஆய் அண்டிரன்

(திரு. சிவ. குப்புசாமிப் பிள்ளை)

அரும்பதமும் குறிப்பும்

பக்கம் : 17

இயல்—நாடகத்தின் பெரும்பிரிவு
காட்சி—சிறு பிரிவு
அவைக்கூடம்—சபை
ஆய் நாடு—பொதிய மலையை உள்ளிட்ட நாடு
போர் இயல் நுணுக்கம்—போர்க்கலை சம்பந்தமான நுட்பங்கள்
செவ்வனே நன்றாக
அரசிருக்கை—தலைநகரம்
நால்வகை அரண் : மலையரண், நீரரண், காட்டரண், மதிலரண் என நாட்டிற்கு அமைந்த நால்வகைப் பாதுகாவல்கள்.
நெருநல்—நேற்று
ஒற்றர்—பகைவர் நாட்டில் நடைபெறும் செய்திகளை மறைவாகத் தெரிந்து கூறுவோர்.
பொதியம்—பொதிய மலை ; பாண்டிய நாட்டைச்சார்ந்தஒரு மலை

வரை—மலை
ஆய்குடி— ஆய் அண்டிரனது தலைநகரம்
புரக்க—காக்க
கூற்று—இயமன்
சமர்—போர்

பக்கம் : 18

துணைநலம்—நண்பர்களின் பலம்
மாற்றான்—பகைவன்
மூனைக்குமாயின்—வலியுடைய தாயின்
இவண் – இவ்விடம்
போந்த—வந்த
உசாவ—விசாரிக்க
அச்சுறுத்தின—அஞ்சச் செய்தன
கொங்குநாடு— தற்போதைய சேலம்,கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்கள் பூண்டு கொங்கு நாடு என வழங்கப்பட்டன.
இறைவர்—தலைவர் : அரசர்
பற்றுக்கோடு—ஆதரவு
வெள்ளிடைமலையென — வெளியிடத்துள்ள மலை கண்ணுக்கு ஐயமின்றி விளங்குதல் போல
வேள்—குறுநிலமன்னர்க்கு வழங்கிய பெயர்
களிறு—ஆண்யானை
புல்லுரை—அற்பமொழி
உன்னவேண்டும் — நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்
ஓர்ந்திலன் — ஆராய்ந்து பார்த்திலன்
ஆணை—கட்டளை
ஈண்டுற்ற செயல்—இவ்விடத்தில் நாம் பேசும் செய்தி
தானைத்தலைவர்—சேனைத்தலைவர் ; சேனாதிபதி

பக்கம் : 19

படைத்திறன்—படைவலிமை
செவ்விதின்—நன்றாக
நாற்படைகள் : யானை, குதிரை, தேர், காலாட்படைகள்
உழுந்து—உளுந்து (ஒருவகைத் தானியம்)
அணித்தலைவன்—படையின் ஒரு பிரிவுக்குத் தலைவன்
அல்லும் பகலும்—இரவும் பகலும்
முடியுடை மூவேந்தர் : முடியணியும் உரிமையுடைய சேர,சோழ பாண்டிய மன்னர்கள்
குறுநிலமன்னன்—சிறிய நிலப் பகுதிக்கு அரசன் ; சிற்றரசன்
கழறிறய்—கூறிறய்
ஐயப்பாடு—சந்தேகம்
தகைமை—தகுதி
இடர்ப்பாடு—துன்பம்

பக்கம்: 20

புலால் மணக்கும்—புலால்நாற்றம் வீசுகின்ற
குருதி—இரத்தம்
வேட்கை – விருப்பம்
உடைவாள்—உடையினுள் வைக்கக் கூடிய சிறிய வாளாயுதம்
உறை—வாளாயுதத்தைச் செருகி வைக்கும் தோற்பை
கடுகி—விரைந்து
காலன்—இயமன்
தூணி—அம்புப்புட்டில்
முகில்—மேகம்
பிறைமதி—பிறைச்சந்திரன்
பண்டு—முன்னே
ஆற்றாது—முன்னே எதிர்த்துநிற்க முடியாமல்
புறமுதுகிட்டு—முதுகுகாட்டி
மைந்நாகமலை : இந்திரன் ஒரு சமயம் மலைகளின் அகந்தையை அடக்க அவற்றிற்கு இருந்த சிறகுகளை அரிந்தான். அப்போது மைந்நாகமலை மட்டும் அவனுக்குத் தெரியாமல் கடலுக்குள் மறைந்து தப்பித்துக் கொண்டது
கொங்கின்தேவி—கொங்கு நாடாகிய அன்னை

குன்ரகடல்—ஒலிக்கும் கடல்
ஞாலம்—பூமி
வெய்துயிர்ப்பு – வெம்மையான பெருமூச்சு
சினத்தீ—கோபமாகிய நெருப்பு

பக்கம் : 21

கொழுவிய—சிறந்த
பவானி, அமராவதி—காவிரியுடன் கலக்கும் உபநதிகள்
மிளிர்க—விளங்குக
தொழிற்படாதொழியின் — பணி செய்யா விட்டால்
கடைப்பட்ட—கீழான
போர்க்குறி......காயம் : போரில் அடையும் அடையாளங்களாகிய புண்களே புகழைக் குறிக்கும் அடையாளங்களாம்
பேறு—பாக்கியம்
பாடிநகர்—படைகள் தங்கியிருக்கும் பாசறை
அவண்—அவ்விடம்

பக்கம் : 22

நீர்க்குமிழி—நீரில் தோன்றும் குமிழி (முட்டை)கள்
திரை—அலை
நீரின்எழுத்து—தண்ணீரில் எழுதப்பட்ட எழுத்து
பேரணி—பெரிய ஆபரணம்
மேலுயிர்ப்பு—மேல்மூச்சு

பக்கம் : 23

அல்வினை—தீவினை
புரந்து—காத்து
புனல்—நீர், மழை
பூமிசை—பூமியில்
கொங்கன்—கொங்குநாட்டு மன்னன்
பேழை—பெட்டி
களிற்றுக் கொம்பு—ஆண்யானைத் தந்தம்
விழைந்தவாறே—விரும்பியவாறே
அவா—ஆசை
கயவன்—கீழ்மகன்
கள்ளம்—வஞ்சனை
ஆண்மை—வீரம்
எற்கு—எனக்கு
மாற்றலர்—பகைவர்
நிமித்தம்—சகுனம்
உவகை—மகிழ்ச்சி

பக்கம் : 24

அணுக—நெருங்க
பதின்மடங்கு—பத்துமடங்கு
எளிதில்—சுலபமாக
சிதறடிக்க-சிதறிஓடுமாறு செய்ய
செருவாற்றும்—போர் செய்யும்
முருகவேள்—முருகக்கடவுள்

பக்கம் : 25

தேவி......உமையாளே : செந்தமிழ்த் தாயே, உன்னை வணங்குகின்றோம்; எங்களுக்கு உயிரைத் தருபவளே, உன்னை வணங்குகின்றோம்; இந்த ஆய்குடியில்வாழும் தெய்வமே, உன்னை வணங்குகின்றோம்; கூட்டமான தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் ஆகிய பெரும்படையுடன் வந்து பெரும்போர் செய்து, நம்மை வெல்ல எண்ணியுள்ள கொங்கன் போரில் முதுகிட்டு ஓடுமாறு அருள் செய்வாய். பக்தியால் கூவி அழைக்கின்ற அடியவர்கள் துயரம் நீங்க நீல மயிலின் மீது ஏறிவந்து அருள் புரியும் கூர்மையான வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய முருகக் கடவுளின் தாயே! உமையம்மையே! உன்னைப் பல முறை வணங்குகின்றோம். மனம் வாக்கு காயம் யாவும் ஒருங்கு கூடி உன் புகழ் பாடும் உன்ன

டியவர் களாகிய எங்களின் கொடியவினை ஓட அருள் புரி வாயாக.
கனிதானே—பழம் தானே; காரியம் வெற்றியா என்பதைக் கேட்க, பழந்தானே என்று கேட்பது உலக வழக்கம்.
காய்– காரியம் முடியாமையைக் குறிக்க உலக வழக்கில் குறிக்கும் சொல்.
காய்—அழி
செருக்களம்—போர்க்களம்
கொற்றவ– வெற்றிவீரனே!
ஊழிப் பெருநாள்—யுக முடிவு காலம்
பிணைந்து—ஒன்றுசேர்ந்து. ஒருவரை ஒருவர் பற்றி
பொருதாலென்ன—போர் செய்தது போல

பக்கம்: 26

முகில் கூட்டம்—மேகக் கூட்டம்
படைக்குழு—படைக்கூட்டம்
சமர்—போர்
ஏறெடுத்து—தலைநிமிர்ந்து
எஞ்சிய—மீதமுள்ள
இரண்டகம்—வஞ்சனை
உருத்து வந்து—உருவெடுத்து வந்து, முற்பட்டு வந்து
வெய்துயிர்த்து—பெருமூச்சு விட்டு

பக்கம்: 27

புரக்கும்—காக்கும்
நாகம்—பாம்பு
ஈச்சோப்பி—ஈயோட்டும் கருவி
நளிமுரசு—பெரியமுரச வாத்தியம்
விருது—வெற்றிச்சின்னம்
கொங்குக்கூற்றன்—கொங்குப் படைகட்கு இயமன்
குமரவேள்—முருகக்கடவுள்
அரியணை—சிங்காதனம்
ஆசான்—ஆசிரியன்
ஆன்றோன்—பெரியோன்; குரு
எழுமையும்—எழுபிறப்பும்
வாகைசூடி—வெற்றிபெற்று

பக்கம்: 28

காட்சிக்கு எளியன்—குடிமக்கள் வந்து காண்பதற்கு எளிமையுடையை இருத்தல்
கடுஞ் சொல்லற்று—கடுஞ் சொல் பேசாமல்
பேணி—காத்து
இலங்குகின்றுள் விளங்குகின்றுள்
பரவுவோமாக—துதிப்போமாக

பாட விளக்கம்

காட்சி 2

ஒரு நாள் கொங்கு வேந்தன் தன் அமைச்சர்களுடன் ஆய் நாட்டின் மீது படையெடுத்தலைப் பற்றி ஆராய்ந்தனன். ஆய் அண்டிரன் போர் நீணுக்கங்களையறிந்து தன் நாட்டை நால்வகை அரண்களால் நன்கு பாதுகாத்துள்ளமையின் கொங்கு வேந்தன் மிகவும் கவலையுற்றிருந்தான். முதல் அமைச்சன் பெருங்குடிலன், ஆய்வேளுக்குப் பொதியமலையின் சிறு பகுதியாகிய கவிரமலையே உரியதாதலின் அதனை எத்துணை வலியுடையதாகக் காக்கினும் தம் படையினர் எளிதில் அழித்துவிடுவரென்று கூறி அரசனின் கவலையை மாற்றினன்.

வெள்ளி வெண்குடத்துப் பால் சொரிவது போல்

துணை அமைச்சர் நல்லாயனாரோ, போருக்குச் செல்வதானால் தன் வலியும் மாற்றான் வலியும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபின்னரே துணியவேண்டு மெனவும், தான் அனுப்பிய ஒற்றன் ஆயின் படையினர் மிக்க வலிமை யுடன் விளங்குவதாக நேரில் கண்டு வந்தனன் எனவும், யானைப்படை களில் ஆய் சிறந்திருத்தலின் நீர ஆலோசிக்க வேண்டுமெனவும் குறிப் பிட்டான். அதுகேட்ட முதல் அமைச்சர், நல்லாயனார் முன்னேற்றத் துக்கு முட்டுக்கட்டை யிடுவதாகக் கூறி, படைத்தலைவன் வீரநாதனை வருவித்தார்.

வீரநாதன் வேந்தன் அடிபணிந்து, தம் நாற்படைகளும் இமைக்கும் நேரத்தில் அரசன் முன் அணிவகுத்து நிற்குமெனவும், அணித்தலைவன் வச்சிரமுடியான் ஒப்பற்றவாறு பயிற்சியளித்த படைகள் சேரமானையே எளிதில் வென்றமையால் குறுநில மன்னனாகிய ஆயினை வெல்லுதல் அரி தன்று எனவும் பகர்ந்தான். வச்சிர முடியானும் மன்னனிடம் தங்கள் நால்வகைப் படையினரின் பேராற்றலை விளக்கிக் கூறிப் படையினரின் அணிவகுப்பை ஒருமுறை கண்டு களிக்குமாறு வேண்டினன்.

கொங்கு வேந்தன் பெரிதும் மகிழ்ச்சியுற்று, கொங்குத் தேவிக்கு இத் தகைய தொண்டாற்றுவதால் அவர்கள் புகழ் என்றும் அழியாதெனப் பாராட்டினன். வீரநாதன் அரசனுக்குத் தங்கள் நன்றியைக் கூறி, 'போர்க் குறிக்காயமே புகழ்க் குறிக்காயம்' என்ற குறிக்கோளுடன் படைவீரர் போர் செய்து வெற்றியும் புகழும் பெறுவர் என்று உறுதி கூறிப் படைகளைப் பாடி நகரில் வந்து காணுமாறு வேண்டினன், வேந்தனும் மாலையில் அங்குச் செல்ல ஏற்பாடுகள் புரியுமாறு அமைச்ச னுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

காட்சி 3

சில நாட்கள் கழிந்தன. கொங்கு வேந்தன் தான் துணிந்தவாறே ஆய் நாட்டின்மீது படையெடுத்தான். ஆய் அண்டிரன் படைத்தலைமை பூண்டு அவனை எதிர்த்தனன்; ஒருநாள் மாலை பாடி நகரில் தனிமையில் இறைவனைத் துதித்து, உலக நிலையாமையை அறிந்து உண்மைப் பொருளை நாடாமல் மக்கள் அழிவுறும் பொருளையே தேடித் திரிவதை எண்ணி வருந்தினன். கொங்கு வேந்தனுக்குத் தான் பல அரிய பொருள் களை அனுப்பியபோது அவன் தன்னை உயிர்த்தோழனாகக் கருதினன். தான் அவனுக்கு ஒரு துன்பமும் புரியாதிருந்தும் தற்போது அவன் தன்மேல் போர் தொடுத்து வந்தமைக்குக் காரணம் என்ன? அவர்க்குத் தம் படையினரே தக்கவாறு பாடம் கற்பித்து ஒரு நாழிகையில் வெற்றி காண்பர் எனவும் ஆய் பலவாறு மனத்தில் ஆராய்ந்தனன். அமைச்சன் அரசனை வணங்கித் தம் படையினர் போர்க்குச் செல்லும்போது பல நன் னிமித்தங்கள் காணப்பட்டமையின் அவர்கள் வெற்றிகாண்பது திண்ணம் என உறுதி கூறினன். மேலும் அவன், "கொங்கு வேந்தனின் படை நம் படையைவிடப் பதின்மடங்கு பெரிதே எனினும் அவர் தம் அணி

வகுப்பு நம் படையினர் உள்ளே எளிதில் நுழையக்கூடியவாறு அமைந்திருத்தலின், 'எதற்கும் அஞ்சவேண்டாம்,' எனப் படைத் தலைவர் இளந்திரையனார் செய்தி விடுத்துள்ளனர்" என்றும் அறிவித்தனன். ஆய் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து தானே போர்முகம் சென்று வீரரை ஊக்குவிக்க விரும்புவதாகக் கூற, அமைச்சரும் உடன்வருவதாக மொழிந்தனர். போர்க்களம் செல்லுமுன் அவர்கள் வீரமாதேவியை வழிபட்டனர்.

அவ்வமயம் ஒற்றனாகிய திருமேனி விரைந்து வந்து போர்க்களத்தில் தம் வீரர்கள் ஊழிப் பெருநாள்போல் முழக்கிப் பகைவரை அழித்தன்மையைப் பலவாறு விரித்துக்கூறினன். அதுகேட்டுக் களிப்புற்ற ஆய், படைத் தலைவனை அழைத்துவருமாறு திருமேனிக்கு ஆணையிட மறுநொடியில் அவனும் அங்கு வந்து வணங்கினன். ஆய் வேந்தன் அவனைப் பெரிதும் பாராட்டி அவனுக்குக் கொங்குக்கூற்றன் தமிழவேள் இளந்திரையன் என்ற சிறப்புப் பெயரையும் மற்றும் பல வரிசைகளையும் நல்கினன். இளந்திரையன் அரசர் பெருமானின் இணையடிகளைப் போற்றி மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்தினன். தனக்கு அளித்த பெருமைகள் யாவும் படையினருக்கே உரியனவெனவும் அரசன் நெறி தவறாது சீரியமுறையில் ஆட்சி புரிவதனாலேயே இத்தகைய வெற்றிகள் தமக்குக் கிட்டுகின்றன எனவும் படைத்தலைவன் கூறவே அனைவரும் மன்னனை வாழ்த்தினர்.

வினா விடைகள்

1. கொங்கு வேந்தன் ஆய்வேளின்மீது படையெடுப்பைப் பற்றிக் கவலை யுற்றதேன்?

1. ஆய்வேள் இளமை முதல் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினன். 2. அவன் உலகியலையும் போர் நுட்பங்களையும் நன்கு அறிந்தவன். 3. அவன் தனது நாட்டை நால்வகை அரண்களாலும் சிறந்த முறையில் பாதுகாத்து வந்தான். ஆதலின் கொங்கு வேந்தன் அவன் மீது படையெடுப்பைப் பற்றிப் பெரிதும் கவலை கொண்டனன்.

2. பெருங்குடிலன் ஆய் மன்னனது அரண்வலிமை பற்றிக் கூறியது யாது?

"ஆய் அண்டிரனுக்குப் பொதிய மலை முற்றும் உரியதன்று. அதில் ஒரு சிறு பகுதியாகிய கவிர மலைமட்டுமே அவனுக்கு உரியது. அதனை எத்துணைச் சிறந்த அரண்களாலும் படைகளாலும் பாதுகாக்கினும் நம் படை வீரர்கள் எதிர்த்துப் போர் புரிந்தால் தண்ணீரால் அணையும் தீப் போல அஃது அழிந்துவிடுதல் திண்ணம்," என்று கூறிக் கொங்கு வேந்தனின் மனக்கவலையை மாற்றினன்.

3. நல்லாயன் என்பான் யார்? அவன் கொங்கு வேந்தனுக்குக் கூறிய அறிவுரை யாது?

நல்லாயன் என்பான் கொங்கு வேந்தனின் துணை அமைச்சனாவான். அவன் மன்னனை நோக்கி, "எச்செயலையும் நன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே

தொடங்கவேண்டும். போர் தொடுக்குமுன் நம் பொருள், படை, துணை வலிமைகளையும் பகைவர் வலிமைகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து நம் வலிமை மிகுமாயின் போர்மேற் செல்லலாம். ஆனல் ஆயின் நாட்டுக்குச் சென்று வந்த ஒற்றனை நான்-வினவியபோது அவன் கூறியன என்னை அஞ்சுமாறு செய்கின்றன. ஆயின் நாடு பரப்பில் சிறிதே எனினும் செல்வத்திலும் படைவலியிலும் மிகச் சிறந்ததென்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆய் தன்னை நாடிவரும் பாணர் புலவர் ஆகியோர்க்கு யானைகளை மிகுதியாகப் பரிசு தருவதால் அவன் யானைப்படையில் இணையற்றவன் என்பதும் விளங்குகிறது. இவற்றை மனத்துக்கொள்ள வேண்டும்,'' என்றும் கூறினன்.

4. 'இந்நல்லாயன் என்றும் முற்போக்கின் முட்டுக்கட்டை தான்'—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.

கொங்கு வேந்தன் ஆய்வேளின் மீது படையெடுப்பதைப் பற்றி அமைச்சருடன் ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அவ்வமயம் அரசன் ஆயின் நால்வகை அரண்களின் வலிமையைப் பற்றிக் கவலைபுற்றனன். அப்போது முதல் அமைச்சனும் பெருங்குடிலன் ஆயின் கவிர மலையைத் தங்கள் படைவீரர்கள் அழிப்பது திண்ணம் என்று கூறினன். அது கேட்ட துணை அமைச்சர் நல்லாயனர் பகைவரின் படை முதலிய வலிமைகளை ஆராயாமல் போர் தொடுக்கலாகாதெனவும், ஆயின் நாட்டையும் அரண்களையும் அத்துணை அற்பமென அசட்டை செய்யலாகாதெனவும், ஆய் புலவர்கட்குக் கணக்கற்ற யானைகளைப் பரிசாகத் தருதலால் அவன் யானைப் படையின் வலிமை நன்கு விளங்குவதாகவும், ஆராய்ந்து பார்க்குமாறும் அறிவுரை கூறினர். தாம் கூறியதற்கு மாருக நல்லாயனர் கூறியதை விரும்பாத பெருங்குடிலர் "இந்நல்லாயன் முற்போக்கின் முட்டுக் கட்டையாக உள்ளான். நம் படைமுன் ஆயின் அரண் வலி முதலியன என்னும் என்பதை இவன் அறியான்,'' என்று கூறி நகைத்தனன்.

'மந்திரிக் கழகு வரும் பொருள் உரைத்தல்' என்ற உயர்கொள்கையையுடைய நல்லாயனர் கூறியவற்றை விரும்பாதவனும், மன்னன் மனப்போக்கின்படி நடப்பவனுமாகிய பெருங்குடிலன் அரசனை மகிழ்விப்பதற்காக இங்ஙனம் கூறினன்.

5. வீரநாதன் தன் படைத் திறம் பற்றிக் கூறியது யாது?

வீரநாதன் தங்கள் நாற்படைகளுக்கும் அணித் தலைவனகிய வச்சிர முடியான் சிறந்த பயிற்சி யளித்திருப்பதால் இமைப்பொழுதில் அவை அணிவகுத்து நிற்குமெனவும், அப்படைப் பெருக்கால் சேரமானே தளர்ச்சியுற்றனனுதலின் குறுநில மன்னனகிய ஆய் அதற்குமுன் எதிர்த்து நிற்றல் இயலாதெனவும் மன்னனிடம் கூறினன்.

6. வச்சிர முடியான் நால்வகைப் படைகளின் போர்த் திறம் குறித்துக் கூறிய மொழிகளைப் பதினெட்டு வரிகளில் எழுதுக.

"நம் நற்படைகளும் தத்தம் உயர்வுக்கும் நாட்டு மக்களின் நல் வாழ்வுக்கும் ஏற்றவாறு உயிரையும் பொருட்படுத்தாமலும் முன்வைத்த காலைப் பின் வைக்காமலும் போர்புரியும் ஆற்றலுடையன. நமது காலாட் படையினர் பருந்துகள் வட்டமிடும் நீண்ட வேலைத் தாங்கியுள்ளனர்: இயமனது நாக்குப்போன்ற சிவந்த வாள்களை உறைகளில் பூண்டுள்ளனர். அவர் தம் தூணிகளில் கூற்றுவனின் பற்களினும் கூரிய அம்புகள் நிறைந் துள்ளன. அவர் தம் நாணொலி கேட்டு அனைவரும் அஞ்சுவர். நம் குதிரைகள் யாவும் கடிவாளங்களைப் பற்களால் கடித்துக்கொண்டும், குளம்புகளால் புழுதியெழ நிலத்தை உதைத்துக்கொண்டும் போருக் காகத் துடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றன. யானைகள் தங்கள் நிழலையே பகைவரென்று கருதிக் குருதி மணக்கும் தம் தந்தங்களை அசைத்து நிற்கின்றன. இந்திரனுக்கு அஞ்சிக் கடலில் ஒளித்த மைந்நாக மலையைப் போன்ற நம் தேர்கள் "வீரர்களே வாரீர்! இந்திரனுலகும் சென்று அழிப் போம்" என்று கூறுவனபோல் தம் கொடிகளை அசைத்து நிற்கின்றன. இவை யாவற்றையும் தாமே நேரில் கண்டு களிப்பீராக!" என்று வச்சிர முடியான் தங்கள் நாற்படைகளின் திறத்தைக் கொங்கு வேந்தனுக்கு எடுத்துரைத்தான்.

7. நீரினால் அவியும் நெருப்புப்போல, எமனது சிவந்த நாக்குப் போல, மைந்நாக மலைபோல—உவமைகள் எவற்றை விளக்க வந்தன.

நீரினால் அவியும் நெருப்புப்போல:—ஆயின் அரண்களும் படை களும் நெருப்புப்போல் வலியனவேனும் அவை நீர் போன்ற கொங்கர் படைகளால் அழிவது திண்ணம் என்பதை இவ்வுவமை விளக்க வந்தது.

எமனது சிவந்த நாக்கு:—கொங்கு வேந்தனின் காலாட்படை யினர் உறைகளிலிட்டு அசைத்துள்ள வாள்கள் பகைவர் குருதியால் சிவந்து விளைந்து, எமனது சிவந்த நாக்குப்போல் உள்ளன என்பது இவ் வுவமையின் பொருளாம்.

மைந்நாக மலைபோல:—கொங்கு வேந்தனின் தேர்கள் இந்திர னுக்கு அஞ்சிக் கடலில் மறைந்து எழுந்த மைந்நாக மலைபோலக் கொடி களாம் சிறகுகளை அசைத்து அழகுறப் போருக்கு ஆயத்தமாயுள்ளன என்பது இதன் கருத்தாம்.

8. கொங்கு வேந்தன் தன் படைத் தலைவர்களை எங்ஙனம் பாராட்டினான்?

கொங்கு வேந்தன் தன் படைத்தலைவர்களை நோக்கி, "வீரமிக்க உங்களைப் படைத் தலைவராகக்கொண்ட எமக்கு ஒரு குறையும் இல்லை. நீவிர் ஒற்றுமையுடன் கொங்கின் தேவி உலகமுழுதும் தனிப்பேரரசு

செலுத்தி மகிழுமாறு சினத் தீ பொங்கப் போர் புரிவீர்கள் என்பது திண்ணம். எனவே நும்மினும் புகழுடையார் எவரும் இலர். உங்கள் நலங்கருதியே கொங்குத் தேவி பவானியாகவும், அமராவதியாகவும் அருள் சுரக்கின்ருள். நீங்கள் வெற்றியுடன் பெருவாழ்வு பெறுவீர்களாக," எனப் பாராட்டினுன்.

9. வீரநாதன் தன் நன்றி மறவாத் தன்மையைப் புலப்படுத்தக் கூறியன யாவை?

கொங்கு வேந்தன் தங்களைப் பாராட்டிக் கூறியதைக் கேட்ட வீர நாதன், "பெரும! உப்பிட்டவரை உயிர் உள்ளளவும் நினைத்தல் வேண்டுமன்ரே! நாங்கள் தங்களிடம் பெற்ற நன்றிகட்கு எங்கள் கடமைகளைப் புரிவோம். இன்றேல் நன்றி கொன்றவர் படும் துன்பத்துள் ஆழ்வோம். இப்போரில் நாங்கள் பெறும் காயங்களே எம் புகழை அறி விக்கும் அழியாத குறிகளென மதிப்போம். போரில் புண்படாது உலகில் புகழ்பெற இயலுமோ? உலகில் கணந்தொறும் கணக்கற்ற உயிர்கள் மாய்கின்றன. 'ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு'. எங்கள் உயிரினிடம் இம்மியும் பற்றின்றி நாட்டின் நலமொன்றே கருதிப் போர் புரிந்து புகழடைவோம். இதுபற்றிச் சிறிதும் ஐயம் வேண்டா," என்று பணி வுடன் அறிவித்தான்.

10. 'புண்படாதுலகில் புகழ் பெறலாமோ'—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.

கொங்கு வேந்தன் ஆய்வேளின்மீது படையெடுத்தல் பற்றி அமைச் சருடன் ஆலோசித்தனன். அப்பொழுது படை வலிமை பற்றிப் படைத் தலைவரை வரவழைத்து வினவப் படைத்தலைவன் வீரநாதனும் அணித் தலைவன் வச்சிர முடியானும் தம் நாற்படைகளின் சிறப்பை உணர்த் தினர். அதுகேட்ட அரசன் அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டினன். அவ் வமயம் படைத்தலைவன் வீரநாதன் தங்கள் நன்றியைக் கூறியபின் இம் மொழிகளைக் கூறலாயினன்.

'போர்க்குறிக் காயமே புகழ்க்குறிக் காயம்' என்பதை மனத்தில் பதித்துப் படையினர் போராற்றும் பேராற்றலுடையவர் என்றும் போரில் புண்படாது உலகில் புகழ்பெறுதல் இயலாது எனவும் வீரநாதன் தங்கள் வீரரின் பெருமையை மன்னனுக்கு அறிவித்தான்.

11. ஆய்வேள் எத்தகைய வாழ்வு வாழலாகாது என்று கருதினுன்?

"செல்வ நிலையாமையையும், யாக்கை நிலையாமையையும் கண்களி ருந்தும் காணுது வாணுளை வீணுளாகக் கழித்தல் பேதைமை. ஐம்புலன் களும் கெட்டு அறிவிழந்து கூற்றுவன் ஆவியைக் கவருமுன் நல்வினைகளில் மனத்தைச் செலுத்தாது உண்டுறங்கும் ஒருவன் உலகெலாம் ஆட்சி புரியினும் அவ்வாழ்வு ஒரு நல் வாழ்வாகாது," என ஆய்வேள் மனத்தில் கருதினன்,

12. உலகம் புகழும் பெருமகன் என்று போற்றற்குரியவன் யாவன் ?

அற வழியில் ஈட்டிய செல்வத்தைக் கொண்டு நல்வினை புரிந்து, அல்வினை நீக்கி எளியவரைப் பாதுகாத்து வாழ்கின்றவன் எத்தகைய தாழ்ந்த மரபில் பிறந்திருப்பினும் உயர்நிலையும் உலகத்தினர் போற்றும் புகழும் வாய்த்த பெருமகனுவான்.

13. கொங்கு வேந்தனின் கயமைக் குணத்தைப்பற்றி ஆய்வேள் கருதியது யாது ?

கொங்கு வேந்தனுக்கு ஒரு துன்பமும் மனத்தாலும் நினையாதிருந்த போதும் அவன் பகைமை கொண்டு போர் தொடுத்தான். முன்பு ஆய் தன் நாட்டினின்று சந்தனமரத்தாலாகிய பெட்டிகளும், யானைத் தந்தங்களும் பிறவும் அவன் மனமகிழுமாறு கொடுத்தனுப்பியபோது 'ஆய் மன்னன் என் ஆருயிர்த்தோழன்' என்று நட்புப் பாராட்டிய கொங்கு வேந்தன் மனத்தில் வஞ்சனையும் சொற்களில் இனிமையும் பூண்டிருந்தனன். அத்தகைய கீழ்மைக் குணமுடையவனும் மன்னனுவானே என்று ஆய் கொங்கு வேந்தனை இழித்துக் கூறினன்.

14. நற்குடிவேள் தன் படைக்கு வெற்றிகிடைப்பது உறுதி என்று கூறக் காரணங்கள் யாவை ?

1. படைகள் வீர முழக்கத்துடன் போருக்குப் புறப்பட்டபோதே பல நன்னிமித்தங்கள் தோன்றின.
2. அமைச்சர் நற்குடி வேளின் உள்ளத்தில் என்றுமில்லாத வகையில் உவகை பொங்கி எழுந்தது.
3. கொங்கன் படையினர் ஆய் நாட்டை அடைவதற்கு முன்னரே ஒற்றன் திருமேனி அவர் வரும் செய்தியை அறிவித்து "கொங்கர் படை எண்ணளவில் நம்மினும் பதின்மடங்கு பெருகியிருப்பினும் நம் படைத்தலைவருக்கும் அவர் படைத் தலைவருக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேற்றுமை காணப்படுகிறது," என்று என்னிடமும் படைத்தலைவரிடமும் அறிவித்தனன்.
4. நம் படைத்தலைவர், "கொங்கரது படைகளின் அணி வகுப்பு முறை நம் படைகள் அதனுள் எளிதிற்புகுந்து அவர்களைச் சிதறி ஓடுமாறு செய்ய அனுகூலமாய் அமைந்துள்ளது. எதற்கும் அஞ்ச வேண்டா. வெற்றி நமக்கே," என்று இன்று செய்தி அனுப்பியுள்ளார்.

இக்காரணங்களால் தங்களுக்கு வெற்றி கிட்டுவது உறுதியேயாம், என்று நற்குடிவேள் கூறினன்.

குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை

15. தமக்கு வெற்றியுண்டாம் என அமைச்சர் கூறியதைக் கேட்ட ஆய்வேள் யாது செய்யக் கருதினன்?

தமக்கு வெற்றியுண்டாம் என அமைச்சர் கூறியதைக் கேட்ட ஆய்வேள் அகமிக மகிழ்ந்தனனேனும், நேரில் போர்க்களம் சென்று படைத் தலைவரையும், துணைப்படைத் தலைவர்களையும் வீரத்துடன் போர் புரியுமாறு ஊக்க மளிக்க விரும்பினன். மற்றும் அங்ஙனம் போர்க்களம் செல்லு முன் அவர் தம் போர்க் கடவுளாகிய வீரமா தேவியையும், குலக் கடவுள் முருகப்பிரானையும் தங்கட்கு வெற்றியும் புகழும் அருளுமாறு தொழுது வேண்ட விரும்பினன்.

16. வீர மாதேவியை ஆய்வேள் போற்றி வணங்கிய பாடலின் கருத்து யாது?

(விடை அரும்பதமும் குறிப்பும் என்ற பகுதியில் காண்க)

17. திருமேனி என்பான் யார்? அவன் போர் நிகழ்ச்சி பற்றி யாது கூறினன்?

திருமேனி ஆய் வேளின் அன்பிற்குரிய ஒற்றனவான். அவன், "நம் படையினர் கொங்கன் படையினருடன் கைகலந்தவுடன் ஊழிப் பெரு முழக்கம் போன்ற ஆரவாரம் அனைவரையும் கதி கலங்கச் செய்தது. 'வெட்டு, குத்து, கொல், எய், விடும், தொடும்.' என எங்கும் பேரொலி நிறைந்து எள் விழவும் இடமின்றிப் பகைவருடன் நம் படையினர் நெருங்கினர். மலைகளும் மலைகளும் எதிர்த்தன போன்றன தேர்ப்படைகள்; முகிலும் முகிலும் பொருதன போன்றன யானைப்படைகள்; பெருங்கடலின் அலைகள் போல் நம் குதிரைப்படைகள் பகைவர் கூட்டத்தில் பாய்ந்தோடின. நம் காலாட் படையினர் பகைவரின் மீது அம்புமாரி பொழிந்தனர். இவை யாவும் இமைக்கும் நேரத்தில் நிகழ்ந்தன, ஒரு நொடியில் உருண்ட தலைகள் பற்பலவாம். அக்கொங்கர்கள் நம் படைகளுக்கு ஆற்றாது புறமுதுகு காட்டி ஓடினர். கொங்கனும் எஞ்சிய படைகளுடன் ஓட்டம் பிடித்தான்," என்று ஆய்வேளிடம் போர் நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிக் கூறினன்.

18. 'நாம் கனி கொள்வதன்றிக் காய் பெறுவதில்லையே'—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.

தமக்கு வெற்றி கிட்டுவது திண்ணம் என்று அமைச்சன் நற்குடிவேள் கூறியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ஆய் தானே நேரே போர்க்களம் சென்று படையினரை ஊக்குவிக்க விரும்பினன். போர்க்களம் செல்லு முன் போர்த் தெய்வமாம் வீரமாதேவியையும் குல தெய்வமாம் முருகக் கடவுளையும் வெற்றியும் புகழும் அருளுமாறு துதித்து அடிபணிந்தான். அவ்வமயம் ஒற்றன், திருமேனி ஓடி வந்து வணங்கினன்.

அப்போது அமைச்சன் நற்குடி வேள், திருமேனி களிப்புடன் ஓடி வருவதி லிருந்து தமக்கு வெற்றியே என்று மன்னனிடம் கூறித் திரு

மேனியைத் தமக்குக் கனிதானே என்று வினவினன். அதற்குத் திரு மேனி தாம் கனியன்றிக் காய் கொள்வதில்லை எனவும், காய் என்பதற்குப் பகைவரைச் சினத்தியால் சுட்டொழிக்க என்ற பொருளையே அவர் அறி வார் எனவும் மன்னனிடம் விண்ணப்பம் செய்தான்.

19. கொங்கு வேந்தனின் தோல்வி கேட்டு ஆய்வேள் கூறியது யாது ?

தன்னிடம் நண்பனைப் போல் நடித்து நன்றி கொன்ற பாதகனும் கொங்கு வேந்தன் தக்க பரிசே பெற்றனன் எனவும், விதியையும் மதி யால் வெல்லலாமேனும் ஊழ்வினையைக் கடக்க எவராலும் இயலாதாத லின் கொங்கு வேந்தன் இழைத்த தீவினையே அவனை அழித்த தெனவும் ஆய்வேள் கூறினன்.

20. ஆய் வள்ளல் இளந்திரையனை எங்ஙனம் பாராட்டினன்' அவனுக்கு அவன் அளித்த பரிசில்கள் யாவை ?

"இளந்திரைய! நாட்டைக் காத்த வீரன் நீயே! ஆய் குடிப் படை என்றால் அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கொள்ளுமாறு பகைவனும் பதற அடித்த பெருமை உனதேயன்றோ! நின் பெயரைக் கேட்டால் இடி யொலி கேட்ட நாகம் போல் அஞ்சி நடுங்குமாறு நீ புரிந்த தொண்டுகள் போற்றற்குரியன. இன்று முதல் நீ எனது அவையில் வீற்றிருக்க இவ் வரியணையை நல்குகிறோம், உனக்குக்கொங்குக் கூற்றன் தமிழவேள் இளந் திரையன் என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினோம். நீ நலங்கள் பல பெற்று நீடு வாழ்க," என்று ஆய்வேள் படைத்தலைவன் இளந்திரையனைப் போற்றினன்.

மற்றும் ஆய் படைத்தலைவனுக்குப் பொற்பல்லக்கும், யானைப்பண்டி யும், முரசும், சக்கலை ஓட்டும் ஆலவட்டமும் விருதுகளாக வழங்கினன்.

21. இளந் திரையனின் நன்றி மறவாக் குணத்தை விளக்குக.

இளந்திரையன் ஆய் வேளை ஐம் பெருங் குரவரின் தன்மை வாய்ந்த வனைப் பாராட்டி அவனடி பணிந்து போற்றினன். மன்னன் தனக்கு அளித்த பெருமைகளுக்கும் வரிசைகளுக்கும் உரியார் பலர் அவையில் இருக்கவும் ஆய்வேள் தன்னிடம் கொண்ட பேரன்பினாலேயே தன்னைப் பொருளாக்கிப் பெருமைப்படுத்தியதாகக் கூறித் தன் மனமார்ந்த நன்றி யைச் செலுத்தினன். இதனால் அவனுடைய நன்றி மறவாக் குணம் நன்கு புலனாகிறது.

22. இளந்திரையனின் அடக்கத்தைச் சான்றுதந்து விளக்குக.

ஆய்வேள் தனக்குப் பல பரிசுகளை வழங்கிப் பட்டம் அளித்தபோது படைத்தலைவன் இளந்திரையன் அத்தகுதிகளுக்கு உரிய சான்றோர் பலர்

அவையில் இருப்பினும் தன்னிடம் உள்ள பேரன்பால் ஆய்வேள் தனக்கு அவற்றை அளித்ததாக நன்றி பாராட்டினன். மற்றும் தான் பகைவரைப் புறமுதுகு காட்டி ஓடுமாறு செய்து பெற்றவெற்றி துணைப்படைவரின் துணை வலியாலேயே கை கூடிற்றென்று கூறினன். இதனால் இளந்திரையனின் அடக்க மென்னும் அருங்குணம் விளங்குகிறது.

23. ஆய்வேளின் அரிய பண்புகளாக இளந்திரையன் குறிப்பிட்டன யாவை?

"ஆய்வேள் காட்சிக் கெளியன்; கடுஞ் சொல் இன்றி இன்மொழி பேசுபவன்; மக்கட்கு எவ்வகைத் துன்பமும் உண்டாகாதவாறு அவர்களைக் கண்ணுங் கருத்துமாய்க் காப்பவன்; தளர்ந்தவர்களைக் காத்துச் செங்கோலுடன் அறச் செயல் பல புரிபவன். இத்தகைய அருங்குணங்கள் வாய்ந்திருப்பதாலேயே வெற்றியன்னை அவனை அணைந்தாள்," என இளந்திரையன் ஆய்வேளின் அரிய பண்புகளைப் பாராட்டினன்.

---

3. பாரதியார் தமிழ்ப் புலமை

(திரு. எஸ். சோமசுந்தர பாரதியார் M. A. B. L.)

அரும்பதமும் குறிப்பும்

பக்கம்: 28

தன்நிகர் இல்லா—தனக்கு ஒப்பு ஒருவர் இல்லாத
நயப்பவரும்—விரும்புபவரும்
கடையிறந்து—வரம்பு கடந்து
ஆதர்சம்—குறிக்கோள்; இலட்சியம்
ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு—கவரப்பட்டு
மிதமிஞ்சி—அளவு கடந்து
கவரவிடாது—விருப்பு, வெறுப்பு வயப்படுத்திக் கொள்ளுமாறு விடாமல்
நய உரைகள்—நயமான (அழகான) உரைகள்

பக்கம்: 29

சங்கேதம்—கட்டுப்பாடு
நாகபந்தம்—பாம்புகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கிடப்பது போலப் படம் வரைந்து அப்படத்தில் பாடலை அமைக்கும் சித்திர கவி.
ஏகத்தாள்—இதுவும் ஒரு சித்திர கவி. ஒரே அடியே நான்கு தடவை வந்து பொருள் மட்டும் வேறு படுவது.
இதழ் அகல்—இதழ் (உதடு) ஒட்டாமல் பாடுவது. (அஃதாவது உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, ப, ம என்ற எழுத்துக்கள் கலவாமல் பாடுவது)
யமகம்—ஒரு பாட்டின் முதலடியின் முதற்சீரே ஏனைய அடிகளிலும் முதற்சீராக அமையப் பாடிப் பொருள் வேறுபடக் கூறுவது.
அந்தாதி—ஒரு செய்யுளின் ஈற்றெழுத்தோ, அசையோ,

சீரோ அடுத்த செய்யுளின் முதலாக வரப்பாடுவது
புலமைத் தலைக்கோல்—அறிவினை அளக்கும் சிறந்த அளவுகோல்.
பாவலர் - பாவில் வல்ல புலவர்
சித்திரகவி — சித்திரங்களில் பாடல்களை அமைத்துப்பாடும் முறை.
சத்துரு—பகைவர்
மனோபாவம்—மன வளர்ச்சி; உணர்ச்சி; கற்பனைசக்தி
வறண்ட—வற்றிய
புலமைவனம் — அறிவாகிய சோலை
கொழுவிய — கொழுமையான; சத்துள்ள
அடர்ந்திருண்டு — அடர்த்தியாகி இருள் செறிந்து
வாழ்த்து—வயிரங்கொண்டு (உறுதி கொண்டு)
மலிந்த—நிறைந்த
வினைத்திறம் — வேலைப்பாடு
தொடை—தொடுக்கப்படும் (கட்டப்படும்) முறை
முடைகின்றனர்— கட்டுகின்றனர்
உணர்வு நீர்—அறிவாகிய நீர்
உரன்—வலிமை
நறுமலர்—மணமிக்க பூக்கள்
சுவைக்கனி—சுவையான பழங்கள்
அபூத விளைவு—இல்லாத பொருளின் விளைவு
இலைவனம்—இலை செறிந்த காடு
கனிமலர்த்தோப்பு - பூக்களும் பழங்களும் நிறைந்த தோட்டம்
பளிங்குநடை—பளிங்கு போன்ற தெளிவான நடை
ஒளிரும்—விளங்கும்
வெண்பொன்—வெள்ளி
திட்பம் — உறுதி ; பொருட் செறிவு
நிகண்டு—சொற்களின் பொருள், களைச் செய்யுள் வடிவில் கூறும் நூல்
வெள்ளிடைமலை—வெட்டவெளியில் உள்ளமலை போலத்தெளிவாகத் தெரியும்
வயிரத்தின் திண்மை—வயிரம் மிகவும் உறுதியானது. வைரத்தை வைரத்தாலேயே அறுக்க வேண்டும்.
நீலத்திரை ..... தமிழ் நாடு
நீலநிறம் பொருந்தியஅலை வீசும் கடலின் ஓரத்தில் நின்று எப்பொழுதும் தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் கன்னியாகுமரித் தெய்வம் தெற்கு எல்லையாகவும், வடக்கே திருமாலின் மலையாக விளங்கும் வேங்கட மலை எல்லையாகவும் இருக்க இவ்வெல்லைகட்கு இடையே புகழ் செறிந்து விளங்குவது தமிழ் நாடு.

பக்கம் : 30

மாலைப் பொழுதில்...கண்டேன்: மாலைநேரத்தில்ஒருமேடையின் மீதமர்ந்து ஆகாயத்தையும் கடலையும் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன் ; மூலையில் கடலினை அந்த வானமாகிய வட்டம் முத்தமிடுவதைப் போலத் தொட்டு மகிழ்வதைக் கண்டு களித்தேன்.
இனைய—இத்தகைய
உருகுபொன்ஒழுக்கு— உருக்கி ஊற்றிய பொன் ஓடுதல்
அலங்காரம்—தமிழில் உள்ள அணிகள்
உறையும்—தங்கும்
செவ்வி—தன்மை
அமுதருத்தி—உணவை உண்பித்து

ஒப்பு உணர் தேர்ச்சி—ஒருபொருளுக்கும்மற்ருெருபொருளுக்கும் உள்ள ஒப்புமைத் தன்மையை ஆராய்ந்து அறியும் திறமை
கவிவனே—செய்யுள் இயற்றும்
கைவினை—தொழில், ஆற்றல்
அநாயாசம்—எளிமை
துருவி—ஆராய்ந்து
நிறுவ—நிலைநாட்ட
கருவியாக்கும்—காரணமாகச் செய்கின்ற
தேனை......உண்டோ :
தேன் குடிப்பதை மறந்த வண்டும், ஒளியை மறந்த பூவும். மழையை மறந்த பயிரும், இந்த உலகம் முழுவதும் தேடினுலும் கிடைக்காது. அது போலக் கண்ணன் முகம் மறந்து விட்டால் இந்தக் கண்கள் இருந்தும் பயனில்லையாம். எனவே கண்களின் பயன் கண்ணனைக் காண்பதே என்று பாரதியார் கூறுகிருர்.
இயைபு—பொருத்தம்
விசதமாக—தெளிவாக, விரிவாக
உருவகப்படுத்தி—வடிவம் கொடுத்து
தம்கோள்—தம் கொள்கை
கைவந்த—தேர்ச்சி பெற்ற, அநுபவம் வாய்ந்த
மதுரகவி—இனிய சொல்லும் பொருளும் அமையப் பாடும் கவிஞர்
மித்திரர்—நண்பர்
விஸ்தாரம்—விரிவு

பக்கம் : 31

ஒரு துறைக் காதல்பனுவல் - தலைவன், தலைவியர் என்ற இருவரிடையில் ஒருவரிடம் உள்ள காதலை மட்டும் வெளிப்படுத்திப் பாடும் நூல்.
நுதலிய—கூறிய
தலைநின்ற - முதன்மை பெற்ற
கவி தொறும்—பாடல்தோறும்
கனியும்—ததும்பி நிற்கும்
தேனும் தேன் போன்ற இனிய சுவையும்
அறுதொறும்—பாட்டு முடியுந் தோறும்
கமழும்—இனிக்கும்
கண்டும்—கற்கண்டு போன்ற இனிய சுவையும்
தெவிட்டாத—வெறுக்காத
பண்டுதொட்டு—முன் காலந் தொடங்கி
நால்வகைப்பா : வெண்பா,ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா
பனுவல்—நூல்
திருத்தக்கத் தேவர்—சீவக சிந்தாமணியை இயற்றிய ஆசிரியர்
வீறுபெற—பெருமையுற
அறவேமறந்து—அடியோடு மறந்து
அரசுரிமை—தலைமைப்பதவி
பாவினம் : தாழிசை, துறை, விருத்தம்
விழுமிய—சிறந்த
தனிப்பனுவல்—ஒப்பற்றநூல்
கலிங்கத்துப்பரணி : குலோத்துங்கன் என்ற மன்னன் கலிங்க நாட்டை வென்ற வெற்றிச் சிறப்பைப் புகழ்ந்து ஜயங்கொண்டார் பாடிய நூல்.
தனிப்பாசுரம்—தனித்தனிப் பாடல்கள்
குறுகாமல்—சுருங்கி நிற்காமல்
புதுக்கிளர்ச்சி—சுதந்திரக் கிளர்ச்சியைக் குறிக்கும்
புது + அணி : புத்தணி—புதிய ஆபரணங்கள்
எதுகை—இரண்டாம் எழுத்து பல சீர்களிலோ, அடிகளிலோ ஒன்றி வரத்தொடுப்பது.

மோனை—முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத்தொடுப்பது
வேது—ஒற்றடம்
மிழன்று—மழலை பேசி
பண்ணேறி - இசையில் உயர்ந்து
ஆசாரம்—ஒழுக்கம்
சமுதாயம்—மக்கள் கூட்டம்
சமதிருஷ்டி—சமநோக்கம்
சர்வாபி அனுதாப நிறைவு-எல்லா வுயிர்களிடத்தும் அருள் நிறையப் பெற்றிருத்தல்
விரவும்—கலந்திருக்கும்

பாட விளக்கம்

1. **பாரதியார் பாடல்களை ஆராயவேண்டிய முறை:**—அண்மையில் காலம் சென்ற சுப்பிரமணிய பாரதியார் ஒப்பற்ற தமிழ்ப் புலவராவர். அவர் நமக்குச் சமீப காலத்தில் வாழ்ந்தவராதலால் அவர் மேல் உள்ள விருப்பு. வெறுப்பு காரணமாக அவர் பாடல்களையும் பலர் அளவின்றிப் புகழ்கின்றனர். பலர் அளவின்றி இகழவும் செய்கின்றனர். நம் காலத்தில் வாழ்ந்து நம் காலத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டு வாழும் புலவர் ஒருவர் புதிய கொள்கையில் மனம் ஈடுபட்டுப் பாடிய பாடல்களை அளவின்றிப் புகழ்வதும், வெறுத்துப் பழிப்பதும் கூடாது. விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு மனத்தைப் பறிகொடுக்காமல் நடு நிலையோடு அப்புலவருடைய பாடல்களைப் படித்து உண்மை காணவேண்டும். அங்ஙனம் காணக்கூடிய திறம் எல்லோர்க்கும் உண்டாகாது; சிலருக்கே வாய்க்கும். நடுநிலையோடு கூடிய அறிஞர்கள் அப்புலவருடைய பாடலைப் படித்து ஆய்ந்து முடிவு கூறும் வரை மற்றவர்களும் ஆராயலாம். இயன்றவரை பாரதியார் பாடல்களை ஆராய்வோம்.

2. **பாரதியார் பாக்களின் உயர்வு:**—பாரதியார் தற்காலப் புலவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்குச் சிறிதும் இணங்காதவர். தற்காலப் புலவர்கள் நாகபந்தம், ஏகத்தாள், இதழ் அகல் யமக அந்தாதிகள் போன்ற சித்திர கவிகளைப் பாடுவதையே சிறந்த புலமையெனக் கருதுகின்றனர். அத்தகைய ஆற்றல் ஒருவரிடம் இருந்தாலே அவரைப் புலவர் என மதிக்கின்றனர். அத்தகையவர்கள் சித்திரகவிக்கு விரோதியாகிய பாரதியாரையும் அவர் பாடல்களையும் எங்ஙனம் மதிப்பர்? தற்காலத்தில் அறிவாகிய சோலை அழகும் மணமும் நிறைந்த பூக்கள், சுவைதரும் கனிகள் முதலியன தராமல் இருண்டு செறிந்த இலைச்செடிகளாலும் புதர்களாலும் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. புலமை வனத்தில் தழைகளே அடர்ந்து தழைப்பதால் அத்தழைகளைக்கொண்டே மாலைகள் கட்டப்படுகின்றன. தழை மாலைகளுக்கு மதிப்பு ஏற்படுவதற்காகப் பலவித வேலைப்பாடுகளுடன் பார்ப்பவர்க்கு வியப்பை உண்டாக்கும் வகையில் அம்மாலைகள் கட்டப்படுகின்றன. அத்தகைய தழைகளே நிறைந்த சோலையில் ஒருபுறத்தில் ஊக்கம் உடைய ஒருவன் பயன்படாத வெறுஞ்செடிகளைக் களைந்தெறிந்து, நிலத்தைப் பண்படுத்தி அறிவாகிய நீரைப் பெய்து, ஒளியாகிய உணவினை ஊட்டிவளர்த்த தோட்டமானது மணம் மிக்க மலர்களையும்

சுவைமிக்க கனிகளையும் தருவதாக விளங்கினால் அச்சோலையை முழுதுமாகப் பார்க்கின்றவர்க்கு அத்தோட்டம் ஒரு புதுமையானதாகவே தோன்றும். பாரதியார் பாட்டுக்கள் இலை செறிந்த காட்டில் எழுந்த கனிமலர்த் தோப்பாகும்.

[தற்காலப் புலவர்களிடத்தில் சிறந்த பாடல்களைப் பாடுவதற்கேற்ற மனோபாவம், கற்பனைசக்தி, பொருள்வளம் ஆகியன இல்லாமையால் அவர்கள் தழை செறிந்த மாலையைப்போலப் பயனற்ற பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். அப்பாடல்களை மக்கள் மதிக்கவேண்டுமே என்பதற்காக அவர்களுக்கு வியப்பு உண்டாகும் வண்ணம் நாகபந்தம், ஏகத்தாள் போன்ற சித்திர கவிகளைப் பாடித் தாங்கள் பெரும்புலவர் என நினைத்துள்ளனர். அத்தகைய புலவர்களுக்கிடையில் தம் அறிவுத் திறமையால், உணர்ச்சி வேகத்தால், கற்பனை சக்தியால் எல்லோர்க்கும் பயன் படத்தக்க பாடல்களைப் பாடுகின்ற பாரதியார் விளங்கியது ஒரு புதுமையேயாகும். அது தழை வனத்தில் எழுந்த கனிமலர்த் தோப்புப் போல் உள்ளது என்பது மேற்பத்தியின் உள்ளுறைப் பொருளாம்.]

3. **பாரதியார் பாடல்களின் இயல்புகள்** :—பாரதியார் பாடல்கள் சங்கப்புலவர்கள் மேற்கொண்ட தெளிவான நடையில் அமைந்தவையாம். அவை வெண் பொன்னை உருக்கி ஊற்றினால் அது நேராக ஓடுவது போல நேராகப் பொருள்கொள்ளுமாறு அமைந்தவை மேலும் இனிய ஓசை, பொருட்செறிவு, சுவை முதலியன நிறைந்தவை. பாரதியார் பாடல்களைப் படிப்பதற்கு அகராதி முதலியவற்றின் துணை வேண்டியதில்லை. தெளிவான மனமும், கவனமும், தமிழார்வமும் உடையவர்க்கு அவர் பாடல்கள் ஐயத்திற்கு இடமின்றி எளிதாக விளங்குவனவாம். இவர் பாடல்கள் ஆற்றொழுக்கான நடையை உடையனவாக இருந்தாலும் வயிரம்போல உறுதியும் ஒளியும் உடையனவாகும்.

4. **பாரதியார் உவமையைக் கையாளும் முறை** :—பாரதியார் உவமையை அமைத்துப் பாடுவதில் மிகவும் வல்லவர். இக்காலத்தில் அத்துறையில் அவருக்கு இணையானவர் இல்லை எனலாம். தற்காலப் புலவர்கள் முன்னோர் கூறிய உவமைகளைத் தேடிக் கண்டு அவற்றை ஒருங்கு சேர்த்துத் தாமே கூறுவதுபோல அமைத்துப் பாடி மகிழும் இயல்பினர். ஆனால் பாரதியார் கையாளும் உவமைகளோ இயற்கையானவை: புத்தம் புதியவை. அவை தாமே பாரதியாரைத் தேடிவந்து சேரும். அவ்வுவமைகள் எடுத்துக்கொண்ட கருத்தை விளக்க மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். படிப்பவர் மனத்தைவிட்டு என்றும் நீங்காமல் நிலவும். பாரதியார் கையாளும் உவமைகளைக் கொண்டே அவருடைய கற்பனைத் திறன், ஒப்பு மையை ஆராய்ந்தறியும் பேரறிவு, பாடல் இயற்றும் ஆற்றல், எதனையும் கஷ்டப்பட்டு எடுத்துக்கூறாமல் எளிதாக எடுத்து விளக்கும் சக்தி ஆகியவற்றை நன்கு அறியலாம். பாரதியார் பண்டைப்

புலவர்கள் கூறிய உவமைகளைத் தேடிப்பிடித்து அவற்றைத் தம் பாடல்களில் அமைத்துக்காட்டித் தம்முடைய திறமையைப் பலர் புகழக் கருவியாக்கிக் கொள்ளும் இழிந்த செயலை அடியோடு வெறுத்தவர். பாரதியார் சாதாரணமான மனோபாவங்களையும் எண்ணங்களையுமே உருவாக்கிக் காட்டித் தம் கொள்கையை வற்புறுத்திக் கூறுவதில் மிகவும் வல்லவராவார்.

5. **பாரதியார் மதுர கவி** :—பாரதியாரை மதுர கவி என்று கூறலாம். இவர் சித்திர கவியை வெறுப்பவர். இவர் விரிவான முறையில் எந்த நூலும் இயற்றவில்லை. பாஞ்சாலி சபதம், சேற்றூர் உலா என்பனவே இவர் இயற்றிய பெரிய நூல்கள். இவர் ஒரு பொருள் குறித்துப் பல துறைகளில் பாடிய பாட்டுக்களின் கோவைகளாக விளங்குவன கண்ணன் பாட்டு, சுதேச கீதங்கள் என்பனவே. ஆகவே இவர் விஸ்தார கவியுமல்லர். எனவே இவர் மதுர கவியே யாவர்.

6. **இசைப் பாடல்கள் இயற்றக் காரணம்** :—பழங்காலம் முதல் புலவர்கள் நால்வகைப் பாக்களிலும் பல நூல்கள் இயற்றிவந்தனர். திருத்தக்கதேவரும், கம்பரும் விருத்தப் பாக்களில் நூல்களை இயற்றி அப்பாடல்களுக்குப் பெருமையை ஏற்படுத்தினர். அதுமுதல் அனைவரும் அப்பாடல்களிலேயே நூல்களை இயற்றலாயினர். விருத்தமல்லாத பல வகையான பாவினங்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பிற்கால நூல்களில் கலிங்கத்துப் பரணி சிறந்ததாகும். பாரதியார் எத்தகைய பாடல்களையும் பாட வல்லவராயினும் இசைப் பாட்டுக்களையே அவர் விரும்பிப் பாடினர். பாரதியார் காலத்துக் கேற்பப் புதுப்புதுக் கருத்துக்கள் கொண்டவர். தன் நாடு, தன் மொழி, தன் மதம் என்று குறுகிய நோக்கம் கொள்ளாமல் உலகம் முழுவதும் ஒன்றெனக் கருதும் விசால நோக்கமுடையவர். சுதந்திர உணர்ச்சியுடையவர். இத்தகைய இவர் நோக்கங்கள் நிறைவேற வேண்டுமாயின், இவர் பாடல்கள் எங்கும் பரவவேண்டுமாயின், எல்லோரும் விரும்பிக் கற்கக் கூடிய இசைப் பாட்டுக்கள் மூலம் பாடுவதே சிறந்தது என்று எண்ணி இப்புது வழியில் புகுந்து அதன்மூலம் தமிழருக்குப் புத்துணர்ச்சியும் தமிழுக்குப் புது அணியும் தேடித்தந்துள்ளார்.

7. **பாரதியாரே தற்காலப் புலவர்களில் சிறந்தவர்** :—எதுகை மோனைகளையே பெரிதாக எண்ணிப் பொருளில்லாமல் பாடும் பாட்டுக்களால் புண்பட்ட தமிழன்னை பாரதியார் பாட்டுக்களால் அப்புண்கள் ஆறப்பெற்று மகிழ்ச்சி கொள்வாள். பாரதியாரின் கவிதா சக்தி மிகவும் புகழ் பெற்றதாகும். அவர் சமயம், ஆசாரம், சமுதாய ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் சமநோக்கமுடையவர். எல்லா உயிர்களிடத்தும் இரக்கமுடையவர். இவ்வியல்புகளை இவர் பாடல்களில் எங்கும் காணலாம். ஆகவே தற்காலத்தில் பாரதியாரைப் போன்ற புலவரைக் காணமுடியாது. அவரினும் மிக்கவர் ஒருவருமிலர் என்று கூறலாம்.

வினு விடை

1. பாரதியார் பாடல்களைச் சிலர் விரும்பவும், சிலர் வெறுக்கவும் காரணம் என்ன ?

பாரதியார் நம் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். நம்மில் பலரோடு பழகியவர். நாம் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டவர். அவர் வாழ்ந்த போது அவருடன் பழகி அவரை அதிகமாக நேசித்தவரும் பலர் இருக்கலாம். அவர் மேல் கொண்ட இவ்விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவைகளை மனத்தில் கொண்டு அவர் பாடல்களைப் படிப்பதால் அவரை அதிகமாக விரும்பியவர் அவர் பாடல்களை அதிகமாகப் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர். அவரை அதிகமாக வெறுத்தவர் அவர் பாடல்களையும் அதிகமாகப் பழித்துக் கூறுகின்றனர். இவையே விருப்பு வெறுப்புக்குக் காரணங்களாம்.

2. நம் காலப் புலவரின் கவிகளை எங்ஙனம் ஆராய வேண்டும் ?

நம் காலப் புலவர் கவிகளை அவர்மீது கொண்ட விருப்பு வெறுப்புக்களை மறந்து நடு நிலையான மனத்துடன் படித்து ஆராயவேண்டும். வேறு எண்ணங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் வயப்பட்டு நம் உணர்வைப் பறிகொடுத்து விடலாகாது. அங்ஙனம் கற்றால் அவர் கவித்திறம் உண்மையாக விளங்கும். காய்தல், உவத்தலை அகற்றி ஒரு பொருளை ஆராய வேண்டும் என்று அறநெறிச் சாரமும் கூறுகின்றதன்றோ ?

3. பாரதியார் பாக்களைத் தற்காலப் புலவர்கள் மதிக்காமைக்குக் காரணம் என்ன ?

பாரதியார் தற்காலப் புலவர்களின் கட்டுப்பாடுகளுக்குச் சிறிதும் இணங்காதவர். தற்காலப் புலவர்கள் நாகபந்தம், ஏகத்தாள், இதழ் அகல் யமக அந்தாதிகள் போன்ற சித்திர கவிகளைப் பாடுவதே சிறந்த புலமைக்கு அளவுகோல் என்று கருதியுள்ளனர். அத்தகையவர்கள் சித்திர கவிக்கே சத்துருவாக விளங்கும் பாரதியார் பாடல்களை எங்ஙனம் மதிப்பர். இக்காரணத்தாலேயே தற்காலப் புலவர்கள் பாரதியார் பாடல்களை மதிப்பதில்லை.

4. 'பாரதியார் பாக்கள் இலவனத்திடை எழுந்த கனிமலர்த் தோப்பாம்'—இவ்வாறு கூறப்படுவதன் கருத்தை நன்கு விளக்குக.

தற்காலப் புலவர்களிடையே மனோபாவமும், உயர்ந்த எண்ணங்களும், பொருளும் வறண்டு கிடப்பதனால் அவர்கள் அறிவைப் புதுமையான துறைகளில் ஈடுபடுத்தி நாட்டுக்குப் பயன் தரும் நல்ல கவிகளை இயற்ற முடியவில்லை. ஆகவே தற்காலப் புலவர் தம் அறிவு வளத்தை ஒருவர்க்கும் பயன் தராத தழை செறிந்த காடு என்று கூறினார். தழைகளே நிறைந்து நறுமண மலர்களும், சுவைதரும் கனிகளும் இல்லாமற்

போகவே தழை மாலைகளே கட்ட வேண்டியிருக்கிறது; அம்மாலைகள், மக்கள் மதிப்பைப் பெற, அவர்கள் எண்ணத்தைக் கவர அடுக்காலும் தொடையாலும் பற்பல வேலைப்பாடுகள் அமையக் கட்டப்படுகின்றன. அது போல மனோபாவம் வறண்ட புலவர்கள் தங்கட்குத் தெரிந்த பயனற்ற பாட்டுக்களையே பாடித் திரிகின்றனர். அப்பாட்டுக்கள் மக்கள் மனத்தைக் கவர, அதனால் தங்கட்கு ஒரு பெருமையைத் தேடிக் கொள்ள விரும்பிப் பற்பல சித்திரகவிகளாகப் பாடி மக்களைத் திகைக்கச் செய்கின்றனர். இத்தகைய பயனற்ற பாடல்களைப் பாடும் புலவர்களுக்கிடையில் நாட்டு மக்களுக்கு நற்பயனளிக்கக் கூடிய அவர்கள் உணர்வைத் தூண்டக் கூடிய பாரதியார் பாடல்கள் உணர்வுடையான் ஒருவன் நிலந் திருத்தி நீர்பாய்ச்சி எருவிட்டு வளர்க்க, அவ்விலை வனத்திடையே எழுந்து விளங்கும் கனியும் மலரும் மிக்க கவின் பெருந் தோட்டத்தைப் போல விளங்குகின்றது என்று கூறுதல் மிகவும் பொருத்தமாம்.

5. பாரதியார் பாடல்கள் எத்தகையன ?

(பாட விளக்கம் மூன்றும் பத்தி இதற்கு விடையாம்)

6. பாரதியார் உவமைகளைக் கையாளுவதில் கைவந்த சமர்த்தர் என்பதற்கு ஒரு சான்று தருக.

பாரதியார் கையாளும் உவமைகள் இயற்கையாக அமைந்தவை. வருந்தித் தேடி அமைக்கப்பட்டவையல்ல. எளிமையும் மக்கள் வாழ்வில் காணக்கூடியவையும் ஆகியவற்றையே பாரதியார் உவமைகளாகக் கூறுவார். அவர் கூறும் உவமைகள் யாவும் கற்பவர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சியை யூட்டி அவர் கவனத்தை விட்டு நீங்காதுறையும் இயல்பின. ஓர் உதாரணம் கூறுவோம்.

கண்களைப் பெற்ற பயன் கண்ணனைக் காண்பதே என்பதைக் கூற வருகின்றார் பாரதியார். அவ்வுண்மையைக் கண்ணன் மீது காதல் கொண்ட பெண்ணொருத்தி அவனைப் பிரிந்து துன்பம் பொறுதவளாய்க் கூறும் முகத்தால் கூறி விளக்குகின்றார். அத்தலைவி தன் தோழியைப் பார்த்துத் தேனை மறந்திருக்கும் வண்டையும், ஒளியை மறந்து விட்ட பூவையும், மழையை மறந்திருக்கும் பயிரையும் இவ்வுலகில் எங்கேனும் காண முடியுமா ? என்று கேட்கிறாள். தோழி என்ன பதில் கூறியிருப்பாள் ? இல்லை என்று தானே கூறமுடியும். தேனை மறந்திருக்கும் வண்டும், ஒளிச் சிறப்பை இழந்து விட்ட பூவும் வானை மறந்திருக்கும் பயிரும் இவ்வையத்தில் எங்கும் இல்லாதன போலக் கண்ணன் முகத்தை மறந்து விட்டால் என் கண்கள் இருந்தும் என்ன பயன் ? என்று முடிக்கிறாள் தலைவி.

இச் செய்யுள் தலைவியின் பிரிவுத் துன்பத்தை எவ்வளவு உருக்கமுடன் கூறுகிறது. இங்குப் பாரதியார் கையாண்டுள்ள உவமை பொது

லூக நோக்கும்போது உவமையாகவே தோன்றவில்லை, ஊன்றிக் கவனித்தால் தேனை மறந்தால் வண்டு உயிர் வாழாது; ஒளியை இழந்தால் பூக்கள் வண்டுகளைக் கவர்ந்து காய்த்துச் செழித்துப் பரவ முடியாது, மழையை மறந்தால் பயிர் வளர முடியாது. அவை எங்ஙனம் அவற்றின் வாழ்வுக்கே இன்றியமையாதனவாக உள்ளனவோ அது போலக் கண்ணன் முகம் என் வாழ்விற்கே ஆதாரமாக உள்ளது. அத்தகைய அம்முகத்தைக் காணமுடியாத கண்கள் இருந்து என்ன பயன்? என்று எவ்வளவு பொருத்தமாக உயர்ந்த கருத்தைத் தன்னகத்துக் கொண்டுள்ளதாக விளங்குகின்றது என்பது புலனாகும். இங்ஙனமே ஒவ்வோர் உவமையையும் பாரதியார் மிக மிகப் பொருத்தமாகவே அமைத்துள்ளனர். ஆதலால் அவர் உவமைகளைக் கையாளுவதில் மிகவும் சமர்த்தர் என்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

8. நால்வகைக் கவிஞர் யாவர்? பாரதியார் அவர்களில் எப்பிரிவைச் சார்ந்தவராவார்? விளக்குக.

ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி எனக் கவிஞர் நால் வகையினர்.

பாரதியார் குற்றமற்ற மதுர கவியாவார், இனிய சொல்லும் பொருளும் அமையக் கேட்போர் உள்ளம் இனிக்கப்பாடும் கவிஞரே மதுர கவியாவர்.

பாரதியார் பாடல்கள் அத்தகையன என்பதில் ஐயமில்லை. ஆசுகவி என்பவர் பிறர் கொடுக்கும் குறிப்புக்களைக் கொண்டு அப்போதே பாடும் கவிஞர்; சித்திர கவியாவார் பலவிதச் சித்திரங்களில் பொருத்தமாகப் பாட்டமைக்க வல்லவர்; வித்தாரகவி என்பார் ஒரு காவியத்தை எடுத்துக் கொண்டு பல பாடல்களால் விரிவாகப் பாடுவோராவர். பாரதியார் இம் மூவகைக் கவிஞருமல்லர். அவர் சித்திரகவி சத்துரு. அவர் சிறிது விரிவாகப் பாடிய நூல் பாஞ்சாலி சபதம் என்ற ஒன்றேதான். சேற்றூர் உலா என்ற மற்றொன்று அச்சாகவில்லை. ஆதலால் பாரதியார் இம்மூவகைக் கவிஞருமல்லர் என்பது தெளிவாக விளங்கும். எனவே பாரதியார் மதுரகவி என்று கொள்வது மிகவும் பொருத்தமாம்.

9. பாரதியார் பாடிய பாடல்களும் நூல்களும் யாவை?

பாப்பாபாட்டு, முரசுப்பாட்டு, பள்ளு, கிளிப்பாட்டு, சுதேச கீதங்கள். கண்ணன் பாட்டு முதலியன பாரதியார் பாடிய பாடல்களிற் சிலவாம்.

பாஞ்சாலி சபதம், (அச்சிடப்படாத) சேற்றூர் உலா என்பன இவர் இயற்றிய நூல்களாகும்.

10. பாரதியார் பாடிய ஒரு துறைக்காதற் பனுவல், ஒரு பொருள் நுதலிய பல துறைக்கோவை என்று குறிக்கப் பெறும் நூல்கள் எவை? எங்ஙனம் என விளக்குக.

பாரதியார் இயற்றிய ஒரு துறைக்காதற் பனுவல் சேற்றூர் உலா என்பதாகும். ஒரு பொருள் நுதலிய பல துறைக்கோவை கண்ணன் பாட்டும் சுதேச கீதங்களுமாம்.

உலா என்பது தொண்ணூற்ரூறு வகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று. ஒரு தலைவன் பவனி வரும்போது அவனைக் கண்டு காதல் கொண்ட பல பருவப் பெண்களின் நிலையை எடுத்துக்கூறி விளக்கும் முகத்தால் அத்தலைவனின் பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடும் நூல் உலா ஆகும். தலைவனிடம் காதல் இல்லாமல் அவனைக்கண்ட பெண்களிடமே ஏற்பட்ட காதலையே கூறுவதால் இவ்வகை நூல் ஒரு துறைக்காதற் பனுவல் எனப்படும்.

ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பல்வேறு வகையாகக் கூறிய பாடல்களின் தொகுதி ஒரு பொருள் நுதலிய பலதுறைக் கோவை எனப்படும். பாரதியார் கண்ணன் பாட்டில் கண்ணனைத் தன் தோழனாகவும், வேலைக்காரனாகவும், காதலியாகவும், காதலனாகவும் அமைத்துக் கண்ணனிடம் கொண்டுள்ள அளவிறந்த பக்தி ஒன்றையே விளக்கிப் பாடியிருப்பதால் அஃது இவ்வகையைச் சார்ந்ததாம். சுதேச கீதங்களும் நாட்டுப்பற்றின் அவசியத்தையும், விடுதலை வேட்கையின் இன்றியமையாமையையும் விளக்கிப் பலவிதமாகப் பாடப்பட்டுள்ளமையால் இவ்வகையைச் சாரும்.

11. விருத்தப்பாவுக்குப் பெருமை தந்தவர் யாவர்? எங்ஙனம்?

திருத்தக்க தேவரும், கம்பரும் விருத்தப்பாவுக்குப் பெருமை தந்தனர்.

திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய சீவகசிந்தாமணியும், கம்பர் இயற்றிய இராமாயணமும் விருத்தப்பாக்களால் இயற்றப்பட்டனவாம். அவ்விரண்டு காவியங்களும் காவியங்களில் எல்லாம் மிகச்சிறந்தன என்று போற்றப்படும் பெருமை வாய்ந்தன. ஆதலால் அவர்களுக்குப்பின் அவர்கள் மேற்கொண்ட விருத்தப் பாக்களுக்கே பெருமை ஏற்பட்டன.

12. கலிங்கத்துப்பரணி சிறு குறிப்பு வரைக.

கலிங்கத்துப்பரணி முதலாம் குலோத்துங்கன் கலிங்க நாட்டில் அடைந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்துச் சயங்கொண்டார் என்ற புலவரால் பாடப்பட்ட நூலாகும். பிற்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட நூல்களில் விருத்தமல்லாத பல துறைப் பாவினங்களால் ஆகிச் சிறப்புப்பெற்ற நூல் இஃதொன்றேயாகும்.

13. நாகபந்தம், ஏகத்தாள், இதழ் அகல் யமக அந்தாதிகள் – குறிப்பு வரைக.

(விடை அரும்பதமும் குறிப்பும் என்ற பகுதியில் காண்க.)

14. பாரதியார் இசைப் பாட்டுக்கள் பாடக் காரணம் என்ன ?

(பாட விளக்கம் ஆறும் பத்தியில் விடை காண்க.)

15. பாரதியார் தற்காலப் புலவர்களில் சிறந்தவர் என்பதனை விளக்குக.

(பாட விளக்கம் ஏழாம் பத்தியில் விடை காண்க.)

---

4. நலங்கிள்ளியும் கோவூர்கிழாரும்

(திரு. ஆ. கார்மேகக் கோனர்)

அரும்பதமும் குறிப்பும்

பக்கம் 32

இற்றைக்கு - இன்றைக்கு
எஞ்சாது - குறையாமல்
புலமை - அறிவு
திறம் - வன்மை
மனந்தூய்மை......வரும் : தூய மனமும் தூய செயலும் ஒருவர் சேரும் நல் இனத்தின் காரணமாக உண்டாவனவாம்.
அனையார் - போன்றவர்
தலைக் கூடுவேன் - அடைவேன்
பீடு - பெருமை
மீதூர - அதிகரிக்க
அவைக்களம் - அரச சபை
விழைந்து - விரும்பி
மாட்சி - பெருமை ; (மாண் - பகுதி)
தொடுத்து - முறையாக இயற்றி
உழுவல் அன்பு - எழுமையும் தொடரும் அன்பு
பகை மூண்டு - விரோதம் அதிகரித்து
பொருதல் - போர் செய்தல்
ஆற்றுனாய் - இயலாதவனாகி
சோணாடு - சோழன் + நாடு
அரண் - பாதுகாவல்
தன்னகப்படுத்தல் - கைப்பற்றுதல்
வஞ்சி - பகைவர் நாட்டைக் கவரச் செல்வோர் அணியும் ஒரு வகை மலர்
உழிஞை - மதிலை வளைத்து முற்றுகையிடுவோர் அணியும் மலர்
மதிற்புறம் - மதிலின் வெளிப்பக்கத்தில் உள்ள இடம்
சமர் - போர்
நொச்சி - மதிலைப் பகைவரிடமிருந்து பாதுகாத்தல் கருதிப் போர் புரிகையில் அணியும் மலர்
மலைந்து - போர் செய்து

பக்கம் 33

ஒடுங்கி – அடங்கி
வாளா - வீணாக, ஒன்றும் செய்யாமல்
பன்னாள் - பல + நாள்
மதிலகத்து - மதிலின் உட்புறத்தில்

ஏமப்பொருள்கள் - உடலைப் பாது காத்தற்குக் காவலாக அமைந்த உணவுப் பொருள்கள்
கூற வொண்ணு - சொல்ல இயலாத
துயர் மீக்கூர்ந்தனர் - துன்பம் அதிகரித்தனர்
கவளம் - வாயளவு கொண்ட உணவு
சுழன்று - சுற்றித் திரிந்து
முழங்கவும் - ஆரவாரிக்கவும்
கூந்தல் - தலைமயிர்
கூப்பீடு - கூக்குரல், அழுகையொலி
நாணுமல் - வெட்கம் கொள்ளாமல்
சால் - மிகவும்
தோன்றல் - ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர்
முன்னிலையில் - எதிரில்
திண்ணிய - வலிமை பொருந்திய; உறுதியான
பிடி - பெண் யானை
தொழுதி - கூட்டம்
கயம் - குளம்
படியா - நீராடாமல்
நெய்ம்மிதி - நெய்யோடு கலந்த உணவு
நோன்வெளில் - வலிய கம்பம்
ஒற்றி - சாய்த்து
வெய்துயிர்த்து-பெரு மூச்சுவிட்டு
அலமரல் - சுழலல்
உரும் - இடி
வறுந்தலை - வெறுந்தலை
இனை - வருந்தும்
கூ - கூப்பாடு, அழுகை
இன்னது - தீயது

பக்கம் 34

துன்னரும் - நெருங்குதற்கரிய
துப்பு - வலிமை
வயமான் - வெற்றி பொருந்திய குதிரை
அறவை - அறத்தை யுடையவன்
மறவை - வீரத்தை யுடையவன்
அடைத்த - மூடிய
திண்ணிலை - உறுதியான நிலை
ஒரு சிறை - ஒரு பக்கம்
நாணுத்தகவுடைத்து - வெட்கப் படும் தண்மையுடையது
ததும்பும் - மிகுந்த
பொதிந்த - செறிந்த
பரிசிலாளன் - பரிசில் பெறுபவன்
இரகசியம் - மறைவான செய்தி
ஒற்றன் - மறைந்து நின்று செய்தி அறிபவன்
உய்விக்க - பிழைப்பிக்க
பிழைபட்டது - தவருனது
அநியாயம் - நீதி இல்லாதது
வஞ்சம் - வஞ்சனை
புனிதம் - தூய்மை
தொலைபு - நெடுந்தூரம்
பற்று - விருப்பம்
உள்ள மலர்ச்சி - மன மகிழ்ச்சி

பக்கம் 35

கல்வி முகத்தால் - கல்வி காரணமாக
சொற்போர் - வாதம் செய்தல், பேச்சுப் போட்டி
பெருமிதம் - பெருமை
தலையெடுத்து - நிமிர்ந்து
நலம் - சிறப்பு
சாதுரியமாய் - சாமர்த்தியமாக
நால்வகைப் படை - யானை, குதிரை, தேர், காலாள் என நான்கு வகைச் சேனைகள்
போந்து - வந்து
புலவர் சிகாமணி - புலவர்க்குத் தலையணி போன்றவர், தலை சிறந்த புலவர்
செற்றம் - தீராப் பகை

அடைத்தும் - மதிலைப் பகைவர் உட்புகாவண்ணம் மூடியும்
முற்றியும் - மதிலை வளைத்தும்
இயற்கை - இயல்பு
பூரிக்கும் - பருக்கும்
உவகை - மகிழ்ச்சி
அறவே - முழுவதும்
இரும்பனை - பெரிய பனைமரம்
கருஞ்சினை - கரிய கிளை
தெரியல் - மாலை

பக்கம் 36

கண்ணி - மாலை
பொருவோன்-போர் செய்வோன்
ஆர் - ஆத்தி
மிடைந்தன்று - கட்டப்பட்டது
வேறல் - வெல்லல்
குடிப்பொருள் அன்று - குடிக்குத் தக்கதன்று
மெய்ம்மலி உவகை - உடம்பு பூரிக்கக் கூடிய மகிழ்ச்சி
இகல் - பகை
சிந்தை - மனம்
சுரந் தெழுந்த-தாமாகத் தோன்றி வளர்ந்த
பசுமரத்தாணி-பசுமரத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஆணிபோல
பதிய - நிலைபெற
நெடுக - நெடுங்காலமாக
ஒருப்படுவரோ - இசைவரோ
பெற்றி - தன்மை
இடையருது - நீங்காமல்
திட்பம் - உறுதி
புணை - தெப்பம்
சலதி - கடல்
புவியரசு - உலகையாளும் அரசன்
வள்ளியோன் - ஈகைக் குணம் உடையவன்

பாட விளக்கம்

1. **நலங்கிள்ளியின் நல்லியல்புகள் :**—சற்றேறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர், சோழ நாட்டை நலங்கிள்ளி என்பான் ஆண்டு வந்தான். அவன் அரசர்க்கு உரிய அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம் என்னும் நாற்குணமும் நிரம்பப் பெற்றவன், அவன் புலவர் பாடும் புகழும் நல்லொழுக்கமும் வாய்ந்தவனாக விளங்கினான்.

2. **கோவூர் கிழார் நலங் கிள்ளியின் அவைக்களம் அடைதல் :**—அவன் காலத்தில் கோவூர் கிழார், என்ற புலவர் ஒருவர் இருந்தார். நலங்கிள்ளி கோவூர் கிழாரின் குண நலன்களைக் கேள்வியுற்று அவரிடம் அன்பு கொண்டான் : அவரைத் தன் அவைக்களத்திற்கு அழைத்தான். கோவூர் கிழாரும் புலவரைப் போற்றும் புரவலனாகிய நலங்கிள்ளியின் அவைக்களத்தை அடைந்தார். அன்று முதல் இருவரும் அன்பு கலந்த நண்பினராயினர். புலவரும் மன்னனின் மாட்சிமை யெல்லாம் உணர்ந்து. அவனுடைய வீரம், நியாயம், தியாகம் முதலியவற்றைப் பல பாடல்களால் போற்றிப் புகழ்ந்து அவனை மகிழ்வித்தார்.

3. **நலங்கிள்ளியும் நெடுங்கிள்ளியும் :**—இங்ஙனம் இருக்கும் போது, சோழ அரசுரிமை காரணமாக நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளி என்ற சோழனுக்கும் பெரும் பகை மூண்டது. அப்பகை இறுதியில்

பெரும் போராக முடிந்தது. நலங்கிள்ளியின் படை வலிமைக்கு ஆற்ருத நெடுங்கிள்ளி ஆவூர்க் கோட்டையைத் தனக்கு அரணுக்கிக்கொண்டு ஒளிந்திருந்தான். அதனை உணர்ந்த நலங்கிள்ளி அக்கோட்டையை முற்றுகையிடத் துணிந்து மதிற்புறத்தை வளைத்துப் போர்புரிந்தான். நெடுங்கிள்ளியோ மதிலைக் காவல்புரியக் கருதாது மதிலை அடைத்து ஒரு புறத்து மறைந்திருந்தான். முற்றுகை பல நாள் நீடித்தமையால் மதிலகத்து உள்ளோர் உணவு முதலியன குறைந்து சொல்லொணுத் துயரடைந்து வருந்தினர்.

4. கோவூர் கிழார் நெடுங்கிள்ளிக்குக் கூறிய அறிவுரை:— மதிலகத்துள்ளோர் இவ்வாறு வருந்துவதை உணர்ந்து உள்ளம் உருகிய கோவூர் கிழார் அதனை எவ்வாறேனும் நீக்க வேண்டும் என்று கருதி நெடுங்கிள்ளியை அடைந்து, "அரசே! தங்கள் நாட்டில் யானைகள் எல்லாம் குளத்தில் படிந்து குளியாமலும் தமக்கு வேண்டிய உணவைப் பெருமலும் துதிக்கைகள் நிலத்திற் புரளப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பேரிடி போன்ற முழக்கத்தைச் செய்கின்றன. பால் இன்றிக் குழந்தைகள் அழுகின்றன. மகளிர் தம் கூந்தலைப் பூக்களால் அலங்கரித்துக் கொள்ளவில்லை. தண்ணீரும் கிடைக்காமையால் குடிமக்கள் தங்கள் வீடுகளில் கூக்குரலிட்டுக் கதறுகின்றனர். இவற்றை அறிந்தும் நீ நாணமின்றி இங்கு ஒளிந்திருத்தல் உனக்குப் பொருந்துமோ? நீ அறம் கருதினையாயின் நலங்கிள்ளியிடம் 'இக்கோட்டை உன்னுடையதே.' எனத் திறந்துவிடு. வீரமுடையவனுனல் அவனுடன் மலைந்து வெற்றி பெறுவாய். இவ்விரண்டு மின்றி இங்கு ஒளிந்திருத்தல் மிகவும் நாணத்தக்கதன்றோ." என்று அறிவுரை கூறினர். (அதனுல் அறிவு பெற்ற அரசனும் அடைமதிலைத் திறந்து விட்டு உறையூரை அடைந்தான். நலங்கிள்ளியும் ஆவூரைக் கைப்பற்றினன்.)

5. கோவூர் கிழார் இளந்தத்தனை விடுவித்தமை :—இங்ஙனம் ஆவூர்க் கோட்டையில் இருந்த நலங்கிள்ளியை இளந்தத்தன் என்னும் புலவர் ஒருவர் கண்டு அவன்பால் பரிசு பெற்ருர். அவர் நெடுங்கிள்ளியிடமும் பரிசு பெற விழைந்து உறையூரை அடைந்தார். அவரை நலங்கிள்ளியிடமிருந்து வந்த ஒற்றனென்று தவருகக் கருதிய நெடுங்கிள்ளி கொல்லவும் துணிந்தனன். இதனை உணர்ந்த கோவூர் கிழார் நெடுங்கிள்ளியிடம் சென்று புலவர்தம் வஞ்சம் கலவாத வாழ்க்கைத் திறத்தையும், அவனது முடிவு நியாய மற்றது என்பதையும் விளக்கிக் கூறி இளந்தத்தரை விடுவித்தார்.

6. கோவூர் கிழார் நலங் கிள்ளியையும் நெடுங்கிள்ளியையும் ஒற்றுமைப்படுத்தல் :—பின்னர் ஒரு பொழுது நலங்கிள்ளி நெடுங்கிள்ளி வாழ்ந்த உறையூரையும் கைப்பற்றத் துணிந்து உறையூரை முற்றுகையிட்டுப் பெரும் போர் புரிந்தனன். ஒருகுடிப் பிறந்த இருவரும் இங்ஙனம் போர் புரிதலைக் கண்டு மனம் பொருத கோவூர் கிழார் அவ்விருவரை

எத்தொழில் தனையும் இழிவெனக் கொள்ளேல்

யும் ஒற்றுமைப் படுத்தக் கருதினர். அவ்விருவரிடமும் சென்று "உங்களுள் எவர் தோற்பினும் தோற்பது சோழர் குடியே யாகும். இருவரும் வெற்றி பெறுதல் இயலாது. சேர பாண்டியர்களும் இச்செயலைக்கண்டு எள்ளி நகையாடுவர்'' என்று அறிவுரை பகர்ந்தார். குடிக்கு வழு உண்டாகும் என்ற சொல்லைக் கேட்ட இருவரும் தம்பகைமை மறந்து போர் ஒழிந்து ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தனர்.

7. நலங்கிள்ளி புலவர் கூட்டுறவால் பெற்ற நன்மைகள்:— பிறர்க்கெனவே முயலும் பெற்றி வாய்ந்தவரும், வேலேந்தும் வேந்தரிடமும் அஞ்சாது அறிவுரை கூறும் ஆற்றல் அமைந்தவருமாகிய கோவூர் கிழாரின் பெரு நட்புக் கிடைத்தமைக்குத் தான் முன் செய்த புண்ணியமே காரணம் என்று கூறி, நலங்கிள்ளி அவரிடம் முன்னையினும் பன்மடங்கு அதிக அன்பு கொண்டான். புலவருடன் பலகாலும் பழகித் தமிழ்க் கடலின் கரை கண்டான்; கவிகள் பல பாடும் வன்மை பெற்றுக் கவியரசாகவும் திகழ்ந்தான். புலவரும் நலங்கிள்ளியின் வள்ளன்மையையும் தமிழ்ப்பற்றினையும் பல பாடல்களால் புகழ்ந்து பாடி அவனுடன் இன்பமாக வாழ்ந்து வந்தார்.

வினு விடைகள்

1. அரசர்க்கு உரிய அருங்குணங்கள் யாவை?

அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம் ஆகிய இந்நான்கும் அரசர்க்கு உரிய அருங்குணங்களாகும்.

2. சோழன் நலங்கிள்ளியின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?

சோழன் நலங்கிள்ளி அரசர்க்கு உரிய அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம் ஆகிய அருங்குணங்கள் அமைந்தவன்; நல்லொழுக்கமும் புலவர் பாடும் புகழும் பெருமையும் பொருந்தியவன்; புலவர் தம் அருமை பெருமைகளை அறிந்து ஆதரவு அளிப்பவன்; புலவர்களிடம் பேரன்பு கொண்டு அவர் கூட்டுறவையே பெரிதும் விரும்புவதுடன் வீரம், நியாயம், தியாகம் முதலிய நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமானவன்.

3. நலங்கிள்ளி கோவூர் கிழாரிடம் நட்புக்கொள்ளக் காரணம் என்ன?

தூய மனமும் தூய செயலும் நல்லினத்தாரோடு சேர்ந்து பழகுவதனாலேயே தோன்றுவனவாகும் என்பதை நன்கு உணர்ந்தான் நலங்கிள்ளி. ஆதலின் அருள் வடிவமான கோவூர்கிழாரின் புலமைத்திறத்தையும், உலகியலறிவையும் பலகாலும் கேள்வியுற்றமையால் அன்னார் கூட்டுறவும் அறிவுரைகளும் தனக்கு மிக்க நன்மை பயக்கும் என்று கருதியே கோவூர் கிழாரிடம் நட்புக்கொண்டான்.

4. கோவூர் கிழார் நலங்கிள்ளியின் எப்பண்புகளைப் பாராட்டி னர்?

கோவூர் கிழார் நலங்கிள்ளியின் வீரம், நியாயம், தியாகம் முதலிய அருங்குணங்களைத் தம் பாடல்களால் புகழ்ந்து பாராட்டினர்.

5. நலங்கிள்ளி ஆவூர்க் கோட்டையை முற்றுகையிடக் காரண மென்ன?

சோழர் குலத்தில் பிறந்த நெடுங்கிள்ளிக்கும் இந் நலங்கிள்ளிக்கும் சோழநாட்டு அரசுரிமை காரணமாகப் பெரு வழக்குகள் நிகழ்ந்தன. அவை தீராமையால் பகைமை அதிகமாகிப் பல போர்கள் நடைபெற்றன. அப்போருக்கு ஆற்றாத நெடுங்கிள்ளி ஆவூர்க் கோட்டையுள் ஒளிந்திருந் தான். அக்கோட்டையையும் தன்னகப்படுத்தக் கருதியே நலங்கிள்ளி அதனை முற்றுகையிட்டான்.

6. ஆவூர் முற்றுகையால் ஏற்பட்ட துன்பங்கள் யாவை?

ஆவூர் முற்றுகை நீடித்தமையால் கோட்டையினுள் வாழ்பவர்க்கு நீரும் உணவும் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை. தமக்கு வேண்டிய ஏமப் பொருள்கள் சுருங்கியமையால் மக்கள் சொல்லொணாத் துயருற்ற னர். யானைகளெல்லாம் குளத்திற் படிந்து நீராடாமலும் நெற்கவளம் முதலியன பெறாமலும் நிலத்திற் புரண்டு பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பேரிடிபோல் முழங்கின. பால் இல்லாமல் குழந்தைகள் அழுதன. மகளிர் மலர்களால் தங்கள் கூந்தலை அலங்கரித்துக் கொள்ளவில்லை. மக்கள் பருகும் நீருமின்றிக் கூக்குரலிட்டுக் கதறலாயினர். இவையே அம்முற்று கையால் நேர்ந்த துன்பங்களாகும்.

7. கோவூர் கிழார் நெடுங்கிள்ளிக்குக் கூறிய அறிவுரை யாது?

(விடை பாடவிளக்கம் பத்தி 4 காண்க.)

8. நலங்கிள்ளி இளந்தத்தன் என்ற புலவரைக் கொல்ல முற் பட்டமைக்குக் காரணம் யாது? கோவூர் கிழார் அப்புலவரை எங்ங னம் காத்தனர்?

நலங்கிள்ளி ஆவூர்க் கோட்டையைக் கைப்பற்றி அங்கு வாழ்ந்து வரும்போது இளந்தத்தன் என்னும் புலவர் அவனைப் பாடிப் பரிசில் பல பெற்றார். அவர் நெடுங்கிள்ளியிடமும் பரிசுபெற விரும்பி உறையூரை அடைந்தார். நெடுங்கிள்ளி அவரைப் புலவரென்று கருதாது நலங்கிள்ளி யிடமிருந்து தம் நாட்டு இரகசியங்களை அறிய வந்த ஒற்றனென்று கரு திக் கொல்லத் துணிந்தனன்.

கோவூர் கிழார், நெடுங்கிள்ளி புலவரை ஒற்றன் என்று தவறாக எண்ணிக் கொல்லத் துணிந்தமை அறிந்து அவனை அத்தீமையிலிருந்து காக்க விரைந்து அவனை அடைந்தார். "புலவர்கள் வஞ்சம் கலவாத வாழ்க்கையுடையவர்கள். பரிசு வழங்குவோர் யாவரேயாயினும், எங்

இருப்பினும் பழுத்த மரத்தைத் தேடிக்கொண்டு செல்லும் பறவை போல அவரை நாடிச்சென்று பரிசு பெறுவர். அத்தகைய புலவர்களில் ஒருவரே இவர். இவர் சிறிதும் வஞ்சனையில்லாதவர். உனக்கும் நலங்கிள்ளிக்கும் உள்ள பகைமை இவருக்குத் தெரியாது. இவரை ஒற்றன் என்று தவறுகக் கருதிக் கொல்ல முற்பட்டது பெரும்பாவச் செயலாகும்'' என்று அவனுக்கு எடுத்துக் கூறினர். புலவர் உரைகேட்ட நெடுங்கிள்ளி தன் தவறுணர்ந்து சமயத்தில் வந்து தன்னைப் பெரும்பாவத்திலிருந்து காத்த கோவூர் கிழாருக்கு நன்றி கூறி, இளந்தத்தரை விடுதலை செய்தான்.

9. புலவர் இயல்பைப் பற்றிக் கோவூர் கிழார் கூறியது யாது ?

'பழுத்த மரத்தை நாடிச் செல்லும் பறவைகள் நெடுந்தூரம் பறந்து சென்று தாம் விரும்பியவற்றை அடைவது போலப் புலவர்களும் கடத்தற்கரிய வழிகளைக் கடந்து, நெடுந்தூரம் சென்று வள்ளல்களிடம் தாம் விரும்பிய பரிசு பெற்று மீள்வர்; பொருளில் பற்றின்றிப் பிறர்க்குப் கொடுத்தும், சொற்போரில் மற்றைப் புலவர்களை வென்றும் பெருமையாக வாழ்வர்; இங்ஙனமின்றிப் பிறர்க்குத் தீங்கு புரிவதை ஒரு பொழுதும் அறியார்; புவியரசர்களைப்போன்று கவியரசராகத் திகழ்வர்' என்று புலவர் இயல்பைக் கோவூர் கிழார் நெடுங்கிள்ளிக்கு அறிவுறுத்தினர்.

10. கோவூர் கிழார் நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் எவ்வாறு ஒற்றுமை உண்டாக்கினர் ?

ஆவூரைக் கைப்பற்றியிருந்த நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி வாழ்ந்து வந்த உறையூரை முற்றுகையிட்டான். ஒரு குடியில் பிறந்த இருவரும் தம்முள் மாறுபட்டு நிற்றலை உணர்ந்த கோவூர் கிழார் அவர்களிடம் சென்று "அரசர்களே ! பகைத்து நிற்கும் நீவிர் இருவிரும் ஆத்திமாலையை அணிந்த சோழர் குடியில் தோன்றியவர்களே. நீவிர் பனம்பூ மாலையை அணிந்த சேரர் குடியிலும், வேப்பமாலையை அணிந்த பாண்டியர் மரபிலும் தோன்றவில்லையாதலால் உம்மிருவருள் எவர் தோற்பினும் தோற்பது சோழர் குடியேயாகும். இருவரும் வெற்றி பெறுதல் இயலாது. ஆதலின் உங்கள் செயல் உங்கள் குலத்திற்கே வடுவுண்டாக்குவதுடன் பகைவர் எள்ளி நகையாடுதற்கும் இடமாக உள்ளது. ஆதலின் போர் புரிதல் தக்கதன்று" என்று அறிவுரை கூறினர். அது பசுமரத்தாணி போல் இருவர் மனத்திலும் பதியவே, இருவரும் செற்றம் நீக்கி ஒற்றுமையாய் வாழத்தலைப்பட்டனர். இங்ஙனம் இருவேந்தரையும் ஒற்றுமைப் படுத்தினர் கோவூர் கிழார்.

11. கோவூர் கிழாரின் வாக்குச் சாதுரியத்தைச் சான்று காட்டி விளக்குக.

(நெடுங்கிள்ளியிடமிருந்து இளந்தத்தரை விடுவிக்கக் கூறிய அறிவுரையையேனும், நலங்கிள்ளியையும் நெடுங்கிள்ளியையும் ஒற்றுமைப்

படுத்தக்கூறிய அறிவுரையையேனும் இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்க). (விடை : 9, 10)

12. நலங்கிள்ளி கோவூர் கிழாரின் பெருமையை உணர்ந்து அவரை எங்ஙனம் போற்றினன்? அதனால் அவன் பெற்ற நன்மை யாது?

நலங்கிள்ளி புலவரின் பெருங்குணத்தையும், பிறர்க்கென வாழும் பெருந்தகைமையையும், வேந்தரிடமும் அஞ்சாது அறிவுரை கூறும் ஆற்றலையும் அறிந்து 'இத்தகைய பெரியோர் நட்பு தனக்குக் கிடைத்தமை முன்செய்த புண்ணியப் பயனே' என்று போற்றிப் புகழ்ந்தான். அதுமுதல் புலவருடன் இடையறாது பழகிப் பன்மடங்கு முன்னினும் அன்பு கொண்டான்.

இவ்வாறு புலவருடன் பழகியமையால் நலங்கிள்ளி புலவர் நட்பாகிய தெப்பத்தின் உதவிகொண்டு தமிழ்க் கடலின் கரை கண்டான்; அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்க் கவிகள் புனையும் ஆற்றல் பெற்றான்; புவியரசாக இருப்பதோடு கவியரசாகவும் விளங்கினன்; கோவூர் கிழாராலும் பலவாறு புகழ்ந்து பாடப்பெறும் பேறு பெற்றான்.

13. பழுத்த மரங்களை நாடிச் செல்லும் பறவைகள் போல—இவ்வுவமை எக்கருத்தை விளக்க வந்தது?

பழுத்த மரங்கள் நெடுந்தூரத்தில் இருப்பினும் பறவைகள் அங்குச் சென்று தமக்கு உரிய உணவாகிய அக்கனிகளை உண்டு களிப்புடன் வாழும்; அதுபோல் பாடிப் பரிசில் பெறும் புலவர்களும் வள்ளல்கள் நெடுந் தொலைவில் இருப்பினும் அவர்களிடம் பரிசில் பெறக்கருதிக் கடத்தற்கு அரிய காடுகளையும் கடந்து சென்று, பரிசில் பெறுவர் என்பதனை விளக்க இவ்வுவமை வந்துள்ளது.

14. கோவூர் கிழாரின் குண நலன்கள் யாவை?

கோவூர் கிழார் செந்தமிழ் நூல்களைச் சிறப்புறக் கற்றுக் கற்றவழி நிற்கும் பெருமை வாய்ந்தவர்; உலகியல் அறிவும் உயர்குணமும் உடையவர்; அரசர்க்கும் அஞ்சாது அறிவுரை கூறும் ஆண்மை மிக்கவர்; ஆருயிர் அனைத்திடமும் அருட்குணம் அமைந்தவர்; மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போல் கருதி அத்துன்பத்தைப் போக்க முயல்பவர். தமக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் தன்மை வாய்ந்தவர்.

இலக்கணம்

I. இன்றியமையாத இலக்கணக் குறிப்புக்கள்

1. வட சொல் தமிழில் வரும் போது அடையும் மாறுபாடுகள்

i ஜ என்ற எழுத்து தமிழில் வரும் போது மொழிக்கு முதலில் ச ஆகவும், இடையில் ச அல்லது ய ஆகவும் திரியும்.

(உ—ம்) ஜயம்—சயம், விஜயம்—விசயம், பங்கஜம்—பங்கயம்.

ii ஷ என்ற எழுத்து மொழிக்கு முதலில் ச ஆகவும், மொழிக்கு இடையில் ட ஆகவும் திரியும்.

(உ—ம்) ஷண்முகம்—சண்முகம், விஷம்—விடம்.

iii ஸ என்ற எழுத்து மொழிக்கு முதலில் ச ஆகவும், இடையில் ச அல்லது த ஆகவும் திரியும்.

(உ—ம்) ஸர்ப்பம்—சர்ப்பம், மாஸம்—மாசம், மாதம்.

iv ஹ என்ற எழுத்து மொழிக்கு முதலில் அ ஆகவும், மொழிக்கு இடையில் க ஆகவும் திரியும்.

(உ—ம்) ஹரன்—அரன், தேஹம்—தேகம்,

v க்ஷ என்ற எழுத்து மொழிக்கு முதலில் க ஆகவும், மொழிக்கு இடையில் க்க அல்லது ட்ச ஆகவும் திரியும்.

(உ—ம்) க்ஷணம்—கணம், பக்ஷம்—பக்கம், பட்சம்.

vi ஆ என்று முடியும் வட சொற்கள் தமிழில் ஐ என்று முடிவு பெறும்.

(உ—ம்) மாலா—மாலை

vii 'ஈ' என்று முடியும் வட சொற்கள் தமிழில் இ என்று முடிவு பெறும்.

(உ—ம்) லக்ஷ்மீ—இலட்சுமி.

viii தற்சமம் :—வட சொல் சிறிதும் வேறுபாடு இல்லாமல் தமிழில் வந்து வழங்குவது.

(உ – ம்) கமலம், காரியம்.

ix தற்பவம் :—வடசொல் தமிழுக்கேற்ப மாறுபட்டுத் தமிழில் வழங்குவது.

(உ - ம்) விஷம்—விடம். ஹரி—அரி.

2. தத்திதாந்த நாமம் :

வட சொல் சிறிது வேறுபட்டு அதனோடு சம்பந்த முடைய பொருளுக்குப் பெயராகி வருவது.

(உ - ம்) தாசரதி: தசரதன் என்பது 'தாசரதி' எனத் திரிந்து தசரதன் மகனாகிய இராமனைக் குறித்து வந்தது.

3. உபலட்சணம் :

ஒரு சொல் அதனுடைய பொருளுடன் அதற்கு இனமான பொருள்களையும் குறித்து வருவது.

(உ - ம்) (1) சோறுண்டான் : இது சோற்றை மட்டுமே குறிக்காமல் அதன் இனமாகிய காய் கறி முதலியவற்றையும் குறிப்பது காண்க.

(2) வன் மருங்குல் வாளரக்கியர் : வாள் என்ற படை ஏனைய ஆயுதங்களையும் குறித்தல் காண்க. (கம்ப. 1)

3. அருந்து மெல்லடகு ஆரிட அருந்தும் : அடகு என்பது ஏனைய காய், கனி, கிழங்குகளையும் குறித்தல் காண்க. (கம்ப. 8)

4. இலக்கணை :

ஒரு பொருளுக்குரிய இலக்கணத்தை மற்றொரு பொருளுக்குத் தந்து (ஏற்றி) உரைப்பது. அது விட்ட இலக்கணை, விடாத இலக்கணை, விட்டும் விடாத இலக்கணை என மூவகைப்படும்.

(உ - ம்) (1) சென்றது கொல் நேர் மருங்கில் கையூன்றி மாறற்கு உழந்து பின் சென்ற என் நெஞ்சு—என்ற இடத்து நெஞ்சைக் குறிக்கும் போது இடுப்பில் கையூன்றி வருந்திய நெஞ்சம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நெஞ்சத்திற்கு இடையும், கையும், ஊன்றுதலும் ஆகியன இல்லை. இல்லாதவை அதற்குத் தந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் இது விட்ட இலக்கணையாம்.

(2) கங்கையின் கண் இடைச்சேரி : கங்கைக் கரையில் இடைச்சேரி உள்ளது. அங்ஙனம் இருக்கும் அதனைக் கங்கையில் இடைச்சேரி என்று கூறியது விடாத இலக்கணை.

(3) இருள் பருகிப் பகல் கான்று எழுதரும் பரிதி—என்ற விடத்து பருகுதலும், கக்குதலுமாகிய தொழில்கள் சூரியனுக்கு இல்லை : இருளைப் போக்குதலும், பகலைத் தருதலுமாகிய தொழில்கள் பரிதிக்கு உண்டு. இங்ஙனம் உள்ளதும் இல்லாததுமாகிய இயல்புகளைச் சூரியனுக்கு ஏற்றிக் கூறியமையால் இது விட்டும் விடாத இலக்கணை.

5. வழுவமைதிகள் :

தவறான சொற்களை ஒரு பொருள் கருதிச் சரியெனக் கொண்டு அமைப்பது வழுவமைதியாம். அது திணை வழுவமைதி, பால் வழு

வமைதி, எண் வழுவமைதி, இட வழுவமைதி. கால வழுவமைதி, மரபு வழுவமைதி, எனப் பலவகைப்படும்.

(உ - ம்) 1. திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர் — சிறப்புக்கருதி அஃறிணையும் (திங்கள்) உயர்திணையும் (சான்றோர்) இணைந்து ஒப்பர் என்ற உயர்திணை முடிவைக் கொண்டன. (திணைவழுவமைதி)

2. மனைவியும்தானும் வந்தான். (பால் வழுவமைதி)

6. தன்வினை :

கருத்தா தானே செய்யும் தொழிலைத் தெரிவிக்கும் வினைச்சொல் தன்வினையாம்.

(உ - ம்) செய்தான், உண்டான்.

7. பிறவினை :

கருத்தா பிறரைக் கொண்டு செய்விக்கும் தொழிலைத் தெரிவிக்கும் வினைச்சொல் பிறவினையாம். தன்வினைப் பகுதியோடு வி, பி, சேர்த்தால் பிறவினையாம். கு, சு, டு, து, பு, று என்ற வல்லின உகரங்களைத் தன் வினைப் பகுதியோடு சேர்த்தாலும், தன்வினைப் பகுதியின் இடையில் மெல்லின மிருந்தால் அதை வல்லினமாக மாற்றினாலும் அவை பிறவினை களாக மாறும்.

(உ - ம்)	செய்தான்	— செய்வித்தான்	(செய்வி)
	உண்டான்	— உண்பித்தான்	(உண்பி)
	போனான்	— போக்கினான்	(போக்கு)
	கலங்கினான்	— கலக்கினான்	(கலக்கு)

8. செய்வினை :

கருத்தா செய்யும் தொழிலை நேராகத் தெரிவிக்கும் வினை செய்வினையாம்.

(உ - ம்) இராமன் பாடம் படித்தான்.
தச்சன் பெட்டி செய்தான்.

9. செயப்பாட்டு வினை :

கருத்தா செய்யும் தொழிலைச் செயப்படுபொருள் மேலேற்றிச் செயப் படு பொருளை எழுவாயாக்கி உரைக்கும் வினை செயப்பாட்டு வினையாம்.

(உ - ம்) பாடம் இராமனால் படிக்கப்பட்டது.
பெட்டி தச்சனால் செய்யப்பட்டது.

(குறிப்பு: செய்வினையில் கருத்தாவே எழுவாயாக இருக்கும். செயப்பாட்டு வினையில் செயப்படுபொருள் எழுவாயாகவும், செய்வினைக் கருத்தா மூன்றாம் வேற்றுமைக் கருத்தாவாகவும் வரும். பயனிலையோடு படு என்பது சேர்ந்து எழுவாய்க்கு ஏற்ப உயர்திணையாகவோ அஃறிணையாகவோ வரும்.)

10. உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று :

தன்மையிடத்தோடு முன்னிலை இடமும், படர்க்கை இடமும், முன்னிலை படர்க்கை இடங்களும் கலந்து தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதியைக் கொண்டு முடியும் வினைமுற்றாம்.

அம், ஆம் என்பன முன்னிலை இடத்தை மட்டும் தன்மையோடு உளப்படுத்த விகுதிகளாக வரும்.

எம், ஏம், ஓம் என்பன படர்க்கை இடத்தைத் தன்மையோடு உளப்படுத்த விகுதிகளாக வரும்.

கும், டும், தும், றும் என்பன முன்னிலையையும் படர்க்கையையும் தன்மையோடு உளப்படுத்த விகுதிகளாக வரும்.

(உ - ம்) 1. நானும் நீயும் உண்டனம்
நானும் நீயும் உண்டாம்

2. நானும் அவனும் செய்தனெம்
நானும் அவனும் படித்தேம்
நானும் அவனும் கண்டோம்

3. நானும் நீயும் அவனும் உண்கும்
நானும் நீயும் அவனும் உண்டும்
நானும் நீயும் அவனும் வருதும்
நானும் நீயும் அவனும் சேறும்

11. உளப்பாட்டு முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று :

இது முன்னிலையோடு படர்க்கையிடம் கலந்து வந்து முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவதாம். இர், ஈர், மின், உம் என்பன விகுதிகளாக வரும்.

(உ - ம்) நீயும் அவனும் செய்தனிர் (செய்தீர்; செய்யும்; செய்மின்)

12. ஏவலுக்கும் வியங்கோளுக்கும் வேறுபாடு :

ஏவல்	வியங்கோள்
1. முன்னிலையில் மட்டும் வரும்.	1. ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும்.
2. ஒருமை பன்மையில் வேறுபடும்.	2. ஒருமை, பன்மையில் ஒரே விதமாக இருக்கும்.
3. கட்டளைப் பொருளை மட்டும் உணர்த்தும்.	3. வாழ்த்துதல், வைதல், வேண்டிக் கோடல், கட்டளை முதலிய பல பொருள்களை உணர்த்தி வரும்.

13. தொழிற் பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயர்க்கும் வேறுபாடு :

தொழிற் பெயர்	வினையாலணையும் பெயர்
1. தொழிலுக்குப் பெயராகி வரும்.	1. தொழிலையுடைய பொருளுக்குப் பெயராகி வரும்.
2. படர்க்கை இடத்தில் மட்டுமே வரும்.	2. ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும்.
3. பெரும்பாலும் காலம் காட்டாது.	3. மூன்றுகாலங்களையும் காட்டி வரும்.

14. ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித் தொகைக்கும் வேறுபாடு :

ஆகுபெயர்	அன்மொழித் தொகை
1. பெரும்பாலும் தனிச் சொல்லில் வரும்.	1. தொடர் மொழியிலேயே வரும்.
2. தன்னுடன் சம்பந்தப்பட்ட பொருளுக்கே பெயராக வரும்.	2. எந்தப் பொருளிலும் வரும்.
3. தொன்று தொட்ட வழக்குடையது.	3. அந்நியதி இதற்கு இல்லை.

15. அடுக்குத் தொடருக்கும் இரட்டைக் கிளவிக்கும் வேறுபாடு :

அடுக்குத்தொடர்	இரட்டைக் கிளவி
1. ஒருசொல் பலமுறை அடுக்கி வரும். இரண்டு, மூன்று, நான்கு முறை அடுக்கும்.	1. இரட்டைச் சொல்லாகவே வரும். இலை இரட்டை போல ஒரே ஒலி இரண்டு சொல் போல வழங்கி வரும்.
2. வினைகளுக்கு அடைமொழியாகி அவற்றைச் சிறப்பிக்க வரும்.	2. வினைகளைச் சிறப்பித்து வராமல் விரைவு, மிகுதி, துணிவு முதலிய பல பொருள்களை உணர்த்தி வரும்.
3. அடுக்குத் தொடரில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லையும் தனித் தனியே பிரித்தால் ஒவ்வொன்றும் பொருள் தரும்.	3. இரட்டைக் கிளவியில் உள்ள சொற்களைப் பிரிக்க முடியாது. பிரித்தால் பொருள் தராது.

புணர்ச்சி இலக்கணம்

1. இயல்புப் புணர்ச்சி :

1. வினா எழுத்துக்களை ஈற்றிலுடைய சொற்களின் முன்னும், விளிப்பெயர்களின் முன்னும் வல்லினம் வரின் இயல்பாகப் புணரும்.

(உ - ம்) இராமனோ பெற்றான். இராமா செல்க.

2. பொதுப் பெயர், உயர்திணைப் பெயர்களின் ஈற்றில் உள்ள மெய் எழுத்து வல்லினம் வரின் இயல்பாகப் புணரும். உயிரெழுத்துக்களையும், ய், ர் என்ற எழுத்துக்களையும் ஈற்றிலே கொண்ட பொதுப் பெயர், உயர்திணைப் பெயர்களின் முன்னும் வல்லினம் வரின் இயல்பாம்.

உயர்திணைப் பெயர்கள் சில சமயங்களில் விகார மடைதலும் உண்டு.

(உ - ம்) சாத்தன் கை, அவன் படித்தான், நம்பி பெரியன், ஆய் பெரியன், அவர் சிறியர், கம்பராமாயணம்.

3. உயிரெழுத்துக்களையும், ய், ர், ழ் என்ற எழுத்துக்களையும் ஈற்றிலுடைய சொற்களுக்கு முன் வல்லினம் வரின் இயல்பாகும்.

(உ - ம்) உண்டனை தேவா.
எய் சாத்தா
ஈர் கண்ணா
வாழ் கொற்றா.

4. இடைச் சொற்களாகிய ஏகார, ஓகாரங்கட்கு முன்வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ - ம்) அவனே செய்வான்; இராமனே சென்றான்.

5. செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், அகர ஈற்றுப் பெயரெச்சம், வினைமுற்றுக்கள், ஆறும் வேற்றுமை உருபு, அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர், அம்ம என்னும் இடைச் சொல் ஆகியவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் இயல்பாகும்.

(உ - ம்) உண்ணிய கொண்டான்; வந்த செய்தி; வந்தன குதிரைகள்; தன கைகள்; அவனுடைய பெயர்; பல பாடங்கள்; அம்ம கேட்டி.

6. உகர ஈற்று மூன்றும் வேற்றுமை உருபு, எண்ணுப் பெயர்கள், வினைத்தொகை, சுட்டுப்பெயர்கள் இவைகளின் முன் வல்லினம் வரின் இயல்பாம்.

(உ - ம்) இராமனொடு சென்றார்; அவனது கை,
ஒரு பையன்; இருசெவி; அறுகுணம்; எழுபுதல்வர்.
அடுகளிறு; அது பெரிது.

7. வன்றொடரல்லாத மற்றைய குற்றியலுகரங்களுக்கு முன் வரும் வல்லினம் பெரும்பாலும் இயல்பாம்.

(உ - ம்) காது சிறியது; கயிறு பெரிது; பந்து பெரியது; வீழ்து சிறியது; எஃகு பெரிது.

2. விகாரப் புணர்ச்சி

1, சுட்டு வினாப் புணர்ச்சி :

எ என்னும் வினா இடைச்சொல், அ இ உ என்னும் சுட்டிடைச் சொற்கள் ஆகிய இவற்றின் முன், உயிரெழுத்துக்களையும் யகர மெய்யையும் முதலாக உடைய சொல் வந்தால் வ் என்ற எழுத்து இடையில் தோன்றும்; ஏனைய மெய்யெழுத்துக்கள் வந்தால் வந்த மெய் எழுத்தே இடையில் மிகும்; செய்யுளில் சுட்டெழுத்து நீண்டுவந்தால் ய் என்ற எழுத்து இடையில் தோன்றும்.

(உ - ம்) எ + அணி = எவ்வணி; எ + யானை = எவ் யானை; எ + குதிரை = எக்குதிரை.

அவ்வணில், அவ்யாண்டு, அப்பையன், ஆயிடை.

2. எண்ணுப் பெயர்ப் புணர்ச்சி :

(i) ஒன்று என்ற சொல் வருமொழியோடு புணரும்பொழுது ஈற்று உயிர்மெய் ஆகிய 'று' கெட்டு, முதல் நீண்டு, இடையில் உள்ள 'ன்' 'ர்' ஆக மாறும்; முதல் நீளாமல் 'ர்' என்பதனோடு உகரம் சேர்ந்து வருதலும் உண்டு.

(உ - ம்) ஒன்று + ஆயிரம் = ஓராயிரம்.
ஒன்று + வீடு = ஒரு வீடு.

(ii) இரண்டு என்ற சொல் ஈற்று உயிர்மெய் கெட்டு, ஆதி நீண்டு, 'ண்' என்ற மெய்யும், 'ர்' என்பதில் உள்ள அகரமும் கெடும்; ஆதி நீளாமல் 'ர்' என்பதனோடு உகரம் பெற்று வருதலும் உண்டு.

(உ - ம்) இரண்டு + ஆயிரம் = ஈராயிரம்
இரண்டு + கைகள் = இருகைகள்.

(iii) மூன்று என்னும் சொல் ஈற்று உயிர் மெய்யும் இடையில் உள்ள 'ன்' என்பதும் கெட்டுப் புணரும், 'மூ' என்னும் முதல் எழுத்து 'மு' என்று குறுகுதலும் உண்டு.

(உ - ம்) மூன்று + உலகு = மூவுலகு
மூன்று + மதம் = மும்மதம்.

(iv) நான்கு என்னும் சொல் ஈற்று உயிர் மெய் கெட்டு இடையில் உள்ள 'ன்' என்ற எழுத்து 'ல்' ஆகவும், 'ற்' ஆகவும் திரியும்.

(உ - ம்) நான்கு + வகை = நால்வகை
நான்கு + படை = நாற்படை.

(v) ஐந்து என்னும் சொல் ஈற்று உயிர்மெய் கெட்டு இடையில் உள்ள 'ந்' என்ற எழுத்து வருகின்ற மெய்யெழுத்து ஆகியும், அதற்கு இனமான மெய்யெழுத்தாகியும், கெட்டும் புணரும்.

(உ - ம்) ஐந்து + மூன்று = ஐம்மூன்று
ஐந்து + பொறி = ஐம்பொறி
ஐந்து + ஆயிரம் = ஐயாயிரம்.

(vi) ஆறு என்னும் சொல் முதல் குறுகிப் புணரும்.

(உ - ம்) ஆறு + தொழில் = அறுதொழில்.

(vii) ஏழு என்னும் சொல் முதல் குறுகும் அல்லது ஈற்றிலுள்ள உயிர்கெடும்.

(உ - ம்) ஏழு + பிறவி = எழுபிறவி
ஏழு + உலகம் = ஏழுலகம்.

(viii) எட்டு என்னும் சொல் ஈற்று உயிர் மெய் கெட்டு இடையில் உள்ள 'ட்' 'ண்' ஆகத் திரியும்.

(உ - ம்) எட்டு + குணம் = எண்குணம்.

(ix) ஒன்பது என்னும் சொல் பத்து என்னும் சொல்லோடும் நூறு என்னும் சொல்லோடும் சேரும்பொழுது பத்து என்னும் சொல் நூறு என்றும், நூறு என்ற சொல் ஆயிரம் என்றும் மாறும். நிலைமொழியில் உள்ள 'ஒ' 'தொ' எனத் திரியும். ஒன்பது என்பதில் உள்ள 'பது' கெடும். 'ன்' நூறு என்பதனுடன் சேருகையில் 'ண்' ஆகவும் ஆயிரம் என்பதனுடன் சேருகையில் 'ள்' ஆகவும் திரியும்.

(உ - ம்) ஒன்பது × பத்து = தொண்ணூறு
ஒன்பது × நூறு = தொள்ளாயிரம்.

(x) பத்து என்னும் சொல் ஒன்று, பத்து, ஆயிரம், கோடி என்னும் எண்ணுப் பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வந்து புணரும்போது ஈற்று உயிர் மெய் கெட்டு இன் சாரியையேனும் இற்றுச் சாரியையேனும் பெறும். இரண்டு என்னும் சொல் வரும்பொழுது ஈற்று உயிர்மெய் கெட்டு 'த்' 'ன்' ஆகத் திரியும்.

(உ - ம்) பதினொன்று, பதிற்றுப் பத்து, பதினாயிரம், பதினூறுக் கோடி, பன்னிரண்டு.

xi. ஒன்பது நீங்கலாக ஒன்று முதல் பத்து ஈறுக உள்ள எண்ணுப் பெயர்களுக்குமுன் அந்த எண்ணுப் பெயர்களே வந்து புணரும்போது நிலைமொழியின் முதலெழுத்து மாத்திரம் நிற்க மற்றைய எழுத்துக்கள் எல்லாம் கெடும். வருமொழி உயிர் முதலாயின் இடையில் 'வ்' தோன்றும். மெய்முதலாயின் வந்த மெய்யெழுத்தே இடையில் தோன்றும்.

(உ - ம்) ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று, மூன்று + மூன்று = மும்மூன்று.

3. திசைச் சொல் புணர்ச்சி :

திசைச் சொற்களோடு திசைச் சொற்களும் பிற சொற்களும் சேரும் பொழுது நிலைமொழி ஈற்று உயிர் மெய்யும், 'க்' என்ற மெய்யெழுத்தும் கெடும். 'ற்' என்ற எழுத்து 'ல்' ஆகவும், 'ன்' ஆகவும் திரியும்.

(உ – ம்) வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு ; தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு : மேற்கு + நாடு = மேல் நாடு.

4. இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி :

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வருமொழி முதலில் வரும் வல்லினம் மிகாது. விரியாயின் மிகும்.

(உ – ம்) நீர் குடித்தான் (தொகை); நீரைக் குடித்தான் (விரி)

5. தீர்க்க சந்தி :

அ ஆ முன் அ ஆ வரின் இரண்டும் கெட 'ஆ' காரமும், இ ஈ முன் இ ஈ வர இரண்டும் கெட ஈ காரமும், உ ஊ முன் உ ஊ வரின் இரண்டும் கெட 'ஊ' காரமும் வருவது தீர்க்க சந்தியாம்.

(உ - ம்) ராம + அயனம் = ராமாயணம்; கௌரீ + ஈசன் = கௌரீசன்; குரு + உபதேசம் = குருபதேசம்.

6. குணசந்தி :

அ ஆ முன் இ ஈ வரின் இரண்டும் கெட 'ஏ' காரமும், அ ஆ முன் உ ஊ வரின் இரண்டும் கெட 'ஓ' காரமும் வருவது குணசந்தியாம்.

(உ - ம்) மகா + ஈசன் = மகேசன்; குசேல + உபாக்கியானம் = குசேலோ பாக்கியானம்.

7. விருத்திசந்தி :

அ ஆ முன் எ ஏ வரின் இரண்டும் கெட 'ஐ' காரமும், அ ஆ முன் ஒ ஓ வரின் இரண்டும் கெட 'ஔ' காரமும் வருவது விருத்தி சந்தியாம்.

(உ - ம்) லோக + ஏகம் = லோகைகம்; பரம + ஒஷதி = பரமௌஷதி.

III யாப்பிலக்கணம்

1. சீர் :

சீர் ஓரசைச் சீர், ஈரசைச் சீர், மூவசைச் சீர், நாலசைச் சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

ஓரசைச் சீர், நேரசைச் சீர், நிரையசைச் சீர் என இரண்டு வகைப் படும். (நேர்—நாள் ; நிரை—மலர்.)

ஈரசைச் சீர், மாச்சீர், விளச்சீர் என இருவகைப்படும். (மாச்சீர்—தேமா, புளிமா ; விளச்சீர்—கருவிளம், கூவிளம்.)

மூவசைச்சீர், காய்ச்சீர், கனிச்சீர் என இருவகைப்படும். (காய்ச்சீர்-தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் ; கனிச்சீர்–தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி.)

நாலசைச்சீர் செய்யுட்களில் சிறுபான்மையே வரும். (தேமாந் தண்பூ, தேமாந்தண்ணிழல் முதலியன.)

2. தளை :

i மாமுன் நேர் (நேர் முன் நேர்) வருவது நேரொன்றாசிரியத்தளை.

ii விள முன் நிரை (நிரை முன் நிரை) வருவது நிரையொன்றாசிரியத்தளை.

iii மாமுன் நிரையும் (நேர் முன் நிரையும்) விள முன் நேரும் (நிரை முன் நேரும்) வருவன இயற்சீர் வெண்டளையாம்.

iv காய் முன் நேர் (மூவசைச்சீரில் நேர் முன் நேர்) வருவது வெண்சீர் வெண்டளையாம்.

v காய் முன் நிரை (மூவசைச் சீரில் நேர் முன் நிரை) வருவது கலித்தளை.

vi கனி முன் நிரை (மூவசைச் சீரில் நிரைமுன் நிரை) வருவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாம்.

vii கனி முன் நேர் (மூவசைச் சீரில் நிரை முன் நேர்) வருவது ஒன்று வஞ்சித்தளையாம்.

குறிப்பு : முதல் இரண்டு தளைகள் ஆசிரியப்பாவிற்கும், மூன்று நான்காம் தளைகள் வெண்பாவிற்கும், ஐந்தாம் தளை கலிப்பாவிற்கும், ஆறு ஏழாம்தளைகள் வஞ்சிப்பாவிற்கும் உரியனவாம்.

(உ - ம்) (சிலப்பதிகார வினு விடையில் காண்க,)

மோனை எதுகை வகைகள் :

மோனை எதுகை வகைகள் யாவும் நாற்சீர்களைக் கொண்ட அடிகளை உடைய பாக்களுக்கே கூறப்படும்.

(i) 1, 2 சீர்களில் மோனை, எதுகைகள் வந்தால் முறையே இணை மோனை இணை எதுகை எனப்படும்.

(ii) 1, 3 சீர்களில் மோனை, எதுகைகள் வந்தால் முறையே பொழிப்பு மோனை, பொழிப்பெதுகை எனப்படும்.

(iii) 1, 2, 3 சீர்களில் மோனை, எதுகைகள் வந்தால் முறையே கூழை மோனை, கூழை எதுகை எனப்படும்.

(iv) 1, 4 சீர்களில் மோனை, எதுகைகள் வந்தால் முறையே ஒரூஉ மோனை, ஒரூஉ எதுகை எனப்படும்.

(v) 1, 3, 4 சீர்களில் மோனை, எதுகைகள் வந்தால் முறையே மேற்கதுவாய் மோனை, மேற்கதுவாய் எதுகை எனப்படும்.

(vi) 1, 2, 4 சீர்களில் மோனை, எதுகைகள் வந்தால் முறையே கீழ்க்கதுவாய் மோனை, கீழ்க்கதுவாய் எதுகை எனப்படும்.

(vii) 1, 2, 3, 4 சீர்களில் மோனை, எதுகைகள் வந்தால் முறையே முற்று மோனை, முற்றெதுகை எனப்படும்.

(உ - ம்) அணிபூண் அணிந்த யானை இயல்தேர் - இணைமோனை.
வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றூளே - பொழிப்புமோனை.
பலநாள் பயின்று பலரொடும் செல்லினும் - கூழை மோனை.

கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள் வாட்டருஞ்சீர். ஒரூஉ எதுகை.

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ - கீழ்க்கதுவாய்.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்—முற்று மோனை.

குறிப்பு : இவ்வாறே பிறவும் காண்க.

பா இலக்கணம்

1. வெண்பா - (i) அடிக்கு நான்கு சீர்களையுடையதாய் இருத்தல்,
   (ii) ஈற்றடி முச்சீராய் இருத்தல்,
   (iii) ஈற்றுச்சீர் நேரசை, நிரையசை நேர்பு, நிரைபு அசைகளில் ஒன்றாய் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்ற வாய்பாடுகளில் முடிதல்.
   (iv) இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை பிழையாமல் இருத்தல்
   (v) ஒரே எதுகையுடனும் பல எதுகைகளுடனும் வருதல்

ஆகிய இலக்கணங்களையுடையதாய் வருவதே வெண்பாவாம்.

வெண்பாவின் வகைகள் :

(i) குறள் வெண்பா—இரண்டடிகளை உடையது.
(ii) சிந்தியல் வெண்பா—மூன்றடிகளையுடையது.
(iii) நேரிசை வெண்பா } நான்கடிகளை
(vi) இன்னிசை வெண்பா } யுடையது.
(v) பஃறொடை வெண்பா 5 முதல் 12 அடிகள் வரை உடையது.

நேரிசை வெண்பாவுக்கும் இன்னிசை வெண்பாவுக்கும் வேறுபாடுகள்.

நேரிசை வெண்பா நான்கடிகளும் ஓர் எதுகையாக வேனும், முதலிரண்டடியும், பின் இரண்டடிகளும் வெவ்வேறு எதுகைகளாக வேனும்வரும். இரண்டாமடியின் நான்காம் சீர் முதலிரண்டடிகளின் எதுகையை உடைய தனிச் சொல்லாக வரும்.

இன்னிசை வெண்பா நான்கடியும் ஓர் எதுகையாய்த் தனிச்சொல் இன்றியும், இரண்டாம் அடியில் தனிச் சொல் பெற்று இரண்டுக்கு மேற்பட்ட எதுகைகளுடனும், மூன்றாமடியில் தனிச்சொல் பெற்றும் வரும்.

(உ - ம்) நேரிசை வெண்பா :- காதலி கண்ட கனவு (சிலப்பதிகாரச் செய்யுள்)

இன்னிசை வெண்பா :

துகடீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
அகடுறயார் மாட்டும் நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்.

தனிச் சொல் இன்றி நான்கடியும் ஒரெதுகையாய் வந்தமை காண்க.

ஆசிரியப்பா : (i) நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அடிகளைப் பெற்று வருதல்.

(ii) கீழெல்லை மூன்றடிக்குக் குறைந்து வாராமை. மேலெல்லை பாடுவோர் கருத்துப்படி எத்தனை அடிகள் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்.

(iii) பெரும்பாலும் நேரொன்றாசிரியத்தளையும் நிரையொன்றாசிரியத் தளையும் வருதல், (சிறுபான்மை பிறவும் கலந்து வருதல்) ஆகிய இலக்கணங்களையுடையதே ஆசிரியப்பாவாம்.

கட்டளைக் கலித்துறை :—ஐந்து சீர்களைக் கொண்ட நான்கு அடிகளைப் பெற்று வரும். அடிதோறும் முதற்சீர் நான்கும் இயற்சீர் வெண்டளையாகவேனும், வெண்சீர் வெண்டளையாகவேனும் வரும். இறுதிச் சீர் விளங்காய்ச் சீர்களில் ஒன்றாக வரும். நேரசையில் தொடங்கும் அடி மெய்யெழுத்துக்களை நீக்கிப் பதினாறு எழுத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். நிரையசையில் தொடங்கும் அடி மெய்யெழுத்துக்கள் நீக்கிப் பதினேழு எழுத்துக்களை உடையதாக இருக்கும். 1, 3, 5 ஆம் சீர்களில் மோனை வருவது சிறந்ததாம்.

(உ - ம்) சீதக்காதியின் கொடை வளத்தைப்பற்றிய பாடல்கள். (பகுதி I)

ஆசிரிய விருத்தம் :—நான்கடிகளாய், அடிதோறும் ஆறு சீர்களுக்குக் குறையாமல் பெற்று, அடிகள் அளவொத்து, நான்கடியும் ஒரெதுகையாய் வருவது ஆசிரிய விருத்தம்.

(உ - ம்) குசேலோபாக்கியானம் 1-7 செய்யுட்கள். (ஆறுசீர்களைக் கொண்டது.)

IV. அணி இலக்கணம்

1. **வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி** :—கவி தான் சொல்லக் கருதிய பொருளை வற்புறுத்துவதற்கு வேறொரு பொருளைச் சான்றாகக் காட்டுதலாம். அங்ஙனம் கூறும்போது பொதுப் பொருளைச் சிறப்புப் பொருளாலும், சிறப்புப் பொருளைப் பொதுப் பொருளாலும் வற்புறுத்திக் கூறுதல் மரபாம்.

(உ - ம்) மாசுண்ட மணியனாள் (கம்பரா. 16.)

2. **வேற்றுமை யணி** :—இரு பொருள்களுக்குள்ள ஒப்புமையைக் கூறி வேற்றுமையையும் எடுத்துக் கூறுவதாம்.

(உ - ம்) அங்கண் விசும்பில் அகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்மன்—திங்கள்
மருவாற்றும் சான்றோர் அஃதாற்றார் தெருமந்து
தேய்வர் ஒருமா சுறின்.

இதில் திங்களுக்கும் சான்றோருக்கும் ஒப்புமை கூறி வேற்றுமையை எடுத்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

3. **வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி**:—வஞ்சனையாகப் புகழ்வது. அஃதாவது புகழ்வதுபோலப் பழித்தலும், பழிப்பதுபோலப் புகழ்தலும் ஆம்.

(உ - ம்) பாரிபாரி யென்றுபல வேத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே.

இதில் பாரியைப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்தமை காண்க.

4. பிறிது மொழிதலணி:—கவி தான் சொல்லக் கருதிய பொருளை நேரே கூறுமல் அதனேடு ஒத்த வேருென்றைக் கூறித் தான் சொல்லக் கூறியதை நிலைநிறுத்தல். அஃதாவது உவமானத்தைக் கூறி உவமேயத்தைப் பெற வைத்தல்.

(உ - ம்) பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

எளிய மயிலிறகே பலவாகச் சேர்ந்தால் வண்டியின் அச்சினை முறிக்கும் என்றுகூறி அதன் மூலமாக எளியவர் பலர் சேர்ந்தால் வலியவரையும் வெல்லலாம் என்பதைப் பெற வைத்தமை காண்க.

5. கருத்துடையடை கொளி யணி ;—கவி தான் சொல்லக் கருதும் பொருளைக் குறிப்பாக விளக்கத்தக்க அடை மொழிகளைப் பொருளுடன் சேர்த்துக் கூறுவது.

(உ - ம்) மாசுண்ட மணியனுள்......(கம்பரா. 16.)

இச்செய்யுளில் சீதையின் கற்பும் காவலும் அழியவில்லை என்பதை விளக்கும் அடைமொழிகளைச் சேர்த்துச் சீதையைச் சிறப்பித்தமை காண்க.

V. பொருளிலக்கணம்

பொருள் அகப்பொருள் புறப்பொருள் என இருவகைப்படும்.

அகப் பொருள் :—அகம் - மனம். மனத்தால் உணரத் தக்கதும் புறத்தாருக்கு இன்ன தன்மையுடைதென்று கூற இயலாததுமாகிய இன்பத்தைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கணமாம். இது தலைவன் தலைவியரிடையே தோன்றுவதாம்.

புறப் பொருள் :—புறத்தார்க்குப் புலனவைதோர் தன்மையுடைய பொருள்களைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கணமே புறப்பொருள். இஃது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கனுள் முதல் இரண்டுமாகும்.

அகப் பொருள் :—குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்து திணைகளாகப் பிரித்துக் கூறப்படும். திணையாவது ஒழுக்கமாம்.

குறிஞ்சி - மலையும் மலைசார்ந்த இடமும்; உரிப்பொருள்—திருமணம்.

முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்; உரிப்பொருள்—தலைவனைப் பிரிந்து ஆற்றியிருத்தல்.

மருதம்-வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்; உரிப்பொருள் – தலைவனுடன் பிணங்குதல்.

நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் ; உரிப்பொருள் – பிரிந்து இரங்கல்,

பாலை - மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும்: – உரிப்பொருள் - பிரிதல்.

புறப் பொருள் :—இது வெட்சி, வஞ்சி ,உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என ஏழுவகைப்படும்.

வெட்சி - பகைவருடைய பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்தல்.

வஞ்சி - பகைவர்மேல் படையெடுத்தல்.

உழிஞை - பகைவர் மதிலை வளைத்துப் போர்புரிதல்,

தும்பை - பரந்த போர்க்களத்தில் இருவர் படையும் நேர் நின்று போர் புரிதல்,

வாகை - வெற்றி பெற்றவர் வாகை மாலை சூடி ஆரவாரித்தல்.

காஞ்சி - பல்வேறு நிலையாமைகளை உலக மக்களுக்கு உயர்ந்தோர் அறிவுறுத்தல்.

பாடாண் - பாடப்படும் ஆண்மகனுடைய ஆண்மை வீரம் முதலிய வற்றைப் புகழ்ந்து பாடுதல்,

---

மாதிரி வினாத்தாள் : I

காலம் : 2½ மணி

அம்சங்கள் : 100

குறிப்பு : 1. கையெழுத்து தெளிவாக இருத்தல் வேண்டும்,
2. விடைகளைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் குறிப்பிட்ட அளவினவாகவும் எழுதுக.
3. விடைகளை நும் சொற்களிலேயே அமைத்திடுக.

I a. புறநானூறு—இந்நூலின் சிறப்பியல்புகள் யாவை? 2
b. திணை, துறை என்றவற்றின் இலக்கணங்கள் யாவை? 2
c. வாகை, மூதின் முல்லை; இவைகளை விளக்குக. 2
d. சிலப்பதிகாரம்—பிரித்துப் பொருளும் தொடரிலக்கணமும் கூறுக. புணர்ச்சி விதியும் எழுதுக. 3
e. சிலப்பதிகாரம் உணர்த்தும் மூன்று உண்மைகள் யாவை? 2
f. பழங்கால இடைக்கால இக்காலச் செய்யுட்களிடையே நீவிர் அறிந்த வேற்றுமைகள் யாவை? 3

II a. அதியமானின் ஈகைப் பெருமையை எழுதுக. 3
b. 'உண்டாலம்ம' என்ற செய்யுளுக்குரிய திணை, துறைகள் யாவை? அவை எங்ஙனம் பொருந்தும்? 2

c. கண்ணகி கண்ட கனாத்திறம் கூறுக. 3

d. கண்ணகியின் கற்பு மாண்பினை விளக்கச் சான்றுகள் தருக. 3

II a. சீதையின் கற்பு மாண்பினை அனுமன் பாராட்டிக் கூறிய வைகளை ஒருபக்கத்தில் நயந் தோன்ற எழுதுக. 6

b. சீதையின் பெண்மையின் இயல்புகளைப் புலப்படுத்தும் முறையில் கம்பர் கூறியன யாவை? 3

c. இராம பிரானைப் பிரிந்து வருந்திய சீதை இராமபிரானின் எவ்வருங் குணங்களை நினைந்து ஏங்கினள்? 2

d. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியின் இலக்கணம் கூறி உதாரணம் தந்து விளக்குக. 2

IV a. குசேலர் குடும்பத்தின் வறுமை நிலையை இருபதுவரி களில் எழுதுக. 5

b. பாண்டவர்களுடன் சூதாடுதல் தக்கது என்பதற்குத் துரியோதனன் கூறிய காரணங்கள் யாவை? 3

c. கீழ் வரும் உவமைகளை நயம் தோன்ற விளக்கி எழுதுக. 4

1. கன்மருங் கெழுந்து என்று மோர் துளிவரக் காணு நன்மருந்து போல்.
2. யானை தன் கோட்டிடை வைத்த கவளம் போல,

d. கீழ் வரும் தொடர்களை இடஞ் சுட்டி விளக்கமும் தருக. 3

1. எம் கோட்டத்து நீவா
2. வெல்லுமோ தீவினை அறத்தை

V a. பிரித்துப் புணர்ச்சி விதி கூறுக:— 4

இயறேர், பைந்தொடி, கன்மருங்கு, இரு மகவு.

b. ஏவலுக்கும் வியங்கோளுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை யாவது, ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித் தொகைக்கும் உள்ள வேற்றுமையையாவது எழுதுக. 2

c. 1. 'உற்றேனே டுற்ற உறவனே டியா னுற்ற நற்றிறங் கேட்கின் நகையாகும் பொற்றொடி'
இவ்வடிகளில் அமைந்த மோனை எதுகைகளையும் அவற்றின் வகைகளையும் குறிப்பிடுக.

2. இவ்வடிகளில் அமைந்த தளைகளையும் குறிப்பிடுக.

d. வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான் கங்குற் கனைசுடர் கால்சியா முன். 3

அலகிட்டு வாய்பாடு கூறுக.

e. தடித்த எழுத்திலுள்ளவைகட்கு இலக்கணக் குறிப்பு வரைக:— 4

1. 'அங்கண் செல்லாம் அரும்பவிழ் முல்லை நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகன் மாய்ந்த

2. காமவேள் கோட்டம் தொழுதார் கணவரொடு
3. இலம்பாடு நாணுத்தரு மெனக்கென்ன
4. தூவியன்ன மென் புனலிடைத் தோய்கிலா மெய்யாள்
5. யானும் வீகலேன்
6. பாவி தன்னுயிர் கொள்வான் இழைத்த பண்பிதால்

VI a. சங்கப் புலவர்கள் காரணிகனைப் பெற்ற வரலாற்றை விளக்கி எழுதுக. 4
b. 'மெய்யுரை பெற்றும் இந்நூற்கு'—இடம் சுட்டி விளக்குக. 3
c. வச்சிர முடியான் தன் நாற்படைகளின் வலிமையை எங்ஙனம் விளக்கினன்? 5
d. இளந்திரையனுக்கு ஆய்வேள் செய்த சிறப்புக்கள் யாவை? 3

VI a. பாரதியாரின் உவமைத் திறத்தை உதாரணம் காட்டி விளக்குக. 5
b. பாரதியார் பாடல்களின் இயல்புகள் யாவை? 3
c. கோவூர் கிழார் மதிலடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளிக்குக் கூறிய அறிவுரை யாது? 4
d. கோவூர் கிழார் கூறிய புலவர் இயல்புகள் யாவை? 3

100

மாதிரி வினாத்தாள்: II

காலம்: 2½ மணி

அம்சங்கள்: 100

I a. இளங்கோவடிகள், கம்பர் இவர்களில் ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பு வரைக. அவர்கள் நூலியற்றக் காரணம் என்ன என்றும் குறிக்க. 2
b. குசேலோபாக்கியானம் - பிரித்துப் பொருள் கூறுக. புணர்ச்சி விதியும் கூறுக. 2
c. 'உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்' என்பதற்கு இளம்பெருவழுதி கூறிய காரணங்களைக் குறிப்பிடுக. 3
d. பொன்முடியார் தாய், தந்தை முதலியவர்கட்குக் கூறும் கடமைகளை விளக்கும் செய்யுளைச் சீர்பிறழாது எழுதுக. 5

a. பாசண்டச் சாத்தன் மனித உருவில் தோன்றி வாழ்ந்த வரலாற்றை இருபது வரிகளில் எழுதுக. 5

b. கண்ணகி கணவனைப் பெறத் தேவந்தி கூறிய உபாயம் யாது? அதனைக் கண்ணகி மறுத்துரைக்கக் காரணம் என்ன? 3

c. 'சிலம்புள கொண்ம்'—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக. 3

d. பொழிப்புரை தருக :—

துயிலெனக் கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும் துறந்தாள்
வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென வொளியிலா மெய்யாள்
மயிலி யற்குயின் மழலையாள் மானிளம் பேடை
அயலெயிற்றுவெம் புலிக்குழாத் தகப்பட்ட தன்னுள். 4

e. 'அமிழ்துகொண் டனங்கவேள் செய்த ஓவியம் புகை யுண்டதே ஒக்கின்ற உருவாள்'—இவ்வுவமையை நயந் தோன்ற விளக்கி எழுதுக. 3

f. அரக்கியரிடையில் இருந்த நங்கை சீதையே என்று அனு மன் எங்ஙனம் துணிந்தனன்? அவன் அடைந்த மகிழ்ச்சி யையும் எழுதுக. 4

I a. இரத்தலின் இழிவை விளக்குக. 2

b. குசேலர், சுசீலை இவர்தம் நற்பண்புகள் யாவை? 4

c. அரசர்கள் பொருள் தொகுப்பதில் மேற்கொள்ள வேண் டிய முயற்சி குறித்துத் துரியோதனன் கூறியன யாவை? 2

d. நீதித்தருமனும் சூதிலன்புள்ளான் - சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக. 2

V a. கீழ்வரும் அடிகளின் கருத்தை விளக்கி எழுதுக :— 4

1. பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான் கோட்டம்
2. பட்டபதியில் படாததொரு வார்த்தை
இட்டனரூரார் இடுதேளிட் டென்றன்மேல்
3. காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்
மாதவிதன் சொல்லை வறிதாக்க.
4. இருந்த மாநிலம் செல்லரித்திடவும் ஆண்டெழா தாள்

b. இடஞ்சுட்டி விளக்கம் தருக :— 3

1. செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார்
2. வீடினதன்றறன் யானும் வீகலேன்
3. மடுத்த வலைதறிந்திலேன்

V a. தொடரிலக்கணம் கூறுக :— 3

அருஞ்சமம், உயிர்க்குழவி, பொற்றொடி, பூமித் தெய் வம், முந்திர மறைகள், விரிமழை.

b, உறுப்பிலக்கணம் கூறுக :— 4
மெலிந்தாள், அருந்துவ, காட்டி, கொடுக்குவர்.

c. கோட்டிடை, ஆருயிர்—பிரித்துப் புணர்ச்சி விதி கூறுக. 3

d. வெண்பாவின் இலக்கணத்தையாவது கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணத்தையாவது எழுதுக. 3

e. உவமையணியின் இலக்கணத்தை விளக்கி உதாரணம் தருக. 3

f. ஆவதே யையமில் அரவி னீங்கிய
தேவனே யவனிவள் கமலச் செல்வியே.
இவ்வடிகளில் அமைந்த மோனை எதுகை வகைகளைப் புலப்படுத்துக. 3

VI. a. அரசனுக்கு ஏற்பட்ட கவலை யாது? அஃது எங்ஙனம் நீங்கியது? 4

b. அவன் குமார தெய்வம்; அங்கோர் சாபத்தினுற்றோன் றினன்—இதனை விளக்குக. 3

c. இளந்திரையனின் நன்றி மறவாப் பண்பினை விளக்கி எழுதுக. 4

d. வீரநூதன் படைவீரரின் சிறப்பையும் கடமையையும் கொங்கு வேந்தனுக்கு எங்ஙனம் அறிவித்தனன் (18-வரிகள்)

VII a. தற்காலப் புலவர்கட்கும் பாரதியாருக்கும் உள்ள வேற்றுமைகள் யாவை? 4

b. பாரதியாரைக் குற்ற மற்ற மதுரகவி என்பது எங்ஙனம் பொருந்தும்? 3

c. நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் கோவூர் கிழார் எங்ஙனம் ஒற்றுமை உண்டாக்கினர்? 4

d. நலங்கிள்ளி கோவூர் கிழார் நட்பினால் பெற்ற நன்மைகள் யாவை? 3

100

அநுபந்தம்

1. இலக்கணக் குறிப்பு

2. உவமைத் தொடர்

3. சந்தர்ப்பம்

4. சிறு குறிப்பு

5. பிரித்துப் புணர்ச்சி விதி கூறுதல்

6. குறிக்கும் தொடர்

அரவின் நீங்கிய தேவன்—திருமால்
அனங்கவேள்—மன்மதன்
ஆருயிர் போன்ற மாமன்—சகுனி
இருந்த மாநிலம் ழாதாள்—சீதை
எருவைகட் கரசன்—சடாயு
கமலச் செல்வி—இலட்சுமி
கருநிறத் தமகன்—இராமன்
சலம் புணர் கொள்கைச் சலதி – மாதவி
சுருதி நாயகன்—இராமன்
நன் மருந்து...நங்கை—சீதை
நிக்கந்தன்—அருகன்
பகல் வாயில் உச்சிக் கிழான்—சூரியன்
பரிதி வானவன்—சூரியன்
புகர் வெள்ளை நாகர் – பலதேவர்
புறம் பணையான்—சாதவாகனன், ஐயனர்
மயிலியற் குயில் மழலையாள்—சீதை
மானிளம் பேடை ...அகப்பட்டதன்ருள்—சீதை
மூவகையுலகையும் முறையின் நீக்கிய பாவி—இராவணன்
வனிதையர் திலகம்—சீதை
வெயிலிடை......மெய்யாள் – சீதை